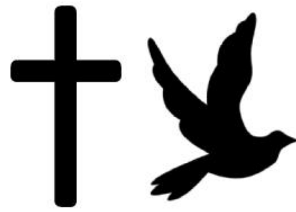

Τα Ευαγγέλια και οι Πράξεις των Αποστόλων

Πίνακας περιεχομένων

Ματθαίος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Το βιβλίο της γενεάς του Ιησού Χριστού, του γιου του Δαβίδ, του γιου του Αβραάμ.
2 Ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ. και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ. Και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιούδα και τους αδελφούς του.
3 Και ο Ιούδας γέννησε τον Φαρές και τον Ζάρα από τη Θαμάρ. και ο Φαρές γέννησε τον Εσρώμ. και ο Εσρώμ γέννησε τον Αράμ.
4 Και ο Αράμ γέννησε τον Αμιναδάβ. και ο Αμιναδάβ γέννησε τον Νάασον. και ο Naasson γέννησε τον Salmon.
5 Και ο Σολομών γέννησε τον Βούζ από τη Ραχάβ. και ο Booz γέννησε τον Ωβήδ από τη Ρουθ. και ο Ωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί.
6 Και ο Ιεσσαί εγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλιά. Και ο Δαβίδ ο βασιλιάς γέννησε τον Σολομώντα από αυτήν που ήταν γυναίκα του Ουρία.
7 Και ο Σολομών γέννησε τον Ροβοάμ. και ο Ροβοάμ γέννησε την Αβία. Και η Αβία γέννησε τον Ασά.
8 Και ο Ασά γέννησε τον Ιωσαφάτ. και ο Ιωσαφάτ εγέννησε τον Ιοράμ. και ο Ιοράμ εγέννησε τον Οζία·
9 Και ο Οζίας εγέννησε τον Ιωάθαμ. και ο Ιωάθαμ γέννησε τον Αχάζ. και ο Αχάζ εγέννησε τον Ιεζεκία·
10 Και ο Ιεζεκίας εγέννησε τον Μανασσή. και ο Μανασσής γέννησε τον Αμών. Και ο Αμών γέννησε τον Ιωσία.
11 Και ο Ιωσίας γέννησε τον Ιεχώνια και τους αδελφούς του, την ώρα που μεταφέρθηκαν στη Βαβυλώνα.
12 Και αφού τους έφεραν στη Βαβυλώνα, ο Ιεχώνιας γέννησε τον Σαλαθιήλ. και ο Salathiel γέννησε τον Zorobabel.
13 Και ο Zorobabel γέννησε τον Abiud. και ο Abiud γέννησε τον Eliakim. και ο Ελιακίμ γέννησε τον Αζόρ·
14 Και ο Αζώρ γέννησε τον Σαδώκ. και ο Σαδώκ γέννησε τον Αχίμ. και ο Αχίμ γέννησε τον Ελιούντ.
15 Και ο Ελιούδ εγέννησε τον Ελεάζαρ. και ο Ελεάζαρ γέννησε τον Ματθάν. και ο Ματθάν εγέννησε τον Ιακώβ.
16 Και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ, τον σύζυγο της Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς, που ονομάζεται Χριστός.
17 Έτσι όλες οι γενεές από τον Αβραάμ μέχρι τον Δαβίδ είναι δεκατέσσερις γενεές. Και από τον Δαβίδ μέχρι τη μεταφορά στη Βαβυλώνα είναι δεκατέσσερις γενεές. και από τη μεταφορά στη Βαβυλώνα μέχρι τον Χριστό είναι δεκατέσσερις γενεές.
18 Και η γέννηση του Ιησού Χριστού έγινε με αυτόν τον τρόπο: Όταν η μητέρα του η Μαρία νυμφεύτηκε τον Ιωσήφ, πριν συνέλθουν, βρέθηκε έγκυος του Αγίου Πνεύματος.
19 Τότε ο Ιωσήφ, ο σύζυγός της, που ήταν δίκαιος, και δεν ήθελε να την κάνει δημόσιο παράδειγμα, σκέφτηκε να την απομακρύνει κρυφά.
20 Αλλά ενώ σκεφτόταν αυτά τα πράγματα, ιδού, ο άγγελος του Κυρίου εμφανίστηκε σε αυτόν σε όνειρο, λέγοντας: Ιωσήφ, γιε του Δαβίδ, μη φοβάσαι να πάρεις μαζί σου τη Μαρία τη γυναίκα σου· γιατί αυτό που κυοφορήθηκε σε αυτήν είναι του Αγίου Πνεύματος.
21 Και θα γεννήσει ένα γιο, και θα ονομάσετε το όνομά του ΙΗΣΟΥ, γιατί θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.
22 Και όλα αυτά έγιναν, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον Κύριο από τον προφήτη, λέγοντας:
23 Ιδού, η παρθένος θα είναι έγκυος, και θα γεννήσει γιο, και θα ονομάσουν το όνομά του Εμμανουήλ, που ερμηνεύεται ως «Ο Θεός μαζί μας».
24 Τότε ο Ιωσήφ, όταν σηκώθηκε από τον ύπνο, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου, και πήρε κοντά του τη γυναίκα του.
25 Και δεν την γνώρισε παρά μόνο που γέννησε τον πρωτότοκο γιο της· και αποκάλεσε το όνομά του Ιησού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και όταν γεννήθηκε ο Ιησούς στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας στις ημέρες του Ηρώδη του βασιλιά, ιδού, ήρθαν μάγοι από την ανατολή στην Ιερουσαλήμ,
2 Λέγοντας: Πού είναι αυτός που γεννήθηκε Βασιλιάς των Ιουδαίων; γιατί είδαμε το αστέρι του στην ανατολή και ήρθαμε να τον προσκυνήσουμε.
3 Όταν άκουσε αυτά ο βασιλιάς Ηρώδης, ταράχτηκε, και όλη η Ιερουσαλήμ μαζί του.
4 Και αφού συγκέντρωσε όλους τους αρχιερείς και τους γραμματείς του λαού, τους ζήτησε πού θα γεννηθεί ο Χριστός.
5 Και του είπαν: Στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας· γιατί έτσι είναι γραμμένο από τον προφήτη:
6 Και εσύ Βηθλεέμ, στη γη του Ιούδα, δεν είσαι ο μικρότερος μεταξύ των αρχόντων του Ιούδα· επειδή, από σένα θα βγει Κυβερνήτης, που θα εξουσιάζει τον λαό μου τον Ισραήλ.
7 Τότε ο Ηρώδης, αφού κάλεσε κρυφά τους σοφούς, τους ρώτησε επιμελώς τι ώρα εμφανίστηκε το αστέρι.
8 Και τους έστειλε στη Βηθλεέμ, και είπε: Πηγαίνετε και ψάξτε επιμελώς για το μικρό παιδί. και όταν τον βρείτε, πείτε μου πάλι, για να έρθω και εγώ να τον προσκυνήσω.
9 Όταν άκουσαν τον βασιλιά, έφυγαν. και, ιδού, το αστέρι, που είδαν στην ανατολή, πήγε μπροστά τους, ώσπου ήρθε και στάθηκε εκεί που ήταν το μικρό παιδί.
10 Όταν είδαν το αστέρι, χάρηκαν με πολύ μεγάλη χαρά.
11 Και όταν μπήκαν στο σπίτι, είδαν το μικρό παιδί με τη Μαρία τη μητέρα του, και έπεσαν και τον προσκύνησαν· και όταν άνοιξαν τους θησαυρούς τους, του πρόσφεραν δώρα. χρυσός και λιβάνι και μύρο.
12 Και αφού ειδοποιήθηκαν από τον Θεό σε όνειρο ότι δεν έπρεπε να επιστρέψουν στον Ηρώδη, έφυγαν στην πατρίδα τους από άλλον τρόπο.
13 Και όταν έφυγαν, ιδού, ο άγγελος του Κυρίου εμφανίστηκε στον Ιωσήφ σε όνειρο, λέγοντας: Σήκω, και πάρε το μικρό παιδί και τη μητέρα του, και φύγε στην Αίγυπτο, και μείνε εκεί μέχρι να σου πω το λόγο· Ο Ηρώδης θα αναζητήσει το μικρό παιδί για να το καταστρέψει.
14 Όταν σηκώθηκε, πήρε το μικρό παιδί και τη μητέρα του τη νύχτα, και έφυγε στην Αίγυπτο.
15 Και ήταν εκεί μέχρι το θάνατο του Ηρώδη· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον Κύριο από τον προφήτη, λέγοντας: Από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο μου.
16 Τότε ο Ηρώδης, όταν είδε ότι τον κορόιδευαν με τους σοφούς, οργίστηκε υπερβολικά, και έστειλε, και σκότωσε όλα τα παιδιά που ήταν στη Βηθλεέμ και σε όλες τις ακτές

της, από δύο ετών και κάτω, σύμφωνα με την ώρα που είχε ζητήσει επιμελώς από τους σοφούς.
17 Τότε εκπληρώθηκε αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ιερεμία, λέγοντας:
18 Στο Ράμα ακούστηκε μια φωνή, θρήνος και κλάμα, και πένθος μεγάλος, η Ραχήλ έκλαιγε για τα παιδιά της, και δεν ήθελε να παρηγορηθεί, γιατί δεν είναι.
19 Όταν όμως ο Ηρώδης πέθανε, ιδού, ένας άγγελος Κυρίου εμφανίζεται σε όνειρο στον Ιωσήφ στην Αίγυπτο,
20 Λέγοντας: Σήκω, πάρε το μικρό παιδί και τη μητέρα του, και πήγαινε στη γη του Ισραήλ· γιατί είναι νεκροί εκείνοι που ζητούσαν τη ζωή του μικρού παιδιού.
21 Και σηκώθηκε, πήρε το μικρό παιδί και τη μητέρα του, και ήρθε στη γη Ισραήλ.
22 Όταν όμως άκουσε ότι ο Αρχέλαος βασίλευσε στην Ιουδαία στο δωμάτιο του πατέρα του Ηρώδη, φοβήθηκε να πάει εκεί· παρά το γεγονός ότι ειδοποιήθηκε από τον Θεό σε όνειρο, στράφηκε στα μέρη της Γαλιλαίας.
23 Και ήρθε και κατοίκησε σε μια πόλη που ονομάζεται Ναζαρέτ· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τους προφήτες: Θα ονομαστεί Ναζωραίος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Εκείνες τις ημέρες ήρθε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και κήρυττε στην έρημο της Ιουδαίας,
2 Και λέγοντας: Μετανοήστε· γιατί πλησιάζει η βασιλεία των ουρανών.
3 Διότι αυτός είναι για τον οποίο μίλησε ο προφήτης Ησαΐας, λέγοντας: Φωνή εκείνου που φωνάζει στην έρημο: Προετοιμάστε την οδό του Κυρίου, ευθυγραμμίστε τα μονοπάτια του.
4 Και ο ίδιος Ιωάννης είχε το ένδυμά του από τρίχες καμήλας και μια δερμάτινη ζώνη γύρω από την οσφύ του. και το κρέας του ήταν ακρίδες και άγριο μέλι.
5 Τότε βγήκαν προς αυτόν η Ιερουσαλήμ και όλη η Ιουδαία και όλη η περιοχή γύρω από τον Ιορδάνη,
6 Και βαφτίστηκαν από αυτόν στον Ιορδάνη, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους.
7 Όταν όμως είδε πολλούς από τους Φαρισαίους και τους Σαδδουκαίους να έρχονται στο βάπτισμά του, τους είπε: Γενιά οχιάς, ποιος σας προειδοποίησε να φύγετε από την οργή που θα έρθει;
8 Φέρτε λοιπόν καρπούς κατάλληλους για μετάνοια:
9 Και μην σκεφτείτε να πείτε μέσα σας: Έχουμε τον Αβραάμ για πατέρα μας· γιατί σας λέω ότι ο Θεός μπορεί από αυτές τις πέτρες να αναστήσει παιδιά στον Αβραάμ.
10 Και τώρα επίσης το τσεκούρι τοποθετείται στη ρίζα των δέντρων· γι' αυτό κάθε δέντρο που δεν φέρνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά.
11 Εγώ σας βαφτίζω με νερό για μετάνοια· αλλά αυτός που έρχεται μετά από εμένα είναι ισχυρότερος από μένα, του οποίου τα παπούτσια δεν είμαι άξιος να σηκώσω· θα σας βαφτίσει με Πνεύμα Άγιο και με φωτιά.
12 Του οποίου ο ανεμιστήρας είναι στο χέρι του, και θα καθαρίσει πλήρως το πάτωμά του και θα μαζέψει το σιτάρι του στη σιταποθήκη. αλλά θα κάψει το άχυρο με άσβεστη φωτιά.
13 Έρχεται τότε ο Ιησούς από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη προς τον Ιωάννη, για να βαπτιστεί από αυτόν.
14 Αλλά ο Ιωάννης τον απαγόρευσε, λέγοντας: Έχω ανάγκη να βαπτιστώ από σένα, και έρχεσαι σε μένα;
15 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος του είπε: Άφησε να γίνει έτσι τώρα· γιατί έτσι είναι σε μας να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη. Μετά τον υπέφερε.
16 Και ο Ιησούς, όταν βαφτίστηκε, ανέβηκε αμέσως από το νερό· και ιδού, του άνοιξαν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού να κατεβαίνει σαν περιστέρι και να ανάβει επάνω του.
17 Και ιδού μια φωνή από τον ουρανό, που λέει: Αυτός είναι ο αγαπητός μου Υιός, στον οποίο είμαι ευαρεστημένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Τότε ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να πειραστεί από τον διάβολο.
2 Και αφού νήστεψε σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, μετά πείνασε.
3 Και όταν ήρθε σε αυτόν ο πειραστής, είπε: Αν είσαι Υιός του Θεού, πρόσταξε να γίνουν αυτές οι πέτρες ψωμί.
4 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και είπε: Είναι γραμμένο, ο άνθρωπος δεν θα ζήσει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού.
5 Τότε ο διάβολος τον ανέβασε στην αγία πόλη και τον έβαλε σε μια κορυφή του ναού,
6 Και του λέει: Αν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίξε τον εαυτό σου κάτω· γιατί είναι γραμμένο, θα δώσει στους αγγέλους του εντολή για σένα· και στα χέρια τους θα σε σηκώσουν, μήπως και πατήσεις το πόδι σου ενάντια σε μια πέτρα.
7 Ο Ιησούς του είπε: Είναι γραμμένο πάλι: Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου.
8 Και πάλι, ο διάβολος τον ανεβάζει σε ένα πολύ ψηλό βουνό, και του δείχνει όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους.
9 Και του λέει: Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν πέσεις κάτω και με προσκυνήσεις.
10 Τότε ο Ιησούς του λέει: Φύγε από δω, Σατανά· γιατί είναι γραμμένο: Θα λατρεύεις τον Κύριο τον Θεό σου, και μόνο αυτόν θα λατρεύεις.
11 Τότε ο διάβολος τον εγκατέλειψε, και ιδού, άγγελοι ήρθαν και τον υπηρέτησαν.
12 Και όταν ο Ιησούς άκουσε ότι ο Ιωάννης έπεσε στη φυλακή, έφυγε στη Γαλιλαία.
13 Και φεύγοντας από τη Ναζαρέτ, ήρθε και κατοίκησε στην Καπερναούμ, που είναι στην ακτή της θάλασσας, στα όρια της Ζαβουλών και του Νεφθαλίμ.
14 Για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας:
15 Η γη Ζαβουλών και η γη Νεφθαλίμ, κατά την οδό της θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη, τη Γαλιλαία των Εθνών.
16 Ο λαός που καθόταν στο σκοτάδι είδε μεγάλο φως. και σε αυτούς που κάθονταν στην περιοχή και στη σκιά του θανάτου φύτρωσε φως.
17 Από τότε ο Ιησούς άρχισε να κηρύττει και να λέει: Μετανοήστε· γιατί πλησιάζει η βασιλεία των ουρανών.
18 Και ο Ιησούς, περπατώντας δίπλα στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα που ονομαζόταν Πέτρο, και τον Ανδρέα τον αδελφό του, να ρίχνουν ένα δίχτυ στη θάλασσα· επειδή ήταν ψαράδες.
19 Και τους λέει: Ακολουθήστε με, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων.
20 Και αμέσως άφησαν τα δίχτυα τους και τον ακολούθησαν.

21 Και προχωρώντας από εκεί, είδε άλλους δύο αδελφούς, τον Ιάκωβο τον γιο του Ζεβεδαίου, και τον Ιωάννη τον αδελφό του, σε ένα πλοίο με τον Ζεβεδαίο τον πατέρα τους, να επιδιορθώνουν τα δίχτυα τους. και τους κάλεσε.
22 Και αμέσως άφησαν το πλοίο και τον πατέρα τους, και τον ακολούθησαν.
23 Και ο Ιησούς περνούσε όλη τη Γαλιλαία, διδάσκοντας στις συναγωγές τους, και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας, και θεραπεύοντας κάθε ασθένεια και κάθε ασθένεια ανάμεσα στον λαό.
24 Και η φήμη του πήγε σε όλη τη Συρία· και του έφεραν όλους τους αρρώστους που είχαν συλληφθεί από διάφορες ασθένειες και βασανιστήρια, και εκείνους που ήταν δαιμονισμένοι, και εκείνους που ήταν τρελοί και εκείνους που είχαν την παράλυση. και τους θεράπευσε.
25 Και τον ακολούθησε μεγάλο πλήθος λαού από τη Γαλιλαία, και από τη Δεκάπολη, και από την Ιερουσαλήμ, και από την Ιουδαία, και από πέρα από τον Ιορδάνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Και βλέποντας τα πλήθη, ανέβηκε σε ένα βουνό· και όταν στάθηκε, ήρθαν προς αυτόν οι μαθητές του.
2 Και άνοιξε το στόμα του και τους δίδαξε λέγοντας:
3 Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι· διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών.
4 Μακάριοι αυτοί που πενθούν· διότι αυτοί θα παρηγορηθούν.
5 Μακάριοι οι πράοι· γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.
6 Μακάριοι εκείνοι που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη· επειδή, αυτοί θα χορτάσουν.
7 Μακάριοι οι ελεήμονες· γιατί αυτοί θα ελεηθούν.
8 Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά· γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό.
9 Μακάριοι οι ειρηνοποιοί· επειδή, αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού.
10 Μακάριοι είναι εκείνοι που διώκονται για χάρη της δικαιοσύνης· επειδή, δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.
11 Μακάριοι είστε, όταν θα σας υβρίσουν, και θα σας διώξουν, και θα πουν κάθε κακό εναντίον σας ψευδώς, για χάρη μου.
12 Χαίρετε και αγαλλιάστε πολύ· γιατί μεγάλη είναι η ανταμοιβή σας στον ουρανό· γιατί έτσι καταδίωξαν τους προφήτες που ήταν πριν από εσάς.
13 Εσείς είστε το αλάτι της γης· αλλά αν το αλάτι έχει χάσει την οσμή του, με τι θα αλατιστεί; Δεν είναι πλέον καλό για τίποτα, παρά μόνο να σε πετάξουν έξω και να σε πατήσουν κάτω από τα πόδια ανθρώπων.
14 Εσείς είστε το φως του κόσμου. Μια πόλη που βρίσκεται σε ένα λόφο δεν μπορεί να κρυφτεί.
15 Ούτε οι άνθρωποι ανάβουν ένα κερί και το βάζουν κάτω από ένα μπουκάλι, αλλά σε ένα κηροπήγιο. και δίνει φως σε όλους όσους είναι στο σπίτι.
16 Ας λάμψει έτσι το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.
17 Μη νομίζετε ότι ήρθα να καταστρέψω τον νόμο ή τους προφήτες· δεν ήρθα για να καταστρέψω, αλλά για να εκπληρώσω.
18 Διότι αληθώς σας λέω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, μία γιώτα ή μία σημαία δεν θα περάσει σε καμία περίπτωση από τον νόμο, έως ότου εκπληρωθούν όλα.
19 Όποιος, λοιπόν, παραβεί μια από αυτές τις ελάχιστες εντολές, και έτσι διδάξει τους ανθρώπους, θα ονομαστεί μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών· όποιος όμως τις κάνει και τις διδάξει, αυτός θα ονομαστεί μεγάλος στη βασιλεία των ουρανών.
20 Επειδή, σας λέω, ότι εάν η δικαιοσύνη σας δεν υπερβαίνει τη δικαιοσύνη των γραμματέων και των Φαρισαίων, δεν θα εισέλθετε σε καμία περίπτωση στη βασιλεία των ουρανών.
21 Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε από τους παλιούς καιρούς: Δεν θα σκοτώσεις. και όποιος σκοτώσει θα κινδυνεύσει από την κρίση:
22 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος είναι θυμωμένος με τον αδελφό του χωρίς λόγο, θα κινδυνεύσει με την κρίση· και όποιος πει στον αδελφό του, Ράκα, θα κινδυνεύσει από το συμβούλιο· αλλά όποιος πει, ανόητε , θα κινδυνεύσει από φωτιά της κόλασης.
23 Επομένως, αν φέρεις το δώρο σου στο θυσιαστήριο, και εκεί θυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου.
24 Άφησε εκεί το δώρο σου μπροστά στο θυσιαστήριο, και πήγαινε. πρώτα συμφιλιωθείς με τον αδελφό σου και μετά έλα να προσφέρεις το δώρο σου.
25 Συμφώνησε με τον αντίπαλό σου γρήγορα, όσο είσαι στο δρόμο μαζί του. μήπως ο αντίπαλος σε παραδώσει ποτέ στον δικαστή και ο δικαστής σε παραδώσει στον αξιωματικό και σε ρίξουν στη φυλακή.
26 Αληθινά σου λέω, δεν θα βγεις από εκεί, μέχρι να πληρώσεις το υπέρτατο ποσό.
27 Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε από τους παλιούς: Μη μοιχεύσεις.
28 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος κοιτάζει μια γυναίκα για να την ποθήσει, έχει ήδη μοιχεύσει μαζί της στην καρδιά του.
29 Και αν το δεξί σου μάτι σε προσβάλλει, βγάλε το και πέταξέ το από σένα· γιατί είναι ωφέλιμο για σένα να χαθεί ένα από τα μέλη σου, και όχι ολόκληρο το σώμα σου να ριχτεί στον άδη.
30 Και αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το από σένα· γιατί είναι ωφέλιμο για σένα να χαθεί ένα από τα μέλη σου, και όχι ολόκληρο το σώμα σου να ριχτεί στον άδη.
31 Έχει ειπωθεί: Όποιος αφήνει τη γυναίκα του, ας της δώσει γραπτό διαζυγίου.
32 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος αφήσει τη γυναίκα του, εκτός για λόγους πορνείας, την κάνει να διαπράξει μοιχεία· και όποιος παντρευτεί τη διαζευγμένη, μοιχεύει.
33 Και πάλι, ακούσατε ότι ειπώθηκε από τους παλιούς καιρούς: Δεν θα ορκιστείς, αλλά θα εκτελέσεις στον Κύριο τους όρκους σου.
34 Αλλά σας λέω, μην ορκίζεστε καθόλου. ούτε από τον ουρανό? γιατί είναι ο θρόνος του Θεού:
35 Ούτε από τη γη. γιατί είναι το υποπόδιο του: ούτε από την Ιερουσαλήμ. γιατί είναι η πόλη του μεγάλου Βασιλιά.
36 Ούτε να ορκιστείς στο κεφάλι σου, γιατί δεν μπορείς να κάνεις μια τρίχα άσπρη ή μαύρη.
37 Αλλά ας είναι η επικοινωνία σας, ναι, ναι. Όχι, όχι, γιατί οτιδήποτε είναι περισσότερο από αυτά προέρχεται από το κακό.

38 Ακούσατε ότι ειπώθηκε: Οφθαλμός αντί οφθαλμού και δόντι αντί δοντιού.
39 Εγώ όμως σου λέω, να μην αντιστέκεσαι στο κακό· αλλά όποιος σε χτυπήσει στο δεξί σου μάγουλο, γύρισέ του και το άλλο.
40 Και αν κάποιος θέλει να σε μηνύσει στο νόμο και να σου πάρει το παλτό, ας έχει και τον ιματισμό σου.
41 Και όποιος σε αναγκάσει να διανύσεις ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο.
42 Δώσε σε αυτόν που σε ζητάει, και από εκείνον που θέλει να δανειστεί από σένα μην απομακρυνθείς.
43 Έχετε ακούσει ότι έχει ειπωθεί: Θα αγαπάς τον πλησίον σου και θα μισείς τον εχθρό σου.
44 Εγώ όμως σας λέω: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε αυτούς που σας καταριούνται, κάντε καλό σε εκείνους που σας μισούν και προσευχηθείτε για εκείνους που σας κακολογούν και σας διώκουν.
45 Για να γίνετε παιδιά του Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς· γιατί κάνει τον ήλιο του να ανατέλλει επάνω στους κακούς και στους καλούς, και ρίχνει βροχή σε δίκαιους και αδίκους.
46 Διότι, εάν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ποια ανταμοιβή έχετε; ούτε και οι τελώνες δεν το ίδιο;
47 Και αν χαιρετάτε μόνο τους αδελφούς σας, τι κάνετε περισσότερο από τους άλλους; ούτε και οι τελώνες έτσι;
48 Να είστε λοιπόν τέλειοι, όπως είναι τέλειος ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Προσέχετε να μην κάνετε την ελεημοσύνη σας ενώπιον των ανθρώπων, για να σας φανούν· αλλιώς δεν έχετε αμοιβή από τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.
2 Γι' αυτό, όταν κάνεις την ελεημοσύνη σου, μη σαλπίζεις μπροστά σου, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να έχουν τη δόξα των ανθρώπων. Αλήθεια σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.
3 Όταν όμως κάνεις ελεημοσύνη, ας μην ξέρει το αριστερό σου τι κάνει το δεξί σου χέρι.
4 Για να είναι η ελεημοσύνη σου κρυφά· και ο Πατέρας σου που βλέπει στα κρυφά θα σε ανταμείψει φανερά.
5 Και όταν προσεύχεσαι, δεν θα είσαι όπως είναι οι υποκριτές· γιατί τους αρέσει να προσεύχονται όρθιοι στις συναγωγές και στις γωνιές των δρόμων, για να τους βλέπουν οι άνθρωποι. Αλήθεια σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.
6 Εσύ όμως, όταν προσεύχεσαι, μπες στο ντουλάπι σου, και όταν κλείσεις την πόρτα σου, προσευχήσου στον Πατέρα σου που είναι κρυφά. και ο Πατέρας σου που βλέπει στα κρυφά θα σε ανταμείψει φανερά.
7 Όταν όμως προσεύχεστε, μην χρησιμοποιείτε μάταιες επαναλήψεις, όπως κάνουν οι ειδωλολάτρες· γιατί νομίζουν ότι θα εισακουστούν λόγω της πολλής ομιλίας τους.
8 Μη γίνετε, λοιπόν, σαν αυτούς· γιατί ο Πατέρας σας γνωρίζει τι έχετε ανάγκη, προτού του ζητήσετε.
9 Έτσι, λοιπόν, προσεύχεστε: Πατέρα μας που είσαι στους ουρανούς, να αγιαστεί το όνομά σου.
10 Ελάτε η βασιλεία σου. Γίνεται το θέλημά σου στη γη, όπως και στον ουρανό.
11 Δώσε μας σήμερα το καθημερινό μας ψωμί.
12 Και συγχωρήστε μας τα χρέη μας, όπως συγχωρούμε εμείς τους οφειλέτες μας.
13 Και μη μας οδηγήσεις σε πειρασμό, αλλά λύτρωσέ μας από το κακό· γιατί δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα στον αιώνα. Αμήν.
14 Διότι αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, θα σας συγχωρήσει και ο ουράνιος Πατέρας σας.
15 Αν όμως δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα δικά σας παραπτώματα.
16 Επιπλέον, όταν νηστεύετε, μη γίνετε, όπως οι υποκριτές, λυπημένη όψη· γιατί παραμορφώνουν τα πρόσωπά τους, για να φανούν στους ανθρώπους ότι νηστεύουν. Αλήθεια σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.
17 Εσύ όμως, όταν νηστεύεις, άλειψε το κεφάλι σου και πλύνε το πρόσωπό σου.
18 για να μην φανείς στους ανθρώπους να νηστεύεις, αλλά στον Πατέρα σου που είναι στα κρυφά· και ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, θα σε ανταμείψει φανερά.
19 Μη μαζεύετε θησαυρούς για τον εαυτό σας στη γη, όπου ο σκόρος και η σκουριά διαφθείρουν, και όπου οι κλέφτες διαπερνούν και κλέβουν.
20 Αλλά μαζέψτε για τον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε ο σκόρος ούτε η σκουριά διαφθείρουν, και όπου οι κλέφτες δεν διαπερνούν ούτε κλέβουν·
21 Διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.
22 Το φως του σώματος είναι το μάτι· αν λοιπόν το μάτι σου είναι απλό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι γεμάτο φως.
23 Αλλά αν το μάτι σου είναι κακό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι γεμάτο σκοτάδι. Αν λοιπόν το φως που είναι μέσα σου είναι σκοτάδι, πόσο μεγάλο είναι αυτό το σκοτάδι!
24 Κανείς δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους· γιατί είτε θα μισήσει τον έναν και θα αγαπήσει τον άλλον. αλλιώς θα κρατηθεί στο ένα και θα περιφρονήσει το άλλο. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε τον Θεό και τον μαμωνά.
25 Γι' αυτό σας λέω, μη σκέπτεστε τη ζωή σας, τι θα φάτε ή τι θα πιείτε. ούτε ακόμα για το σώμα σου, τι θα φορέσεις. Δεν είναι η ζωή περισσότερο από το κρέας, και το σώμα από τα ρούχα;
26 Ιδού τα πτηνά του ουρανού: γιατί δεν σπέρνουν, ούτε θερίζουν, ούτε μαζεύουν σε αχυρώνες. όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τους ταΐζει. Δεν είστε πολύ καλύτεροι από αυτούς;
27 Ποιος από εσάς, με το να σκέπτεται, μπορεί να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του;
28 Και γιατί σκέφτεστε για ρούχα; Σκεφτείτε τα κρίνα του αγρού, πώς μεγαλώνουν. δεν κοπιάζουν, ούτε κλωστούν:
29 Και όμως σας λέω, ότι ούτε ο Σολομών σε όλη του τη δόξα δεν ήταν ντυμένος σαν ένα από αυτά.
30 Γιατί, αν ο Θεός ντύσει έτσι το χορτάρι του αγρού, που σήμερα είναι, και αύριο ρίχνεται στον φούρνο, δεν θα σας ντύσει πολύ περισσότερο, ολιγόπιστοι;
31 Γι' αυτό μη σκέφτεστε, λέγοντας: Τι θα φάμε; ή, Τι θα πιούμε; ή, Με τι θα ντυθούμε;
32 (Διότι μετά από όλα αυτά τα ζητούν οι εθνικοί:) γιατί ο ουράνιος Πατέρας σας γνωρίζει ότι έχετε ανάγκη από όλα αυτά.

33 Αλλά ζητήστε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του. και όλα αυτά θα προστεθούν σε εσάς.
34 Μη σκέφτεστε, λοιπόν, για το αύριο· γιατί το αύριο θα σκεφτεί τα πράγματα του εαυτού του. Αρκεί στη μέρα το κακό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Μην κρίνετε, για να μην κριθείτε.
2 Διότι με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε· και με ό,τι μέτρο μετράτε, θα μετρηθεί ξανά σε εσάς.
3 Και γιατί βλέπεις τη μύτη που είναι στο μάτι του αδελφού σου, αλλά δεν σκέφτεσαι τη δοκό που είναι στο δικό σου μάτι;
4 Ή πώς θα πεις στον αδερφό σου: Άφησε με να βγάλω το κουκούτσι από το μάτι σου. και, ιδού, μια δοκός είναι στο δικό σου μάτι;
5 Υποκριτή, πρώτα βγάλε το δοκάρι από το δικό σου μάτι. και τότε θα δεις καθαρά για να βγάλεις το λίπος από το μάτι του αδελφού σου.
6 Μη δίνετε ό,τι είναι άγιο στα σκυλιά, μην ρίχνετε τα μαργαριτάρια σας μπροστά στους χοίρους, μήπως τα πατήσουν κάτω από τα πόδια τους και γυρίσουν πάλι και σας σχίσουν.
7 Ζητήστε, και θα σας δοθεί. Ψάξτε και θα βρείτε. χτυπήστε και θα σας ανοιχτεί:
8 Διότι καθένας που ζητά λαμβάνει. και αυτός που ψάχνει βρίσκει. και σε αυτόν που χτυπά θα ανοίξει.
9 Ή ποιος άνθρωπος είναι από εσάς, που αν ο γιος του ζητήσει ψωμί, θα του δώσει μια πέτρα;
10 Ή αν ζητήσει ένα ψάρι, θα του δώσει ένα φίδι;
11 Αν λοιπόν εσείς, πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά δώρα στα παιδιά σας, πόσο περισσότερο ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα δώσει καλά πράγματα σε αυτούς που του ζητούν;
12 Γι' αυτό, ό,τι θέλετε να σας κάνουν οι άνθρωποι, να κάνετε και εσείς σ' αυτούς· γιατί αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες.
13 Εισέλθετε από τη στενή πύλη· γιατί πλατιά είναι η πύλη και πλατιά η οδός, που οδηγεί στην καταστροφή, και πολλοί είναι αυτοί που μπαίνουν σε αυτήν.
14 Γιατί στενή είναι η πύλη, και στενή η οδός, που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι αυτοί που τη βρίσκουν.
15 Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε εσάς με ρούχα προβάτου, αλλά από μέσα είναι αρπακτικοί λύκοι.
16 Θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους. Μαζεύουν οι άνθρωποι σταφύλια από αγκάθια ή σύκα από γαϊδουράγκαθο;
17 Έτσι και κάθε καλό δέντρο φέρνει καλό καρπό. αλλά ένα φθαρμένο δέντρο βγάζει κακούς καρπούς.
18 Ένα καλό δέντρο δεν μπορεί να φέρει κακούς καρπούς, ούτε ένα διεφθαρμένο δέντρο μπορεί να φέρει καλό καρπό.
19 Κάθε δέντρο που δεν φέρνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά.
20 Γι' αυτό από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.
21 Δεν θα μπει στη βασιλεία των ουρανών καθένας που μου λέει: Κύριε, Κύριε. αλλά αυτός που κάνει το θέλημα του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.
22 Πολλοί θα μου πουν εκείνη την ημέρα: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου; και στο όνομά σου έδιωξαν διαβόλους; και στο όνομά σου έκανε πολλά θαυμαστά έργα;
23 Και τότε θα τους ομολογήσω ότι δεν σας γνώρισα ποτέ· φύγετε από μένα, εσείς που κάνετε την ανομία.
24 Γι' αυτό, όποιος ακούει αυτά τα λόγια μου και τα κάνει, θα τον παρομοιάσω με σοφό, που έχτισε το σπίτι του πάνω σε βράχο.
25 Και η βροχή έπεσε, και ήρθαν οι πλημμύρες, και οι άνεμοι φύσηξαν, και χτύπησαν πάνω σε εκείνο το σπίτι. και δεν έπεσε· γιατί θεμελιώθηκε πάνω σε βράχο.
26 Και καθένας που ακούει αυτά τα λόγια μου και δεν τα κάνει, θα παρομοιαστεί με έναν ανόητο, που έχτισε το σπίτι του πάνω στην άμμο.
27 Και έπεσε η βροχή, και ήρθαν οι πλημμύρες, και οι άνεμοι φύσηξαν, και χτύπησαν σε εκείνο το σπίτι. και έπεσε: και μεγάλη ήταν η πτώση του.
28 Και όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτά τα λόγια, οι άνθρωποι έμειναν έκπληκτοι με τη διδασκαλία του:
29 Διότι τους δίδασκε ως κάποιος που έχει εξουσία, και όχι ως γραμματείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Όταν κατέβηκε από το βουνό, πολλά πλήθη τον ακολουθούσαν.
2 Και, ιδού, ήρθε ένας λεπρός και τον προσκύνησε, λέγοντας: Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.
3 Και ο Ιησούς άπλωσε το χέρι του, και τον άγγιξε, λέγοντας: Θέλω. να είσαι καθαρός. Και αμέσως η λέπρα του καθαρίστηκε.
4 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Δες να μην το πεις σε κανέναν. αλλά πήγαινε, δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε το δώρο που πρόσταξε ο Μωυσής, για μαρτυρία σ' αυτούς.
5 Και όταν μπήκε ο Ιησούς στην Καπερναούμ, ήρθε κοντά του ένας εκατόνταρχος και τον παρακαλούσε,
6 Και λέγοντας: Κύριε, ο δούλος μου είναι ξαπλωμένος στο σπίτι παράλυτος, βασανισμένος πολύ.
7 Και ο Ιησούς του λέει, θα έρθω και θα τον γιατρέψω.
8 Ο εκατόνταρχος αποκρίθηκε και είπε: Κύριε, δεν είμαι άξιος να μπεις κάτω από τη στέγη μου· αλλά πες μόνο τον λόγο, και ο δούλος μου θα θεραπευτεί.
9 Επειδή, είμαι άνθρωπος υπό εξουσία, έχοντας στρατιώτες κάτω από εμένα· και λέω σ' αυτόν τον άνθρωπο: Πήγαινε, και πάει· Και σε άλλον, Έλα, και έρχεται. και στον δούλο μου, κάνε αυτό, και το κάνει.
10 Όταν το άκουσε ο Ιησούς, θαύμασε, και είπε στους ακολουθούντες: Αλήθεια σας λέω, δεν βρήκα τόσο μεγάλη πίστη, όχι, ούτε στον Ισραήλ.
11 Και σας λέω, ότι πολλοί θα έρθουν από την ανατολή και τη δύση, και θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ, και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, στη βασιλεία των ουρανών.
12 Αλλά τα παιδιά της βασιλείας θα ριχτούν στο εξωτερικό σκοτάδι· εκεί θα είναι κλάμα και τρίξιμο των δοντιών.
13 Και ο Ιησούς είπε στον εκατόνταρχο: Πήγαινε. και όπως πίστεψες, έτσι να γίνει σε σένα. Και ο υπηρέτης του θεραπεύτηκε την ίδια ώρα.
14 Και όταν ο Ιησούς μπήκε στο σπίτι του Πέτρου, είδε τη μητέρα της γυναίκας του ξαπλωμένη και άρρωστη από πυρετό.
15 Και άγγιξε το χέρι της, και ο πυρετός την άφησε· και σηκώθηκε και τους υπηρετούσε.

16 Όταν ήρθε το βράδυ, του έφεραν πολλούς δαιμονισμένους· και έδιωξε τα πνεύματα με τον λόγο του, και θεράπευσε όλους τους αρρώστους.
17 Για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας: Αυτός πήρε τις ασθένειές μας και έφερε τις ασθένειές μας.
18 Και όταν ο Ιησούς είδε πολλά πλήθη γύρω του, έδωσε εντολή να φύγουν στην άλλη πλευρά.
19 Και ήρθε κάποιος γραμματέας, και του είπε: Δάσκαλε, θα σε ακολουθήσω όπου κι αν πας.
20 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Οι αλεπούδες έχουν τρύπες, και τα πουλιά του ουρανού έχουν φωλιές. αλλά ο Υιός του ανθρώπου δεν έχει πού να βάλει το κεφάλι του.
21 Και άλλος από τους μαθητές του είπε προς αυτόν· Κύριε, άφησέ με πρώτα να πάω να θάψω τον πατέρα μου.
22 Ο Ιησούς όμως του είπε: Ακολούθησέ με. και αφήστε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους.
23 Και όταν μπήκε σε ένα πλοίο, οι μαθητές του τον ακολούθησαν.
24 Και, ιδού, έγινε μεγάλη τρικυμία στη θάλασσα, τόσο που το πλοίο καλύφθηκε από τα κύματα· αλλά εκείνος κοιμόταν.
25 Και πλησίασαν οι μαθητές του, και τον ξύπνησαν λέγοντας: Κύριε, σώσε μας· χαθήκαμε.
26 Και τους λέει: Γιατί φοβάστε, ολιγόπιστοι; Τότε σηκώθηκε και επέπληξε τους ανέμους και τη θάλασσα. και επικρατούσε μεγάλη ηρεμία.
27 Αλλά οι άντρες θαύμασαν, λέγοντας: Τι άνθρωπος είναι αυτός, που τον υπακούουν και οι άνεμοι και η θάλασσα!
28 Και όταν έφτασε στην άλλη πλευρά στη χώρα των Γεργεσηνών, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι, που έβγαιναν από τους τάφους, πολύ αγριεμένοι, ώστε να μην περάσει κανείς από εκείνη την οδό.
29 Και ιδού, φώναξαν, λέγοντας: Τι σχέση έχουμε με σένα, Ιησού, Υιέ του Θεού; ήρθες να μας βασανίσεις πριν από την ώρα;
30 Και υπήρχε μια καλή οδός μακριά από αυτούς ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έτρεφαν.
31 Τον παρακάλεσαν λοιπόν οι διάβολοι, λέγοντας: Αν μας διώξεις, άφησέ μας να πάμε στο κοπάδι των χοίρων.
32 Και τους είπε: Πηγαίνετε. Και όταν βγήκαν έξω, μπήκαν στο κοπάδι των χοίρων· και, ιδού, ολόκληρο το κοπάδι των χοίρων έτρεξε βίαια κάτω από ένα απόκρημνο μέρος στη θάλασσα, και χάθηκε στα νερά.
33 Και αυτοί που τους φύλαγαν τράπηκαν σε φυγή, και πήγαν στην πόλη, και είπαν τα πάντα, και όσα συνέβησαν στους δαιμονισμένους.
34 Και ιδού, όλη η πόλη βγήκε να συναντήσει τον Ιησού· και όταν τον είδαν, τον παρακαλούσαν να φύγει από τα παράλια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Και μπήκε σε ένα πλοίο, και πέρασε, και ήρθε στην πόλη του.
2 Και ιδού, του έφεραν έναν παράλυτο, ξαπλωμένο σε ένα κρεβάτι· και ο Ιησούς, βλέποντας την πίστη τους, είπε στον παράλυτο· Γιε μου, να είσαι καλά. να σου συγχωρεθούν οι αμαρτίες σου.
3 Και, ιδού, μερικοί από τους γραμματείς είπαν μέσα τους: Αυτός ο άνθρωπος βλασφημεί.
4 Και ο Ιησούς, γνωρίζοντας τις σκέψεις τους, είπε: Γιατί σκέφτεστε κακό στις καρδιές σας;
5 Διότι αν είναι ευκολότερο να πεις, οι αμαρτίες σου σε συγχωρούνται. ή να πεις, Σήκω και περπάτα;
6 Αλλά για να γνωρίσετε ότι ο Υιός του ανθρώπου έχει εξουσία στη γη να συγχωρεί αμαρτίες, (τότε λέει στον παράλυτο) Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου.
7 Και σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι του.
8 Όταν όμως τα πλήθη το είδαν, θαύμασαν και δόξασαν τον Θεό, που είχε δώσει τέτοια εξουσία στους ανθρώπους.
9 Και καθώς ο Ιησούς περνούσε από εκεί, είδε έναν άνθρωπο, που ονομαζόταν Ματθαίος, να κάθεται στο τελωνείο, και του λέει: Ακολούθησέ με. Και σηκώθηκε και τον ακολούθησε.
10 Και συνέβη ώστε, καθώς ο Ιησούς καθόταν στο φαγητό στο σπίτι, ιδού, πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί ήρθαν και κάθισαν μαζί του και με τους μαθητές του.
11 Και όταν το είδαν οι Φαρισαίοι, είπαν στους μαθητές του: Γιατί τρώει ο Κύριός σας με τελώνες και αμαρτωλούς;
12 Όταν όμως το άκουσε ο Ιησούς, τους είπε: Οι υγιείς δεν χρειάζονται γιατρό, αλλά οι άρρωστοι.
13 Πηγαίνετε, όμως, και μάθετε τι σημαίνει, θα ελεήσω και όχι θυσία· γιατί δεν ήρθα να καλέσω σε μετάνοια τους δίκαιους, αλλά τους αμαρτωλούς.
14 Τότε ήρθαν προς αυτόν οι μαθητές του Ιωάννη, λέγοντας: Γιατί εμείς και οι Φαρισαίοι νηστεύουμε συχνά, αλλά οι μαθητές σου δεν νηστεύουν;
15 Και ο Ιησούς τους είπε: Μπορούν τα παιδιά του νυμφίου να θρηνούν, όσο ο γαμπρός είναι μαζί τους; αλλά θα έρθουν μέρες, που θα αφαιρεθεί από αυτούς ο γαμπρός, και τότε θα νηστέψουν.
16 Κανείς δεν βάζει ένα κομμάτι καινούριο ύφασμα σε ένα παλιό ένδυμα, γιατί αυτό που το βάζουν για να το γεμίσουν, παίρνει από το ένδυμα, και το ρήγμα γίνεται χειρότερο.
17 Ούτε οι άνθρωποι βάζουν νέο κρασί σε παλιά μπουκάλια· αλλιώς τα μπουκάλια σπάνε, και το κρασί τελειώνει, και τα μπουκάλια χάνονται· αλλά βάζουν νέο κρασί σε νέα μπουκάλια, και τα δύο διατηρούνται.
18 Ενώ τους έλεγε αυτά τα πράγματα, ιδού, ήρθε κάποιος άρχοντας, και τον προσκύνησε, λέγοντας: Η κόρη μου είναι και τώρα νεκρή· αλλά έλα, βάλε το χέρι σου πάνω της, και θα ζήσει.
19 Και σηκώθηκε ο Ιησούς και τον ακολούθησε, και οι μαθητές του το ίδιο.
20 Και, ιδού, μια γυναίκα, που ήταν άρρωστη από αίμα δώδεκα χρόνια, ήρθε πίσω του και άγγιξε το στρίφωμα του ενδύματός του.
21 Διότι είπε μέσα της: Αν δεν αγγίξω το ρούχο του, θα είμαι υγιής.
22 Ο Ιησούς όμως τον γύρισε, και όταν την είδε, είπε: Κόρη μου, παρηγορήσου. η πίστη σου σε ολοκλήρωσε. Και η γυναίκα ολοκληρώθηκε από εκείνη την ώρα.
23 Και όταν ο Ιησούς μπήκε στο σπίτι του άρχοντα, και είδε τους υπουργούς και τον λαό να κάνουν θόρυβο,
24 Τους είπε: Δώστε τόπο· γιατί η υπηρέτρια δεν πέθανε, αλλά κοιμάται. Και τον περιγελούσαν.
25 Όταν όμως βγήκε ο κόσμος, μπήκε μέσα και την έπιασε από το χέρι, και η υπηρέτρια σηκώθηκε.
26 Και η φήμη αυτού πέρασε σε όλη εκείνη τη γη.

27 Και όταν ο Ιησούς έφυγε από εκεί, δύο τυφλοί τον ακολούθησαν, κλαίγοντας και λέγοντας: Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν μας.
28 Και όταν μπήκε στο σπίτι, οι τυφλοί ήρθαν προς αυτόν· και ο Ιησούς τους λέει: Πιστεύετε ότι μπορώ να το κάνω αυτό; Του είπαν: Ναι, Κύριε.
29 Τότε άγγιξε τα μάτια τους, λέγοντας: Ανάλογα με την πίστη σας να είναι σε σας.
30 Και τα μάτια τους άνοιξαν. Και ο Ιησούς τους πρόσταξε αυστηρά, λέγοντας: Προσέξτε να μην το μάθει κανείς.
31 Αυτοί όμως, όταν έφυγαν, διέδωσαν τη φήμη του σε όλη εκείνη τη χώρα.
32 Καθώς έβγαιναν έξω, ιδού, του έφεραν έναν βουβό δαιμονισμένο.
33 Και όταν εκδιώχθηκε ο διάβολος, μίλησε ο βουβός· και τα πλήθη θαύμασαν, λέγοντας: Δεν εθεάθη ποτέ έτσι στον Ισραήλ.
34 Οι Φαρισαίοι όμως είπαν: Διώχνει τους διαβόλους μέσω του άρχοντα των διαβόλων.
35 Και ο Ιησούς γύριζε όλες τις πόλεις και τα χωριά, διδάσκοντας στις συναγωγές τους, και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας, και γιατρεύοντας κάθε ασθένεια και κάθε ασθένεια μεταξύ του λαού.
36 Όταν όμως είδε τα πλήθη, λυπήθηκε πάνω τους, γιατί λιποθύμησαν και σκορπίστηκαν σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα.
37 Τότε είπε στους μαθητές του· Ο θερισμός είναι πραγματικά πολύς, αλλά οι εργάτες λίγοι.
38 Προσευχηθείτε λοιπόν στον Κύριο του θερισμού, ώστε να στείλει εργάτες στον θερισμό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Και αφού κάλεσε κοντά του τους δώδεκα μαθητές του, τους έδωσε εξουσία ενάντια στα ακάθαρτα πνεύματα, να τα διώχνουν και να θεραπεύουν κάθε ασθένεια και κάθε ασθένεια.
2 Τώρα τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι αυτά. Ο πρώτος, ο Σίμων, που ονομάζεται Πέτρος, και ο Ανδρέας ο αδελφός του. Ο Ιάκωβος ο γιος του Ζεβεδαίου και ο Ιωάννης ο αδελφός του.
3 Φίλιππος και Βαρθολομαίος. Θωμάς και Ματθαίος ο τελώνης. Ο Ιάκωβος ο γιος του Αλφαίου και ο Λεββαίος, του οποίου το επώνυμο ήταν Θαδδαίος.
4 Ο Σίμων ο Χαναανίτης και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, που επίσης τον πρόδωσαν.
5 Αυτούς τους δώδεκα ο Ιησούς τους έστειλε και τους πρόσταξε, λέγοντας: Μην πηγαίνετε στον δρόμο των εθνών και σε καμία πόλη των Σαμαρειτών μην μπείτε.
6 Αλλά πηγαίνετε μάλλον στα χαμένα πρόβατα του οίκου Ισραήλ.
7 Και καθώς πηγαίνετε, κήρυττε, λέγοντας: Η βασιλεία των ουρανών πλησιάζει.
8 Θεράπευσε τους αρρώστους, καθαρίστε τους λεπρούς, αναστήστε νεκρούς, εκδιώξτε τους διαβόλους: δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώστε.
9 Μην προσφέρετε ούτε χρυσό, ούτε ασήμι, ούτε ορείχαλκο στα πουγκιά σας,
10 Ούτε σερβίτσιο για το ταξίδι σας, ούτε δύο χιτώνια, ούτε παπούτσια, ούτε ακόμα ραβδιά· γιατί ο εργάτης αξίζει το κρέας του.
11 Και σε οποιαδήποτε πόλη ή κωμόπολη εισέλθετε, ρωτήστε ποιος είναι άξιος σε αυτήν. και μείνετε εκεί μέχρι να φύγετε από εκεί.
12 Και όταν μπείτε σε ένα σπίτι, χαιρετίστε το.
13 Και αν το σπίτι είναι άξιο, ας έρθει πάνω του η ειρήνη σας· αν όμως δεν είναι άξια, ας επιστρέψει η ειρήνη σας σε εσάς.
14 Και όποιος δεν σας δεχτεί ούτε ακούσει τα λόγια σας, όταν φύγετε από εκείνο το σπίτι ή την πόλη, τινάξτε τη σκόνη από τα πόδια σας.
15 Αλήθεια σας λέω, θα είναι πιο ανεκτό για τη γη των Σοδόμων και των Γομόρρων την ημέρα της κρίσεως, παρά για εκείνη την πόλη.
16 Ιδού, σας στέλνω ως πρόβατα ανάμεσα σε λύκους· να είστε λοιπόν σοφοί σαν τα φίδια και ακίνδυνοι σαν τα περιστέρια.
17 Προσέχετε όμως από τους ανθρώπους· γιατί θα σας παραδώσουν στα συμβούλια και θα σας μαστιγώσουν στις συναγωγές τους.
18 Και θα οδηγηθείτε ενώπιον κυβερνητών και βασιλιάδων για χάρη μου, για μαρτυρία εναντίον αυτών και των εθνών.
19 Όταν όμως σας παραδώσουν, μη σκέφτεστε πώς και τι θα μιλήσετε· γιατί θα σας δοθεί την ίδια ώρα τι θα μιλήσετε.
20 Διότι δεν είστε εσείς που μιλάτε, αλλά το Πνεύμα του Πατέρα σας που μιλάει μέσα σας.
21 Και ο αδελφός θα παραδώσει τον αδελφό σε θάνατο, και ο πατέρας το παιδί· και τα παιδιά θα ξεσηκωθούν εναντίον των γονέων τους και θα τους θανατώσουν.
22 Και θα είστε μισητοί από όλους για χάρη του ονόματός μου· αλλά αυτός που υπομένει μέχρι τέλους θα σωθεί.
23 Όταν, όμως, σας διώξουν σε αυτή την πόλη, φύγετε σε άλλη· γιατί αληθώς σας λέω, δεν θα έχετε περάσει πάνω από τις πόλεις του Ισραήλ, έως ότου έρθει ο Υιός του ανθρώπου.
24 Ο μαθητής δεν είναι πάνω από τον κύριό του, ούτε ο δούλος πάνω από τον κύριό του.
25 Αρκεί στον μαθητή να είναι σαν κύριός του και ο δούλος σαν κύριός του. Αν έχουν αποκαλέσει τον κύριο του σπιτιού Βελζεβούλ, πόσο μάλλον θα τους αποκαλούν από το σπιτικό του;
26 Μην τους φοβάστε λοιπόν· γιατί δεν υπάρχει τίποτα καλυμμένο, που δεν θα αποκαλυφθεί. και κρύφτηκε, αυτό δεν θα γίνει γνωστό.
27 Ό,τι σας λέω στο σκοτάδι, το λέτε στο φως· και ό,τι ακούτε στο αυτί, το κηρύττετε στις στέγες.
28 Και μη φοβάστε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχή· αλλά φοβηθείτε περισσότερο αυτόν που μπορεί να καταστρέψει και την ψυχή και το σώμα στον άδη.
29 Δεν πωλούνται δύο σπουργίτια για ένα φάρθινγκ; και ένας από αυτούς δεν θα πέσει στο έδαφος χωρίς τον Πατέρα σας.
30 Αλλά οι τρίχες του κεφαλιού σου είναι όλες αριθμημένες.
31 Μη φοβάστε, λοιπόν, έχετε μεγαλύτερη αξία από πολλά σπουργίτια.
32 Όποιος λοιπόν θα με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα τον ομολογήσω και εγώ ενώπιον του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.

33 Όποιος όμως με αρνηθεί ενώπιον των ανθρώπων, θα τον αρνηθώ και εγώ ενώπιον του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.
34 Μη νομίζετε ότι ήρθα να στείλω ειρήνη στη γη· δεν ήρθα για να στείλω ειρήνη, αλλά σπαθί.
35 Διότι ήρθα να αντιδικήσω τον άνδρα από τον πατέρα του, και την κόρη από τη μητέρα της, και τη νύφη από την πεθερά της.
36 Και οι εχθροί του ανθρώπου θα είναι από το σπίτι του.
37 Όποιος αγαπά τον πατέρα ή τη μητέρα περισσότερο από εμένα, δεν είναι άξιος για μένα· και αυτός που αγαπά τον γιο ή την κόρη περισσότερο από εμένα, δεν είναι άξιος για μένα.
38 Και αυτός που δεν παίρνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν είναι άξιός μου.
39 Όποιος βρει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του για χάρη μου, θα τη βρει.
40 Αυτός που σας δέχεται, με δέχεται, και αυτός που δέχεται εμένα, δέχεται αυτόν που με έστειλε.
41 Αυτός που δέχεται έναν προφήτη στο όνομα ενός προφήτη, θα λάβει την αμοιβή ενός προφήτη. και αυτός που δέχεται έναν δίκαιο στο όνομα ενός δικαίου ανθρώπου θα λάβει την αμοιβή ενός δικαίου.
42 Και όποιος δώσει να πιει σε ένα από αυτά τα μικρά ένα φλιτζάνι κρύο νερό μόνο στο όνομα ενός μαθητή, αλήθεια σας λέω, σε καμία περίπτωση δεν θα χάσει την ανταμοιβή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και όταν ο Ιησούς τελείωσε να δίνει εντολή στους δώδεκα μαθητές του, έφυγε από εκεί για να διδάξει και να κηρύξει στις πόλεις τους.
2 Όταν ο Ιωάννης άκουσε στη φυλακή τα έργα του Χριστού, έστειλε δύο από τους μαθητές του,
3 Και του είπε: Εσύ είσαι αυτός που πρέπει να έρθει, ή ψάχνουμε για άλλον;
4 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Πηγαίνετε να δείξετε πάλι στον Ιωάννη αυτά που ακούτε και βλέπετε.
5 Οι τυφλοί έχουν την όρασή τους, και οι κουτσοί περπατούν, οι λεπροί καθαρίζονται, και οι κουφοί ακούνε, οι νεκροί εγείρονται και στους φτωχούς το ευαγγέλιο κηρύσσεται σε αυτούς.
6 Και ευλογημένος είναι όποιος δεν σκανδαλιστεί σε μένα.
7 Και καθώς έφευγαν, ο Ιησούς άρχισε να λέει στα πλήθη για τον Ιωάννη: Τι βγήκατε στην έρημο να δείτε; Ένα καλάμι που τινάζεται από τον άνεμο;
8 Αλλά τι βγήκατε να δείτε; Ένας άντρας ντυμένος με μαλακά ρούχα; ιδού, αυτοί που φορούν μαλακά ρούχα είναι στα σπίτια των βασιλιάδων.
9 Αλλά τι βγήκατε να δείτε; Προφήτης; ναι, σας λέω, και περισσότερο από προφήτης.
10 Διότι αυτός είναι, για τον οποίο είναι γραμμένο: Ιδού, στέλνω τον αγγελιοφόρο μου μπροστά στο πρόσωπό σου, που θα προετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου.
11 Αλήθεια σας λέω, μεταξύ των γεννηθέντων από γυναίκες δεν έχει αναστηθεί μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· παρά το γεγονός ότι ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος από αυτόν.
12 Και από τις ημέρες του Ιωάννη του Βαπτιστή μέχρι τώρα η βασιλεία των ουρανών υφίσταται βία, και οι βίαιοι την παίρνουν με τη βία.
13 Διότι όλοι οι προφήτες και ο νόμος προφήτευαν μέχρι τον Ιωάννη.
14 Και αν θέλετε να το λάβετε, αυτός είναι ο Ηλίας, που επρόκειτο να έρθει.
15 Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.
16 Αλλά με πού να παρομοιάσω αυτή τη γενιά; Είναι σαν τα παιδιά που κάθονται στις αγορές και καλούν τους συνανθρώπους τους,
17 Και λέγοντας: Σου πηδήξαμε και δεν χορέψατε. θρηνήσαμε για εσάς, και δεν θρηνήσατε.
18 Διότι ήρθε ο Ιωάννης ούτε τρώγοντας ούτε πίνοντας, και λένε: Έχει διάβολο.
19 Ήρθε ο Υιός του ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας, και λένε: Ιδού ένας άνθρωπος λαίμαργος και οινόπνευμα, φίλος τελώνων και αμαρτωλών. Αλλά η σοφία δικαιολογείται για τα παιδιά της.
20 Τότε άρχισε να επιπλήττει τις πόλεις στις οποίες έγιναν τα περισσότερα από τα θαυμαστά έργα του, επειδή δεν μετανόησαν:
21 Αλίμονο σε σένα, Χοραζίν! Αλίμονο σε σένα, Βηθσαΐδα! Διότι, αν τα θαυμαστά έργα, που έγιναν σε σας, είχαν γίνει στην Τύρο και στη Σιδώνα, θα είχαν μετανοήσει εδώ και πολύ καιρό με σάκο και στάχτη.
22 Αλλά σας λέω, θα είναι πιο ανεκτό για την Τύρο και τη Σιδώνα την ημέρα της κρίσεως, παρά για εσάς.
23 Και εσύ, Καπερναούμ, που υψώθηκες στον ουρανό, θα κατέβεις στον άδη· επειδή, αν τα δυνατά έργα, που έγιναν σε σένα, είχαν γίνει στα Σόδομα, θα είχαν παραμείνει μέχρι σήμερα.
24 Αλλά σας λέω, ότι θα είναι πιο ανεκτό για τη γη των Σοδόμων την ημέρα της κρίσης, παρά για εσάς.
25 Εκείνη την ώρα ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Σε ευχαριστώ, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, επειδή έκρυψες αυτά τα πράγματα από τους σοφούς και συνετούς, και τα αποκάλυψες στα μωρά.
26 Και έτσι, Πατέρα, γιατί έτσι φάνηκε καλό στα μάτια σου.
27 Όλα παραδόθηκαν σε μένα από τον Πατέρα μου· και κανείς δεν γνωρίζει τον Υιό, παρά μόνο τον Πατέρα. και δεν γνωρίζει κανέναν τον Πατέρα, εκτός από τον Υιό, και εκείνον σε όποιον ο Υιός τον αποκαλύψει.
28 Ελάτε σε μένα, όλοι οι κοπιασμένοι και φορτωμένοι, και θα σας αναπαύσω.
29 Πάρε τον ζυγό μου πάνω σου και μάθε από μένα. γιατί είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας.
30 Διότι ο ζυγός μου είναι εύκολος και το φορτίο μου ελαφρύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Εκείνο τον καιρό ο Ιησούς περνούσε το Σάββατο μέσα από το καλαμπόκι. και οι μαθητές του πεινούσαν, και άρχισαν να μαδούν τα στάχυα και να τρώνε.
2 Όταν όμως το είδαν οι Φαρισαίοι, του είπαν: Ιδού, οι μαθητές σου κάνουν αυτό που δεν επιτρέπεται να γίνει το Σάββατο.
3 Εκείνος όμως τους είπε: Δεν διαβάσατε τι έκανε ο Δαβίδ, όταν πεινούσε, και όσοι ήταν μαζί του;
4 Πώς μπήκε στον οίκο του Θεού, και έφαγε το ψωμί προβολής, που δεν ήταν επιτρεπτό να φάει ούτε σε αυτόν,

ούτε σε εκείνους που ήταν μαζί του, αλλά μόνο στους ιερείς;
5 Ή δεν έχετε διαβάσει στον νόμο, πώς τις ημέρες του Σαββάτου οι ιερείς στο ναό βεβηλώνουν το Σάββατο και είναι άμεμπτοι;
6 Εγώ όμως σας λέω, ότι σε αυτόν τον τόπο υπάρχει ένας μεγαλύτερος από τον ναό.
7 Αλλά αν γνωρίζατε τι σημαίνει αυτό, θα έχω έλεος και όχι θυσία, δεν θα καταδικάζατε τους αθώους.
8 Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος και της ημέρας του Σαββάτου.
9 Και όταν έφυγε από εκεί, πήγε στη συναγωγή τους.
10 Και, ιδού, ήταν ένας άνθρωπος που είχε το χέρι του μαραμένο. Και τον ρώτησαν, λέγοντας: Είναι νόμιμο να θεραπεύουμε τα σάββατα; για να τον κατηγορήσουν.
11 Και τους είπε: Ποιος άνθρωπος θα υπάρχει ανάμεσά σας, που θα έχει ένα πρόβατο, και αν πέσει σε λάκκο την ημέρα του Σαββάτου, δεν θα το κρατήσει και θα το σηκώσει;
12 Πόσο λοιπόν είναι καλύτερος ένας άνθρωπος από ένα πρόβατο; Γι' αυτό είναι νόμιμο να κάνουμε καλά τις ημέρες του Σαββάτου.
13 Τότε λέει στον άνθρωπο: Άπλωσε το χέρι σου. Και το τέντωσε. και αποκαταστάθηκε ολόκληρο, όπως και το άλλο.
14 Τότε οι Φαρισαίοι βγήκαν έξω και έκαναν σύνοδο εναντίον του για να τον καταστρέψουν.
15 Όταν όμως ο Ιησούς το έμαθε, αποσύρθηκε από εκεί· και πολλά πλήθη τον ακολουθούσαν, και τους θεράπευσε όλους.
16 Και τους πρόσταξε να μην τον κάνουν γνωστό:
17 Για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας:
18 Ιδού τον υπηρέτη μου, τον οποίο διάλεξα. τον αγαπημένο μου, στον οποίο ευαρεστείται η ψυχή μου· θα βάλω το πνεύμα μου επάνω του, και θα δείξει κρίση στους εθνικούς.
19 Δεν θα αγωνιστεί ούτε θα κλάψει. ούτε κανείς θα ακούσει τη φωνή του στους δρόμους.
20 Δεν θα σπάσει ένα μελανιασμένο καλάμι, και το λινάρι που καπνίζει δεν θα σβήσει, μέχρι να στείλει την κρίση στη νίκη.
21 Και στο όνομά του θα εμπιστευτούν τα έθνη.
22 Τότε του έφεραν έναν δαιμονισμένο, τυφλό και βουβό· και τον θεράπευσε, ώστε ο τυφλός και ο άλαλος μιλούσαν και έβλεπαν.
23 Και όλος ο λαός έμεινε κατάπληκτος και είπε: Δεν είναι αυτός ο γιος του Δαβίδ;
24 Όταν όμως το άκουσαν οι Φαρισαίοι, είπαν: Αυτός δεν διώχνει διαβόλους, αλλά με τον Βελζεβούλ, τον άρχοντα των διαβόλων.
25 Και ο Ιησούς γνώρισε τις σκέψεις τους, και τους είπε: Κάθε βασίλειο που χωρίζεται εναντίον του ερημώνεται. και κάθε πόλη ή σπίτι που χωρίζεται εναντίον του δεν θα σταθεί:
26 Και αν ο Σατανάς έδιωξε τον Σατανά, διχάζεται εναντίον του εαυτού του. πώς θα σταθεί τότε το βασίλειό του;
27 Και αν εγώ διώχνω διαβόλους μέσω του Βελζεβούλ, με ποιον τους διώχνουν τα παιδιά σας; επομένως αυτοί θα είναι οι κριτές σας.
28 Αν όμως εκδιώξω διαβόλους με το Πνεύμα του Θεού, τότε ήρθε σε εσάς η βασιλεία του Θεού.
29 Ή αλλιώς πώς μπορεί κανείς να μπει στο σπίτι ενός ισχυρού και να του χαλάσει τα αγαθά, αν δεν δέσει πρώτα τον ισχυρό; και μετά θα του χαλάσει το σπίτι.
30 Αυτός που δεν είναι μαζί μου είναι εναντίον μου. και όποιος δεν μαζεύει μαζί μου σκορπίζει.
31 Γι' αυτό σας λέω, κάθε είδους αμαρτία και βλασφημία θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους· αλλά η βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος δεν θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους.
32 Και όποιος πει λόγο εναντίον του Υιού του ανθρώπου, θα συγχωρηθεί· όποιος όμως μιλήσει εναντίον του Αγίου Πνεύματος, δεν θα του συγχωρηθεί ούτε σε αυτόν τον κόσμο ούτε στον ερχόμενο κόσμο.
33 Είτε κάντε το δέντρο καλό, και τον καρπό του καλό. ειδάλλως να κάνεις το δέντρο διεφθαρμένο, και τον καρπό του να φθαρεί· γιατί το δέντρο γίνεται γνωστό από τον καρπό του.
34 Ω γενεά οχιών, πώς μπορείτε, επειδή είστε κακοί, να μιλάτε καλά; γιατί από την αφθονία της καρδιάς μιλάει το στόμα.
35 Ο καλός άνθρωπος από τον καλό θησαυρό της καρδιάς βγάζει καλά πράγματα· και ο κακός άνθρωπος από τον κακό θησαυρό βγάζει κακά πράγματα.
36 Αλλά σας λέω, ότι κάθε άχρηστο λόγο που θα πουν οι άνθρωποι, θα δίνουν λογαριασμό γι' αυτό την ημέρα της κρίσεως.
37 Διότι με τα λόγια σου θα δικαιωθείς, και με τα λόγια σου θα καταδικαστείς.
38 Τότε μερικοί από τους γραμματείς και από τους Φαρισαίους αποκρίθηκαν, λέγοντας: Δάσκαλε, θα δούμε σημείο από σένα.
39 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και τους είπε: Γενιά πονηρή και μοιχαλίδα ζητά σημάδι. και δεν θα του δοθεί σημείο, παρά μόνο το σημείο του προφήτη Ιωνά:
40 Διότι ο Ιωνάς ήταν τρεις μέρες και τρεις νύχτες στην κοιλιά της φάλαινας. έτσι θα είναι ο Υιός του ανθρώπου τρεις μέρες και τρεις νύχτες στην καρδιά της γης.
41 Οι άντρες της Νινευή θα εγερθούν σε κρίση με αυτή τη γενιά, και θα την καταδικάσουν· επειδή μετανόησαν στο κήρυγμα του Ιωνά. και, ιδού, ένας μεγαλύτερος από τον Jonas είναι εδώ.
42 Η βασίλισσα του νότου θα εγερθεί στην κρίση μαζί με αυτή τη γενιά, και θα την καταδικάσει· επειδή, ήρθε από τα πέρατα της γης για να ακούσει τη σοφία του Σολομώντα. και, ιδού, ένας μεγαλύτερος από τον Σολομώντα είναι εδώ.
43 Όταν το ακάθαρτο πνεύμα βγαίνει από έναν άνθρωπο, περπατά μέσα από ξηρούς τόπους, αναζητώντας ανάπαυση, και δεν βρίσκει.
44 Τότε λέει, θα επιστρέψω στο σπίτι μου από όπου βγήκα. και όταν έρθει, το βρίσκει άδειο, σκουπισμένο και γαρνιρισμένο.
45 Τότε πηγαίνει και παίρνει μαζί του άλλα επτά πνεύματα πιο πονηρά από αυτόν, και μπαίνουν και κατοικούν εκεί· και η τελευταία κατάσταση αυτού του ανθρώπου είναι χειρότερη από την πρώτη. Έτσι θα είναι και σε αυτή την πονηρή γενιά.
46 Ενώ μιλούσε ακόμη στον λαό, ιδού, η μητέρα του και οι αδελφοί του στέκονταν έξω και ήθελαν να μιλήσουν μαζί του.

47 Τότε κάποιος του είπε: Ιδού, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου στέκονται έξω και θέλουν να μιλήσουν μαζί σου.
48 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και είπε σε αυτόν που του είπε: Ποια είναι η μητέρα μου; και ποιοι είναι τα αδέρφια μου;
49 Και άπλωσε το χέρι του προς τους μαθητές του και είπε: Ιδού η μητέρα μου και οι αδελφοί μου!
50 Διότι όποιος κάνει το θέλημα του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς, αυτός είναι αδελφός και αδελφή και μητέρα μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Την ίδια μέρα βγήκε ο Ιησούς από το σπίτι και κάθισε δίπλα στη θάλασσα.
2 Και συγκεντρώθηκαν κοντά του πολλά πλήθη, ώστε μπήκε σε ένα πλοίο και κάθισε. και όλο το πλήθος στεκόταν στην ακτή.
3 Και τους είπε πολλά πράγματα με παραβολές, λέγοντας: Ιδού, ένας σπορέας βγήκε να σπείρει.
4 Και όταν έσπειρε, κάποιοι σπόροι έπεσαν στην άκρη του δρόμου, και ήρθαν τα πτηνά και τους καταβρόχθισαν.
5 Μερικοί έπεσαν σε πετρώδεις τοποθεσίες, όπου δεν είχαν πολλή γη· και αμέσως φύτρωσαν, επειδή δεν είχαν βάθος γης.
6 Και όταν ανέτειλε ο ήλιος, κάηκαν. και επειδή δεν είχαν ρίζα, μαράθηκαν.
7 Και μερικά έπεσαν ανάμεσα σε αγκάθια. και τα αγκάθια φύτρωσαν και τα έπνιξαν.
8 Άλλοι όμως έπεσαν σε καλό έδαφος και έφεραν καρπό, άλλος εκατονταπλάσιος, άλλος εξηνταπλάσιος, άλλος τριακονταπλάσιος.
9 Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.
10 Και ήρθαν οι μαθητές και του είπαν: Γιατί τους μιλάς με παραβολές;
11 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Επειδή σας δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, αλλά σε αυτούς δεν δόθηκε.
12 Διότι όποιος έχει, θα του δοθεί, και θα έχει περισσότερη αφθονία· όποιος όμως δεν έχει, θα αφαιρεθεί από αυτόν και ό,τι έχει.
13 Γι' αυτό, τους μιλώ με παραβολές· επειδή, αυτοί που βλέπουν δεν βλέπουν. και ακούγοντας δεν ακούνε, ούτε καταλαβαίνουν.
14 Και σ' αυτούς εκπληρώνεται η προφητεία του Ησαΐα, που λέει: Ακούγοντας θα ακούσετε και δεν θα καταλάβετε. και βλέποντας θα δείτε, και δεν θα αντιληφθείτε:
15 Διότι η καρδιά αυτού του λαού είναι βαρετή, και τα αυτιά τους είναι βαρετά στην ακοή, και τα μάτια τους έχουν κλείσει. μήπως και δουν με τα μάτια τους, και ακούσουν με τα αυτιά τους, και καταλάβουν με την καρδιά τους, και μεταστραφούν, και εγώ τους γιατρέψω.
16 Μα μακάρια είναι τα μάτια σας, γιατί βλέπουν· και τα αυτιά σας, γιατί ακούνε.
17 Διότι αλήθεια σας λέω, ότι πολλοί προφήτες και δίκαιοι άνθρωποι ήθελαν να δουν αυτά που βλέπετε, και δεν τα είδαν. και να ακούσετε αυτά που ακούτε, και δεν τα έχετε ακούσει.
18 Ακούστε λοιπόν την παραβολή του σπορέα.
19 Όταν κάποιος ακούσει τον λόγο της βασιλείας και δεν τον κατανοήσει, τότε έρχεται ο πονηρός και αρπάζει αυτό που σπάρθηκε στην καρδιά του. Αυτός είναι που έλαβε σπόρο από την άλλη πλευρά.
20 Αλλά εκείνος που έλαβε το σπόρο σε πετρώδεις τόπους, αυτός είναι που ακούει τον λόγο, και τον λαμβάνει με χαρά·
21 Ωστόσο, δεν έχει ρίζες στον εαυτό του, αλλά διαρκεί για λίγο· επειδή, όταν ανακύψει θλίψη ή διωγμός εξαιτίας του λόγου, προσβάλλεται από και προς αυτό.
22 Και αυτός που έλαβε σπόρο ανάμεσα στα αγκάθια είναι αυτός που ακούει τον λόγο. και η φροντίδα αυτού του κόσμου, και η απάτη του πλούτου, πνίγουν τον λόγο, και γίνεται άκαρπος.
23 Αλλά αυτός που έλαβε σπόρο στην καλή γη είναι αυτός που ακούει τον λόγο και τον κατανοεί. που επίσης καρποφορεί, και βγάζει, άλλος εκατονταπλάσιος, άλλος εξήντα, άλλος τριάντα.
24 Μια άλλη παραβολή τους είπε, λέγοντας: Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με άνθρωπο που έσπειρε καλό σπόρο στο χωράφι του.
25 Ενώ όμως οι άνθρωποι κοιμόντουσαν, ήρθε ο εχθρός του και έσπειρε τα ζιζάνια στο σιτάρι και πήγε.
26 Όταν όμως η λεπίδα φύτρωσε και έφερε καρπό, τότε εμφανίστηκαν και τα ζιζάνια.
27 Ήρθαν λοιπόν οι δούλοι του νοικοκύρη και του είπαν: Κύριε, δεν έσπειρες καλό σπόρο στο χωράφι σου; από πού λοιπόν έχει ζιζάνια;
28 Τους είπε: Εχθρός το έκανε αυτό. Οι δούλοι του είπαν: Θέλεις λοιπόν να πάμε να τους μαζέψουμε;
29 Εκείνος όμως είπε: Όχι. μήπως ενώ μαζεύετε τα ζιζάνια, ξεριζώσετε και το σιτάρι μαζί τους.
30 Ας μεγαλώσουν και τα δύο μαζί μέχρι το θερισμό· και στον καιρό του θερισμού θα πω στους θεριστές: Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα σε δέσμες για να τα κάψετε· αλλά μαζέψτε το σιτάρι στον αχυρώνα μου.
31 Μια άλλη παραβολή τους είπε, λέγοντας: Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με κόκκο σιναπιού, που πήρε ένας άνθρωπος και έσπειρε στο χωράφι του.
32 Που είναι πράγματι ο μικρότερος από όλους τους σπόρους· όταν όμως μεγαλώσει, είναι ο μεγαλύτερος ανάμεσα στα βότανα, και γίνεται δέντρο, ώστε τα πουλιά του ουρανού έρχονται και μένουν στα κλαδιά του.
33 Μια άλλη παραβολή τους είπε· Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με προζύμι, που πήρε μια γυναίκα και έκρυψε σε τρία μέτρα αλεύρι, μέχρις ότου ζυμωθεί ολόκληρο.
34 Όλα αυτά τα είπε ο Ιησούς στο πλήθος με παραβολές. και χωρίς παραβολή δεν τους είπε:
35 Για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη, λέγοντας: Θα ανοίξω το στόμα μου με παραβολές. Θα πω πράγματα που κρατήθηκαν μυστικά από την ίδρυση του κόσμου.
36 Τότε ο Ιησούς απέστειλε το πλήθος, και μπήκε στο σπίτι· και οι μαθητές του ήρθαν προς αυτόν, λέγοντας: Δήλωσέ μας την παραβολή των ζιζάνια του αγρού.
37 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Αυτός που σπέρνει τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του ανθρώπου.
38 Το χωράφι είναι ο κόσμος. Ο καλός σπόρος είναι τα παιδιά της βασιλείας. αλλά τα ζιζάνια είναι παιδιά του κακού.
39 Ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος. Η συγκομιδή είναι το τέλος του κόσμου. και οι θεριστές είναι οι άγγελοι.
40 Καθώς λοιπόν τα ζιζάνια μαζεύονται και καίγονται στη φωτιά. έτσι θα γίνει στο τέλος αυτού του κόσμου.

41 Ο Υιός του ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του, και θα συγκεντρώσουν από το βασίλειό του όλα τα σκανδαλιστικά και αυτά που κάνουν την ανομία.
42 Και θα τους ρίξουν σε καμίνι φωτιάς· θα υπάρχει θρήνος και τρίξιμο των δοντιών.
43 Τότε οι δίκαιοι θα λάμψουν σαν ήλιος στη βασιλεία του Πατέρα τους. Όποιος έχει αυτιά για να ακούσει, ας ακούσει.
44 Και πάλι, η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με θησαυρό κρυμμένο σε χωράφι. το οποίο όταν βρει κάποιος, το κρύβει, και από τη χαρά του πηγαίνει και πουλά όλα όσα έχει, και αγοράζει αυτό το χωράφι.
45 Και πάλι, η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν έμπορο, που αναζητά ωραία μαργαριτάρια.
46 Ο οποίος, όταν βρήκε ένα μαργαριτάρι πολύτιμο, πήγε και πούλησε όλα όσα είχε και το αγόρασε.
47 Και πάλι, η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με δίχτυ, που ρίχτηκε στη θάλασσα και μαζεύτηκε κάθε είδους.
48 Τα οποία, όταν γέμισε, τράβηξαν στην ακτή, και κάθισαν, και μάζευαν τα καλά σε σκεύη, τα κακά όμως πέταξαν μακριά.
49 Έτσι θα γίνει στο τέλος του κόσμου: οι άγγελοι θα βγουν και θα χωρίσουν τους ασεβείς από τους δίκαιους,
50 Και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς· θα υπάρχει θρήνος και τρίξιμο των δοντιών.
51 Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Τα καταλάβατε όλα αυτά; Του λένε: Ναι, Κύριε.
52 Τότε τους είπε: Γι' αυτό κάθε γραμματέας που διδάσκεται για τη βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν άνθρωπο που είναι νοικοκύρης, που βγάζει από τον θησαυρό του νέα και παλιά.
53 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτές τις παραβολές, έφυγε από εκεί.
54 Και όταν ήρθε στην πατρίδα του, τους δίδασκε στη συναγωγή τους, τόσο που έμειναν έκπληκτοι και είπαν: Από πού έχει αυτός ο άνθρωπος αυτή τη σοφία και αυτά τα δυνατά έργα;
55 Δεν είναι αυτός ο γιος του ξυλουργού; δεν λέγεται η μητέρα του Μαρία; και τους αδελφούς του, τον Ιάκωβο, και τον Ιωσή, και τον Σίμωνα και τον Ιούδα;
56 Και οι αδερφές του, δεν είναι όλες μαζί μας; Από πού, λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος όλα αυτά;
57 Και προσβλήθηκαν από αυτόν. Ο Ιησούς όμως τους είπε: Ο προφήτης δεν είναι χωρίς τιμή, παρά μόνο στη χώρα του και στο σπίτι του.
58 Και δεν έκανε πολλά θαυμαστά έργα εκεί εξαιτίας της απιστίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Εκείνο τον καιρό ο Ηρώδης ο τετράρχης άκουσε τη φήμη του Ιησού,
2 Και είπε στους δούλους του: Αυτός είναι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Ανέστη από τους νεκρούς. και γι' αυτό τα δυνατά έργα εμφανίζονται μέσα του.
3 Διότι ο Ηρώδης είχε κρατήσει τον Ιωάννη, και τον έδεσε και τον έβαλε στη φυλακή για χάρη της Ηρωδιάδας, της γυναίκας του αδελφού του Φιλίππου.
4 Διότι ο Ιωάννης του είπε: Δεν είναι νόμιμο να την έχεις.
5 Και όταν ήθελε να τον θανατώσει, φοβήθηκε το πλήθος, γιατί τον θεωρούσαν προφήτη.
6 Όταν όμως γιορτάζονταν τα γενέθλια του Ηρώδη, η κόρη της Ηρωδιάδας χόρεψε μπροστά τους και ευχαρίστησε τον Ηρώδη.
7 Τότε υποσχέθηκε με όρκο να της δώσει ό,τι της ζητούσε.
8 Και αυτή, αφού είχε λάβει οδηγίες από τη μητέρα της, είπε: Δώσε μου εδώ το κεφάλι του Ιωάννη Βαπτιστή σε ένα φορτιστή.
9 Και ο βασιλιάς λυπήθηκε· ωστόσο, για χάρη του όρκου, και εκείνων που κάθονταν μαζί του στο φαγητό, πρόσταξε να της το δώσουν.
10 Και έστειλε, και αποκεφάλισε τον Ιωάννη στη φυλακή.
11 Και το κεφάλι του το έφεραν σε ένα φορτιστή, και το έδωσαν στην κοπέλα· και το έφερε στη μητέρα της.
12 Και ήρθαν οι μαθητές του, και πήραν το σώμα, και το έθαψαν, και πήγαν και το είπαν στον Ιησού.
13 Όταν το άκουσε ο Ιησούς, έφυγε από εκεί με το πλοίο σε ένα έρημο χωριστά· και όταν το άκουσε ο λαός, τον ακολούθησε πεζός έξω από τις πόλεις.
14 Και ο Ιησούς βγήκε έξω, και είδε πολύ πλήθος, και λυπήθηκε προς αυτούς, και θεράπευσε τους αρρώστους τους.
15 Και όταν βράδιασε, ήρθαν προς αυτόν οι μαθητές του, λέγοντας: Αυτός είναι τόπος έρημος, και ο καιρός έχει παρέλθει. διώξτε το πλήθος για να πάνε στα χωριά και να αγοράσουν για τον εαυτό τους τρόφιμα.
16 Ο Ιησούς όμως τους είπε: Δεν χρειάζεται να φύγουν. δώστε τους να φάνε.
17 Και του λένε: Έχουμε εδώ μόνο πέντε ψωμιά και δύο ψάρια.
18 Είπε: Φέρτε τους εδώ σε μένα.
19 Και διέταξε το πλήθος να καθίσει στο χορτάρι, και πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, και κοίταξε προς τον ουρανό, ευλόγησε και έσπασε και έδωσε τα ψωμιά στους μαθητές του και οι μαθητές στο πλήθος .
20 Και έφαγαν όλοι, και χόρτασαν· και σήκωσαν από τα θραύσματα που είχαν απομείνει δώδεκα καλάθια γεμάτα.
21 Και αυτοί που έφαγαν ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άνδρες, εκτός από γυναίκες και παιδιά.
22 Και αμέσως ο Ιησούς ανάγκασε τους μαθητές του να μπουν σε ένα πλοίο, και να πάνε πριν από αυτόν στην άλλη πλευρά, ενώ αυτός άφηνε τα πλήθη μακριά.
23 Και αφού απέστειλε τα πλήθη, ανέβηκε σε ένα βουνό χωριστά για να προσευχηθεί· και όταν ήρθε το βράδυ, ήταν εκεί μόνος.
24 Αλλά το πλοίο βρισκόταν τώρα στη μέση της θάλασσας, κυματισμένο, γιατί ο άνεμος ήταν αντίθετος.
25 Και την τέταρτη φρουρά της νύχτας πήγε ο Ιησούς προς αυτούς περπατώντας πάνω στη θάλασσα.
26 Και όταν τον είδαν οι μαθητές να περπατάει πάνω στη θάλασσα, ταράχτηκαν λέγοντας: Είναι πνεύμα. και φώναξαν από φόβο.
27 Αμέσως όμως ο Ιησούς μίλησε προς αυτούς, λέγοντας: Να έχετε κέφι. Είμαι εγώ. μη φοβάσαι.
28 Και ο Πέτρος του αποκρίθηκε και είπε: Κύριε, αν είσαι εσύ, πρόσταξέ με να έρθω κοντά σου πάνω στο νερό.
29 Και είπε: Έλα. Και όταν ο Πέτρος κατέβηκε από το πλοίο, περπάτησε πάνω στο νερό, για να πάει στον Ιησού.
30 Όταν όμως είδε τον άνεμο δυνατό, φοβήθηκε. και αρχίζοντας να βυθίζεται, φώναξε λέγοντας: Κύριε, σώσε με.
31 Και αμέσως ο Ιησούς άπλωσε το χέρι του, και τον έπιασε, και του είπε: Ολιγόπιστη, γιατί αμφέβαλλες;

32 Και όταν μπήκαν στο πλοίο, ο άνεμος σταμάτησε.
33 Τότε πλησίασαν όσοι ήταν στο πλοίο και τον προσκύνησαν λέγοντας: Αλήθεια, εσύ είσαι ο Υιός του Θεού.
34 Και όταν πέρασαν, ήρθαν στη γη Γεννησαρέτ.
35 Και όταν τον γνώρισαν οι άντρες εκείνου του τόπου, έστειλαν σε όλη τη γύρω περιοχή και έφεραν σε αυτόν όλους τους αρρώστους.
36 Και τον παρακαλούσαν να αγγίξουν μόνο το στρίφωμα του ενδύματός του· και όσοι άγγιξαν, έγιναν τελείως καλά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Τότε ήρθαν στον Ιησού γραμματείς και Φαρισαίοι, που ήταν από την Ιερουσαλήμ, λέγοντας:
2 Γιατί οι μαθητές σου παραβιάζουν την παράδοση των πρεσβυτέρων; γιατί δεν πλένουν τα χέρια τους όταν τρώνε ψωμί.
3 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και τους είπε: Γιατί και εσείς παραβαίνετε την εντολή του Θεού με την παράδοσή σας;
4 Διότι ο Θεός διέταξε, λέγοντας: Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου· και όποιος καταριέται τον πατέρα ή τη μητέρα, ας πεθάνει με θάνατο.
5 Εσείς όμως λέτε: Όποιος πει στον πατέρα του ή στη μητέρα του, είναι δώρο, από ό,τι κι αν ωφεληθείς από εμένα.
6 Και μην τιμάτε τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα είναι ελεύθερος. Έτσι έχετε ακυρώσει την εντολή του Θεού με την παράδοσή σας.
7 Υποκριτές, καλά προφήτεψε για εσάς ο Ησαΐας, λέγοντας:
8 Αυτός ο λαός πλησιάζει σε μένα με το στόμα του, και με τιμά με τα χείλη του. αλλά η καρδιά τους είναι μακριά μου.
9 Αλλά μάταια με λατρεύουν, διδάσκοντας για δόγματα τις εντολές των ανθρώπων.
10 Και κάλεσε το πλήθος και τους είπε: Ακούστε και καταλάβετε.
11 Δεν μολύνει τον άνθρωπο αυτό που μπαίνει στο στόμα. αλλά αυτό που βγαίνει από το στόμα, αυτό μολύνει τον άνθρωπο.
12 Τότε ήρθαν οι μαθητές του και του είπαν: Ξέρεις ότι οι Φαρισαίοι σκανδαλίστηκαν, αφού άκουσαν αυτό το λόγο;
13 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και είπε: Κάθε φυτό, που δεν έχει φυτέψει ο ουράνιος Πατέρας μου, θα ριζωθεί.
14 Αφήστε τους ήσυχους: είναι τυφλοί αρχηγοί τυφλών. Και αν ο τυφλός οδηγήσει τον τυφλό, και οι δύο θα πέσουν στο χαντάκι.
15 Τότε αποκρίθηκε ο Πέτρος και του είπε: Δήλωσέ μας αυτή την παραβολή.
16 Και ο Ιησούς είπε: Είστε και εσείς ακόμη χωρίς κατανόηση;
17 Δεν καταλαβαίνετε ακόμη, ότι ό,τι μπαίνει από το στόμα, μπαίνει στην κοιλιά, και πετιέται έξω στο ρεύμα;
18 Αλλά αυτά που βγαίνουν από το στόμα βγαίνουν από την καρδιά. και μολύνουν τον άνθρωπο.
19 Διότι από την καρδιά βγαίνουν πονηροί λογισμοί, φόνοι, μοιχεύσεις, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες.
20 Αυτά είναι τα πράγματα που μολύνουν τον άνθρωπο· αλλά το να τρώει με άπλυτα χέρια δεν μολύνει τον άνθρωπο.
21 Τότε ο Ιησούς πήγε από εκεί και αναχώρησε στα παράλια της Τύρου και της Σιδώνας.
22 Και, ιδού, μια γυναίκα Χαναάν βγήκε από τα ίδια παράλια, και φώναξε προς αυτόν, λέγοντας: Ελέησέ με, Κύριε, Υιέ του Δαβίδ. Η κόρη μου είναι πολύ θυμωμένη με έναν διάβολο.
23 Εκείνος όμως δεν της απάντησε ούτε λέξη. Και ήρθαν οι μαθητές του και τον παρακάλεσαν, λέγοντας: Δώσε την. γιατί κλαίει μετά από εμάς.
24 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και είπε: Δεν είμαι σταλμένος παρά στα χαμένα πρόβατα του οίκου Ισραήλ.
25 Τότε ήρθε αυτή και τον προσκύνησε λέγοντας: Κύριε, βοήθησέ με.
26 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και είπε: Δεν είναι καλό να πάρεις το ψωμί των παιδιών και να το ρίξεις στα σκυλιά.
27 Και είπε: Αλήθεια, Κύριε· όμως τα σκυλιά τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους.
28 Τότε ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Ω γυναίκα, μεγάλη είναι η πίστη σου· ας είναι σε σένα όπως θέλεις. Και η κόρη της ολοκληρώθηκε από εκείνη την ώρα.
29 Και ο Ιησούς αναχώρησε από εκεί και πλησίασε στη θάλασσα της Γαλιλαίας. και ανέβηκε σε ένα βουνό, και κάθισε εκεί.
30 Και ήρθαν κοντά του πολλά πλήθη, έχοντας μαζί τους κουτσούς, τυφλούς, άλαλους, ακρωτηριασμένους και πολλούς άλλους, και τους έριξαν κάτω στα πόδια του Ιησού. και τους θεράπευσε:
31 Τόσο που το πλήθος απόρησε, βλέποντας τους βουβούς να μιλάνε, τους ακρωτηριασμένους να είναι υγιείς, τους κουτούς να περπατούν και τους τυφλούς να βλέπουν· και δόξασαν τον Θεό του Ισραήλ.
32 Τότε ο Ιησούς κάλεσε κοντά του τους μαθητές του και είπε: « Λυπάμαι για το πλήθος, γιατί είναι μαζί μου τρεις μέρες τώρα, και δεν έχουν τίποτα να φάνε· και δεν θα τους διώξω νηστικούς, μήπως λιποθυμήσουν στο δρόμο.
33 Και οι μαθητές του του λένε: Από πού να έχουμε τόσο ψωμί στην έρημο, ώστε να χορτάσουμε τόσο μεγάλο πλήθος;
34 Και ο Ιησούς τους λέει: Πόσα ψωμιά έχετε; Και είπαν, επτά, και λίγα ψαράκια.
35 Και διέταξε το πλήθος να καθίσει στο έδαφος.
36 Και πήρε τα επτά ψωμιά και τα ψάρια, και ευχαρίστησε, και τα έσπασε, και έδωσε στους μαθητές του, και οι μαθητές στο πλήθος.
37 Και έφαγαν όλοι, και χόρτασαν· και σήκωσαν από το σπασμένο κρέας που είχε απομείνει επτά καλάθια γεμάτα.
38 Και αυτοί που έφαγαν ήταν τέσσερις χιλιάδες άνδρες, εκτός από γυναίκες και παιδιά.
39 Και απέστειλε το πλήθος, και πήρε πλοίο, και ήρθε στα παράλια της Μαγδαλάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Ήρθαν και οι Φαρισαίοι μαζί με τους Σαδδουκαίους, και τον θέλησαν στον πειρασμό να τους δείξει σημείο από τον ουρανό.
2 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Όταν βραδιάζει, λέτε: Θα είναι καλός καιρός· γιατί ο ουρανός είναι κόκκινος.
3 Και το πρωί, σήμερα θα έχει άσχημο καιρό· γιατί ο ουρανός είναι κόκκινος και χαμηλώνει. Ω υποκριτές, μπορείτε να διακρίνετε το πρόσωπο του ουρανού. αλλά δεν μπορείτε να διακρίνετε τα σημεία των καιρών;

4 Μια πονηρή και μοιχική γενιά αναζητά σημάδι. και δεν θα του δοθεί σημείο, παρά μόνο το σημείο του προφήτη Ιωνά. Και τους άφησε και έφυγε.
5 Και όταν οι μαθητές του ήρθαν στην άλλη άκρη, είχαν ξεχάσει να πάρουν ψωμί.
6 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Προσέχετε και προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων.
7 Και σκέφτηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Επειδή δεν πήραμε ψωμί.
8 Τους οποίους ο Ιησούς, όταν το αντιλήφθηκε, τους είπε: Ω, ολιγόπιστοι, γιατί συζητάτε μεταξύ σας, επειδή δεν έχετε φέρει ψωμί;
9 Δεν καταλαβαίνετε ακόμη, ούτε θυμάστε τα πέντε ψωμιά των πέντε χιλιάδων, και πόσα καλάθια πήρατε;
10 Ούτε τα επτά ψωμιά των τεσσάρων χιλιάδων, και πόσα καλάθια πήρατε;
11 Πώς δεν καταλαβαίνετε ότι δεν σας το είπα για ψωμί, ότι πρέπει να προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων;
12 Τότε κατάλαβαν πώς τους είπε να μην προσέχουν από το προζύμι του άρτου, αλλά από τη διδασκαλία των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων.
13 Όταν ο Ιησούς ήρθε στα παράλια της Καισάρειας των Φιλίππων, ρώτησε τους μαθητές του, λέγοντας: Ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είμαι ο Υιός του ανθρώπου;
14 Και είπαν: Μερικοί λένε ότι είσαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής· άλλοι, ο Ηλίας. και άλλοι, ο Ιερεμίας, ή ένας από τους προφήτες.
15 Λέγει προς αυτούς· Εσείς όμως ποιος λέτε ότι είμαι;
16 Και ο Σίμων Πέτρος αποκρίθηκε και είπε: Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος.
17 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Ευλογημένος είσαι, Simon Barjona· επειδή, σάρκα και αίμα δεν το αποκάλυψε σε σένα, αλλά ο Πατέρας μου που είναι στους ουρανούς.
18 Και λέω επίσης σε σένα, ότι εσύ είσαι ο Πέτρος, και πάνω σε αυτόν τον βράχο θα οικοδομήσω την εκκλησία μου. και οι πύλες της κόλασης δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της.
19 Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών· και ό,τι δέσεις στη γη, θα είναι δεμένο στον ουρανό· και ό,τι λύσεις στη γη, θα λυθεί στον ουρανό.
20 Τότε πρόσταξε στους μαθητές του να μην πουν σε κανέναν ότι ήταν ο Ιησούς ο Χριστός.
21 Από τότε ο Ιησούς άρχισε να δείχνει στους μαθητές του πώς έπρεπε να πάει στην Ιερουσαλήμ και να υποφέρει πολλά από τους πρεσβυτέρους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς και να θανατωθεί και να αναστηθεί την τρίτη ημέρα.
22 Τότε ο Πέτρος τον πήρε, και άρχισε να τον επιπλήττει, λέγοντας: Μακριά σου, Κύριε· αυτό δεν θα γίνει σε σένα.
23 Εκείνος όμως γύρισε και είπε στον Πέτρο: Πήγαινε πίσω μου, Σατανά· είσαι προσβολή για μένα· επειδή, δεν γεύεσαι τα πράγματα του Θεού, αλλά αυτά που είναι των ανθρώπων.
24 Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει.
25 Διότι όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος θα χάσει τη ζωή του για χάρη μου, θα τη βρει.
26 Γιατί τι όφελος έχει ο άνθρωπος, αν κερδίσει όλο τον κόσμο και χάσει την ψυχή του; ή τι θα δώσει ο άνθρωπος σε αντάλλαγμα για την ψυχή του;
27 Διότι ο Υιός του ανθρώπου θα έρθει στη δόξα του Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους του. και τότε θα ανταμείψει τον καθένα σύμφωνα με τα έργα του.
28 Αλήθεια σας λέω, υπάρχουν μερικοί που στέκονται εδώ, που δεν θα γευτούν θάνατο, μέχρι να δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται στη βασιλεία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Και μετά από έξι ημέρες ο Ιησούς πήρε τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη τον αδελφό του, και τους ανέβασε σε ένα ψηλό βουνό χωριστά,
2 Και μεταμορφώθηκε μπροστά τους· και το πρόσωπό του έλαμψε σαν ήλιος, και τα ρούχα του ήταν λευκά σαν το φως.
3 Και, ιδού, εμφανίστηκαν σ' αυτούς ο Μωυσής και ο Ηλίας να συνομιλούν μαζί του.
4 Τότε αποκρίθηκε ο Πέτρος και είπε στον Ιησού· Κύριε, είναι καλό για μας να είμαστε εδώ· αν θέλεις, ας φτιάξουμε εδώ τρεις σκηνές· ένα για σένα και ένα για τον Μωυσή και ένα για τον Ηλία.
5 Ενώ μιλούσε ακόμη, ιδού, ένα φωτεινό σύννεφο τους επισκίασε· και ιδού, μια φωνή από το σύννεφο, που έλεγε: Αυτός είναι ο αγαπητός μου Υιός, στον οποίο είμαι ευαρεστημένος. ακούστε τον.
6 Και όταν το άκουσαν οι μαθητές, έπεσαν με τα μούτρα και φοβήθηκαν πολύ.
7 Και πλησίασε ο Ιησούς, τους άγγιξε και είπε: Σηκωθείτε και μη φοβάστε.
8 Και αφού σήκωσαν τα μάτια τους, δεν είδαν κανέναν, παρά μόνο τον Ιησού.
9 Και καθώς κατέβαιναν από το βουνό, ο Ιησούς τους πρόσταξε, λέγοντας: Μη πείτε το όραμα σε κανέναν, έως ότου αναστηθεί ο Υιός του ανθρώπου από τους νεκρούς.
10 Και οι μαθητές του τον ρώτησαν, λέγοντας: Γιατί λένε οι γραμματείς ότι πρέπει πρώτα να έρθει ο Ηλίας;
11 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Ο Ηλίας πραγματικά θα έρθει πρώτα και θα αποκαταστήσει τα πάντα.
12 Αλλά σας λέω, ότι ο Ηλίας έχει ήδη έρθει, και δεν τον γνώρισαν, αλλά του έκαναν ό,τι απαριθμούσαν. Το ίδιο και ο Υιός του ανθρώπου θα υποφέρει από αυτά.
13 Τότε οι μαθητές κατάλαβαν ότι τους μίλησε για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.
14 Και όταν έφτασαν στο πλήθος, ήρθε κοντά του ένας άνθρωπος, γονατισμένος σ' αυτόν και λέγοντας:
15 Κύριε, ελέησέ μου τον γιο μου· γιατί είναι τρελός και στενοχωρημένος· γιατί πολλές φορές πέφτει στη φωτιά και πολλές φορές στο νερό.
16 Και τον έφερα στους μαθητές σου, και δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν.
17 Τότε ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Ω γενεά άπιστη και διεστραμμένη, ως πότε θα είμαι μαζί σας; ως πότε θα σε υποφέρω; φέρε τον εδώ κοντά μου.
18 Και ο Ιησούς επέπληξε τον διάβολο. και έφυγε από αυτόν· και το παιδί θεραπεύτηκε από εκείνη την ώρα.
19 Τότε ήρθαν οι μαθητές στον Ιησού χωριστά και είπαν: Γιατί δεν μπορέσαμε να τον διώξουμε;

20 Και ο Ιησούς τους είπε: Εξαιτίας της απιστίας σας· επειδή, αληθώς σας λέω, εάν έχετε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα πείτε σε αυτό το βουνό: Μεταφερθείτε από εδώ στο εκεί. και θα αφαιρέσει? και τίποτα δεν θα είναι αδύνατο για εσάς.
21 Όμως αυτό το είδος δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία.
22 Και ενώ έμεναν στη Γαλιλαία, ο Ιησούς τους είπε: Ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων.
23 Και θα τον σκοτώσουν, και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί. Και λυπήθηκαν πάρα πολύ.
24 Και όταν ήρθαν στην Καπερναούμ, εκείνοι που έλαβαν φόρο φόρου ήρθαν στον Πέτρο και είπαν: Δεν πληρώνει φόρο ο κύριός σας;
25 Λέει, ναι. Και όταν μπήκε στο σπίτι, ο Ιησούς τον εμπόδισε, λέγοντας: Τι νομίζεις, Σίμωνα; από ποιους παίρνουν έθιμο ή φόρο οι βασιλιάδες της γης; των δικών τους παιδιών ή των ξένων;
26 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· των ξένων. Ο Ιησούς είπε προς αυτόν, τότε τα παιδιά είναι ελεύθερα.
27 Εν τούτοις, για να μην τους προσβάλουμε, πήγαινε στη θάλασσα και ρίξε ένα αγκίστρι και πάρε το ψάρι που ανεβαίνει πρώτο. και όταν ανοίξεις το στόμα του, θα βρεις ένα κομμάτι χρήμα: αυτό πάρτε και δώσε τους για μένα και για σένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Την ίδια ώρα ήρθαν οι μαθητές στον Ιησού, λέγοντας: Ποιος είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών;
2 Και ο Ιησούς κάλεσε κοντά του ένα μικρό παιδί και το έβαλε ανάμεσά τους,
3 Και είπε: Αλήθεια σας λέω, αν δεν μεταστραφείτε και γίνετε σαν μικρά παιδιά, δεν θα μπείτε στη βασιλεία των ουρανών.
4 Όποιος λοιπόν ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το μικρό παιδί, αυτός είναι μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών.
5 Και όποιος δεχτεί ένα τέτοιο μικρό παιδί στο όνομά μου, με δέχεται.
6 Αλλά όποιος σκανδαλίσει ένα από αυτά τα μικρά που πιστεύουν σε εμένα, θα ήταν καλύτερα γι' αυτόν να κρεμαστεί μια μυλόπετρα στο λαιμό του και να πνιγεί στο βάθος της θάλασσας.
7 Αλίμονο στον κόσμο εξαιτίας των αδικημάτων! γιατί πρέπει να έρθουν αδικήματα. αλλά αλίμονο σε εκείνον τον άνθρωπο από τον οποίο έρχεται η προσβολή!
8 Επομένως, αν το χέρι σου ή το πόδι σου σε προσβάλλει, κόψε τα και πέταξέ τα από σένα: είναι καλύτερο για σένα να μπεις στη ζωή ακινητοποιημένος ή ακρωτηριασμένος, παρά να έχεις δύο χέρια ή δύο πόδια για να ριχτείς στην αιώνια φωτιά.
9 Και αν το μάτι σου σε προσβάλλει, βγάλε το και πέταξέ το από σένα· είναι καλύτερο για σένα να μπεις στη ζωή με ένα μάτι, παρά να έχεις δύο μάτια για να ριχτείς στη φωτιά της κόλασης.
10 Προσέξτε να μην περιφρονείτε κανένα από αυτά τα μικρά. γιατί σας λέω, ότι στον ουρανό οι άγγελοί τους βλέπουν πάντα το πρόσωπο του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.
11 Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήρθε να σώσει αυτό που χάθηκε.
12 Πώς νομίζετε; Εάν κάποιος έχει εκατό πρόβατα, και ένα από αυτά παραστρατηθεί, δεν αφήνει τα ενενήντα εννέα και πηγαίνει στα βουνά και αναζητά αυτό που έχει παραστρατηθεί;
13 Και αν είναι έτσι ώστε να το βρει, αλήθεια σας λέω, χαίρεται περισσότερο για αυτό το πρόβατο, παρά για τα ενενήντα εννέα που δεν παρέσυραν.
14 Και έτσι δεν είναι θέλημα του Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς, να χαθεί ένα από αυτά τα μικρά.
15 Επιπλέον, αν ο αδελφός σου αδικήσει εναντίον σου, πήγαινε και πες του το λάθος του ανάμεσα σε σένα και μόνο σε αυτόν· αν σε ακούσει, κέρδισες τον αδελφό σου.
16 Αλλά αν δεν σε ακούσει, τότε πάρε μαζί σου έναν ή δύο ακόμη, για να εδραιωθεί κάθε λόγος στο στόμα δύο ή τριών μαρτύρων.
17 Και αν αμελήσει να τους ακούσει, πες το στην εκκλησία· αν όμως παραμελήσει να ακούσει την εκκλησία, ας είναι για σένα σαν ειδωλολατρικός και τελώνης.
18 Αλήθεια σας λέω, ό,τι δέσετε στη γη, θα είναι δεμένο στον ουρανό· και ό,τι λύσετε στη γη, θα λυθεί στον ουρανό.
19 Και πάλι σας λέω, ότι αν δύο από εσάς συμφωνήσουν στη γη ως προς οτιδήποτε ζητήσουν, θα γίνει γι' αυτούς από τον Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.
20 Διότι όπου δύο ή τρεις είναι συγκεντρωμένοι στο όνομά μου, εκεί είμαι εγώ ανάμεσά τους.
21 Τότε πλησίασε ο Πέτρος και είπε: Κύριε, πόσες φορές θα αμαρτήσει εναντίον μου ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω; μέχρι επτά φορές;
22 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, δεν σου λέγω, μέχρι επτά φορές· αλλά, μέχρι εβδομήντα φορές επτά.
23 Επομένως, η βασιλεία των ουρανών παρομοιάζεται με κάποιον βασιλιά, ο οποίος θα λάμβανε υπόψη τους υπηρέτες του.
24 Και όταν άρχισε να υπολογίζει, του έφεραν ένα, που του χρωστούσε δέκα χιλιάδες τάλαντα.
25 Επειδή όμως δεν χρειάστηκε να πληρώσει, ο κύριός του διέταξε να πουληθεί και η γυναίκα του και τα παιδιά του και ό,τι είχε, και να πληρωθεί.
26 Ο δούλος λοιπόν έπεσε κάτω και τον προσκύνησε λέγοντας: Κύριε, κάνε υπομονή μαζί μου, και θα σε πληρώσω όλα.
27 Τότε ο κύριος εκείνου του δούλου συμπονήθηκε και τον έλυσε και του συγχώρεσε το χρέος.
28 Αλλά ο ίδιος δούλος βγήκε και βρήκε έναν από τους συνδούλους του, που του χρωστούσε εκατό πένες· και έβαλε τα χέρια πάνω του, και τον έπιασε από το λαιμό, λέγοντας: Πλήρωσε μου ότι χρωστάς.
29 Και ο σύντροφός του έπεσε στα πόδια του και τον παρακάλεσε, λέγοντας: Κάνε υπομονή μαζί μου, και θα σε πληρώσω όλα.
30 Και δεν ήθελε· αλλά πήγε και τον έβαλε στη φυλακή, μέχρι να πληρώσει το χρέος.
31 Όταν λοιπόν είδαν οι συνεργάτες του τι έγινε, λυπήθηκαν πολύ και ήρθαν και είπαν στον κύριό τους όλα όσα έγιναν.
32 Τότε ο κύριός του, αφού τον κάλεσε, του είπε: Ω, πονηρός δούλε, σου συγχώρεσα όλο αυτό το χρέος, επειδή με ήθελες.
33 Δεν έπρεπε κι εσύ να έχεις συμπόνια για τον συνδούλο σου, όπως κι εγώ σε λυπόμουν;

34 Και ο κύριός του οργίστηκε και τον παρέδωσε στους βασανιστές, μέχρι να πληρώσει όλα όσα του αναλογούσαν.
35 Το ίδιο θα κάνει και ο ουράνιος Πατέρας μου σε εσάς, αν δεν συγχωρήσετε από την καρδιά σας ο καθένας τον αδελφό του τα παραπτώματά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Και συνέβη ώστε, όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτά τα λόγια, έφυγε από τη Γαλιλαία, και ήρθε στις ακτές της Ιουδαίας πέρα από τον Ιορδάνη.
2 Και πολλά πλήθη τον ακολουθούσαν. και τους θεράπευσε εκεί.
3 Και οι Φαρισαίοι ήρθαν προς αυτόν, πειράζοντάς τον, και του είπαν: Είναι νόμιμο για έναν άντρα να αφήνει τη γυναίκα του για κάθε λόγο;
4 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Δεν διαβάσατε ότι αυτός που τα έφτιαξε στην αρχή τα έκανε αρσενικό και θηλυκό,
5 Και είπε: Γι' αυτό θα αφήσει ο άνδρας πατέρα και μητέρα, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του· και οι δύο θα είναι μία σάρκα;
6 Γι' αυτό δεν είναι πια δύο, αλλά μία σάρκα. Ό,τι λοιπόν ο Θεός συνένωσε, ας μη χωρίσει ο άνθρωπος.
7 Του λένε: Γιατί ο Μωυσής πρόσταξε τότε να δώσουν γράμμα διαζυγίου και να την αφήσουν μακριά;
8 Τους λέει: Ο Μωυσής, λόγω της σκληρότητας της καρδιάς σας, σας άφησε να αποχωριστείτε τις γυναίκες σας· αλλά από την αρχή δεν ήταν έτσι.
9 Και σας λέω, όποιος αφήσει τη γυναίκα του, εκτός αν είναι για πορνεία, και παντρευτεί άλλη, μοιχεύει· και όποιος παντρευτεί την αποχωρισμένη, μοιχεύει.
10 Οι μαθητές του λένε σ' αυτόν: Αν ο άντρας είναι έτσι με τη γυναίκα του, δεν είναι καλό να παντρευτείς.
11 Εκείνος όμως τους είπε: Όλοι δεν μπορούν να λάβουν αυτόν τον λόγο, εκτός από εκείνους στους οποίους έχει δοθεί.
12 Διότι υπάρχουν μερικοί ευνούχοι, που έτσι γεννήθηκαν από την κοιλιά της μητέρας τους· και υπάρχουν μερικοί ευνούχοι, που έγιναν ευνούχοι από ανθρώπους· και υπάρχουν ευνούχοι, που έγιναν ευνούχοι για τη βασιλεία των ουρανών. Όποιος μπορεί να το λάβει, ας το λάβει.
13 Τότε του έφεραν μικρά παιδιά, για να βάλει τα χέρια του πάνω τους και να προσευχηθεί· και οι μαθητές τους επέπληξαν.
14 Αλλά ο Ιησούς είπε: Αφήστε τα μικρά παιδιά και μην τα εμποδίσετε να έρθουν σε μένα· γιατί αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών.
15 Και έβαλε τα χέρια του πάνω τους, και έφυγε από εκεί.
16 Και, ιδού, ένας ήρθε και του είπε: Καλέ Δάσκαλε, τι καλό να κάνω, ώστε να έχω αιώνια ζωή;
17 Και του είπε: Γιατί με λες καλό; δεν υπάρχει κανένας καλός παρά μόνο ένας, δηλαδή ο Θεός· αν όμως θέλεις να μπεις στη ζωή, φύλαξε τις εντολές.
18 Του λέει: Ποιο; Ο Ιησούς είπε: Μη φονεύσεις, μην μοιχεύσεις, μην κλέψεις, μην δώσεις ψευδή μαρτυρία,
19 Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου· και, θα αγαπάς τον πλησίον σου ως τον εαυτό σου.
20 Ο νεαρός του λέει: Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νεότητά μου· τι μου λείπει ακόμη;
21 Ο Ιησούς του είπε: Αν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε και πούλησε ό,τι έχεις, και δώσε στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα και ακολούθησέ με.
22 Όταν όμως ο νεαρός άκουσε αυτά τα λόγια, έφυγε στεναχωρημένος· επειδή, είχε πολλά υπάρχοντα.
23 Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του· Αλήθεια σας λέω, ότι πλούσιος δύσκολα θα μπει στη βασιλεία των ουρανών.
24 Και πάλι σας λέω, είναι ευκολότερο για μια καμήλα να περάσει από την τρύπα της βελόνας, παρά για έναν πλούσιο να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού.
25 Όταν το άκουσαν οι μαθητές του, έμειναν κατάπληκτοι, λέγοντας: Ποιος λοιπόν μπορεί να σωθεί;
26 Αλλά ο Ιησούς τους είδε και τους είπε: Με τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατο. αλλά με τον Θεό όλα είναι δυνατά.
27 Τότε αποκρίθηκε ο Πέτρος και του είπε: Ιδού, τα εγκαταλείψαμε όλα και σε ακολουθήσαμε. τι θα εχουμε λοιπον
28 Και ο Ιησούς τους είπε: Αλήθεια σας λέω, ότι εσείς που με ακολουθήσατε, στην αναγέννηση, όταν ο Υιός του ανθρώπου θα καθίσει στο θρόνο της δόξας του, θα καθίσετε και εσείς σε δώδεκα θρόνους, κρίνοντας τις δώδεκα φυλές Ισραήλ.
29 Και καθένας που έχει εγκαταλείψει σπίτια, ή αδελφούς, ή αδελφές, ή πατέρα, ή μητέρα, ή γυναίκα, ή παιδιά, ή γαίες, για χάρη του ονόματός μου, θα λάβει εκατονταπλάσια, και θα κληρονομήσει αιώνια ζωή.
30 Αλλά πολλοί πρώτοι θα είναι τελευταίοι. και οι τελευταίοι θα είναι πρώτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Διότι η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν άνθρωπο που είναι νοικοκύρης, που βγήκε νωρίς το πρωί για να μισθώσει εργάτες στον αμπελώνα του.
2 Και αφού συμφώνησε με τους εργάτες για μια δεκάρα την ημέρα, τους έστειλε στον αμπελώνα του.
3 Και βγήκε γύρω στην τρίτη ώρα, και είδε άλλους να στέκονται αδρανείς στην αγορά,
4 Και τους είπε· Πηγαίνετε κι εσείς στον αμπελώνα, και ό,τι είναι σωστό θα σας δώσω. Και πήραν το δρόμο τους.
5 Και πάλι βγήκε γύρω στην έκτη και την ένατη ώρα, και έκανε το ίδιο.
6 Και περί την ενδέκατη ώρα βγήκε έξω, και βρήκε άλλους να στέκονται αδρανείς, και τους λέει: Γιατί στέκεστε εδώ όλη την ημέρα αδρανείς;
7 Του λένε: Γιατί κανένας δεν μας προσέλαβε. Τους λέει: Πηγαίνετε και εσείς στον αμπελώνα. και ό,τι είναι σωστό, αυτό θα λάβετε.
8 Όταν λοιπόν ήρθε το βράδυ, ο κύριος του αμπελώνα λέει στον οικονόμό του, Φώναξε τους εργάτες και δώσε τους τη μισθοδοσία τους, από τον τελευταίο μέχρι τον πρώτο.
9 Και όταν ήρθαν οι μισθωτοί γύρω στην ενδέκατη ώρα, έλαβαν από μια δεκάρα ο καθένας.
10 Όταν όμως ήρθαν οι πρώτοι, νόμιζαν ότι έπρεπε να λάβουν περισσότερα. Και παρομοίως έλαβαν σε κάθε άνθρωπο μια δεκάρα.
11 Και αφού το έλαβαν, μουρμούρισαν ενάντια στον καλό του σπιτιού,

12 Λέγοντας: Αυτοί οι τελευταίοι εργάστηκαν μόνο μία ώρα, και τους έκανες ίσους με εμάς, που σηκώσαμε το βάρος και τη ζέστη της ημέρας.
13 Εκείνος όμως αποκρίθηκε σε έναν από αυτούς και είπε: Φίλε, δεν σε αδικώ· δεν συμφώνησες μαζί μου για μια δεκάρα;
14 Πάρε ότι είναι δικό σου και πήγαινε· θα δώσω σε αυτό το τελευταίο, όπως και σε σένα.
15 Δεν είναι νόμιμο να κάνω ό,τι θέλω με τους δικούς μου; Είναι κακό το μάτι σου, επειδή είμαι καλός;
16 Έτσι οι τελευταίοι θα είναι πρώτοι, και οι πρώτοι τελευταίοι· γιατί πολλοί είναι καλεσμένοι, αλλά λίγοι εκλεκτοί.
17 Και ο Ιησούς ανεβαίνοντας στην Ιερουσαλήμ πήρε τους δώδεκα μαθητές χωριστά στο δρόμο και τους είπε:
18 Ιδού, ανεβαίνουμε στην Ιερουσαλήμ. και ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς, και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο,
19 Και θα τον παραδώσει στα έθνη για να κοροϊδέψουν και να τον μαστιγώσουν και να τον σταυρώσουν· και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.
20 Τότε ήρθε σε αυτόν η μητέρα των παιδιών του Ζεβεδαίου με τους γιους της, προσκυνώντας τον και επιθυμώντας κάτι από αυτόν.
21 Και της είπε: Τι θέλεις; Του λέει: Δώσε αυτούς τους δύο γιους μου να καθίσουν, ο ένας στα δεξιά σου και ο άλλος στα αριστερά, στο βασίλειό σου.
22 Ο Ιησούς όμως αποκρίθηκε και είπε: Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε από το ποτήρι από το οποίο θα πιω εγώ, και να βαφτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο βαφτίζομαι; Του λένε, μπορούμε.
23 Και τους λέει, θα πιείτε πράγματι από το ποτήρι μου και θα βαφτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο βαφτίζομαι· αλλά το να καθίσω στα δεξιά μου και στα αριστερά μου, δεν είναι δικό μου να το δώσω, αλλά θα είναι δίνεται σε αυτούς για τους οποίους έχει προετοιμαστεί από τον Πατέρα μου.
24 Και όταν το άκουσαν οι δέκα, εξοργίστηκαν εναντίον των δύο αδελφών.
25 Αλλά ο Ιησούς τους κάλεσε κοντά του, και είπε: Γνωρίζετε ότι οι άρχοντες των εθνών ασκούν εξουσία πάνω τους, και οι μεγάλοι ασκούν εξουσία επάνω τους.
26 Αλλά δεν θα είναι έτσι ανάμεσά σας· αλλά, όποιος θέλει να είναι μεγάλος ανάμεσά σας, ας είναι διάκονός σας.
27 Και όποιος θέλει να είναι αρχηγός από εσάς, ας είναι υπηρέτης σας.
28 Όπως και ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή του ως λύτρο για πολλούς.
29 Και καθώς έφευγαν από την Ιεριχώ, πολύς όχλος τον ακολούθησε.
30 Και ιδού, δύο τυφλοί που κάθονταν στο πλάι του δρόμου, όταν άκουσαν ότι ο Ιησούς περνούσε, φώναξαν λέγοντας: Ελέησέ μας, Κύριε, Υιέ του Δαβίδ.
31 Και το πλήθος τους επέπληξε, επειδή έπρεπε να σιωπήσουν· αλλά έκραξαν περισσότερο, λέγοντας: Ελέησέ μας, Κύριε, Υιέ του Δαβίδ.
32 Και ο Ιησούς στάθηκε ακίνητος και τους κάλεσε και είπε: Τι θέλετε να σας κάνω;
33 Του λένε: Κύριε, για να ανοίξουν τα μάτια μας.
34 Και ο Ιησούς τους σπλαχνίστηκε και τους άγγιξε τα μάτια· και αμέσως είδαν τα μάτια τους, και τον ακολούθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 Και όταν πλησίασαν στην Ιερουσαλήμ, και έφτασαν στη Βηθφαγή, στο όρος των Ελαιών, τότε έστειλε στον Ιησού δύο μαθητές,
2 Λέγοντας τους: Πηγαίνετε στο χωριό απέναντι σας, και αμέσως θα βρείτε ένα γαϊδούρι δεμένο και ένα πουλάρι μαζί της· λύστε τα και φέρτε τα σε μένα.
3 Και αν κάποιος σας πει κάτι, θα πείτε, ο Κύριος τα έχει ανάγκη. και αμέσως θα τους στείλει.
4 Όλα αυτά έγιναν, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη, λέγοντας:
5 Πες στην κόρη του Σιών: Ιδού, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα, πράος, και κάθεται πάνω σε ένα γαϊδούρι, και ένα πουλάρι, το πουλάρι του γαϊδουριού.
6 Και οι μαθητές πήγαν και έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Ιησούς,
7 Και έφεραν το γαϊδούρι και το πουλάρι, και τους φόρεσαν τα ρούχα τους, και τον έβαλαν πάνω τους.
8 Και πολύ μεγάλο πλήθος άπλωσε τα ρούχα του στο δρόμο. άλλοι έκοψαν κλαδιά από τα δέντρα και τα άχυραν στο δρόμο.
9 Και τα πλήθη που προχωρούσαν και που ακολουθούσαν, έκραξαν, λέγοντας, Ωσαννά στον Υιό του Δαβίδ· Ευλογημένος είναι αυτός που έρχεται στο όνομα του Κυρίου. Ωσαννά στα ψηλότερα.
10 Και όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ, όλη η πόλη συγκινήθηκε, λέγοντας: Ποιος είναι αυτός;
11 Και το πλήθος είπε: Αυτός είναι ο Ιησούς ο προφήτης από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας.
12 Και ο Ιησούς μπήκε στο ναό του Θεού, και έδιωξε όλους εκείνους που πουλούσαν και αγόραζαν στο ναό, και γκρέμισε τα τραπέζια των ταμείων και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν περιστέρια,
13 Και τους είπε: Είναι γραμμένο: Ο οίκος μου θα ονομαστεί οίκος προσευχής. αλλά το έχετε κάνει λάκκο κλεφτών.
14 Και οι τυφλοί και οι κουτσοί ήρθαν σε αυτόν στο ναό. και τους θεράπευσε.
15 Και όταν οι αρχιερείς και οι γραμματείς είδαν τα θαυμάσια πράγματα που έκανε, και τα παιδιά να κλαίνε στο ναό και να λένε: Ωσαννά στον Υιό του Δαβίδ. ήταν πολύ δυσαρεστημένοι,
16 Και του είπε: Ακούς τι λένε αυτοί; Και ο Ιησούς τους είπε: Ναι. Δεν έχεις διαβάσει ποτέ: Από το στόμα των μωρών και των θηλαστών τελειοποίησες τον έπαινο;
17 Και τους άφησε και βγήκε από την πόλη στη Βηθανία. και έμεινε εκεί.
18 Και το πρωί, καθώς επέστρεφε στην πόλη, πείνασε.
19 Και όταν είδε μια συκιά στο δρόμο, ήρθε σ' αυτήν, και δεν βρήκε τίποτε πάνω της, παρά μόνο φύλλα, και είπε σ' αυτήν: Να μην φυτρώσει κανένας καρπός επάνω σου στο εξής στον αιώνα. Και τώρα η συκιά μαράθηκε.
20 Και όταν το είδαν οι μαθητές, θαύμασαν, λέγοντας: Πόσο γρήγορα ξεράθηκε η συκιά;
21 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Αλήθεια σας λέω, αν έχετε πίστη και δεν αμφιβάλλετε, όχι μόνο θα κάνετε αυτό που γίνεται στη συκιά, αλλά και αν πείτε σε αυτό το

βουνό: Απομακρυνθείτε. , και να ριχτείς στη θάλασσα. θα γίνει.
22 Και όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή, με πίστη, θα λάβετε.
23 Και όταν μπήκε στο ναό, πλησίασαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού καθώς δίδασκε, και είπαν: Με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία;
24 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Θα σας ρωτήσω κι εγώ ένα πράγμα, που αν μου το πείτε, θα σας πω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.
25 Το βάπτισμα του Ιωάννη, από πού ήταν; από τον ουρανό ή από ανθρώπους; Και συλλογίστηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Αν πούμε, από τον ουρανό. θα μας πει: Γιατί δεν τον πιστέψατε;
26 Αλλά αν πούμε, από ανθρώπους· φοβόμαστε τους ανθρώπους. γιατί όλοι θεωρούν τον Ιωάννη ως προφήτη.
27 Και αποκρίθηκαν στον Ιησού, και είπαν: Δεν μπορούμε να πούμε. Και τους είπε: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία κάνω αυτά τα πράγματα.
28 Αλλά τι νομίζετε; Κάποιος άντρας είχε δύο γιους. Και ήρθε στον πρώτο και είπε: Γιε μου, πήγαινε να δουλέψεις σήμερα στον αμπελώνα μου.
29 Εκείνος απάντησε και είπε: Δεν θα το κάνω· μετά όμως μετάνοιωσε και πήγε.
30 Και ήρθε στον δεύτερο και είπε το ίδιο. Και εκείνος αποκρίθηκε και είπε, πηγαίνω, κύριε· και δεν πήγε.
31 Ποιος από τους δύο έκανε το θέλημα του πατέρα του; Του λένε: Ο πρώτος. Ο Ιησούς τους λέει: Αλήθεια σας λέω ότι οι τελώνες και οι πόρνες πάνε στη βασιλεία του Θεού πριν από εσάς.
32 Επειδή, ο Ιωάννης ήρθε σε σας με την οδό της δικαιοσύνης, και δεν τον πιστέψατε· αλλά οι τελώνες και οι πόρνες τον πίστεψαν· και εσείς, όταν το είδατε, δεν μετανοήσατε μετά, για να τον πιστέψετε.
33 Ακούστε μια άλλη παραβολή: Ήταν κάποιος νοικοκύρης, που φύτεψε ένα αμπέλι, και τον περιφράχτηκε γύρω του, και έσκαψε μέσα ένα πατητήρι, και έχτισε έναν πύργο, και τον άφησε στους γεωργούς, και πήγε σε μια μακρινή χώρα.
34 Και όταν πλησίασε ο καιρός του καρπού, έστειλε τους δούλους του στους γεωργούς, για να λάβουν τους καρπούς του.
35 Και οι γεωργοί πήραν τους δούλους του, και χτύπησαν έναν, και σκότωσαν άλλον, και λιθοβολούσαν άλλον.
36 Και πάλι, έστειλε άλλους δούλους περισσότερους από τον πρώτο· και τους έκαναν το ίδιο.
37 Τελευταία όμως τους έστειλε τον γιο του, λέγοντας: Θα σέβονται τον γιο μου.
38 Όταν όμως οι γεωργοί είδαν τον γιο, είπαν μεταξύ τους: Αυτός είναι ο κληρονόμος. ελάτε, ας τον σκοτώσουμε, και ας αρπάξουμε την κληρονομιά του.
39 Και τον έπιασαν, και τον έριξαν έξω από το αμπέλι, και τον σκότωσαν.
40 Όταν λοιπόν έρθει ο κύριος του αμπελώνα, τι θα κάνει σε αυτούς τους γεωργούς;
41 Του λένε: Θα καταστρέψει με δυστυχία εκείνους τους κακούς, και θα αφήσει τον αμπελώνα του σε άλλους γεωργούς, που θα του αποδώσουν τους καρπούς στην εποχή τους.
42 Ο Ιησούς τους λέει: Δεν διαβάσατε ποτέ στις γραφές: Η πέτρα που απέρριψαν οι οικοδόμοι, έγινε η κεφαλή της γωνίας· αυτό είναι έργο του Κυρίου, και είναι θαυμάσιο στα μάτια μας;
43 Γι' αυτό σας λέω, η βασιλεία του Θεού θα αφαιρεθεί από εσάς και θα δοθεί σε ένα έθνος που θα παράγει τους καρπούς της.
44 Και όποιος πέσει πάνω σε αυτή την πέτρα θα σπάσει· αλλά σε όποιον πέσει, θα τον αλέσει σε σκόνη.
45 Και όταν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν τις παραβολές του, κατάλαβαν ότι μιλούσε γι' αυτές.
46 Όταν όμως ζητούσαν να βάλουν τα χέρια πάνω του, φοβήθηκαν το πλήθος, γιατί τον πήραν για προφήτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους ξαναμίλησε με παραβολές και είπε:
2 Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με κάποιον βασιλιά, που έκανε γάμο για τον γιο του,
3 Και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους καλεσμένους στο γάμο· και δεν ήθελαν να έρθουν.
4 Και πάλι, έστειλε άλλους δούλους, λέγοντας: Πείτε στους καλεσμένους: Ιδού, ετοίμασα το δείπνο μου· τα βόδια μου και τα παχυντικά μου σκοτώθηκαν, και όλα είναι έτοιμα· ελάτε στο γάμο.
5 Εκείνοι, όμως, το παραβίασαν και πήγαν, ο ένας στο αγρόκτημα του και ο άλλος στο εμπόρευμά του.
6 Και το υπόλοιπο πήρε τους δούλους του, και τους παρακάλεσε με κακεντρέχεια, και τους σκότωσε.
7 Όταν όμως το άκουσε ο βασιλιάς, οργίστηκε· και έστειλε τα στρατεύματά του, και κατέστρεψε εκείνους τους δολοφόνους, και έκαψε την πόλη τους.
8 Τότε είπε στους δούλους του: Ο γάμος είναι έτοιμος, αλλά αυτοί που προσκλήθηκαν δεν ήταν άξιοι.
9 Πηγαίνετε λοιπόν στους δρόμους, και όσοι βρείτε, κάντε το γάμο.
10 Και αυτοί οι δούλοι βγήκαν στους δρόμους, και συγκέντρωσαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς· και ο γάμος ήταν επιπλωμένος με καλεσμένους.
11 Και όταν μπήκε ο βασιλιάς για να δει τους καλεσμένους, είδε εκεί έναν άνθρωπο που δεν φορούσε νυφικό:
12 Και του λέει: Φίλε, πώς ήρθες εδώ που δεν είχες νυφικό; Και έμεινε άφωνος.
13 Τότε είπε ο βασιλιάς στους υπηρέτες: Δέστε του τα χέρια και τα πόδια, και πάρτε τον και ρίξτε τον στο σκοτάδι έξω. θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών.
14 Γιατί πολλοί είναι καλεσμένοι, αλλά λίγοι εκλεκτοί.
15 Τότε πήγαν οι Φαρισαίοι και συμβουλεύτηκαν πώς θα μπορούσαν να τον εμπλέξουν στην ομιλία του.
16 Και έστειλαν προς αυτόν τους μαθητές τους με τους Ηρωδιανούς, λέγοντας: Δάσκαλε, ξέρουμε ότι είσαι αληθινός, και διδάσκεις την οδό του Θεού με αλήθεια, ούτε σε ενδιαφέρει για κανέναν· επειδή, δεν βλέπεις το πρόσωπο των ανθρώπων.
17 Πες μας, λοιπόν, τι νομίζεις; Είναι νόμιμο να αποδοθεί φόρος στον Καίσαρα ή όχι;
18 Ο Ιησούς όμως κατάλαβε την κακία τους και είπε: Γιατί με πειράζετε, υποκριτές;
19 Δείξε μου τα χρήματα του φόρου. Και του έφεραν μια δεκάρα.
20 Και τους λέει: Τίνος είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή;

21 Του λένε, του Καίσαρα. Τότε τους λέει: Δώστε λοιπόν στον Καίσαρα όσα είναι του Καίσαρα. και στον Θεό τα πράγματα που είναι του Θεού.
22 Όταν άκουσαν αυτά τα λόγια, θαύμασαν, και τον άφησαν και πήγαν.
23 Την ίδια μέρα ήρθαν κοντά του οι Σαδδουκαίοι, που λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση, και τον ρώτησαν:
24 Λέγοντας, Δάσκαλε, ο Μωυσής είπε: Αν κάποιος πεθάνει χωρίς παιδιά, ο αδελφός του θα παντρευτεί τη γυναίκα του και θα γεννήσει σπέρμα στον αδελφό του.
25 Και ήμασταν μαζί μας επτά αδέρφια· και ο πρώτος, αφού παντρεύτηκε γυναίκα, πέθανε, και, χωρίς να έχει σχέση, άφησε τη γυναίκα του στον αδελφό του.
26 Ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος μέχρι τον έβδομο.
27 Και τελευταία από όλα πέθανε και η γυναίκα.
28 Επομένως, στην ανάσταση ποιανού γυναίκα θα είναι αυτή από τις επτά; γιατί όλοι την είχαν.
29 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε, πλανάτε, μη γνωρίζοντας τις Γραφές, ούτε τη δύναμη του Θεού.
30 Διότι κατά την ανάστασι ούτε παντρεύονται, ούτε παντρεύονται, αλλά είναι ως οι άγγελοι του Θεού στον ουρανό.
31 Αλλά όσον αφορά την ανάσταση των νεκρών, δεν διαβάσατε αυτό που σας ειπώθηκε από τον Θεό, λέγοντας:
32 Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; Ο Θεός δεν είναι ο Θεός των νεκρών, αλλά των ζωντανών.
33 Και όταν το άκουσε αυτό το πλήθος, εξεπλάγη με τη διδασκαλία του.
34 Όταν όμως οι Φαρισαίοι άκουσαν ότι είχε αποσιωπήσει τους Σαδδουκαίους, συγκεντρώθηκαν.
35 Τότε ένας από αυτούς, που ήταν δικηγόρος, του έκανε μια ερώτηση, πειράζοντάς τον και είπε:
36 Δάσκαλε, ποια είναι η μεγάλη εντολή στο νόμο;
37 Ο Ιησούς του είπε: Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο σου το μυαλό.
38 Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή.
39 Και το δεύτερο είναι παρόμοιο με αυτό: Να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.
40 Από αυτές τις δύο εντολές κρέμεται όλος ο νόμος και οι προφήτες.
41 Ενώ οι Φαρισαίοι ήταν συγκεντρωμένοι, ο Ιησούς τους ρώτησε:
42 Λέγοντας: Τι νομίζετε για τον Χριστό; ποιανού γιος είναι; Του λένε: Ο Υιός του Δαβίδ.
43 Και τους λέει: Πώς, λοιπόν, ο Δαβίδ στο πνεύμα τον αποκαλεί Κύριο, λέγοντας:
44 Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: Κάτσε στα δεξιά μου, ώσπου να κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου;
45 Αν τότε ο Δαβίδ τον αποκαλεί Κύριο, πώς είναι γιος του;
46 Και κανένας δεν μπόρεσε να του απαντήσει ούτε λέξη, ούτε τόλμησε κανείς από εκείνη την ημέρα να του κάνει άλλες ερωτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1 Τότε ο Ιησούς μίλησε στο πλήθος και στους μαθητές του,
2 Λέγοντας: Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι κάθονται στη θέση του Μωυσή.
3 Ό,τι, λοιπόν, σας προτείνουν να τηρείτε, να τηρείτε και να κάνετε. αλλά μην κάνετε τα έργα τους· γιατί λένε και δεν κάνουν.
4 Διότι δένουν βαριά και βαριά φορτία, και τα βάζουν στους ώμους των ανθρώπων. αλλά οι ίδιοι δεν θα τα κουνήσουν με ένα από τα δάχτυλά τους.
5 Αλλά όλα τα έργα τους τα κάνουν για να φαίνονται από τους ανθρώπους: πλαταίνουν τις φυλές τους και διευρύνουν τα όρια των ενδυμάτων τους,
6 Και να αγαπάτε τα ψηλότερα δωμάτια στις γιορτές και τα καθίσματα στις συναγωγές,
7 Και χαιρετισμούς στις αγορές, και να λέγονται από τους ανθρώπους, Ραβί, Ραβί.
8 Αλλά μη λέγεστε Ραβίνος· γιατί ένας είναι ο Κύριός σας, ο Χριστός. και όλοι εσείς είστε αδέρφια.
9 Και μην αποκαλείτε κανέναν πατέρα σας επάνω στη γη· γιατί ένας είναι ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς.
10 Ούτε να λέγεστε κύριοι· γιατί ένας είναι ο Κύριός σας, ο Χριστός.
11 Αλλά αυτός που είναι μεγαλύτερος από εσάς θα είναι υπηρέτης σας.
12 Και όποιος υψώσει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί. και αυτός που θα ταπεινώσει τον εαυτό του θα υψωθεί.
13 Αλλά αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! επειδή κλείνετε τη βασιλεία των ουρανών ενάντια στους ανθρώπους· γιατί ούτε εσείς εισέρχεστε, ούτε αφήνετε τους εισερχόμενους να μπουν μέσα.
14 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! γιατί καταβροχθίζετε τα σπίτια των χηρών, και για προσποίηση κάνετε πολύωρη προσευχή· γι' αυτό θα λάβετε τη μεγαλύτερη καταδίκη.
15 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! Διότι περιτριγυρίζετε θάλασσα και στεριά για να κάνετε έναν προσήλυτο, και όταν γίνει, τον κάνετε διπλάσιο παιδί της κόλασης από εσάς.
16 Αλίμονο σε εσάς, τυφλοί οδηγοί, που λέτε: Όποιος ορκιστεί στον ναό, δεν είναι τίποτα. αλλά όποιος ορκιστεί στο χρυσάφι του ναού, είναι οφειλέτης!
17 Εσείς ανόητοι και τυφλοί, γιατί είναι μεγαλύτερο, ο χρυσός ή ο ναός που αγιάζει το χρυσάφι;
18 Και όποιος ορκιστεί στο θυσιαστήριο, δεν είναι τίποτα. αλλά όποιος ορκίζεται στο δώρο που είναι επάνω του, είναι ένοχος.
19 Ανόητοι και τυφλοί, γιατί είναι μεγαλύτερο, το δώρο ή το θυσιαστήριο που αγιάζει το δώρο;
20 Όποιος, λοιπόν, ορκιστεί στο θυσιαστήριο, ορκίζεται σε αυτό και σε όλα όσα είναι επάνω του.
21 Και όποιος ορκιστεί στο ναό, ορκίζεται σε αυτόν και σε αυτόν που κατοικεί σ' αυτόν.
22 Και αυτός που θα ορκιστεί στον ουρανό, ορκίζεται στον θρόνο του Θεού και σε αυτόν που κάθεται επάνω του.
23 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! γιατί πληρώνετε το δέκατο της μέντας, του γλυκάνισου και του κύμινο, και έχετε παραλείψει τα σημαντικότερα ζητήματα του νόμου, την κρίση, το έλεος και την πίστη: αυτά έπρεπε να τα κάνετε και να μην αφήσετε το άλλο αναιρεθέν.
24 Οδηγοί τυφλοί, που στριμώχνετε μια σκνίπα, και καταπίνετε μια καμήλα.

25 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! γιατί καθαρίζετε το εξωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, αλλά μέσα είναι γεμάτα εκβιασμούς και υπερβολή.
26 Τυφλό Φαρισαίο, καθάρισε πρώτα αυτό που είναι μέσα στο ποτήρι και το πιάτο, για να είναι καθαρό και το εξωτερικό τους.
27 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! γιατί είστε όμοιοι με λευκασμένους τάφους, που όντως φαίνονται όμορφοι εξωτερικά, αλλά μέσα είναι γεμάτοι οστά νεκρών και κάθε ακαθαρσία.
28 Έτσι κι εσείς εξωτερικά φαίνεστε δίκαιοι στους ανθρώπους, αλλά μέσα είστε γεμάτοι υποκρισία και ανομία.
29 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! επειδή οικοδομείτε τους τάφους των προφητών και στολίζετε τους τάφους των δικαίων,
30 Και πείτε: Αν ήμασταν στις ημέρες των πατέρων μας, δεν θα ήμασταν μέτοχοι μαζί τους στο αίμα των προφητών.
31 Γι' αυτό είστε μάρτυρες για τον εαυτό σας, ότι είστε τα παιδιά εκείνων που σκότωσαν τους προφήτες.
32 Γεμίστε λοιπόν το μέτρο των πατέρων σας.
33 Εσείς, φίδια, γενεά οχιών, πώς μπορείτε να ξεφύγετε από την καταδίκη της κόλασης;
34 Γι' αυτό, ιδού, σας στέλνω προφήτες, σοφούς και γραμματείς: και μερικούς από αυτούς θα σκοτώσετε και θα σταυρώσετε. και μερικούς από αυτούς θα μαστιγώσετε στις συναγωγές σας και θα τους διώξετε από πόλη σε πόλη.
35 Για να έρθει επάνω σας όλο το δίκαιο αίμα που χύθηκε στη γη, από το αίμα του δίκαιου Άβελ μέχρι το αίμα του Ζαχαρία, γιου του Βαραχία, τον οποίο σκότωσες μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου.
36 Αλήθεια σας λέω, όλα αυτά θα έρθουν σε αυτή τη γενιά.
37 Ω Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς τους αποσταλμένους σε σένα, πόσο συχνά θα ήθελα να μαζέψω τα παιδιά σου, όπως η κότα μαζεύει τα κοτόπουλα της κάτω από τα φτερά της, και δεν ήθελες!
38 Ιδού, το σπίτι σας έχει αφεθεί σε εσάς έρημο.
39 Διότι σας λέω, δεν θα με βλέπετε πλέον, έως ότου πείτε: Ευλογημένος είναι αυτός που έρχεται στο όνομα του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1 Και ο Ιησούς βγήκε και έφυγε από το ναό· και οι μαθητές του ήρθαν προς αυτόν για να του δείξουν τα κτίσματα του ναού.
2 Και ο Ιησούς τους είπε: Δεν τα βλέπετε όλα αυτά; Αλήθεια σας λέω, δεν θα μείνει εδώ μια πέτρα πάνω στην άλλη, που δεν θα ριχθεί κάτω.
3 Και καθώς καθόταν πάνω στο όρος των Ελαιών, οι μαθητές τον πλησίασαν ιδιαιτέρως, λέγοντας: Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά; και ποιο θα είναι το σημάδι του ερχομού σου και του τέλους του κόσμου;
4 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Προσέχετε να μην σας εξαπατήσει κανείς.
5 Διότι πολλοί θα έρθουν στο όνομά μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Χριστός. και θα ξεγελάσει πολλούς.
6 Και θα ακούσετε για πολέμους και φήμες πολέμων· φροντίστε να μην ταράζεστε· γιατί όλα αυτά πρέπει να γίνουν, αλλά το τέλος δεν είναι ακόμη.
7 Διότι θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους, και βασιλεία εναντίον βασιλείας· και θα υπάρξουν λιμοί, και επιδημίες, και σεισμοί, σε διάφορα μέρη.
8 Όλα αυτά είναι η αρχή των θλίψεων.
9 Τότε θα σας παραδώσουν σε θλίψη, και θα σας σκοτώσουν· και θα σας μισήσουν όλα τα έθνη για χάρη του ονόματός μου.
10 Και τότε πολλοί θα σκανδαλιστούν, και θα προδώσουν ο ένας τον άλλον, και θα μισήσουν ο ένας τον άλλον.
11 Και πολλοί ψευδοπροφήτες θα αναστηθούν, και θα εξαπατήσουν πολλούς.
12 Και επειδή η ανομία θα αφθονεί, η αγάπη των πολλών θα παγώσει.
13 Αλλά εκείνος που θα υπομείνει ως το τέλος, αυτός θα σωθεί.
14 Και αυτό το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχτεί σε όλο τον κόσμο για μαρτυρία σε όλα τα έθνη. και τότε θα έρθει το τέλος.
15 Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο είπε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεστε στον άγιο τόπο, (όποιος διαβάζει, ας καταλάβει)
16 Τότε αυτοί που είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά.
17 Αυτός που είναι στην ταράτσα ας μην κατέβει για να βγάλει τίποτα από το σπίτι του.
18 Ούτε αυτός που είναι στο χωράφι ας επιστρέψει για να πάρει τα ρούχα του.
19 Και αλίμονο σε αυτές που είναι έγκυες και σε αυτές που θηλάζουν εκείνες τις ημέρες!
20 Αλλά προσευχηθείτε να μην είναι η φυγή σας τον χειμώνα ούτε την ημέρα του Σαββάτου.
21 Διότι τότε θα είναι μεγάλη θλίψη, όπως δεν έγινε από την αρχή του κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε θα γίνει ποτέ.
22 Και αν δεν συντομευθούν εκείνες οι ημέρες, δεν θα σωθεί καμία σάρκα· αλλά για χάρη των εκλεκτών θα συντομευτούν αυτές οι ημέρες.
23 Τότε, εάν κάποιος σας πει: Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή εκεί. μην το πιστέψεις.
24 Διότι θα αναστηθούν ψεύτικοι Χριστοί και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και θαύματα. σε τέτοιο βαθμό που, αν ήταν δυνατόν, θα εξαπατήσουν τους ίδιους τους εκλεκτούς.
25 Ιδού, σας το έχω ξαναπεί.
26 Επομένως, αν σας πουν, Ιδού, είναι στην έρημο. Μη βγαίνεις έξω: ιδού, είναι στους μυστικούς θαλάμους. μην το πιστέψεις.
27 Διότι όπως η αστραπή βγαίνει από την ανατολή, και λάμπει ακόμη και προς τη δύση. έτσι θα είναι και ο ερχομός του Υιού του ανθρώπου.
28 Γιατί όπου κι αν είναι το σφάγιο, εκεί θα μαζευτούν οι αετοί.
29 Αμέσως μετά τη θλίψη εκείνων των ημερών θα σκοτεινιάσει ο ήλιος, και η σελήνη δεν θα δώσει το φως της, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα κλονιστούν.
30 Και τότε θα φανεί το σημείο του Υιού του ανθρώπου στον ουρανό· και τότε όλες οι φυλές της γης θα θρηνήσουν, και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και μεγάλη δόξα.
31 Και θα στείλει τους αγγέλους του με δυνατό ήχο σάλπιγγας, και θα συγκεντρώσουν τους εκλεκτούς του από

τους τέσσερις ανέμους, από τη μια άκρη του ουρανού ως την άλλη.
32 Τώρα μάθετε μια παραβολή για τη συκιά. Όταν το κλαδί του είναι ακόμη τρυφερό και βγάζει φύλλα, ξέρετε ότι το καλοκαίρι είναι κοντά.
33 Έτσι και εσείς, όταν θα δείτε όλα αυτά, να ξέρετε ότι είναι κοντά, ακόμη και στις πόρτες.
34 Αλήθεια σας λέω, αυτή η γενιά δεν θα περάσει, μέχρι να εκπληρωθούν όλα αυτά.
35 Ο ουρανός και η γη θα περάσουν, αλλά τα λόγια μου δεν θα περάσουν.
36 Αλλά για εκείνη την ημέρα και την ώρα κανείς δεν γνωρίζει, ούτε οι άγγελοι του ουρανού, αλλά μόνο ο Πατέρας μου.
37 Αλλά όπως ήταν οι ημέρες του Νώε, έτσι θα είναι και ο ερχομός του Υιού του ανθρώπου.
38 Διότι, όπως τις ημέρες που ήταν πριν από τον κατακλυσμό, έτρωγαν και έπιναν, παντρεύονταν και παντρεύονταν, μέχρι την ημέρα που ο Νώε μπήκε στην κιβωτό,
39 Και δεν ήξερε μέχρι που ήρθε ο κατακλυσμός, και τους πήρε όλους. έτσι θα είναι και ο ερχομός του Υιού του ανθρώπου.
40 Τότε δύο θα είναι στο χωράφι. το ένα θα ληφθεί και το άλλο θα μείνει.
41 Δύο γυναίκες θα αλέσουν στο μύλο. το ένα θα ληφθεί και το άλλο θα μείνει.
42 Αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε ποια ώρα θα έρθει ο Κύριός σας.
43 Αλλά να ξέρετε αυτό, ότι αν ο καλός του σπιτιού ήξερε σε ποια σκοπιά θα ερχόταν ο κλέφτης, θα έβλεπε και δεν θα άφηνε να διαλυθεί το σπίτι του.
44 Γι' αυτό να είστε κι εσείς έτοιμοι· γιατί σε ώρα που δεν νομίζετε έρχεται ο Υιός του ανθρώπου.
45 Ποιος είναι, λοιπόν, ένας πιστός και σοφός δούλος, τον οποίο ο κύριός του έβαλε άρχοντα στο σπιτικό του, για να τους δίνει κρέας στην κατάλληλη εποχή;
46 Μακάριος είναι ο δούλος εκείνος, τον οποίο ο κύριός του, όταν έρθει, θα βρει να κάνει έτσι.
47 Αλήθεια σας λέω, ότι θα τον κάνει κυρίαρχο σε όλα τα υπάρχοντά του.
48 Αλλά και αν αυτός ο κακός δούλος πει στην καρδιά του: Ο κύριός μου καθυστερεί τον ερχομό του.
49 Και θα αρχίσει να χτυπά τους συνδούλους του, και να τρώει και να πίνει με τους μεθυσμένους.
50 Ο κύριος εκείνου του δούλου θα έρθει σε μια μέρα που δεν θα τον αναζητά, και σε μια ώρα που δεν γνωρίζει·
51 Και θα τον αποκόψει, και θα του δώσει τη μερίδα του με τους υποκριτές· εκεί θα είναι κλάμα και τρίξιμο των δοντιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

1 Τότε η βασιλεία των ουρανών θα παρομοιαστεί με δέκα παρθένες, που πήραν τα λυχνάρια τους και βγήκαν να συναντήσουν τον γαμπρό.
2 Και πέντε από αυτούς ήταν σοφοί, και πέντε ήταν ανόητοι.
3 Οι ανόητοι πήραν τα λυχνάρια τους και δεν πήραν λάδι μαζί τους.
4 Αλλά οι σοφοί πήραν λάδι στα σκεύη τους με τα λυχνάρια τους.
5 Ενώ ο γαμπρός καθυστέρησε, όλοι κοιμήθηκαν και κοιμήθηκαν.
6 Και τα μεσάνυχτα ακούστηκε μια κραυγή: Ιδού, έρχεται ο γαμπρός. βγείτε έξω να τον συναντήσετε.
7 Τότε σηκώθηκαν όλες εκείνες οι παρθένες, και έκοψαν τα λυχνάρια τους.
8 Και οι ανόητοι είπαν στους σοφούς: Δώστε μας από το λάδι σας. γιατί οι λάμπες μας έχουν σβήσει.
9 Αλλά οι σοφοί απάντησαν, λέγοντας: Όχι έτσι. μήπως δεν είναι αρκετά για εμάς και για εσάς· αλλά πηγαίνετε μάλλον σε αυτούς που πουλάνε και αγοράστε για τον εαυτό σας.
10 Και ενώ πήγαν να αγοράσουν, ήρθε ο γαμπρός. και οι έτοιμοι μπήκαν μαζί του στο γάμο· και η πόρτα έκλεισε.
11 Μετά ήρθαν και οι άλλες παρθένες, λέγοντας: Κύριε, Κύριε, άνοιξέ μας.
12 Εκείνος όμως αποκρίθηκε και είπε: Αλήθεια σας λέω, δεν σας ξέρω.
13 Αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν γνωρίζετε ούτε την ημέρα ούτε την ώρα κατά την οποία έρχεται ο Υιός του ανθρώπου.
14 Διότι η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν άνθρωπο που ταξιδεύει σε μια μακρινή χώρα, που κάλεσε τους δούλους του και τους παρέδωσε τα αγαθά του.
15 Και σε έναν έδωσε πέντε τάλαντα, σε άλλον δύο, και σε άλλον ένα. σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τις διάφορες ικανότητές του. και πήρε αμέσως το ταξίδι του.
16 Τότε αυτός που είχε λάβει τα πέντε τάλαντα πήγε και έκανε εμπόριο με αυτά, και τους έκανε άλλα πέντε τάλαντα.
17 Και ομοίως αυτός που έλαβε δύο, κέρδισε και άλλους δύο.
18 Αλλά αυτός που έλαβε ένα πήγε και έσκαψε στη γη και έκρυψε τα χρήματα του κυρίου του.
19 Μετά από πολύ καιρό, έρχεται ο κύριος εκείνων των δούλων, και υπολογίζει μαζί τους.
20 Και ήρθε, λοιπόν, αυτός που είχε λάβει πέντε τάλαντα και έφερε άλλα πέντε τάλαντα, λέγοντας: Κύριε, μου παρέδωσες πέντε τάλαντα· ιδού, κέρδισα εκτός από αυτά άλλα πέντε τάλαντα.
21 Ο κύριός του του είπε: Μπράβο, καλό και πιστό δούλε, στάθηκες πιστός σε λίγα πράγματα, θα σε κάνω κυρίαρχο σε πολλά· μπες στη χαρά του κυρίου σου.
22 Και αυτός που είχε λάβει δύο τάλαντα ήρθε και είπε: Κύριε, μου παρέδωσες δύο τάλαντα· ιδού, κέρδισα άλλα δύο τάλαντα εκτός από αυτά.
23 Ο κύριός του του είπε: Μπράβο, καλό και πιστό δούλε. στάθηκες πιστός σε λίγα πράγματα, θα σε κάνω κυρίαρχο σε πολλά πράγματα: μπες στη χαρά του κυρίου σου.
24 Τότε εκείνος που είχε λάβει το ένα τάλαντο ήρθε και είπε: Κύριε, σε γνώρισα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, που θερίζεις εκεί που δεν έσπειρες και μαζεύεις όπου δεν άχυνες.
25 Και φοβήθηκα, και πήγα και έκρυψα το ταλέντο σου στη γη· να, εκεί έχεις αυτό που είναι δικό σου.
26 Ο κύριός του αποκρίθηκε και του είπε: Δούλε πονηρός και νωθρός, ήξερες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και μαζεύω όπου δεν άχυρα.
27 Έπρεπε, λοιπόν, να βάλεις τα χρήματά μου στους ανταλλακτήρες, και μετά, όταν ερχόμουν, θα έπρεπε να είχα λάβει τα δικά μου με τοκογλυφία.
28 Πάρε, λοιπόν, το τάλαντο από αυτόν και δώσε το σε αυτόν που έχει δέκα τάλαντα.

29 Διότι σε καθέναν που έχει θα δοθεί, και θα έχει
αφθονία· από αυτόν όμως που δεν έχει θα αφαιρεθεί και
αυτό που έχει.
30 Και ρίξτε τον άχρηστο δούλο στο εξωτερικό
σκοτάδι· εκεί θα είναι κλάμα και τρίξιμο των δοντιών.
31 Όταν ο Υιός του ανθρώπου έρθει στη δόξα του, και
όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθίσει στον θρόνο
της δόξας του.
32 Και μπροστά του θα συγκεντρωθούν όλα τα έθνη· και
θα τα χωρίσει το ένα από το άλλο, όπως ο βοσκός χωρίζει
τα πρόβατά του από τα κατσίκια·
33 Και θα βάλει τα πρόβατα στα δεξιά του, αλλά τα
κατσίκια στα αριστερά.
34 Τότε ο Βασιλιάς θα τους πει στα δεξιά του: Ελάτε,
ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία
που ετοιμάστηκε για εσάς από την ίδρυση του κόσμου.
35 Διότι πείνασα και μου δώσατε φαγητό· δίψασα και μου
δώσατε να πιω· ήμουν ξένος και με πήρατε μέσα·
36 Γυμνός, και με ντύσατε· ήμουν άρρωστος, και με
επισκεφθήκατε· ήμουν στη φυλακή, και ήρθατε σε μένα.
37 Τότε θα του απαντήσουν οι δίκαιοι, λέγοντας: Κύριε,
πότε σε είδαμε να πεινάς και σε τάισαμε; ή διψασμένος,
και σου έδωσα να πιεις;
38 Πότε σε είδαμε ξένο και σε πήραμε; ή γυμνός, και σε
έντυσα;
39 Ή πότε σε είδαμε άρρωστο ή στη φυλακή και ήρθαμε
σε σένα;
40 Και ο Βασιλιάς θα απαντήσει και θα τους πει, Αλήθεια
σας λέω, Εφόσον το κάνατε σε έναν από αυτούς τους
μικρότερους αδελφούς μου, το κάνατε σε εμένα.
41 Τότε θα πει και σε αυτούς από τα αριστερά: Φύγετε από
μένα, καταραμένοι, στην αιώνια φωτιά, προετοιμασμένη
για τον διάβολο και τους αγγέλους του.
42 Διότι πείνασα και δεν μου δώσατε φαγητό· δίψασα και
δεν μου δώσατε να πιω.
43 Ήμουν ξένος, και δεν με πήρατε μέσα· γυμνό, και δεν
με ντύσατε· άρρωστος και στη φυλακή, και δεν με
επισκεφτήκατε.
44 Τότε θα του απαντήσουν και αυτοί, λέγοντας: Κύριε,
πότε σε είδαμε πεινασμένο ή διψασμένο, ή ξένο, ή γυμνό,
ή άρρωστο, ή στη φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμε;
45 Τότε θα τους απαντήσει, λέγοντας: Αλήθεια σας λέω,
επειδή δεν το κάνατε σε έναν από τους μικρότερους από
αυτούς, δεν το κάνατε σε μένα.
46 Και αυτοί θα πάνε στην αιώνια τιμωρία· οι δίκαιοι όμως
στην αιώνια ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

1 Και όταν ο Ιησούς τελείωσε όλα αυτά τα λόγια, είπε
στους μαθητές του:
2 Γνωρίζετε ότι μετά από δύο ημέρες είναι η εορτή του
Πάσχα, και ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται για να
σταυρωθεί.
3 Τότε συγκεντρώθηκαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και
οι πρεσβύτεροι του λαού στο παλάτι του αρχιερέα, που
ονομαζόταν Καϊάφας,
4 Και συνεννοήθηκαν για να πάρουν τον Ιησού με πονηριά
και να τον σκοτώσουν.
5 Εκείνοι, όμως, είπαν: Όχι την ημέρα της γιορτής, για να
μην γίνει φασαρία στον λαό.
6 Και όταν ο Ιησούς ήταν στη Βηθανία, στο σπίτι του
Σίμωνα του λεπρού,
7 Ήρθε κοντά του μια γυναίκα που είχε ένα αλαβάστρινο
κουτί με πολύτιμη αλοιφή, και το έχυσε στο κεφάλι του,
καθώς καθόταν στο κρέας.
8 Όταν όμως το είδαν οι μαθητές του, αγανάκτησαν,
λέγοντας: Για ποιο σκοπό είναι αυτή η σπατάλη;
9 Διότι αυτή η αλοιφή μπορεί να είχε πουληθεί πολύ και να
είχε δοθεί στους φτωχούς.
10 Όταν το κατάλαβε ο Ιησούς, τους είπε: Γιατί ενοχλείτε
τη γυναίκα; γιατί έχει κάνει καλό έργο πάνω μου.
11 Διότι έχετε τους φτωχούς πάντα μαζί σας. αλλά εμένα
δεν έχετε πάντα.
12 Διότι, επειδή έχυσε αυτήν την αλοιφή στο σώμα μου, το
έκανε για την ταφή μου.
13 Αλήθεια σας λέω, όπου και αν κηρυχτεί αυτό το
ευαγγέλιο σε ολόκληρο τον κόσμο, θα ειπωθεί και αυτό
που έκανε αυτή η γυναίκα για ανάμνησή της.
14 Τότε ένας από τους δώδεκα, που ονομαζόταν Ιούδας
Ισκαριώτης, πήγε στους αρχιερείς,
15 Και τους είπε: Τι θα μου δώσετε, και θα σας τον
παραδώσω; Και συνήψαν διαθήκη μαζί του για τριάντα
αργύρια.
16 Και από τότε έψαχνε ευκαιρία να τον προδώσει.
17 Και την πρώτη ημέρα της εορτής των αζύμων ήρθαν οι
μαθητές στον Ιησού, λέγοντάς του: Πού θέλεις να σου
ετοιμάσουμε για να φας το Πάσχα;
18 Και είπε: Πήγαινε στην πόλη σε έναν τέτοιο άνθρωπο,
και πες του, ο Δάσκαλος λέει, η ώρα μου πλησιάζει. Θα
κάνω το Πάσχα στο σπίτι σου με τους μαθητές μου.
19 Και οι μαθητές έκαναν όπως τους είχε ορίσει ο Ιησούς.
και ετοίμασαν το Πάσχα.
20 Και όταν ήρθε το βράδυ, κάθισε μαζί με τους δώδεκα.
21 Και καθώς έτρωγαν, είπε: Αλήθεια σας λέω ότι κάποιος
από εσάς θα με προδώσει.
22 Και λυπήθηκαν πάρα πολύ, και άρχισαν ο καθένας τους
να του λέει: Κύριε, είμαι εγώ;
23 Και εκείνος αποκρίθηκε και είπε: Αυτός που βυθίζει το
χέρι του μαζί μου στο πιάτο, αυτός θα με προδώσει.
24 Ο Υιός του ανθρώπου πηγαίνει όπως είναι γραμμένο γι'
αυτόν· αλίμονο όμως σε εκείνον τον άνθρωπο από τον
οποίο προδίδεται ο Υιός του ανθρώπου! ήταν καλό για
εκείνον τον άντρα αν δεν είχε γεννηθεί.
25 Τότε ο Ιούδας, που τον πρόδωσε, αποκρίθηκε και είπε:
Δάσκαλε, είμαι εγώ; Του είπε: Εσύ είπες.
26 Και καθώς έτρωγαν, ο Ιησούς πήρε ψωμί, και το
ευλόγησε, και το έσπασε και το έδωσε στους μαθητές και
είπε: Λάβετε, φάτε. αυτό είναι το σώμα μου.
27 Και πήρε το ποτήρι, και ευχαρίστησε, και τους το
έδωσε, λέγοντας: Πιείτε όλοι από αυτό.
28 Διότι αυτό είναι το αίμα μου της καινής διαθήκης, που
χύνεται για πολλούς για άφεση αμαρτιών.
29 Εγώ όμως σας λέω, δεν θα πίνω πλέον από αυτόν τον
καρπό της αμπέλου, μέχρι εκείνη την ημέρα που θα τον
πιω καινούργιο μαζί σας στη βασιλεία του Πατέρα μου.
30 Και αφού έψαλλαν έναν ύμνο, βγήκαν στο όρος των
Ελαιών.
31 Τότε ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Όλοι θα
σκανδαλιστείτε εξαιτίας μου αυτή τη νύχτα· επειδή είναι
γραμμένο: Θα χτυπήσω τον ποιμένα, και τα πρόβατα του
ποιμνίου θα σκορπιστούν.

32 Αφού όμως αναστηθώ, θα πάω πριν από εσάς στη Γαλιλαία.

33 Ο Πέτρος αποκρίθηκε και του είπε: Αν και όλοι οι άνθρωποι θα σκανδαλιστούν εξαιτίας σου, εγώ όμως δεν θα σκανδαλιστώ ποτέ.

34 Ο Ιησούς του είπε: Αλήθεια σου λέω ότι αυτή τη νύχτα, πριν λαλήσει ο πετεινός, θα με αρνηθείς τρεις φορές.

35 Ο Πέτρος του είπε: Αν και να πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε αρνηθώ. Το ίδιο είπαν και όλοι οι μαθητές.

36 Έρχεται τότε ο Ιησούς μαζί τους σε έναν τόπο που ονομάζεται Γεθσημανή, και λέει στους μαθητές: Καθίστε εδώ, ενώ εγώ πηγαίνω και προσεύχομαι εκεί.

37 Και πήρε μαζί του τον Πέτρο και τους δύο γιους του Ζεβεδαίου, και άρχισε να λυπάται και πολύ βαρύς.

38 Τότε τους λέει: Η ψυχή μου είναι πολύ λυπημένη, μέχρι θανάτου· μείνετε εδώ και αγρυπνείτε μαζί μου.

39 Και προχώρησε λίγο παραπέρα, και έπεσε με το πρόσωπο και προσευχήθηκε, λέγοντας: Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, άφησε αυτό το ποτήρι να φύγει από μένα· αλλά όχι όπως θέλω εγώ, αλλά όπως εσύ θέλεις.

40 Και ήλθε προς τους μαθητές, και τους βρήκε κοιμισμένους, και είπε στον Πέτρο: Τι, δεν μπορέσατε να αγρυπνήσετε μαζί μου μια ώρα;

41 Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μην μπείτε σε πειρασμό· το πνεύμα είναι πρόθυμο, αλλά η σάρκα είναι αδύναμη.

42 Πήγε πάλι τη δεύτερη φορά και προσευχήθηκε, λέγοντας: Πατέρα μου, αν δεν παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι, αν δεν το πιω, γίνει το θέλημά σου.

43 Και ήρθε και τους βρήκε πάλι κοιμισμένους· επειδή τα μάτια τους ήταν βαριά.

44 Και τους άφησε, και πήγε πάλι, και προσευχήθηκε για τρίτη φορά, λέγοντας τα ίδια λόγια.

45 Έρχεται τότε στους μαθητές του και τους λέει· Κοιμηθείτε τώρα και αναπαυθείτε· ιδού, πλησιάζει η ώρα, και ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται στα χέρια των αμαρτωλών.

46 Σηκωθείτε, ας πάμε· ιδού, πλησιάζει εκείνος που με προδίδει.

47 Και ενώ ακόμα μιλούσε, ιδού, ο Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, ήρθε, και μαζί του ένα μεγάλο πλήθος με ξίφη και ραβδιά, από τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους του λαού.

48 Και εκείνος που τον πρόδωσε τους έδωσε ένα σημάδι, λέγοντας: Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· κρατήστε τον.

49 Και αμέσως ήρθε στον Ιησού και είπε: Χαίρε, κύριε. και τον φίλησε.

50 Και ο Ιησούς του είπε: Φίλε, γιατί ήρθες; Τότε ήρθαν και έβαλαν τα χέρια πάνω στον Ιησού και τον έπιασαν.

51 Και ιδού, ένας από αυτούς που ήταν μαζί με τον Ιησού άπλωσε το χέρι του, και τράβηξε το σπαθί του, και χτύπησε έναν δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το αυτί.

52 Τότε ο Ιησούς του είπε: Βάλε ξανά το σπαθί σου στη θέση του· γιατί όλοι όσοι πιάσουν το σπαθί θα χαθούν με το σπαθί.

53 Νομίζεις ότι δεν μπορώ τώρα να προσευχηθώ στον Πατέρα μου, και θα μου δώσει τώρα περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων;

54 Αλλά πώς θα εκπληρωθούν οι γραφές, ότι έτσι πρέπει να γίνει;

55 Εκείνη την ίδια ώρα είπε ο Ιησούς στα πλήθη: Βγήκατε σαν εναντίον ενός κλέφτη με ξίφη και ραβδιά για να με πιάσετε; Καθόμουν καθημερινά μαζί σας διδάσκοντας στο ναό, και δεν με κρατήσατε.

56 Αλλά όλα αυτά έγιναν, για να εκπληρωθούν οι γραφές των προφητών. Τότε όλοι οι μαθητές τον εγκατέλειψαν και τράπηκαν σε φυγή.

57 Και εκείνοι που είχαν κρατήσει τον Ιησού τον οδήγησαν στον Καϊάφα τον αρχιερέα, όπου ήταν συγκεντρωμένοι οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι.

58 Ο Πέτρος όμως τον ακολούθησε από μακριά μέχρι το παλάτι του αρχιερέα, και μπήκε μέσα και κάθισε με τους δούλους για να δει το τέλος.

59 Και οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και όλο το συμβούλιο ζητούσαν ψευδομαρτυρία εναντίον του Ιησού, για να τον θανατώσουν.

60 Αλλά δεν βρήκαν κανέναν· ναι, αν και ήρθαν πολλοί ψευδομάρτυρες, δεν βρήκαν κανέναν. Στο τέλος ήρθαν δύο ψευδομάρτυρες,

61 Και είπε: Αυτός είπε, μπορώ να καταστρέψω τον ναό του Θεού και να τον οικοδομήσω σε τρεις ημέρες.

62 Και σηκώθηκε ο αρχιερέας και του είπε: Δεν απαντάς τίποτα; τι είναι αυτό που μαρτυρούν εναντίον σου;

63 Ο Ιησούς όμως σιώπησε. Και ο αρχιερέας αποκρίθηκε και του είπε: Σε προσκυνώ στον ζωντανό Θεό, να μας πεις αν είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού.

64 Λέει προς αυτόν ο Ιησούς· Εσύ είπες· ωστόσο εγώ σου λέω, στο εξής θα δεις τον Υιό του ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά της δύναμης και να έρχεται στα σύννεφα του ουρανού.

65 Τότε ο αρχιερέας έσχισε τα ρούχα του, λέγοντας: Είπε βλασφημία. τι άλλο χρειαζόμαστε από μάρτυρες; ιδού, τώρα ακούσατε τη βλασφημία του.

66 Τι νομίζετε; Εκείνοι απάντησαν και είπαν: Είναι ένοχος θανάτου.

67 Τότε τον έφτυσαν στο πρόσωπο και τον χτύπησαν. και άλλοι τον χτύπησαν με τις παλάμες των χεριών τους,

68 Λέγοντας: Προφήτεψε σε μας, Χριστέ, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε;

69 Και ο Πέτρος καθόταν έξω στο παλάτι· και μια κοπέλα ήρθε προς αυτόν, λέγοντας: Και εσύ ήσουν μαζί με τον Ιησού τον Γαλιλαίο.

70 Εκείνος όμως αρνήθηκε μπροστά σε όλους, λέγοντας: Δεν ξέρω τι λες.

71 Και όταν βγήκε στη βεράντα, τον είδε μια άλλη υπηρέτρια, και είπε στους εκεί που ήταν: Και αυτός ήταν μαζί με τον Ιησού τον Ναζωραίο.

72 Και πάλι αρνήθηκε με όρκο, δεν ξέρω τον άνθρωπο.

73 Και μετά από λίγο ήρθαν προς αυτόν όσοι ήταν κοντά, και είπαν στον Πέτρο: Ασφαλώς κι εσύ είσαι ένας από αυτούς. γιατί ο λόγος σου σε προξενεί.

74 Τότε άρχισε να βρίζει και να ορκίζεται, λέγοντας: Δεν ξέρω τον άνθρωπο. Και αμέσως το πλήρωμα του κόκορα.

75 Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο του Ιησού, που του είπε: Πριν λαλήσει ο πετεινός, θα με αρνηθείς τρεις φορές. Και βγήκε έξω, και έκλαψε πικρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

1 Όταν έφτασε το πρωί, όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού συμβουλεύτηκαν εναντίον του Ιησού για να τον θανατώσουν.

2 Και αφού τον έδεσαν, τον οδήγησαν και τον παρέδωσαν στον Πόντιο Πιλάτο τον κυβερνήτη.

3 Τότε ο Ιούδας, που τον είχε προδώσει, όταν είδε ότι καταδικάστηκε, μετανόησε και έφερε πάλι τα τριάντα αργύρια στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους,
4 Λέγοντας, αμάρτησα επειδή πρόδωσα το αθώο αίμα. Και είπαν: Τι είναι αυτό για εμάς; να το δεις.
5 Και έριξε τα αργύρια στο ναό, και έφυγε, και πήγε και κρεμάστηκε.
6 Και οι αρχιερείς πήραν τα ασημένια κομμάτια και είπαν: Δεν επιτρέπεται να τα βάλουμε στο θησαυροφυλάκιο, γιατί είναι η τιμή του αίματος.
7 Και συμβουλεύτηκαν και αγόρασαν μαζί τους το χωράφι του αγγειοπλάστη, για να θάψουν μέσα τους ξένους.
8 Γι' αυτό το χωράφι αυτό ονομάστηκε, το χωράφι του αίματος, μέχρι σήμερα.
9 Τότε εκπληρώθηκε αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ιερεμία, λέγοντας: Και πήραν τα τριάντα αργύρια, την τιμή αυτού που εκτιμήθηκε, τον οποίο εκτιμούσαν αυτοί από τους γιους Ισραήλ.
10 Και τα έδωσε για το χωράφι του αγγειοπλάστη, όπως με διόρισε ο Κύριος.
11 Και ο Ιησούς στάθηκε μπροστά στον κυβερνήτη· και ο κυβερνήτης τον ρώτησε, λέγοντας: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και ο Ιησούς του είπε: Εσύ λες.
12 Και όταν τον κατηγόρησαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι, δεν απάντησε τίποτα.
13 Τότε ο Πιλάτος είπε προς αυτόν: Δεν ακούς πόσα πράγματα μαρτυρούν εναντίον σου;
14 Και εκείνος του απάντησε χωρίς λέξη. τόσο που ο κυβερνήτης θαύμασε πολύ.
15 Τώρα σε εκείνη τη γιορτή ο κυβερνήτης συνήθιζε να ελευθερώνει στο λαό έναν αιχμάλωτο, τον οποίο ήθελαν.
16 Και είχαν τότε έναν αξιόλογο κρατούμενο, τον Βαραββά.
17 Όταν λοιπόν συγκεντρώθηκαν, ο Πιλάτος τους είπε: Ποιον θέλετε να σας ελευθερώσω; Ο Βαραββάς ή ο Ιησούς που ονομάζεται Χριστός;
18 Διότι ήξερε ότι από φθόνο τον είχαν παραδώσει.
19 Όταν κάθισε στο δικαστικό έδρανο, η γυναίκα του έστειλε σε αυτόν, λέγοντας: Δεν έχεις καμία σχέση με αυτόν τον δίκαιο άνθρωπο· επειδή, υπέφερα πολλά πράγματα σήμερα σε όνειρο εξαιτίας του.
20 Αλλά οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έπεισαν το πλήθος να ρωτήσουν τον Βαραββά και να καταστρέψουν τον Ιησού.
21 Ο κυβερνήτης αποκρίθηκε και τους είπε: Ποιον από τους δύο θέλετε να σας ελευθερώσω; Είπαν, Βαραββάς.
22 Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τι να κάνω λοιπόν με τον Ιησού που λέγεται Χριστός; Όλοι του λένε: Ας σταυρωθεί.
23 Και ο κυβερνήτης είπε: Γιατί, τι κακό έκανε; Εκείνοι όμως φώναζαν περισσότερο, λέγοντας: Ας σταυρωθεί.
24 Όταν ο Πιλάτος είδε ότι δεν μπορούσε να νικήσει τίποτα, αλλά ότι έγινε ταραχή, πήρε νερό, και έπλυνε τα χέρια του μπροστά στο πλήθος, λέγοντας: Είμαι αθώος για το αίμα αυτού του δικαίου· προσέξτε.
25 Τότε αποκρίθηκε όλος ο λαός και είπε: Το αίμα του να είναι πάνω μας και στα παιδιά μας.
26 Τότε τους άφησε ελεύθερο τον Βαραββά· και αφού μαστίγωσε τον Ιησού, τον παρέδωσε για να σταυρωθεί.
27 Τότε οι στρατιώτες του κυβερνήτη πήραν τον Ιησού στην κοινή αίθουσα και συγκέντρωσαν κοντά του όλη την ομάδα των στρατιωτών.
28 Και τον έγδυσαν, και του φόρεσαν ένα κόκκινο χιτώνα.
29 Και αφού έστρωσαν ένα στεφάνι από αγκάθια, το έβαλαν στο κεφάλι του, και ένα καλάμι στο δεξί του χέρι· και έσκυψαν το γόνατο μπροστά του, και τον κορόιδευαν, λέγοντας: Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων!
30 Και τον έφτυσαν και πήραν το καλάμι και τον χτύπησαν στο κεφάλι.
31 Και αφού τον χλεύασαν, του έβγαλαν το χιτώνα και του φόρεσαν το δικό του ένδυμα και τον οδήγησαν για να τον σταυρώσουν.
32 Και καθώς έβγαιναν, βρήκαν έναν Κυρηναίο, τον Σίμωνα· τον ανάγκασαν να σηκώσει τον σταυρό του.
33 Και όταν έφτασαν σε έναν τόπο που ονομάζεται Γολγοθάς, δηλαδή σε θέση κρανίου,
34 Του έδωσαν να πιει ξύδι ανακατεμένο με χολή· και αφού το γεύτηκε, δεν ήθελε να πιει.
35 Και τον σταύρωσαν, και χώρισαν τα ενδύματά του, ρίχνοντας κλήρο, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη: Μοίρασαν τα ενδύματά μου ανάμεσά τους, και πάνω στο ιμάτιό μου έριξαν κλήρο.
36 Και καθισμένοι τον παρακολουθούσαν εκεί.
37 Και έστησε πάνω από το κεφάλι του την κατηγορία του γραμμένη: ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
38 Τότε σταυρώθηκαν μαζί του δύο κλέφτες, ο ένας στα δεξιά και ο άλλος στα αριστερά.
39 Και εκείνοι που περνούσαν τον υβρίζουν, κουνώντας το κεφάλι τους,
40 Και λέγοντας: Εσύ που καταστρέφεις τον ναό και τον χτίζεις σε τρεις ημέρες, σώσε τον εαυτό σου. Αν είσαι ο Υιός του Θεού, κατέβα από τον σταυρό.
41 Ομοίως και οι αρχιερείς κοροϊδεύοντάς τον, μαζί με τους γραμματείς και τους πρεσβυτέρους, είπαν:
42 Έσωσε άλλους. τον εαυτό του δεν μπορεί να σώσει. Αν είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, και θα τον πιστέψουμε.
43 Πίστευε στον Θεό. ας τον παραδώσει τώρα, αν θέλει, γιατί είπε: Εγώ είμαι ο Υιός του Θεού.
44 Και οι κλέφτες, που σταυρώθηκαν μαζί του, έριξαν το ίδιο στα δόντια του.
45 Και από την έκτη ώρα έγινε σκοτάδι σε όλη τη γη μέχρι την ένατη ώρα.
46 Και περίπου την ένατη ώρα ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ηλί, Ηλί, λάμα σαβαχτάνι; δηλαδή, Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;
47 Μερικοί από αυτούς που στέκονταν εκεί, όταν το άκουσαν, είπαν: Αυτός καλεί τον Ηλία.
48 Και αμέσως ένας από αυτούς έτρεξε, και πήρε ένα σφουγγάρι, και το γέμισε με ξύδι, και το έβαλε σε ένα καλάμι και του έδωσε να πιει.
49 Οι υπόλοιποι είπαν: Ας δούμε αν θα έρθει ο Ηλίας να τον σώσει.
50 Ο Ιησούς, αφού φώναξε πάλι με δυνατή φωνή, παρέδωσε το πνεύμα.
51 Και, ιδού, το πέπλο του ναού σκίστηκε στα δύο από την κορυφή ως το κάτω μέρος. Και η γη σείστηκε, και οι βράχοι σκίστηκαν.
52 Και οι τάφοι άνοιξαν. και σηκώθηκαν πολλά σώματα των αγίων που κοιμήθηκαν,
53 Και βγήκε από τους τάφους μετά την ανάστασή του, και πήγε στην αγία πόλη και εμφανίστηκε σε πολλούς.
54 Και όταν ο εκατόνταρχος και εκείνοι που ήταν μαζί του, παρακολουθώντας τον Ιησού, είδαν τον σεισμό και τα όσα

έγιναν, φοβήθηκαν πολύ, λέγοντας: Αλήθεια, αυτός ήταν ο Υιός του Θεού.
55 Και πολλές γυναίκες ήταν εκεί που έβλεπαν από μακριά, που ακολουθούσαν τον Ιησού από τη Γαλιλαία, υπηρετώντας τον.
56 Μεταξύ των οποίων ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία, η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωσή, και η μητέρα των παιδιών του Ζεβεδαίου.
57 Όταν ήρθε το βράδυ, ήρθε ένας πλούσιος από την Αριμαθαία, ονόματι Ιωσήφ, και ο ίδιος ήταν μαθητής του Ιησού.
58 Πήγε στον Πιλάτο και παρακάλεσε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος διέταξε να παραδοθεί το σώμα.
59 Και όταν ο Ιωσήφ πήρε το σώμα, το τύλιξε σε ένα καθαρό λινό ύφασμα,
60 Και το έβαλε στο δικό του νέο τάφο, που είχε χαράξει στον βράχο· και κύλησε μια μεγάλη πέτρα στην πόρτα του τάφου, και έφυγε.
61 Και εκεί ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, που κάθονταν απέναντι στον τάφο.
62 Και την επόμενη μέρα, που ακολούθησε την ημέρα της προετοιμασίας, συνήλθαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι στον Πιλάτο,
63 Λέγοντας, Κύριε, θυμόμαστε ότι εκείνος ο απατεώνας είπε, ενώ ήταν ακόμη ζωντανός, Μετά από τρεις ημέρες θα αναστηθώ.
64 Προστάξε, λοιπόν, να φροντίσουν τον τάφο μέχρι την τρίτη ημέρα, μήπως έρθουν οι μαθητές του τη νύχτα, και τον κλέψουν και πουν στον λαό: Ανέστη από τους νεκρούς· έτσι το τελευταίο σφάλμα θα είναι χειρότερο από το πρώτο.
65 Ο Πιλάτος τους είπε: Έχετε μια φυλακή· πηγαίνετε, φροντίστε όσο μπορείτε.
66 Πήγαν, λοιπόν, και φρόντισαν τον τάφο, σφράγισαν την πέτρα και βάλανε σκοπιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

1 Στο τέλος του Σαββάτου, καθώς άρχισε να ξημερώνει προς την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, ήρθαν η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία για να δουν τον τάφο.
2 Και, ιδού, έγινε μεγάλος σεισμός· επειδή, ο άγγελος του Κυρίου κατέβηκε από τον ουρανό, και ήρθε και κύλησε την πέτρα από την πόρτα και κάθισε πάνω της.
3 Το πρόσωπό του ήταν σαν αστραπή και το ρούχο του ήταν λευκό σαν το χιόνι.
4 Και από τον φόβο του οι φύλακες ταράχτηκαν και έγιναν σαν νεκροί.
5 Και ο άγγελος αποκρίθηκε και είπε στις γυναίκες: Μη φοβάστε, γιατί ξέρω ότι ζητάτε τον Ιησού, που σταυρώθηκε.
6 Δεν είναι εδώ· γιατί αναστήθηκε, όπως είπε. Ελάτε να δείτε τον τόπο όπου βρισκόταν ο Κύριος.
7 Και πήγαινε γρήγορα και πες στους μαθητές του ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς. και, ιδού, πηγαίνει πριν από σας στη Γαλιλαία. εκεί θα τον δείτε· να, σας το είπα.
8 Και έφυγαν γρήγορα από τον τάφο με φόβο και μεγάλη χαρά. και έτρεξε να πει στους μαθητές του.
9 Και καθώς πήγαν να πουν στους μαθητές του, να τους συνάντησε ο Ιησούς, λέγοντας: Χαίρε. Και ήρθαν και τον κρατούσαν από τα πόδια και τον προσκύνησαν.
10 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Μη φοβάστε· πηγαίνετε πείτε στους αδελφούς μου ότι πάνε στη Γαλιλαία, και εκεί θα με δουν.
11 Και όταν πήγαιναν, ιδού, μερικοί από τους φρουρούς μπήκαν στην πόλη, και φανέρωσαν στους αρχιερείς όλα όσα έγιναν.
12 Και όταν συγκεντρώθηκαν με τους πρεσβυτέρους, και συμβουλεύτηκαν, έδωσαν πολλά χρήματα στους στρατιώτες,
13 Λέγοντας: Πείτε, οι μαθητές Του ήρθαν τη νύχτα και τον έκλεψαν ενώ εμείς κοιμόμασταν.
14 Και αν αυτό φτάσει στα αυτιά του κυβερνήτη, θα τον πείσουμε και θα σας εξασφαλίσουμε.
15 Πήραν, λοιπόν, τα χρήματα και έκαναν όπως τους διδάχτηκαν· και αυτό το ρητό αναφέρεται συνήθως στους Ιουδαίους μέχρι σήμερα.
16 Τότε οι έντεκα μαθητές πήγαν στη Γαλιλαία, σε ένα βουνό όπου τους είχε ορίσει ο Ιησούς.
17 Και όταν τον είδαν, τον προσκύνησαν· μερικοί όμως αμφισβήτησαν.
18 Και ήρθε ο Ιησούς και τους μίλησε, λέγοντας: Μου δίνεται όλη η εξουσία στον ουρανό και στη γη.
19 Πηγαίνετε, λοιπόν, και διδάξτε όλα τα έθνη, βαφτίζοντάς τα στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.
20 διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα σας έχω προστάξει· και, ιδού, είμαι μαζί σας πάντοτε, μέχρι το τέλος του κόσμου. Αμήν.

Ευαγγέλιο του Μάρκου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Η αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού.
2 Όπως είναι γραμμένο στους προφήτες: Ιδού, στέλνω τον αγγελιοφόρο μου μπροστά στο πρόσωπό σου, ο οποίος θα προετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου.
3 Η φωνή ενός που φωνάζει στην έρημο: Προετοιμάστε την οδό του Κυρίου, ευθυγραμμίστε τα μονοπάτια του.
4 Ο Ιωάννης βάφτισε στην έρημο και κήρυξε το βάπτισμα της μετάνοιας για την άφεση των αμαρτιών.
5 Και βγήκαν προς αυτόν όλη η γη της Ιουδαίας, και αυτοί της Ιερουσαλήμ, και όλοι βαφτίστηκαν από αυτόν στον ποταμό Ιορδάνη, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους.
6 Και ο Ιωάννης ήταν ντυμένος με τρίχες καμήλας και με μια ζώνη από δέρμα γύρω από την οσφύ του. Και έφαγε ακρίδες και άγριο μέλι.
7 Και κήρυττε, λέγοντας: Έρχεται ένας ισχυρότερος από εμένα μετά από μένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να σκύψω και να λύσω το μάνδαλο των υποδημάτων.
8 Εγώ σας βάφτισα με νερό· αυτός όμως θα σας βαφτίσει με το Άγιο Πνεύμα.
9 Και συνέβη εκείνες τις ημέρες, που ο Ιησούς ήρθε από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, και βαφτίστηκε από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη.
10 Και αμέσως βγαίνοντας από το νερό, είδε τους ουρανούς ανοιχτούς, και το Πνεύμα σαν περιστέρι να κατεβαίνει πάνω του.
11 Και ακούστηκε μια φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Εσύ είσαι ο αγαπητός μου Υιός, στον οποίο είμαι ευαρεστημένος.
12 Και αμέσως το Πνεύμα τον οδήγησε στην έρημο.
13 Και ήταν εκεί στην έρημο σαράντα ημέρες, πειρασμένος από τον Σατανά. και ήταν με τα άγρια θηρία. και οι άγγελοι τον υπηρέτησαν.
14 Και μετά τη φυλακή του Ιωάννη, ήρθε ο Ιησούς στη Γαλιλαία κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού,
15 Και λέγοντας: Ο καιρός έχει συμπληρωθεί, και η βασιλεία του Θεού πλησιάζει· μετανοήστε και πιστέψτε στο ευαγγέλιο.
16 Και καθώς περπατούσε δίπλα στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και τον Ανδρέα τον αδελφό του να ρίχνουν ένα δίχτυ στη θάλασσα· επειδή, ήταν ψαράδες.
17 Και ο Ιησούς τους είπε: Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω να γίνετε ψαράδες ανθρώπων.
18 Και αμέσως εγκατέλειψαν τα δίχτυα τους και τον ακολούθησαν.
19 Και αφού προχώρησε λίγο πιο πέρα, είδε τον Ιάκωβο, τον γιο του Ζεβεδαίου, και τον Ιωάννη τον αδελφό του, που ήταν κι αυτοί στο πλοίο να επισκευάζουν τα δίχτυα τους.
20 Και αμέσως τους κάλεσε· και άφησαν τον πατέρα τους τον Ζεβεδαίο στο πλοίο μαζί με τους μισθωτούς, και τον ακολουθούσαν.
21 Και πήγαν στην Καπερναούμ. Και αμέσως την ημέρα του Σαββάτου μπήκε στη συναγωγή και δίδασκε.
22 Και έμειναν έκπληκτοι για τη διδασκαλία του· επειδή, τους δίδασκε ως κάποιος που είχε εξουσία, και όχι ως γραμματείς.
23 Και ήταν στη συναγωγή τους ένας άνθρωπος με πνεύμα ακάθαρτο. και φώναξε,
24 Λέγοντας: Αφήστε μας μόνους. τι έχουμε να κάνουμε με σένα, Ιησού Ναζωραίο; ήρθες να μας καταστρέψεις; Σε ξέρω ποιος είσαι, ο Άγιος του Θεού.
25 Και ο Ιησούς τον επέπληξε, λέγοντας, σιωπή, και βγες από αυτόν.
26 Και όταν το ακάθαρτο πνεύμα τον έσχισε, και φώναξε με δυνατή φωνή, βγήκε από μέσα του.
27 Και έμειναν όλοι κατάπληκτοι, τόσο που αναρωτήθηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Τι είναι αυτό; τι νέο δόγμα είναι αυτό; γιατί με εξουσία διατάζει ακόμη και τα ακάθαρτα πνεύματα, και τον υπακούουν.
28 Και αμέσως η φήμη του απλώθηκε σε όλη την περιοχή γύρω από τη Γαλιλαία.
29 Και αμέσως, όταν βγήκαν από τη συναγωγή, μπήκαν στο σπίτι του Σίμωνα και του Ανδρέα, μαζί με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.
30 Αλλά η μητέρα της γυναίκας του Σίμωνα ήταν ξαπλωμένη άρρωστη από πυρετό, και του λένε για αυτήν.
31 Και ήρθε και την έπιασε από το χέρι και την σήκωσε. και αμέσως την άφησε ο πυρετός, και τους υπηρετούσε.
32 Και το βράδυ, όταν έδυε ο ήλιος, έφεραν σ' αυτόν όλους τους αρρώστους και τους δαιμονισμένους.
33 Και όλη η πόλη ήταν συγκεντρωμένη στην πόρτα.
34 Και θεράπευσε πολλούς που ήταν άρρωστοι από διάφορες ασθένειες, και έδιωξε πολλούς διαβόλους. και δεν άφησε τους διαβόλους να μιλήσουν, γιατί τον ήξεραν.
35 Και το πρωί, σηκώνοντας πολύ πριν από τη μέρα, βγήκε έξω, και πήγε σε ένα ερημικό μέρος, και εκεί προσευχήθηκε.
36 Και ο Σίμων και εκείνοι που ήταν μαζί του τον ακολούθησαν.
37 Και όταν τον βρήκαν, του είπαν: Όλοι σε ζητούν.
38 Και τους είπε: Ας πάμε στις διπλανές πόλεις, για να κηρύξω και εκεί· γιατί γι' αυτό βγήκα.
39 Και κήρυττε στις συναγωγές τους σε όλη τη Γαλιλαία, και έδιωχνε τους δαίμονες.
40 Και πλησίασε σ' αυτόν ένας λεπρός, παρακαλώντας τον και γονάτισε σ' αυτόν και του είπε: Αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.
41 Και ο Ιησούς, λυπούμενος, άπλωσε το χέρι του, και τον άγγιξε, και του είπε, θέλω. να είσαι καθαρός.
42 Και μόλις μίλησε, αμέσως έφυγε από κοντά του η λέπρα, και καθαρίστηκε.
43 Και τον πρόσταξε αυστηρά, και τον έστειλε αμέσως.
44 Και του είπε: Δες να μην πεις τίποτα σε κανέναν· αλλά πήγαινε, δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου όσα πρόσταξε ο Μωυσής, για μαρτυρία σ' αυτούς.
45 Εκείνος, όμως, βγήκε και άρχισε να το δημοσιεύει πολύ, και να διατυμπανίζει το θέμα, ώστε ο Ιησούς δεν μπορούσε πλέον ανοιχτά να μπει στην πόλη, αλλά ήταν έξω σε έρημους τόπους· και έρχονταν σε αυτόν από κάθε γωνιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και πάλι μπήκε στην Καπερναούμ μετά από μερικές ημέρες. και ακούστηκε ότι ήταν στο σπίτι.
2 Και αμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί μαζί, ώστε δεν υπήρχε χώρος να τους δεχτούν, όχι, ούτε για την πόρτα· και τους κήρυξε τον λόγο.
3 Και ήρθαν προς αυτόν, φέρνοντας έναν παράλυτο, που τον έφεραν τέσσερις.
4 Και όταν δεν μπόρεσαν να πλησιάσουν προς αυτόν για τον Τύπο, ξεσκέπασαν τη στέγη όπου βρισκόταν· και αφού τη διέλυσαν, κατέβασαν το κρεβάτι όπου βρισκόταν ο παράλυτος.
5 Όταν ο Ιησούς είδε την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: Γιε μου, συγχωρέθηκαν οι αμαρτίες σου.
6 Κάθονταν όμως μερικοί από τους γραμματείς και συλλογίζονταν στις καρδιές τους,
7 Γιατί αυτός ο άνθρωπος λέει έτσι βλασφημίες; ποιος μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες παρά μόνο ο Θεός;
8 Και αμέσως όταν ο Ιησούς κατάλαβε στο πνεύμα του ότι έτσι συλλογίζονταν μέσα τους, τους είπε: Γιατί τα συλλογίζεστε αυτά στις καρδιές σας;
9 Είτε είναι πιο εύκολο να πεις στον παράλυτο, συγχωρούνται οι αμαρτίες σου. ή να πεις, Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα;
10 Αλλά για να μάθετε ότι ο Υιός του ανθρώπου έχει εξουσία στη γη να συγχωρεί αμαρτίες, (λέει στον παράλυτο)
11 Σου λέω, Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου.
12 Και αμέσως σηκώθηκε, πήρε το κρεβάτι και βγήκε μπροστά σε όλους. σε τέτοιο βαθμό που όλοι έμειναν κατάπληκτοι και δόξασαν τον Θεό, λέγοντας: Δεν το είδαμε ποτέ έτσι.
13 Και βγήκε πάλι δίπλα στη θάλασσα. και όλο το πλήθος κατέφυγε προς αυτόν, και τους δίδαξε.
14 Και καθώς περνούσε, είδε τον Λευί, τον γιο του Αλφαίου, να κάθεται στο τελωνείο, και του είπε: Ακολούθησέ με. Και σηκώθηκε και τον ακολούθησε.
15 Και συνέβη ώστε, καθώς ο Ιησούς καθόταν στο φαγητό στο σπίτι του, πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί κάθισαν επίσης μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του· επειδή, ήταν πολλοί, και τον ακολουθούσαν.
16 Και όταν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι τον είδαν να τρώει με τελώνες και αμαρτωλούς, είπαν στους μαθητές του: Πώς τρώει και πίνει με τελώνες και αμαρτωλούς;
17 Όταν το άκουσε ο Ιησούς, τους είπε: Οι υγιείς δεν έχουν ανάγκη από γιατρό, αλλά οι άρρωστοι· δεν ήρθα για να καλέσω σε μετάνοια τους δίκαιους, αλλά τους αμαρτωλούς.
18 Και οι μαθητές του Ιωάννη και των Φαρισαίων νηστεύουν· και έρχονται και του λένε: Γιατί οι μαθητές του Ιωάννη και των Φαρισαίων νηστεύουν, οι μαθητές σου δε νηστεύουν;
19 Και ο Ιησούς τους είπε: Μπορούν τα παιδιά του νυμφίου να νηστεύουν, ενώ ο γαμπρός είναι μαζί τους; όσο έχουν τον γαμπρό μαζί τους δεν μπορούν να νηστέψουν.
20 Θα έρθουν, όμως, οι μέρες που θα αφαιρεθεί από αυτούς ο γαμπρός, και τότε θα νηστέψουν εκείνες τις ημέρες.
21 Κανείς δεν ράβει επίσης ένα κομμάτι καινούριο ύφασμα σε ένα παλιό ένδυμα· αλλιώς το νέο κομμάτι που το γέμισε αφαιρεί από το παλιό, και το ρήγμα γίνεται χειρότερο.
22 Και κανένας δεν βάζει νέο κρασί σε παλιά μπουκάλια· αλλιώς το νέο κρασί σκάει τα μπουκάλια, και το κρασί χύνεται, και τα μπουκάλια θα αμαυρωθούν· αλλά καινούργιο κρασί πρέπει να μπει σε νέα μπουκάλια.
23 Και συνέβη ώστε πέρασε από τα χωράφια με καλαμπόκι την ημέρα του Σαββάτου. και οι μαθητές του άρχισαν, καθώς πήγαιναν, να μαδάνε τα στάχυα.
24 Και οι Φαρισαίοι του είπαν: Ιδού, γιατί κάνουν το Σάββατο αυτό που δεν είναι νόμιμο;
25 Και τους είπε: Δεν έχετε διαβάσει ποτέ τι έκανε ο Δαβίδ, όταν είχε ανάγκη και πεινούσε, αυτός και όσοι ήταν μαζί του;
26 Πώς μπήκε στον οίκο του Θεού στις ημέρες του Αβιάθαρ του αρχιερέα, και έφαγε το ψωμί του προβλήματος, που δεν επιτρέπεται να φάει παρά μόνο στους ιερείς, και έδωσε και σε αυτούς που ήταν μαζί του;
27 Και τους είπε: Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο.
28 Γι' αυτό ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος και του Σαββάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Και μπήκε πάλι στη συναγωγή. και ήταν εκεί ένας άνθρωπος που είχε μαραμένο χέρι.
2 Και τον παρακολουθούσαν, αν θα τον θεράπευε το Σάββατο. για να τον κατηγορήσουν.
3 Και είπε στον άνθρωπο που είχε το μαραμένο χέρι, Σήκω.
4 Και τους λέει: Είναι νόμιμο να κάνουμε καλό τις ημέρες του Σαββάτου ή να κάνουμε κακό; να σώσω ζωή ή να σκοτώσεις; Όμως κράτησαν την ησυχία τους.
5 Και όταν τους κοίταξε ολόγυρα με θυμό, λυπημένος για τη σκληρότητα της καρδιάς τους, είπε στον άνθρωπο: Άπλωσε το χέρι σου. Και το άπλωσε· και το χέρι του αποκαταστάθηκε ολόκληρο όπως το άλλο.
6 Και οι Φαρισαίοι βγήκαν έξω, και αμέσως συμβουλεύτηκαν με τους Ηρωδιανούς εναντίον του, πώς να τον εξοντώσουν.
7 Ο Ιησούς όμως αποσύρθηκε με τους μαθητές του στη θάλασσα· και πολύς όχλος από τη Γαλιλαία τον ακολουθούσε, και από την Ιουδαία,
8 Και από την Ιερουσαλήμ, και από την Ιδουμαία, και από πέρα από τον Ιορδάνη· Και αυτοί γύρω από την Τύρο και τη Σιδώνα, πλήθος μεγάλος, όταν άκουσαν τα σπουδαία πράγματα που έκανε, ήλθαν προς αυτόν.
9 Και μίλησε στους μαθητές του, να τον περιμένει ένα μικρό πλοίο λόγω του πλήθους, μήπως τον συνωστίσουν.
10 Διότι είχε θεραπεύσει πολλούς. τόσο που τον πίεσαν για να τον αγγίξει, όσοι είχαν πληγές.
11 Και τα ακάθαρτα πνεύματα, όταν τον είδαν, έπεσαν μπροστά του και έκραξαν, λέγοντας: Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού.
12 Και τους πρόσταξε αυστηρά να μην τον κάνουν γνωστό.
13 Και ανεβαίνει σε ένα βουνό, και κάλεσε σε αυτόν όποιον θέλει· και ήρθαν προς αυτόν.
14 Και διέταξε δώδεκα, για να είναι μαζί του, και να τους στείλει να κηρύξουν,
15 Και να έχετε δύναμη να θεραπεύετε ασθένειες και να διώχνετε διαβόλους.
16 Και ο Σίμων ονόμασε Πέτρο.

17 Και ο Ιάκωβος ο γιος του Ζεβεδαίου και ο Ιωάννης ο αδελφός του Ιακώβου. και τους ονόμασε Boanerges, που είναι οι γιοι της βροντής.
18 Και ο Ανδρέας και ο Φίλιππος και ο Βαρθολομαίος και ο Ματθαίος και ο Θωμάς και ο Ιάκωβος ο γιος του Αλφαίου και ο Θαδδαίος και ο Σίμων ο Χαναανίτης,
19 Και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ο οποίος και τον πρόδωσε· και μπήκαν σε ένα σπίτι.
20 Και το πλήθος συνήλθε πάλι, ώστε δεν μπορούσαν να φάνε ούτε ψωμί.
21 Και όταν το άκουσαν οι φίλοι του, βγήκαν να τον κρατήσουν· επειδή, είπαν, είναι εκτός εαυτού.
22 Και οι γραμματείς που κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ είπαν: Έχει τον Βελζεβούλ, και με τον άρχοντα των διαβόλων διώχνει τους διαβόλους.
23 Και τους κάλεσε κοντά του, και τους είπε με παραβολές: Πώς μπορεί ο Σατανάς να εκδιώξει τον Σατανά;
24 Και αν ένα βασίλειο διαιρεθεί εναντίον του εαυτού του, αυτό το βασίλειο δεν μπορεί να σταθεί.
25 Και αν ένα σπίτι διαιρεθεί εναντίον του, αυτό το σπίτι δεν μπορεί να σταθεί.
26 Και αν ο Σατανάς ξεσηκωθεί εναντίον του και διαιρεθεί, δεν μπορεί να σταθεί, αλλά έχει τέλος.
27 Κανένας δεν μπορεί να μπει στο σπίτι ενός ισχυρού και να λεηλατήσει τα υπάρχοντά του, αν δεν δέσει πρώτα τον ισχυρό. και μετά θα του χαλάσει το σπίτι.
28 Αλήθεια σας λέω, όλες οι αμαρτίες θα συγχωρηθούν στους γιους των ανθρώπων, και οι βλασφημίες με τις οποίες βλασφημούν·
29 Αλλά εκείνος που θα βλασφημήσει κατά του Αγίου Πνεύματος δεν έχει ποτέ συγχώρεση, αλλά κινδυνεύει με αιώνια καταδίκη.
30 Επειδή είπαν, έχει ακάθαρτο πνεύμα.
31 Ήρθαν τότε οι αδελφοί του και η μητέρα του, και στάθηκαν έξω, έστειλαν προς αυτόν και τον φώναξαν.
32 Και το πλήθος κάθισε γύρω του, και του είπαν: Ιδού, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου δεν σε αναζητούν.
33 Και εκείνος τους αποκρίθηκε, λέγοντας: Ποια είναι η μητέρα μου ή οι αδελφοί μου;
34 Και κοίταξε γύρω του αυτούς που κάθονταν γύρω του, και είπε: Ιδού η μητέρα μου και οι αδελφοί μου!
35 Διότι όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι ο αδελφός μου και η αδελφή μου και η μητέρα μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και άρχισε πάλι να διδάσκει δίπλα στη θάλασσα· και συγκεντρώθηκε κοντά του ένα μεγάλο πλήθος, ώστε μπήκε σε ένα πλοίο και κάθισε στη θάλασσα. και όλο το πλήθος ήταν δίπλα στη θάλασσα στη στεριά.
2 Και τους δίδαξε πολλά πράγματα με παραβολές, και τους είπε στη διδασκαλία του:
3 Άκουσε. Ιδού, βγήκε ένας σπορέας να σπείρει:
4 Και καθώς έσπερνε, μερικά έπεσαν στην άκρη του δρόμου, και ήρθαν τα πτηνά του ουρανού και το καταβρόχθισαν.
5 Και μερικά έπεσαν σε πετρώδες έδαφος, όπου δεν είχε πολύ χώμα. και αμέσως φύτρωσε, γιατί δεν είχε βάθος γης.
6 Αλλά όταν ανέτειλε ο ήλιος, κάηκε. και επειδή δεν είχε ρίζα, μαράθηκε.
7 Και μερικά έπεσαν ανάμεσα στα αγκάθια, και τα αγκάθια μεγάλωσαν, και το έπνιξαν, και δεν έδωσε καρπό.
8 Και άλλα έπεσαν σε καλό έδαφος και απέφεραν καρπούς που φύτρωσαν και αυξάνονταν. και γέννησε, άλλα τριάντα, και άλλα εξήντα, και άλλα εκατό.
9 Και τους είπε: Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούσει.
10 Και όταν έμεινε μόνος, εκείνοι που ήταν γύρω του μαζί με τους δώδεκα του ζήτησαν την παραβολή.
11 Και τους είπε: Σας έχει δοθεί να γνωρίσετε το μυστήριο της βασιλείας του Θεού· στους έξω όμως, όλα αυτά γίνονται με παραβολές.
12 Για να βλέπουν, και να μην αντιλαμβάνονται. Και ακούγοντας μπορεί να ακούσουν και να μην καταλάβουν. για να μην μεταστραφούν ποτέ και να τους συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους.
13 Και τους είπε: Δεν ξέρετε αυτή την παραβολή; και πώς θα γνωρίσετε τότε όλες τις παραβολές;
14 Ο σπορέας σπέρνει τον λόγο.
15 Και αυτοί είναι στην άκρη του δρόμου, όπου σπέρνεται ο λόγος. Αλλά όταν το άκουσαν, έρχεται αμέσως ο Σατανάς και αφαιρεί τον λόγο που σπάρθηκε στις καρδιές τους.
16 Και αυτοί είναι ομοίως που σπέρνονται σε πετρώδες έδαφος. οι οποίοι, όταν άκουσαν τον λόγο, τον δέχονται αμέσως με χαρά.
17 Και δεν έχουν ρίζα στον εαυτό τους, και έτσι υπομένουν παρά μόνο για λίγο· μετά, όταν εμφανιστεί θλίψη ή διωγμός για χάρη του λόγου, αμέσως προσβάλλονται.
18 Και αυτοί είναι που είναι σπαρμένοι ανάμεσα σε αγκάθια. όπως να ακούσετε τη λέξη,
19 Και οι μέριμνες αυτού του κόσμου, και η απάτη του πλούτου, και οι πόθοι άλλων πραγμάτων που εισέρχονται, πνίγουν τον λόγο, και γίνεται άκαρπος.
20 Και αυτοί είναι που έχουν σπαρθεί σε καλό έδαφος. όπως ακούνε τον λόγο και τον δέχονται και βγάζουν καρπό, άλλος τριάντα φορές, άλλος εξήντα και άλλος εκατό.
21 Και τους είπε: Φέρνουν ένα κερί για να το βάλουν κάτω από ένα μπουκάλι ή κάτω από ένα κρεβάτι; και να μην στηθεί σε κηροπήγιο;
22 Διότι δεν υπάρχει τίποτα κρυφό, που να μην φανερωθεί. Ούτε κάτι κρατήθηκε μυστικό, αλλά ότι έπρεπε να έρθει στο εξωτερικό.
23 Αν κάποιος έχει αυτιά για να ακούσει, ας ακούσει.
24 Και τους είπε: Προσέχετε τι ακούτε· με το μέτρο που μετράτε, θα μετρηθεί σε εσάς· και σε εσάς που ακούτε θα δοθεί περισσότερο.
25 Επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί· και αυτός που δεν έχει, θα του ληφθεί και αυτό που έχει.
26 Και είπε: Έτσι είναι η βασιλεία του Θεού, σαν ένας άνθρωπος να ρίξει σπόρο στη γη.
27 Και αν κοιμηθεί, και σηκωθεί νύχτα και μέρα, και ο σπόρος θα φυτρώσει και θα μεγαλώσει, δεν ξέρει πώς.
28 Διότι η γη παράγει καρπό από τον εαυτό της. πρώτα η λεπίδα, μετά το στάχυ, μετά το γεμάτο καλαμπόκι στο στάχυ.
29 Όταν όμως βγαίνει ο καρπός, αμέσως βάζει το δρεπάνι, γιατί ήρθε ο θερισμός.
30 Και είπε: Με πού να παρομοιάσουμε τη βασιλεία του Θεού; ή με ποια σύγκριση να το συγκρίνουμε;
31 Είναι σαν κόκκος μουστάρδας, που όταν σπείρεται στη γη, είναι μικρότερος από όλους τους σπόρους που υπάρχουν στη γη.

32 Όταν όμως σπείρεται, μεγαλώνει και γίνεται μεγαλύτερο από όλα τα βότανα, και βγάζει μεγάλα κλαδιά. ώστε τα πτηνά του αέρα να κατοικήσουν κάτω από τη σκιά του.
33 Και με πολλές τέτοιες παραβολές τους είπε τον λόγο, καθώς μπορούσαν να τον ακούσουν.
34 Αλλά χωρίς παραβολή δεν τους είπε· και όταν έμειναν μόνοι, εξήγησε τα πάντα στους μαθητές του.
35 Και την ίδια μέρα, όταν ήρθε το βράδυ, τους λέει: Ας περάσουμε στην άλλη άκρη.
36 Και αφού απέστειλαν το πλήθος, τον πήραν καθώς ήταν στο πλοίο. Και μαζί του ήταν και άλλα καραβάκια.
37 Και σηκώθηκε μια μεγάλη θύελλα, και τα κύματα χτύπησαν το πλοίο, ώστε τώρα ήταν γεμάτο.
38 Και ήταν στο πίσω μέρος του πλοίου, κοιμισμένος σε ένα μαξιλάρι· και τον ξύπνησαν και του είπαν: Δάσκαλε, δεν σε νοιάζει να χαθούμε;
39 Και σηκώθηκε, επέπληξε τον άνεμο, και είπε στη θάλασσα: Ειρήνη, ησυχάστε. Και ο άνεμος σταμάτησε, και έγινε μεγάλη ηρεμία.
40 Και τους είπε: Γιατί είστε τόσο φοβισμένοι; πώς είναι που δεν έχετε πίστη;
41 Και φοβήθηκαν πολύ, και είπαν ο ένας στον άλλον: Τι άνθρωπος είναι αυτός, που τον υπακούουν και ο άνεμος και η θάλασσα;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Και πέρασαν στην άλλη πλευρά της θάλασσας, στη χώρα των Γαδαρηνών.
2 Και όταν βγήκε από το πλοίο, αμέσως τον συνάντησε από τους τάφους ένας άνθρωπος με ακάθαρτο πνεύμα,
3 Ο οποίος είχε την κατοικία του ανάμεσα στους τάφους. και κανένας δεν μπορούσε να τον δέσει, όχι, όχι με αλυσίδες:
4 Επειδή ήταν συχνά δεμένος με δεσμά και αλυσίδες, και οι αλυσίδες είχαν κοπεί από αυτόν, και τα δεσμά σπασμένα σε κομμάτια· ούτε κανείς μπορούσε να τον δαμάσει.
5 Και πάντα, νύχτα και μέρα, ήταν στα βουνά και στους τάφους, έκλαιγε και κόβονταν με πέτρες.
6 Όταν όμως είδε τον Ιησού από μακριά, έτρεξε και τον προσκύνησε,
7 Και φώναξε με δυνατή φωνή και είπε: Τι σχέση έχω με σένα, Ιησού, Υιέ του υψίστου Θεού; Σε προσκυνώ στο Θεό, να μη με βασανίσεις.
8 Διότι του είπε: Βγες από τον άνθρωπο, ακάθαρτο πνεύμα.
9 Και τον ρώτησε: Ποιο είναι το όνομά σου; Και εκείνος αποκρίθηκε, λέγοντας: Με λένε Λεγεώνα· γιατί είμαστε πολλοί.
10 Και τον παρακάλεσε πολύ να μην τους διώξει έξω από τη χώρα.
11 Και υπήρχε εκεί κοντά στα βουνά ένα μεγάλο κοπάδι από χοίρους που έβοσαν.
12 Και όλοι οι διάβολοι τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Στείλε μας στους χοίρους, για να μπούμε μέσα σε αυτούς.
13 Και αμέσως ο Ιησούς τους έδωσε άδεια. Και βγήκαν τα ακάθαρτα πνεύματα, και μπήκαν στους χοίρους· και το κοπάδι έτρεξε βίαια από ένα απόκρημνο μέρος στη θάλασσα, (ήταν περίπου δύο χιλιάδες·) και πνίγηκαν στη θάλασσα.
14 Και αυτοί που έτρεφαν τους χοίρους τράπηκαν σε φυγή και το είπαν στην πόλη και στην εξοχή. Και βγήκαν έξω να δουν τι ήταν αυτό που έγινε.
15 Και ήρθαν στον Ιησού, και είδαν αυτόν που ήταν δαιμονισμένος και είχε τη λεγεώνα, καθισμένο και ντυμένο και με ορθό μυαλό· και φοβήθηκαν.
16 Και αυτοί που το είδαν, τους είπαν πώς συνέβη σε αυτόν που ήταν δαιμονισμένος, καθώς και για τους χοίρους.
17 Και άρχισαν να τον προσεύχονται να φύγει από τις ακτές τους.
18 Και όταν μπήκε στο πλοίο, ο δαιμονισμένος του προσευχήθηκε να είναι μαζί του.
19 Όμως ο Ιησούς δεν τον άφησε, αλλά του είπε: Πήγαινε στο σπίτι σου στους φίλους σου, και πες τους πόσα μεγάλα πράγματα έκανε ο Κύριος για σένα, και σε σπλαχνίστηκε.
20 Και έφυγε, και άρχισε να δημοσιεύει στη Δεκάπολη πόσα μεγάλα πράγματα είχε κάνει ο Ιησούς γι' αυτόν· και όλοι θαύμασαν.
21 Και όταν ο Ιησούς πέρασε πάλι με το πλοίο στην άλλη πλευρά, μαζεύτηκε κοντά του πολύς κόσμος· και ήταν κοντά στη θάλασσα.
22 Και, ιδού, έρχεται ένας από τους άρχοντες της συναγωγής, ο Ιάιρος με το όνομα. και όταν τον είδε, έπεσε στα πόδια του,
23 Και τον παρακάλεσε πολύ, λέγοντας: Η μικρή μου κόρη κείτεται στο σημείο του θανάτου. και θα ζήσει.
24 Και ο Ιησούς πήγε μαζί του. και πολύς κόσμος τον ακολούθησε και τον συνέτριψε.
25 Και μια γυναίκα, που είχε πρόβλημα αίματος δώδεκα χρόνια,
26 Και είχε υποφέρει πολλά από πολλούς γιατρούς, και είχε ξοδέψει όλα όσα είχε, και δεν βελτιώθηκε τίποτα, αλλά μάλλον χειροτέρεψε,
27 Όταν άκουσε για τον Ιησού, ήρθε στο πιεστήριο πίσω και άγγιξε το ένδυμά του.
28 Διότι είπε: Αν αγγίξω μόνο τα ρούχα του, θα είμαι υγιής.
29 Και αμέσως η πηγή του αίματος της στέγνωσε. και ένιωσε στο σώμα της ότι είχε γιατρευτεί από εκείνη την πληγή.
30 Και ο Ιησούς, αφού αμέσως κατάλαβε ότι η αρετή είχε βγει από μέσα του, τον γύρισε στο πιεστήριο και είπε: Ποιος άγγιξε τα ρούχα μου;
31 Και οι μαθητές του είπαν προς αυτόν· Βλέπεις το πλήθος να σε συνωστίζει, και λες: Ποιος με άγγιξε;
32 Και κοίταξε τριγύρω για να δει εκείνη που είχε κάνει αυτό το πράγμα.
33 Η γυναίκα όμως, φοβούμενη και τρέμοντας, γνωρίζοντας τι είχε γίνει μέσα της, ήρθε και έπεσε μπροστά του και του είπε όλη την αλήθεια.
34 Και της είπε: Κόρη, η πίστη σου σε έσωσε. πήγαινε εν ειρήνη, και γίνε ολόκληρος από την πληγή σου.
35 Ενώ μιλούσε ακόμη, ήρθαν από το σπίτι του αρχηγού της συναγωγής κάποιοι που είπαν: Η κόρη σου πέθανε· γιατί ενοχλείς περισσότερο τον Δάσκαλο;
36 Μόλις άκουσε ο Ιησούς τον λόγο που ειπώθηκε, είπε στον αρχηγό της συναγωγής: Μη φοβάσαι, μόνο πίστεψε.
37 Και δεν άφησε κανέναν να τον ακολουθήσει, εκτός από τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη τον αδελφό του Ιακώβου.
38 Και έρχεται στο σπίτι του άρχοντα της συναγωγής, και βλέπει τη ταραχή, και εκείνους που έκλαιγαν και θρήνησαν πολύ.

39 Και όταν μπήκε μέσα, τους λέει: Γιατί κάνετε αυτό το θόρυβο και κλαίτε; η κοπέλα δεν είναι νεκρή, αλλά κοιμάται.
40 Και τον περιγελούσαν. Αφού όμως τα έβγαλε όλα έξω, πήρε τον πατέρα και τη μητέρα της κοπέλας και όσους ήταν μαζί του, και μπήκε εκεί που ήταν ξαπλωμένη η κοπέλα.
41 Και έπιασε την κοπέλα από το χέρι και της είπε: Ταλίθα κούμι. που ερμηνεύεται, κοπέλα, σου λέω, σήκω.
42 Και αμέσως η κοπέλα σηκώθηκε και περπάτησε. γιατί ήταν δώδεκα ετών. Και έμειναν έκπληκτοι με μεγάλη κατάπληξη.
43 Και τους πρόσταξε αυστηρά να μην το μάθει κανείς. και διέταξε να της δώσουν κάτι να φάει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και βγήκε από εκεί και ήρθε στην πατρίδα του. και οι μαθητές του τον ακολουθούν.
2 Και όταν έφτασε η ημέρα του Σαββάτου, άρχισε να διδάσκει στη συναγωγή· και πολλοί ακούγοντάς τον έμειναν έκπληκτοι, λέγοντας: Από πού τα έχει αυτός ο άνθρωπος; και τι σοφία είναι αυτή που του δίνεται, ότι ακόμη και τέτοια θαυμαστά έργα γίνονται από τα χέρια του;
3 Δεν είναι αυτός ο ξυλουργός, ο γιος της Μαρίας, ο αδελφός του Ιακώβου και του Ιωσή και του Ιούδα και του Σίμωνα; και οι αδερφές του δεν είναι εδώ μαζί μας; Και προσβλήθηκαν μαζί του.
4 Ο Ιησούς όμως τους είπε: Ο προφήτης δεν είναι χωρίς τιμή, αλλά στην πατρίδα του, και στους δικούς του συγγενείς και στο σπίτι του.
5 Και δεν μπορούσε εκεί να κάνει κανένα σπουδαίο έργο, εκτός από το ότι έβαλε τα χέρια του σε λίγους άρρωστους και τους θεράπευσε.
6 Και θαύμασε για την απιστία τους. Και γύριζε στα χωριά διδάσκοντας.
7 Και κάλεσε κοντά του τους δώδεκα, και άρχισε να τους στέλνει δύο δύο. και τους έδωσε εξουσία πάνω στα ακάθαρτα πνεύματα.
8 Και τους πρόσταξε να μην πάρουν τίποτα για το ταξίδι τους, παρά μόνο ένα ραβδί. Ούτε σενάριο, ούτε ψωμί, ούτε χρήματα στο πορτοφόλι τους:
9 Αλλά να είστε ντυμένοι με σανδάλια. και όχι να βάλεις δύο στρώσεις.
10 Και τους είπε: Σε όποιο μέρος κι αν μπείτε σε ένα σπίτι, μείνετε εκεί μέχρι να φύγετε από εκείνο τον τόπο.
11 Και όποιος δεν σας δεχτεί ούτε σας ακούσει, όταν φύγετε από εκεί, τινάξτε το χώμα κάτω από τα πόδια σας για μαρτυρία εναντίον τους. Αλήθεια σας λέω, θα είναι πιο ανεκτό για τα Σόδομα και τα Γόμορρα την ημέρα της κρίσεως παρά για εκείνη την πόλη.
12 Και βγήκαν έξω και κήρυτταν να μετανοήσουν οι άνθρωποι.
13 Και έδιωξαν πολλούς διαβόλους, και άλειψαν με λάδι πολλούς αρρώστους, και τους θεράπευαν.
14 Και ο βασιλιάς Ηρώδης άκουσε γι' αυτόν. (γιατί το όνομά του διαδόθηκε στο εξωτερικό:) και είπε: Ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αναστήθηκε από τους νεκρούς, και γι' αυτό φαίνονται δυνατά έργα μέσα του.
15 Άλλοι είπαν, ότι είναι ο Ηλίας. Και άλλοι είπαν, ότι είναι προφήτης ή ως ένας από τους προφήτες.
16 Όταν όμως το άκουσε ο Ηρώδης, είπε: Είναι ο Ιωάννης, τον οποίο αποκεφάλισα· αυτός αναστήθηκε από τους νεκρούς.
17 Διότι ο ίδιος ο Ηρώδης έστειλε και έπιασε τον Ιωάννη, και τον έδεσε στη φυλακή για χάρη της Ηρωδιάδας, της γυναίκας του αδελφού του Φιλίππου· επειδή, την είχε παντρευτεί.
18 Διότι ο Ιωάννης είπε στον Ηρώδη: Δεν είναι νόμιμο να έχεις τη γυναίκα του αδελφού σου.
19 Γι' αυτό η Ηρωδιάδα μάλωσε εναντίον του και θα τον σκότωνε. αλλά δεν μπορούσε:
20 Διότι ο Ηρώδης φοβόταν τον Ιωάννη, γνωρίζοντας ότι ήταν δίκαιος και άγιος, και τον πρόσεχε. και όταν τον άκουσε, έκανε πολλά και τον άκουσε με χαρά.
21 Και όταν ήρθε μια βολική μέρα, που ο Ηρώδης στα γενέθλιά του παρέθεσε δείπνο στους κυρίους του, στους αρχηγούς και στους αρχηγούς της Γαλιλαίας.
22 Και όταν μπήκε η κόρη της εν λόγω Ηρωδιάδας και χόρεψε και ευχαρίστησε τον Ηρώδη και τους καθισμένους μαζί του, ο βασιλιάς είπε στην κοπέλα: Ζήτα από μένα ό,τι θέλεις, και θα σου το δώσω.
23 Και της ορκίστηκε: Ό,τι μου ζητήσεις, θα σου το δώσω, στο μισό του βασιλείου μου.
24 Και βγήκε έξω και είπε στη μητέρα της: Τι να ζητήσω; Και είπε: Το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή.
25 Και μπήκε αμέσως με βιασύνη στον βασιλιά, και ζήτησε, λέγοντας: Θέλω να μου δώσεις σιγά σιγά σε ένα φορτηγό το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή.
26 Και ο βασιλιάς λυπήθηκε πάρα πολύ. όμως για χάρη του όρκου του, και για χάρη τους που κάθονταν μαζί του, δεν την απέρριψε.
27 Και αμέσως ο βασιλιάς έστειλε έναν δήμιο, και πρόσταξε να του φέρουν το κεφάλι· και πήγε και τον αποκεφάλισε στη φυλακή,
28 Και έφερε το κεφάλι του σε ένα φορτιστή, και το έδωσε στη κοπέλα· και η κοπέλα το έδωσε στη μητέρα της.
29 Και όταν το άκουσαν οι μαθητές του, ήρθαν και πήραν το πτώμα του και το έθεσαν σε τάφο.
30 Και οι απόστολοι συγκεντρώθηκαν στον Ιησού και του είπαν τα πάντα, και αυτά που έκαναν και όσα είχαν διδάξει.
31 Και τους είπε: Ελάτε οι ίδιοι χωριστά σε έναν έρημο τόπο, και ξεκουραστείτε λίγο· επειδή, πολλοί πηγαινοέρχονταν, και δεν είχαν ελεύθερο χρόνο να φάνε.
32 Και αναχώρησαν σε έναν έρημο τόπο με πλοίο ιδιωτικά.
33 Και ο λαός τους είδε να φεύγουν, και πολλοί τον γνώρισαν, και έτρεξαν εκεί έξω από όλες τις πόλεις, και ξεπέρασαν αυτές, και συνήλθαν κοντά του.
34 Και ο Ιησούς, όταν βγήκε έξω, είδε πολύ κόσμο, και τους σπλαχνίστηκε, γιατί ήταν σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα· και άρχισε να τους διδάσκει πολλά.
35 Και όταν πέρασε η μέρα, πλησίασαν οι μαθητές του και είπαν: Αυτός είναι ένας έρημος τόπος, και τώρα έχει περάσει ο καιρός.
36 Δέστε τους να φύγουν, για να πάνε στις γύρω επαρχίες και στα χωριά, και να αγοράσουν ψωμί· γιατί δεν έχουν τίποτα να φάνε.
37 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Δώστε τους να φάνε. Και του λένε: Πάμε να αγοράσουμε ψωμί αξίας διακόσιων δεκάρων και να τους δώσουμε να φάνε;
38 Τους λέει: Πόσα ψωμιά έχετε; πήγαινε να δεις. Και όταν έμαθαν, λένε, πέντε και δύο ψάρια.

39 Και τους πρόσταξε να κάτσουν όλοι κατά παρέες στο πράσινο γρασίδι.
40 Και κάθισαν σε τάξεις, κατά εκατοντάδες και κατά πενήντα.
41 Και αφού πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, κοίταξε στον ουρανό, και ευλόγησε, και έσπασε τα ψωμιά, και τα έδωσε στους μαθητές του για να τα βάλουν μπροστά τους. και τα δύο ψάρια μοίρασε σε όλα.
42 Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν.
43 Και πήραν δώδεκα καλάθια γεμάτα από τα θραύσματα και τα ψάρια.
44 Και αυτοί που έφαγαν από τα ψωμιά ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άνδρες.
45 Και αμέσως ανάγκασε τους μαθητές του να μπουν στο πλοίο, και να πάνε στην άλλη άκρη πριν στη Βηθσαϊδά, ενώ αυτός απέλυε τον κόσμο.
46 Και αφού τους απέστειλε, έφυγε σε ένα βουνό για να προσευχηθεί.
47 Και όταν ήρθε το βράδυ, το πλοίο ήταν στη μέση της θάλασσας, και αυτός μόνος στη στεριά.
48 Και τους είδε να μοχθούν στην κωπηλασία. γιατί ο άνεμος ήταν αντίθετος με αυτούς· και γύρω στην τέταρτη φρουρά της νύχτας έρχεται προς αυτούς, περπατώντας πάνω στη θάλασσα, και ήθελε να τους περάσει.
49 Όταν όμως τον είδαν να περπατάει πάνω στη θάλασσα, νόμιζαν ότι ήταν πνεύμα, και φώναξαν:
50 Διότι όλοι τον είδαν και ταράχτηκαν. Και αμέσως μίλησε μαζί τους, και τους είπε: Να έχετε κέφι· είμαι εγώ. μη φοβάσαι.
51 Και ανέβηκε κοντά τους στο πλοίο. και ο άνεμος σταμάτησε· και έμειναν κατάπληκτοι από μέσα τους και απορούσαν.
52 Διότι δεν σκέφτηκαν το θαύμα των άρτων· γιατί η καρδιά τους σκληρύνθηκε.
53 Και αφού πέρασαν, ήρθαν στη γη της Γεννησαρέτ, και έφτασαν στην ακτή.
54 Και όταν βγήκαν από το πλοίο, τον γνώρισαν αμέσως,
55 Και έτρεξε σε όλη εκείνη την περιοχή γύρω-γύρω, και άρχισε να κουβαλάει στα κρεβάτια τους άρρωστους, όπου άκουγαν ότι ήταν.
56 Και όπου έμπαινε, σε χωριά, ή πόλεις, ή σε εξοχές, έβαζαν τους άρρωστους στους δρόμους και τον παρακαλούσαν να αγγίξουν, αν δεν ήταν παρά το όριο του ενδύματός του· και όσοι τον άγγιζαν, γινόταν καλά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Τότε συνήλθαν κοντά του οι Φαρισαίοι και μερικοί από τους γραμματείς, που ήρθαν από την Ιερουσαλήμ.
2 Και όταν είδαν μερικούς από τους μαθητές του να τρώνε ψωμί με μολυσμένα, δηλαδή με άπλυτα χέρια, βρήκαν σφάλμα.
3 Διότι οι Φαρισαίοι και όλοι οι Ιουδαίοι, αν δεν πλένουν συχνά τα χέρια τους, δεν τρώνε, τηρώντας την παράδοση των πρεσβυτέρων.
4 Και όταν έρχονται από την αγορά, αν δεν πλυθούν, δεν τρώνε. Και πολλά άλλα πράγματα υπάρχουν, τα οποία έχουν λάβει να κρατούν, όπως το πλύσιμο των φλιτζανιών και των αγγείων, των χάλκινων αγγείων και των τραπεζιών.
5 Τότε οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς τον ρώτησαν: Γιατί δεν περπατούν οι μαθητές σου σύμφωνα με την παράδοση των πρεσβυτέρων, αλλά τρώνε ψωμί με άπλυτα χέρια;
6 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Καλά προφήτεψε ο Ησαΐας για εσάς τους υποκριτές, όπως είναι γραμμένο: Αυτός ο λαός με τιμάει με τα χείλη του, αλλά η καρδιά του είναι μακριά από μένα.
7 Μάταια όμως με λατρεύουν, διδάσκοντας για δόγματα τις εντολές των ανθρώπων.
8 Επειδή, παραμερίζοντας την εντολή του Θεού, κρατάτε την παράδοση των ανθρώπων, όπως το πλύσιμο δοχείων και ποτηριών· και πολλά άλλα παρόμοια πράγματα κάνετε.
9 Και τους είπε: Πολύ καλά απορρίπτετε την εντολή του Θεού, για να τηρήσετε τη δική σας παράδοση.
10 Διότι ο Μωυσής είπε: Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου. Και, όποιος βρίζει τον πατέρα ή τη μητέρα, ας πεθάνει με θάνατο:
11 Εσείς όμως λέτε: Αν κάποιος πει στον πατέρα του ή στη μητέρα του, είναι Κόρμπαν, δηλαδή δώρο, με ό,τι κι αν ωφεληθείς από εμένα. θα είναι ελεύθερος.
12 Και δεν του επιτρέπετε πλέον να κάνει τίποτα για τον πατέρα του ή τη μητέρα του.
13 Καθαρίζοντας τον λόγο του Θεού με την παράδοσή σας, την οποία έχετε παραδώσει· και πολλά παρόμοια κάνετε.
14 Και αφού κάλεσε όλο τον λαό κοντά του, τους είπε: Ακούστε με καθένας σας και καταλάβετε:
15 Δεν υπάρχει τίποτε από έξω που να μπορεί να τον μολύνει η είσοδος μέσα του· αλλά τα πράγματα που βγαίνουν από αυτόν, είναι αυτά που μολύνουν τον άνθρωπο.
16 Αν κάποιος έχει αυτιά για να ακούσει, ας ακούσει.
17 Και όταν μπήκε στο σπίτι από τον κόσμο, οι μαθητές του τον ρώτησαν για την παραβολή.
18 Και τους λέει: Είστε και εσείς τόσο χωρίς κατανόηση; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι οτιδήποτε από έξω μπαίνει στον άνθρωπο, δεν μπορεί να τον μολύνει;
19 Επειδή δεν μπαίνει στην καρδιά του, αλλά στην κοιλιά, και βγαίνει στο βύθισμα, καθαρίζοντας όλα τα κρέατα;
20 Και είπε: Αυτό που βγαίνει από τον άνθρωπο, αυτό μολύνει τον άνθρωπο.
21 Διότι από μέσα, από την καρδιά των ανθρώπων, προέρχονται κακές σκέψεις, μοιχεύσεις, πορνείες, φόνοι,
22 Κλοπές, πλεονεξία, κακία, δόλος, ραθυμία, κακό μάτι, βλασφημία, υπερηφάνεια, ανοησία.
23 Όλα αυτά τα κακά πράγματα προέρχονται από μέσα, και μολύνουν τον άνθρωπο.
24 Και από εκεί σηκώθηκε, και πήγε στα όρια της Τύρου και της Σιδώνας, και μπήκε σε ένα σπίτι, και δεν ήθελε κανείς να το μάθει· αλλά δεν μπορούσε να κρυφτεί.
25 Διότι κάποια γυναίκα, της οποίας η κόρη είχε ακάθαρτο πνεύμα, άκουσε γι' αυτόν, και ήρθε και έπεσε στα πόδια του.
26 Η γυναίκα ήταν Ελληνίδα, Συροφαίνικα από έθνος. και τον παρακάλεσε να βγάλει τον διάβολο από την κόρη της.
27 Ο Ιησούς όμως της είπε· άφησε πρώτα τα παιδιά να χορτάσουν· γιατί δεν είναι καλό να πάρεις το ψωμί των παιδιών και να το ρίξεις στα σκυλιά.
28 Και αυτή αποκρίθηκε και του είπε: Ναι, Κύριε· όμως τα σκυλιά κάτω από το τραπέζι τρώνε από τα ψίχουλα των παιδιών.
29 Και της είπε: Γι' αυτό το λόγο πήγαινε. ο διάβολος έφυγε από την κόρη σου.
30 Και όταν ήρθε στο σπίτι της, βρήκε τον διάβολο να βγαίνει έξω, και η κόρη της ξαπλωμένη στο κρεβάτι.

31 Και πάλι, αναχωρώντας από τις ακτές της Τύρου και της Σιδώνας, ήρθε στη θάλασσα της Γαλιλαίας, μέσα από τα παράλια της Δεκάπολης.
32 Και του φέρνουν έναν κουφό και είχε εμπόδιο στην ομιλία του. και τον παρακαλούν να βάλει το χέρι του επάνω του.
33 Και τον πήρε από το πλήθος, και έβαλε τα δάχτυλά του στα αυτιά του, και έφτυσε και άγγιξε τη γλώσσα του.
34 Και κοίταξε προς τον ουρανό, αναστέναξε, και είπε προς αυτόν: Εφφαθά, δηλαδή Ανοιχθήκατε.
35 Και αμέσως άνοιξαν τα αυτιά του, και λύθηκε η χορδή της γλώσσας του, και μίλησε καθαρά.
36 Και τους πρόσταξε να μην το πουν σε κανέναν· αλλά όσο τους πρόσταζε, τόσο περισσότερο το δημοσίευαν.
37 Και ξαφνιάστηκαν υπερβολικά, λέγοντας: Όλα τα έκανε καλά· κάνει και τους κουφούς να ακούν και τους βουβούς να μιλάνε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Εκείνες τις ημέρες το πλήθος, που ήταν πολύ μεγάλο και δεν είχε τίποτα να φάει, κάλεσε κοντά του ο Ιησούς τους μαθητές του και τους είπε:
2 Λυπάμαι το πλήθος, γιατί είναι τώρα μαζί μου τρεις μέρες και δεν έχουν τίποτα να φάνε.
3 Και αν τους διώξω νηστικούς στα σπίτια τους, θα λιποθυμήσουν στην πορεία· γιατί δύτες από αυτούς ήρθαν από μακριά.
4 Και οι μαθητές του του απάντησαν: Από πού μπορεί κάποιος να χορτάσει αυτούς τους ανθρώπους με ψωμί εδώ στην έρημο;
5 Και τους ρώτησε: Πόσα ψωμιά έχετε; Και είπαν, επτά.
6 Και πρόσταξε τον λαό να καθίσει στη γη· και πήρε τα επτά ψωμιά, και ευχαρίστησε, και έκοψε, και έδωσε στους μαθητές του να τα βάλουν μπροστά τους. και τους έθεσαν ενώπιον του λαού.
7 Και είχαν λίγα ψαράκια· και ευλόγησε, και πρόσταξε να τα βάλουν και αυτά μπροστά τους.
8 Έφαγαν, λοιπόν, και χόρτασαν· και σήκωσαν από το σπασμένο κρέας που είχε απομείνει επτά καλάθια.
9 Και αυτοί που έφαγαν ήταν περίπου τέσσερις χιλιάδες· και τους απέστειλε.
10 Και αμέσως μπήκε σε ένα πλοίο με τους μαθητές του, και ήρθε στα μέρη της Dalmanutha.
11 Και βγήκαν οι Φαρισαίοι, και άρχισαν να τον ερωτούν, ζητώντας από αυτόν ένα σημείο από τον ουρανό, που τον πειράζει.
12 Και αναστέναξε βαθιά μέσα στο πνεύμα του, και είπε:
Γιατί αυτή η γενιά ζητά σημάδι; Αλήθεια σας λέω, δεν θα δοθεί σημείο σε αυτή τη γενιά.
13 Και τους άφησε, και μπαίνοντας πάλι στο πλοίο, έφυγε στην άλλη πλευρά.
14 Και οι μαθητές είχαν ξεχάσει να πάρουν ψωμί, ούτε είχαν μαζί τους στο πλοίο περισσότερα από ένα ψωμί.
15 Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Προσέχετε, προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων και από το προζύμι του Ηρώδη.
16 Και σκέφτηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Επειδή δεν έχουμε ψωμί.
17 Και όταν ο Ιησούς το έμαθε, τους λέει: Γιατί συλλογίζεστε επειδή δεν έχετε ψωμί; Δεν αντιλαμβάνεστε ακόμη, ούτε καταλαβαίνετε; έχεις σκληρύνει ακόμα η καρδιά σου;
18 Έχοντας μάτια, δεν βλέπετε; και έχοντας αυτιά, δεν ακούτε; και δεν θυμάσαι;
19 Όταν έκοψα τα πέντε ψωμιά ανάμεσα σε πέντε χιλιάδες, πόσα καλάθια γεμάτα θραύσματα πήρατε; Του λένε, δώδεκα.
20 Και όταν οι επτά ανάμεσα σε τέσσερις χιλιάδες, πόσα καλάθια γεμάτα θραύσματα πήρατε; Και είπαν, επτά.
21 Και τους είπε: Πώς δεν καταλαβαίνετε;
22 Και έρχεται στη Βηθσαϊδά. και του έφεραν έναν τυφλό και τον παρακαλούσαν να τον αγγίξει.
23 Και έπιασε τον τυφλό από το χέρι και τον οδήγησε έξω από την πόλη. και αφού έφτυσε στα μάτια του, και έβαλε τα χέρια του πάνω του, τον ρώτησε αν είδε κάτι.
24 Και σήκωσε τα μάτια και είπε: Βλέπω τους ανθρώπους σαν δέντρα να περπατούν.
25 Έπειτα, έβαλε πάλι τα χέρια του στα μάτια του, και τον έκανε να κοιτάξει ψηλά· και αποκαταστάθηκε, και είδε τον καθένα καθαρά.
26 Και τον έστειλε στο σπίτι του, λέγοντας: Ούτε πηγαίνετε στην πόλη, ούτε πείτε το σε κανέναν στην πόλη.
27 Και βγήκε ο Ιησούς και οι μαθητές του στις πόλεις της Καισάρειας των Φιλίππων· και καθ' οδόν ρώτησε τους μαθητές του, λέγοντάς τους: Ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είμαι;
28 Και αποκρίθηκαν: Ιωάννης ο Βαπτιστής· μερικοί όμως λένε: Ηλίας. και άλλοι, Ένας από τους προφήτες.
29 Και τους λέει: Ποιος λέτε εσείς ότι είμαι; Και ο Πέτρος αποκρίθηκε και του είπε: Εσύ είσαι ο Χριστός.
30 Και τους πρόσταξε να μην πουν σε κανέναν για αυτόν.
31 Και άρχισε να τους διδάσκει ότι ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να υποφέρει πολλά, και να απορριφθεί από τους πρεσβυτέρους και από τους αρχιερείς και τους γραμματείς, και να θανατωθεί, και μετά από τρεις ημέρες να αναστηθεί.
32 Και είπε αυτό το ρητό ανοιχτά. Και ο Πέτρος τον πήρε και άρχισε να τον επιπλήττει.
33 Όταν όμως γύρισε και κοίταξε τους μαθητές του, επέπληξε τον Πέτρο, λέγοντας: Πήγαινε πίσω μου, Σατανά· επειδή, δεν γεύεσαι τα του Θεού, αλλά τα πράγματα των ανθρώπων.
34 Και αφού κάλεσε κοντά του τον λαό μαζί με τους μαθητές του, τους είπε: Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει.
35 Διότι όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει. αλλά όποιος χάσει τη ζωή του για χάρη μου και του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει.
36 Γιατί τι θα ωφελήσει ένας άνθρωπος, αν κερδίσει όλο τον κόσμο και χάσει την ψυχή του;
37 Ή τι θα δώσει ο άνθρωπος σε αντάλλαγμα για την ψυχή του;
38 Όποιος, λοιπόν, ντρέπεται για μένα και για τα λόγια μου σε αυτή τη μοιχική και αμαρτωλή γενιά. γι' αυτόν και ο Υιός του ανθρώπου θα ντραπεί, όταν έρθει στη δόξα του Πατέρα του μαζί με τους αγίους αγγέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Και τους είπε: Αλήθεια σας λέω, ότι υπάρχουν μερικοί από αυτούς που στέκονται εδώ, που δεν θα γευτούν θάνατο, έως ότου δουν τη βασιλεία του Θεού να έρχεται με δύναμη.

2 Και μετά από έξι ημέρες ο Ιησούς πήρε μαζί του τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και τους οδήγησε σε ψηλό βουνό χωριστά· και μεταμορφώθηκε μπροστά τους.
3 Και το ρούχο του έγινε λαμπρό, κατάλευκο σαν το χιόνι. ώστε κανένας πιο γεμάτος στη γη δεν μπορεί να τα ασπρίσει.
4 Και εμφανίστηκε σ' αυτούς ο Ηλίας με τον Μωυσή· και μιλούσαν με τον Ιησού.
5 Και ο Πέτρος αποκρίθηκε και είπε στον Ιησού: Δάσκαλε, καλό είναι να είμαστε εδώ· και ας φτιάξουμε τρεις σκηνές. ένα για σένα και ένα για τον Μωυσή και ένα για τον Ηλία.
6 Γιατί δεν ξέρει τι να πει. γιατί φοβόντουσαν πολύ.
7 Και ήταν ένα σύννεφο που τους επισκίασε· και μια φωνή βγήκε από το σύννεφο, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· ακούστε τον.
8 Και ξαφνικά, αφού κοίταξαν τριγύρω, δεν είδαν κανέναν πια, παρά μόνο τον Ιησού με τον εαυτό τους.
9 Και καθώς κατέβαιναν από το βουνό, τους πρόσταξε να μην πουν σε κανέναν αυτά που είδαν, έως ότου ο Υιός του ανθρώπου αναστηθεί από τους νεκρούς.
10 Και κράτησαν αυτό το ρητό με τον εαυτό τους, αμφισβητώντας ο ένας τον άλλον τι σημαίνει η ανάσταση από τους νεκρούς.
11 Και τον ρώτησαν, λέγοντας: Γιατί λένε οι γραμματείς ότι πρέπει πρώτα να έρθει ο Ηλίας;
12 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Ο Ηλίας έρχεται αληθώς πρώτος και αποκαθιστά τα πάντα. και πώς είναι γραμμένο για τον Υιό του ανθρώπου, ότι πρέπει να υποφέρει πολλά και να αφανιστεί.
13 Αλλά σας λέω, ότι ο Ηλίας όντως ήρθε, και του έκαναν ό,τι απαριθμούσαν, όπως είναι γραμμένο γι' αυτόν.
14 Και όταν ήρθε στους μαθητές του, είδε γύρω τους πολύ πλήθος, και τους γραμματείς να ρωτούν μαζί τους.
15 Και αμέσως όλος ο λαός, όταν τον είδαν, έμειναν κατάπληκτοι, και τρέχοντας προς αυτόν τον χαιρέτησαν.
16 Και ρώτησε τους γραμματείς: Τι τους ρωτάτε;
17 Και ένας από το πλήθος αποκρίθηκε και είπε: Δάσκαλε, έφερα σε σένα τον γιο μου, που έχει άλαλο πνεύμα.
18 Και όπου τον πιάνει, τον σκίζει· και αφρίζει, και τρίζει με τα δόντια του, και πνέει· και είπα στους μαθητές σου να τον βγάλουν έξω· και δεν μπορούσαν.
19 Αυτός του αποκρίθηκε και λέει: Ω γενεά άπιστη, ως πότε θα είμαι μαζί σας; ως πότε θα σε υποφέρω; φέρε τον σε μένα.
20 Και τον έφεραν κοντά του· και όταν τον είδε, αμέσως το πνεύμα τον κοίταξε. και έπεσε στο έδαφος και κυλιόταν αφρίζοντας.
21 Και ρώτησε τον πατέρα του: Πόσος καιρός έχει περάσει από τότε που του ήρθε αυτό; Και είπε: Ένα παιδί.
22 Και πολλές φορές τον έριξε στη φωτιά και στα νερά, για να τον καταστρέψει· αν όμως μπορείς να κάνεις κάτι, λυπήσου μας και βοήθησέ μας.
23 Ο Ιησούς του είπε: Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά για αυτόν που πιστεύει.
24 Και αμέσως ο πατέρας του παιδιού φώναξε και είπε με δάκρυα: Κύριε, πιστεύω. βοήθησε την απιστία μου.
25 Όταν ο Ιησούς είδε ότι ο κόσμος συνήλθε τρέχοντας, επέπληξε το βρωμερό πνεύμα, λέγοντάς του: Πνεύμα άλαλο και κουφό, σε παρακαλώ, βγες από αυτόν και μην μπεις πια μέσα του.
26 Και το πνεύμα φώναξε, και τον έσκισε, και βγήκε από αυτόν· και ήταν σαν νεκρός. σε τέτοιο βαθμό που πολλοί είπαν, Είναι νεκρός.
27 Ο Ιησούς όμως τον έπιασε από το χέρι και τον σήκωσε. και σηκώθηκε.
28 Και όταν μπήκε στο σπίτι, οι μαθητές του τον ρώτησαν ιδιαιτέρως: Γιατί δεν μπορέσαμε να τον διώξουμε;
29 Και τους είπε: Αυτό το είδος δεν μπορεί να βγει με τίποτα, παρά μόνο με προσευχή και νηστεία.
30 Και αναχώρησαν από εκεί και πέρασαν από τη Γαλιλαία. και δεν ήθελε να το μάθει κανένας.
31 Διότι δίδασκε τους μαθητές του, και τους είπε: Ο Υιός του ανθρώπου παραδόθηκε στα χέρια των ανθρώπων, και θα τον σκοτώσουν. και αφού θανατωθεί, θα αναστηθεί την τρίτη ημέρα.
32 Εκείνοι όμως δεν κατάλαβαν αυτό το ρητό και φοβήθηκαν να τον ρωτήσουν.
33 Και ήρθε στην Καπερναούμ· και όταν ήταν στο σπίτι, τους ρώτησε: Τι αμφισβητούσατε μεταξύ σας στην οδό;
34 Εκείνοι, όμως, σιωπούσαν· επειδή, καθ' οδόν, είχαν διαφωνήσει μεταξύ τους ποιος έπρεπε να είναι ο μεγαλύτερος.
35 Και κάθισε, και κάλεσε τους δώδεκα, και τους είπε: Αν κάποιος θέλει να είναι πρώτος, αυτός θα είναι τελευταίος όλων και δούλος όλων.
36 Και πήρε ένα παιδί, και το έβαλε ανάμεσά τους· και αφού το πήρε στην αγκαλιά του, τους είπε:
37 Όποιος δεχθεί ένα από αυτά τα παιδιά στο όνομά μου, με δέχεται· και όποιος με δεχτεί, δεν δέχεται εμένα, αλλά αυτόν που με έστειλε.
38 Και ο Ιωάννης του αποκρίθηκε, λέγοντας: Δάσκαλε, είδαμε κάποιον να βγάζει δαιμόνια στο όνομά σου, και δεν μας ακολουθεί· και τον απαγορεύσαμε, επειδή δεν μας ακολουθεί.
39 Αλλά ο Ιησούς είπε: Μην τον απαγορεύετε· γιατί δεν υπάρχει άνθρωπος που θα κάνει θαύμα στο όνομά μου, που να μπορεί να πει κακία για μένα.
40 Διότι εκείνος που δεν είναι εναντίον μας είναι από μέρους μας.
41 Διότι όποιος σας δώσει ένα ποτήρι νερό να πιείτε στο όνομά μου, επειδή ανήκετε στον Χριστό, αλήθεια σας λέω, δεν θα χάσει τον μισθό του.
42 Και όποιος σκανδαλίσει ένα από αυτά τα μικρά που πιστεύουν σε εμένα, είναι καλύτερα γι' αυτόν να του κρεμάσουν μια μυλόπετρα στο λαιμό και να τον ρίξουν στη θάλασσα.
43 Και αν το χέρι σου σε προσβάλλει, κόψε το· είναι καλύτερο για σένα να μπεις στη ζωή ακρωτηριασμένος, παρά να έχεις δύο χέρια για να πας στην κόλαση, στη φωτιά που δεν θα σβήσει ποτέ.
44 Όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει.
45 Και αν το πόδι σου σε προσβάλλει, κόψε το· είναι καλύτερο για σένα να μπεις σταματημένος στη ζωή, παρά να έχεις δύο πόδια για να ριχτείς στην κόλαση, στη φωτιά που δεν θα σβήσει ποτέ.
46 Όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει, και η φωτιά δεν σβήνει.
47 Και αν το μάτι σου σε προσβάλλει, βγάλε το· είναι καλύτερο για σένα να μπεις στη βασιλεία του Θεού με ένα μάτι, παρά να έχεις δύο μάτια για να ριχτείς στη φωτιά της κόλασης.

48 Όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει.
49 Διότι καθένας θα αλατιστεί με φωτιά, και κάθε θυσία θα αλατιστεί με αλάτι.
50 Το αλάτι είναι καλό· αλλά αν το αλάτι έχει χάσει την αλμύρα του, με τι θα το καρυκεύσετε; Να έχετε αλάτι μέσα σας και να έχετε ειρήνη μεταξύ σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Και σηκώθηκε από εκεί, και ήρθε στις ακτές της Ιουδαίας από την άλλη πλευρά του Ιορδάνη· και ο λαός καταφεύγει πάλι σε αυτόν. και, όπως συνήθιζε, τους δίδαξε ξανά.
2 Και πλησίασαν οι Φαρισαίοι, και τον ρώτησαν: Είναι νόμιμο να αφήσει ο άντρας τη γυναίκα του; δελεάζοντάς τον.
3 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Τι σας πρόσταξε ο Μωυσής;
4 Και είπαν, ο Μωυσής έπαθε να γράψει διαζύγιο και να την αφήσει μακριά.
5 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Για τη σκληρότητα της καρδιάς σας, σας έγραψε αυτή την εντολή.
6 Αλλά από την αρχή της δημιουργίας ο Θεός τους έκανε αρσενικό και θηλυκό.
7 Γι' αυτό ο άντρας θα αφήσει τον πατέρα και τη μητέρα του και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του.
8 Και οι δύο θα είναι μία σάρκα· έτσι λοιπόν δεν είναι πια δύο, αλλά μία σάρκα.
9 Ό,τι λοιπόν συνένωσε ο Θεός, ας μη χωρίσει ο άνθρωπος.
10 Και στο σπίτι οι μαθητές του τον ξαναρώτησαν για το ίδιο θέμα.
11 Και τους λέει: Όποιος αφήσει τη γυναίκα του και παντρευτεί άλλη, μοιχεύει εναντίον της.
12 Και αν μια γυναίκα αφήσει τον άντρα της και παντρευτεί άλλη, διαπράττει μοιχεία.
13 Και του έφεραν μικρά παιδιά, για να τα αγγίξει· και οι μαθητές του επέπληξαν εκείνους που τα έφεραν.
14 Όταν όμως ο Ιησούς το είδε, δυσαρεστήθηκε πολύ και τους είπε: Αφήστε τα παιδιά να έρθουν σε μένα και μην τα εμποδίζετε· γιατί τέτοιων είναι η βασιλεία του Θεού.
15 Αλήθεια σας λέω, όποιος δεν δεχτεί τη βασιλεία του Θεού ως μικρό παιδί, δεν θα μπει μέσα σ' αυτήν.
16 Και τους πήρε στην αγκαλιά του, τους έβαλε τα χέρια του και τους ευλόγησε.
17 Και όταν βγήκε στο δρόμο, ήρθε ένας τρέχοντας, και γονάτισε κοντά του και τον ρώτησε: Καλέ Δάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;
18 Και ο Ιησούς του είπε: Γιατί με λες καλό; δεν υπάρχει κανένα καλό παρά μόνο ένας, δηλαδή ο Θεός.
19 Γνωρίζεις τις εντολές, Μη μοιχεύεις, Μη σκοτώνεις, Μην κλέβεις, Μην δίνεις ψευδή μαρτυρία, Μη εξαπατάς, Τίμα τον πατέρα και τη μητέρα σου.
20 Και εκείνος αποκρίθηκε και του είπε: Δάσκαλε, όλα αυτά τα έχω παρατηρήσει από τη νεότητά μου.
21 Τότε ο Ιησούς, βλέποντάς τον, τον αγάπησε και του είπε: Ένα πράγμα σου λείπει: πήγαινε, πούλησε ό,τι έχεις, και δώσε στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, σήκωσε το σταυρό, και Ακολουθήστε με.
22 Και λυπήθηκε για το λόγο αυτό, και έφυγε στεναχωρημένος· επειδή, είχε πολλά υπάρχοντα.
23 Και ο Ιησούς κοίταξε ολόγυρα, και είπε στους μαθητές του: Πόσο δύσκολα θα μπουν στη βασιλεία του Θεού όσοι έχουν πλούτη!
24 Και οι μαθητές έμειναν έκπληκτοι με τα λόγια του. Ο Ιησούς όμως αποκρίθηκε πάλι και τους είπε: Παιδιά, πόσο δύσκολο είναι να εισέλθουν στη βασιλεία του Θεού όσοι έχουν εμπιστοσύνη στα πλούτη!
25 Είναι ευκολότερο να περάσει μια καμήλα από την τρύπα της βελόνας, παρά ένας πλούσιος να μπει στη βασιλεία του Θεού.
26 Και έμειναν έκπληκτοι, λέγοντας μεταξύ τους: Ποιος λοιπόν μπορεί να σωθεί;
27 Και ο Ιησούς, κοιτώντας τους, είπε: Με τους ανθρώπους είναι αδύνατο, αλλά όχι για τον Θεό· γιατί για τον Θεό όλα είναι δυνατά.
28 Τότε ο Πέτρος άρχισε να του λέει: Ιδού, τα αφήσαμε όλα και σε ακολουθήσαμε.
29 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Αλήθεια σας λέω, δεν υπάρχει άνθρωπος που να άφησε σπίτι, ή αδελφούς, ή αδελφές, ή πατέρα, ή μητέρα, ή γυναίκα, ή παιδιά, ή γη για χάρη μου και του ευαγγελίου. ,
30 Αλλά θα λάβει εκατονταπλάσια τώρα σε αυτόν τον καιρό, σπίτια, και αδελφούς, και αδελφές, και μητέρες, και παιδιά, και γη, με διωγμούς. και στον μελλοντικό κόσμο αιώνια ζωή.
31 Αλλά πολλοί πρώτοι θα είναι τελευταίοι. και το τελευταίο πρώτο.
32 Και ήταν στο δρόμο που ανέβαινε προς την Ιερουσαλήμ. Και ο Ιησούς πήγε μπροστά τους· και έμειναν κατάπληκτοι. και καθώς ακολουθούσαν, φοβήθηκαν. Και πήρε πάλι τους δώδεκα, και άρχισε να τους λέει τι έπρεπε να του συμβεί,
33 Λέγοντας: Ιδού, ανεβαίνουμε στην Ιερουσαλήμ. και ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς. και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο και θα τον παραδώσουν στα έθνη.
34 Και θα τον κοροϊδέψουν, και θα τον μαστιγώσουν, και θα τον φτύσουν, και θα τον σκοτώσουν· και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.
35 Και ήλθαν προς αυτόν ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι του Ζεβεδαίου, λέγοντας: Δάσκαλε, θέλουμε να κάνεις για μας ό,τι θελήσουμε.
36 Και τους είπε: Τι θέλετε να κάνω για εσάς;
37 Του είπαν: Δώσε μας να καθίσουμε, ο ένας στα δεξιά σου και ο άλλος στα αριστερά σου, στη δόξα σου.
38 Ο Ιησούς όμως τους είπε: Δεν ξέρετε τι ζητάτε· μπορείτε να πιείτε από το ποτήρι από το οποίο πίνω εγώ; και να βαφτιστεί με το βάπτισμα που βαφτίζομαι;
39 Και του είπαν: Μπορούμε. Και ο Ιησούς τους είπε: Θα πιείτε όντως από το ποτήρι από το οποίο πίνω εγώ. και με το βάπτισμα με το οποίο βαπτίζομαι θα βαφτιστείτε εσείς:
40 Αλλά το να κάθομαι στα δεξιά μου και στο αριστερό μου χέρι δεν είναι δικό μου να δώσω. αλλά θα δοθεί σε αυτούς για τους οποίους έχει προετοιμαστεί.
41 Και όταν το άκουσαν οι δέκα, άρχισαν να δυσαρεστούνται πολύ με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.
42 Αλλά ο Ιησούς τους κάλεσε κοντά του, και τους λέει: Γνωρίζετε ότι αυτοί που θεωρούνται ότι κυβερνούν τα έθνη ασκούν κυριαρχία πάνω τους. και οι μεγάλοι τους ασκούν εξουσία πάνω τους.
43 Αλλά έτσι δεν θα είναι ανάμεσά σας· αλλά όποιος θέλει να είναι μεγάλος ανάμεσά σας, θα είναι διάκονός σας.

44 Και όποιος από εσάς θέλει να είναι ο αρχαιότερος, θα είναι υπηρέτης όλων.
45 Διότι και ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή του ως λύτρο για πολλούς.
46 Και ήρθαν στην Ιεριχώ· και καθώς έβγαινε από την Ιεριχώ με τους μαθητές του και πολύ κόσμο, ο τυφλός Βαρτίμαιος, ο γιος του Τιμαίου, καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζητιανεύει.
47 Και όταν άκουσε ότι ήταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος, άρχισε να φωνάζει και να λέει: Ιησού, Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με.
48 Και πολλοί τον πρόσταξαν να σιωπήσει· αλλά εκείνος φώναζε πολύ περισσότερο: Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με.
49 Και ο Ιησούς στάθηκε ακίνητος και πρόσταξε να τον καλέσουν. Και φωνάζουν τον τυφλό, λέγοντάς του: Παρηγορήσου, σήκω. σε καλεί.
50 Και αυτός, πετώντας το ένδυμά του, σηκώθηκε και ήρθε στον Ιησού.
51 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Τι θέλεις να σου κάνω; Ο τυφλός του είπε: Κύριε, για να αποκτήσω την όρασή μου.
52 Και ο Ιησούς του είπε: Πήγαινε. η πίστη σου σε ολοκλήρωσε. Και αμέσως είδε και ακολούθησε τον Ιησού στο δρόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και όταν πλησίασαν στην Ιερουσαλήμ, στη Βηθφαγή και στη Βηθανία, στο όρος των Ελαιών, στέλνει δύο από τους μαθητές του,
2 Και τους λέει: Πηγαίνετε στο χωριό απέναντι σας· και μόλις μπείτε σε αυτό, θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, στο οποίο δεν κάθισε ποτέ άνθρωπος. λύσε τον και φέρε τον.
3 Και αν κάποιος σας πει: Γιατί το κάνετε αυτό; Πείτε εσείς ότι ο Κύριος τον χρειάζεται. και αμέσως θα τον στείλει εδώ.
4 Και πήγαν, και βρήκαν το πουλάρι δεμένο στην πόρτα έξω, σε ένα μέρος όπου συναντούσαν δύο δρόμους. και τον χάνουν.
5 Και μερικοί από αυτούς που στέκονταν εκεί τους είπαν: Τι κάνετε, λύνετε το πουλάρι;
6 Και τους είπαν, όπως πρόσταξε ο Ιησούς· και τους άφησαν να φύγουν.
7 Και έφεραν το πουλάρι στον Ιησού, και έριξαν τα ρούχα τους πάνω του. και κάθισε πάνω του.
8 Και πολλοί άπλωσαν τα ρούχα τους στο δρόμο· και άλλοι έκοψαν κλαδιά από τα δέντρα και τα άχυραν στο δρόμο.
9 Και οι προπορευόμενοι και αυτοί που ακολουθούσαν έκραξαν λέγοντας: Ωσαννά. Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου:
10 Ευλογημένη να είναι η βασιλεία του πατέρα μας Δαβίδ, που έρχεται στο όνομα του Κυρίου· Ωσαννά στον ύψιστο.
11 Και μπήκε ο Ιησούς στην Ιερουσαλήμ και στον ναό· και αφού κοίταξε ολόγυρα τα πάντα, και τώρα ήρθε το βράδυ, βγήκε στη Βηθανία μαζί με τους δώδεκα.
12 Και την επομένη, όταν ήρθαν από τη Βηθανία, πεινούσε.
13 Και βλέποντας μια συκιά από μακριά να έχει φύλλα, ήρθε, μήπως βρει κάτι πάνω της· και όταν έφτασε σε αυτήν, δεν βρήκε τίποτα παρά μόνο φύλλα. γιατί ο καιρός των σύκων δεν ήταν ακόμα.
14 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Κανείς δεν τρώει καρπό από σένα στο εξής στον αιώνα. Και οι μαθητές του το άκουσαν.
15 Και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ· και μπήκε ο Ιησούς στο ναό, και άρχισε να διώχνει εκείνους που πουλούσαν και αγόραζαν μέσα στον ναό, και γκρέμισε τα τραπέζια των ταμεταλαλλάκτη και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν περιστέρια.
16 Και δεν θα ήθελε κανείς να μεταφέρει κανένα σκεύος μέσα από το ναό.
17 Και δίδασκε, λέγοντάς τους: Δεν είναι γραμμένο, ο οίκος μου θα ονομαστεί από όλα τα έθνη οίκος προσευχής; αλλά το έχετε κάνει λάκκο κλεφτών.
18 Και οι γραμματείς και οι αρχιερείς το άκουσαν, και ζητούσαν πώς να τον εξοντώσουν· επειδή, τον φοβόντουσαν, επειδή όλος ο λαός ήταν έκπληκτος για τη διδασκαλία του.
19 Και όταν ήρθε το βράδυ, βγήκε από την πόλη.
20 Και το πρωί, καθώς περνούσαν, είδαν τη συκιά ξεραμένη από τις ρίζες.
21 Και ο Πέτρος, καλώντας σε ανάμνηση, είπε προς αυτόν· Δάσκαλε, ιδού, η συκιά που καταράστηκες έχει ξεραθεί.
22 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, τους λέει: Να έχετε πίστη στον Θεό.
23 Διότι αληθώς σας λέω, ότι όποιος πει σε αυτό το βουνό, Απομακρυνθείτε, και ρίξτε στη θάλασσα. και δεν θα αμφιβάλλει στην καρδιά του, αλλά θα πιστέψει ότι αυτά που λέει θα γίνουν. θα έχει ό,τι πει.
24 Γι' αυτό σας λέω: Όσα επιθυμείτε, όταν προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα λαμβάνετε, και θα τα έχετε.
25 Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου· για να σας συγχωρήσει και ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς τα παραπτώματά σας.
26 Αν όμως δεν συγχωρήσετε, ούτε ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς θα συγχωρήσει τα παραπτώματά σας.
27 Και ήρθαν πάλι στην Ιερουσαλήμ· και καθώς περπατούσε στο ναό, ήρθαν σε αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι,
28 Και πες του: Με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία να κάνεις αυτά τα πράγματα;
29 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Και εγώ θα σας κάνω μια ερώτηση, και απαντήστε μου, και θα σας πω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.
30 Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον ουρανό ή από ανθρώπους; απαντήστε μου.
31 Και συλλογίστηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Αν πούμε, από τον ουρανό. θα πει: Γιατί δεν τον πιστέψατε;
32 Αν όμως πούμε, από ανθρώπους. φοβόντουσαν τον λαό· γιατί όλοι οι άνθρωποι θεωρούσαν τον Ιωάννη, ότι ήταν πράγματι προφήτης.
33 Και αποκρίθηκαν και είπαν στον Ιησού: Δεν μπορούμε να πούμε. Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Και άρχισε να τους μιλάει με παραβολές. Κάποιος άντρας φύτεψε ένα αμπέλι, και έστησε ένα φράχτη γύρω του, και έσκαψε ένα μέρος για το κρασί, και έχτισε έναν

πύργο, και τον άφησε στους γεωργούς, και πήγε σε μια μακρινή χώρα.
2 Και κατά την εποχή έστειλε στους γεωργούς έναν δούλο, για να λάβει από τους κτηνοτρόφους τον καρπό του αμπελώνα.
3 Και τον έπιασαν και τον χτύπησαν και τον έστειλαν άδειο.
4 Και πάλι τους έστειλε έναν άλλο δούλο. και σ' αυτόν έριξαν πέτρες, και τον τραυμάτισαν στο κεφάλι, και τον απέστειλαν ντροπιασμένο.
5 Και πάλι έστειλε άλλον. και τον σκότωσαν, και πολλούς άλλους. χτυπώντας κάποιους και σκοτώνοντας κάποιους.
6 Έχοντας λοιπόν έναν γιο, τον πολυαγαπημένο του, τον έστειλε και τελευταίο σε αυτούς, λέγοντας: Θα σέβονται τον γιο μου.
7 Εκείνοι όμως οι γεωργοί είπαν μεταξύ τους: Αυτός είναι ο κληρονόμος. ελάτε, ας τον σκοτώσουμε, και η κληρονομιά θα είναι δική μας.
8 Και τον έπιασαν και τον σκότωσαν και τον πέταξαν έξω από τον αμπελώνα.
9 Τι θα κάνει λοιπόν ο κύριος του αμπελώνα; θα έρθει και θα καταστρέψει τους γεωργούς και θα δώσει το αμπέλι σε άλλους.
10 Και δεν έχετε διαβάσει αυτή τη γραφή. Η πέτρα που απέρριψαν οι οικοδόμοι έγινε το κεφάλι της γωνίας:
11 Αυτό ήταν το έργο του Κυρίου, και είναι θαυμάσιο στα μάτια μας;
12 Και ζητούσαν να τον κρατήσουν, αλλά φοβήθηκαν τον λαό· επειδή ήξεραν ότι είχε πει την παραβολή εναντίον τους· και τον άφησαν και πήγαν.
13 Και του στέλνουν μερικούς από τους Φαρισαίους και τους Ηρωδιανούς, για να τον πιάσουν στα λόγια του.
14 Και όταν ήρθαν, του λένε: Δάσκαλε, ξέρουμε ότι είσαι αληθινός και δεν νοιάζεσαι για κανέναν· επειδή, δεν θεωρείς το πρόσωπο των ανθρώπων, αλλά διδάσκεις την οδό του Θεού με αλήθεια: Είναι νόμιμο να δίνεις φόρος τιμής στον Καίσαρα, ή όχι;
15 Θα δώσουμε ή δεν θα δώσουμε; Εκείνος όμως, γνωρίζοντας την υποκρισία τους, τους είπε: Γιατί με πειράζετε; φέρε μου μια δεκάρα να το δω.
16 Και το έφεραν. Και τους λέει: Τίνος είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή; Και του είπαν, του Καίσαρα.
17 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Δώστε στον Καίσαρα τα του Καίσαρα και στον Θεό τα του Θεού. Και τον θαύμασαν.
18 Έρχονται τότε προς αυτόν οι Σαδδουκαίοι, που λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση. και τον ρώτησαν λέγοντας:
19 Δάσκαλε, ο Μωυσής μας έγραψε: Αν πεθάνει ο αδερφός κάποιου και αφήσει πίσω του τη γυναίκα του και δεν αφήσει παιδιά, ο αδελφός του να πάρει τη γυναίκα του και να γεννήσει σπέρμα στον αδελφό του.
20 Και ήταν επτά αδελφοί· και ο πρώτος πήρε γυναίκα, και ο θάνατος δεν άφησε σπόρο.
21 Και ο δεύτερος την πήρε, και πέθανε, και δεν άφησε σπόρο· και ο τρίτος το ίδιο.
22 Και οι επτά την είχαν, και δεν άφησαν σπόρο· τελευταία απ' όλα πέθανε και η γυναίκα.
23 Στην ανάσταση, λοιπόν, όταν θα αναστηθούν, ποιανού γυναίκα από αυτούς θα είναι; γιατί οι επτά την είχαν για γυναίκα.
24 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Δεν πλανάστε λοιπόν, επειδή δεν γνωρίζετε τις Γραφές ούτε τη δύναμη του Θεού;
25 Διότι όταν αναστηθούν από τους νεκρούς, ούτε παντρεύονται, ούτε παντρεύονται· αλλά είναι σαν τους αγγέλους που είναι στον ουρανό.
26 Και όσον αφορά τους νεκρούς, να αναστηθούν: δεν έχετε διαβάσει στο βιβλίο του Μωυσή, πώς του μίλησε στη βάτο ο Θεός, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ ;
27 Δεν είναι ο Θεός των νεκρών, αλλά ο Θεός των ζωντανών· λοιπόν, πλανώνετε πολύ.
28 Και ήρθε ένας από τους γραμματείς, και αφού τους άκουσε να συλλογίζονται, και αντιλήφθηκε ότι τους απάντησε καλά, τον ρώτησε: Ποια είναι η πρώτη εντολή από όλες;
29 Και ο Ιησούς του απάντησε: Η πρώτη από όλες τις εντολές είναι: Άκου, Ισραήλ. Ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος:
30 Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά, και με όλη σου την ψυχή, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου· αυτή είναι η πρώτη εντολή.
31 Και το δεύτερο μοιάζει με αυτό, δηλαδή, να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Δεν υπάρχει άλλη εντολή μεγαλύτερη από αυτές.
32 Και ο γραμματέας του είπε: Λοιπόν, Δάσκαλε, είπες την αλήθεια· γιατί ένας είναι ο Θεός. και δεν υπάρχει άλλος εκτός από αυτόν:
33 Και το να τον αγαπάς με όλη την καρδιά, και με όλη την κατανόηση, και με όλη την ψυχή, και με όλη τη δύναμη, και να αγαπάς τον πλησίον του όπως τον εαυτό του, είναι περισσότερο από όλα τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες.
34 Και όταν ο Ιησούς είδε ότι απάντησε με σύνεση, του είπε: Δεν είσαι μακριά από τη βασιλεία του Θεού. Και κανένας μετά από αυτό δεν τολμούσε να του κάνει καμία ερώτηση.
35 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε, ενώ δίδασκε στον ναό: Πώς λένε οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Δαβίδ;
36 Διότι ο ίδιος ο Δαβίδ είπε μέσω του Αγίου Πνεύματος: Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: Κάθισε στα δεξιά μου, μέχρι να κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.
37 Γι' αυτό ο ίδιος ο Δαβίδ τον αποκαλεί Κύριο. και από πού είναι τότε ο γιος του; Και ο απλός κόσμος τον άκουσε με χαρά.
38 Και τους είπε στη διδασκαλία του: Προσέχετε τους γραμματείς, που αγαπούν να πηγαίνουν με μακριά ρούχα και αγαπούν τους χαιρετισμούς στις αγορές,
39 Και οι αρχικαθίσματα στις συναγωγές και οι ανώτερες αίθουσες στις γιορτές.
40 που καταβροχθίζουν τα σπίτια των χηρών και για προσποίηση κάνουν μακροχρόνιες προσευχές· αυτοί θα λάβουν μεγαλύτερη καταδίκη.
41 Και κάθισε ο Ιησούς απέναντι στο θησαυροφυλάκιο, και είδε πώς οι άνθρωποι έριχναν χρήματα στο θησαυροφυλάκιο· και πολλοί πλούσιοι έριχναν πολλά.
42 Και ήρθε μια φτωχή χήρα, και έριξε μέσα δύο ακάρεα, που κάνουν ένα φάρμα.
43 Και κάλεσε κοντά του τους μαθητές του και τους είπε: Αλήθεια σας λέω ότι αυτή η φτωχή χήρα έχει ρίξει

περισσότερα από όλους εκείνους που έχουν ρίξει στο θησαυροφυλάκιο.
44 Διότι όλα όσα έκαναν έριξαν από την αφθονία τους. αλλά εκείνη από τη θέλησή της έριξε όλα όσα είχε, ακόμη και όλα τα ζωντανά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Και καθώς έβγαινε από το ναό, ένας από τους μαθητές του είπε προς αυτόν: Δάσκαλε, δες τι είδους πέτρες και τι κτίρια υπάρχουν εδώ!
2 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος του είπε: Βλέπεις αυτά τα μεγάλα κτίρια; δεν θα μείνει μια πέτρα πάνω στην άλλη, που δεν θα ριχθεί κάτω.
3 Και καθώς καθόταν στο όρος των Ελαιών, απέναντι από το ναό, ο Πέτρος και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και ο Ανδρέας τον ρώτησαν ιδιαιτέρως,
4 Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά; και ποιο θα είναι το σημάδι όταν όλα αυτά θα εκπληρωθούν;
5 Και ο Ιησούς απαντώντας τους άρχισε να λέει: Προσέχετε μήπως σας εξαπατήσει κανείς.
6 Διότι πολλοί θα έρθουν στο όνομά μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Χριστός. και θα ξεγελάσει πολλούς.
7 Και όταν ακούσετε για πολέμους και φήμες πολέμων, μην ταράζεστε· γιατί τέτοια πράγματα πρέπει να γίνουν. αλλά το τέλος δεν θα είναι ακόμα.
8 Διότι έθνος θα εγερθεί εναντίον έθνους, και βασιλεία εναντίον βασιλείας· και θα υπάρξουν σεισμοί σε διάφορα μέρη, και θα υπάρξουν λιμοί και θλίψεις· αυτές είναι οι απαρχές των θλίψεων.
9 Προσέχετε όμως τον εαυτό σας· γιατί θα σας παραδώσουν στα συμβούλια. και στις συναγωγές θα ξυλοκοπηθείτε· και θα οδηγηθείτε ενώπιον ηγεμόνων και βασιλιάδων για χάρη μου, για μαρτυρία εναντίον τους.
10 Και το ευαγγέλιο πρέπει πρώτα να δημοσιευτεί σε όλα τα έθνη.
11 Όταν όμως θα σας οδηγήσουν και θα σας παραδώσουν, μη συλλογίζεστε εκ των προτέρων τι θα μιλήσετε, ούτε προσχεδιάζετε· αλλά ό,τι θα σας δοθεί εκείνη την ώρα, να το πείτε· γιατί δεν είστε εσείς που μιλάτε, αλλά το Άγιο Πνεύμα.
12 Τώρα ο αδελφός θα παραδώσει τον αδελφό σε θάνατο, και ο πατέρας τον γιο. και τα παιδιά θα ξεσηκωθούν εναντίον των γονέων τους και θα τους θανατώσουν.
13 Και θα είστε μισητοί από όλους για χάρη του ονόματός μου· αλλά εκείνος που θα υπομείνει ως το τέλος, αυτός θα σωθεί.
14 Αλλά όταν δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο είπε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται εκεί που δεν πρέπει, (αυτός που διαβάζει ας καταλάβει), τότε όσοι είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά.
15 Και αυτός που είναι στην ταράτσα ας μην κατέβει στο σπίτι, ούτε ας μπει μέσα σε αυτό, για να βγάλει τίποτα από το σπίτι του.
16 Και αυτός που είναι στο χωράφι ας μη γυρίσει πίσω για να πάρει το ρούχο του.
17 Αλλά αλίμονο σε αυτές που είναι έγκυες και σε αυτές που θηλάζουν εκείνες τις ημέρες!
18 Και προσευχηθείτε να μην είναι η φυγή σας το χειμώνα.
19 Διότι εκείνες τις ημέρες θα υπάρξει θλίψη, όπως δεν ήταν από την αρχή της δημιουργίας που δημιούργησε ο Θεός μέχρι σήμερα, ούτε θα υπάρξει.
20 Και εκτός από το ότι ο Κύριος είχε συντομεύσει εκείνες τις ημέρες, καμία σάρκα δεν θα έπρεπε να σωθεί· αλλά για χάρη των εκλεκτών, τους οποίους επέλεξε, συντόμευσε τις ημέρες.
21 Και τότε, αν κάποιος σας πει: Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός. Ή, ιδού, είναι εκεί. μην τον πιστέψεις:
22 Διότι ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες θα αναστηθούν, και θα δείξουν σημεία και θαύματα, για να παραπλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμη και τους εκλεκτούς.
23 Αλλά προσέχετε· ιδού, σας τα προείπα όλα.
24 Αλλά εκείνες τις ημέρες, μετά από εκείνη τη θλίψη, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και η σελήνη δεν θα δώσει το φως της,
25 Και τα αστέρια του ουρανού θα πέσουν, και οι δυνάμεις που είναι στον ουρανό θα κλονιστούν.
26 Και τότε θα δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται στα σύννεφα με μεγάλη δύναμη και δόξα.
27 Και τότε θα στείλει τους αγγέλους του, και θα συγκεντρώσει τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από το άκρο της γης μέχρι το άκρο του ουρανού.
28 Τώρα μάθετε μια παραβολή για τη συκιά. Όταν το κλαδί της είναι ακόμη τρυφερό και βγάζει φύλλα, ξέρετε ότι το καλοκαίρι είναι κοντά:
29 Έτσι και εσείς, όταν θα δείτε να γίνονται αυτά τα πράγματα, να ξέρετε ότι είναι κοντά, ακόμη και στις πόρτες.
30 Αλήθεια σας λέω, ότι αυτή η γενιά δεν θα περάσει, έως ότου γίνουν όλα αυτά.
31 Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν· αλλά τα λόγια μου δεν θα περάσουν.
32 Αλλά για εκείνη την ημέρα και εκείνη την ώρα κανείς δεν γνωρίζει, ούτε οι άγγελοι που είναι στον ουρανό, ούτε ο Υιός, αλλά ο Πατέρας.
33 Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεστε· γιατί δεν ξέρετε πότε είναι η ώρα.
34 Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι σαν άνθρωπος που ταξιδεύει μακριά, που άφησε το σπίτι του, και έδωσε εξουσία στους δούλους του, και σε κάθε άνθρωπο το έργο του, και πρόσταξε τον θυρωρό να αγρυπνεί.
35 Προσέχετε, λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε πότε θα έρθει ο κύριος του σπιτιού, το βράδυ, ή τα μεσάνυχτα, ή στο λάλημα του πετεινού ή το πρωί.
36 Για να μην σε βρει ξαφνικά να κοιμάσαι.
37 Και αυτό που σας λέω, το λέω σε όλους, Προσέξτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Μετά από δύο ημέρες ήταν η εορτή του Πάσχα και των αζύμων· και οι αρχιερείς και οι γραμματείς έψαχναν πώς να τον πάρουν με τέχνη και να τον θανατώσουν.
2 Εκείνοι όμως είπαν: Όχι την ημέρα της γιορτής, μήπως γίνει σάλος του λαού.
3 Και βρισκόμενος στη Βηθανία, στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού, καθώς καθόταν στο φαγητό, ήρθε μια γυναίκα που είχε ένα αλαβάστρινο κιβώτιο με αλοιφή από πολύτιμο κάρδιο. και αυτή φρέναρε το κουτί, και το χύθηκε στο κεφάλι του.
4 Και υπήρξαν μερικοί που είχαν αγανάκτηση μέσα τους και είπαν: Γιατί έγινε αυτή η σπατάλη της αλοιφής;

5 Διότι μπορεί να είχε πουληθεί για περισσότερες από τριακόσιες πένες και να είχε δοθεί στους φτωχούς. Και μουρμούρισαν εναντίον της.
6 Και ο Ιησούς είπε: Αφήστε την ήσυχη. γιατί την ενοχλείς; έχει κάνει μια καλή δουλειά πάνω μου.
7 Διότι έχετε τους φτωχούς πάντα μαζί σας, και όποτε θέλετε μπορείτε να τους κάνετε καλό· εμένα όμως δεν έχετε πάντα.
8 Έκανε ό,τι μπορούσε: ήρθε εκ των προτέρων για να αλείψει το σώμα μου στην ταφή.
9 Αλήθεια σας λέω, οπουδήποτε θα κηρυχτεί αυτό το ευαγγέλιο σε ολόκληρο τον κόσμο, θα ειπωθεί και αυτό που έκανε αυτή για ανάμνησή της.
10 Και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα, πήγε στους αρχιερείς, για να τον παραδώσει σε αυτούς.
11 Και όταν το άκουσαν, χάρηκαν και υποσχέθηκαν να του δώσουν χρήματα. Και έψαχνε πώς θα μπορούσε να τον προδώσει βολικά.
12 Και την πρώτη ημέρα των αζύμων, όταν έσφαξαν το Πάσχα, οι μαθητές του είπαν προς αυτόν· Πού θέλεις να πάμε και να ετοιμάσουμε για να φας το Πάσχα;
13 Και έστειλε δύο από τους μαθητές του, και τους είπε: Πηγαίνετε στην πόλη, και εκεί θα σας συναντήσει ένας άντρας που φέρει μια στάμνα με νερό· ακολουθήστε τον.
14 Και όπου και αν μπει, λέτε στον οικοδεσπότη του σπιτιού: Ο Δάσκαλος λέει: Πού είναι ο ξενώνας, όπου θα φάω το Πάσχα με τους μαθητές μου;
15 Και θα σου δείξει ένα μεγάλο επάνω δωμάτιο επιπλωμένο και προετοιμασμένο: εκεί ετοιμάσου για μας.
16 Και βγήκαν οι μαθητές του, και ήρθαν στην πόλη, και βρήκαν όπως τους είπε· και ετοίμασαν το Πάσχα.
17 Και το βράδυ έρχεται με τους δώδεκα.
18 Και καθώς κάθισαν και έτρωγαν, ο Ιησούς είπε: Αλήθεια σας λέω, ένας από εσάς που θα φάει μαζί μου, θα με προδώσει.
19 Και άρχισαν να λυπούνται, και να του λένε ένας ένας: Εγώ είμαι; και ένας άλλος είπε: Εγώ είμαι;
20 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Είναι ένας από τους δώδεκα, που βυθίζεται μαζί μου στο πιάτο.
21 Ο Υιός του ανθρώπου πράγματι πηγαίνει, όπως είναι γραμμένο γι' αυτόν· αλίμονο όμως σε εκείνον τον άνθρωπο από τον οποίο προδίδεται ο Υιός του ανθρώπου! ήταν καλό για αυτόν τον άνθρωπο αν δεν είχε γεννηθεί ποτέ.
22 Και καθώς έτρωγαν, ο Ιησούς πήρε ψωμί, και ευλόγησε, και το έσπασε, και τους έδωσε και είπε: Πάρτε, φάτε· αυτό είναι το σώμα μου.
23 Και πήρε το ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, τους το έδωσε· και ήπιαν όλοι από αυτό.
24 Και τους είπε: Αυτό είναι το αίμα μου της καινής διαθήκης, που χύνεται για πολλούς.
25 Αλήθεια σας λέω, δεν θα πιω άλλο από τον καρπό της αμπέλου, μέχρι εκείνη την ημέρα που θα τον πιω νέο στη βασιλεία του Θεού.
26 Και αφού έψαλλαν έναν ύμνο, βγήκαν στο όρος των Ελαιών.
27 Και ο Ιησούς τους λέει: Όλοι θα σκανδαλιστείτε εξαιτίας μου αυτή τη νύχτα· επειδή είναι γραμμένο: Θα χτυπήσω τον ποιμένα, και τα πρόβατα θα σκορπιστούν.
28 Αφού όμως αναστήσω, θα πάω μπροστά σας στη Γαλιλαία.
29 Ο Πέτρος όμως του είπε: Αν και όλοι θα σκανδαλιστούν, εγώ δεν θα το κάνω.
30 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν
31 Αλλά εκείνος έλεγε πιο έντονα: Αν πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε αρνηθώ με κανένα τρόπο. Το ίδιο είπαν και όλοι.
32 Και ήρθαν σε έναν τόπο που ονομαζόταν Γεθσημανή· και λέει στους μαθητές του: Καθίστε εδώ, ενώ θα προσευχηθώ.
33 Και πήρε μαζί του τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και άρχισε να εκπλήσσεται και να βαραίνει πολύ.
34 Και τους λέει: Η ψυχή μου είναι πολύ λυπημένη μέχρι θανάτου· μείνετε εδώ και αγρυπνήστε.
35 Και προχώρησε λίγο, και έπεσε στο έδαφος, και προσευχήθηκε, αν ήταν δυνατόν, να περάσει από αυτόν η ώρα.
36 Και είπε: Αββά, Πατέρα, όλα είναι δυνατά σε σένα. πάρε αυτό το ποτήρι από μένα: όχι όμως αυτό που θέλω, αλλά ό,τι θες.
37 Και έρχεται, και τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει στον Πέτρο· Σίμων, κοιμάσαι; δεν μπορούσες να παρακολουθήσεις μια ώρα;
38 Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, μήπως μπείτε σε πειρασμό. Το πνεύμα είναι πραγματικά έτοιμο, αλλά η σάρκα είναι αδύναμη.
39 Και πάλι πήγε, και προσευχήθηκε, και είπε τα ίδια λόγια.
40 Και όταν επέστρεψε, τους βρήκε πάλι να κοιμούνται, γιατί τα μάτια τους ήταν βαριά, ούτε ήξεραν τι να του απαντήσουν.
41 Και έρχεται για τρίτη φορά, και τους λέει: Κοιμηθείτε τώρα, και ξεκουραστείτε· φτάνει, έφτασε η ώρα. ιδού, ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται στα χέρια των αμαρτωλών.
42 Σηκωθείτε, ας πάμε. Ιδού, αυτός που με προδίδει είναι κοντά.
43 Και αμέσως, ενώ μιλούσε ακόμη, έρχεται ο Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, και μαζί του ένα μεγάλο πλήθος με ξίφη και ραβδιά, από τους αρχιερείς και τους γραμματείς και τους πρεσβυτέρους.
44 Και αυτός που τον πρόδωσε τους είχε δώσει ένα σημάδι, λέγοντας: Όποιον φιλήσω, αυτός είναι. πάρε τον και οδήγησέ τον με ασφάλεια.
45 Και μόλις ήρθε, πηγαίνει αμέσως κοντά του, και λέει: Δάσκαλε, Δάσκαλε. και τον φίλησε.
46 Και έβαλαν τα χέρια τους πάνω του και τον έπιασαν.
47 Και ένας από αυτούς που στέκονταν, τράβηξε ένα σπαθί, και χτύπησε έναν δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το αυτί.
48 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Βγείτε σαν εναντίον κλέφτη με ξίφη και με ραβδιά για να με πιάσετε;
49 Καθημερινά ήμουν μαζί σας στο ναό, διδάσκοντας, και δεν με πήρατε· αλλά οι γραφές πρέπει να εκπληρωθούν.
50 Και όλοι τον εγκατέλειψαν και τράπηκαν σε φυγή.
51 Και τον ακολούθησε κάποιος νέος, που είχε ένα λινό ύφασμα πεταμένο γύρω από το γυμνό σώμα του. και οι νέοι τον έπιασαν:
52 Και άφησε το λινό ύφασμα, και έφυγε από αυτούς γυμνός.
53 Και οδήγησαν τον Ιησού στον αρχιερέα· και μαζί του συγκεντρώθηκαν όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς.
54 Και ο Πέτρος τον ακολούθησε από μακριά, μέχρι και στο παλάτι του αρχιερέα· και κάθισε μαζί με τους δούλους και ζεστάθηκε στη φωτιά.

55 Και οι αρχιερείς και όλο το συμβούλιο ζητούσαν μαρτυρία εναντίον του Ιησού για να τον θανατώσουν. και δεν βρήκε κανένα.
56 Διότι πολλοί έδωσαν ψευδομαρτυρία εναντίον του, αλλά η μαρτυρία τους δεν συμφωνούσε.
57 Και σηκώθηκαν ορισμένοι και έδωσαν ψευδή μαρτυρία εναντίον του, λέγοντας:
58 Τον ακούσαμε να λέει: Θα καταστρέψω αυτόν τον ναό που είναι φτιαγμένος με τα χέρια, και μέσα σε τρεις ημέρες θα οικοδομήσω έναν άλλο χωρίς χέρια.
59 Αλλά ούτε και ο μάρτυρας τους συμφώνησε.
60 Και ο αρχιερέας σηκώθηκε στο μέσο και ρώτησε τον Ιησού, λέγοντας: Δεν απαντάς τίποτα; τι είναι αυτό που μαρτυρούν εναντίον σου;
61 Εκείνος όμως σιώπησε και δεν απάντησε τίποτα. Και πάλι τον ρώτησε ο αρχιερέας και του είπε: Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Ευλογημένου;
62 Και ο Ιησούς είπε: Εγώ είμαι· και θα δείτε τον Υιό του ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά της δύναμης και να έρχεται στα σύννεφα του ουρανού.
63 Τότε ο αρχιερέας έσχισε τα ρούχα του και είπε: Τι χρειαζόμαστε άλλους μάρτυρες;
64 Έχετε ακούσει τη βλασφημία· τι νομίζετε; Και όλοι τον καταδίκασαν να είναι ένοχος θανάτου.
65 Και κάποιοι άρχισαν να τον φτύνουν, και να του σκεπάζουν το πρόσωπό του, και να τον χτυπούν και να του λένε: Προφήτευσε· και οι δούλοι τον χτυπούσαν με τις παλάμες των χεριών τους.
66 Και καθώς ο Πέτρος ήταν από κάτω στο παλάτι, ήρθε μια από τις υπηρέτριες του αρχιερέα.
67 Και όταν είδε τον Πέτρο να ζεσταίνεται, τον κοίταξε και είπε: Και ήσουν κι εσύ με τον Ιησού τον Ναζωραίο.
68 Εκείνος όμως αρνήθηκε, λέγοντας: Δεν ξέρω, ούτε καταλαβαίνω τι λες. Και βγήκε στη βεράντα. και το πλήρωμα κόκορα.
69 Και μια υπηρέτρια τον ξαναείδε και άρχισε να λέει στους παρευρισκόμενους: Αυτός είναι ένας από αυτούς.
70 Και πάλι το αρνήθηκε. Και λίγο αργότερα, εκείνοι που ήταν κοντά είπαν πάλι στον Πέτρο: Ασφαλώς κι εσύ είσαι ένας από αυτούς· επειδή, είσαι Γαλιλαίος, και ο λόγος σου συμφωνεί με αυτό.
71 Εκείνος όμως άρχισε να βρίζει και να ορκίζεται, λέγοντας: Δεν γνωρίζω αυτόν τον άνθρωπο για τον οποίο μιλάτε.
72 Και τη δεύτερη φορά ο κόκορας πλήρωσε. Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο που του είπε ο Ιησούς: Πριν λαλήσει ο πετεινός δύο φορές, θα με αρνηθείς τρεις φορές. Και όταν το σκέφτηκε, έκλαψε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Και αμέσως το πρωί οι αρχιερείς συνεννοήθηκαν με τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς και ολόκληρο το συμβούλιο, και έδεσαν τον Ιησού, και τον παρέσυραν και τον παρέδωσαν στον Πιλάτο.
2 Και ο Πιλάτος τον ρώτησε: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και εκείνος αποκρινόμενος του είπε: Εσύ το λες.
3 Και οι αρχιερείς τον κατηγόρησαν για πολλά· αλλά δεν απάντησε τίποτα.
4 Και ο Πιλάτος τον ξαναρώτησε, λέγοντας: Δεν απαντάς τίποτα; ιδού πόσα πράγματα μαρτυρούν εναντίον σου.
5 Ο Ιησούς όμως δεν απάντησε τίποτα. ώστε ο Πιλάτος θαύμασε.
6 Και σε εκείνη τη γιορτή τους άφησε ελεύθερους έναν αιχμάλωτο, όποιον ήθελαν.
7 Και ήταν ένας, ονόματι Βαραββάς, που ήταν δεμένος μαζί με εκείνους που είχαν ξεσηκωθεί μαζί του, που είχαν κάνει φόνο στην εξέγερση.
8 Και το πλήθος που φώναζε δυνατά άρχισε να επιθυμεί να κάνει όπως τους είχε κάνει ποτέ.
9 Ο Πιλάτος όμως τους αποκρίθηκε, λέγοντας: Θέλετε να σας ελευθερώσω τον Βασιλιά των Ιουδαίων;
10 Διότι ήξερε ότι οι αρχιερείς τον είχαν παραδώσει από φθόνο.
11 Αλλά οι αρχιερείς παρακίνησαν τον λαό, να τους ελευθερώσει καλύτερα τον Βαραββά.
12 Και ο Πιλάτος αποκρίθηκε και τους είπε πάλι: Τι θέλετε λοιπόν να κάνω σε αυτόν που αποκαλείτε Βασιλιά των Ιουδαίων;
13 Και πάλι φώναξαν: Σταύρωσέ τον.
14 Τότε ο Πιλάτος τους είπε: Γιατί, τι κακό έκανε; Και φώναξαν περισσότερο: Σταύρωσέ τον.
15 Και έτσι ο Πιλάτος, θέλοντας να ικανοποιήσει τον λαό, τους άφησε ελεύθερο τον Βαραββά, και παρέδωσε τον Ιησού, αφού τον μαστίγωσε, για να σταυρωθεί.
16 Και οι στρατιώτες τον οδήγησαν στην αίθουσα, που ονομάζεται Πραιτώριο. και καλούν μαζί όλο το συγκρότημα.
17 Και τον έντυσαν με πορφύρα, και έστρωσαν ένα στεφάνι από αγκάθια και το έβαλαν στο κεφάλι του,
18 Και άρχισε να τον χαιρετίζει: Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων!
19 Και τον χτύπησαν στο κεφάλι με ένα καλάμι, και τον έφτυσαν, και σκύβοντας τα γόνατά τους τον προσκύνησαν.
20 Και αφού τον κορόιδευαν, του έβγαλαν την πορφύρα, και του φόρεσαν τα δικά του ρούχα και τον οδήγησαν έξω για να τον σταυρώσουν.
21 Και αναγκάζουν έναν Σίμωνα Κυρηναίο, που πέρασε, βγαίνοντας από τη χώρα, τον πατέρα του Αλέξανδρου και του Ρούφου, να σηκώσει τον σταυρό του.
22 Και τον φέρνουν στον τόπο Γολγοθά, που ερμηνεύεται: Τόπος κρανίου.
23 Και του έδωσαν να πιει κρασί ανακατεμένο με μύρο· αλλά δεν το έλαβε.
24 Και αφού τον σταύρωσαν, χώρισαν τα ενδύματά του, ρίχνοντας κλήρο επάνω τους, ό,τι έπρεπε να πάρει ο καθένας.
25 Και ήταν η τρίτη ώρα, και τον σταύρωσαν.
26 Και γράφτηκε η επιγραφή της κατηγορίας του, ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
27 Και μαζί του σταυρώνουν δύο κλέφτες. το ένα στο δεξί του χέρι και το άλλο στο αριστερό.
28 Και εκπληρώθηκε η γραφή, που λέει: Και καταγράφηκε με τους παραβάτες.
29 Και εκείνοι που περνούσαν τον μίλησαν, κουνώντας το κεφάλι τους, και λέγοντας: Αχ, εσύ που καταστρέφεις τον ναό και τον χτίζεις σε τρεις ημέρες,
30 Σώσε τον εαυτό σου και κατέβα από τον σταυρό.
31 Ομοίως και οι αρχιερείς κοροϊδεύοντας έλεγαν μεταξύ τους με τους γραμματείς: Άλλους έσωσε· τον εαυτό του δεν μπορεί να σώσει.

32 Ας κατέβει τώρα από τον σταυρό ο Χριστός, ο βασιλιάς του Ισραήλ, για να δούμε και να πιστέψουμε. Και αυτοί που σταυρώθηκαν μαζί του τον έβριζαν.
33 Και όταν έφτασε η έκτη ώρα, έγινε σκοτάδι σε ολόκληρη τη γη μέχρι την ένατη ώρα.
34 Και κατά την ένατη ώρα ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Έλοι, Έλοι, λάμα σαβαχτάνι; που ερμηνεύεται: Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;
35 Και μερικοί από αυτούς που ήταν κοντά, όταν το άκουσαν, είπαν: Ιδού, καλεί τον Ηλία.
36 Και ένας έτρεξε και γέμισε ένα σφουγγάρι γεμάτο ξύδι, και το έβαλε σε ένα καλάμι, και του έδωσε να πιει, λέγοντας: Άσε που; να δούμε αν θα έρθει ο Ηλίας να τον κατεβάσει.
37 Και ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή και παρέδωσε το πνεύμα.
38 Και το πέπλο του ναού σκίστηκε στα δύο από την κορυφή μέχρι το κάτω μέρος.
39 Και όταν ο εκατόνταρχος, που στάθηκε απέναντί του, είδε ότι έτσι φώναξε, και παρέδωσε το πνεύμα, είπε: Αλήθεια αυτός ο άνθρωπος ήταν ο Υιός του Θεού.
40 Υπήρχαν και γυναίκες που κοιτούσαν μακριά· μεταξύ των οποίων ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία, η μητέρα του κατώτερου Ιακώβου και του Ιωσή, και η Σαλώμη.
41 (ο οποίος επίσης, όταν ήταν στη Γαλιλαία, τον ακολούθησε και τον υπηρετούσε·) και πολλές άλλες γυναίκες που ανέβηκαν μαζί του στην Ιερουσαλήμ.
42 Και τώρα, όταν ήρθε το βράδυ, επειδή ήταν η προετοιμασία, δηλαδή η προηγούμενη ημέρα του Σαββάτου,
43 Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, ένας αξιότιμος σύμβουλος, που επίσης περίμενε τη βασιλεία του Θεού, ήρθε και μπήκε με θάρρος στον Πιλάτο και πόθησε το σώμα του Ιησού.
44 Και ο Πιλάτος θαύμασε αν ήταν ήδη νεκρός· και κάλεσε κοντά του τον εκατόνταρχο, τον ρώτησε αν ήταν από τότε που είχε πεθάνει.
45 Και όταν το έμαθε για τον εκατόνταρχο, έδωσε το σώμα στον Ιωσήφ.
46 Και αγόρασε εκλεκτό λινάρι, και τον κατέβασε, και τον τύλιξε με τα λινά, και τον έβαλε σε έναν τάφο που ήταν λαξευμένος σε βράχο, και κύλησε μια πέτρα στην πόρτα του τάφου.
47 Και η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία, η μητέρα του Ιωσή, είδαν πού ήταν ξαπλωμένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Και όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη είχαν αγοράσει γλυκά μυρωδικά, για να έρθουν και να τον αλείψουν.
2 Και πολύ νωρίς το πρωί, την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, ήρθαν στον τάφο κατά την ανατολή του ηλίου.
3 Και είπαν μεταξύ τους: Ποιος θα μας κυλήσει την πέτρα από την πόρτα του τάφου;
4 Και όταν κοίταξαν, είδαν ότι η πέτρα κυλήθηκε· γιατί ήταν πολύ μεγάλη.
5 Και μπαίνοντας στον τάφο, είδαν έναν νεαρό άνδρα να κάθεται στα δεξιά, ντυμένο με μακρύ λευκό ένδυμα. και τρόμαξαν.
6 Και τους λέει: Μη φοβάστε· ζητάτε τον Ιησού τον Ναζωραίο, που σταυρώθηκε. δεν είναι εδώ: ιδού το μέρος όπου τον έβαλαν.
7 Αλλά πηγαίνετε, πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο ότι πηγαίνει πριν από εσάς στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε, όπως σας είπε.
8 Και βγήκαν γρήγορα, και τράπηκαν σε φυγή από τον τάφο. γιατί έτρεμαν και έμειναν κατάπληκτοι· ούτε είπαν τίποτα σε κανέναν. γιατί φοβήθηκαν.
9 Και όταν ο Ιησούς αναστήθηκε νωρίς την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, εμφανίστηκε πρώτα στη Μαρία τη Μαγδαληνή, από την οποία είχε βγάλει επτά διαβόλους.
10 Και πήγε και είπε σε αυτούς που ήταν μαζί του, καθώς θρηνούσαν και έκλαιγαν.
11 Και αυτοί, όταν άκουσαν ότι ήταν ζωντανός, και τον είδαν, δεν πίστεψαν.
12 Μετά από αυτό εμφανίστηκε με άλλη μορφή σε δύο από αυτούς, καθώς περπατούσαν, και πήγαν στην εξοχή.
13 Και πήγαν και το είπαν στους υπόλοιπους· ούτε τους πίστεψαν.
14 Κατόπιν εμφανίστηκε στους έντεκα καθώς καθόντουσαν στο φαγητό, και τους επέπληξε με την απιστία και τη σκληρότητα της καρδιάς τους, επειδή δεν πίστεψαν αυτούς που τον είδαν αφού αναστήθηκε.
15 Και τους είπε: Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα.
16 Αυτός που πιστεύει και βαπτίζεται θα σωθεί. αλλά αυτός που δεν πιστεύει θα καταδικαστεί.
17 Και αυτά τα σημάδια θα ακολουθήσουν αυτούς που πιστεύουν. Στο όνομά μου θα εκδιώξουν τους διαβόλους. Θα μιλήσουν με νέες γλώσσες.
18 Θα πιάσουν φίδια. Και αν πιουν κάτι θανατηφόρο, δεν θα τους βλάψει. θα βάλουν τα χέρια στους άρρωστους και θα αναρρώσουν.
19 Αφού λοιπόν τους μίλησε ο Κύριος, ανέβηκε στον ουρανό και κάθισε στα δεξιά του Θεού.
20 Και βγήκαν έξω και κήρυτταν παντού, ο Κύριος συνεργαζόταν μαζί τους και επιβεβαίωνε τον λόγο με σημεία που ακολουθούσαν. Αμήν.

Λουκ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Εφόσον πολλοί έχουν αναλάβει να διατάξουν μια δήλωση για εκείνα τα πράγματα που είναι σίγουρα πιστευτά ανάμεσά μας,
2 Καθώς τους παρέδωσαν σε εμάς, που από την αρχή ήμασταν αυτόπτες μάρτυρες και λειτουργοί του λόγου.
3 Και εμένα μου φάνηκε καλό, αφού είχα τέλεια κατανόηση όλων των πραγμάτων από την πρώτη στιγμή, να σου γράψω με τη σειρά, εξαιρετικέ Θεόφιλε,
4 Για να γνωρίσεις τη βεβαιότητα εκείνων των πραγμάτων, για τα οποία έχεις διδαχτεί.
5 Υπήρχε στις ημέρες του Ηρώδη, του βασιλιά της Ιουδαίας, κάποιος ιερέας, ονόματι Ζαχαρίας, από την ακολουθία της Αβίας· και η γυναίκα του ήταν από τις κόρες του Ααρών, και το όνομά της ήταν Ελισάβετ.
6 Και ήταν και οι δύο δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περπατώντας σύμφωνα με όλες τις εντολές και τα διατάγματα του Κυρίου άμεμπτοι.
7 Και δεν είχαν παιδί, επειδή εκείνη η Ελισάβετ ήταν στείρα, και και οι δύο ήταν τώρα κουρασμένοι.
8 Και συνέβη ώστε, ενώ εκτελούσε το αξίωμα του ιερέα ενώπιον του Θεού με τη σειρά της πορείας του,
9 Σύμφωνα με το έθιμο του ιερέα, ο κλήρος του ήταν να θυμιατίζει όταν έμπαινε στο ναό του Κυρίου.
10 Και όλο το πλήθος του λαού προσευχόταν έξω την ώρα του θυμιάματος.
11 Και φάνηκε σ' αυτόν ένας άγγελος Κυρίου που στεκόταν στη δεξιά πλευρά του θυσιαστηρίου του θυμιάματος.
12 Και όταν τον είδε ο Ζαχαρίας, ταράχτηκε, και τον έπεσε φόβος.
13 Και ο άγγελος του είπε: Μη φοβάσαι, Ζαχαρία· επειδή η προσευχή σου εισακούστηκε. και η γυναίκα σου Ελισάβετ θα σου γεννήσει ένα γιο, και θα ονομάσεις το όνομα του Ιωάννη.
14 Και θα έχεις χαρά και αγαλλίαση. και πολλοί θα χαρούν για τη γέννησή του.
15 Διότι θα είναι μεγάλος ενώπιον του Κυρίου, και δεν θα πιει ούτε κρασί ούτε ποτό· και θα γεμίσει με Άγιο Πνεύμα, ακόμη και από την κοιλιά της μητέρας του.
16 Και πολλοί από τους γιους Ισραήλ θα στραφεί στον Κύριο τον Θεό τους.
17 Και θα πάει μπροστά του με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να στρέψει τις καρδιές των πατέρων στα παιδιά και των ανυπάκουων στη σοφία των δικαίων. για να ετοιμάσει έναν λαό προετοιμασμένο για τον Κύριο.
18 Και ο Ζαχαρίας είπε στον άγγελο: Από πού να το μάθω αυτό; γιατί είμαι γέρος, και η γυναίκα μου ταλαιπωρημένη από χρόνια.
19 Και ο άγγελος αποκρινόμενος του είπε: Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που στέκομαι μπροστά στον Θεό. και στάλθηκα να σου μιλήσω και να σου δείξω αυτά τα χαρούμενα νέα.
20 Και, ιδού, θα είσαι άλαλος και δεν θα μπορείς να μιλήσεις, μέχρι την ημέρα που θα γίνουν αυτά τα πράγματα, επειδή δεν πιστεύεις στα λόγια μου, που θα εκπληρωθούν στην εποχή τους.
21 Και ο λαός περίμενε τον Ζαχαρία και θαύμαζε που έμεινε τόσο πολύ στον ναό.
22 Και όταν βγήκε, δεν μπορούσε να τους μιλήσει· και κατάλαβαν ότι είχε δει όραμα στον ναό· επειδή, τους έγνεψε και έμεινε άφωνος.
23 Και συνέβη ώστε, μόλις συμπληρώθηκαν οι ημέρες της διακονίας του, έφυγε στο σπίτι του.
24 Και μετά από εκείνες τις ημέρες η γυναίκα του η Ελισάβετ συνέλαβε, και κρύφτηκε πέντε μήνες, λέγοντας:
25 Έτσι με έκανε ο Κύριος τις ημέρες κατά τις οποίες με κοίταξε, για να αφαιρέσει την ονειδισμό μου ανάμεσα στους ανθρώπους.
26 Και τον έκτο μήνα ο άγγελος Γαβριήλ στάλθηκε από τον Θεό σε μια πόλη της Γαλιλαίας, που ονομαζόταν Ναζαρέτ,
27 Σε μια παρθένα που ήταν αρραβωνιασμένη με έναν άνδρα που ονομαζόταν Ιωσήφ, από τον οίκο του Δαβίδ. και το όνομα της παρθένου ήταν Μαρία.
28 Και μπήκε ο άγγελος προς αυτήν και είπε: Χαίρε, η ευνοημένη, ο Κύριος είναι μαζί σου· ευλογημένη είσαι ανάμεσα στις γυναίκες.
29 Και όταν τον είδε, ταράχτηκε με τα λόγια του, και σκέφτηκε στο μυαλό της τι είδους χαιρετισμός έπρεπε να είναι αυτός.
30 Και ο άγγελος της είπε: Μη φοβάσαι, Μαρία, γιατί βρήκες χάρη στον Θεό.
31 Και, ιδού, θα συλλάβεις στην κοιλιά σου, και θα γεννήσεις γιο, και θα ονομάσεις το όνομά του Ιησού.
32 Θα είναι μεγάλος και θα ονομαστεί Υιός του Υψίστου· και ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει τον θρόνο του πατέρα του Δαβίδ.
33 Και θα βασιλεύσει στον οίκο του Ιακώβ για πάντα. και η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος.
34 Είπε τότε η Μαρία στον άγγελο: Πώς θα γίνει αυτό, αφού δεν γνωρίζω άνθρωπο;
35 Και ο άγγελος αποκρίθηκε και της είπε: Το Άγιο Πνεύμα θα έρθει επάνω σου, και η δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και εκείνο το άγιο πράγμα που θα γεννηθεί από σένα θα ονομαστεί Υιός του Θεού.
36 Και, ιδού, η εξαδέλφη σου Ελισάβετ, συνέλαβε και αυτή ένα γιο σε μεγάλη ηλικία· και αυτός είναι ο έκτος μήνας μαζί της, που ονομαζόταν στείρα.
37 Διότι με τον Θεό τίποτα δεν θα είναι αδύνατο.
38 Και η Μαρία είπε: Ιδού η δούλη του Κυρίου. να είναι σε μένα σύμφωνα με τον λόγο σου. Και ο άγγελος έφυγε από κοντά της.
39 Και σηκώθηκε η Μαρία κατά τις ημέρες εκείνες, και πήγε στην ορεινή περιοχή με βιασύνη, σε μια πόλη του Ιούδα.
40 Και μπήκε στο σπίτι του Ζαχαρία, και χαιρέτησε την Ελισάβετ.
41 Και συνέβη ώστε, όταν η Ελισάβετ άκουσε τον χαιρετισμό της Μαρίας, το μωρό πήδηξε στην κοιλιά της. και η Ελισάβετ γέμισε με Άγιο Πνεύμα:
42 Και μίλησε με δυνατή φωνή, και είπε: Ευλογημένη είσαι ανάμεσα στις γυναίκες, και ευλογημένος είναι ο καρπός της κοιλιάς σου.
43 Και από πού είναι αυτό για μένα, να έρθει σε μένα η μητέρα του Κυρίου μου;
44 Διότι, ιδού, μόλις η φωνή του χαιρετισμού σου ακούστηκε στα αυτιά μου, το μωρό πήδηξε μέσα στην κοιλιά μου από χαρά.
45 Και ευλογημένη είναι αυτή που πίστεψε· διότι θα εκτελεστούν εκείνα που της ειπώθηκαν από τον Κύριο.
46 Και η Μαρία είπε: Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριο,

47 Και το πνεύμα μου αγαλλίασε για τον Θεό, τον Σωτήρα
μου.
48 Διότι είδε την ταπεινήν περιουσία της δούλης του· διότι,
ιδού, από τώρα και στο εξής όλες οι γενεές θα με
αποκαλούν ευλογημένο.
49 Διότι αυτός που είναι δυνατός μου έχει κάνει μεγάλα
πράγματα. και άγιο είναι το όνομά του.
50 Και το έλεός του είναι σε αυτούς που τον φοβούνται
από γενιά σε γενιά.
51 Έδειξε δύναμη με το χέρι του. έχει σκορπίσει τους
περήφανους στη φαντασία της καρδιάς τους.
52 Κατέβασε τους δυνατούς από τις θέσεις τους και τους
εξύψωσε σε χαμηλό βαθμό.
53 Έχει χορτάσει τους πεινασμένους με καλά πράγματα.
και τους πλούσιους έστειλε άδειους.
54 Βοήθησε τον δούλο του τον Ισραήλ, σε ανάμνηση του
ελέους του.
55 Όπως μίλησε στους πατέρες μας, στον Αβραάμ, και
στους απογόνους του για πάντα.
56 Και η Μαρία έμεινε μαζί της τρεις μήνες περίπου, και
επέστρεψε στο σπίτι της.
57 Τώρα ήρθε η πλήρης ώρα της Ελισάβετ για να γεννηθεί.
και γέννησε ένα γιο.
58 Και οι γείτονές της και τα ξαδέρφια της άκουσαν πώς ο
Κύριος είχε δείξει μεγάλο έλεος πάνω της. και χάρηκαν
μαζί της.
59 Και συνέβη ώστε την όγδοη ημέρα ήρθαν να κάνουν
περιτομή στο παιδί. και τον έλεγαν Ζαχαρία, από το όνομα
του πατέρα του.
60 Και η μητέρα του αποκρίθηκε και είπε: Όχι. αλλά θα
λέγεται Ιωάννης.
61 Και της είπαν: Δεν υπάρχει κανένας από τους συγγενείς
σου που να λέγεται με αυτό το όνομα.
62 Και έκαναν σημάδια στον πατέρα του πώς θα ήθελε να
τον φωνάξουν.
63 Και ζήτησε ένα τραπέζι γραφής, και έγραψε, λέγοντας:
Το όνομά του είναι Ιωάννης. Και θαύμασαν όλους.
64 Και αμέσως άνοιξε το στόμα του, και λύθηκε η γλώσσα
του, και μίλησε και δοξολογούσε τον Θεό.
65 Και ο φόβος επικράτησε σε όλους τους κατοίκους γύρω
τους· και όλα αυτά τα λόγια ακούγονταν σε όλη την ορεινή
περιοχή της Ιουδαίας.
66 Και όλοι όσοι τους άκουσαν τα έβαλαν στην καρδιά
τους, λέγοντας: Τι παιδί θα είναι αυτό; Και το χέρι του
Κυρίου ήταν μαζί του.
67 Και ο πατέρας του Ζαχαρίας γέμισε με Άγιο Πνεύμα
και προφήτευσε λέγοντας:
68 Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. γιατί
επισκέφτηκε και λύτρωσε τον λαό του,
69 Και σήκωσε ένα κέρας σωτηρίας για μας στο σπίτι του
δούλου του Δαβίδ.
70 Καθώς μίλησε με το στόμα των αγίων προφητών του,
που είναι από την αρχή του κόσμου:
71 Για να σωθούμε από τους εχθρούς μας και από το χέρι
όλων όσων μας μισούν.
72 Να εκτελέσουμε το έλεος που υποσχέθηκε στους
πατέρες μας και να θυμηθούμε την αγία διαθήκη του.
73 Ο όρκος που έδωσε στον πατέρα μας τον Αβραάμ,
74 Για να μας παραχωρήσει, ώστε να ελευθερωθούμε από
τα χέρια των εχθρών μας, να τον υπηρετήσουμε χωρίς
φόβο,
75 Με αγιότητα και δικαιοσύνη μπροστά του, όλες τις
ημέρες της ζωής μας.
76 Και εσύ, παιδί, θα ονομαστείς προφήτης του
Υψίστου· γιατί θα πας μπροστά στο πρόσωπο του Κυρίου
για να προετοιμάσεις τους δρόμους του.
77 Να δώσει γνώση σωτηρίας στον λαό του με την άφεση
των αμαρτιών του,
78 Μέσω του τρυφερού ελέους του Θεού μας. όπου μας
επισκέφτηκε η αυγή από ψηλά,
79 Για να δώσουμε φως σε αυτούς που κάθονται στο
σκοτάδι και στη σκιά του θανάτου, για να οδηγήσουμε τα
πόδια μας στον δρόμο της ειρήνης.
80 Και το παιδί μεγάλωσε, και δυνάμωσε στο πνεύμα, και
ήταν στις ερήμους μέχρι την ημέρα της εμφάνισής του
στον Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και συνέβη εκείνες τις ημέρες, που βγήκε διάταγμα από
τον Καίσαρα Αυγούστου, ότι όλος ο κόσμος έπρεπε να
φορολογηθεί.
2 (Και αυτή η φορολόγηση έγινε για πρώτη φορά όταν ο
Κυρήνειος ήταν κυβερνήτης της Συρίας.)
3 Και όλοι πήγαν να φορολογηθούν, ο καθένας στην πόλη
του.
4 Και ο Ιωσήφ ανέβη επίσης από τη Γαλιλαία, από την
πόλη της Ναζαρέτ, στην Ιουδαία, στην πόλη του Δαβίδ,
που ονομάζεται Βηθλεέμ. (επειδή ήταν από το σπίτι και τη
γενεαλογία του Δαβίδ:)
5 Να φορολογηθεί με τη Μαρία τη συζύγου του, που είναι
μεγάλη με τέκνο.
6 Και έτσι έγινε, ώστε, ενώ ήταν εκεί, συμπληρώθηκαν οι
μέρες που έπρεπε να γεννηθεί.
7 Και γέννησε τον πρωτότοκο γιο της, και τον τύλιξε σε
σπάργανα και τον έβαλε σε μια φάτνη. γιατί δεν υπήρχε
χώρος για αυτούς στο χάνι.
8 Και υπήρχαν στην ίδια χώρα βοσκοί που έμεναν στο
χωράφι, και φύλαγαν το κοπάδι τους τη νύχτα.
9 Και ιδού, άγγελος Κυρίου ήρθε επάνω τους, και η δόξα
του Κυρίου έλαμψε γύρω τους· και φοβήθηκαν πολύ.
10 Και ο άγγελος τους είπε: Μη φοβάστε· γιατί, ιδού, σας
φέρνω καλά νέα για μεγάλη χαρά, που θα είναι σε όλους
τους ανθρώπους.
11 Διότι σε εσάς γεννήθηκε σήμερα στην πόλη του Δαβίδ
ένας Σωτήρας, που είναι ο Χριστός ο Κύριος.
12 Και αυτό θα είναι σημάδι για εσάς. Θα βρείτε το μωρό
τυλιγμένο σε σπαργανά, ξαπλωμένο σε μια φάτνη.
13 Και ξαφνικά βρέθηκε μαζί με τον άγγελο ένα πλήθος
από το ουράνιο στρατό που δοξολογούσε τον Θεό και
έλεγε:
14 Δόξα τω Θεώ εν υψίστοις, και επί της γης ειρήνη, καλή
θέλησιν προς τους ανθρώπους.
15 Και συνέβη ώστε, καθώς οι άγγελοι είχαν
απομακρυνθεί από αυτούς στον ουρανό, οι βοσκοί είπαν ο
ένας στον άλλον, ας πάμε τώρα ακόμη στη Βηθλεέμ, και
ας δούμε αυτό το πράγμα που συνέβη, το οποίο ο Κύριος
έκανε γνωστό σε μας.
16 Και ήρθαν βιαστικά, και βρήκαν τη Μαρία και τον
Ιωσήφ και το μωρό ξαπλωμένο σε μια φάτνη.
17 Και όταν το είδαν, γνωστοποίησαν στο εξωτερικό το
λόγο που τους ειπώθηκε για αυτό το παιδί.

18 Και όλοι όσοι το άκουσαν απορούσαν για αυτά που τους είπαν οι βοσκοί.
19 Αλλά η Μαρία τα κράτησε όλα αυτά και τα συλλογιζόταν στην καρδιά της.
20 Και οι βοσκοί επέστρεψαν, δοξάζοντας και δοξάζοντας τον Θεό για όλα όσα είχαν ακούσει και δει, όπως τους ειπώθηκε.
21 Και όταν συμπληρώθηκαν οκτώ ημέρες για την περιτομή του παιδιού, το όνομά του ονομάστηκε ΙΗΣΟΥΣ, που ονομάστηκε έτσι από τον άγγελο πριν συλληφθεί στη μήτρα.
22 Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες του εξαγνισμού της σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ, για να τον παρουσιάσουν στον Κύριο.
23 (Όπως είναι γραμμένο στο νόμο του Κυρίου, κάθε αρσενικό που ανοίγει τη μήτρα θα ονομαστεί άγιος στον Κύριο·)
24 Και για να προσφέρεις θυσία σύμφωνα με αυτό που λέγεται στο νόμο του Κυρίου, ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο νεαρά περιστέρια.
25 Και, ιδού, ήταν ένας άνθρωπος στην Ιερουσαλήμ, που ονομαζόταν Συμεών. Και ο ίδιος άνθρωπος ήταν δίκαιος και ευσεβής, περιμένοντας την παρηγοριά του Ισραήλ· και το Άγιο Πνεύμα ήταν επάνω του.
26 Και του αποκαλύφθηκε από το Άγιο Πνεύμα, ότι δεν έπρεπε να δει θάνατο, πριν δει τον Χριστό του Κυρίου.
27 Και ήρθε μέσω του Πνεύματος στον ναό· και όταν οι γονείς έφεραν το παιδί τον Ιησού, για να του κάνουν σύμφωνα με τη συνήθεια του νόμου,
28 Τότε τον σήκωσε στην αγκαλιά του και ευλόγησε τον Θεό και είπε:
29 Κύριε, άφησε τώρα τον δούλο σου να φύγει με ειρήνη, σύμφωνα με τον λόγο σου.
30 Διότι τα μάτια μου είδαν τη σωτηρία σου,
31 που έχεις ετοιμάσει μπροστά σε όλους τους ανθρώπους.
32 Φως για να φωτίζει τα έθνη, και η δόξα του λαού σου Ισραήλ.
33 Και ο Ιωσήφ και η μητέρα του θαύμασαν με αυτά που ειπώθηκαν για αυτόν.
34 Και ο Συμεών τους ευλόγησε, και είπε στη Μαρία τη μητέρα του: Ιδού, αυτό το παιδί είναι έτοιμο για την πτώση και την ανάσταση πολλών στον Ισραήλ. και για ένα σημάδι που θα μιλήσει ενάντια?
35 (Ναι, ένα ξίφος θα διαπεράσει και τη δική σου ψυχή), για να αποκαλυφθούν οι σκέψεις πολλών καρδιών.
36 Και ήταν μια Άννα, προφήτισσα, κόρη του Φανουήλ, από τη φυλή του Ασέρ· ήταν μεγάλης ηλικίας, και είχε ζήσει με έναν άντρα επτά χρόνια από την παρθενία της.
37 Και ήταν χήρα περίπου εξήντα τεσσάρων ετών, που δεν έφευγε από το ναό, αλλά υπηρετούσε τον Θεό με νηστείες και προσευχές νύχτα και μέρα.
38 Και ερχόμενη εκείνη τη στιγμή ευχαρίστησε ομοίως τον Κύριο, και μίλησε για αυτόν σε όλους εκείνους που περίμεναν τη λύτρωση στην Ιερουσαλήμ.
39 Και αφού έκαναν τα πάντα σύμφωνα με το νόμο του Κυρίου, επέστρεψαν στη Γαλιλαία, στη δική τους πόλη Ναζαρέτ.
40 Και το παιδί μεγάλωσε, και δυνάμωσε στο πνεύμα, γεμάτο σοφία· και η χάρη του Θεού ήταν πάνω του.
41 Και οι γονείς του πήγαιναν στην Ιερουσαλήμ κάθε χρόνο στη γιορτή του Πάσχα.
42 Και όταν ήταν δώδεκα ετών, ανέβηκαν στην Ιερουσαλήμ σύμφωνα με το έθιμο της γιορτής.
43 Και όταν συμπλήρωσαν τις ημέρες, καθώς επέστρεφαν, το παιδί Ιησούς έμεινε πίσω στην Ιερουσαλήμ. και ο Ιωσήφ και η μητέρα του δεν το γνώριζαν.
44 Εκείνοι όμως, νομίζοντας ότι ήταν στην παρέα, έκαναν ταξίδι μιας μέρας. και τον αναζήτησαν ανάμεσα στους συγγενείς και τους γνωστούς τους.
45 Και αφού δεν τον βρήκαν, γύρισαν πάλι στην Ιερουσαλήμ, αναζητώντας τον.
46 Και συνέβη ώστε μετά από τρεις ημέρες τον βρήκαν στο ναό, να κάθεται ανάμεσα στους γιατρούς, και να τους ακούει και να τους κάνει ερωτήσεις.
47 Και όλοι όσοι τον άκουσαν έμειναν έκπληκτοι με την κατανόηση και τις απαντήσεις του.
48 Και όταν τον είδαν, έμειναν κατάπληκτοι· και η μητέρα του είπε προς αυτόν: Γιε μου, γιατί μας έκανες έτσι; ιδού, ο πατέρας σου και εγώ σε αναζητήσαμε με θλίψη.
49 Και τους είπε: Πώς με αναζητήσατε; Δεν ξέρετε ότι πρέπει να ασχολούμαι με τις δουλειές του Πατέρα μου;
50 Και δεν κατάλαβαν τον λόγο που τους είπε.
51 Και κατέβηκε μαζί τους, και ήρθε στη Ναζαρέτ, και τους υποτάχθηκε· αλλά η μητέρα του κράτησε όλα αυτά τα λόγια στην καρδιά της.
52 Και ο Ιησούς αυξήθηκε σε σοφία και ανάστημα, και σε εύνοια προς τον Θεό και τον άνθρωπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Και κατά το δέκατο πέμπτο έτος της βασιλείας του Τιβέριου Καίσαρα, ο Πόντιος Πιλάτος ήταν διοικητής της Ιουδαίας, και ο Ηρώδης τετράρχης της Γαλιλαίας, και ο αδελφός του Φίλιππος τετράρχης της Ιτουρίας και της περιοχής της Τραχωνίτης, και ο Λυσανίας ο τετράρχης της Αβιληνής,
2 Ο Άννας και ο Καϊάφας ήταν αρχιερείς, ο λόγος του Θεού ήρθε στον Ιωάννη τον γιο του Ζαχαρία στην έρημο.
3 Και ήρθε σε όλη τη χώρα γύρω από τον Ιορδάνη, κηρύττοντας το βάπτισμα της μετανοίας για άφεση αμαρτιών.
4 Όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο των λόγων του προφήτη Ησαΐα, που λέει: Φωνή εκείνου που φωνάζει στην έρημο: Προετοιμάστε την οδό του Κυρίου, ευθυγραμμίστε τα μονοπάτια του.
5 Κάθε κοιλάδα θα γεμίσει, και κάθε βουνό και λόφος θα χαμηλωθούν. Και οι στραβοί θα γίνουν ίσιοι, και οι τραχείς δρόμοι θα γίνουν ομαλοί.
6 Και κάθε σάρκα θα δει τη σωτηρία του Θεού.
7 Τότε είπε στο πλήθος που βγήκε για να βαφτιστεί από αυτόν, ω γενεά οχιάς, ποιος σας προειδοποίησε να φύγετε από την οργή που θα έρθει;
8 Φέρτε λοιπόν καρπούς άξιους μετάνοιας και μην αρχίσετε να λέτε μέσα σας: Έχουμε τον Αβραάμ για πατέρα μας· γιατί σας λέω, ότι ο Θεός μπορεί από αυτές τις πέτρες να αναστήσει παιδιά στον Αβραάμ.
9 Και τώρα επίσης το τσεκούρι τοποθετείται στη ρίζα των δέντρων· επομένως, κάθε δέντρο που δεν φέρνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά.
10 Και ο λαός τον ρώτησε, λέγοντας: Τι θα κάνουμε λοιπόν;

11 Αυτός αποκρίνεται και τους λέει: Αυτός που έχει δύο χιτώνια, ας δώσει σε αυτόν που δεν έχει κανένα. και αυτός που έχει φαγητό, ας κάνει το ίδιο.
12 Τότε ήρθαν και τελώνες για να βαφτιστούν, και του είπαν: Δάσκαλε, τι να κάνουμε;
13 Και τους είπε: Μην ζητάτε περισσότερο από αυτό που σας έχει ορίσει.
14 Και οι στρατιώτες τον ζήτησαν επίσης, λέγοντας: Και τι να κάνουμε; Και τους είπε: Μην κάνετε βία σε κανέναν, μην κατηγορείτε κανέναν ψεύτικα. και να είστε ικανοποιημένοι με τους μισθούς σας.
15 Και καθώς ο λαός περίμενε, και όλοι οι άνθρωποι συλλογίζονταν στην καρδιά τους τον Ιωάννη, αν ήταν ο Χριστός ή όχι.
16 Ο Ιωάννης απάντησε, λέγοντας σε όλους αυτούς, εγώ σας βαφτίζω με νερό. αλλά έρχεται ένας ισχυρότερος από μένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το μάνδαλο των υποδημάτων· θα σας βαφτίσει με Πνεύμα Άγιο και με φωτιά.
17 του οποίου ο ανεμιστήρας είναι στο χέρι του, και θα καθαρίσει πλήρως το πάτωμά του και θα μαζέψει το σιτάρι στη σιταποθήκη του. αλλά το άχυρο θα το κάψει με φωτιά άσβεστο.
18 Και πολλά άλλα πράγματα στην προτροπή του κήρυξε στον λαό.
19 Ο Ηρώδης, όμως, ο τετράρχης, επιτιμημένος από αυτόν για την Ηρωδιάδα, τη γυναίκα του αδελφού του Φιλίππου, και για όλα τα κακά που είχε κάνει ο Ηρώδης,
20 Πρόσθεσε όμως αυτό πάνω από όλα, ότι έκλεισε τον Ιωάννη στη φυλακή.
21 Και όταν βαφτίστηκε όλος ο λαός, βαφτίστηκε και ο Ιησούς και προσευχόταν, άνοιξε ο ουρανός,
22 Και το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε πάνω του με σωματικό σχήμα σαν περιστέρι, και ακούστηκε μια φωνή από τον ουρανό που έλεγε: Εσύ είσαι ο αγαπημένος μου Υιός. σε σένα είμαι πολύ ευχαριστημένος.
23 Και ο ίδιος ο Ιησούς άρχισε να είναι περίπου τριάντα ετών, καθώς ήταν (όπως υποτίθεται) γιος του Ιωσήφ, που ήταν γιος του Ήλι,
24 που ήταν ο γιος του Ματθάτ, που ήταν γιος του Λευί, που ήταν γιος του Μελχί, που ήταν γιος της Ιάννας, που ήταν γιος του Ιωσήφ,
25 που ήταν ο γιος του Ματταθία, που ήταν γιος του Αμώς, που ήταν γιος του Ναούμ, που ήταν γιος του Εσλί, που ήταν γιος του Ναγκέ,
26 που ήταν ο γιος του Μαάθ, που ήταν γιος του Ματθαθία, που ήταν γιος του Σεμεΐ, που ήταν γιος του Ιωσήφ, που ήταν γιος του Ιούδα,
27 που ήταν ο γιος της Ιωάννας, που ήταν γιος της Ρέσας, που ήταν γιος του Ζοροβάβελ, που ήταν γιος του Σαλαθιήλ, που ήταν γιος του Νέρι,
28 Που ήταν ο γιος του Μελχί, που ήταν γιος του Αντί, που ήταν γιος του Κοσάμ, που ήταν γιος του Ελμοδάμ, που ήταν γιος του Ερ,
29 που ήταν ο γιος του Ιωσή, που ήταν γιος του Ελιέζερ, που ήταν γιος του Ιορίμ, που ήταν γιος του Ματθάτ, που ήταν γιος του Λευί,
30 που ήταν ο γιος του Συμεών, που ήταν γιος του Ιούδα, που ήταν γιος του Ιωσήφ, που ήταν γιος του Ιωνάν, που ήταν γιος του Ελιακίμ,
31 που ήταν ο γιος του Μελέα, που ήταν γιος του Μενάν, που ήταν γιος του Ματτάθα, που ήταν γιος του Νάθαν, που ήταν γιος του Δαβίδ,
32 που ήταν ο γιος του Ιεσσαί, που ήταν γιος του Ωβήδ, που ήταν γιος του Βοόζ, που ήταν γιος του Σαλμών, που ήταν γιος του Νάασον,
33 που ήταν ο γιος του Αμιναδάβ, που ήταν γιος του Αράμ, που ήταν γιος του Εσρώμ, που ήταν γιος του Φαρές, που ήταν γιος του Ιούδα,
34 που ήταν ο γιος του Ιακώβ, που ήταν γιος του Ισαάκ, που ήταν γιος του Αβραάμ, που ήταν γιος του Θαρά, που ήταν γιος του Ναχώρ,
35 που ήταν ο γιος του Σάρουχ, που ήταν γιος του Ραγάου, που ήταν γιος του Φαλέκ, που ήταν γιος του Χεβέρ, που ήταν γιος του Σάλα,
36 που ήταν ο γιος του Καινάν, που ήταν γιος του Αρφαξάδ, που ήταν γιος του Σεμ, που ήταν γιος του Νώε, που ήταν γιος του Λάμεχ,
37 που ήταν ο γιος του Μαθουσάλα, που ήταν γιος του Ενώχ, που ήταν γιος του Ιαρέντ, που ήταν γιος του Μαλελεήλ, που ήταν γιος του Καϊνάν,
38 που ήταν ο γιος του Ενός, που ήταν γιος του Σηθ, που ήταν γιος του Αδάμ, που ήταν γιος του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και ο Ιησούς γεμάτος Άγιο Πνεύμα επέστρεψε από τον Ιορδάνη και τον οδήγησε το Πνεύμα στην έρημο,
2 Σαράντα μέρες πειρασμός από τον διάβολο. Και τις ημέρες εκείνες δεν έτρωγε τίποτα· και όταν τελείωσαν, μετά πείνασε.
3 Και ο διάβολος του είπε: Αν είσαι Υιός του Θεού, πρόσταξε αυτή την πέτρα να γίνει ψωμί.
4 Και ο Ιησούς του αποκρίθηκε, λέγοντας: Είναι γραμμένο, ότι ο άνθρωπος δεν θα ζήσει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο του Θεού.
5 Και ο διάβολος, ανεβάζοντας τον σε ένα ψηλό βουνό, του έδειξε όλα τα βασίλεια του κόσμου σε μια στιγμή.
6 Και ο διάβολος του είπε: Όλη αυτή τη δύναμη θα σου δώσω, και τη δόξα αυτών· γιατί αυτή μου παραδόθηκε. και σε όποιον θέλω το δίνω.
7 Αν, λοιπόν, με προσκυνήσεις, όλα θα είναι δικά σου.
8 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Πήγαινε από πίσω μου, Σατανά· γιατί είναι γραμμένο: Θα λατρεύεις τον Κύριο τον Θεό σου, και μόνο αυτόν θα λατρεύεις.
9 Και τον έφερε στην Ιερουσαλήμ, και τον έβαλε σε μια κορυφή του ναού, και του είπε: Αν είσαι Υιός του Θεού, ρίξε τον εαυτό σου από εδώ.
10 Διότι είναι γραμμένο: Θα δώσει εντολή στους αγγέλους του να σε φυλάνε·
11 Και στα χέρια τους θα σε σηκώσουν, μήπως και χτυπήσεις το πόδι σου σε μια πέτρα.
12 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος του είπε: Λέγεται, δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου.
13 Και όταν ο διάβολος τελείωσε όλους τους πειρασμούς, έφυγε από κοντά του για μια εποχή.
14 Και ο Ιησούς επέστρεψε με τη δύναμη του Πνεύματος στη Γαλιλαία· και έγινε φήμη γι' αυτόν σε όλη την γύρω περιοχή.
15 Και δίδασκε στις συναγωγές τους, δοξασμένος από όλους.

16 Και ήρθε στη Ναζαρέτ, όπου είχε μεγαλώσει· και, όπως ήταν το έθιμο του, μπήκε στη συναγωγή την ημέρα του Σαββάτου, και σηκώθηκε για να διαβάσει.
17 Και του παραδόθηκε το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα. Και όταν άνοιξε το βιβλίο, βρήκε το μέρος όπου ήταν γραμμένο,
18 Το Πνεύμα του Κυρίου είναι επάνω μου, επειδή με έχρισε για να κηρύξω το ευαγγέλιο στους φτωχούς. με έστειλε για να θεραπεύσω τους συντετριμμένους, να κηρύξω λύτρωση στους αιχμαλώτους και ανάκτηση της όρασης στους τυφλούς, για να ελευθερώσω αυτούς που είναι μελανιασμένοι,
19 Για να κηρύξει το ευπρόσδεκτο έτος του Κυρίου.
20 Και έκλεισε το βιβλίο, και το έδωσε πάλι στον υπουργό, και κάθισε. Και τα μάτια όλων εκείνων που ήταν στη συναγωγή ήταν καρφωμένα πάνω του.
21 Και άρχισε να τους λέει: Σήμερα εκπληρώθηκε αυτή η γραφή στα αυτιά σας.
22 Και όλοι του έδωσαν μαρτυρία, και απορούσαν για τα ευγενικά λόγια που έβγαιναν από το στόμα του. Και είπαν: Αυτός δεν είναι ο γιος του Ιωσήφ;
23 Και τους είπε: Θα μου πείτε οπωσδήποτε αυτή την παροιμία: Γιατρέ, θεράπευσε τον εαυτό σου· ό,τι ακούσαμε να γίνεται στην Καπερναούμ, κάνε και εδώ στη χώρα σου.
24 Και είπε: Αλήθεια σας λέω, κανένας προφήτης δεν είναι δεκτός στη χώρα του.
25 Αλήθεια, όμως, σας λέω ότι πολλές χήρες ήταν στον Ισραήλ στις ημέρες του Ηλία, όταν έκλεισε ο ουρανός τρία χρόνια και έξι μήνες, όταν η πείνα ήταν μεγάλη σε όλη τη γη.
26 Αλλά σε κανέναν από αυτούς δεν στάλθηκε ο Ηλίας, παρά μόνο στη Σάρεπτα, πόλη της Σιδώνας, σε μια γυναίκα που ήταν χήρα.
27 Και πολλοί λεπροί ήταν στον Ισραήλ την εποχή του προφήτη Ελισαίου. και κανένας από αυτούς δεν καθαρίστηκε, σώζοντας τον Νεεμάν τον Σύριο.
28 Και όλοι αυτοί στη συναγωγή, όταν τα άκουσαν αυτά, γέμισαν οργή,
29 Και σηκώθηκε, και τον έδιωξε έξω από την πόλη, και τον οδήγησε στο μέτωπο του λόφου, πάνω στον οποίο ήταν χτισμένη η πόλη τους, για να τον ρίξουν κατάματα.
30 Εκείνος, όμως, περνώντας από ανάμεσά τους, πήγε,
31 Και κατέβηκε στην Καπερναούμ, πόλη της Γαλιλαίας, και τους δίδασκε τις ημέρες του Σαββάτου.
32 Και έμειναν έκπληκτοι για τη διδασκαλία του· επειδή, ο λόγος του ήταν με δύναμη.
33 Και στη συναγωγή ήταν ένας άνθρωπος, που είχε πνεύμα ακάθαρτου διαβόλου, και φώναζε με δυνατή φωνή·
34 Λέγοντας: Αφήστε μας μόνους. τι έχουμε να κάνουμε με σένα, Ιησού Ναζωραίο; ήρθες να μας καταστρέψεις; Σε ξέρω ποιος είσαι. ο Άγιος του Θεού.
35 Και ο Ιησούς τον επέπληξε, λέγοντας: Σιωπή, και βγες από αυτόν. Και όταν ο διάβολος τον έριξε στη μέση, βγήκε από αυτόν και δεν τον έβλαψε.
36 Και έμειναν όλοι κατάπληκτοι και μιλούσαν μεταξύ τους, λέγοντας: Τι λόγος είναι αυτός! γιατί με εξουσία και δύναμη διατάζει τα ακάθαρτα πνεύματα και βγαίνουν έξω.
37 Και η φήμη του κυκλοφόρησε σε κάθε τόπο της γύρω περιοχής.
38 Και σηκώθηκε από τη συναγωγή και μπήκε στο σπίτι του Σίμωνα. Και η μητέρα της συζύγου του Σίμωνα έπεσε με μεγάλο πυρετό. και τον παρακαλούσαν για αυτήν.
39 Και στάθηκε από πάνω της και επέπληξε τον πυρετό. και την άφησε· και αμέσως σηκώθηκε και τους υπηρετούσε.
40 Και όταν έδυε ο ήλιος, όλοι όσοι είχαν άρρωστοι με διάφορες ασθένειες τους έφεραν κοντά του. και έβαλε τα χέρια του σε κάθε έναν από αυτούς και τους θεράπευσε.
41 Και έβγαιναν και διάβολοι από πολλούς, κραυγάζοντας και λέγοντας: Εσύ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και τους επέπληξε, τους άφησε να μη μιλήσουν· γιατί ήξεραν ότι αυτός ήταν ο Χριστός.
42 Και όταν ξημέρωσε, έφυγε και πήγε σε έναν έρημο τόπο· και ο λαός τον αναζητούσε, και πλησίασε κοντά του, και τον εμπόδισε, για να μη φύγει από αυτούς.
43 Και τους είπε: Πρέπει να κηρύξω τη βασιλεία του Θεού και σε άλλες πόλεις· γιατί γι' αυτό είμαι σταλμένος.
44 Και κήρυττε στις συναγωγές της Γαλιλαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Και συνέβη ώστε, καθώς ο λαός τον πίεζε να ακούσει τον λόγο του Θεού, στάθηκε δίπλα στη λίμνη της Γεννησαρέτ,
2 Και είδαν δύο πλοία να στέκονται δίπλα στη λίμνη· αλλά οι ψαράδες βγήκαν από αυτά και έπλεναν τα δίχτυα τους.
3 Και μπήκε σε ένα από τα πλοία, που ήταν του Σίμωνα, και του προσευχήθηκε να διώξει λίγο από τη στεριά. Και κάθισε, και δίδαξε τους ανθρώπους από το πλοίο.
4 Τώρα, όταν άφησε να μιλάει, είπε στον Σίμωνα: Πήγαινε στα βάθη και ρίξε τα δίχτυα σου για ένα τράβηγμα.
5 Και ο Σίμων αποκρινόμενος του είπε: Δάσκαλε, κοπιάσαμε όλη τη νύχτα, και δεν πήραμε τίποτα· ωστόσο, για τον λόγο σου θα ρίξω το δίχτυ.
6 Και όταν το έκαναν αυτό, έκλεισαν ένα μεγάλο πλήθος ψαριών· και το δίχτυ τους έσπασε.
7 Και έγνεψαν στους συντρόφους τους, που ήταν στο άλλο πλοίο, να έρθουν και να τους βοηθήσουν. Και ήρθαν, και γέμισαν και τα δύο πλοία, ώστε άρχισαν να βυθίζονται.
8 Όταν το είδε ο Σίμων Πέτρος, έπεσε στα γόνατα του Ιησού λέγοντας: Φύγε από μένα. γιατί είμαι αμαρτωλός άνθρωπος, Κύριε.
9 Διότι έμεινε έκπληκτος, και όλοι όσοι ήταν μαζί του, για το ρέμα των ψαριών που είχαν πιάσει.
10 Και έτσι ήταν και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι του Ζεβεδαίου, που ήταν σύντροφοι του Σίμωνα. Και ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα: Μη φοβάσαι. από εδώ και στο εξής θα πιάνεις ανθρώπους.
11 Και αφού έφεραν τα πλοία τους στη στεριά, τα παράτησαν όλα και τον ακολούθησαν.
12 Και όταν βρισκόταν σε μια πόλη, ιδού ένας άνθρωπος γεμάτος λέπρα· ο οποίος, βλέποντας τον Ιησού, έπεσε με το πρόσωπο και τον παρακαλούσε, λέγοντας: Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.
13 Και άπλωσε το χέρι του, και τον άγγιξε, λέγοντας: Θέλω: να είσαι καθαρός. Και αμέσως έφυγε από κοντά του η λέπρα.
14 Και τον πρόσταξε να μην το πει σε κανέναν· αλλά πήγαινε, και δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα, και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου, όπως πρόσταξε ο Μωυσής, για μαρτυρία σ' αυτούς.

15 Αλλά τόσο περισσότερο γινόταν η φήμη του· και πολλά πλήθη συνέρχονταν για να ακούσουν και να θεραπευθούν από αυτόν από τις ασθένειές τους.
16 Και αποσύρθηκε στην έρημο και προσευχήθηκε.
17 Και συνέβη μια μέρα, καθώς δίδασκε, ότι κάθονταν Φαρισαίοι και γιατροί του νόμου, οι οποίοι βγήκαν από κάθε πόλη της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ· και η δύναμη του Κυρίου. ήταν παρών για να τους θεραπεύσει.
18 Και, ιδού, οι άνθρωποι έφεραν σε ένα κρεβάτι έναν άνθρωπο που είχε συλληφθεί με παράλυση· και αναζητούσαν μέσα για να τον φέρουν μέσα και να τον ξαπλώσουν μπροστά του.
19 Και όταν δεν μπόρεσαν να βρουν με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να τον φέρουν μέσα εξαιτίας του πλήθους, πήγαν στην ταράτσα και τον άφησαν κάτω από το πλακάκι με τον καναπέ του στη μέση, μπροστά στον Ιησού.
20 Και όταν είδε την πίστη τους, του είπε: Άνθρωπε, οι αμαρτίες σου συγχωρούνται.
21 Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να συλλογίζονται, λέγοντας: Ποιος είναι αυτός που λέει βλασφημίες; Ποιος μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες, παρά μόνο ο Θεός;
22 Όταν όμως ο Ιησούς αντιλήφθηκε τους λογισμούς τους, αποκρινόμενος τους είπε: Τι λογαριάζεστε στις καρδιές σας;
23 Είτε είναι ευκολότερο, να πεις, οι αμαρτίες σου να σου συγχωρεθούν. ή να πεις, Σήκω και περπάτα;
24 Αλλά για να γνωρίσετε ότι ο Υιός του ανθρώπου έχει εξουσία πάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες, (είπε στον παράλυτο), σου λέω, Σήκω, πάρε τον καναπέ σου και πήγαινε στο σπίτι σου.
25 Και αμέσως σηκώθηκε μπροστά τους, και πήρε αυτό στο οποίο ήταν ξαπλωμένος, και πήγε στο σπίτι του, δοξάζοντας τον Θεό.
26 Και έμειναν όλοι κατάπληκτοι, και δόξασαν τον Θεό, και γέμισαν φόβο, λέγοντας: Σήμερα είδαμε παράξενα πράγματα.
27 Και μετά από αυτά βγήκε, και είδε έναν τελώνη, που ονομαζόταν Λευί, να κάθεται στο τελωνείο· και του είπε: Ακολούθησέ με.
28 Και τα άφησε όλα, σηκώθηκε και τον ακολούθησε.
29 Και ο Λευί του έκανε μεγάλη γιορτή στο σπίτι του· και ήταν μεγάλη παρέα τελώνων και άλλων που καθόταν μαζί τους.
30 Αλλά οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι τους μουρμούρισαν εναντίον των μαθητών του, λέγοντας: Γιατί τρώτε και πίνετε με τελώνες και αμαρτωλούς;
31 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Οι υγιείς δεν χρειάζονται γιατρό. αλλά αυτοί που είναι άρρωστοι.
32 Δεν ήρθα για να καλέσω τους δίκαιους, αλλά τους αμαρτωλούς σε μετάνοια.
33 Και του είπαν: Γιατί οι μαθητές του Ιωάννη νηστεύουν συχνά και προσεύχονται, και το ίδιο και οι μαθητές των Φαρισαίων; αλλά τρως και πίνεις;
34 Και τους είπε: Μπορείτε να κάνετε τα παιδιά του νυμφίου να νηστεύουν, ενώ ο γαμπρός είναι μαζί τους;
35 Θα έρθουν, όμως, οι μέρες που θα αφαιρεθεί από αυτούς ο γαμπρός, και τότε θα νηστέψουν εκείνες τις ημέρες.
36 Και τους είπε επίσης μια παραβολή. Κανένας δεν βάζει ένα κομμάτι από ένα καινούργιο ρούχο πάνω σε ένα παλιό. Αν είναι διαφορετικά, τότε και το καινούργιο κάνει ενοίκιο και το κομμάτι που βγήκε από το νέο δεν συμφωνεί με το παλιό.
37 Και κανένας δεν βάζει νέο κρασί σε παλιά μπουκάλια. Αλλιώς το νέο κρασί θα σκάσει τα μπουκάλια και θα χυθεί, και τα μπουκάλια θα χαθούν.
38 Αλλά καινούργιο κρασί πρέπει να μπαίνει σε νέα μπουκάλια. και σώζονται και τα δύο.
39 Και κανένας που έχει πιει παλιό κρασί δεν επιθυμεί αμέσως καινούργιο· γιατί λέει: Το παλιό είναι καλύτερο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και συνέβη το δεύτερο Σάββατο μετά το πρώτο, που πέρασε από τα χωράφια με τα καλαμπόκια. και οι μαθητές του μάδησαν τα στάχυα και έφαγαν, τρίβοντάς τα στα χέρια τους.
2 Και μερικοί από τους Φαρισαίους τους είπαν: Γιατί κάνετε αυτό που δεν επιτρέπεται να κάνετε τις ημέρες του Σαββάτου;
3 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Δεν διαβάσατε τόσο πολύ, τι έκανε ο Δαβίδ, όταν ο ίδιος πεινούσε, και όσοι ήταν μαζί του;
4 Πώς μπήκε στον οίκο του Θεού, και πήρε και έφαγε το ψωμί του προβλήματος, και έδωσε και σε αυτούς που ήταν μαζί του. που δεν επιτρέπεται να φάει παρά μόνο για τους ιερείς;
5 Και είπε προς αυτούς, ότι ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος και του Σαββάτου.
6 Και σε άλλο Σάββατο, μπήκε στη συναγωγή και δίδασκε· και ήταν ένας άνθρωπος του οποίου το δεξί χέρι ήταν μαραμένο.
7 Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι τον παρακολουθούσαν, αν θα θεράπευε το Σάββατο. για να βρουν μια κατηγορία εναντίον του.
8 Εκείνος όμως γνώριζε τις σκέψεις τους και είπε στον άνθρωπο που είχε το μαραμένο χέρι: Σήκω και στάσου στο μέσο. Και σηκώθηκε και στάθηκε μπροστά.
9 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Θα σας ρωτήσω ένα πράγμα. Είναι νόμιμο τις ημέρες του Σαββάτου να κάνουμε καλό ή κακό; να σώσει τη ζωή ή να την καταστρέψει;
10 Και κοιτάζοντας τους γύρω τους όλους, είπε στον άνθρωπο: Άπλωσε το χέρι σου. Και το έκανε: και το χέρι του αποκαταστάθηκε ολόκληρο όπως το άλλο.
11 Και γέμισαν τρέλα. και κοινωνούσαν μεταξύ τους τι μπορούσαν να κάνουν στον Ιησού.
12 Και συνέβη εκείνες τις ημέρες, που βγήκε σε ένα βουνό για να προσευχηθεί, και συνέχισε όλη τη νύχτα σε προσευχή στον Θεό.
13 Και όταν έγινε ημέρα, κάλεσε κοντά του τους μαθητές του· και από αυτούς εξέλεξε δώδεκα, τους οποίους ονόμασε και αποστόλους.
14 Ο Σίμων (τον οποίο ονόμασε και Πέτρο) και τον Ανδρέα τον αδελφό του, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τον Φίλιππο και τον Βαρθολομαίο,
15 Ο Ματθαίος και ο Θωμάς, ο Ιάκωβος ο γιος του Αλφαίου, και ο Σίμων, ο λεγόμενος Ζηλωτής,
16 Και ο Ιούδας, ο αδελφός του Ιακώβου, και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, που ήταν επίσης ο προδότης.
17 Και κατέβηκε μαζί τους, και στάθηκε στην πεδιάδα, και η παρέα των μαθητών του, και ένα μεγάλο πλήθος λαού από όλη την Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ, και από την

ακτή της Τύρου και της Σιδώνας, που ήρθαν να τον ακούσουν, και να γιατρευτούν από τις ασθένειές τους.
18 Και οι ταλαιπωρημένοι από ακάθαρτα πνεύματα, και θεραπεύτηκαν.
19 Και όλο το πλήθος ζητούσε να τον αγγίξει· επειδή, εξήλθε από αυτόν αρετή και τους θεράπευσε όλους.
20 Και σήκωσε τα μάτια του στους μαθητές του και είπε: Ευλογημένοι να είστε φτωχοί· γιατί δική σας είναι η βασιλεία του Θεού.
21 Μακάριοι είστε εσείς που πεινάτε τώρα· γιατί θα χορτάσετε. Μακάριοι είστε εσείς που κλαίτε τώρα· γιατί θα γελάσετε.
22 Μακάριοι είστε, όταν οι άνθρωποι θα σας μισήσουν, και όταν θα σας χωρίσουν από τη συντροφιά τους, και θα σας ονειδίσουν, και θα βγάλουν το όνομά σας ως κακό, για χάρη του Υιού του ανθρώπου.
23 Χαίρετε εκείνη την ημέρα και πηδήξτε από χαρά· επειδή, ιδού, η ανταμοιβή σας είναι μεγάλη στον ουρανό· επειδή, με τον ίδιο τρόπο έπραξαν οι πατέρες τους στους προφήτες.
24 Αλλά αλίμονο σε εσάς που είστε πλούσιοι! γιατί λάβατε την παρηγοριά σας.
25 Αλίμονο σε εσάς που χορτάσατε! γιατί θα πεινάς. Αλίμονο σε εσάς που γελάτε τώρα! γιατί θα θρηνήσετε και θα κλάψετε.
26 Αλίμονο σε σας, όταν όλοι οι άνθρωποι θα μιλήσουν καλά για εσάς! γιατί έτσι έκαναν οι πατέρες τους με τους ψευδοπροφήτες.
27 Εγώ όμως λέω σε εσάς που ακούτε: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, να κάνετε καλό σε αυτούς που σας μισούν·
28 Ευλόγησε αυτούς που σε καταριούνται και προσευχήσου για εκείνους που σε κακολογούν.
29 Και σε εκείνον που σε χτυπάει στο ένα μάγουλο πρόσφερε και το άλλο. και αυτός που σου αφαιρεί το μανδύα, απαγόρευσε να μην πάρει και το παλτό σου.
30 Δώσε σε κάθε άνθρωπο που σε ζητάει. και από αυτόν που σου αφαιρεί τα αγαθά μην τα ξαναζητήσεις.
31 Και όπως θέλετε να σας κάνουν οι άνθρωποι, το ίδιο κάντε και εσείς σε αυτούς.
32 Διότι, αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ποια ευγνωμοσύνη έχετε; γιατί και οι αμαρτωλοί αγαπούν εκείνους που τους αγαπούν.
33 Και αν κάνετε καλό σε εκείνους που σας κάνουν το καλό, τι ευχαριστία έχετε; γιατί και οι αμαρτωλοί κάνουν το ίδιο.
34 Και αν δανείσετε σε αυτούς από τους οποίους ελπίζετε να λάβετε, τι ευχαριστία έχετε; γιατί οι αμαρτωλοί δανείζουν και στους αμαρτωλούς, για να λάβουν και πάλι τόσα.
35 Αλλά αγαπάτε τους εχθρούς σας, και κάνετε το καλό, και δανείζετε, χωρίς να ελπίζετε σε τίποτα ξανά. και η ανταμοιβή σας θα είναι μεγάλη, και θα είστε τα παιδιά του Υψίστου· επειδή, είναι καλός προς τους αχάριστους και με τους κακούς.
36 Γίνεστε λοιπόν ελεήμονες, όπως και ο Πατέρας σας είναι ελεήμων.
37 Μην κρίνετε και δεν θα κριθείτε· μην καταδικάζετε και δεν θα καταδικαστείτε· συγχωρήστε και θα συγχωρεθείτε.
38 Δώστε, και θα σας δοθεί. καλό μέτρο, συμπιεσμένο, κουνημένο μαζί, και τρέχοντας, οι άνθρωποι θα δώσουν στην αγκαλιά σας. Διότι με το ίδιο μέτρο που μετράτε θα μετρηθεί ξανά σε εσάς.
39 Και τους είπε μια παραβολή: Μπορεί ο τυφλός να οδηγήσει τον τυφλό; δεν θα πέσουν και οι δύο στο χαντάκι;
40 Ο μαθητής δεν είναι πάνω από τον δάσκαλό του· αλλά κάθε τέλειος θα είναι σαν τον δάσκαλό του.
41 Και γιατί βλέπεις τη μύτη που είναι στο μάτι του αδελφού σου, αλλά δεν αντιλαμβάνεσαι τη δοκό που είναι στο δικό σου μάτι;
42 Και πώς μπορείς να πεις στον αδερφό σου: Αδελφέ, άφησέ με να βγάλω την κόλλα που είναι στο μάτι σου, όταν εσύ ο ίδιος δεν βλέπεις τη δοκό που είναι στο μάτι σου; Υποκριτέ, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το δικό σου μάτι και μετά θα δεις καθαρά για να βγάλεις το στόμιο που είναι στο μάτι του αδελφού σου.
43 Διότι ένα καλό δέντρο δεν φέρνει φθαρμένους καρπούς. ούτε ένα φθαρμένο δέντρο φέρνει καλούς καρπούς.
44 Γιατί κάθε δέντρο είναι γνωστό από τον ίδιο του τον καρπό. Διότι από αγκάθια δεν μαζεύουν σύκα, ούτε από βάτο μαζεύουν σταφύλια.
45 Ο καλός άνθρωπος από τον καλό θησαυρό της καρδιάς του βγάζει αυτό που είναι καλό. Και ο κακός άνθρωπος από τον κακό θησαυρό της καρδιάς του βγάζει το κακό· επειδή, για την αφθονία της καρδιάς το στόμα του μιλάει.
46 Και γιατί με αποκαλείτε, Κύριε, Κύριε, και δεν κάνετε αυτά που λέω;
47 Όποιος έρθει σε μένα και ακούσει τα λόγια μου και τα κάνει, θα σας δείξω σε ποιον μοιάζει.
48 Μοιάζει με έναν άνθρωπο που έχτισε ένα σπίτι, και έσκαψε βαθιά, και έβαλε τα θεμέλια σε έναν βράχο· και όταν σηκώθηκε η πλημμύρα, το ρυάκι χτύπησε δυνατά πάνω σε εκείνο το σπίτι, και δεν μπορούσε να το τινάξει· επειδή ήταν θεμελιωμένο σε βράχο. .
49 Αλλά εκείνος που ακούει και δεν κάνει, μοιάζει με άνθρωπο που χωρίς θεμέλια έχτισε ένα σπίτι στη γη. στο οποίο το ρέμα χτύπησε δυνατά και αμέσως έπεσε. και η καταστροφή αυτού του σπιτιού ήταν μεγάλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Και αφού τελείωσε όλα τα λόγια του στο ακροατήριο του λαού, μπήκε στην Καπερναούμ.
2 Και ο δούλος κάποιου εκατόνταρχου, που ήταν αγαπητός σε αυτόν, ήταν άρρωστος και έτοιμος να πεθάνει.
3 Και όταν άκουσε για τον Ιησού, έστειλε σε αυτόν τους πρεσβύτερους των Ιουδαίων, παρακαλώντας τον να έρθει και να θεραπεύσει τον δούλο του.
4 Και όταν ήρθαν στον Ιησού, τον παρακάλεσαν αμέσως, λέγοντας: Είναι άξιος για ποιον έπρεπε να κάνει αυτό.
5 Διότι αγαπά το έθνος μας, και μας έχτισε συναγωγή.
6 Τότε ο Ιησούς πήγε μαζί τους. Και όταν τώρα δεν ήταν μακριά από το σπίτι, ο εκατόνταρχος του έστειλε φίλους, λέγοντάς του: Κύριε, μη στενοχωριέσαι· γιατί δεν είμαι άξιος να μπεις κάτω από τη στέγη μου.
7 Γι' αυτό, ούτε εγώ θεώρησα άξιο να έρθω σε σένα· αλλά πες με έναν λόγο, και ο δούλος μου θα θεραπευτεί.
8 Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό την εξουσία, έχοντας κάτω από εμένα στρατιώτες, και λέω σε έναν: Πήγαινε, και αυτός πάει. Και σε άλλον, Έλα, και έρχεται. και στον δούλο μου, κάνε αυτό, και το κάνει.
9 Όταν ο Ιησούς τα άκουσε αυτά, θαύμασε μαζί του, και γύρισε και είπε στον λαό που τον ακολουθούσε, σας λέω, δεν βρήκα τόσο μεγάλη πίστη, όχι, ούτε στον Ισραήλ.

10 Και αυτοί που στάλθηκαν, επιστρέφοντας στο σπίτι, βρήκαν τον δούλο άρρωστο.
11 Και συνέβη την επομένη, που πήγε σε μια πόλη που ονομαζόταν Ναΐν. και πολλοί από τους μαθητές του πήγαν μαζί του, και πολύς κόσμος.
12 Και όταν πλησίασε στην πύλη της πόλης, ιδού, ένας νεκρός, ο μόνος γιος της μητέρας του, και ήταν χήρα· και πολύς κόσμος της πόλης ήταν μαζί της.
13 Και όταν την είδε ο Κύριος, τη σπλαχνίστηκε, και της είπε: Μην κλαις.
14 Και ήρθε και άγγιξε τη λαβή· και αυτοί που τον έφεραν σταμάτησαν. Και είπε: Νεαρά, σου λέω, Σήκω.
15 Και ο νεκρός ανακάθισε και άρχισε να μιλάει. Και τον παρέδωσε στη μητέρα του.
16 Και έγινε φόβος σε όλους· και δόξασαν τον Θεό, λέγοντας, ότι ένας μεγάλος προφήτης αναστήθηκε ανάμεσά μας. και, Ότι ο Θεός επισκέφτηκε τον λαό του.
17 Και αυτή η φήμη γι' αυτόν κυκλοφόρησε σε όλη την Ιουδαία και σε όλη τη γύρω περιοχή.
18 Και οι μαθητές του Ιωάννη του έδειξαν όλα αυτά.
19 Και ο Ιωάννης κάλεσε κοντά του δύο από τους μαθητές του, τους έστειλε στον Ιησού, λέγοντας: Εσύ είσαι αυτός που πρέπει να έρθεις; ή να ψάξουμε για άλλο;
20 Όταν οι άνδρες ήρθαν προς αυτόν, είπαν: Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής μας έστειλε σε σένα, λέγοντας: Εσύ είσαι αυτός που πρέπει να έρθεις; ή να ψάξουμε για άλλο;
21 Και την ίδια ώρα θεράπευσε πολλές από τις ασθένειες και τις πληγές τους και από τα πονηρά πνεύματα. και σε πολλούς τυφλούς έδωσε όραση.
22 Τότε ο Ιησούς αποκριθείς τους είπε: Πηγαίνετε και πείτε στον Ιωάννη αυτά που είδατε και ακούσατε. πως οι τυφλοί βλέπουν, οι κουτσοί περπατούν, οι λεπροί καθαρίζονται, οι κωφοί ακούνε, οι νεκροί ανασταίνουν, στους φτωχούς το ευαγγέλιο κηρύσσεται.
23 Και ευλογημένος είναι όποιος δεν σκανδαλιστεί σε μένα.
24 Και όταν έφυγαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννη, άρχισε να μιλά στον λαό για τον Ιωάννη: Τι βγήκατε στην έρημο να δείτε; Ένα καλάμι που τινάζεται από τον άνεμο;
25 Αλλά τι βγήκατε να δείτε; Ένας άντρας ντυμένος με μαλακά ρούχα; Ιδού, αυτοί που φορούν υπέροχα και ζουν με λεπτότητα, βρίσκονται στις αυλές των βασιλιάδων.
26 Αλλά τι βγήκατε να δείτε; Προφήτης; Ναι, σας λέω, και πολύ περισσότερο από έναν προφήτη.
27 Αυτός είναι, για τον οποίο είναι γραμμένο: Ιδού, στέλνω τον αγγελιοφόρο μου μπροστά στο πρόσωπό σου, ο οποίος θα προετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου.
28 Επειδή, σας λέω, μεταξύ εκείνων που γεννήθηκαν από γυναίκες δεν υπάρχει μεγαλύτερος προφήτης από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· αλλά ο μικρότερος στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος από αυτόν.
29 Και όλος ο λαός που τον άκουσε, και οι τελώνες, δικαίωσαν τον Θεό, βαπτιζόμενοι με το βάπτισμα του Ιωάννη.
30 Αλλά οι Φαρισαίοι και οι νομικοί απέρριψαν τη συμβουλή του Θεού εναντίον τους, επειδή δεν βαφτίστηκαν από αυτόν.
31 Και ο Κύριος είπε: Με πού λοιπόν να παρομοιάσω τους άνδρες αυτής της γενιάς; και πως ειναι?
32 Μοιάζουν με παιδιά που κάθονται στην αγορά, και καλούν ο ένας τον άλλον, και λένε: Σου πηδήξαμε, και δεν χορέψατε. σας θρηνήσαμε, και δεν κλάψατε.
33 Διότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήρθε ούτε τρώγοντας ψωμί ούτε πίνοντας κρασί. και λέτε, έχει διάβολο.
34 Ήρθε ο Υιός του ανθρώπου τρώγοντας και πίνει. και λέτε: Ιδού ένας λαίμαργος και ένας οινοχόος, φίλος των τελώνων και των αμαρτωλών!
35 Αλλά η σοφία είναι δικαιολογημένη από όλα τα παιδιά της.
36 Και ένας από τους Φαρισαίους τον ζήτησε να φάει μαζί του. Και μπήκε στο σπίτι του Φαρισαίου και κάθισε για φαγητό.
37 Και ιδού, μια γυναίκα στην πόλη, η οποία ήταν αμαρτωλή, όταν ήξερε ότι ο Ιησούς καθόταν στο σπίτι του Φαρισαίου, έφερε ένα αλαβάστρινο κουτί με αλοιφή,
38 Και στάθηκε στα πόδια του πίσω του κλαίγοντας, και άρχισε να πλένει τα πόδια του με δάκρυα, και τα σκούπισε με τις τρίχες του κεφαλιού της, και φίλησε τα πόδια του και τα άλειψε με την αλοιφή.
39 Και όταν το είδε ο Φαρισαίος που τον πρόσταξε, μίλησε μέσα του, λέγοντας: Αυτός, αν ήταν προφήτης, θα ήξερε ποια και ποια γυναίκα είναι αυτή που τον αγγίζει· γιατί είναι αμαρτωλή.
40 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος του είπε: Σίμωνα, έχω κάτι να σου πω. Και λέει, Δάσκαλε, πες.
41 Υπήρχε κάποιος δανειστής που είχε δύο οφειλέτες: ο ένας χρωστούσε πεντακόσιες πένες και ο άλλος πενήντα.
42 Και όταν δεν είχαν τίποτα να πληρώσουν, τους συγχώρεσε ειλικρινά και τους δύο. Πες μου λοιπόν, ποιος από αυτούς θα τον αγαπήσει περισσότερο;
43 Ο Σίμων αποκρίθηκε και είπε: Φαντάζομαι ότι αυτός, στον οποίο συγχώρησε τα περισσότερα. Και εκείνος του είπε: Δικαίως έκρινες.
44 Και γύρισε προς τη γυναίκα, και είπε στον Σίμωνα: Βλέπεις αυτή τη γυναίκα; Μπήκα στο σπίτι σου, δεν μου έδωσες νερό για τα πόδια μου· αλλά μου έπλυνε τα πόδια με δάκρυα και τα σκούπισε με τις τρίχες του κεφαλιού της.
45 Δεν μου έδωσες φιλί· αλλά αυτή η γυναίκα από τότε που μπήκα δεν έπαψε να φιλάει τα πόδια μου.
46 Δεν άλειψες το κεφάλι μου με λάδι· αλλά αυτή η γυναίκα άλειψε τα πόδια μου με αλοιφή.
47 Γι' αυτό σου λέω, οι αμαρτίες της, που είναι πολλές, συγχωρούνται. γιατί αγάπησε πολύ· αλλά σε όποιον συγχωρούνται λίγα, ο ίδιος αγαπά λίγα.
48 Και της είπε: Οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρηθεί.
49 Και εκείνοι που κάθονταν στο τραπέζι μαζί του άρχισαν να λένε μέσα τους: Ποιος είναι αυτός που συγχωρεί και αμαρτίες;
50 Και είπε στη γυναίκα: Η πίστη σου σε έσωσε. πήγαινε με την ησυχία σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και συνέβη μετά, που πήγε σε κάθε πόλη και χωριό, κηρύττοντας και αναγγέλλοντας τα χαρμόσυνα νέα της βασιλείας του Θεού· και οι δώδεκα ήταν μαζί του,
2 Και μερικές γυναίκες, που είχαν θεραπευθεί από πονηρά πνεύματα και αναπηρίες, η Μαρία κάλεσε τη Μαγδαληνή, από την οποία βγήκαν επτά διάβολοι,
3 Και η Ιωάννα, η σύζυγος του οικονόμου του Χούζα Ηρώδη, και η Σουζάνα, και πολλοί άλλοι, που τον υπηρέτησαν από την περιουσία τους.
4 Και όταν μαζεύτηκε πολύς κόσμος και ήλθε σε αυτόν από κάθε πόλη, είπε με μια παραβολή:

5 Ένας σπορέας βγήκε να σπείρει το σπόρο του· και καθώς έσπερνε, κάποιοι έπεσαν στην άκρη του δρόμου. και πατήθηκε, και τα πτηνά του ουρανού το κατασπάραξαν.
6 Και κάποιοι έπεσαν σε βράχο. και μόλις φύτρωσε, μαράθηκε, γιατί του έλειπε η υγρασία.
7 Και μερικά έπεσαν ανάμεσα σε αγκάθια. και τα αγκάθια φύτρωσαν μαζί του και το έπνιξαν.
8 Και άλλα έπεσαν σε καλό έδαφος, και φύτρωσαν, και έφεραν καρπούς εκατονταπλάσιους. Και αφού είπε αυτά τα πράγματα, φώναξε: Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούσει.
9 Και οι μαθητές του τον ρώτησαν, λέγοντας: Τι μπορεί να είναι αυτή η παραβολή;
10 Και είπε: Σε εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού· αλλά σε άλλους με παραβολές. ώστε βλέποντας να μη βλέπουν και ακούγοντας να μην καταλαβαίνουν.
11 Τώρα η παραβολή είναι η εξής: Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού.
12 Αυτοί που βρίσκονται δίπλα στο δρόμο είναι αυτοί που ακούν. τότε έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγο από τις καρδιές τους, μήπως πιστέψουν και σωθούν.
13 Αυτοί πάνω στο βράχο είναι εκείνοι, που όταν ακούν, δέχονται τον λόγο με χαρά. και αυτά δεν έχουν ρίζα, που για λίγο πιστεύουν, και σε καιρό πειρασμού πέφτουν μακριά.
14 Και αυτά που έπεσαν ανάμεσα στα αγκάθια είναι αυτά, τα οποία, όταν άκουσαν, βγαίνουν, και πνίγονται από τις μέριμνες και τα πλούτη και τις απολαύσεις αυτής της ζωής, και δεν φέρνουν κανένα καρπό στην τελειότητα.
15 Εκείνοι όμως που βρίσκονται στο καλό έδαφος είναι εκείνοι, που με τίμια και καλή καρδιά, αφού άκουσαν τον λόγο, τον τηρούν και καρποφορούν με υπομονή.
16 Κανείς, όταν έχει ανάψει ένα κερί, δεν το σκεπάζει με ένα σκεύος, ούτε το βάζει κάτω από ένα κρεβάτι. αλλά το βάζει σε ένα κηροπήγιο, για να δουν το φως όσοι μπαίνουν μέσα.
17 Διότι τίποτα δεν είναι μυστικό, που δεν θα φανερωθεί. ούτε τίποτα κρυφό, που δεν θα γίνει γνωστό και θα έρθει στο εξωτερικό.
18 Προσέχετε, λοιπόν, πώς ακούτε· επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί. και όποιος δεν έχει, θα αφαιρεθεί από αυτόν και αυτό που φαίνεται ότι έχει.
19 Τότε ήρθαν σε αυτόν η μητέρα του και οι αδελφοί του, και δεν μπορούσαν να έρθουν κοντά του για τον Τύπο.
20 Και του είπαν κάποιοι που έλεγαν: Η μητέρα σου και οι αδελφοί σου στέκονται έξω και θέλουν να σε δουν.
21 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Η μητέρα μου και οι αδελφοί μου είναι αυτοί που ακούν τον λόγο του Θεού και τον κάνουν.
22 Και συνέβη κάποια ημέρα, που μπήκε σε ένα πλοίο μαζί με τους μαθητές του· και τους είπε: Ας πάμε στην άλλη άκρη της λίμνης. Και ξεκίνησαν.
23 Καθώς όμως έπλεαν, αποκοιμήθηκε· και έπεσε καταιγίδα στη λίμνη. και γέμισαν με νερό και κινδύνευαν.
24 Και ήρθαν προς αυτόν, και τον ξύπνησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, αφέντη, χάνουμε. Τότε σηκώθηκε και επέπληξε τον άνεμο και την οργή του νερού· και σταμάτησαν, και έγινε ηρεμία.
25 Και τους είπε: Πού είναι η πίστη σας; Και αναρωτήθηκαν φοβούμενοι, λέγοντας ο ένας στον άλλον: Τι άνθρωπος είναι αυτός! γιατί διατάζει ακόμα και τους ανέμους και τα νερά, και τον υπακούουν.
26 Και έφτασαν στη χώρα των Γαδαρηνών, που είναι απέναντι από τη Γαλιλαία.
27 Και όταν βγήκε στη στεριά, τον συνάντησε έξω από την πόλη ένας άνθρωπος, που είχε διαβόλους από καιρό, και δεν φορούσε ρούχα, ούτε έμενε σε κανένα σπίτι, παρά μόνο στους τάφους.
28 Όταν είδε τον Ιησού, φώναξε, έπεσε μπροστά του και είπε με δυνατή φωνή: Τι σχέση έχω με σένα, Ιησού, Υιέ του Θεού του υψίστου; Σε παρακαλώ, μη βασανίζεις με.
29 (Επειδή είχε διατάξει το ακάθαρτο πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο. Γιατί πολλές φορές τον είχε πιάσει· και τον κρατούσαν δεμένο με αλυσίδες και με δεσμά· και έσπασε τα δεσμά, και οδηγήθηκε από τον διάβολο στην έρημο.)
30 Και τον ρώτησε ο Ιησούς, λέγοντας: Ποιο είναι το όνομά σου; Και είπε, Λεγεώνα, επειδή πολλοί διάβολοι μπήκαν μέσα του.
31 Και τον παρακάλεσαν να μην τους διατάξει να βγουν στα βαθιά.
32 Και ήταν εκεί ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έβοσκαν στο βουνό· και τον παρακαλούσαν να τους αφήσει να μπουν μέσα τους. Και τα έπαθε.
33 Τότε βγήκαν οι διάβολοι από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους· και το κοπάδι έτρεξε βίαια από ένα απότομο μέρος στη λίμνη, και πνίγηκαν.
34 Όταν αυτοί που τους τάιζαν είδαν τι έγινε, τράπηκαν σε φυγή και πήγαν και το διηγήθηκαν στην πόλη και στην εξοχή.
35 Τότε βγήκαν έξω να δουν τι έγινε. Και ήλθε στον Ιησού, και βρήκε τον άνθρωπο, από τον οποίο βγήκαν οι διάβολοι, να κάθεται στα πόδια του Ιησού, ντυμένο και με ορθό μυαλό· και φοβήθηκαν.
36 Και αυτοί που το είδαν, τους είπαν με ποιον τρόπο θεραπεύτηκε ο δαιμονισμένος.
37 Τότε όλο το πλήθος της γύρω περιοχής των Γαδαρηνών τον παρακαλούσε να φύγει από αυτούς. γιατί τους έπιασε μεγάλος φόβος· και ανέβηκε στο πλοίο και επέστρεψε ξανά.
38 Και ο άνθρωπος από τον οποίο βγήκαν οι διάβολοι τον παρακαλούσε να είναι μαζί του· αλλά ο Ιησούς τον απέστειλε λέγοντας:
39 Γύρνα στο σπίτι σου και δείξε πόσα μεγάλα πράγματα σου έκανε ο Θεός. Και πήγε και δημοσίευσε σε όλη την πόλη πόσα μεγάλα πράγματα του είχε κάνει ο Ιησούς.
40 Και συνέβη ότι, όταν επέστρεψε ο Ιησούς, ο λαός τον δέχτηκε με χαρά· επειδή, όλοι τον περίμεναν.
41 Και ιδού, ήρθε ένας άνδρας, ονόματι Ιάιρος, και ήταν αρχηγός της συναγωγής· και έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον παρακαλούσε να μπει στο σπίτι του.
42 Διότι είχε μια μοναχοκόρη, περίπου δώδεκα ετών, και βρισκόταν σε ετοιμοθάνατο. Αλλά καθώς πήγαινε ο κόσμος τον συνωστίστηκε.
43 Και μια γυναίκα που είχε πρόβλημα αίματος δώδεκα χρόνια, που είχε ξοδέψει όλη της τη ζωή σε γιατρούς, ούτε μπορούσε να θεραπευτεί από κανέναν,
44 Ήρθε πίσω του, και άγγιξε το όριο του ενδύματός του· και αμέσως έσβησε το αίμα της.
45 Και ο Ιησούς είπε: Ποιος με άγγιξε; Όταν όλοι αρνήθηκαν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του είπαν: Δάσκαλε, το πλήθος σε συνωστίζεται και σε πιέζει, και λες: Ποιος με άγγιξε;

46 Και ο Ιησούς είπε: Κάποιος με άγγιξε· γιατί αντιλαμβάνομαι ότι η αρετή έχει βγει από μέσα μου.
47 Και όταν η γυναίκα είδε ότι δεν ήταν κρυμμένη, ήρθε τρέμοντας, και πέφτοντας μπροστά του, του είπε μπροστά σε όλο τον λαό για ποιο λόγο τον άγγιξε και πώς γιατρεύτηκε αμέσως.
48 Και της είπε: Κόρη μου, παρηγορήσου· η πίστη σου σε έσωσε. πήγαινε με την ησυχία σου.
49 Ενώ μιλούσε ακόμη, έρχεται ένας από το σπίτι του αρχηγού της συναγωγής και του λέει: Η κόρη σου πέθανε. μην προβληματίζεις τον Δάσκαλο.
50 Όταν όμως το άκουσε ο Ιησούς, του απάντησε, λέγοντας: Μη φοβάσαι· μόνο πίστεψε, και θα θεραπευθεί.
51 Και όταν μπήκε στο σπίτι, δεν άφησε κανέναν να μπει μέσα, εκτός από τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και τον πατέρα και τη μητέρα της κόρης.
52 Και όλοι έκλαψαν και την θρήνησαν· εκείνος όμως είπε: Μη κλαις. δεν είναι νεκρή, αλλά κοιμάται.
53 Και τον περιγελούσαν, ξέροντας ότι ήταν νεκρή.
54 Και τους έβγαλε όλους έξω, και την έπιασε από το χέρι, και φώναξε λέγοντας: Υπηρέτρια, σήκω.
55 Και επανήλθε το πνεύμα της, και σηκώθηκε αμέσως· και πρόσταξε να της δώσει το φαγητό.
56 Και οι γονείς της έμειναν έκπληκτοι· αλλά τους πρόσταξε να μην πουν σε κανέναν τι έγινε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Τότε κάλεσε τους δώδεκα μαθητές του και τους έδωσε δύναμη και εξουσία πάνω σε όλους τους διαβόλους και να θεραπεύουν ασθένειες.
2 Και τους έστειλε να κηρύξουν τη βασιλεία του Θεού και να θεραπεύσουν τους αρρώστους.
3 Και τους είπε: Μην πάρετε τίποτα για το ταξίδι σας, ούτε ραβδιά, ούτε σερβιέτα, ούτε ψωμί, ούτε χρήματα. κανένα δεν έχει δύο στρώσεις το καθένα.
4 Και σε όποιο σπίτι εισέλθετε, μείνετε εκεί και φύγετε από εκεί.
5 Και όποιος δεν σας δεχτεί, όταν βγείτε από εκείνη την πόλη, τινάξτε το χώμα από τα πόδια σας για μαρτυρία εναντίον τους.
6 Και αναχώρησαν και περνούσαν τις πόλεις, κηρύττοντας το ευαγγέλιο και θεραπεύοντας παντού.
7 Και ο Ηρώδης ο τετράρχης άκουσε όλα όσα έγιναν από αυτόν· και σάστισε, επειδή ειπώθηκε σε μερικούς ότι ο Ιωάννης αναστήθηκε από τους νεκρούς.
8 Και από μερικούς, ότι ο Ηλίας είχε εμφανιστεί. και άλλων, ότι ένας από τους παλιούς προφήτες αναστήθηκε.
9 Και ο Ηρώδης είπε: Ιωάννη αποκεφάλισα· αλλά ποιος είναι αυτός, για τον οποίο ακούω τέτοια; Και ήθελε να τον δει.
10 Και οι απόστολοι, όταν επέστρεψαν, του είπαν όλα όσα είχαν κάνει. Και τους πήρε, και πήγε ιδιαιτέρως σε ένα έρημο μέρος της πόλης που ονομαζόταν Βηθσαϊδά.
11 Και ο λαός, όταν το έμαθε, τον ακολούθησε· και τους δέχτηκε, και τους μίλησε για τη βασιλεία του Θεού, και θεράπευσε όσους είχαν ανάγκη για θεραπεία.
12 Και όταν η μέρα άρχισε να φθείρεται, τότε ήρθαν οι δώδεκα, και του είπαν: Δώσε το πλήθος να φύγει, για να πάνε στις πόλεις και τις γύρω εξοχές, και να διανυκτερεύσουν και να πάρουν τα τρόφιμα· γιατί είμαστε εδώ σε έρημο μέρος.
13 Εκείνος όμως τους είπε: Δώστε τους να φάνε. Και είπαν: Δεν έχουμε άλλο παρά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια. παρά μόνο να πάμε να αγοράσουμε κρέας για όλον αυτόν τον κόσμο.
14 Διότι ήσαν περίπου πέντε χιλιάδες άνδρες. Και είπε στους μαθητές του: Βάλτε τους να καθίσουν στις πενήντα σε μια παρέα.
15 Και το έκαναν, και τους έβαλαν όλους να καθίσουν.
16 Έπειτα, πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, και κοίταξε προς τον ουρανό, τα ευλόγησε, και έσπασε και έδωσε στους μαθητές να τα βάλουν μπροστά στο πλήθος.
17 Και έφαγαν και χόρτασαν όλοι· και μαζεύτηκαν από θραύσματα που τους έμειναν δώδεκα καλάθια.
18 Και καθώς αυτός μόνος προσευχόταν, ήταν μαζί του οι μαθητές του· και τους ρώτησε, λέγοντας: Ποιος λέει ο λαός ότι είμαι;
19 Αποκρινόμενοι είπαν: Ιωάννης ο Βαπτιστής. αλλά κάποιοι λένε, Ηλία? και άλλοι λένε, ότι ένας από τους παλιούς προφήτες αναστήθηκε.
20 Τους είπε: Εσείς ποιος λέτε ότι είμαι; Ο Πέτρος απαντώντας είπε: Ο Χριστός του Θεού.
21 Και τους πρόσταξε αυστηρά, και τους πρόσταξε να μην το πουν σε κανέναν αυτό.
22 Λέγοντας: Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να υποφέρει πολλά, και να απορριφθεί από τους πρεσβυτέρους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς, και να θανατωθεί και να αναστηθεί την τρίτη ημέρα.
23 Και είπε σε όλους: Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώνει τον σταυρό του καθημερινά και ας με ακολουθεί.
24 Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· όποιος όμως θα χάσει τη ζωή του για χάρη μου, αυτός θα τη σώσει.
25 Διότι τι πλεονέκτημα έχει ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, και χάσει τον εαυτό του ή απορριφθεί;
26 Διότι, όποιος ντρέπεται για μένα και για τα λόγια μου, γι' αυτόν θα ντραπεί και ο Υιός του ανθρώπου, όταν έρθει στη δόξα του και στη δόξα του Πατέρα του και στους αγίους αγγέλους.
27 Αλήθεια όμως σας λέω, υπάρχουν κάποιοι που στέκονται εδώ, που δεν θα γευτούν θάνατο, μέχρι να δουν τη βασιλεία του Θεού.
28 Και συνέβη περίπου οκτώ ημέρες μετά από αυτά τα λόγια, πήρε τον Πέτρο και τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, και ανέβηκε σε ένα βουνό για να προσευχηθεί.
29 Και καθώς προσευχόταν, η μορφή του προσώπου του άλλαξε, και το ρούχο του ήταν λευκό και αστραφτερό.
30 Και, ιδού, μίλησαν μαζί του δύο άνδρες, οι οποίοι ήταν ο Μωυσής και ο Ηλίας.
31 Ο οποίος εμφανίστηκε με δόξα, και μίλησε για το θάνατό του που έπρεπε να επιτελέσει στην Ιερουσαλήμ.
32 Ο Πέτρος όμως και οι μαζί του βαρέθηκαν από τον ύπνο· και όταν ξύπνησαν, είδαν τη δόξα του και τους δύο άνδρες που στέκονταν μαζί του.
33 Και καθώς έφευγαν από αυτόν, ο Πέτρος είπε στον Ιησού: Δάσκαλε, είναι καλό για εμάς να είμαστε εδώ· και ας φτιάξουμε τρεις σκηνές· ένα για σένα, ένα για τον Μωυσή και ένα για τον Ηλία, χωρίς να ξέρει τι είπε.
34 Ενώ έλεγε έτσι, ήρθε ένα σύννεφο και τους επισκίασε· και φοβήθηκαν καθώς έμπαιναν στο σύννεφο.

35 Και ακούστηκε μια φωνή από τη νεφέλη, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, ακούστε τον.
36 Και όταν πέρασε η φωνή, ο Ιησούς βρέθηκε μόνος. Και το κράτησαν κοντά, και δεν είπαν σε κανέναν εκείνες τις ημέρες τίποτα από αυτά που είχαν δει.
37 Και συνέβη ότι την επομένη, όταν κατέβηκαν από το λόφο, τον συνάντησε πολύς κόσμος.
38 Και, ιδού, ένας άνδρας της παρέας φώναξε, λέγοντας: Δάσκαλε, σε παρακαλώ, κοίταξε τον γιο μου· γιατί είναι το μοναχοπαίδι μου.
39 Και, ιδού, ένα πνεύμα τον παίρνει, και ξαφνικά φωνάζει. και τον σχίζει ότι αφρίζει πάλι, και μελανιάζοντας τον με δυσκολία απομακρύνεται από αυτόν.
40 Και παρακάλεσα τους μαθητές σου να τον διώξουν. και δεν μπορούσαν.
41 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Ω γενεά άπιστη και διεστραμμένη, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας και θα σας υποφέρω; Φέρε τον γιο σου εδώ.
42 Και καθώς ερχόταν ακόμη, ο διάβολος τον έριξε κάτω και τον ζάρωσε. Και ο Ιησούς επέπληξε το ακάθαρτο πνεύμα και θεράπευσε το παιδί και το παρέδωσε πάλι στον πατέρα του.
43 Και όλοι έμειναν κατάπληκτοι με τη μεγάλη δύναμη του Θεού. Ενώ όμως απορούσαν όλοι για όλα όσα έκανε ο Ιησούς, είπε στους μαθητές του:
44 Αφήστε αυτά τα λόγια να βυθιστούν στα αυτιά σας· γιατί ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων.
45 Αλλά δεν κατάλαβαν αυτό το ρητό, και τους κρύφτηκε, ότι δεν το κατάλαβαν· και φοβήθηκαν να τον ρωτήσουν γι' αυτό το λόγο.
46 Τότε σηκώθηκε μεταξύ τους μια συλλογιστική, ποιος από αυτούς θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερος.
47 Και ο Ιησούς, καθώς αντιλήφθηκε τη σκέψη της καρδιάς τους, πήρε ένα παιδί και το έβαλε κοντά του,
48 Και τους είπε: Όποιος δεχθεί αυτό το παιδί στο όνομά μου, με δέχεται· και όποιος με δεχτεί, δέχεται αυτόν που με απέστειλε· επειδή, ο μικρότερος από όλους σας, αυτός θα είναι μεγάλος.
49 Και ο Ιωάννης αποκρίθηκε και είπε: Δάσκαλε, είδαμε κάποιον να εκδιώκει διαβόλους στο όνομά σου. και τον απαγορεύσαμε, γιατί δεν ακολουθεί μαζί μας.
50 Και ο Ιησούς του είπε: Μην τον εμποδίζεις· επειδή, όποιος δεν είναι εναντίον μας, είναι υπέρ μας.
51 Και όταν ήρθε η ώρα να τον σηκώσουν, έβαλε σταθερά το πρόσωπό του να πάει στην Ιερουσαλήμ,
52 Και έστειλε αγγελιοφόρους μπροστά του· και πήγαν, και μπήκαν σε ένα χωριό των Σαμαρειτών, για να ετοιμάσουν γι' αυτόν.
53 Και δεν τον δέχτηκαν, γιατί το πρόσωπό του ήταν σαν να πήγαινε στην Ιερουσαλήμ.
54 Και όταν οι μαθητές του Ιάκωβος και Ιωάννης το είδαν αυτό, είπαν: Κύριε, θέλεις να διατάξουμε να κατέβει φωτιά από τον ουρανό και να τους καταβροχθίσει, όπως και ο Ηλίας;
55 Εκείνος όμως γύρισε και τους επέπληξε και είπε: Δεν ξέρετε από τι πνεύμα είστε.
56 Διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να καταστρέψει τις ζωές των ανθρώπων, αλλά για να τις σώσει. Και πήγαν σε άλλο χωριό.
57 Και συνέβη ώστε, καθώς πήγαιναν στο δρόμο, κάποιος άνθρωπος του είπε: Κύριε, θα σε ακολουθήσω όπου κι αν πας.
58 Και ο Ιησούς του είπε: Οι αλεπούδες έχουν τρύπες, και τα πουλιά του ουρανού έχουν φωλιές. αλλά ο Υιός του ανθρώπου δεν έχει πού να βάλει το κεφάλι του.
59 Και είπε σε άλλον: Ακολούθησέ με. Εκείνος όμως είπε: Κύριε, άφησέ με πρώτα να πάω να θάψω τον πατέρα μου.
60 Ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους· εσύ όμως πήγαινε και κήρυξε τη βασιλεία του Θεού.
61 Και ένας άλλος είπε επίσης: Κύριε, θα σε ακολουθήσω. αλλά ας πάω πρώτα να τους αποχαιρετήσω, που βρίσκονται στο σπίτι στο σπίτι μου.
62 Και ο Ιησούς του είπε: Κανένας, αφού βάλει το χέρι του στο άροτρο και κοιτά πίσω, δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Μετά από αυτά, ο Κύριος διόρισε και άλλους εβδομήντα, και τους έστειλε δύο και δύο μπροστά του σε κάθε πόλη και τόπο, όπου θα ερχόταν ο ίδιος.
2 Γι' αυτό τους είπε: Ο θερισμός είναι πραγματικά μεγάλος, αλλά οι εργάτες λίγοι· προσευχηθείτε λοιπόν στον Κύριο του θερισμού, να στείλει εργάτες στον θερισμό του.
3 Πηγαίνετε στους δρόμους σας: ιδού, σας στέλνω ως αρνιά ανάμεσα σε λύκους.
4 Μην κουβαλάτε ούτε πουγκί, ούτε σερβιέτα, ούτε παπούτσια· και μην χαιρετάτε κανέναν, παρεμπιπτόντως.
5 Και σε όποιο σπίτι εισέλθετε, πείτε πρώτα: Ειρήνη σε αυτό το σπίτι.
6 Και αν ο γιος της ειρήνης είναι εκεί, η ειρήνη σας θα αναπαυθεί πάνω του· αν όχι, θα γυρίσει πάλι σε σας.
7 Και να μείνετε στο ίδιο σπίτι τρώγοντας και πίνοντας όσα δίνουν· γιατί ο εργάτης είναι άξιος της μίσθωσης του. Μην πηγαίνετε από σπίτι σε σπίτι.
8 Και σε όποια πόλη κι αν εισέλθετε και σας δεχτούν, να φάτε αυτά που είναι μπροστά σας.
9 Και θεραπεύστε τους αρρώστους που είναι μέσα σε αυτό, και πείτε τους, η βασιλεία του Θεού πλησίασε σε εσάς.
10 Σε όποια όμως πόλη κι αν μπείτε και δεν σας δέχονται, βγείτε στους δρόμους της ίδιας και πείτε:
11 Και το ίδιο το χώμα της πόλης σας, που μας έχει σφίξει, το σκουπίζουμε από πάνω σας· παρ' όλα αυτά να είστε βέβαιοι για αυτό, ότι η βασιλεία του Θεού πλησίασε σε εσάς.
12 Αλλά σας λέω, ότι θα είναι πιο ανεκτό εκείνη την ημέρα για τα Σόδομα, παρά για εκείνη την πόλη.
13 Αλίμονο σε σένα, Χοραζίν! Αλίμονο σε σένα, Βηθσαΐδα! Διότι αν είχαν γίνει στην Τύρο και στη Σιδώνα τα θαυμαστά έργα, που έγιναν σε εσάς, πριν από πολύ καιρό είχαν μετανοήσει, καθισμένοι με σάκο και στάχτη.
14 Αλλά θα είναι πιο ανεκτό για την Τύρο και τη Σιδώνα στην κρίση, παρά για εσάς.
15 Και εσύ, Καπερναούμ, που υψώθηκες στον ουρανό, θα ριχτείς στην κόλαση.
16 Όποιος σας ακούει, με ακούει. Και αυτός που σας περιφρονεί, με περιφρονεί. και αυτός που με καταφρονεί, καταφρονεί αυτόν που με έστειλε.

17 Και οι εβδομήντα επέστρεψαν πάλι με χαρά, λέγοντας: Κύριε, και οι διάβολοι υποτάσσονται σε μας μέσω του ονόματός σου.
18 Και τους είπε, είδα τον Σατανά σαν αστραπή να πέφτει από τον ουρανό.
19 Ιδού, σας δίνω εξουσία να πατάτε πάνω σε φίδια και σκορπιούς, και πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού: και τίποτα δεν θα σας βλάψει με κανένα τρόπο.
20 Ωστόσο, μη χαίρεστε, που τα πνεύματα υποτάσσονται σε εσάς. αλλά μάλλον να χαίρεσαι, γιατί τα ονόματά σου είναι γραμμένα στον ουρανό.
21 Εκείνη την ώρα ο Ιησούς χάρηκε στο πνεύμα και είπε: Σε ευχαριστώ, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, που έκρυψες αυτά τα πράγματα από τους σοφούς και συνετούς, και τα αποκάλυψες στα μωρά· έτσι, Πατέρα. γιατί έτσι φάνηκε καλό στα μάτια σου.
22 Όλα μου παραδόθηκαν από τον Πατέρα μου· και κανείς δεν ξέρει ποιος είναι ο Υιός, παρά μόνο ο Πατέρας. και ποιος είναι ο Πατέρας, αλλά ο Υιός, και αυτός στον οποίο ο Υιός θα τον αποκαλύψει.
23 Και τον έστρεψε προς τους μαθητές του και είπε ιδιαιτέρως: Μακάριοι οι οφθαλμοί που βλέπουν αυτά που βλέπετε.
24 Γιατί σας λέω, ότι πολλοί προφήτες και βασιλιάδες θέλησαν να δουν αυτά που βλέπετε, και δεν τα είδαν. και να ακούσετε αυτά που ακούτε, και δεν τα έχετε ακούσει.
25 Και ιδού, κάποιος νομικός σηκώθηκε, και τον έβαλε σε πειρασμό, λέγοντας: Δάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;
26 Αυτός του είπε: Τι είναι γραμμένο στον νόμο; πως διαβάζεις
27 Και εκείνος αποκρίθηκε είπε: Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά, και με όλη σου την ψυχή, και με όλη τη δύναμή σου και με όλη σου τη διάνοια. και ο πλησίον σου σαν τον εαυτό σου.
28 Και του είπε: Σωστά απάντησες· κάνε αυτό και θα ζήσεις.
29 Εκείνος όμως, θέλοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του, είπε στον Ιησού: Και ποιος είναι ο πλησίον μου;
30 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Κάποιος άνθρωπος κατέβηκε από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ, και έπεσε ανάμεσα σε κλέφτες, οι οποίοι τον έγδυσαν από τα ρούχα του, και τον τραυμάτισαν, και αναχώρησαν, αφήνοντάς τον μισοπεθαμένο.
31 Και κατά τύχη κατέβηκε ένας ιερέας από εκεί· και όταν τον είδε, πέρασε από την άλλη πλευρά.
32 Και ένας Λευίτης, όταν ήταν στον τόπο, ήρθε και τον κοίταξε και πέρασε από την άλλη πλευρά.
33 Και κάποιος Σαμαρείτης, καθώς ταξίδευε, ήρθε εκεί που ήταν· και όταν τον είδε, τον σπλαχνίστηκε.
34 Και πήγε κοντά του, και έδεσε τις πληγές του, ρίχνοντας λάδι και κρασί, και τον έβαλε στο θηρίο του, και τον έφερε σε ένα πανδοχείο και τον φρόντισε.
35 Και την επομένη, όταν έφυγε, έβγαλε δύο πένες, και τα έδωσε στον οικοδεσπότη, και του είπε: Φρόντισέ τον. και ό,τι περισσότερο ξοδέψεις, όταν ξανάρθω, θα σου το πληρώσω.
36 Ποιος τώρα από αυτούς τους τρεις, νομίζεις, ήταν πλησίον αυτού που έπεσε ανάμεσα στους κλέφτες;
37 Και είπε: Αυτός που έδειξε έλεος σε αυτόν. Τότε ο Ιησούς του είπε: Πήγαινε και κάνε κι εσύ το ίδιο.
38 Και καθώς πήγαιναν, μπήκε σε ένα χωριό· και μια γυναίκα που ονομαζόταν Μάρθα τον δέχθηκε στο σπίτι της.
39 Και είχε μια αδερφή που λεγόταν Μαρία, η οποία επίσης καθόταν στα πόδια του Ιησού και άκουσε τον λόγο του.
40 Αλλά η Μάρθα ήταν κουρασμένη για πολλή υπηρεσία, και ήρθε σε αυτόν και είπε: Κύριε, δεν σε νοιάζει που η αδελφή μου με άφησε να υπηρετήσω μόνη; πείτε της λοιπόν να με βοηθήσει.
41 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Μάρθα, Μάρθα, προσέχεις και ανησυχείς για πολλά πράγματα.
42 Αλλά ένα πράγμα χρειάζεται: και η Μαρία διάλεξε εκείνο το καλό μέρος, που δεν θα αφαιρεθεί από αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και συνέβη ότι, καθώς προσευχόταν σε ένα ορισμένο μέρος, όταν σταμάτησε, ένας από τους μαθητές του είπε προς αυτόν: Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε, όπως δίδαξε και ο Ιωάννης τους μαθητές του.
2 Και τους είπε: Όταν προσεύχεστε, πείτε, Πατέρα μας που είσαι στους ουρανούς, να αγιαστεί το όνομά σου. Έλα το βασίλειό σου. Ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι και στη γη.
3 Δώστε μας μέρα με τη μέρα το ψωμί μας.
4 Και συγχώρεσε μας τις αμαρτίες μας. γιατί και εμείς συγχωρούμε κάθε έναν που μας χρωστάει. Και μη μας οδηγήσεις σε πειρασμό. αλλά λύτρωσε μας από το κακό.
5 Και τους είπε: Ποιος από εσάς θα έχει φίλο και θα πάει κοντά του τα μεσάνυχτα και θα του πει: Φίλε, δάνεισέ μου τρία ψωμιά.
6 Γιατί ένας φίλος μου στο ταξίδι του ήρθε σε μένα, και δεν έχω τίποτα να του βάλω;
7 Και αυτός από μέσα θα απαντήσει και θα πει: Μη με ταράζετε· η πόρτα είναι τώρα κλειστή και τα παιδιά μου είναι μαζί μου στο κρεβάτι. Δεν μπορώ να σηκωθώ και να σου δώσω.
8 Σας λέω, αν και δεν θα σηκωθεί και δεν θα του δώσει, επειδή είναι φίλος του, όμως, λόγω της σημασίας του, θα σηκωθεί και θα του δώσει όσα χρειάζεται.
9 Και σας λέω, ζητήστε και θα σας δοθεί. Ψάξτε και θα βρείτε. χτυπήστε και θα σας ανοιχτεί.
10 Διότι καθένας που ζητά λαμβάνει. και αυτός που ψάχνει βρίσκει. και σε αυτόν που χτυπά θα ανοίξει.
11 Εάν ένας γιος ζητήσει ψωμί από κάποιον από εσάς που είναι πατέρας, θα του δώσει μια πέτρα; ή αν ζητήσει ένα ψάρι, θα του δώσει για ψάρι ένα φίδι;
12 Ή αν ζητήσει ένα αυγό, θα του προσφέρει έναν σκορπιό;
13 Αν λοιπόν εσείς, πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά δώρα στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο ουράνιος Πατέρας σας θα δώσει το Άγιο Πνεύμα σε αυτούς που του ζητούν;
14 Και έβγαζε έναν διάβολο, και ήταν βουβός. Και όταν έφυγε ο διάβολος, μίλησε ο βουβός. και ο κόσμος αναρωτήθηκε.
15 Μερικοί όμως από αυτούς είπαν: Διώχνει τους διαβόλους μέσω του Βελζεβούλ, του αρχηγού των διαβόλων.
16 Και άλλοι, πειράζοντάς τον, ζητούσαν από αυτόν σημείο από τον ουρανό.
17 Εκείνος όμως, γνωρίζοντας τις σκέψεις τους, τους είπε: Κάθε βασίλειο που διαιρείται εναντίον του εαυτού

ερημώνεται. και ένα σπίτι που χωρίζεται σε ένα σπίτι πέφτει.
18 Αν και ο Σατανάς διαιρεθεί εναντίον του εαυτού του, πώς θα σταθεί η βασιλεία του; επειδή λέτε ότι διώχνω τους διαβόλους μέσω του Βελζεβούλ.
19 Και αν εγώ διώχνω διαβόλους μέσω του Βελζεβούλ, με ποιον τους διώχνουν οι γιοι σας; γι' αυτό θα είναι οι κριτές σας.
20 Αλλά αν με το δάχτυλο του Θεού διώχνω τους διαβόλους, αναμφίβολα η βασιλεία του Θεού ήρθε επάνω σας.
21 Όταν ένας ισχυρός άνδρας οπλισμένος διατηρεί το παλάτι του, τα αγαθά του είναι σε ειρήνη:
22 Αλλά όταν ένας ισχυρότερος από αυτόν έρθει επάνω του και τον νικήσει, του παίρνει όλη την πανοπλία του στην οποία είχε εμπιστοσύνη, και μοιράζει τα λάφυρά του.
23 Όποιος δεν είναι μαζί μου είναι εναντίον μου· και όποιος δεν μαζεύει μαζί μου σκορπίζει.
24 Όταν το ακάθαρτο πνεύμα βγαίνει από έναν άνθρωπο, περπατά μέσα από ξηρούς τόπους, αναζητώντας ανάπαυση. Και μη βρίσκοντας κανένα, λέει, θα επιστρέψω στο σπίτι μου απ' όπου βγήκα.
25 Και όταν έρχεται, το βρίσκει σκουπισμένο και στολισμένο.
26 Τότε πηγαίνει και παίρνει κοντά του άλλα επτά πνεύματα πιο πονηρά από τον εαυτό του. και εισέρχονται και κατοικούν εκεί· και η τελευταία κατάσταση αυτού του ανθρώπου είναι χειρότερη από την πρώτη.
27 Και συνέβη ώστε, καθώς έλεγε αυτά τα πράγματα, μια γυναίκα από την ομάδα ύψωσε τη φωνή της, και του είπε: Ευλογημένη η μήτρα που σε γέννησε, και τα παπάκια που ρούφηξες.
28 Εκείνος όμως είπε: Μάλιστα, μακάριοι είναι εκείνοι που ακούνε τον λόγο του Θεού και τον τηρούν.
29 Και όταν ο λαός συγκεντρώθηκε, άρχισε να λέει: Αυτή είναι κακή γενιά· ζητούν σημάδι. και δεν θα του δοθεί σημείο, παρά μόνο το σημείο του προφήτη Ιωνά.
30 Διότι, όπως ο Ιωνάς ήταν σημείο για τους Νινευίτες, έτσι θα είναι και ο Υιός του ανθρώπου σε αυτή τη γενιά.
31 Η βασίλισσα του νότου θα εγερθεί στην κρίση μαζί με τους άνδρες αυτής της γενιάς και θα τους καταδικάσει· επειδή, ήρθε από τα πέρατα της γης για να ακούσει τη σοφία του Σολομώντα. και, ιδού, ένας μεγαλύτερος από τον Σολομώντα είναι εδώ.
32 Οι άντρες της Νινευή θα ξεσηκωθούν στην κρίση μαζί με αυτήν τη γενιά, και θα την καταδικάσουν· επειδή, μετάνοισαν στο κήρυγμα του Ιωνά. και, ιδού, ένας μεγαλύτερος από τον Jonas είναι εδώ.
33 Κανείς, όταν ανάβει ένα κερί, δεν το βάζει σε κρυφό μέρος, ούτε κάτω από μια θήκη, αλλά σε ένα κηροπήγιο, για να δουν το φως όσοι μπαίνουν μέσα.
34 Το φως του σώματος είναι το μάτι· επομένως, όταν το μάτι σου είναι απλό, ολόκληρο το σώμα σου είναι επίσης γεμάτο φως. αλλά όταν το μάτι σου είναι κακό, το σώμα σου είναι επίσης γεμάτο σκοτάδι.
35 Πρόσεχε, λοιπόν, το φως που είναι μέσα σου να μην είναι σκοτάδι.
36 Εάν λοιπόν ολόκληρο το σώμα σου είναι γεμάτο φως, χωρίς μέρος σκοτεινό, ολόκληρο θα είναι γεμάτο φως, όπως όταν η φωτεινή λάμψη ενός κεριού σου δίνει φως.
37 Και καθώς έλεγε, κάποιος Φαρισαίος τον παρακάλεσε να δειπνήσει μαζί του· και μπήκε μέσα και κάθισε για φαγητό.
38 Και όταν το είδε ο Φαρισαίος, θαύμασε που δεν είχε πλυθεί πρώτα πριν από το δείπνο.
39 Και ο Κύριος του είπε: Τώρα εσείς οι Φαρισαίοι καθαρίζετε το εξωτερικό του ποτηριού και του πιάτου; αλλά το εσωτερικό σου είναι γεμάτο λησμονιά και κακία.
40 Ανόητοι, αυτός που έφτιαξε το έξω δεν έκανε και αυτό που είναι μέσα;
41 Αλλά μάλλον δώστε ελεημοσύνη από αυτά που έχετε. και, ιδού, όλα τα πράγματα είναι καθαρά για εσάς.
42 Αλλά αλίμονο σε εσάς, Φαρισαίοι! γιατί παίρνετε δέκατα από το δυόσμο και τη μέντα και κάθε είδους βότανα, και προσπερνάτε την κρίση και την αγάπη του Θεού: αυτά έπρεπε να κάνετε, και να μην αφήσετε το άλλο αναιρεμένο.
43 Αλίμονο σε σας, Φαρισαίοι! γιατί αγαπάτε τις ανώτερες θέσεις στις συναγωγές και τους χαιρετισμούς στις αγορές.
44 Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές! γιατί είστε σαν τάφους που δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι που περπατούν πάνω τους δεν τους γνωρίζουν.
45 Τότε ένας από τους δικηγόρους αποκρίθηκε και του είπε: Δάσκαλε, λέγοντας έτσι ότι κατακρίνεις και εμάς.
46 Και είπε: Αλίμονο και σε εσάς, νομικοί! γιατί φορτώνετε τους ανθρώπους με βάρη που είναι δύσκολο να σηκωθούν, και εσείς οι ίδιοι δεν αγγίζετε τα βάρη με ένα από τα δάχτυλά σας.
47 Αλίμονο σε σας! γιατί οικοδομείτε τους τάφους των προφητών και οι πατέρες σας τους σκότωσαν.
48 Αληθινά δίνετε μαρτυρία ότι επιτρέπετε τα έργα των πατέρων σας· επειδή, πράγματι τους σκότωσαν, και εσείς οικοδομείτε τους τάφους τους.
49 Γι' αυτό είπε και η σοφία του Θεού: Θα τους στείλω προφήτες και αποστόλους, και μερικούς από αυτούς θα σκοτώσουν και θα διώξουν·
50 Για να ζητηθεί από αυτή τη γενιά το αίμα όλων των προφητών, που χύθηκε από την ίδρυση του κόσμου.
51 Από το αίμα του Άβελ έως το αίμα του Ζαχαρία, που χάθηκε μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· αλήθεια σας λέω, θα ζητηθεί από αυτή τη γενιά.
52 Αλίμονο σε εσάς, δικηγόροι! γιατί αφαιρέσατε το κλειδί της γνώσης· δεν μπήκατε μέσα σας, και όσους εισέρχονταν μέσα εμποδίζατε.
53 Και καθώς τους έλεγε αυτά, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να τον παρακινούν έντονα και να τον παρακινούν να μιλήσει για πολλά.
54 Τον έστηναν αναμονή και ζητούσαν να βγάλουν κάτι από το στόμα του, για να τον κατηγορήσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Εν τω μεταξύ, όταν συγκεντρώθηκε ένα αναρίθμητο πλήθος ανθρώπων, τόσο που πατούσε ο ένας πάνω στον άλλον, άρχισε να λέει στους μαθητές του πρώτα απ' όλα: Προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων, που είναι υποκρισία.
2 Διότι δεν υπάρχει τίποτα καλυμμένο, που δεν θα αποκαλυφθεί. ούτε κρύφτηκε, αυτό δεν θα γίνει γνωστό.
3 Γι' αυτό ό,τι είπατε στο σκοτάδι θα ακουστεί στο φως. και ό,τι είπατε στο αυτί στις ντουλάπες θα διακηρυχτεί στις ταράτσες.

4 Και σας λέω φίλοι μου, μη φοβάστε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, και μετά από αυτό δεν μπορούν να κάνουν άλλο.
5 Αλλά θα σας προειδοποιήσω ποιον θα φοβάστε: Να φοβάστε αυτόν, που αφού σκότωσε έχει τη δύναμη να ρίξει στην κόλαση. ναι, σας λέω, να τον φοβάστε.
6 Δεν πωλούνται πέντε σπουργίτια για δύο πέτρες, και κανένα από αυτά δεν έχει ξεχαστεί ενώπιον του Θεού;
7 Αλλά και οι ίδιες οι τρίχες του κεφαλιού σου είναι όλες αριθμημένες. Μη φοβάστε λοιπόν: έχετε μεγαλύτερη αξία από πολλά σπουργίτια.
8 Επίσης σας λέω: Όποιος με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα τον ομολογήσει και ο Υιός του ανθρώπου ενώπιον των αγγέλων του Θεού.
9 Αλλά εκείνος που με αρνείται ενώπιον των ανθρώπων θα αρνηθεί ενώπιον των αγγέλων του Θεού.
10 Και όποιος πει λόγο εναντίον του Υιού του ανθρώπου, θα συγχωρηθεί· αλλά σε εκείνον που βλασφημεί κατά του Αγίου Πνεύματος δεν θα συγχωρηθεί.
11 Και όταν σας φέρουν στις συναγωγές, και σε δικαστές και εξουσίες, μη σκέφτεστε πώς ή τι θα απαντήσετε, ή τι θα πείτε:
12 Διότι το Άγιο Πνεύμα θα σας διδάξει την ίδια ώρα τι πρέπει να πείτε.
13 Και ένας από την ομάδα του είπε: Δάσκαλε, μίλησε στον αδελφό μου, να μοιράσει την κληρονομιά μαζί μου.
14 Και του είπε: άνθρωπε, ποιος με έκανε κριτή ή διαχωριστή πάνω σου;
15 Και τους είπε: Προσέχετε και προσέχετε από την πλεονεξία· διότι η ζωή του ανθρώπου δεν συνίσταται στην αφθονία των πραγμάτων που κατέχει.
16 Και τους είπε μια παραβολή, λέγοντας: Η γη κάποιου πλούσιου έφερε άφθονη.
17 Και σκέφτηκε μέσα του, λέγοντας: Τι να κάνω, γιατί δεν έχω χώρο να δώσω τους καρπούς μου;
18 Και είπε: Αυτό θα κάνω: Θα γκρεμίσω τα αμπάρια μου και θα χτίσω μεγαλύτερα. και εκεί θα χαρίσω όλους τους καρπούς και τα αγαθά μου.
19 Και θα πω στην ψυχή μου: Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά φυλαγμένα για πολλά χρόνια. ηρέμησε, φάε, πιες και χαίρεσαι.
20 Αλλά ο Θεός του είπε: ανόητε, αυτή τη νύχτα θα ζητηθεί από σένα η ψυχή σου· τότε τίνος θα είναι αυτά που πρόσφερες;
21 Έτσι είναι και αυτός που μαζεύει θησαυρούς για τον εαυτό του, και δεν είναι πλούσιος έναντι του Θεού.
22 Και είπε στους μαθητές του· Γι' αυτό σας λέω, μη λάβετε υπόψη τη ζωή σας, τι θα φάτε. ούτε για το σώμα τι θα φορέσετε.
23 Η ζωή είναι περισσότερο από κρέας, και το σώμα είναι περισσότερο από ρούχα.
24 Σκεφτείτε τα κοράκια: γιατί ούτε σπέρνουν ούτε θερίζουν. που δεν έχουν ούτε αποθήκη ούτε αχυρώνα. και ο Θεός τους ταΐζει: πόσο περισσότερο είστε καλύτεροι από τα πτηνά;
25 Και ποιος από εσάς μπορεί να προσθέσει στο ανάστημά του έναν πήχυ, με τη σκέψη του;
26 Αν λοιπόν δεν μπορείτε να κάνετε αυτό το λιγότερο, γιατί σκέφτεστε για τα υπόλοιπα;
27 Εξετάστε τα κρίνα πώς μεγαλώνουν: δεν κοπιάζουν, δεν κλωστούν. Και όμως σας λέω, ότι ο Σολομών σε όλη του τη δόξα δεν ήταν ντυμένος όπως ένας από αυτούς.
28 Αν, λοιπόν, ο Θεός ντύνει έτσι το χορτάρι, που είναι σήμερα στο χωράφι και αύριο ρίχνεται στον φούρνο. πόσο περισσότερο θα σας ντύσει, ολιγόπιστοι;
29 Και μην ψάχνετε τι θα φάτε ή τι θα πιείτε, ούτε έχετε αμφιβολίες.
30 Διότι όλα αυτά τα ζητούν τα έθνη του κόσμου· και ο Πατέρας σας γνωρίζει ότι έχετε ανάγκη από αυτά.
31 Αλλά μάλλον ζητάτε τη βασιλεία του Θεού. και όλα αυτά θα προστεθούν σε εσάς.
32 Μη φοβάσαι, μικρό κοπάδι. γιατί είναι ευχαρίστηση του Πατέρα σας να σας δώσει τη βασιλεία.
33 Πουλήστε ότι έχετε και δώστε ελεημοσύνη. Παρέχετε στον εαυτό σας σάκους που δεν είναι παλιοί, έναν θησαυρό στους ουρανούς που δεν σβήνει, όπου κανένας κλέφτης δεν πλησιάζει, ούτε ο σκόρος διαφθείρει.
34 Διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.
35 Ας είναι ζωσμένες οι οσφύ σας και τα φώτα σας αναμμένα.
36 Και εσείς οι ίδιοι μοιάζετε με ανθρώπους που περιμένουν τον κύριό τους πότε θα επιστρέψει από το γάμο. ώστε όταν έρθει και χτυπήσει, να του ανοίξουν αμέσως.
37 Μακάριοι είναι εκείνοι οι δούλοι, τους οποίους ο Κύριος, όταν έρθει, θα βρει να αγρυπνούν· αλήθεια σας λέω, ότι θα ζωσθεί και θα τους κάνει να καθίσουν για φαγητό, και θα βγει και θα τους υπηρετήσει.
38 Και αν έρθει στη δεύτερη φρουρά, ή έρθει στην τρίτη φρουρά, και τους βρει έτσι, μακάριοι αυτοί οι δούλοι.
39 Και να ξέρετε αυτό, ότι αν ο οικοδεσπότης γνώριζε ποια ώρα θα έρθει ο κλέφτης, θα έβλεπε και δεν θα άφηνε να διαρρήξει το σπίτι του.
40 Να είστε λοιπόν και εσείς έτοιμοι· επειδή, ο Υιός του ανθρώπου έρχεται σε ώρα που δεν νομίζετε.
41 Τότε ο Πέτρος είπε προς αυτόν· Κύριε, λέγεις αυτήν την παραβολή σε μας ή και σε όλους;
42 Και ο Κύριος είπε: Ποιος είναι, λοιπόν, αυτός ο πιστός και σοφός οικονόμος, τον οποίο ο κύριός του θα κάνει αρχηγό στο σπιτικό του, για να τους δώσει τη μερίδα του κρέατος στην κατάλληλη εποχή;
43 Μακάριος είναι ο δούλος εκείνος, τον οποίο ο κύριός του, όταν έρθει, θα βρει να κάνει έτσι.
44 Αλήθεια σας λέω, ότι θα τον κάνει κυρίαρχο σε όλα όσα έχει.
45 Και αν αυτός ο δούλος πει μέσα στην καρδιά του: Ο κύριός μου καθυστερεί τον ερχομό του. και θα αρχίσουν να δέρνουν τους υπηρέτες και τις κόρες, και να τρώνε και να πίνουν και να μεθάνε.
46 Ο κύριος εκείνου του δούλου θα έρθει σε μια μέρα που δεν θα τον αναζητά, και σε μια ώρα που δεν θα το γνωρίζει, και θα τον κόψει, και θα του ορίσει τη μερίδα του με τους απίστους.
47 Και εκείνος ο δούλος, που γνώριζε το θέλημα του κυρίου του, και δεν προετοιμάστηκε, ούτε έκανε σύμφωνα με το θέλημά του, θα χτυπηθεί με πολλές ραβδώσεις.
48 Αλλά εκείνος που δεν ήξερε, και διέπραξε πράγματα που άξιζαν τα χτυπήματα, θα κτυπηθεί με λίγα χτυπήματα. Διότι σε όποιον δοθούν πολλά, θα ζητηθούν πολλά από αυτόν· και σε όποιον έχουν αφιερώσει πολλά, από αυτόν θα ζητήσουν περισσότερα.
49 Ήρθα να στείλω φωτιά στη γη. και τι θα κάνω, αν έχει ήδη ανάψει;

50 Αλλά έχω ένα βάπτισμα για να βαφτιστώ. και πώς στενοχωριέμαι μέχρι να ολοκληρωθεί!
51 Υποθέτετε ότι ήρθα για να δώσω ειρήνη στη γη; Σας λέω, Όχι. αλλά μάλλον διαίρεση:
52 Διότι από εδώ και στο εξής θα είναι πέντε σε ένα σπίτι χωρισμένοι, τρεις εναντίον δύο και δύο εναντίον τριών.
53 Ο πατέρας θα χωριστεί ενάντια στον γιο, και ο γιος ενάντια στον πατέρα. η μάνα ενάντια στην κόρη, και η κόρη ενάντια στη μητέρα. η πεθερά κατά της νύφης της και η νύφη κατά της πεθεράς της.
54 Και είπε επίσης στον λαό: Όταν δείτε ένα σύννεφο να ανεβαίνει από τη δύση, αμέσως λέτε: Έρχεται βροχή. και έτσι είναι.
55 Και όταν δείτε τον νότιο άνεμο να φυσάει, λέτε: Θα γίνει ζέστη. και έρχεται να συμβεί.
56 Υποκριτές, μπορείτε να διακρίνετε το πρόσωπο του ουρανού και της γης. αλλά πώς δεν διακρίνετε αυτή τη φορά;
57 Ναι, και γιατί ούτε εσείς οι ίδιοι κρίνετε τι είναι σωστό;
58 Όταν πας με τον αντίπαλό σου στον δικαστή, καθώς βρίσκεσαι στο δρόμο, δώσε επιμέλεια για να ελευθερωθείς από αυτόν. μήπως σε πάει στον δικαστή, και ο δικαστής σε παραδώσει στον αξιωματικό, και ο αξιωματικός σε ρίξει στη φυλακή.
59 Σου λέω, δεν θα φύγεις από εκεί, μέχρι να πληρώσεις και το τελευταίο ακάρεα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Εκείνη την εποχή ήταν παρόντες κάποιοι που του είπαν για τους Γαλιλαιούς, των οποίων το αίμα είχε ανακατέψει ο Πιλάτος με τις θυσίες τους.
2 Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Υποθέτετε ότι αυτοί οι Γαλιλαίοι ήταν αμαρτωλοί πάνω από όλους τους Γαλιλαίους, επειδή υπέφεραν τέτοια πράγματα;
3 Σας λέω, όχι· αλλά, αν δεν μετανοήσετε, θα χαθείτε όλοι με τον ίδιο τρόπο.
4 Ή εκείνοι οι δεκαοκτώ, πάνω στους οποίους έπεσε ο πύργος στο Σιλωάμ, και τους σκότωσε, νομίζετε ότι ήταν αμαρτωλοί πάνω από όλους τους ανθρώπους που κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ;
5 Σας λέω, όχι· αλλά, αν δεν μετανοήσετε, θα χαθείτε όλοι με τον ίδιο τρόπο.
6 Είπε και αυτή την παραβολή. Κάποιος άντρας είχε φυτέψει μια συκιά στον αμπελώνα του. και ήρθε και έψαξε καρπό πάνω σ' αυτό, και δεν βρήκε.
7 Τότε είπε στον κομμό του αμπελώνα του: Ιδού, αυτά τα τρία χρόνια έρχομαι να αναζητήσω καρπό σε αυτή τη συκιά και δεν βρίσκω κανέναν. γιατί το πιάνει το έδαφος;
8 Και εκείνος αποκρίθηκε του είπε: Κύριε, άσε το και φέτος, ώσπου να το σκάψω και να το κοπριάσω.
9 Και αν καρποφορήσει, καλά· και αν όχι, τότε θα τον κόψεις.
10 Και δίδασκε σε μια από τις συναγωγές το Σάββατο.
11 Και, ιδού, υπήρχε μια γυναίκα που είχε πνεύμα αναπηρίας για δεκαοκτώ χρόνια, και ήταν προσκυνημένη, και δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να σηκωθεί.
12 Και όταν την είδε ο Ιησούς, την κάλεσε κοντά του και της είπε: Γυναίκα, λύθηκες από την αδυναμία σου.
13 Και έβαλε τα χέρια του επάνω της· και αμέσως έγινε ίσια, και δόξασε τον Θεό.
14 Και ο αρχηγός της συναγωγής αποκρίθηκε με αγανάκτηση, επειδή ο Ιησούς θεράπευσε την ημέρα του Σαββάτου, και είπε στον λαό: Υπάρχουν έξι ημέρες στις οποίες πρέπει να εργάζονται οι άνθρωποι· σε αυτές λοιπόν ελάτε και γιατρεύεστε, και όχι την ημέρα του Σαββάτου.
15 Τότε ο Κύριος του απάντησε και είπε: Υποκριτέ, δεν λύνει ο καθένας σας το Σάββατο το βόδι του ή τον κώλο του από το στασίδι και δεν τον οδηγεί στο πότισμα;
16 Και αυτή η γυναίκα, που είναι κόρη του Αβραάμ, την οποία ο Σατανάς έχει δέσει, ιδού, αυτά τα δεκαοκτώ χρόνια, δεν θα έπρεπε να λυθεί από αυτόν τον δεσμό την ημέρα του Σαββάτου;
17 Και όταν είπε αυτά τα πράγματα, όλοι οι αντίπαλοί του ντροπιάστηκαν· και όλος ο λαός χάρηκε για όλα τα ένδοξα πράγματα που έγιναν από αυτόν.
18 Τότε είπε: Με τι μοιάζει η βασιλεία του Θεού; και που να το μοιάζω;
19 Είναι σαν κόκκος μουστάρδας, που πήρε ένας άνθρωπος και τον πέταξε στον κήπο του. Και μεγάλωσε, και κέρωσε ένα μεγάλο δέντρο. και τα πτηνά του ουρανού κατοικούσαν στα κλαδιά του.
20 Και πάλι είπε: Με πού να παρομοιάσω τη βασιλεία του Θεού;
21 Είναι σαν το προζύμι, που το πήρε μια γυναίκα και το έκρυψε σε τρία μέτρα αλεύρι, ώσπου να ζυμωθεί ολόκληρο.
22 Και περνούσε από τις πόλεις και τα χωριά, διδάσκοντας και ταξιδεύοντας προς την Ιερουσαλήμ.
23 Τότε ένας του είπε: Κύριε, είναι λίγοι που σώζονται; Και τους είπε:
24 Προσπαθήστε να μπείτε στη στενή πύλη· γιατί πολλοί, σας λέω, θα ζητήσουν να μπουν και δεν θα μπορέσουν.
25 Όταν ο κύριος του σπιτιού σηκωθεί και κλείσει την πόρτα, και αρχίσετε να στέκεστε έξω και να χτυπάτε την πόρτα λέγοντας: Κύριε, Κύριε, άνοιξέ μας. και θα απαντήσει και θα σας πει, δεν σας ξέρω από πού είστε:
26 Τότε θα αρχίσετε να λέτε: Φάγαμε και ήπιαμε μπροστά σου, και εσύ δίδαξες στους δρόμους μας.
27 Αλλά θα πει, σας λέω, δεν σας ξέρω από πού είστε. φύγετε από μένα, όλοι οι εργάτες της ανομίας.
28 Εκεί θα είναι κλάμα και τρίξιμο των δοντιών, όταν θα δείτε τον Αβραάμ, και τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ, και όλους τους προφήτες, στη βασιλεία του Θεού, και εσείς οι ίδιοι να βγαίνουν έξω.
29 Και θα έρθουν από την ανατολή, και από τη δύση, και από τον βορρά, και από τον νότο, και θα καθίσουν στη βασιλεία του Θεού.
30 Και, ιδού, υπάρχουν τελευταίοι που θα είναι πρώτοι, και υπάρχουν πρώτοι που θα είναι τελευταίοι.
31 Την ίδια μέρα ήρθαν μερικοί από τους Φαρισαίους και του είπαν: Βγες έξω και φύγε από εδώ· γιατί ο Ηρώδης θα σε σκοτώσει.
32 Και τους είπε: Πηγαίνετε και πείτε σε αυτήν την αλεπού: Ιδού, βγάζω διαβόλους, και θεραπεύω σήμερα και αύριο, και την τρίτη μέρα θα τελειοποιηθώ.
33 Ωστόσο, πρέπει να περπατήσω σήμερα και αύριο και μεθαύριο· γιατί δεν μπορεί να χαθεί προφήτης από την Ιερουσαλήμ.
34 Ω Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς τους απεσταλμένους σε σένα. πόσο συχνά θα μάζευα τα παιδιά σου, όπως η κότα μαζεύει τους γόνους της κάτω από τα φτερά της, και εσύ δεν το ήθελες!

35 Ιδού, το σπίτι σας έχει αφεθεί για εσάς έρημο· και
αλήθεια σας λέω, δεν θα με δείτε, έως ότου έρθει η ώρα
που θα πείτε: Ευλογημένος είναι αυτός που έρχεται στο
όνομα του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Και καθώς πήγε στο σπίτι ενός από τους αρχηγούς
Φαρισαίους για να φάει ψωμί την ημέρα του Σαββάτου,
τον παρακολουθούσαν.
2 Και, ιδού, ήταν κάποιος άνθρωπος μπροστά του που είχε
την υδρωπικία.
3 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, μίλησε στους δικηγόρους
και στους Φαρισαίους, λέγοντας: Είναι νόμιμο να
θεραπεύουμε την ημέρα του Σαββάτου;
4 Και σιώπησαν. Και τον πήρε και τον θεράπευσε και τον
άφησε να φύγει.
5 Και τους απάντησε, λέγοντας: Ποιος από εσάς θα έχει
πέσει σε λάκκο ένα γαϊδούρι ή ένα βόδι, και δεν θα τον
βγάλει αμέσως έξω το Σάββατο;
6 Και δεν μπορούσαν να του απαντήσουν ξανά σε αυτά τα
πράγματα.
7 Και είπε μια παραβολή σε εκείνους που προσκλήθηκαν,
όταν σημείωσε πώς διάλεξαν τα κύρια δωμάτια. λέγοντάς
τους,
8 Όταν σε προσκαλέσουν κάποιον σε γάμο, μην κάθεσαι
στο ψηλότερο δωμάτιο. για να μην του ζητηθεί ένας πιο
έντιμος άνθρωπος από σένα.
9 Και αυτός που σε παρήγγειλε, έρχεται και σου λέει:
Δώσε θέση σε αυτόν τον άνθρωπο. και αρχίζεις με ντροπή
να παίρνεις το χαμηλότερο δωμάτιο.
10 Αλλά όταν σε προσκαλέσουν, πήγαινε και κάτσε στο
χαμηλότερο δωμάτιο. ώστε όταν έρθει εκείνος που σε
παρήγγειλε, να σου πει: Φίλε, ανέβα ψηλότερα· τότε θα
προσκυνήσεις μπροστά σε αυτούς που κάθονται στο
φαγητό μαζί σου.
11 Διότι όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί. και
αυτός που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί.
12 Τότε είπε και σε αυτόν που τον παρήγγειλε: Όταν
κάνεις δείπνο ή δείπνο, μη φωνάζεις τους φίλους σου, ούτε
τους αδελφούς σου, ούτε τους συγγενείς σου, ούτε τους
πλούσιους γείτονές σου. μήπως και σε ξαναπροσφέρουν,
και σου γίνει ανταπόδοση.
13 Όταν όμως κάνεις γλέντι, φώναξε τους φτωχούς, τους
ακρωτηριασμένους, τους κουτούς, τους τυφλούς.
14 Και θα είσαι ευλογημένος. γιατί δεν μπορούν να σε
ανταποδώσουν· γιατί θα ανταμειφθείς στην ανάσταση των
δικαίων.
15 Και όταν ένας από αυτούς που κάθονταν στο τραπέζι
μαζί του άκουσε αυτά τα πράγματα, είπε προς αυτόν:
Ευλογημένος είναι αυτός που θα φάει ψωμί στη βασιλεία
του Θεού.
16 Τότε του είπε: Κάποιος άνθρωπος έκανε μεγάλο δείπνο
και παρήγγειλε πολλούς.
17 Και έστειλε τον υπηρέτη του την ώρα του δείπνου να
πει στους καλεσμένους: Ελάτε. γιατί όλα τα πράγματα
είναι τώρα έτοιμα.
18 Και όλοι με μια συγκατάθεση άρχισαν να
δικαιολογούνται. Ο πρώτος του είπε: Αγόρασα ένα
κομμάτι γης και πρέπει να πάω να το δω: Σε παρακαλώ να
με συγχωρέσεις.
19 Και άλλος είπε: Αγόρασα πέντε ζυγούς βόδια, και
πηγαίνω να τα αποδείξω· σε παρακαλώ, να με συγχωρέσεις.
20 Και ένας άλλος είπε: Έχω παντρευτεί γυναίκα, και γι'
αυτό δεν μπορώ να έρθω.
21 Ήρθε λοιπόν εκείνος ο δούλος και έδειξε στον κύριό
του αυτά τα πράγματα. Τότε ο κύριος του σπιτιού
θυμωμένος είπε στον υπηρέτη του: Βγες γρήγορα στους
δρόμους και στα σοκάκια της πόλης, και φέρε εδώ τους
φτωχούς και τους ακρωτηριασμένους και τους σταματούς
και τους τυφλούς.
22 Και ο δούλος είπε: Κύριε, έγινε όπως πρόσταξες, και
όμως υπάρχει χώρος.
23 Και ο κύριος είπε στον υπηρέτη: Βγες στους δρόμους
και στους φράχτες, και ανάγκασέ τους να μπουν μέσα, για
να γεμίσει το σπίτι μου.
24 Διότι σας λέω, ότι κανένας από τους προσκληθέντες δεν
θα γευτεί το δείπνο μου.
25 Και πήγαν μαζί του πολλά πλήθη· και γύρισε, και τους
είπε:
26 Αν κάποιος έρθει σε μένα και δεν μισήσει τον πατέρα
του και τη μητέρα του και τη γυναίκα του και τα παιδιά
του και τους αδελφούς του και τις αδελφές του, ναι, και τη
ζωή του επίσης, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.
27 Και όποιος δεν σηκώνει τον σταυρό του και δεν με
ακολουθεί, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.
28 Γιατί ποιος από εσάς, που σκοπεύει να χτίσει έναν
πύργο, δεν κάθεται πρώτος και υπολογίζει το κόστος, αν
έχει αρκετό για να τον τελειώσει;
29 μήπως, αφού έβαλε τα θεμέλια, και δεν μπορέσει να τα
τελειώσει, όλοι όσοι το βλέπουν αρχίσουν να τον
κοροϊδεύουν,
30 Λέγοντας: Αυτός ο άνθρωπος άρχισε να χτίζει και δεν
μπόρεσε να τελειώσει.
31 Ή ποιος βασιλιάς, που πηγαίνει να κάνει πόλεμο
εναντίον άλλου βασιλιά, δεν κάθεται πρώτος και
συμβουλεύεται αν μπορεί με δέκα χιλιάδες να συναντήσει
αυτόν που έρχεται εναντίον του με είκοσι χιλιάδες;
32 Διαφορετικά, ενώ ο άλλος είναι ακόμη πολύ μακριά,
στέλνει πρεσβευτή και επιθυμεί συνθήκες ειρήνης.
33 Ομοίως, όποιος είναι από εσάς που δεν εγκαταλείπει
όλα όσα έχει, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.
34 Το αλάτι είναι καλό· αλλά αν το αλάτι έχει χάσει τη
γεύση του, με ποιον τρόπο θα το καρυκεύσουν;
35 Δεν είναι ούτε για τη γη ούτε για την κοπριά. αλλά οι
άντρες το πέταξαν έξω. Όποιος έχει αυτιά να ακούει, ας
ακούει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Τότε πλησίασαν κοντά του όλοι οι τελώνες και οι
αμαρτωλοί για να τον ακούσουν.
2 Και οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς μουρμούρισαν
λέγοντας: Αυτός δέχεται αμαρτωλούς και τρώει μαζί τους.
3 Και τους είπε αυτή την παραβολή, λέγοντας:
4 Ποιος από εσάς, έχοντας εκατό πρόβατα, αν χάσει ένα
από αυτά, δεν θα αφήσει τα ενενήντα εννέα στην έρημο
και δεν θα κυνηγήσει εκείνο που χάθηκε, μέχρι να το βρει;
5 Και όταν το βρει, το βάζει στους ώμους του,
αγαλλιασμένος.
6 Και όταν έρχεται στο σπίτι, συγκεντρώνει τους φίλους
και τους γείτονές του, λέγοντάς τους, χαίρεστε μαζί μου.
γιατί βρήκα το πρόβατό μου που χάθηκε.

7 Σας λέω, ότι παρόμοια χαρά θα είναι στον ουρανό για έναν αμαρτωλό που μετανοεί, περισσότερο από ενενήντα εννέα δίκαιους, που δεν χρειάζονται μετάνοια.
8 Είτε ποια γυναίκα έχει δέκα αργύρια, αν χάσει ένα κομμάτι, δεν ανάβει ένα κερί και δεν σκουπίζει το σπίτι και δεν ψάχνει επιμελώς μέχρι να το βρει;
9 Και όταν το βρήκε, κάλεσε τους φίλους της και τους γείτονές της μαζί, λέγοντας: Να χαίρεστε μαζί μου. γιατί βρήκα το κομμάτι που είχα χάσει.
10 Παρόμοια, σας λέω, υπάρχει χαρά στην παρουσία των αγγέλων του Θεού για έναν αμαρτωλό που μετανοεί.
11 Και είπε: Κάποιος άντρας είχε δύο γιους:
12 Και ο μικρότερος από αυτούς είπε στον πατέρα του: Πατέρα, δώσε μου τη μερίδα των αγαθών που μου πέφτουν. Και τους μοίρασε τα ζωντανά του.
13 Και μετά από λίγες μέρες, ο μικρότερος γιος μαζεύτηκε όλοι μαζί, και πήγε σε μια μακρινή χώρα, και εκεί σπατάλησε την περιουσία του με άτακτη ζωή.
14 Και αφού τα ξόδεψε όλα, σηκώθηκε μεγάλη πείνα σε εκείνη τη γη. και άρχισε να στερείται.
15 Και πήγε και ενώθηκε με έναν πολίτη αυτής της χώρας. και τον έστειλε στα χωράφια του να ταΐσει χοίρους.
16 Και θα είχε λιποθυμήσει να γεμίσει την κοιλιά του με τα τσόφλια που έφαγαν οι χοίροι· και κανένας δεν του έδωσε.
17 Και όταν συνήλθε, είπε: Πόσοι μισθωτοί του πατέρα μου έχουν ψωμί αρκετό και περισσεύουν, και χάνω από την πείνα!
18 Θα σηκωθώ και θα πάω στον πατέρα μου και θα του πω: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου,
19 Και δεν είμαι πια άξιος να λέγομαι γιος σου· κάνε με ως έναν από τους μισθωτούς σου.
20 Και σηκώθηκε και ήρθε στον πατέρα του. Όταν όμως ήταν πολύ μακριά, τον είδε ο πατέρας του και τον συμπονούσε, και έτρεξε, έπεσε στο λαιμό του και τον φίλησε.
21 Και ο γιος του είπε: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και στα μάτια σου, και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομαστώ γιος σου.
22 Αλλά ο πατέρας είπε στους δούλους του: Βγάλτε το καλύτερο ρούχο και φορέστε του. και έβαλε δαχτυλίδι στο χέρι του και παπούτσια στα πόδια του:
23 Και φέρτε εδώ το παχύ μοσχάρι και σκοτώστε το. και ας φάμε, και ας χαρούμε:
24 Διότι αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και ξαναζούσε. χάθηκε και βρέθηκε. Και άρχισαν να χαίρονται.
25 Και ο μεγαλύτερος γιος του ήταν στο χωράφι· και καθώς ήρθε και πλησίαζε στο σπίτι, άκουσε μουσική και χορό.
26 Και κάλεσε έναν από τους υπηρέτες και ρώτησε τι σημαίνουν αυτά τα πράγματα.
27 Και του είπε: Ήρθε ο αδελφός σου. και ο πατέρας σου σκότωσε το παχύ μοσχάρι, επειδή το έλαβε σώο και αβλαβές.
28 Και ήταν θυμωμένος και δεν ήθελε να μπει· γι' αυτό βγήκε ο πατέρας του και τον παρακάλεσε.
29 Και εκείνος, αποκρινόμενος, είπε στον πατέρα του: Ιδού, τόσα χρόνια σε υπηρετώ, και δεν παραβίασα ποτέ την εντολή σου· και όμως δεν μου έδωσες ποτέ κατσίκι για να διασκεδάσω με τους φίλους μου.
30 Αλλά μόλις ήρθε αυτός ο γιος σου, που σου έχει καταβροχθίσει με πόρνες, σκότωσες γι' αυτόν το παχύ μοσχάρι.
31 Και του είπε: Γιε μου, είσαι πάντα μαζί μου, και όλα όσα έχω είναι δικά σου.
32 Έπρεπε να χαρούμε και να ευφραίνουμε· γιατί αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός και ξαναζούσε. και χάθηκε, και βρέθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Και είπε επίσης στους μαθητές του· Ήταν κάποιος πλούσιος που είχε έναν οικονόμο. και ο ίδιος κατηγορήθηκε προς αυτόν ότι είχε σπαταλήσει τα αγαθά του.
2 Και τον φώναξε, και του είπε: Πώς το ακούω αυτό από σένα; Δώσε λογαριασμό για τη διαχείριση σου. γιατί μπορεί να μην είσαι πια οικονόμος.
3 Τότε ο οικονόμος είπε μέσα του: Τι να κάνω; γιατί ο κύριός μου αφαιρεί από μένα τη διαχείριση: Δεν μπορώ να σκάψω. να ικετεύω ντρέπομαι.
4 Είμαι αποφασισμένος τι να κάνω, για να με δεχτούν στα σπίτια τους, όταν με αποβάλουν από την κηδεμονία.
5 Κάλεσε λοιπόν όλους τους οφειλέτες του κυρίου του κοντά του, και είπε στον πρώτο: Πόσα χρωστάς στον κύριό μου;
6 Και είπε: Εκατό μέτρα λάδι. Και εκείνος του είπε: Πάρε το λογαριασμό σου και κάτσε γρήγορα και γράψε πενήντα.
7 Τότε είπε σε άλλον: Και πόσο χρωστάς; Και είπε: Εκατό μέτρα σιτάρι. Και του είπε: Πάρε το λογαριασμό σου και γράψε εξήντα.
8 Και ο Κύριος επαίνεσε τον άδικο οικονόμο, επειδή είχε κάνει σοφά: γιατί τα παιδιά αυτού του κόσμου είναι στη γενιά τους σοφότερα από τα παιδιά του φωτός.
9 Και σας λέω, κάντε για τον εαυτό σας φίλους του μαμωνά της αδικίας. ώστε, όταν αποτύχετε, να σας δεχτούν σε αιώνιες κατοικίες.
10 Όποιος είναι πιστός στο ελάχιστο είναι πιστός και στα πολλά· και αυτός που είναι άδικος στο ελάχιστο είναι άδικος και στα πολλά.
11 Εάν λοιπόν δεν ήσασταν πιστοί στον άδικο μαμωνά, ποιος θα δεσμεύσει στην εμπιστοσύνη σας τα αληθινά πλούτη;
12 Και αν δεν ήσασταν πιστοί σε αυτό που ανήκει σε άλλον, ποιος θα σας δώσει αυτό που είναι δικό σας;
13 Κανένας δούλος δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους: γιατί είτε θα μισήσει τον έναν και θα αγαπήσει τον άλλο. αλλιώς θα κρατηθεί στο ένα και θα περιφρονήσει το άλλο. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε τον Θεό και τον μαμωνά.
14 Και οι Φαρισαίοι, που ήταν φιλήσυχοι, άκουσαν όλα αυτά· και τον χλεύασαν.
15 Και τους είπε: Είστε αυτοί που δικαιώνετε τον εαυτό σας ενώπιον των ανθρώπων. αλλά ο Θεός γνωρίζει τις καρδιές σας· γιατί αυτό που εκτιμάται πολύ μεταξύ των ανθρώπων είναι βδέλυγμα στα μάτια του Θεού.
16 Ο νόμος και οι προφήτες ήταν μέχρι τον Ιωάννη· από τότε κηρύσσεται η βασιλεία του Θεού, και κάθε άνθρωπος πιέζει σε αυτήν.
17 Και είναι ευκολότερο να περάσει ο ουρανός και η γη, παρά να αποτύχει ένας τίτλος του νόμου.

18 Όποιος αφήνει τη γυναίκα του και νυμφεύεται άλλη, μοιχεύει· και όποιος παντρεύεται αυτήν που έχει αποχωριστεί από τον άντρα της, μοιχεύει.
19 Υπήρχε ένας πλούσιος άνδρας, ο οποίος ήταν ντυμένος με πορφύρα και εκλεκτό λινό, και τα πήγαινε πολυτελώς κάθε μέρα.
20 Και ήταν κάποιος ζητιάνος, ονόματι Λάζαρος, που ήταν ξαπλωμένος στην πύλη του, γεμάτος πληγές,
21 Και θέλοντας να τραφεί με τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλούσιου· επιπλέον ήρθαν τα σκυλιά και έγλειψαν τις πληγές του.
22 Και συνέβη ώστε ο ζητιάνος πέθανε, και μεταφέρθηκε από τους αγγέλους στους κόλπους του Αβραάμ· πέθανε και ο πλούσιος, και θάφτηκε.
23 Και στην κόλαση σήκωσε τα μάτια του, έχοντας βασανίσει, και είδε τον Αβραάμ από μακριά, και τον Λάζαρο στην αγκαλιά του.
24 Και φώναξε και είπε: Πατέρα Αβραάμ, ελέησόν με, και στείλε τον Λάζαρο, να βουτήξει την άκρη του δακτύλου του στο νερό και να κρυώσει τη γλώσσα μου. γιατί βασανίζομαι σε αυτή τη φλόγα.
25 Και ο Αβραάμ είπε: Γιε μου, θυμήσου ότι εσύ στη ζωή σου έλαβες τα καλά σου, και ο Λάζαρος τα κακά· τώρα όμως παρηγορήθηκε και βασανίζεσαι.
26 Και εκτός από όλα αυτά, ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα: έτσι ώστε αυτοί που θέλουν να περάσουν από εδώ σε εσάς δεν μπορούν. ούτε μπορούν να περάσουν σε εμάς, αυτό θα ερχόταν από εκεί.
27 Τότε είπε: Σε παρακαλώ, λοιπόν, πατέρα, να τον στείλεις στο σπίτι του πατέρα μου.
28 Διότι έχω πέντε αδελφούς. για να τους μαρτυρήσει, μήπως και αυτοί έρθουν σε αυτόν τον τόπο του βασάνου.
29 Ο Αβραάμ του λέει: Έχουν τον Μωυσή και τους προφήτες. ας τους ακούσουν.
30 Και είπε: Όχι, πάτερ Αβραάμ· αλλά αν κάποιος πάει σε αυτούς από τους νεκρούς, θα μετανοήσουν.
31 Και του είπε: Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους προφήτες, ούτε θα πειστούν, αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Τότε είπε στους μαθητές: Είναι αδύνατο να μην έρθουν παραβάσεις· αλλοίμονο σε αυτόν, μέσω του οποίου έρχονται!
2 Ήταν καλύτερα γι' αυτόν να κρεμαστεί μια μυλόπετρα στο λαιμό του και να ρίξει στη θάλασσα, παρά να προσβάλει ένα από αυτά τα μικρά.
3 Προσέχετε τους εαυτούς σας: Εάν ο αδελφός σας αδικήσει εναντίον σας, επίπληξέ τον. κι αν μετανοήσει, συγχώρεσέ τον.
4 Και αν αδικήσει εναντίον σου επτά φορές την ημέρα, και επτά φορές τη μέρα γυρίσει σε σένα, λέγοντας: Μετανοώ. θα τον συγχωρήσεις.
5 Και οι απόστολοι είπαν στον Κύριο: Αύξησε την πίστη μας.
6 Και ο Κύριος είπε, Αν είχατε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα μπορούσατε να πείτε σε αυτό το συκαμίνι: Μαδηθήκατε από τη ρίζα και φυτεθείτε στη θάλασσα. και θα πρέπει να σε υπακούει.
7 Αλλά ποιος από σας, έχοντας έναν υπηρέτη που οργώνει ή ταΐζει βοοειδή, θα του πει πότε πότε θα έρθει από το χωράφι: Πήγαινε και κάτσε για φαγητό;
8 Και δεν θα του πει μάλλον: Ετοίμασε για να δειπνήσω, και ζώσου και υπηρέτησέ με, μέχρι να φάω και να πιω. και μετά θα φας και θα πιεις;
9 Ευχαριστεί αυτόν τον υπηρέτη επειδή έκανε τα πράγματα που του είχαν διαταχθεί; δεν πετάω.
10 Έτσι και εσείς, όταν θα έχετε κάνει όλα εκείνα που σας έχουν διαταχθεί, πείτε: Είμαστε ασύμφοροι δούλοι· κάναμε αυτό που ήταν καθήκον μας να κάνουμε.
11 Και καθώς πήγαινε στην Ιερουσαλήμ, πέρασε από το μέσο της Σαμάρειας και της Γαλιλαίας.
12 Και καθώς έμπαινε σε ένα χωριό, τον συνάντησαν δέκα λεπροί άνδρες, που στέκονταν μακριά.
13 Και ύψωσαν τις φωνές τους και είπαν: Ιησού, Δάσκαλε, ελέησόν μας.
14 Και όταν τους είδε, τους είπε: Πηγαίνετε να δείξετε τους εαυτούς σας στους ιερείς. Και συνέβη ότι, καθώς πήγαν, καθαρίστηκαν.
15 Και ένας από αυτούς, όταν είδε ότι θεραπεύτηκε, γύρισε πίσω και δόξασε με δυνατή φωνή τον Θεό,
16 Και έπεσε με το πρόσωπο στα πόδια του, ευχαριστώντας τον· και ήταν Σαμαρείτης.
17 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Δεν καθαρίστηκαν δέκα; αλλά πού είναι οι εννέα;
18 Δεν βρέθηκαν που επέστρεψαν για να δώσουν δόξα στον Θεό, εκτός από αυτόν τον ξένο.
19 Και του είπε: Σήκω, πήγαινε· η πίστη σου σε έσωσε.
20 Και όταν τον ζήτησαν από τους Φαρισαίους, πότε θα έρθει η βασιλεία του Θεού, τους απάντησε και είπε: Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με παρατήρηση.
21 Ούτε θα πουν: Να, εδώ! ή, ορίστε εκεί! γιατί, ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας.
22 Και είπε στους μαθητές: Θα έρθουν μέρες, που θα επιθυμήσετε να δείτε μια από τις ημέρες του Υιού του ανθρώπου, και δεν θα τη δείτε.
23 Και θα σας πουν: Δες εδώ. ή, δείτε εκεί: μην πηγαίνετε πίσω τους, ούτε ακολουθήστε τους.
24 Διότι όπως η αστραπή, που φωτίζει από το ένα μέρος κάτω από τον ουρανό, λάμπει μέχρι το άλλο μέρος κάτω από τον ουρανό. έτσι θα είναι και ο Υιός του ανθρώπου στην εποχή του.
25 Αλλά πρώτα πρέπει να υποφέρει πολλά και να απορριφθεί από αυτήν τη γενιά.
26 Και όπως έγινε στις ημέρες του Νώε, έτσι θα είναι και στις ημέρες του Υιού του ανθρώπου.
27 Έφαγαν, ήπιαν, παντρεύτηκαν, παντρεύτηκαν, μέχρι την ημέρα που ο Νώε μπήκε στην κιβωτό, και ήρθε ο κατακλυσμός, και τους κατέστρεψε όλους.
28 Το ίδιο και στις ημέρες του Λωτ· έφαγαν, ήπιαν, αγόρασαν, πούλησαν, φύτεψαν, έχτισαν.
29 Αλλά την ίδια μέρα που βγήκε ο Λωτ από τα Σόδομα έβρεξε φωτιά και θειάφι από τον ουρανό και τους κατέστρεψε όλους.
30 Έτσι θα είναι και την ημέρα που θα αποκαλυφθεί ο Υιός του ανθρώπου.
31 Εκείνη την ημέρα, εκείνος που θα είναι στην ταράτσα και τα πράγματά του στο σπίτι, ας μην κατέβει για να τα πάρει· και αυτός που είναι στο χωράφι, ας μην επιστρέψει επίσης.
32 Θυμηθείτε τη γυναίκα του Λωτ.

33 Όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει. και όποιος χάσει τη ζωή του θα τη διατηρήσει.
34 Σας λέω, εκείνη τη νύχτα θα είναι δύο άντρες σε ένα κρεβάτι. το ένα θα ληφθεί και το άλλο θα μείνει.
35 Δύο γυναίκες θα αλέθουν μαζί. το ένα θα ληφθεί και το άλλο θα μείνει.
36 Δύο άνδρες θα είναι στο χωράφι. το ένα θα ληφθεί και το άλλο θα μείνει.
37 Και αποκρίθηκαν και του είπαν: Πού, Κύριε; Και τους είπε: Όπου κι αν είναι το σώμα, εκεί θα μαζευτούν οι αετοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Και τους είπε μια παραβολή για αυτό, ότι οι άνθρωποι πρέπει να προσεύχονται πάντα και να μην λιποθυμούν.
2 Λέγοντας: Υπήρχε σε μια πόλη ένας δικαστής, που δεν φοβόταν τον Θεό και δεν έβλεπε τον άνθρωπο.
3 Και ήταν μια χήρα σε εκείνη την πόλη. Και ήρθε προς αυτόν, λέγοντας: Εκδικηθείτε με από τον αντίπαλό μου.
4 Και δεν θέλησε για λίγο· αλλά μετά είπε μέσα του: Αν και δεν φοβάμαι τον Θεό, ούτε τον άνθρωπο.
5 Επειδή όμως αυτή η χήρα με ενοχλεί, θα την εκδικηθώ, μήπως με κουράσει με τον συνεχή ερχομό της.
6 Και ο Κύριος είπε: Ακούστε τι λέει ο άδικος κριτής.
7 Και δεν θα εκδικηθεί ο Θεός τους εκλεκτούς του, που κραυγάζουν μέρα και νύχτα προς αυτόν, αν και αντέξει πολύ μαζί τους;
8 Σας λέω ότι θα τους εκδικηθεί γρήγορα. Ωστόσο, όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου, θα βρει πίστη στη γη;
9 Και είπε αυτή την παραβολή σε ορισμένους που πίστευαν στον εαυτό τους ότι ήταν δίκαιοι και περιφρονούσαν τους άλλους:
10 Δύο άνδρες ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν. ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης.
11 Ο Φαρισαίος στάθηκε και προσευχήθηκε με τον εαυτό του: Θεέ, σε ευχαριστώ, που δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι, εκβιαστές, άδικοι, μοιχοί, ή ακόμα και σαν αυτός ο τελώνης.
12 Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, δίνω τα δέκατα από όλα όσα έχω.
13 Και ο τελώνης, που στεκόταν μακριά, δεν ήθελε να σηκώσει τόσο πολύ όσο τα μάτια του στον ουρανό, αλλά χτύπησε το στήθος του, λέγοντας: Ο Θεός ελέησέ με τον αμαρτωλό.
14 Σας λέω, αυτός ο άνθρωπος κατέβηκε στο σπίτι του δικαιωμένος παρά ο άλλος· επειδή, καθένας που υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί. και αυτός που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί.
15 Και του έφεραν και νήπια, για να τα αγγίξει· όταν όμως το είδαν οι μαθητές του, τα επέπληξαν.
16 Αλλά ο Ιησούς τους κάλεσε κοντά του και είπε: Αφήστε τα παιδιά να έρθουν σε μένα και μην τα εμποδίζετε· γιατί τέτοιων είναι η βασιλεία του Θεού.
17 Αληθινά σας λέω, όποιος δεν δεχτεί τη βασιλεία του Θεού ως μικρό παιδί, δεν θα μπει σε καμία περίπτωση σε αυτήν.
18 Και κάποιος άρχοντας τον ρώτησε, λέγοντας: Καλέ Δάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;
19 Και ο Ιησούς του είπε: Γιατί με λες καλό; κανένας δεν είναι καλός, εκτός από έναν, δηλαδή τον Θεό.
20 Γνωρίζεις τις εντολές, Μη μοιχεύεις, Μη σκοτώνεις, Μην κλέβεις, Μην κάνεις ψευδομαρτυρία, Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου.
21 Και είπε: Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νεότητά μου.
22 Και όταν ο Ιησούς τα άκουσε αυτά, του είπε: Ένα όμως σου λείπει· πούλησε όλα όσα έχεις, και μοίρασε στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθησέ με.
23 Και όταν το άκουσε αυτό, λυπήθηκε πολύ· γιατί ήταν πολύ πλούσιος.
24 Και όταν ο Ιησούς είδε ότι λυπήθηκε πολύ, είπε: Πόσο δύσκολα θα μπουν στη βασιλεία του Θεού όσοι έχουν πλούτη!
25 Διότι είναι ευκολότερο να περάσει καμήλα από τρύπα βελόνας, παρά πλούσιος να μπει στη βασιλεία του Θεού.
26 Και αυτοί που το άκουσαν είπαν: Ποιος λοιπόν μπορεί να σωθεί;
27 Και είπε: Τα αδύνατα για τους ανθρώπους είναι δυνατά για τον Θεό.
28 Τότε ο Πέτρος είπε: Ιδού, τα αφήσαμε όλα και σε ακολουθήσαμε.
29 Και τους είπε: Αλήθεια σας λέω, δεν υπάρχει άνθρωπος που να έχει αφήσει σπίτι, ή γονείς, ή αδελφούς, ή γυναίκα, ή παιδιά, για χάρη του Θεού,
30 Ποιος δεν θα λάβει πολλαπλάσια στον παρόντα καιρό, και στον μελλοντικό κόσμο αιώνια ζωή.
31 Τότε πήρε κοντά του τους δώδεκα, και τους είπε: Ιδού, ανεβαίνουμε στην Ιερουσαλήμ, και όλα όσα είναι γραμμένα από τους προφήτες σχετικά με τον Υιό του ανθρώπου θα εκπληρωθούν.
32 Διότι θα παραδοθεί στα έθνη, και θα τον κοροϊδέψουν, θα τον παρακαλέσουν με κακεντρέχεια και θα τον φτύσουν:
33 Και θα τον μαστιγώσουν και θα τον θανατώσουν· και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.
34 Και δεν κατάλαβαν τίποτα από αυτά· και αυτός ο λόγος ήταν κρυμμένος από αυτούς, ούτε γνώριζαν τα όσα ειπώθηκαν.
35 Και συνέβη ώστε καθώς πλησίαζε στην Ιεριχώ, κάποιος τυφλός καθόταν στην άκρη του δρόμου και εκλιπαρούσε:
36 Και ακούγοντας το πλήθος να περνάει, ρώτησε τι σήμαινε.
37 Και του είπαν ότι περνάει ο Ιησούς ο Ναζωραίος.
38 Και φώναξε, λέγοντας: Ιησού, Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με.
39 Και οι προπορευόμενοι τον επέπληξαν να σιωπήσει· αλλά εκείνος φώναζε πολύ περισσότερο· Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με.
40 Και ο Ιησούς στάθηκε και πρόσταξε να τον φέρουν κοντά του· και όταν πλησίασε, τον ρώτησε:
41 Λέγοντας, τι θέλεις να σου κάνω; Και είπε: Κύριε, για να αποκτήσω την όρασή μου.
42 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Ανέλαβε το βλέμμα σου· η πίστη σου σε έσωσε.
43 Και αμέσως είδε και τον ακολούθησε, δοξάζοντας τον Θεό· και όλος ο λαός, όταν το είδε, δόξασε τον Θεό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Και ο Ιησούς μπήκε και πέρασε από την Ιεριχώ.
2 Και, ιδού, ήταν ένας άνθρωπος, ονόματι Ζακχαίος, που ήταν ο αρχηγός των τελώνων, και ήταν πλούσιος.

3 Και έψαχνε να δει τον Ιησού ποιος ήταν. και δεν μπορούσε για τον Τύπο, γιατί ήταν μικρός στο ανάστημα.
4 Και έτρεξε μπροστά, και σκαρφάλωσε σε μια πλάτανη για να τον δει· γιατί έπρεπε να περάσει από αυτόν τον δρόμο.
5 Και όταν ο Ιησούς ήρθε στον τόπο, σήκωσε το βλέμμα και τον είδε, και του είπε: Ζακχαίο, σπεύσε και κατέβα. γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου.
6 Και έσπευσε, και κατέβηκε, και τον δέχτηκε με χαρά.
7 Και όταν το είδαν, όλοι μουρμούρισαν, λέγοντας: Ότι πήγε να φιλοξενηθεί με έναν αμαρτωλό.
8 Και ο Ζακχαίος στάθηκε και είπε στον Κύριο· Ιδού, Κύριε, το μισό από τα αγαθά μου δίνω στους φτωχούς. και αν έχω πάρει κάτι από κανέναν με ψευδή κατηγορία, τον αποκαθιστώ τετραπλά.
9 Και ο Ιησούς του είπε: Σήμερα ήρθε η σωτηρία σε αυτό το σπίτι, γιατί είναι κι αυτός γιος του Αβραάμ.
10 Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήρθε για να αναζητήσει και να σώσει αυτό που χάθηκε.
11 Και καθώς άκουσαν αυτά, πρόσθεσε και είπε μια παραβολή, επειδή ήταν κοντά στην Ιερουσαλήμ, και επειδή νόμιζαν ότι η βασιλεία του Θεού έπρεπε να εμφανιστεί αμέσως.
12 Είπε, λοιπόν, κάποιος ευγενής πήγε σε μια μακρινή χώρα για να λάβει για τον εαυτό του ένα βασίλειο και να επιστρέψει.
13 Και κάλεσε τους δέκα δούλους του, και τους παρέδωσε δέκα λίρες, και τους είπε: Καταλάβετε μέχρι να έρθω.
14 Αλλά οι πολίτες του τον μισούσαν, και έστειλαν μήνυμα πίσω του, λέγοντας: Δεν θα έχουμε αυτόν τον άνθρωπο να βασιλεύει πάνω μας.
15 Και συνέβη ώστε, όταν επέστρεψε, έχοντας λάβει τη βασιλεία, τότε διέταξε να κληθούν σ' αυτόν αυτούς τους υπηρέτες, στους οποίους είχε δώσει τα χρήματα, για να μάθει πόσα είχε κερδίσει ο καθένας από το εμπόριο.
16 Τότε ήρθε ο πρώτος, λέγοντας: Κύριε, η λίρα σου κέρδισε δέκα λίρες.
17 Και του είπε: Λοιπόν, καλός δούλε, επειδή ήσουν πιστός σε πολύ λίγα, έχεις εξουσία σε δέκα πόλεις.
18 Και ήρθε ο δεύτερος, λέγοντας: Κύριε, η λίρα σου κέρδισε πέντε λίρες.
19 Και του είπε το ίδιο: Να είσαι και εσύ πάνω από πέντε πόλεις.
20 Και ήρθε ένας άλλος, λέγοντας: Κύριε, ιδού, η λίβρα σου, την οποία έχω φυλαγμένη σε μια πετσέτα.
21 Διότι σε φοβήθηκα, επειδή είσαι αυστηρός άνθρωπος· παίρνεις ότι δεν έβαλες κάτω, και θερίζεις ότι δεν έσπειρες.
22 Και του λέει: Από το στόμα σου θα σε κρίνω, πονηρός δούλε. Ήξερες ότι ήμουν αυστηρός άνθρωπος, που έπαιρνα ότι δεν έβαλα κάτω και θέριζα ότι δεν έσπειρα.
23 Γιατί, λοιπόν, δεν έδωσες τα χρήματά μου στην τράπεζα, ώστε κατά τον ερχομό μου να ζητήσω τα δικά μου με τοκογλυφία;
24 Και είπε στους παρευρισκόμενους: Πάρτε από αυτόν τη λίρα και δώστε τη σε αυτόν που έχει δέκα λίρες.
25 (Και του είπαν: Κύριε, έχει δέκα λίρες.)
26 Διότι σας λέω, ότι σε καθέναν που έχει θα δοθεί. και από εκείνον που δεν έχει, ακόμη και αυτό που έχει θα αφαιρεθεί από αυτόν.
27 Αλλά εκείνους τους εχθρούς μου, που δεν ήθελαν να βασιλέψω πάνω τους, φέρτε τους εδώ και θα τους σκοτώσετε μπροστά μου.
28 Και αφού είπε αυτά, προχώρησε, ανεβαίνοντας στην Ιερουσαλήμ.
29 Και όταν πλησίασε στη Βηθφάγη και στη Βηθανία, στο όρος που ονομάζεται Όρος των Ελαιών, έστειλε δύο από τους μαθητές του,
30 Λέγοντας: Πηγαίνετε στο χωριό απέναντι σας. στο οποίο κατά την είσοδό σας θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, στο οποίο δεν κάθισε ποτέ άνθρωπος· λύστε το και φέρτε το εδώ.
31 Και αν κάποιος σας ρωτήσει, γιατί τον λύνετε; έτσι θα του πείτε: Επειδή ο Κύριος τον έχει ανάγκη.
32 Και οι απεσταλμένοι πήγαν, και βρήκαν όπως τους είχε πει.
33 Και καθώς λύνανε το πουλάρι, οι ιδιοκτήτες του είπαν προς αυτούς: Γιατί λύνετε το πουλάρι;
34 Και είπαν: Ο Κύριος τον έχει ανάγκη.
35 Και τον έφεραν στον Ιησού· και έριξαν τα ρούχα τους πάνω στο πουλάρι, και έβαλαν τον Ιησού πάνω του.
36 Και καθώς πήγαινε, άπλωσαν τα ρούχα τους στο δρόμο.
37 Και όταν πλησίασε, ακόμη και τώρα στην κάθοδο του όρους των Ελαιών, όλο το πλήθος των μαθητών άρχισε να χαίρεται και να δοξάζει τον Θεό με δυνατή φωνή για όλα τα δυνατά έργα που είχαν δει.
38 Λέγοντας: Ευλογητός ο βασιλιάς που έρχεται στο όνομα του Κυρίου· ειρήνη στον ουρανό, και δόξα στα ύψιστα.
39 Και μερικοί από τους Φαρισαίους από το πλήθος του είπαν: Δάσκαλε, επίπληξε τους μαθητές σου.
40 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Σας λέω ότι, αν αυτοί σιωπήσουν, οι πέτρες θα φώναζαν αμέσως.
41 Και όταν πλησίασε, είδε την πόλη και έκλαψε πάνω της,
42 Λέγοντας: Αν ήξερες, ακόμη κι εσύ, τουλάχιστον στην εποχή σου, τα πράγματα που ανήκουν στην ειρήνη σου! αλλά τώρα είναι κρυμμένα από τα μάτια σου.
43 Διότι θα έρθουν επάνω σου μέρες, κατά τις οποίες οι εχθροί σου θα ρίξουν ένα όρυγμα γύρω σου, και θα σε περικυκλώσουν, και θα σε κρατήσουν μέσα από κάθε πλευρά,
44 Και θα σε βάλει με τη γη, και τα παιδιά σου μέσα σου. Και δεν θα αφήσουν μέσα σου μια πέτρα πάνω στην άλλη. γιατί δεν ήξερες την ώρα της επίσκεψής σου.
45 Και μπήκε στο ναό, και άρχισε να διώχνει εκείνους που πουλούσαν μέσα σε αυτόν και εκείνους που αγόραζαν.
46 Λέγοντας προς αυτούς: Είναι γραμμένο: Ο οίκος μου είναι ο οίκος της προσευχής· εσείς όμως τον έχετε κάνει λάκκο κλεφτών.
47 Και δίδασκε καθημερινά στο ναό. Αλλά οι αρχιερείς και οι γραμματείς και ο αρχηγός του λαού επεδίωξαν να τον εξοντώσουν·
48 Και δεν μπορούσαν να βρουν τι να κάνουν· γιατί όλος ο κόσμος τον άκουγε πολύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Και συνέβη ότι μια από εκείνες τις ημέρες, καθώς δίδασκε τον λαό στο ναό και κήρυττε το ευαγγέλιο, οι αρχιερείς και οι γραμματείς ήρθαν επάνω του μαζί με τους πρεσβυτέρους,

2 Και του μίλησε λέγοντας: Πες μας, με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; ή ποιος είναι αυτός που σου έδωσε αυτή την εξουσία;
3 Και εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: Θα σας ρωτήσω κι εγώ ένα πράγμα. και απάντησέ μου:
4 Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον ουρανό ή από ανθρώπους;
5 Και σκέφτηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Αν πούμε, από τον ουρανό. θα πει: Γιατί δεν τον πιστέψατε;
6 Αλλά και αν πούμε, από ανθρώπους. όλος ο λαός θα μας λιθοβολήσει: γιατί πείθεται ότι ο Ιωάννης ήταν προφήτης.
7 Και εκείνοι απάντησαν, ότι δεν μπορούσαν να πουν από πού ήταν.
8 Και ο Ιησούς τους είπε: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.
9 Τότε άρχισε να λέει στον λαό αυτή την παραβολή. Κάποιος άντρας φύτεψε ένα αμπέλι, και το άφησε στους κτηνοτρόφους, και πήγε σε μια μακρινή χώρα για πολύ καιρό.
10 Και κατά την εποχή έστειλε έναν δούλο στους γεωργούς, για να του δώσουν από τον καρπό του αμπελώνα· αλλά οι κτηνοτρόφοι τον χτύπησαν και τον έστειλαν άδειο.
11 Και πάλι έστειλε άλλον δούλο· και τον χτύπησαν και τον ικέτευσαν με ντροπή και τον έστειλαν άδειο.
12 Και πάλι έστειλε έναν τρίτο· και τον τραυμάτισαν και τον έδιωξαν έξω.
13 Τότε ο κύριος του αμπελώνα είπε: Τι να κάνω; Θα στείλω τον αγαπημένο μου γιο: μπορεί να τον σέβονται όταν τον δουν.
14 Όταν όμως τον είδαν οι γεωργοί, συλλογίστηκαν μεταξύ τους, λέγοντας: Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε να τον σκοτώσουμε, για να είναι δική μας η κληρονομιά.
15 Έτσι τον έριξαν έξω από τον αμπελώνα και τον σκότωσαν. Τι θα τους κάνει λοιπόν ο κύριος του αμπελώνα;
16 Θα έρθει και θα καταστρέψει αυτούς τους γεωργούς, και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους. Και όταν το άκουσαν, είπαν, ο Θεός να το κάνει.
17 Και τους είδε, και είπε: Τι είναι λοιπόν αυτό που είναι γραμμένο: Η πέτρα που απέρριψαν οι οικοδόμοι, αυτή έγινε η κεφαλή της γωνίας;
18 Όποιος πέσει πάνω σε εκείνη την πέτρα θα σπάσει. αλλά σε όποιον πέσει, θα τον αλέσει σε σκόνη.
19 Και οι αρχιερείς και οι γραμματείς την ίδια ώρα ζήτησαν να βάλουν τα χέρια πάνω του. και φοβήθηκαν τον λαό· επειδή κατάλαβαν ότι είχε πει αυτή την παραβολή εναντίον τους.
20 Και τον παρακολουθούσαν, και έστειλαν κατασκόπους, που θα προσποιούνταν ότι είναι δίκαιοι, για να πιάσουν τα λόγια του, ώστε να τον παραδώσουν στη δύναμη και την εξουσία του κυβερνήτη.
21 Και τον ρώτησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, ξέρουμε ότι λες και διδάσκεις σωστά, ούτε δέχεσαι το πρόσωπο κανενός, αλλά διδάσκεις αληθινά την οδό του Θεού.
22 Είναι νόμιμο να δίνουμε φόρο στον Καίσαρα ή όχι;
23 Εκείνος όμως κατάλαβε την πονηριά τους και τους είπε: Γιατί με πειράζετε;
24 Δείξε μου μια δεκάρα. Ποιανού την εικόνα και την επιγραφή την έχει; Αποκρίθηκαν και είπαν, του Καίσαρα.
25 Και τους είπε: Δώστε λοιπόν στον Καίσαρα τα του Καίσαρα και στον Θεό τα του Θεού.
26 Και δεν μπόρεσαν να κρατήσουν τα λόγια του ενώπιον του λαού· και θαύμασαν με την απάντησή του και σιώπησαν.
27 Τότε ήρθαν σε αυτόν μερικοί από τους Σαδδουκαίους, οι οποίοι αρνούνται ότι υπάρχει ανάσταση. και τον ρώτησαν,
28 Λέγοντας, Δάσκαλε, ο Μωυσής μας έγραψε: Αν ο αδελφός οποιουδήποτε πεθάνει έχοντας γυναίκα, και πεθάνει χωρίς παιδιά, να πάρει ο αδελφός του τη γυναίκα του και να γεννήσει στον αδελφό του.
29 Ήταν λοιπόν επτά αδελφοί· και ο πρώτος πήρε γυναίκα και πέθανε χωρίς παιδιά.
30 Και ο δεύτερος την πήρε για γυναίκα, και πέθανε άτεκνος.
31 Και ο τρίτος την πήρε. και με τον ίδιο τρόπο και οι επτά: και δεν άφησαν παιδιά και πέθαναν.
32 Τελευταία πέθανε και η γυναίκα.
33 Επομένως, στην ανάσταση ποιανού γυναίκα από αυτούς είναι; γιατί επτά την είχαν για γυναίκα.
34 Και ο Ιησούς απαντώντας τους είπε: Τα παιδιά αυτού του κόσμου παντρεύονται και παντρεύονται.
35 Εκείνοι όμως που θα λογιστούν άξιοι να αποκτήσουν αυτόν τον κόσμο και την ανάσταση από τους νεκρούς, ούτε παντρεύονται, ούτε παντρεύονται.
36 Ούτε μπορούν να πεθάνουν πια· γιατί είναι ίσοι με τους αγγέλους. και είναι παιδιά του Θεού, όντας παιδιά της ανάστασης.
37 Τώρα που οι νεκροί αναστήθηκαν, ακόμη και ο Μωυσής έδειξε στη βάτο, όταν αποκαλεί τον Κύριο τον Θεό του Αβραάμ και τον Θεό του Ισαάκ και τον Θεό του Ιακώβ.
38 Διότι δεν είναι Θεός των νεκρών, αλλά των ζωντανών· γιατί όλοι ζουν γι' αυτόν.
39 Τότε μερικοί από τους γραμματείς απαντώντας είπαν: Δάσκαλε, καλά είπες.
40 Και μετά δεν τολμούσαν να του κάνουν καμία ερώτηση.
41 Και τους είπε: Πώς λένε ότι ο Χριστός είναι γιος του Δαβίδ;
42 Και ο ίδιος ο Δαβίδ λέει στο βιβλίο των Ψαλμών: Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: Κάτσε στα δεξιά μου,
43 Μέχρι να κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.
44 Ο Δαβίδ λοιπόν τον αποκαλεί Κύριο, πώς είναι λοιπόν γιος του;
45 Τότε, στο ακροατήριο όλου του λαού, είπε στους μαθητές του:
46 Προσέχετε από τους γραμματείς, που επιθυμούν να περπατούν με μακριές ρόμπες, και αγαπούν τους χαιρετισμούς στις αγορές, και τις ψηλότερες θέσεις στις συναγωγές, και τις αίθουσες των αρχηγών στις γιορτές.
47 που καταβροχθίζουν τα σπίτια των χηρών, και για προβολή κάνουν μακροχρόνιες προσευχές· αυτοί θα λάβουν μεγαλύτερη καταδίκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 Και σήκωσε τα μάτια και είδε τους πλούσιους να ρίχνουν τα δώρα τους στο θησαυροφυλάκιο.
2 Και είδε επίσης μια φτωχή χήρα να ρίχνει εκεί δύο ακάρεα.
3 Και είπε: Αλήθεια σας λέω ότι αυτή η φτωχή χήρα έχει ρίξει περισσότερα από όλους.

4 Διότι όλοι αυτοί έχουν ρίξει από την αφθονία τους στις προσφορές του Θεού· αλλά αυτή από την ένδειά της έβαλε όλα τα ζωντανά που είχε.
5 Και καθώς κάποιοι έλεγαν για τον ναό, πώς ήταν στολισμένος με καλές πέτρες και δώρα, είπε:
6 Όσο για αυτά που βλέπετε, θα έρθουν μέρες, κατά τις οποίες δεν θα μείνει πέτρα πάνω σε άλλη, που δεν θα ριχθεί κάτω.
7 Και τον ρώτησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, αλλά πότε θα γίνουν αυτά; και τι σημάδι θα υπάρξει όταν θα γίνουν αυτά τα πράγματα;
8 Και είπε: Προσέχετε να μην εξαπατηθείτε· γιατί πολλοί θα έρθουν στο όνομά μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Χριστός. και πλησιάζει ο καιρός· μην πηγαίνετε λοιπόν πίσω τους.
9 Όταν όμως ακούσετε για πολέμους και ταραχές, μην τρομάζετε· γιατί αυτά πρέπει πρώτα να γίνουν. αλλα το τελος δεν εχει περασει.
10 Τότε τους είπε: Έθνος θα εγερθεί εναντίον έθνους, και βασιλεία εναντίον βασιλείας.
11 Και θα γίνουν μεγάλοι σεισμοί σε διαφορετικά μέρη, και λιμοί και επιδημίες. και θα υπάρξουν τρομακτικά θέαμα και μεγάλα σημεία από τον ουρανό.
12 Αλλά πριν από όλα αυτά, θα βάλουν τα χέρια τους επάνω σας και θα σας διώξουν, παραδίδοντάς σας στις συναγωγές και στις φυλακές, και θα οδηγηθούν ενώπιον βασιλιάδων και ηγεμόνων για χάρη του ονόματός μου.
13 Και θα στραφεί σε εσάς για μαρτυρία.
14 Βάλτε το λοιπόν στις καρδιές σας, να μη στοχάζεστε πριν από αυτό που θα απαντήσετε:
15 Διότι θα σου δώσω στόμα και σοφία, στην οποία δεν θα μπορούν να αντισταθούν ούτε να αντισταθούν όλοι οι αντίπαλοί σου.
16 Και θα προδοθείτε και από γονείς, και αδελφούς, και συγγενείς και φίλους. και μερικοί από εσάς θα κάνουν να θανατωθούν.
17 Και θα σας μισήσουν όλοι οι άνθρωποι για χάρη του ονόματός μου.
18 Αλλά δεν θα χαθεί ούτε μια τρίχα από το κεφάλι σου.
19 Με την υπομονή σας κατέχετε τις ψυχές σας.
20 Και όταν δείτε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένη από στρατεύματα, τότε να ξέρετε ότι η ερήμωσή της είναι κοντά.
21 Τότε αυτοί που είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά. Και ας φύγουν αυτοί που βρίσκονται στο μέσο του. και ας μην εισέλθουν εκεί όσοι είναι στις χώρες.
22 Διότι αυτές είναι οι ημέρες της εκδίκησης, για να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα.
23 Αλλά αλίμονο σε αυτές που είναι έγκυες και σε αυτές που θηλάζουν, εκείνες τις ημέρες! γιατί θα υπάρξει μεγάλη θλίψη στη γη, και οργή πάνω σε αυτόν τον λαό.
24 Και θα πέσουν από την κόψη του σπαθιού, και θα οδηγηθούν αιχμάλωτοι σε όλα τα έθνη· και η Ιερουσαλήμ θα καταπατηθεί από τα έθνη, έως ότου εκπληρωθούν οι καιροί των εθνών.
25 Και θα υπάρξουν σημάδια στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια. Και στη γη στενοχώρια των εθνών, με αμηχανία. η θάλασσα και τα κύματα βουίζουν.
26 Οι καρδιές των ανθρώπων ταπεινώνουν από φόβο και επειδή φροντίζουν αυτά που έρχονται στη γη· γιατί οι δυνάμεις του ουρανού θα κλονιστούν.
27 Και τότε θα δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται σε σύννεφο με δύναμη και μεγάλη δόξα.
28 Και όταν αρχίσουν να συμβαίνουν αυτά, τότε κοιτάξτε ψηλά και σηκώστε τα κεφάλια σας. γιατί η λύτρωσή σας πλησιάζει.
29 Και τους είπε μια παραβολή. Ιδού η συκιά και όλα τα δέντρα.
30 Όταν τώρα εκτοξεύονται, βλέπετε και ξέρετε μόνοι σας ότι το καλοκαίρι είναι τώρα κοντά.
31 Έτσι και εσείς, όταν δείτε να γίνονται αυτά τα πράγματα, να ξέρετε ότι η βασιλεία του Θεού είναι κοντά.
32 Αλήθεια σας λέω, αυτή η γενιά δεν θα παρέλθει, έως ότου όλα εκπληρωθούν.
33 Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν· αλλά τα λόγια μου δεν θα περάσουν.
34 Και να προσέχετε τους εαυτούς σας, μήπως ποτέ υπερφορτωθούν οι καρδιές σας με υπερφορτώσεις, και μέθη, και φροντίδες αυτής της ζωής, και έτσι έρθει εκείνη η μέρα πάνω σας απροειδοποίητα.
35 Διότι ως παγίδα θα έρθει σε όλους εκείνους που κατοικούν στο πρόσωπο ολόκληρης της γης.
36 Αγρυπνείτε, λοιπόν, και προσεύχεστε πάντα, για να λογιστείτε άξιοι να ξεφύγετε από όλα αυτά που θα συμβούν, και να σταθείτε μπροστά στον Υιό του ανθρώπου.
37 Και την ημέρα δίδασκε στο ναό. και το βράδυ βγήκε και έμεινε στο όρος που λέγεται όρος των Ελαιών.
38 Και όλος ο λαός ήρθε νωρίς το πρωί κοντά του στο ναό, για να τον ακούσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1 Και πλησίαζε η γιορτή των αζύμων, που ονομάζεται Πάσχα.
2 Και οι αρχιερείς και οι γραμματείς έψαχναν πώς να τον σκοτώσουν. γιατί φοβόντουσαν τους ανθρώπους.
3 Τότε μπήκε ο Σατανάς στον Ιούδα, τον επώνυμο Ισκαριώτη, που ήταν από τον αριθμό των δώδεκα.
4 Και πήγε, και μίλησε με τους αρχιερείς και τους καπετάνιους, πώς θα μπορούσε να τον παραδώσει σε αυτούς.
5 Και χάρηκαν, και συνήψαν διαθήκη να του δώσουν χρήματα.
6 Και υποσχέθηκε, και αναζήτησε ευκαιρία να τον προδώσει σε αυτούς εν απουσία του πλήθους.
7 Τότε ήρθε η ημέρα των αζύμων, όταν έπρεπε να θανατωθεί το Πάσχα.
8 Και έστειλε τον Πέτρο και τον Ιωάννη, λέγοντας: Πηγαίνετε και ετοιμάστε μας το Πάσχα, για να φάμε.
9 Και του είπαν: Πού θέλεις να ετοιμάσουμε;
10 Και τους είπε: Ιδού, όταν μπείτε στην πόλη, θα σας συναντήσει ένας άνθρωπος, που θα φέρει μια στάμνα με νερό. ακολουθήστε τον στο σπίτι όπου μπαίνει.
11 Και θα πεις στον οικοδεσπότη του σπιτιού: Ο Δάσκαλος σου λέει: Πού είναι ο ξενώνας, όπου θα φάω το Πάσχα με τους μαθητές μου;
12 Και θα σας δείξει ένα μεγάλο επάνω δωμάτιο επιπλωμένο· εκεί ετοιμάστε.
13 Και πήγαν, και βρήκαν όπως τους είπε· και ετοίμασαν το Πάσχα.
14 Και όταν έφτασε η ώρα, κάθισε, και οι δώδεκα απόστολοι μαζί του.
15 Και τους είπε: Με πόθο ήθελα να φάω αυτό το Πάσχα μαζί σας πριν υποφέρω.

16 Διότι σας λέω, δεν θα φάω πλέον από αυτό, έως ότου εκπληρωθεί στη βασιλεία του Θεού.
17 Και πήρε το ποτήρι και ευχαρίστησε, και είπε: Πάρτε αυτό και μοιράστε το μεταξύ σας.
18 Γιατί σας λέω, δεν θα πιω από τον καρπό της αμπέλου, έως ότου έρθει η βασιλεία του Θεού.
19 Και πήρε ψωμί, και ευχαρίστησε, και το έσπασε, και τους έδωσε, λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου που δίνεται για εσάς· αυτό κάντε σε ανάμνησή μου.
20 Το ίδιο και το ποτήρι μετά το δείπνο, λέγοντας: Αυτό το ποτήρι είναι η καινή διαθήκη στο αίμα μου, που χύνεται για εσάς.
21 Αλλά, ιδού, το χέρι αυτού που με προδίδει είναι μαζί μου στο τραπέζι.
22 Και αληθώς ο Υιός του ανθρώπου πηγαίνει, όπως έχει αποφασιστεί· αλλά αλίμονο σε εκείνον τον άνθρωπο από τον οποίο προδίδεται!
23 Και άρχισαν να ρωτούν μεταξύ τους ποιος από αυτούς θα έπρεπε να κάνει αυτό το πράγμα.
24 Και έγινε επίσης μια διαμάχη μεταξύ τους, ποιος από αυτούς έπρεπε να θεωρηθεί ο μεγαλύτερος.
25 Και τους είπε: Οι βασιλιάδες των εθνών ασκούν κυριαρχία πάνω τους. και αυτοί που ασκούν εξουσία πάνω τους ονομάζονται ευεργέτες.
26 Αλλά δεν θα είστε έτσι· αλλά ο μεγαλύτερος ανάμεσά σας, ας είναι όπως ο νεότερος. και αυτός που είναι αρχηγός, όπως αυτός που υπηρετεί.
27 Διότι, αν είναι μεγαλύτερος, αυτός που κάθεται στο φαγητό ή αυτός που υπηρετεί; δεν είναι αυτός που κάθεται στο κρέας; αλλά εγώ είμαι ανάμεσά σας όπως αυτός που υπηρετεί.
28 Εσείς είστε εκείνοι που μείνατε μαζί μου στους πειρασμούς μου.
29 Και σας διορίζω ένα βασίλειο, όπως μου έχει ορίσει ο Πατέρας μου.
30 Για να φάτε και να πιείτε στο τραπέζι μου στο βασίλειό μου, και να καθίσετε σε θρόνους κρίνοντας τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ.
31 Και ο Κύριος είπε: Σίμωνα, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς θέλησε να σε έχει, για να σε κοσκινίσει σαν το σιτάρι.
32 Εγώ όμως προσευχήθηκα για σένα, για να μη χαθεί η πίστη σου· και όταν μεταστραφείς, δυνάμωσε τους αδελφούς σου.
33 Και του είπε: Κύριε, είμαι έτοιμος να πάω μαζί σου και στη φυλακή και στον θάνατο.
34 Και είπε: Σε λέω, Πέτρο, ο πετεινός δεν θα λαλήσει σήμερα, πριν αρνηθείς τρεις φορές ότι με γνωρίζεις.
35 Και τους είπε: Όταν σας έστειλα χωρίς πουγκί, και σερβιέτα και παπούτσια, σας έλειπε τίποτα; Και είπαν: Τίποτα.
36 Τότε τους είπε: Τώρα όμως, όποιος έχει πορτοφόλι, ας το πάρει και το σερβίδι του· και όποιος δεν έχει σπαθί, ας πουλήσει το ένδυμά του και ας αγοράσει.
37 Επειδή, σας λέω, ότι αυτό που είναι γραμμένο πρέπει ακόμη να εκπληρωθεί σε μένα, και καταγράφηκε μεταξύ των παραβατών· επειδή, τα σχετικά με μένα έχουν τέλος.
38 Και είπαν: Κύριε, ιδού, εδώ είναι δύο σπαθιά. Και τους είπε: Φτάνει.
39 Και βγήκε και πήγε, όπως συνήθιζε, στο όρος των Ελαιών. και τον ακολούθησαν και οι μαθητές του.
40 Και όταν ήταν στον τόπο, τους είπε: Προσευχηθείτε να μην μπείτε σε πειρασμό.
41 Και αποτραβήχτηκε από κοντά τους για μια πέτρα, και γονάτισε και προσευχήθηκε,
42 Λέγοντας: Πατέρα, αν θέλεις, απομάκρυνε αυτό το ποτήρι από μένα· ωστόσο, όχι το θέλημά μου, αλλά το δικό σου, να γίνει.
43 Και φάνηκε σε αυτόν άγγελος από τον ουρανό, που τον ενίσχυε.
44 Και, έχοντας αγωνία, προσευχόταν πιο θερμά· και ο ιδρώτας του ήταν σαν μεγάλες σταγόνες αίματος που έπεφταν στη γη.
45 Και όταν σηκώθηκε από την προσευχή, και ήρθε στους μαθητές του, τους βρήκε να κοιμούνται από λύπη,
46 Και τους είπε: Γιατί κοιμάστε; σηκωθείτε και προσευχηθείτε, για να μην μπείτε σε πειρασμό.
47 Και ενώ ακόμα μιλούσε, ιδού, πλήθος, και αυτός που ονομαζόταν Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, πήγε μπροστά τους, και πλησίασε στον Ιησού για να τον φιλήσει.
48 Ο Ιησούς όμως του είπε: Ιούδα, προδίδεις τον Υιό του ανθρώπου με ένα φιλί;
49 Όταν αυτοί που ήταν κοντά του είδαν τι θα ακολουθούσε, του είπαν: Κύριε, θα χτυπήσουμε με το σπαθί;
50 Και ένας από αυτούς χτύπησε τον υπηρέτη του αρχιερέα και του έκοψε το δεξί αυτί.
51 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Υπομένετε μέχρι εκεί. Και άγγιξε το αυτί του και τον θεράπευσε.
52 Τότε ο Ιησούς είπε προς τους αρχιερείς και τους αρχιερείς και τους αρχηγούς του ναού και τους πρεσβυτέρους που ήρθαν προς αυτόν· Βγείτε σαν εναντίον κλέφτη με ξίφη και ραβδιά;
53 Όταν ήμουν καθημερινά μαζί σας στο ναό, δεν απλώσατε τα χέρια εναντίον μου· αλλά αυτή είναι η ώρα σας και η δύναμη του σκότους.
54 Τότε τον πήραν και τον οδήγησαν και τον έφεραν στο σπίτι του αρχιερέα. Και ο Πέτρος ακολούθησε από μακριά.
55 Και όταν άναψαν φωτιά στη μέση της αίθουσας, και κάθισαν μαζί, ο Πέτρος κάθισε ανάμεσά τους.
56 Αλλά κάποια υπηρέτρια τον είδε καθώς καθόταν δίπλα στη φωτιά, και τον κοίταξε σοβαρά, και είπε: Και αυτός ο άνθρωπος ήταν μαζί του.
57 Και αυτός τον αρνήθηκε, λέγοντας: Γυναίκα, δεν τον ξέρω.
58 Και μετά από λίγο άλλος τον είδε και είπε: Και εσύ είσαι από αυτούς. Και ο Πέτρος είπε: Άνθρωπε, δεν είμαι.
59 Και περίπου τη μία ώρα μετά την άλλη με βεβαιότητα επιβεβαίωσε, λέγοντας: Αλήθεια και αυτός ήταν μαζί του· επειδή είναι Γαλιλαίος.
60 Και ο Πέτρος είπε: Άνθρωπε, δεν ξέρω τι λες. Και αμέσως, ενώ μιλούσε ακόμη, ο κόκορας πλήρωσε.
61 Και ο Κύριος γύρισε και κοίταξε τον Πέτρο. Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο του Κυρίου, που του είχε πει: Πριν λαλήσει ο πετεινός, θα με αρνηθείς τρεις φορές.
62 Και ο Πέτρος βγήκε έξω και έκλαψε πικρά.
63 Και οι άντρες που κρατούσαν τον Ιησού τον κορόιδευαν και τον χτύπησαν.
64 Και αφού του έδεσαν τα μάτια, τον χτύπησαν στο πρόσωπο και τον ρώτησαν, λέγοντας: Προφήτεψε, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε;
65 Και πολλά άλλα βλάσφημα έλεγαν εναντίον του.
66 Και μόλις ξημέρωσε, συνήλθαν οι πρεσβύτεροι του λαού και οι αρχιερείς και οι γραμματείς, και τον οδήγησαν στο συμβούλιο τους, λέγοντας:

67 Εσύ είσαι ο Χριστός; πες μας. Και τους είπε: Αν σας το πω, δεν θα πιστέψετε.
68 Και αν σας ρωτήσω, δεν θα μου απαντήσετε, ούτε θα με αφήσετε να φύγω.
69 Στο εξής ο Υιός του ανθρώπου θα καθίσει στα δεξιά της δύναμης του Θεού.
70 Τότε όλοι είπαν: Εσύ, λοιπόν, είσαι ο Υιός του Θεού; Και τους είπε: Λέτε ότι είμαι.
71 Και είπαν: Τι χρειαζόμαστε άλλη μαρτυρία; γιατί εμείς οι ίδιοι έχουμε ακούσει για το δικό του στόμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1 Και όλο το πλήθος τους σηκώθηκε και τον οδήγησε στον Πιλάτο.
2 Και άρχισαν να τον κατηγορούν, λέγοντας: Βρήκαμε αυτόν τον άνθρωπο να διαστρέφει το έθνος και να απαγορεύει να δίνεται φόρος στον Καίσαρα, λέγοντας ότι αυτός είναι ο Χριστός, ο Βασιλιάς.
3 Και ο Πιλάτος τον ρώτησε, λέγοντας: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και εκείνος του αποκρίθηκε και είπε: Εσύ το λες.
4 Τότε ο Πιλάτος είπε στους αρχιερείς και στον λαό: Δεν βρίσκω κανένα σφάλμα σε αυτόν τον άνθρωπο.
5 Και ήταν πιο αγριεμένοι, λέγοντας: Αυτός ξεσηκώνει τον λαό, διδάσκοντας σε όλο τον Ιουδαίο, ξεκινώντας από τη Γαλιλαία μέχρι εδώ.
6 Όταν ο Πιλάτος άκουσε για τη Γαλιλαία, ρώτησε αν αυτός ήταν Γαλιλαίος.
7 Και μόλις έμαθε ότι ανήκε στη δικαιοδοσία του Ηρώδη, τον έστειλε στον Ηρώδη, που και ο ίδιος βρισκόταν εκείνη την εποχή στην Ιερουσαλήμ.
8 Και όταν ο Ηρώδης είδε τον Ιησού, χάρηκε πάρα πολύ· επειδή, από καιρό ήθελε να τον δει, επειδή είχε ακούσει πολλά γι' αυτόν. και ήλπιζε να είχε δει κάποιο θαύμα να γίνεται από αυτόν.
9 Τότε ρώτησε μαζί του με πολλά λόγια. αλλά εκείνος δεν του απάντησε τίποτα.
10 Και οι αρχιερείς και οι γραμματείς στάθηκαν και τον κατηγόρησαν έντονα.
11 Και ο Ηρώδης με τους πολεμιστές του τον αγνόησαν, και τον κορόιδευαν, και τον έντυσαν με ένα υπέροχο ιμάτιο και τον έστειλαν πάλι στον Πιλάτο.
12 Και την ίδια μέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγιναν φίλοι μαζί· γιατί πριν είχαν εχθρότητα μεταξύ τους.
13 Και ο Πιλάτος, αφού συγκάλεσε τους αρχιερείς και τους άρχοντες και τον λαό,
14 Τους είπε: Φέρατε αυτόν τον άνθρωπο σε μένα, ως έναν που διαστρέφει τον λαό· και, ιδού, εγώ, αφού τον εξέτασα ενώπιόν σας, δεν βρήκα κανένα σφάλμα σε αυτόν τον άνθρωπο να αγγίζει εκείνα για τα οποία τον κατηγορείτε.
15 Όχι, ούτε και ο Ηρώδης· γιατί σας έστειλα προς αυτόν. και, ιδού, δεν του γίνεται τίποτα άξιο θανάτου.
16 Γι' αυτό θα τον τιμωρήσω και θα τον ελευθερώσω.
17 (Επειδή πρέπει να τους ελευθερώσει έναν στη γιορτή.)
18 Και φώναξαν αμέσως, λέγοντας: Απομάκρυνε αυτόν τον άνθρωπο και ελευθέρωσέ μας τον Βαραββά.
19 (Ο οποίος για κάποια αναταραχή που έγινε στην πόλη και για φόνο, ρίχτηκε στη φυλακή.)
20 Ο Πιλάτος, λοιπόν, θέλοντας να ελευθερώσει τον Ιησού, τους μίλησε πάλι.
21 Εκείνοι όμως έκραξαν λέγοντας: Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον.
22 Και τους είπε για τρίτη φορά: Γιατί, τι κακό έκανε; Δεν βρήκα αιτία θανάτου σ' αυτόν· γι' αυτό θα τον τιμωρήσω και θα τον αφήσω να φύγει.
23 Και αυτοί αμέσως με δυνατές φωνές ζητούσαν να σταυρωθεί. Και οι φωνές αυτών και των αρχιερέων επικράτησαν.
24 Και ο Πιλάτος είπε ότι έπρεπε να γίνει όπως ζήτησαν.
25 Και τους απελευθέρωσε εκείνον που για στασιασμό και φόνο ρίχτηκε στη φυλακή, τον οποίο επιθυμούσαν. αλλά παρέδωσε τον Ιησού στο θέλημά τους.
26 Και καθώς τον οδήγησαν, έπιασαν έναν Σίμωνα, Κυρηναίο, που έβγαινε από την εξοχή, και έβαλαν πάνω του τον σταυρό, για να τον σηκώσει μετά τον Ιησού.
27 Και τον ακολούθησε μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων και γυναικών, που επίσης έκλαιγαν και τον θρηνούσαν.
28 Και ο Ιησούς γύρισε προς αυτούς και είπε: Κόρες της Ιερουσαλήμ, μην κλάψετε για μένα, αλλά κλάψτε για τον εαυτό σας και για τα παιδιά σας.
29 Διότι, ιδού, έρχονται ημέρες, κατά τις οποίες θα πουν: Μακάριοι οι στείρες και οι μήτρες που δεν γέννησαν ποτέ και οι παπιοί που δεν θήλασαν ποτέ.
30 Τότε θα αρχίσουν να λένε στα βουνά: Πέστε πάνω μας. και στους λόφους, σκεπάστε μας.
31 Διότι αν τα κάνουν αυτά σε ένα πράσινο δέντρο, τι θα γίνει στο ξερό;
32 Και ήταν επίσης δύο άλλοι κακοποιοί, που οδήγησαν μαζί του για να θανατωθούν.
33 Και όταν έφτασαν στον τόπο, που λέγεται Γολγοθάς, εκεί τον σταύρωσαν και τους κακούργους, τον έναν στα δεξιά και τον άλλον στα αριστερά.
34 Τότε ο Ιησούς είπε: Πατέρα, συγχώρεσέ τους. γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν. Και χώρισαν το ρούχο του και έριξαν κλήρο.
35 Και ο λαός στάθηκε και έβλεπε. Και οι άρχοντες μαζί τους τον χλεύασαν, λέγοντας: Άλλους έσωσε. ας σώσει τον εαυτό του, αν είναι ο Χριστός, ο εκλεκτός του Θεού.
36 Και οι στρατιώτες τον κορόιδευαν, πλησιάζοντας προς αυτόν και του πρόσφεραν ξύδι,
37 Και λέγοντας: Αν είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε τον εαυτό σου.
38 Και γράφτηκε πάνω του μια επιγραφή με γράμματα ελληνικά, λατινικά και εβραϊκά, ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
39 Και ένας από τους κρεμασμένους κακοποιούς τον μίλησε λέγοντας: Αν είσαι Χριστός, σώσε τον εαυτό σου και εμάς.
40 Και ο άλλος, αποκρινόμενος, τον επέπληξε, λέγοντας: Δεν φοβάσαι τον Θεό, επειδή είσαι στην ίδια καταδίκη;
41 Και εμείς πράγματι δίκαια. γιατί λαμβάνουμε την οφειλόμενη ανταμοιβή των πράξεών μας: αλλά αυτός ο άνθρωπος δεν έκανε τίποτα κακό.
42 Και είπε στον Ιησού: Κύριε, θυμήσου με όταν έρθεις στη βασιλεία σου.
43 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Αλήθεια σου λέω, σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο.
44 Και ήταν περίπου η έκτη ώρα, και έγινε σκοτάδι σε όλη τη γη μέχρι την ένατη ώρα.
45 Και ο ήλιος σκοτείνιασε, και το πέπλο του ναού σκίστηκε στη μέση.

46 Και όταν ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου· και αφού είπε αυτά, παρέδωσε το πνεύμα.
47 Και όταν ο εκατόνταρχος είδε τι έγινε, δόξασε τον Θεό, λέγοντας: Ασφαλώς αυτός ήταν δίκαιος άνθρωπος.
48 Και όλος ο λαός που συνήλθε σε αυτό το θέαμα, βλέποντας τα πράγματα που έγιναν, χτύπησαν τα στήθη τους και επέστρεψαν.
49 Και όλοι οι γνώριμοι του, και οι γυναίκες που τον ακολουθούσαν από τη Γαλιλαία, στέκονταν μακριά, βλέποντας αυτά τα πράγματα.
50 Και, ιδού, ήταν ένας άνθρωπος που λεγόταν Ιωσήφ, σύμβουλος. και ήταν καλός άνθρωπος και δίκαιος:
51 (Ο ίδιος δεν είχε συναινέσει στη συμβουλή και την πράξη τους·) ήταν από την Αριμαθαία, μια πόλη των Ιουδαίων· και ο ίδιος περίμενε τη βασιλεία του Θεού.
52 Αυτός ο άνθρωπος πήγε στον Πιλάτο και παρακάλεσε το σώμα του Ιησού.
53 Και το κατέβασε, και το τύλιξε σε λινό, και το έβαλε σε έναν τάφο λαξευμένο σε πέτρα, στον οποίο δεν είχε τεθεί ποτέ άλλος άνθρωπος.
54 Και εκείνη την ημέρα ήταν η προετοιμασία, και το Σάββατο πλησίαζε.
55 Και οι γυναίκες, που ήρθαν μαζί του από τη Γαλιλαία, ακολούθησαν και είδαν τον τάφο και πώς τέθηκε το σώμα του.
56 Και επέστρεψαν και ετοίμασαν μυρωδικά και αρωματικά. και ανάπαυσε το Σάββατο σύμφωνα με την εντολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1 Και την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, πολύ νωρίς το πρωί, ήρθαν στον τάφο, φέρνοντας τα μυρωδικά που είχαν ετοιμάσει, και μερικά άλλα μαζί τους.
2 Και βρήκαν την πέτρα κυλημένη από τον τάφο.
3 Και μπήκαν μέσα και δεν βρήκαν το σώμα του Κυρίου Ιησού.
4 Και συνέβη ώστε, καθώς ήταν πολύ μπερδεμένοι γι' αυτό, ιδού, δύο άνδρες στάθηκαν δίπλα τους με λαμπερά ενδύματα:
5 Και καθώς φοβήθηκαν, και έσκυψαν τα πρόσωπά τους στη γη, τους είπαν: Γιατί αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;
6 Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε· θυμηθείτε πώς σας μίλησε όταν ήταν ακόμη στη Γαλιλαία,
7 Λέγοντας: Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί στα χέρια των αμαρτωλών ανθρώπων και να σταυρωθεί και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.
8 Και θυμήθηκαν τα λόγια του,
9 Και γύρισε από τον τάφο, και είπε όλα αυτά στους έντεκα και σε όλους τους υπόλοιπους.
10 Ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή και η Ιωάννα και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και άλλες γυναίκες που ήταν μαζί τους, που είπαν αυτά τα πράγματα στους αποστόλους.
11 Και τα λόγια τους τους φάνηκαν σαν άσκοπες ιστορίες, και δεν τους πίστεψαν.
12 Τότε σηκώθηκε ο Πέτρος και έτρεξε προς τον τάφο. Και σκύβοντας, είδε τα λινά ρούχα που ήταν στρωμένα μόνοι τους, και έφυγε, θαυμάζοντας μέσα του αυτό που συνέβη.
13 Και, ιδού, δύο από αυτούς πήγαν την ίδια μέρα σε ένα χωριό που ονομαζόταν Εμμαούς, που ήταν από την Ιερουσαλήμ περίπου εξήντα στάδια.
14 Και μίλησαν μαζί για όλα αυτά που είχαν συμβεί.
15 Και συνέβη ώστε, ενώ κοινωνούσαν και συζητούσαν, ο ίδιος ο Ιησούς πλησίασε και πήγε μαζί τους.
16 Αλλά τα μάτια τους κρατήθηκαν για να μην τον γνωρίσουν.
17 Και τους είπε: Τι είδους επικοινωνίες είναι αυτές που έχετε ο ένας στον άλλον, καθώς περπατάτε, και είστε λυπημένοι;
18 Και ο ένας από αυτούς, που ονομαζόταν Κλεόπας, αποκρινόμενος του είπε: Εσύ είσαι μόνο ξένος στην Ιερουσαλήμ, και δεν γνωρίζεις τα όσα συνέβησαν εκεί αυτές τις ημέρες;
19 Και τους είπε: Τι πράγματα; Και του είπαν: Σχετικά με τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, που ήταν προφήτης ισχυρός σε έργα και λόγο μπροστά στον Θεό και σε όλο τον λαό.
20 Και πώς οι αρχιερείς και οι άρχοντες μας τον παρέδωσαν για να καταδικαστεί σε θάνατο και τον σταύρωσαν.
21 Εμείς όμως πιστεύαμε ότι αυτός ήταν που θα είχε λυτρώσει τον Ισραήλ· και εκτός από όλα αυτά, σήμερα είναι η τρίτη ημέρα από τότε που έγιναν αυτά τα πράγματα.
22 Ναι, και ορισμένες γυναίκες από την παρέα μας μας έκαναν έκπληκτους, που ήταν νωρίς στον τάφο.
23 Και αφού δεν βρήκαν το σώμα του, ήρθαν, λέγοντας, ότι είδαν και ένα όραμα αγγέλων, που έλεγαν ότι ήταν ζωντανός.
24 Και μερικοί από αυτούς που ήσαν μαζί μας πήγαν στον τάφο και το βρήκαν έτσι όπως είπαν οι γυναίκες· αλλά δεν τον είδαν.
25 Τότε τους είπε: ανόητοι και βραδύκαρδοι να πιστέψετε όλα όσα είπαν οι προφήτες.
26 Δεν έπρεπε να τα πάθει αυτά ο Χριστός και να μπει στη δόξα του;
27 Και ξεκινώντας από τον Μωυσή και όλους τους προφήτες, τους εξήγησε σε όλες τις γραφές τα σχετικά με τον εαυτό του.
28 Και πλησίασαν στο χωριό, όπου πήγαν· και έκανε σαν να ήθελε να πάει πιο μακριά.
29 Εκείνοι όμως τον εμπόδισαν, λέγοντας: Μείνε μαζί μας, γιατί είναι προς το βράδυ, και η μέρα έχει περάσει. Και μπήκε να μείνει μαζί τους.
30 Και καθώς καθόταν μαζί τους στο φαγητό, πήρε ψωμί, και το ευλόγησε, και έσπασε και τους έδωσε.
31 Και τα μάτια τους άνοιξαν, και τον γνώρισαν. και εξαφανίστηκε από τα μάτια τους.
32 Και έλεγαν ο ένας στον άλλον: Δεν κάηκε η καρδιά μας μέσα μας, ενώ μας μιλούσε στο δρόμο, και ενώ μας άνοιγε τις γραφές;
33 Και σηκώθηκαν την ίδια ώρα, και επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, και βρήκαν τους έντεκα συγκεντρωμένους και αυτούς που ήταν μαζί τους,
34 Λέγοντας: Ο Κύριος πραγματικά ανέστη, και εμφανίστηκε στον Σίμωνα.
35 Και είπαν τι έγιναν στο δρόμο, και πώς έγινε γνωστός από αυτούς στο σπάσιμο του ψωμιού.
36 Και καθώς έλεγαν έτσι, ο ίδιος ο Ιησούς στάθηκε ανάμεσά τους, και τους είπε: Ειρήνη σε εσάς.
37 Αλλά ήταν τρομοκρατημένοι και φοβισμένοι, και νόμιζαν ότι είχαν δει ένα πνεύμα.

38 Και τους είπε: Γιατί ταράζεστε; και γιατί οι σκέψεις
γεννιούνται στις καρδιές σας;
39 Ιδού τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι είμαι εγώ ο
ίδιος. γιατί το πνεύμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως
βλέπετε ότι έχω.
40 Και αφού είπε αυτά, τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια
του.
41 Και ενώ δεν πίστευαν ακόμη από χαρά, και απορούσαν,
τους είπε: Έχετε εδώ φαγητό;
42 Και του έδωσαν ένα κομμάτι ψητό ψάρι και μια
κηρήθρα.
43 Και το πήρε και έφαγε μπροστά τους.
44 Και τους είπε: Αυτά είναι τα λόγια που σας έλεγα, ενώ
ήμουν ακόμη μαζί σας, ότι πρέπει να εκπληρωθούν όλα
όσα γράφτηκαν στο νόμο του Μωυσή και στους προφήτες
και στους ψαλμούς, που αφορά εμένα.
45 Τότε άνοιξε τη διάνοιά τους, για να καταλάβουν τις
γραφές,
46 Και τους είπε: Έτσι είναι γραμμένο, και έτσι έπρεπε να
υποφέρει ο Χριστός και να αναστηθεί από τους νεκρούς
την τρίτη ημέρα.
47 Και ότι η μετάνοια και η άφεση των αμαρτιών πρέπει
να κηρυχτεί στο όνομά του σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας
από την Ιερουσαλήμ.
48 Και είστε μάρτυρες αυτών των πραγμάτων.
49 Και, ιδού, στέλνω την υπόσχεση του Πατέρα μου επάνω
σας· αλλά μείνετε στην πόλη της Ιερουσαλήμ, μέχρις ότου
γεμίσετε με δύναμη από ψηλά.
50 Και τους οδήγησε μέχρι τη Βηθανία, και σήκωσε τα
χέρια του και τους ευλόγησε.
51 Και συνέβη ώστε, ενώ τους ευλογούσε, αποχωρίστηκε
από αυτούς και ανέβηκε στον ουρανό.
52 Και τον προσκύνησαν και επέστρεψαν στην
Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά.
53 Και ήμασταν συνεχώς στον ναό, δοξολογώντας και
ευλογώντας τον Θεό. Αμήν.

Γιάννης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός.
2 Το ίδιο ήταν στην αρχή με τον Θεό.
3 Όλα έγιναν από αυτόν. και χωρίς αυτόν δεν έγινε τίποτα που έγινε.
4 Μέσα του ήταν η ζωή. και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων.
5 Και το φως λάμπει στο σκοτάδι. και το σκοτάδι δεν το κατάλαβε.
6 Υπήρχε ένας άνθρωπος απεσταλμένος από τον Θεό, που ονομαζόταν Ιωάννης.
7 Αυτός ήρθε για μαρτυρία, για να δώσει μαρτυρία για το Φως, για να πιστέψουν όλοι μέσω αυτού.
8 Δεν ήταν εκείνο το Φως, αλλά στάλθηκε για να δώσει μαρτυρία αυτού του Φωτός.
9 Αυτό ήταν το αληθινό Φως, που φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο.
10 Ήταν μέσα στον κόσμο, και ο κόσμος έγινε από αυτόν, και ο κόσμος δεν τον γνώρισε.
11 Ήρθε στους δικούς του, και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν.
12 Όσοι όμως τον δέχτηκαν, τους έδωσε εξουσία να γίνουν γιοι του Θεού, ακόμη και σε όσους πιστεύουν στο όνομά του.
13 που δεν γεννήθηκαν από αίμα, ούτε από το θέλημα της σάρκας, ούτε από το θέλημα του ανθρώπου, αλλά από τον Θεό.
14 Και ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδαμε τη δόξα του, τη δόξα του μονογενούς από τον Πατέρα), γεμάτος χάρη και αλήθεια.
15 Ο Ιωάννης έδωσε μαρτυρία γι' αυτόν και φώναξε, λέγοντας: Αυτός ήταν για τον οποίο μίλησα· Αυτός που έρχεται μετά από εμένα είναι προτιμότερος από μένα· επειδή, ήταν πριν από μένα.
16 Και από την πληρότητά του λάβαμε όλοι, και χάρη για χάρη.
17 Διότι ο νόμος δόθηκε από τον Μωυσή, αλλά η χάρη και η αλήθεια ήρθαν από τον Ιησού Χριστό.
18 Κανείς δεν είδε ποτέ τον Θεό. τον μονογενή Υιό, που είναι στους κόλπους του Πατέρα, τον έχει δηλώσει.
19 Και αυτή είναι η ιστορία του Ιωάννη, όταν οι Ιουδαίοι έστειλαν ιερείς και Λευίτες από την Ιερουσαλήμ για να τον ρωτήσουν, ποιος είσαι;
20 Και ομολόγησε, και δεν αρνήθηκε. αλλά ομολόγησε, δεν είμαι ο Χριστός.
21 Και τον ρώτησαν: Τι λοιπόν; Είσαι Ηλίας; Και λέει, δεν είμαι. Εσύ είσαι αυτός ο προφήτης; Και εκείνος απάντησε: Όχι.
22 Τότε του είπαν: Ποιος είσαι; για να δώσουμε απάντηση σε αυτούς που μας έστειλαν. Τι λες για τον εαυτό σου;
23 Είπε: Είμαι η φωνή εκείνου που φωνάζει στην έρημο, ίσιωσε τον δρόμο του Κυρίου, όπως είπε ο προφήτης Ησαΐας.
24 Και αυτοί που στάλθηκαν ήταν από τους Φαρισαίους.
25 Και τον ρώτησαν και του είπαν: Γιατί λοιπόν βαφτίζεις, αν δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης αυτός;
26 Ο Ιωάννης τους απάντησε, λέγοντας: Εγώ βαπτίζω με νερό· αλλά υπάρχει ένας ανάμεσά σας, τον οποίο δεν γνωρίζετε.
27 Αυτός που έρχεται μετά από εμένα είναι προτιμότερος από εμένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το μάνδαλο του παπουτσιού.
28 Αυτά έγιναν στη Βηθαβάρα πέρα από τον Ιορδάνη, όπου ο Ιωάννης βάφτιζε.
29 Την επομένη ο Ιωάννης είδε τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και είπε: Ιδού ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτία του κόσμου.
30 Αυτός είναι για τον οποίο είπα: Μετά από μένα έρχεται ένας άνθρωπος που είναι προτιμότερος από εμένα· επειδή ήταν πριν από μένα.
31 Και δεν τον ήξερα· αλλά για να φανερωθεί στον Ισραήλ, γι' αυτό έρχομαι να βαφτίζω με νερό.
32 Και ο Ιωάννης ανέφερε, λέγοντας: Είδα το Πνεύμα να κατεβαίνει από τον ουρανό σαν περιστέρι, και έμεινε επάνω του.
33 Και δεν τον ήξερα· αλλά αυτός που με έστειλε να βαπτίσω με νερό, αυτός μου είπε: Επάνω του οποίου θα δεις το Πνεύμα να κατέρχεται και να μένει επάνω του, αυτός είναι που βαπτίζει με το Άγιο Πνεύμα.
34 Και είδα, και ανέφεραν ότι αυτός είναι ο Υιός του Θεού.
35 Και πάλι την επομένη ο Ιωάννης στάθηκε και δύο από τους μαθητές του.
36 Και κοιτάζοντας τον Ιησού καθώς περπατούσε, λέει: Ιδού το αρνί του Θεού!
37 Και οι δύο μαθητές τον άκουσαν να μιλάει, και ακολούθησαν τον Ιησού.
38 Τότε ο Ιησούς γύρισε, και τους είδε να ακολουθούν, και τους λέει: Τι ζητάτε; Του είπαν, Ραβί, (που σημαίνει ότι ερμηνεύεται, Δάσκαλε), πού κατοικείς;
39 Τους λέει: Ελάτε να δείτε. Ήρθαν και είδαν πού κατοικούσε, και έμειναν μαζί του εκείνη την ημέρα· επειδή, ήταν περίπου η δέκατη ώρα.
40 Ένας από τους δύο που άκουσαν τον Ιωάννη να μιλάει και τον ακολούθησαν, ήταν ο Ανδρέας, ο αδελφός του Σίμωνα Πέτρου.
41 Βρίσκει πρώτα τον αδελφό του τον Σίμωνα, και του λέει: Βρήκαμε τον Μεσσία, που σημαίνει, ερμηνευόμενος, ο Χριστός.
42 Και τον έφερε στον Ιησού. Και όταν ο Ιησούς τον είδε, είπε: Εσύ είσαι ο Σίμων, ο γιος του Ιωνά· θα ονομαστείς Κηφάς, που σημαίνει πέτρα.
43 Την επομένη ο Ιησούς ήθελε να βγει στη Γαλιλαία, και βρήκε τον Φίλιππο, και του είπε: Ακολούθησέ με.
44 Και ο Φίλιππος ήταν από τη Βηθσαϊδά, την πόλη του Ανδρέα και του Πέτρου.
45 Ο Φίλιππος βρήκε τον Ναθαναήλ, και του είπε: Βρήκαμε αυτόν, για τον οποίο έγραψε ο Μωυσής στον νόμο και οι προφήτες, τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, τον γιο του Ιωσήφ.
46 Και ο Ναθαναήλ του είπε: Μπορεί να βγει κάτι καλό από τη Ναζαρέτ; Ο Φίλιππος του λέει: Έλα να δεις.
47 Ο Ιησούς είδε τον Ναθαναήλ να έρχεται προς αυτόν, και είπε γι' αυτόν: Ιδού ένας Ισραηλίτης αληθινός, στον οποίο δεν υπάρχει δόλος!
48 Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ: Από πού με ξέρεις; Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Πριν σε καλέσει ο Φίλιππος, όταν ήσουν κάτω από τη συκιά, σε είδα.
49 Ο Ναθαναήλ αποκρίθηκε και του είπε: Ραβί, εσύ είσαι ο Υιός του Θεού. εσύ είσαι ο βασιλιάς του Ισραήλ.

50 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Επειδή σου είπα, σε είδα κάτω από τη συκιά, πιστεύεις; θα δεις μεγαλύτερα πράγματα από αυτά.
51 Και είπε προς αυτόν

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και την τρίτη ημέρα έγινε γάμος στην Κανά της Γαλιλαίας. και η μητέρα του Ιησού ήταν εκεί:
2 Και ο Ιησούς και οι μαθητές του κλήθηκαν στο γάμο.
3 Και όταν ήθελαν κρασί, η μητέρα του Ιησού του λέει: Δεν έχουν κρασί.
4 Ο Ιησούς της λέει: Γυναίκα, τι σχέση έχω με σένα; η ώρα μου δεν έχει έρθει ακόμα.
5 Η μητέρα του λέει στους υπηρέτες: Ό,τι σας πει, κάντε το.
6 Και εκεί ήταν τοποθετημένα έξι πέτρινα δοχεία, σύμφωνα με τον τρόπο του εξαγνισμού των Ιουδαίων, που περιείχαν δύο ή τρία φιρίκια το καθένα.
7 Ο Ιησούς τους λέει: Γεμίστε τα δοχεία με νερό. Και τα γέμισαν μέχρι το χείλος.
8 Και τους λέει: Βγάλτε έξω τώρα, και φέρτε στον διοικητή της γιορτής. Και το ξεγύμνωσαν.
9 Όταν ο αρχηγός της γιορτής δοκίμασε το νερό που έγινε κρασί, και δεν ήξερε από πού ήταν· (αλλά οι υπηρέτες που έβγαζαν το νερό ήξεραν·) ο διοικητής της γιορτής κάλεσε τον γαμπρό,
10 Και του λέει: Κάθε άνθρωπος στην αρχή βάζει καλό κρασί. Και όταν οι άνθρωποι έχουν πιει καλά, τότε αυτό που είναι χειρότερο· αλλά το καλό κρασί το κράτησες μέχρι τώρα.
11 Αυτή την αρχή των θαυμάτων έκανε ο Ιησούς στην Κανά της Γαλιλαίας, και φανέρωσε τη δόξα του. και οι μαθητές του πίστεψαν σε αυτόν.
12 Μετά από αυτό, κατέβηκε στην Καπερναούμ, αυτός και η μητέρα του, και οι αδελφοί του και οι μαθητές του· και έμειναν εκεί πολλές μέρες.
13 Και πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ,
14 Και βρήκαν στο ναό εκείνους που πουλούσαν βόδια και πρόβατα και περιστέρια, και τους αλλεργάτες να κάθονται.
15 Και αφού έκανε μια μάστιγα από μικρά κορδόνια, τους έδιωξε όλους από τον ναό, και τα πρόβατα και τα βόδια. και έχυσε τα χρήματα των αλλαγών και ανέτρεψε τα τραπέζια.
16 Και είπε σε αυτούς που πουλούσαν περιστέρια: Πάρτε αυτά τα πράγματα από εδώ. μην κάνετε το σπίτι του Πατέρα μου εμπορευματικό σπίτι.
17 Και οι μαθητές του θυμήθηκαν ότι ήταν γραμμένο: Ο ζήλος του σπιτιού σου με έφαγε.
18 Τότε οι Ιουδαίοι αποκρίθηκαν και του είπαν: Τι σημάδι μας δείχνεις, επειδή κάνεις αυτά τα πράγματα;
19 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Καταστρέψτε αυτόν τον ναό, και σε τρεις ημέρες θα τον υψώσω.
20 Τότε είπαν οι Ιουδαίοι: Σαράντα έξι χρόνια χτίστηκε αυτός ο ναός, και θα τον χτίσεις σε τρεις ημέρες;
21 Αλλά μίλησε για τον ναό του σώματός του.
22 Όταν λοιπόν αναστήθηκε από τους νεκρούς, οι μαθητές του θυμήθηκαν ότι τους είχε πει αυτό. και πίστεψαν στη Γραφή και στον λόγο που είπε ο Ιησούς.
23 Και όταν ήταν στην Ιερουσαλήμ κατά το Πάσχα, την ημέρα της εορτής, πολλοί πίστεψαν στο όνομά του, όταν είδαν τα θαύματα που έκανε.
24 Αλλά ο Ιησούς δεν δεσμεύτηκε σε αυτούς, επειδή γνώριζε όλους τους ανθρώπους,
25 Και δεν χρειαζόταν να μαρτυρήσει κανείς για τον άνθρωπο· επειδή, γνώριζε τι υπήρχε στον άνθρωπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Ήταν ένας άνθρωπος από τους Φαρισαίους, ονόματι Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων.
2 Ο ίδιος ήρθε στον Ιησού τη νύχτα και του είπε: Ραβί, ξέρουμε ότι είσαι δάσκαλος προερχόμενος από τον Θεό· γιατί κανένας δεν μπορεί να κάνει αυτά τα θαύματα που κάνεις, εκτός αν ο Θεός είναι μαζί του.
3 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αλήθεια, αλήθεια, σε λέω, αν κάποιος δεν αναγεννηθεί, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.
4 Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος: Πώς μπορεί να γεννηθεί άνθρωπος όταν είναι γερασμένος; μπορεί να μπει για δεύτερη φορά στην κοιλιά της μητέρας του και να γεννηθεί;
5 Ο Ιησούς απάντησε: Αλήθεια, αλήθεια, σου λέω, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και από Πνεύμα, δεν μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού.
6 Ό,τι γεννιέται από τη σάρκα είναι σάρκα. και αυτό που γεννιέται από το Πνεύμα είναι πνεύμα.
7 Μην θαυμάζεις που σου είπα, πρέπει να αναγεννηθείς.
8 Ο άνεμος φυσά όπου θέλει, και ακούς τον ήχο του, αλλά δεν μπορείς να πεις από πού έρχεται και πού πηγαίνει· έτσι είναι και κάθε ένας που γεννιέται από το Πνεύμα.
9 Ο Νικόδημος αποκρίθηκε και του είπε: Πώς μπορούν να γίνουν αυτά;
10 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Εσύ είσαι κύριος του Ισραήλ και δεν τα ξέρεις αυτά;
11 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, λέμε ότι ξέρουμε, και μαρτυρούμε ότι είδαμε. και δεν λαμβάνετε τη μαρτυρία μας.
12 Αν σας είπα γήινα πράγματα, και δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε, αν σας πω για τα ουράνια;
13 Και κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανό, παρά μόνο αυτός που κατέβηκε από τον ουρανό, ο Υιός του ανθρώπου που είναι στον ουρανό.
14 Και όπως ο Μωυσής σήκωσε το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί και ο Υιός του ανθρώπου.
15 Για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σε αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.
16 Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σε αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.
17 Διότι ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο. αλλά για να σωθεί ο κόσμος μέσω αυτού.
18 Όποιος πιστεύει σ' αυτόν δεν καταδικάζεται· αλλά αυτός που δεν πιστεύει είναι ήδη καταδικασμένος, επειδή δεν πίστεψε στο όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού.
19 Και αυτή είναι η καταδίκη, ότι το φως ήρθε στον κόσμο, και οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι παρά το φως, επειδή τα έργα τους ήταν κακά.
20 Διότι καθένας που πράττει το κακό μισεί το φως, ούτε έρχεται στο φως, για να μην επιδοκιμαστούν τα έργα του.
21 Αλλά εκείνος που κάνει την αλήθεια έρχεται στο φως, για να φανερωθούν τα έργα του, ότι έγιναν στον Θεό.
22 Μετά από αυτά ήρθαν ο Ιησούς και οι μαθητές του στη γη της Ιουδαίας. και εκεί έμεινε μαζί τους και βάπτισε.

23 Και ο Ιωάννης βάπτιζε και στην Αενόν κοντά στο Σαλίμ, επειδή εκεί υπήρχε πολύ νερό· και ήρθαν και βαφτίστηκαν.
24 Διότι ο Ιωάννης δεν είχε ριχθεί ακόμη στη φυλακή.
25 Έπειτα, προέκυψε μια ερώτηση μεταξύ μερικών από τους μαθητές του Ιωάννη και των Ιουδαίων σχετικά με τον εξαγνισμό.
26 Και ήρθαν στον Ιωάννη, και του είπαν: Ραβί, αυτός που ήταν μαζί σου πέρα από τον Ιορδάνη, για τον οποίο έδωσες μαρτυρία, ιδού, ο ίδιος βαφτίζει, και όλοι έρχονται σε αυτόν.
27 Ο Ιωάννης αποκρίθηκε και είπε: Ο άνθρωπος δεν μπορεί να λάβει τίποτε, παρά μόνο να του δοθεί από τον ουρανό.
28 Εσείς οι ίδιοι μου δίνετε μαρτυρία ότι είπα, δεν είμαι ο Χριστός, αλλά ότι έχω σταλεί μπροστά του.
29 Όποιος έχει τη νύφη είναι ο γαμπρός· ο δε φίλος του γαμπρού, που στέκεται και τον ακούει, χαίρεται πολύ για τη φωνή του γαμπρού· αυτή λοιπόν η χαρά μου εκπληρώθηκε.
30 Αυτός πρέπει να αυξηθεί, αλλά εγώ πρέπει να μειωθώ.
31 Αυτός που έρχεται από ψηλά είναι πάνω από όλους· αυτός που είναι από τη γη είναι επίγειος, και μιλάει για τη γη· αυτός που έρχεται από τον ουρανό είναι πάνω από όλους.
32 Και όσα είδε και άκουσε, τα μαρτυρεί. και κανείς δεν δέχεται τη μαρτυρία του.
33 Αυτός που έχει λάβει τη μαρτυρία του έχει επισφραγίσει ότι ο Θεός είναι αληθινός.
34 Διότι εκείνος τον οποίον απέστειλε ο Θεός, ομιλεί τα λόγια του Θεού· διότι ο Θεός δεν του δίνει το Πνεύμα με μέτρο.
35 Ο Πατέρας αγαπά τον Υιό, και έχει δώσει τα πάντα στο χέρι του.
36 Όποιος πιστεύει στον Υιό έχει ζωή αιώνια· και όποιος δεν πιστεύει στον Υιό δεν θα δει ζωή. αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Όταν λοιπόν ο Κύριος έμαθε πώς οι Φαρισαίοι άκουσαν ότι ο Ιησούς έκανε και βάφτισε περισσότερους μαθητές από τον Ιωάννη,
2 (Αν και δεν βάφτισε ο ίδιος ο Ιησούς, αλλά οι μαθητές του)
3 Έφυγε από την Ιουδαία και αναχώρησε πάλι στη Γαλιλαία.
4 Και πρέπει να περάσει από τη Σαμάρεια.
5 Τότε έρχεται σε μια πόλη της Σαμάρειας, που ονομάζεται Συχάρ, κοντά στο αγροτεμάχιο που έδωσε ο Ιακώβ στον γιο του Ιωσήφ.
6 Τώρα το πηγάδι του Ιακώβ ήταν εκεί. Ο Ιησούς λοιπόν, κουρασμένος από το ταξίδι του, κάθισε έτσι στο πηγάδι· και ήταν περίπου η έκτη ώρα.
7 Έρχεται μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να βγάλει νερό· της λέει ο Ιησούς· Δώσε μου να πιω.
8 (Επειδή οι μαθητές του πήγαν στην πόλη για να αγοράσουν κρέας.)
9 Τότε η γυναίκα της Σαμάρειας είπε προς αυτόν: Πώς γίνεται που εσύ, που είσαι Ιουδαίος, ζητάς να πιεις από μένα, που είμαι γυναίκα από τη Σαμάρεια; γιατί οι Εβραίοι δεν έχουν καμία σχέση με τους Σαμαρείτες.
10 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Αν ήξερες το δώρο του Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει: Δώσε μου να πιω. θα του ζητούσες και θα σου έδινε ζωντανό νερό.
11 Του λέει η γυναίκα: Κύριε, δεν έχεις τίποτα να τραβήξεις, και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού λοιπόν έχεις αυτό το ζωντανό νερό;
12 Είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας τον Ιακώβ, που μας έδωσε το πηγάδι και ήπιε από αυτό ο ίδιος και τα παιδιά του και τα κτήνη του;
13 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Όποιος πιει από αυτό το νερό θα ξαναδιψάσει.
14 Αλλά όποιος πίνει από το νερό που θα του δώσω δεν θα διψάσει ποτέ. αλλά το νερό που θα του δώσω θα είναι μέσα του ένα πηγάδι νερού που αναβλύζει στην αιώνια ζωή.
15 Του λέει η γυναίκα: Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό, για να μη διψάσω, ούτε να έρχομαι εδώ για να βγάλω.
16 Ο Ιησούς της είπε: Πήγαινε, φώναξε τον άντρα σου και έλα εδώ.
17 Η γυναίκα απάντησε και είπε: Δεν έχω άντρα. Ο Ιησούς της είπε, καλά είπες, δεν έχω σύζυγο.
18 Διότι είχες πέντε συζύγους. και αυτός που έχεις τώρα δεν είναι άντρας σου· σε αυτό είπες αληθινά.
19 Του λέει η γυναίκα: Κύριε, αντιλαμβάνομαι ότι είσαι προφήτης.
20 Οι πατέρες μας προσκύνησαν σε αυτό το βουνό. και λέτε, ότι στην Ιερουσαλήμ είναι ο τόπος όπου οι άνθρωποι πρέπει να προσκυνήσουν.
21 Ο Ιησούς της είπε: Γυναίκα, πίστεψέ με, έρχεται η ώρα που δεν θα προσκυνήσεις τον Πατέρα ούτε σε αυτό το βουνό, ούτε ακόμη στην Ιερουσαλήμ.
22 Εσείς λατρεύετε, δεν ξέρετε τι· εμείς ξέρουμε τι λατρεύουμε· διότι η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους.
23 Αλλά έρχεται η ώρα, και τώρα είναι, όταν οι αληθινοί λάτρεις θα προσκυνήσουν τον Πατέρα με πνεύμα και αλήθεια· επειδή, ο Πατέρας ζητά τέτοιους για να τον λατρεύουν.
24 Ο Θεός είναι Πνεύμα· και όσοι τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με πνεύμα και αλήθεια.
25 Λέγει προς αυτόν η γυναίκα· Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, που ονομάζεται Χριστός· όταν έρθει, θα μας πει τα πάντα.
26 Ο Ιησούς της λέει, εγώ που σου μιλάω είμαι αυτός.
27 Και επ' αυτού ήρθαν οι μαθητές του και θαύμασαν που μίλησε με τη γυναίκα· αλλά κανένας δεν είπε: Τι ζητάς; ή, Γιατί μιλάς μαζί της;
28 Τότε η γυναίκα άφησε το δοχείο της και πήγε στην πόλη και είπε στους άντρες:
29 Έλα να δεις έναν άνθρωπο που μου είπε όλα όσα έκανα ποτέ: αυτός δεν είναι ο Χριστός;
30 Τότε βγήκαν από την πόλη και ήρθαν προς αυτόν.
31 Εν τω μεταξύ, ενώ οι μαθητές του τον προσεύχονταν, λέγοντας: Δάσκαλε, φάε.
32 Εκείνος όμως τους είπε: Έχω φαγητό να φάω που δεν ξέρετε.
33 Γι' αυτό οι μαθητές είπαν ο ένας στον άλλον· Τον έφερε κανείς να φάει;
34 Ο Ιησούς τους λέει: Το φαγητό μου είναι να κάνω το θέλημα εκείνου που με έστειλε και να τελειώσω το έργο του.
35 Δεν λέτε, υπάρχουν ακόμη τέσσερις μήνες, και μετά έρχεται ο θερισμός; Ιδού, σας λέω, σηκώστε τα μάτια σας

και κοιτάξτε τα χωράφια. γιατί είναι άσπρα ήδη για τη συγκομιδή.
36 Και αυτός που θερίζει παίρνει μισθό, και μαζεύει καρπό για την αιώνια ζωή· για να χαίρονται μαζί και αυτός που σπέρνει και αυτός που θερίζει.
37 Και εδώ είναι αλήθεια αυτό το ρητό: Άλλος σπέρνει και άλλος θερίζει.
38 Σας έστειλα να θερίσετε αυτό στο οποίο δεν κάνατε εργασία· άλλοι μόχθησαν, και εσείς μπήκατε στους κόπους τους.
39 Και πολλοί από τους Σαμαρείτες εκείνης της πόλης πίστεψαν σε αυτόν για τον λόγο της γυναίκας, που μαρτύρησε: Μου είπε όλα όσα έκανα.
40 Όταν λοιπόν ήρθαν προς αυτόν οι Σαμαρείτες, τον παρακάλεσαν να μείνει μαζί τους· και έμεινε εκεί δύο ημέρες.
41 Και πολλοί άλλοι πίστεψαν εξαιτίας του λόγου του.
42 Και είπε στη γυναίκα: Τώρα πιστεύουμε, όχι εξαιτίας του λόγου σου· επειδή, εμείς οι ίδιοι τον ακούσαμε, και γνωρίζουμε ότι αυτός είναι όντως ο Χριστός, ο Σωτήρας του κόσμου.
43 Και μετά από δύο ημέρες αναχώρησε από εκεί και πήγε στη Γαλιλαία.
44 Διότι ο ίδιος ο Ιησούς μαρτύρησε ότι ο προφήτης δεν έχει τιμή στην πατρίδα του.
45 Και όταν ήρθε στη Γαλιλαία, οι Γαλιλαίοι τον δέχτηκαν, αφού είδαν όλα όσα έκανε στην Ιερουσαλήμ στη γιορτή· επειδή, και αυτοί πήγαν στη γιορτή.
46 Και ο Ιησούς ήρθε πάλι στην Κανά της Γαλιλαίας, όπου έκανε το νερό κρασί. Και ήταν κάποιος ευγενής, του οποίου ο γιος ήταν άρρωστος στην Καπερναούμ.
47 Όταν άκουσε ότι ο Ιησούς ήλθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, πήγε κοντά του και τον παρακάλεσε να κατέβει και να θεραπεύσει τον γιο του· επειδή, ήταν κοντά στο θάνατο.
48 Τότε ο Ιησούς του είπε: Αν δεν δείτε σημεία και θαύματα, δεν θα πιστέψετε.
49 Ο ευγενής του λέει: Κύριε, κατέβα πριν πεθάνει το παιδί μου.
50 Ο Ιησούς του λέει: Πήγαινε. ο γιος σου ζει. Και πίστεψε ο άνθρωπος στον λόγο που του είπε ο Ιησούς, και πήγε.
51 Και καθώς τώρα κατέβαινε, τον συνάντησαν οι δούλοι του, και του είπαν, λέγοντας: Ο γιος σου ζει.
52 Τότε τους ρώτησε την ώρα που άρχισε να διορθώνεται. Και του είπαν: Χθες την έβδομη ώρα τον άφησε ο πυρετός.
53 Γνώρισε λοιπόν ο πατέρας ότι ήταν την ίδια ώρα, κατά την οποία ο Ιησούς είπε προς αυτόν· ο γιος σου ζει· και πίστεψε ο ίδιος και ολόκληρος ο οίκος του.
54 Αυτό είναι πάλι το δεύτερο θαύμα που έκανε ο Ιησούς, όταν βγήκε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Μετά από αυτό έγινε γιορτή των Ιουδαίων. και ο Ιησούς ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ.
2 Τώρα υπάρχει στην Ιερουσαλήμ, δίπλα στην αγορά των προβάτων, μια κολυμβήθρα, που λέγεται στα εβραϊκά Bethesda, και έχει πέντε αυλές.
3 Μέσα σε αυτά βρισκόταν ένα μεγάλο πλήθος ανίκανων ανθρώπων, τυφλών, ακινητοποιημένων, μαραμένων, που περίμεναν την κίνηση του νερού.
4 Διότι άγγελος κατέβηκε κάποια εποχή μέσα στην κολυμβήθρα και ταράχτηκε το νερό· όποιος τότε μπήκε πρώτος μετά την ταραχή του νερού, γινόταν καλά από όποια αρρώστια είχε.
5 Και ήταν εκεί κάποιος άνθρωπος, ο οποίος είχε αναπηρία τριάντα οκτώ χρόνια.
6 Όταν ο Ιησούς τον είδε να βρίσκεται, και ήξερε ότι ήταν πολύ καιρό σε αυτή την περίπτωση, του είπε: Θέλεις να θεραπευθείς;
7 Ο ανίκανος του απάντησε: Κύριε, δεν έχω άνθρωπο, όταν τα νερά ταράξουν, να με βάλει στην κολυμβήθρα· αλλά ενώ έρχομαι, άλλος κατεβαίνει μπροστά μου.
8 Ο Ιησούς του λέει: Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα.
9 Και αμέσως ο άνθρωπος έγινε καλά, και σήκωσε το κρεβάτι του και περπάτησε· και την ίδια μέρα ήταν το Σάββατο.
10 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, είπαν σε αυτόν που θεραπεύτηκε· Είναι Σάββατο· δεν επιτρέπεται να κουβαλάς το κρεβάτι σου.
11 Εκείνος τους απάντησε: Αυτός που με θεραπεύει, αυτός μου είπε: Σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα.
12 Τότε τον ρώτησαν: Ποιος είναι αυτός που σου είπε: Πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα;
13 Και αυτός που θεραπεύτηκε δεν έμαθε ποιος ήταν· επειδή, ο Ιησούς είχε μεταφερθεί μακριά, πλήθος ήταν σε εκείνο τον τόπο.
14 Μετά τον βρήκε ο Ιησούς στο ναό, και του είπε: Ιδού, θεραπεύτηκες· μην αμαρτάνεις πια, για να μη σου έρθει κάτι χειρότερο.
15 Ο άνδρας έφυγε και είπε στους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς ήταν αυτός που τον είχε θεραπεύσει.
16 Και γι' αυτό οι Ιουδαίοι καταδίωξαν τον Ιησού, και ζήτησαν να τον σκοτώσουν, επειδή είχε κάνει αυτά τα πράγματα την ημέρα του Σαββάτου.
17 Ο Ιησούς όμως τους απάντησε: Ο Πατέρας μου εργάζεται ως τώρα, και εγώ εργάζομαι.
18 Γι' αυτό οι Ιουδαίοι ζητούσαν περισσότερο να τον σκοτώσουν, επειδή όχι μόνο είχε παραβιάσει το Σάββατο, αλλά έλεγε και ότι ο Θεός ήταν Πατέρας του, καθιστώντας τον εαυτό του ίσο με τον Θεό.
19 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους είπε: Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, ο Υιός δεν μπορεί να κάνει τίποτα από μόνος του, παρά μόνο ό,τι βλέπει τον Πατέρα να κάνει· επειδή, όσα κάνει, αυτά τα κάνει και ο Υιός.
20 Διότι ο Πατέρας αγαπά τον Υιό, και του δείχνει όλα όσα κάνει ο ίδιος· και θα του δείξει μεγαλύτερα έργα από αυτά, για να θαυμάσετε.
21 Γιατί όπως ο Πατέρας ανασταίνει τους νεκρούς και τους ζει. έτσι και ο Υιός ζει όποιον θέλει.
22 Διότι ο Πατέρας δεν κρίνει κανέναν, αλλά έχει αφήσει όλη την κρίση στον Υιό.
23 Ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να τιμούν τον Υιό, όπως τιμούν τον Πατέρα. Όποιος δεν τιμά τον Υιό δεν τιμά τον Πατέρα που τον έστειλε.
24 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, αυτός που ακούει τον λόγο μου και πιστεύει σε αυτόν που με έστειλε, έχει αιώνια ζωή, και δεν θα έρθει σε καταδίκη. αλλά περνά από το θάνατο στη ζωή.

25 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, έρχεται η ώρα, και τώρα είναι, όταν οι νεκροί θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού· και όσοι ακούνε θα ζήσουν.
26 Διότι όπως ο Πατέρας έχει ζωή μέσα του. Έτσι έδωσε στον Υιό να έχει ζωή μέσα του.
27 Και του έδωσε εξουσία να εκτελεί και κρίση, επειδή είναι ο Υιός του ανθρώπου.
28 Μην θαυμάζετε γι' αυτό· γιατί έρχεται η ώρα, κατά την οποία όλοι όσοι είναι στους τάφους θα ακούσουν τη φωνή του·
29 Και θα βγει. Αυτοί που έκαναν το καλό, για την ανάσταση της ζωής. και αυτοί που έκαναν το κακό, προς ανάσταση καταδίκης.
30 Δεν μπορώ να κάνω τίποτα από τον εαυτό μου· όπως ακούω, κρίνω· και η κρίση μου είναι δίκαιη. γιατί δεν ζητώ το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα που με έστειλε.
31 Αν δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθινή.
32 Υπάρχει άλλος που δίνει μαρτυρία για μένα. και ξέρω ότι η μαρτυρία που δίνει για μένα είναι αληθινή.
33 Εσείς στείλατε στον Ιωάννη, και αυτός έδωσε μαρτυρία για την αλήθεια.
34 Αλλά δεν λαμβάνω μαρτυρία από άνθρωπο· αλλά αυτά τα λέω, για να σωθείτε.
35 Αυτός ήταν φως που καίει και λάμπει· και ήσασταν πρόθυμοι για μια εποχή να χαρείτε στο φως του.
36 Έχω όμως μεγαλύτερη μαρτυρία από αυτή του Ιωάννη· διότι τα έργα που μου έδωσε ο Πατέρας να τελειώσω, τα ίδια έργα που κάνω και εγώ, μαρτυρούν για μένα, ότι ο Πατέρας με έστειλε.
37 Και ο ίδιος ο Πατέρας, που με έστειλε, έδωσε μαρτυρία για μένα. Δεν έχετε ακούσει τη φωνή του ποτέ, ούτε έχετε δει το σχήμα του.
38 Και δεν έχετε τον λόγο του να μένει μέσα σας· για όποιον απέστειλε, αυτόν δεν πιστεύετε.
39 Ψάξτε τις γραφές. γιατί σε αυτούς νομίζετε ότι έχετε αιώνια ζωή· και αυτοί είναι που μαρτυρούν για μένα.
40 Και δεν θα έρθετε σε μένα, για να έχετε ζωή.
41 Δεν λαμβάνω τιμή από ανθρώπους.
42 Αλλά σας γνωρίζω, ότι δεν έχετε την αγάπη του Θεού μέσα σας.
43 Εγώ ήρθα στο όνομα του Πατέρα μου, και δεν με δέχεστε· αν κάποιος άλλος έρθει στο όνομά του, θα τον λάβετε.
44 Πώς μπορείτε να πιστέψετε εσείς, που λαμβάνετε τιμή ο ένας στον άλλον, και δεν ζητάτε την τιμή που προέρχεται μόνο από τον Θεό;
45 Μη νομίζετε ότι θα σας κατηγορήσω στον Πατέρα· υπάρχει κάποιος που σας κατηγορεί, ο Μωυσής, στον οποίο εμπιστεύεστε.
46 Διότι αν πιστεύατε στον Μωυσή, θα πιστεύατε και εμένα· επειδή, αυτός έγραψε για μένα.
47 Αν όμως δεν πιστεύετε στα γραπτά του, πώς θα πιστέψετε στα λόγια μου;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Μετά από αυτά ο Ιησούς πέρασε τη θάλασσα της Γαλιλαίας, που είναι η θάλασσα της Τιβεριάδας.
2 Και πολύς όχλος τον ακολούθησε, επειδή είδαν τα θαύματά του που έκανε σε αυτούς που ήταν άρρωστοι.
3 Και ο Ιησούς ανέβηκε σε ένα βουνό, και εκεί κάθισε με τους μαθητές του.
4 Και πλησίαζε το Πάσχα, η γιορτή των Ιουδαίων.
5 Όταν τότε ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια του, και είδε μια μεγάλη ομάδα να έρχεται προς αυτόν, είπε στον Φίλιππο:
Από πού θα αγοράσουμε ψωμί, για να φάνε αυτοί;
6 Και αυτό είπε για να τον αποδείξει· γιατί ο ίδιος ήξερε τι θα έκανε.
7 Ο Φίλιππος του απάντησε: Διακόσια ψωμί αξίας δεκάρων δεν τους αρκούν, για να πάρει ο καθένας τους λίγο.
8 Ένας από τους μαθητές του, ο Ανδρέας, ο αδελφός του Σίμωνα Πέτρου, του λέει:
9 Υπάρχει ένα παλικάρι εδώ, που έχει πέντε κριθαρένια ψωμιά και δύο μικρά ψάρια· αλλά τι είναι αυτά ανάμεσα σε τόσα;
10 Και ο Ιησούς είπε: Κάντε τους άντρες να καθίσουν.
Τώρα υπήρχε πολύ γρασίδι στο μέρος. Κάθισαν λοιπόν οι άντρες, σε αριθμό περίπου πέντε χιλιάδες.
11 Και ο Ιησούς πήρε τα ψωμιά. Και αφού ευχαρίστησε, μοίρασε στους μαθητές, και οι μαθητές στους κατεβασμένους. και ομοίως των ψαριών όσο θα έκαναν.
12 Όταν γέμισαν, είπε στους μαθητές του: Μαζέψτε τα κομμάτια που έχουν απομείνει, για να μη χαθεί τίποτα.
13 Γι' αυτό τους μάζεψαν και γέμισαν δώδεκα καλάθια με τα κομμάτια από τα πέντε κριθαρένια ψωμιά, τα οποία έμειναν πάνω και πάνω σε αυτούς που έφαγαν.
14 Τότε εκείνοι οι άνθρωποι, όταν είδαν το θαύμα που έκανε ο Ιησούς, είπαν: Αυτός είναι αλήθεια ο προφήτης που θα έρθει στον κόσμο.
15 Όταν λοιπόν ο Ιησούς κατάλαβε ότι θα έρθουν και θα τον πάρουν με τη βία, για να τον κάνουν βασιλιά, έφυγε πάλι μόνος του σε ένα βουνό.
16 Και όταν ήρθε το βράδυ, οι μαθητές του κατέβηκαν στη θάλασσα,
17 Και μπήκε σε ένα πλοίο και πέρασε από τη θάλασσα προς την Καπερναούμ. Και τώρα ήταν σκοτάδι, και ο Ιησούς δεν ήρθε σε αυτούς.
18 Και η θάλασσα σηκώθηκε από έναν δυνατό άνεμο που φύσηξε.
19 Και αφού κωπηλάτησαν περίπου είκοσι πέντε ή τριάντα στάδια, είδαν τον Ιησού να περπατάει πάνω στη θάλασσα και να πλησιάζει στο πλοίο· και φοβήθηκαν.
20 Αλλά εκείνος τους λέει: Εγώ είμαι. μη φοβάσαι.
21 Τότε τον δέχθηκαν πρόθυμα στο πλοίο· και αμέσως το πλοίο βρέθηκε στη στεριά όπου πήγαν.
22 Την επόμενη μέρα, όταν ο κόσμος που στεκόταν στην άλλη πλευρά της θάλασσας είδε ότι δεν υπήρχε άλλο πλοίο εκεί, εκτός από εκείνο στο οποίο μπήκαν οι μαθητές του, και ότι ο Ιησούς δεν πήγε με τους μαθητές του στη βάρκα, αλλά Οι μαθητές έφυγαν μόνοι.
23 (Όμως ήρθαν άλλα πλοιάρια από την Τιβεριάδα κοντά στον τόπο όπου έφαγαν ψωμί, αφού ο Κύριος ευχαρίστησε)
24 Όταν λοιπόν ο κόσμος είδε ότι ο Ιησούς δεν ήταν εκεί, ούτε οι μαθητές του, πήραν και αυτοί το πλοίο και ήρθαν στην Καπερναούμ, αναζητώντας τον Ιησού.
25 Και όταν τον βρήκαν στην άλλη άκρη της θάλασσας, του είπαν: Ραβί, πότε ήρθες εδώ;
26 Ο Ιησούς τους απάντησε και είπε: Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, με ζητάτε, όχι επειδή είδατε τα θαύματα, αλλά επειδή φάγατε από τα ψωμιά και χορτάσατε.

27 Μη κοπιάστε για το φαγητό που χάνεται, αλλά για το φαγητό που μένει στην αιώνια ζωή, που θα σας δώσει ο Υιός του ανθρώπου· επειδή, σφράγισε αυτόν ο Θεός Πατέρας.
28 Τότε του είπαν: Τι να κάνουμε για να κάνουμε τα έργα του Θεού;
29 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Αυτό είναι το έργο του Θεού, να πιστεύετε σε αυτόν που αυτός απέστειλε.
30 Του είπαν λοιπόν: Τι σημείο δηλώνεις λοιπόν, για να δούμε και να σε πιστέψουμε; τι δουλεύεις
31 Οι πατέρες μας έφαγαν μάννα στην έρημο. όπως είναι γραμμένο, τους έδωσε ψωμί από τον ουρανό να φάνε.
32 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, ο Μωυσής δεν σας έδωσε αυτόν τον άρτο από τον ουρανό. αλλά ο Πατέρας μου σας δίνει τον αληθινό άρτο από τον ουρανό.
33 Διότι ο άρτος του Θεού είναι αυτός που κατεβαίνει από τον ουρανό και δίνει ζωή στον κόσμο.
34 Τότε του είπαν: Κύριε, δώσε μας πάντα αυτό το ψωμί.
35 Και ο Ιησούς τους είπε: Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής· αυτός που έρχεται σε μένα δεν θα πεινάσει ποτέ. και αυτός που πιστεύει σε εμένα δεν θα διψάσει ποτέ.
36 Αλλά σας είπα, ότι και εσείς με είδατε, και δεν πιστεύετε.
37 Όλα όσα μου δίνει ο Πατέρας θα έρθουν σε μένα. και αυτόν που έρχεται σε μένα δεν θα τον διώξω σε καμία περίπτωση.
38 Διότι κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά εκείνου που με έστειλε.
39 Και αυτό είναι το θέλημα του Πατέρα που με έστειλε, από όλα όσα μου έδωσε να μη χάσω τίποτα, αλλά να το αναστήσω την έσχατη ημέρα.
40 Και αυτό είναι το θέλημα εκείνου που με έστειλε, ώστε καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σε αυτόν, να έχει ζωή αιώνια· και εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα.
41 Τότε οι Ιουδαίοι μουρμούρισαν εναντίον του, επειδή είπε: Εγώ είμαι το ψωμί που κατέβηκε από τον ουρανό.
42 Και είπαν: Δεν είναι αυτός ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσήφ, του οποίου γνωρίζουμε τον πατέρα και τη μητέρα; πώς είναι τότε που λέει, κατέβηκα από τον ουρανό;
43 Ο Ιησούς, λοιπόν, αποκρίθηκε και τους είπε: Μη γογγύζετε μεταξύ σας.
44 Κανείς δεν μπορεί να έρθει σε μένα, παρά μόνο ο Πατέρας που με έστειλε να τον σύρει· και εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα.
45 Είναι γραμμένο στους προφήτες: Και όλοι θα διδαχθούν από τον Θεό. Καθένας λοιπόν που άκουσε και έμαθε από τον Πατέρα, έρχεται σε μένα.
46 Όχι ότι κανείς είδε τον Πατέρα, εκτός από εκείνον που είναι από τον Θεό, είδε τον Πατέρα.
47 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, όποιος πιστεύει σε εμένα έχει αιώνια ζωή.
48 Εγώ είμαι εκείνο το ψωμί της ζωής.
49 Οι πατέρες σας έφαγαν μάννα στην έρημο και πέθαναν.
50 Αυτός είναι ο άρτος που κατεβαίνει από τον ουρανό, για να φάει κανείς από αυτόν και να μην πεθάνει.
51 Εγώ είμαι ο ζωντανός άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό· αν κάποιος φάει από αυτό το ψωμί, θα ζήσει στον αιώνα· και το ψωμί που θα δώσω είναι η σάρκα μου, που θα δώσω για τη ζωή του κόσμου.
52 Οι Ιουδαίοι λοιπόν μάλωναν μεταξύ τους, λέγοντας: Πώς μπορεί αυτός να μας δώσει τη σάρκα του να φάμε;
53 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα σας.
54 Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει αιώνια ζωή. και θα τον αναστήσω την τελευταία μέρα.
55 Διότι η σάρκα μου είναι πράγματι κρέας, και το αίμα μου είναι αληθινά ποτό.
56 Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, κατοικεί σε μένα, και εγώ σε αυτόν.
57 Όπως με απέστειλε ο ζωντανός Πατέρας, και εγώ ζω από τον Πατέρα· έτσι και αυτός που με τρώει, θα ζήσει από μένα.
58 Αυτός είναι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό· όχι όπως οι πατέρες σας έφαγαν μάννα, και πέθαναν· αυτός που τρώει από αυτό το ψωμί θα ζήσει για πάντα.
59 Αυτά τα είπε στη συναγωγή, καθώς δίδασκε στην Καπερναούμ.
60 Πολλοί λοιπόν από τους μαθητές του, όταν το άκουσαν, είπαν: Αυτό είναι σκληρό ρητό. ποιος μπορεί να το ακούσει;
61 Όταν ο Ιησούς κατάλαβε ότι οι μαθητές του μουρμούρισαν γι' αυτό, τους είπε: Αυτό σας προσβάλλει;
62 Τι και αν δείτε τον Υιό του ανθρώπου να ανεβαίνει εκεί που ήταν πριν;
63 Είναι το πνεύμα που ζωντανεύει. η σάρκα δεν ωφελεί τίποτα· τα λόγια που σας λέω, είναι πνεύμα, και ζωή.
64 Αλλά υπάρχουν μερικοί από εσάς που δεν πιστεύουν. Διότι ο Ιησούς ήξερε από την αρχή ποιοι ήταν αυτοί που δεν πίστεψαν και ποιοι έπρεπε να τον προδώσουν.
65 Και είπε: Γι' αυτό σας είπα, ότι κανένας δεν μπορεί να έρθει σε μένα, αν δεν του δόθηκε από τον Πατέρα μου.
66 Από τότε πολλοί από τους μαθητές του γύρισαν πίσω και δεν περπατούσαν πια μαζί του.
67 Τότε ο Ιησούς είπε στους δώδεκα: Θα φύγετε κι εσείς;
68 Τότε ο Σίμων Πέτρος του αποκρίθηκε· Κύριε, σε ποιον να πάμε; έχεις τα λόγια της αιώνιας ζωής.
69 Και πιστεύουμε και είμαστε βέβαιοι ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού.
70 Ο Ιησούς τους απάντησε: Δεν σας διάλεξα δώδεκα, και ένας από εσάς είναι διάβολος;
71 Μίλησε για τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, τον γιο του Σίμωνα· επειδή, αυτός ήταν που έπρεπε να τον προδώσει, καθώς ήταν ένας από τους δώδεκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Μετά από αυτά ο Ιησούς περπάτησε στη Γαλιλαία· επειδή, δεν ήθελε να περπατήσει στον Ιουδαίο, επειδή οι Ιουδαίοι ζητούσαν να τον σκοτώσουν.
2 Τώρα πλησίαζε η γιορτή των σκηνών των Ιουδαίων.
3 Οι αδελφοί του, λοιπόν, του είπαν: Φύγε από δω και πήγαινε στην Ιουδαία, για να δουν και οι μαθητές σου τα έργα που κάνεις.
4 Διότι δεν υπάρχει άνθρωπος που να κάνει κάτι κρυφά, και ο ίδιος να ζητά να γίνει γνωστός φανερά. Αν κάνεις αυτά τα πράγματα, δείξε τον εαυτό σου στον κόσμο.
5 Διότι ούτε οι αδελφοί του πίστεψαν σε αυτόν.
6 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Δεν έχει έρθει ακόμη η ώρα μου· αλλά ο καιρός σας είναι πάντα έτοιμος.
7 Ο κόσμος δεν μπορεί να σε μισήσει. αλλά εμένα με μισεί, επειδή το μαρτυρώ ότι τα έργα του είναι πονηρά.

8 Ανεβείτε σε αυτή τη γιορτή· εγώ δεν ανεβαίνω ακόμη σε αυτή τη γιορτή. γιατί ο χρόνος μου δεν είναι ακόμα γεμάτος, ήρθε.
9 Όταν τους είπε αυτά τα λόγια, έμεινε στη Γαλιλαία.
10 Όταν όμως ανέβηκαν οι αδελφοί του, τότε ανέβηκε και αυτός στη γιορτή, όχι φανερά, αλλά σαν κρυφά.
11 Τότε οι Ιουδαίοι τον αναζήτησαν στη γιορτή και είπαν: Πού είναι;
12 Και έγινε πολύς μουρμούρα μεταξύ του λαού γι' αυτόν· επειδή κάποιοι έλεγαν: Είναι καλός άνθρωπος· άλλοι είπαν: Όχι· αλλά εξαπατά τον λαό.
13 Κανείς όμως δεν μίλησε ανοιχτά γι' αυτόν από φόβο των Ιουδαίων.
14 Και στη μέση της εορτής ο Ιησούς ανέβηκε στο ναό και δίδασκε.
15 Και οι Ιουδαίοι θαύμασαν, λέγοντας: Πώς ξέρει αυτός ο άνθρωπος τα γράμματα, χωρίς να έχει μάθει ποτέ;
16 Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε και είπε: Η διδασκαλία μου δεν είναι δική μου, αλλά αυτού που με έστειλε.
17 Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίζει τη διδασκαλία, είτε είναι του Θεού είτε μιλώ από τον εαυτό μου.
18 Εκείνος που μιλάει από μόνος του ζητά τη δόξα του· αλλά εκείνος που αναζητά τη δόξα του που τον έστειλε, αυτός είναι αληθινός, και δεν υπάρχει αδικία μέσα του.
19 Δεν σας έδωσε ο Μωυσής το νόμο, και όμως κανείς από εσάς δεν τηρεί τον νόμο; Γιατί πας να με σκοτώσεις;
20 Ο λαός αποκρίθηκε και είπε: Έχεις διάβολο· ποιος πρόκειται να σε σκοτώσει;
21 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Ένα έργο έκανα, και όλοι θαυμάζετε.
22 Ο Μωυσής λοιπόν σας έδωσε την περιτομή. (όχι επειδή είναι του Μωυσή, αλλά των πατέρων·) και εσείς την ημέρα του Σαββάτου κάνετε περιτομή σε άνθρωπο.
23 Αν κάποιος την ημέρα του Σαββάτου λάβει περιτομή, για να μην παραβιαστεί ο νόμος του Μωυσή. Θυμώνετε μαζί μου, επειδή έκανα έναν άνθρωπο ακέραιο την ημέρα του Σαββάτου;
24 Μην κρίνετε σύμφωνα με την εμφάνιση, αλλά κρίνετε τη δίκαιη κρίση.
25 Τότε είπαν μερικοί από αυτούς από την Ιερουσαλήμ: Δεν είναι αυτός, τον οποίο ζητούν να σκοτώσουν;
26 Αλλά, ιδού, μιλάει με θάρρος, και δεν του λένε τίποτα. Γνωρίζουν πράγματι οι άρχοντες ότι αυτός είναι ο ίδιος ο Χριστός;
27 Ξέρουμε όμως αυτόν τον άνθρωπο από πού είναι· όταν όμως έρθει ο Χριστός, κανείς δεν ξέρει από πού είναι.
28 Τότε ο Ιησούς φώναξε στο ναό καθώς δίδασκε, λέγοντας: Και οι δύο με γνωρίζετε, και ξέρετε από πού είμαι· και δεν ήρθα από μόνος μου, αλλά αυτός που με έστειλε είναι αληθινός, τον οποίο δεν γνωρίζετε.
29 Εγώ όμως τον γνωρίζω· επειδή, είμαι από αυτόν, και με έστειλε.
30 Τότε ζήτησαν να τον πάρουν· αλλά κανένας δεν τον έβαλε χέρι, γιατί δεν είχε έρθει ακόμη η ώρα του.
31 Και πολλοί από τον λαό πίστεψαν σε αυτόν, και είπαν: Όταν έρθει ο Χριστός, θα κάνει περισσότερα θαύματα από αυτά που έκανε αυτός ο άνθρωπος;
32 Οι Φαρισαίοι άκουσαν ότι ο λαός μουρμούρισε τέτοια πράγματα γι' αυτόν. και οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς έστειλαν αξιωματικούς να τον πάρουν.
33 Τότε ο Ιησούς τους είπε: « Ακόμα για λίγο είμαι μαζί σας, και μετά πηγαίνω σε αυτόν που με έστειλε.
34 Θα με αναζητήσετε και δεν θα με βρείτε· και όπου είμαι, εκεί δεν μπορείτε να έρθετε.
35 Τότε οι Ιουδαίοι είπαν μεταξύ τους: Πού θα πάει, για να μην τον βρούμε; θα πάει στους διασκορπισμένους ανάμεσα στους Εθνικούς και θα διδάξει τους Εθνικούς;
36 Τι είναι αυτό που λέει: Θα με αναζητήσετε και δεν θα με βρείτε· και όπου είμαι, εκεί δεν μπορείτε να έρθετε;
37 Την τελευταία ημέρα, εκείνη τη μεγάλη ημέρα της γιορτής, ο Ιησούς στάθηκε και έκραξε, λέγοντας: Αν κάποιος διψά, ας έρθει σε μένα και ας πιει.
38 Όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η Γραφή, από την κοιλιά του θα αναβληθούν ποτάμια ζωντανού νερού.
39 (Αυτό όμως είπε για το Πνεύμα, το οποίο πρέπει να λάβουν όσοι πιστεύουν σε αυτόν· διότι το Άγιο Πνεύμα δεν είχε δοθεί ακόμη· επειδή ο Ιησούς δεν είχε ακόμη δοξαστεί.)
40 Πολλοί λοιπόν από τον λαό, όταν άκουσαν αυτό το ρητό, είπαν: Αλήθεια, αυτός είναι ο Προφήτης.
41 Άλλοι είπαν: Αυτός είναι ο Χριστός. Κάποιοι όμως είπαν: Θα βγει ο Χριστός από τη Γαλιλαία;
42 Δεν είπε η Γραφή, ότι ο Χριστός έρχεται από το σπέρμα του Δαβίδ, και από την πόλη της Βηθλεέμ, όπου ήταν ο Δαβίδ;
43 Έγινε λοιπόν διχασμός μεταξύ του λαού εξαιτίας του.
44 Και κάποιοι από αυτούς θα τον είχαν πάρει. αλλά κανείς δεν έβαλε χέρι πάνω του.
45 Τότε ήρθαν οι αξιωματικοί στους αρχιερείς και τους Φαρισαίους. Και τους είπαν: Γιατί δεν τον φέρατε;
46 Οι αξιωματικοί απάντησαν: Ποτέ άνθρωπος δεν μίλησε όπως αυτός ο άνθρωπος.
47 Τότε οι Φαρισαίοι τους απάντησαν: Μήπως και εσείς πλανηθήκατε;
48 Πίστεψε σε αυτόν κανένας από τους άρχοντες ή από τους Φαρισαίους;
49 Αλλά αυτός ο λαός που δεν γνωρίζει το νόμο είναι καταραμένος.
50 Λέγει προς αυτούς ο Νικόδημος, (αυτός που ήρθε στον Ιησού τη νύχτα, ήταν ένας από αυτούς),
51 Ο νόμος μας κρίνει κανέναν, προτού τον ακούσει και μάθει τι κάνει;
52 Αποκρίθηκαν και του είπαν: Είσαι κι εσύ από τη Γαλιλαία; Ψάξε και κοίτα, γιατί από τη Γαλιλαία δεν αναδύεται προφήτης.
53 Και ο καθένας πήγε στο σπίτι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Ο Ιησούς πήγε στο όρος των Ελαιών.
2 Και νωρίς το πρωί ήρθε πάλι στο ναό, και όλος ο λαός ήρθε προς αυτόν. και κάθισε, και τους δίδαξε.
3 Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι του έφεραν μια γυναίκα που είχε συλληφθεί σε μοιχεία. και όταν την έβαλαν στο μέσο,
4 Του λένε: Δάσκαλε, αυτή η γυναίκα συνελήφθη στη μοιχεία, στην ίδια πράξη.
5 Και ο Μωυσής στο νόμο μας πρόσταξε, να λιθοβοληθούν τέτοιοι· εσύ όμως τι λες;
6 Αυτά είπαν, πειράζοντάς τον, για να χρειαστεί να τον κατηγορήσουν. Ο Ιησούς όμως έσκυψε και με το δάχτυλό του έγραψε στο έδαφος, σαν να μην τους άκουγε.

7 Όταν λοιπόν συνέχισαν να τον ρωτούν, σηκώθηκε και τους είπε: Εκείνος που είναι αναμάρτητος ανάμεσά σας, ας ρίξει πρώτα μια πέτρα πάνω της.
8 Και πάλι έσκυψε και έγραψε στο έδαφος.
9 Και αυτοί που το άκουσαν, καταδικασμένοι από τη συνείδησή τους, έβγαιναν ένας ένας, ξεκινώντας από τους μεγαλύτερους μέχρι τους τελευταίους· και ο Ιησούς έμεινε μόνος, και η γυναίκα στεκόταν στο μέσο.
10 Όταν ο Ιησούς σηκώθηκε, και δεν είδε κανέναν παρά τη γυναίκα, της είπε: Γυναίκα, πού είναι αυτοί οι κατήγοροί σου; κανείς δεν σε καταδίκασε;
11 Είπε: Όχι, Κύριε. Και ο Ιησούς της είπε: Ούτε εγώ σε καταδικάζω· πήγαινε και μην αμαρτάνεις πια.
12 Τότε πάλι τους μίλησε ο Ιησούς, λέγοντας: Εγώ είμαι το φως του κόσμου· αυτός που με ακολουθεί δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής.
13 Οι Φαρισαίοι, λοιπόν, του είπαν: Εσύ μαρτυρείς για τον εαυτό σου. Το ιστορικό σου δεν είναι αληθινό.
14 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Αν και μαρτυρώ για τον εαυτό μου, το μαρτυρία μου είναι αληθινό· γιατί ξέρω από πού ήρθα και πού πηγαίνω. αλλά δεν μπορείτε να πείτε από πού έρχομαι και πού πηγαίνω.
15 Κρίνετε σύμφωνα με τη σάρκα. Δεν κρίνω κανέναν άνθρωπο.
16 Κι όμως, αν κρίνω, η κρίση μου είναι αληθινή· γιατί δεν είμαι μόνος, αλλά εγώ και ο Πατέρας που με έστειλε.
17 Είναι επίσης γραμμένο στον νόμο σας ότι η μαρτυρία δύο ανδρών είναι αληθινή.
18 Εγώ είμαι αυτός που δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, και ο Πατέρας που με έστειλε δίνει μαρτυρία για μένα.
19 Τότε του είπαν: Πού είναι ο Πατέρας σου; Ο Ιησούς απάντησε: Ούτε εμένα γνωρίζετε ούτε τον Πατέρα μου· αν με γνωρίσατε, θα έπρεπε να γνωρίσετε και τον Πατέρα μου.
20 Αυτά τα λόγια είπε ο Ιησούς στο θησαυροφυλάκιο, καθώς δίδασκε στο ναό· και κανένας δεν έβαλε χέρι πάνω του. γιατί δεν είχε έρθει ακόμη η ώρα του.
21 Τότε ο Ιησούς είπε πάλι προς αυτούς: Εγώ πηγαίνω, και θα με ζητήσετε, και θα πεθάνετε στις αμαρτίες σας· όπου πάω εγώ, δεν μπορείτε να έρθετε.
22 Τότε είπαν οι Ιουδαίοι: Θα αυτοκτονήσει; επειδή λέει, όπου πηγαίνω εγώ, δεν μπορείτε να έρθετε.
23 Και τους είπε: Είστε από τα κάτω. Είμαι από πάνω: εσείς είστε από αυτόν τον κόσμο. Δεν είμαι από αυτόν τον κόσμο.
24 Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε στις αμαρτίες σας· επειδή, εάν δεν πιστεύετε ότι είμαι αυτός, θα πεθάνετε στις αμαρτίες σας.
25 Τότε του είπαν: Ποιος είσαι; Και ο Ιησούς τους λέει: Το ίδιο που σας είπα από την αρχή.
26 Έχω πολλά να πω και να κρίνω για εσάς· αυτός όμως που με έστειλε είναι αληθινός. και μιλώ στον κόσμο αυτά που άκουσα για αυτόν.
27 Δεν κατάλαβαν ότι τους μίλησε για τον Πατέρα.
28 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Όταν υψώσετε τον Υιό του ανθρώπου, τότε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι, και ότι δεν κάνω τίποτα από τον εαυτό μου. αλλά όπως με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά τα λέω.
29 Και αυτός που με έστειλε είναι μαζί μου· ο Πατέρας δεν με άφησε μόνο. γιατί κάνω πάντα εκείνα τα πράγματα που τον ευχαριστούν.
30 Καθώς έλεγε αυτά τα λόγια, πολλοί πίστεψαν σε αυτόν.
31 Τότε ο Ιησούς είπε σε εκείνους τους Ιουδαίους που πίστεψαν σ' αυτόν: Αν μείνετε στον λόγο μου, τότε είστε όντως μαθητές μου.
32 Και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει.
33 Εκείνοι του απάντησαν: «Είμαστε σπέρμα του Αβραάμ, και δεν ήμασταν ποτέ σκλάβοι κανενός· πώς λες ότι θα ελευθερωθείς;
34 Ο Ιησούς τους απάντησε: Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, όποιος κάνει αμαρτία, είναι δούλος της αμαρτίας.
35 Και ο δούλος δεν μένει στο σπίτι για πάντα· αλλά ο Υιός μένει για πάντα.
36 Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι.
37 Ξέρω ότι είστε το σπέρμα του Αβραάμ. αλλά ζητάτε να με σκοτώσετε, γιατί ο λόγος μου δεν έχει θέση μέσα σας.
38 Εγώ λέω αυτό που είδα στον Πατέρα μου· και εσείς κάνετε αυτό που είδατε στον πατέρα σας.
39 Αποκρίθηκαν και του είπαν: Ο Αβραάμ είναι ο πατέρας μας. Ο Ιησούς τους λέει: Αν ήσασταν παιδιά του Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα του Αβραάμ.
40 Τώρα όμως ζητάτε να με σκοτώσετε, έναν άνθρωπο που σας είπε την αλήθεια, που άκουσα για τον Θεό· αυτό δεν το έκανε ο Αβραάμ.
41 Εσείς κάνετε τις πράξεις του πατέρα σας. Τότε του είπαν: Δεν γεννηθήκαμε από πορνεία. έχουμε έναν Πατέρα, ακόμη και τον Θεό.
42 Ο Ιησούς τους είπε: Αν ο Θεός ήταν Πατέρας σας, θα με αγαπούσατε· επειδή, εξήλθα και ήρθα από τον Θεό. ούτε εγώ ήρθα από μόνος μου, αλλά με έστειλε.
43 Γιατί δεν καταλαβαίνετε τον λόγο μου; ακόμη και επειδή δεν μπορείτε να ακούσετε τον λόγο μου.
44 Είστε από τον πατέρα σας τον διάβολο, και τις επιθυμίες του πατέρα σας θα κάνετε. Ήταν δολοφόνος από την αρχή, και δεν έμεινε στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του. Όταν λέει ψέματα, λέει από μόνος του· γιατί είναι ψεύτης και ο πατέρας του.
45 Και επειδή σας λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε.
46 Ποιος από εσάς με πείθει για την αμαρτία; Και αν λέω την αλήθεια, γιατί δεν με πιστεύετε;
47 Αυτός που είναι από τον Θεό ακούει τα λόγια του Θεού· εσείς, λοιπόν, δεν τα ακούτε, επειδή δεν είστε από τον Θεό.
48 Τότε οι Ιουδαίοι αποκρίθηκαν και του είπαν: Δεν λέμε καλά ότι είσαι Σαμαρείτης και έχεις διάβολο;
49 Ο Ιησούς απάντησε: Δεν έχω διάβολο. αλλά εγώ τιμώ τον Πατέρα μου, και εσείς με ατιμάζετε.
50 Και δεν αναζητώ τη δική μου δόξα· υπάρχει κάποιος που αναζητά και κρίνει.
51 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, αν κάποιος τηρήσει τα λόγια μου, δεν θα δει ποτέ θάνατο.
52 Τότε οι Ιουδαίοι του είπαν: Τώρα ξέρουμε ότι έχεις διάβολο. Ο Αβραάμ πέθανε και οι προφήτες. Και λες: Αν κάποιος τηρήσει τα λόγια μου, δεν θα γευτεί ποτέ θάνατο.
53 Εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας τον Αβραάμ, που είναι νεκρός; και οι προφήτες είναι νεκροί· ποιον κάνεις τον εαυτό σου;
54 Ο Ιησούς απάντησε: Αν τιμώ τον εαυτό μου, η τιμή μου δεν είναι τίποτα· ο Πατέρας μου είναι αυτός που με τιμά. για τον οποίο λέτε ότι είναι ο Θεός σας:

55 Ωστόσο, δεν τον γνωρίσατε. αλλά εγώ τον γνωρίζω· και αν πω, δεν τον γνωρίζω, θα είμαι ψεύτης σαν εσάς· εγώ όμως τον γνωρίζω και κρατάω τον λόγο του.
56 Ο πατέρας σου ο Αβραάμ χάρηκε βλέποντας την ημέρα μου· και την είδε και χάρηκε.
57 Τότε οι Ιουδαίοι του είπαν: Δεν είσαι ακόμη πενήντα χρονών, και είδες τον Αβραάμ;
58 Ο Ιησούς τους είπε: Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, πριν γίνει ο Αβραάμ, είμαι.
59 Τότε σήκωσαν πέτρες για να ρίξουν εναντίον του· αλλά ο Ιησούς κρύφτηκε και βγήκε από το ναό, περνώντας από το μέσο τους, και έτσι πέρασε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Και καθώς περνούσε ο Ιησούς, είδε έναν άνθρωπο που ήταν τυφλός από τη γέννησή του.
2 Και οι μαθητές του τον ρώτησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, που γεννήθηκε τυφλός;
3 Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Ούτε αυτός αμάρτησε, ούτε οι γονείς του· αλλά για να φανερωθούν σε αυτόν τα έργα του Θεού.
4 Πρέπει να κάνω τα έργα εκείνου που με έστειλε, όσο είναι μέρα· έρχεται η νύχτα, όταν κανείς δεν μπορεί να εργαστεί.
5 Όσο είμαι στον κόσμο, είμαι το φως του κόσμου.
6 Όταν μίλησε έτσι, έφτυσε στη γη, και έφτιαξε πηλό από τη σούβλα, και άλειψε τα μάτια του τυφλού με τον πηλό,
7 Και του είπε: Πήγαινε, πλύσου στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ, (που είναι κατά ερμηνεία, απεσταλμένος.) Πήγε, λοιπόν, και πλύθηκε και ήρθε να δει.
8 Οι γείτονες, λοιπόν, και αυτοί που τον είδαν προηγουμένως ότι ήταν τυφλός, είπαν: Δεν είναι αυτός που καθόταν και παρακαλούσε;
9 Μερικοί είπαν: Αυτός είναι· άλλοι είπαν: Είναι σαν αυτόν· αλλά εκείνος είπε: Εγώ είμαι.
10 Γι' αυτό του είπαν: Πώς άνοιξαν τα μάτια σου;
11 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: Ένας άνθρωπος που λέγεται Ιησούς έκανε πηλό, και άλειψε τα μάτια μου, και μου είπε: Πήγαινε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ και πλύσου· και πήγα και πλύθηκα και είδα.
12 Τότε του είπαν: Πού είναι; Είπε, δεν ξέρω.
13 Έφεραν στους Φαρισαίους αυτόν που προηγουμένως ήταν τυφλός.
14 Και ήταν Σάββατο, όταν ο Ιησούς έφτιαξε τον πηλό και άνοιξε τα μάτια του.
15 Και πάλι οι Φαρισαίοι τον ρώτησαν πώς είχε την όρασή του. Τους είπε: Έβαλε πηλό στα μάτια μου, και πλύθηκα και βλέπω.
16 Γι' αυτό είπαν μερικοί από τους Φαρισαίους· Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι από τον Θεό, επειδή δεν τηρεί την ημέρα του Σαββάτου. Άλλοι είπαν: Πώς μπορεί ένας αμαρτωλός άνθρωπος να κάνει τέτοια θαύματα; Και υπήρχε διχασμός μεταξύ τους.
17 Λένε πάλι στον τυφλό: Τι λες γι' αυτόν, ότι άνοιξε τα μάτια σου; Είπε, είναι προφήτης.
18 Οι Ιουδαίοι όμως δεν πίστεψαν γι' αυτόν, ότι ήταν τυφλός, και έλαβαν την όρασή του, μέχρι που κάλεσαν τους γονείς αυτού που είδε.
19 Και τους ρώτησαν, λέγοντας: Αυτός είναι ο γιος σας, που λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; τότε πώς βλέπει τώρα;
20 Οι γονείς του απάντησαν και είπαν: Γνωρίζουμε ότι αυτός είναι ο γιος μας και ότι γεννήθηκε τυφλός.
21 Αλλά με ποιο τρόπο βλέπει τώρα, δεν ξέρουμε. ή ποιος άνοιξε τα μάτια του, δεν ξέρουμε: είναι ενήλικος. ρωτήστε τον: θα μιλήσει μόνος του.
22 Αυτά τα λόγια είπαν οι γονείς του, επειδή φοβούνταν τους Ιουδαίους· επειδή, οι Ιουδαίοι είχαν ήδη συμφωνήσει, ότι, αν κάποιος ομολογούσε ότι ήταν ο Χριστός, να αποβληθεί από τη συναγωγή.
23 Γι' αυτό είπαν οι γονείς του: Είναι ενήλικος. ρωτήστε τον.
24 Και κάλεσαν πάλι τον άνθρωπο που ήταν τυφλός, και του είπαν: Δόξε στον Θεό τον έπαινο· γνωρίζουμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός.
25 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: Αν είναι αμαρτωλός ή όχι, δεν ξέρω· ένα ξέρω, ότι, ενώ ήμουν τυφλός, τώρα βλέπω.
26 Τότε του είπαν πάλι: Τι σου έκανε; πώς άνοιξε τα μάτια σου;
27 Αυτός τους απάντησε: Σας το είπα ήδη, και δεν ακούσατε· γιατί θέλετε να το ξανακούσετε; θα γίνετε κι εσείς μαθητές του;
28 Τότε τον λοιδορούσαν και είπαν: Εσύ είσαι μαθητής του. αλλά εμείς είμαστε μαθητές του Μωυσή.
29 Ξέρουμε ότι ο Θεός μίλησε στον Μωυσή· όσο για αυτόν, δεν ξέρουμε από πού είναι.
30 Ο άνθρωπος αποκρίθηκε και τους είπε: Γιατί εδώ είναι θαυμάσιο πράγμα, που δεν ξέρετε από πού είναι, και όμως άνοιξε τα μάτια μου.
31 Τώρα ξέρουμε ότι ο Θεός δεν ακούει αμαρτωλούς· αν όμως κάποιος είναι λάτρης του Θεού και κάνει το θέλημά του, αυτόν ακούει.
32 Από τότε που άρχισε ο κόσμος δεν ακούστηκε να άνοιξε κανείς τα μάτια ενός γεννημένου τυφλού.
33 Αν αυτός ο άνθρωπος δεν ήταν από τον Θεό, δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα.
34 Εκείνοι αποκρίθηκαν και του είπαν: Εσύ γεννήθηκες ολόκληρος σε αμαρτίες, και μας διδάσκεις; Και τον έδιωξαν.
35 Ο Ιησούς άκουσε ότι τον έδιωξαν. και όταν τον βρήκε, του είπε: Πιστεύεις στον Υιό του Θεού;
36 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: Ποιος είναι, Κύριε, για να πιστέψω σε αυτόν;
37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και τον είδες, και αυτός είναι που μιλάει μαζί σου.
38 Και είπε: Κύριε, πιστεύω. Και τον προσκύνησε.
39 Και ο Ιησούς είπε: Για κρίση ήρθα σε αυτόν τον κόσμο, για να δουν αυτοί που δεν βλέπουν. και για να τυφλωθούν αυτοί που βλέπουν.
40 Και μερικοί από τους Φαρισαίους που ήταν μαζί του άκουσαν αυτά τα λόγια και του είπαν: Τυφλοί είμαστε κι εμείς;
41 Ο Ιησούς τους είπε: Αν ήσασταν τυφλοί, δεν θα είχατε αμαρτία· τώρα όμως λέτε: Βλέπουμε. επομένως η αμαρτία σου παραμένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, εκείνος που δεν μπαίνει από την πόρτα στη στάνη, αλλά ανεβαίνει από άλλο δρόμο, αυτός είναι κλέφτης και ληστής.
2 Αλλά αυτός που μπαίνει από την πόρτα είναι ο ποιμένας των προβάτων.

3 Σε αυτόν ανοίγει ο θυρωρός. και τα πρόβατα ακούνε τη φωνή του· και φωνάζει τα δικά του πρόβατα με το όνομά τους και τα οδηγεί έξω.
4 Και όταν βγάλει τα δικά του πρόβατα, πηγαίνει μπροστά τους, και τα πρόβατα τον ακολουθούν· επειδή, γνωρίζουν τη φωνή του.
5 Και έναν ξένο δεν θα ακολουθήσουν, αλλά θα φύγουν από αυτόν· επειδή δεν γνωρίζουν τη φωνή των ξένων.
6 Αυτή η παραβολή τους είπε ο Ιησούς· αλλά δεν κατάλαβαν τι ήταν αυτά που τους είπε.
7 Τότε ο Ιησούς τους είπε πάλι: Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, εγώ είμαι η πόρτα των προβάτων.
8 Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα είναι κλέφτες και ληστές· αλλά τα πρόβατα δεν τους άκουσαν.
9 Εγώ είμαι η πόρτα· από εμένα, αν κάποιος μπει, θα σωθεί, και θα μπαίνει και θα βγαίνει, και θα βρει βοσκότοπο.
10 Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά για να κλέψει, και να σκοτώσει, και να καταστρέψει· ήρθα για να έχουν ζωή, και να την έχουν πιο άφθονη.
11 Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας· ο καλός ποιμένας δίνει τη ζωή του για τα πρόβατα.
12 Εκείνος όμως που είναι μισθωτός και όχι ο βοσκός, του οποίου τα πρόβατα δεν είναι δικά του, βλέπει τον λύκο να έρχεται, και αφήνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος τα πιάνει και σκορπίζει τα πρόβατα.
13 Ο μισθωτής φεύγει, επειδή είναι μισθωτής, και δεν ενδιαφέρεται για τα πρόβατα.
14 Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας, και γνωρίζω τα πρόβατά μου, και με γνωρίζουν.
15 Καθώς με γνωρίζει ο Πατέρας, έτσι και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα· και δίνω τη ζωή μου για τα πρόβατα.
16 Και άλλα πρόβατα έχω, που δεν είναι από αυτήν την μάντρα· πρέπει επίσης να τα φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου. και θα υπάρχει ένα μαντρί, και ένας ποιμένας.
17 Γι' αυτό με αγαπά ο Πατέρας μου, επειδή παραθέτω τη ζωή μου, για να την ξαναπάρω.
18 Κανείς δεν μου το αφαιρεί, αλλά το παραθέτω από τον εαυτό μου. Έχω τη δύναμη να το αφήσω κάτω, και έχω τη δύναμη να το ξαναπάρω. Αυτή την εντολή έλαβα από τον Πατέρα μου.
19 Υπήρξε πάλι διχασμός μεταξύ των Ιουδαίων για αυτά τα λόγια.
20 Και πολλοί από αυτούς είπαν: Έχει διάβολο και είναι τρελός. γιατί τον ακούς;
21 Άλλοι είπαν: Αυτά δεν είναι λόγια εκείνου που έχει διάβολο. Μπορεί ένας διάβολος να ανοίξει τα μάτια των τυφλών;
22 Και ήταν στην Ιερουσαλήμ η εορτή της αφιέρωσης, και ήταν χειμώνας.
23 Και ο Ιησούς περπάτησε στο ναό στη βεράντα του Σολομώντα.
24 Τότε οι Ιουδαίοι ήρθαν γύρω του και του είπαν: Μέχρι πότε θα μας κάνεις να αμφιβάλλουμε; Αν είσαι ο Χριστός, πες μας ξεκάθαρα.
25 Ο Ιησούς τους απάντησε: Σας είπα, και δεν πιστέψατε· τα έργα που κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, μαρτυρούν για μένα.
26 Αλλά δεν πιστεύετε, επειδή δεν είστε από τα πρόβατά μου, όπως σας είπα.
27 Τα πρόβατά μου ακούνε τη φωνή μου, και τα γνωρίζω, και με ακολουθούν.
28 Και τους δίνω αιώνια ζωή. και δεν θα χαθούν ποτέ, ούτε θα τους αφαιρέσει κανείς από το χέρι μου.
29 Ο Πατέρας μου, που μου τα έδωσε, είναι μεγαλύτερος από όλους. και κανένας δεν μπορεί να τα αφαιρέσει από το χέρι του Πατέρα μου.
30 Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα.
31 Τότε οι Ιουδαίοι σήκωσαν πάλι πέτρες για να τον λιθοβολήσουν.
32 Ο Ιησούς τους απάντησε: Πολλά καλά έργα σας έδειξα από τον Πατέρα μου. για ποιο από αυτά τα έργα με λιθοβολείτε;
33 Οι Ιουδαίοι του απάντησαν, λέγοντας: Δεν σε λιθοβολούμε για καλό έργο. αλλά για βλασφημία? και επειδή εσύ, όντας άνθρωπος, κάνεις τον εαυτό σου Θεό.
34 Ο Ιησούς τους απάντησε: Δεν είναι γραμμένο στο νόμο σας, είπα: Είστε θεοί;
35 Αν τους αποκάλεσε θεούς, στους οποίους ήρθε ο λόγος του Θεού, και η γραφή δεν μπορεί να σπάσει.
36 Πείτε για αυτόν, τον οποίο ο Πατέρας αγίασε και έστειλε στον κόσμο, βλασφημείς. επειδή είπα, είμαι ο Υιός του Θεού;
37 Εάν δεν κάνω τα έργα του Πατέρα μου, μη με πιστεύετε.
38 Αν όμως κάνω, αν και δεν πιστεύετε σε εμένα, πιστεύετε στα έργα· για να γνωρίσετε και να πιστέψετε, ότι ο Πατέρας είναι μέσα μου, και εγώ σε αυτόν.
39 Γι' αυτό ζήτησαν πάλι να τον πιάσουν· αλλά ξέφυγε από τα χέρια τους·
40 Και πήγε πάλι πέρα από τον Ιορδάνη στον τόπο όπου ο Ιωάννης βάφτισε αρχικά. και έμεινε εκεί.
41 Και πολλοί κατέφευγαν προς αυτόν και είπαν: Ο Ιωάννης δεν έκανε θαύμα· αλλά όλα όσα είπε ο Ιωάννης γι' αυτόν τον άνθρωπο ήταν αληθινά.
42 Και πολλοί πίστεψαν σε αυτόν εκεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και κάποιος άνθρωπος ήταν άρρωστος, ονόματι Λάζαρος, από τη Βηθανία, την πόλη της Μαρίας και της αδελφής της Μάρθας.
2 (Ήταν εκείνη η Μαρία που άλειψε τον Κύριο με αλοιφή και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ήταν άρρωστος).
3 Γι' αυτό οι αδελφές του έστειλαν προς αυτόν λέγοντας: Κύριε, ιδού, αυτός που αγαπάς είναι άρρωστος.
4 Όταν το άκουσε ο Ιησούς, είπε: Αυτή η αρρώστια δεν είναι για θάνατο, αλλά για τη δόξα του Θεού, για να δοξαστεί με αυτήν ο Υιός του Θεού.
5 Και ο Ιησούς αγαπούσε τη Μάρθα και την αδελφή της και τον Λάζαρο.
6 Όταν λοιπόν άκουσε ότι ήταν άρρωστος, έμεινε δύο μέρες ακόμη στον ίδιο τόπο όπου βρισκόταν.
7 Μετά από αυτό είπε στους μαθητές του: Ας πάμε πάλι στην Ιουδαία.
8 Οι μαθητές του του λένε: Δάσκαλε, οι Ιουδαίοι έψαξαν πρόσφατα να σε λιθοβολήσουν. και πας πάλι εκεί;
9 Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Δεν υπάρχουν δώδεκα ώρες την ημέρα; Αν κάποιος περπατήσει την ημέρα, δεν σκοντάφτει, γιατί βλέπει το φως αυτού του κόσμου.
10 Αλλά αν κάποιος περπατήσει τη νύχτα, σκοντάφτει, γιατί δεν υπάρχει φως μέσα του.
11 Αυτά είπε· και μετά τους λέει· ο φίλος μας ο Λάζαρος κοιμάται· αλλά πηγαίνω, για να τον ξυπνήσω από τον ύπνο.

12 Τότε είπαν οι μαθητές του: Κύριε, αν κοιμηθεί, θα κάνει καλά.
13 Ο Ιησούς όμως μίλησε για το θάνατό του· αλλά νόμιζαν ότι είχε μιλήσει για ανάπαυση στον ύπνο.
14 Τότε ο Ιησούς τους είπε ξεκάθαρα: Ο Λάζαρος πέθανε.
15 Και χαίρομαι για χάρη σας που δεν ήμουν εκεί, για να πιστέψετε. παρόλα αυτά ας πάμε κοντά του.
16 Τότε είπε ο Θωμάς, που λέγεται Δίδυμος, στους συμμαθητές του: Ας πάμε κι εμείς, για να πεθάνουμε μαζί του.
17 Τότε, όταν ήρθε ο Ιησούς, διαπίστωσε ότι είχε ξαπλώσει στον τάφο ήδη τέσσερις ημέρες.
18 Και η Βηθανία ήταν κοντά στην Ιερουσαλήμ, περίπου δεκαπέντε στάδια μακριά.
19 Και πολλοί από τους Ιουδαίους ήρθαν στη Μάρθα και στη Μαρία, για να τους παρηγορήσουν για τον αδελφό τους.
20 Τότε η Μάρθα, μόλις άκουσε ότι ερχόταν ο Ιησούς, πήγε και τον συνάντησε· αλλά η Μαρία καθόταν ακίνητη στο σπίτι.
21 Τότε η Μάρθα είπε στον Ιησού: Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν είχε πεθάνει.
22 Ξέρω όμως, ότι ακόμη και τώρα, ό,τι θέλεις από τον Θεό, ο Θεός θα σου το δώσει.
23 Ο Ιησούς της είπε: Ο αδελφός σου θα αναστηθεί.
24 Η Μάρθα του λέει, ξέρω ότι θα αναστηθεί στην ανάσταση την έσχατη ημέρα.
25 Ο Ιησούς της είπε: Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε εμένα, αν και ήταν νεκρός, θα ζήσει.
26 Και όποιος ζει και πιστεύει σε μένα, δεν θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό;
27 Εκείνη του λέει: Ναι, Κύριε, πιστεύω ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, που θα έρθει στον κόσμο.
28 Και αφού το είπε αυτό, πήγε και κάλεσε τη Μαρία την αδελφή της κρυφά, λέγοντας: Ήρθε ο Δάσκαλος και σε καλεί.
29 Μόλις το άκουσε, σηκώθηκε γρήγορα και ήρθε κοντά του.
30 Και ο Ιησούς δεν είχε έρθει ακόμη στην πόλη, αλλά βρισκόταν εκεί όπου τον συνάντησε η Μάρθα.
31 Οι Ιουδαίοι τότε που ήταν μαζί της στο σπίτι και την παρηγόρησαν, βλέποντας τη Μαρία ότι σηκώθηκε βιαστικά και βγήκε έξω, την ακολούθησαν λέγοντας: Πηγαίνει στον τάφο για να κλάψει εκεί.
32 Και όταν ήρθε η Μαρία όπου ήταν ο Ιησούς, και τον είδε, έπεσε στα πόδια του, λέγοντάς του: Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν είχε πεθάνει.
33 Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς την είδε να κλαίει, και τους Ιουδαίους που ήρθαν μαζί της να κλαίνε, βόγκηξε στο πνεύμα και ταράχτηκε.
34 Και είπε: Πού τον βάλατε; Του είπαν: Κύριε, έλα να δεις.
35 Ο Ιησούς έκλαψε.
36 Τότε οι Ιουδαίοι είπαν: Δείτε πόσο τον αγαπούσε!
37 Και μερικοί από αυτούς είπαν: Αυτός ο άνθρωπος, που άνοιξε τα μάτια των τυφλών, δεν μπορούσε να κάνει να μην πεθάνει ούτε αυτός ο άνθρωπος;
38 Ο Ιησούς, λοιπόν, πάλι στενάζοντας μέσα του, έρχεται στον τάφο. Ήταν μια σπηλιά και μια πέτρα βρισκόταν πάνω της.
39 Ο Ιησούς είπε: Πάρτε την πέτρα. Λέγει προς αυτόν η Μάρθα, η αδερφή του νεκρού· Κύριε, αυτή την ώρα βρωμάει· επειδή, έχει πεθάνει τέσσερις ημέρες.
40 Ο Ιησούς της είπε: Δεν σου είπα ότι, αν πιστέψεις, θα δεις τη δόξα του Θεού;
41 Έπειτα έβγαλαν την πέτρα από το μέρος όπου είχαν τεθεί οι νεκροί. Και ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια του και είπε: Πατέρα, σε ευχαριστώ που με άκουσες.
42 Και ήξερα ότι με ακούς πάντα· αλλά λόγω του κόσμου που στέκεται δίπλα, το είπα, για να πιστέψουν ότι με έστειλες.
43 Και όταν μίλησε έτσι, φώναξε με δυνατή φωνή: Λάζαρε, βγες έξω.
44 Και βγήκε ο νεκρός, δεμένος με τα πόδια και τα χέρια, και το πρόσωπό του ήταν δεμένο με χαρτοπετσέτα. Ο Ιησούς τους λέει: Λύστε τον και αφήστε τον να φύγει.
45 Τότε πολλοί από τους Ιουδαίους που ήρθαν στη Μαρία, και είδαν όσα έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σε αυτόν.
46 Μερικοί όμως από αυτούς πήγαν στους Φαρισαίους και τους είπαν τι είχε κάνει ο Ιησούς.
47 Τότε συγκέντρωσαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι σύνοδο και είπαν: Τι κάνουμε; γιατί αυτός ο άνθρωπος κάνει πολλά θαύματα.
48 Αν τον αφήσουμε μόνο, όλοι θα πιστέψουν σε αυτόν· και θα έρθουν οι Ρωμαίοι και θα πάρουν και τον τόπο και το έθνος μας.
49 Και ένας από αυτούς, ονόματι Καϊάφας, που ήταν ο αρχιερέας εκείνο το έτος, είπε προς αυτούς: Δεν ξέρετε τίποτα απολύτως,
50 Ούτε να θεωρείτε ότι είναι σκόπιμο για εμάς, να πεθάνει ένας άνθρωπος για τον λαό, και να μη χαθεί ολόκληρο το έθνος.
51 Και αυτό δεν το είπε από μόνος του· αλλά ως αρχιερέας εκείνο το έτος, προφήτευσε ότι ο Ιησούς έπρεπε να πεθάνει για εκείνο το έθνος.
52 Και όχι μόνο για εκείνο το έθνος, αλλά και για να συγκεντρώσει σε ένα τα παιδιά του Θεού που ήταν διασκορπισμένα στο εξωτερικό.
53 Έπειτα από εκείνη την ημέρα συμβουλεύτηκαν μαζί να τον θανατώσουν.
54 Ο Ιησούς, λοιπόν, δεν περπατούσε πλέον ανοιχτά ανάμεσα στους Ιουδαίους. αλλά πήγε από εκεί σε μια χώρα κοντά στην έρημο, σε μια πόλη που ονομάζεται Εφραίμ, και εκεί συνέχισε με τους μαθητές του.
55 Και πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων· και πολλοί ανέβηκαν από τη χώρα στην Ιερουσαλήμ πριν από το Πάσχα, για να εξαγνιστούν.
56 Τότε αναζήτησαν τον Ιησού και έλεγαν μεταξύ τους, καθώς στέκονταν στο ναό: Τι νομίζετε ότι δεν θα έρθει στη γιορτή;
57 Και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι είχαν δώσει εντολή, αν κάποιος ήξερε πού βρισκόταν, να το δείξει, για να τον πάρουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Τότε ο Ιησούς έξι ημέρες πριν από το Πάσχα ήρθε στη Βηθανία, όπου ήταν ο Λάζαρος που είχε πεθάνει, τον οποίο ανέστησε από τους νεκρούς.
2 Εκεί του έκαναν δείπνο. και η Μάρθα υπηρέτησε· αλλά ο Λάζαρος ήταν ένας από αυτούς που κάθονταν στο τραπέζι μαζί του.

3 Τότε πήρε η Μαρία μια λίβρα αλοιφή από κάρβουνο, πολύ ακριβή, και άλειψε τα πόδια του Ιησού, και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της· και το σπίτι γέμισε με τη μυρωδιά της αλοιφής.
4 Τότε είπε ένας από τους μαθητές του, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ο γιος του Σίμωνα, που θα τον προδώσει,
5 Γιατί δεν πουλήθηκε αυτή η αλοιφή για τριακόσιες πένες και δεν δόθηκε στους φτωχούς;
6 Αυτό είπε, όχι ότι νοιαζόταν για τους φτωχούς. αλλά επειδή ήταν κλέφτης και είχε την τσάντα και έφερε ό,τι ήταν μέσα.
7 Τότε ο Ιησούς είπε: Αφήστε την· κατά την ημέρα της ταφής μου το κράτησε αυτό.
8 Γιατί τους φτωχούς έχετε πάντα μαζί σας. αλλά εμένα δεν έχετε πάντα.
9 Γνώρισε λοιπόν πολύς κόσμος από τους Ιουδαίους ότι ήταν εκεί· και δεν ήρθαν μόνο για χάρη του Ιησού, αλλά για να δουν και τον Λάζαρο, τον οποίο είχε αναστήσει από τους νεκρούς.
10 Αλλά οι αρχιερείς συνεννοήθηκαν για να θανατώσουν και τον Λάζαρο.
11 Διότι εξ αυτού πολλοί από τους Ιουδαίους έφυγαν και πίστεψαν στον Ιησού.
12 Την επόμενη μέρα πολύς κόσμος που είχε έρθει στη γιορτή, όταν άκουσε ότι ο Ιησούς ερχόταν στην Ιερουσαλήμ,
13 Πήρε κλαδιά φοινίκων, και βγήκε να τον συναντήσει, και φώναξε: Ωσαννά: Ευλογημένος είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ που έρχεται στο όνομα του Κυρίου.
14 Και ο Ιησούς, όταν βρήκε ένα γαϊδούρι, κάθισε πάνω του. όπως είναι γραμμένο,
15 Μη φοβάσαι, κόρη του Σιών· ιδού, ο βασιλιάς σου έρχεται, καθισμένος σε πουλάρι γαϊδουριού.
16 Αυτά δεν κατάλαβαν αρχικά οι μαθητές του· όταν όμως ο Ιησούς δοξάστηκε, τότε θυμήθηκαν ότι αυτά ήταν γραμμένα για αυτόν, και ότι αυτά τα είχαν κάνει σ' αυτόν.
17 Ο λαός λοιπόν που ήταν μαζί του όταν κάλεσε τον Λάζαρο έξω από τον τάφο του και τον ανέστησε από τους νεκρούς, μαρτυρούσαν.
18 Γι' αυτό τον συνάντησε και ο λαός, γιατί άκουσε ότι έκανε αυτό το θαύμα.
19 Οι Φαρισαίοι, λοιπόν, είπαν μεταξύ τους: Αντιλαμβάνεστε πώς δεν κερδίζετε τίποτα; ιδού, ο κόσμος χάθηκε μετά από αυτόν.
20 Και ήταν μερικοί Έλληνες ανάμεσά τους που ανέβηκαν για να προσκυνήσουν στη γιορτή:
21 Ήρθε λοιπόν αυτός στον Φίλιππο, που ήταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και τον ζήτησε, λέγοντας: Κύριε, θα δούμε τον Ιησού.
22 Έρχεται ο Φίλιππος και λέει στον Ανδρέα· και πάλι ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λένε στον Ιησού.
23 Και ο Ιησούς τους αποκρίθηκε, λέγοντας: Έφτασε η ώρα, να δοξαστεί ο Υιός του ανθρώπου.
24 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, αν ένα καλαμπόκι σίτου πέσει στη γη και πεθάνει, μένει μόνο του· αν όμως πεθάνει, παράγει πολύ καρπό.
25 Όποιος αγαπά τη ζωή του θα τη χάσει. και εκείνος που μισεί τη ζωή του σε αυτόν τον κόσμο θα την κρατήσει για αιώνια ζωή.
26 Αν κάποιος με υπηρετεί, ας με ακολουθήσει. και όπου είμαι, εκεί θα είναι και ο δούλος μου· αν κάποιος με υπηρετήσει, θα τον τιμήσει ο Πατέρας μου.
27 Τώρα είναι ταραγμένη η ψυχή μου. και τι να πω Πατέρα, σώσε με από αυτή την ώρα· για αυτό όμως ήρθα σε αυτήν την ώρα.
28 Πατέρα, δόξασε το όνομά σου. Τότε ακούστηκε μια φωνή από τον ουρανό, που είπε: Και το δόξασα και θα το δοξάσω ξανά.
29 Ο λαός, λοιπόν, που ήταν κοντά και το άκουσε, είπε ότι βρόντηξε· άλλοι είπαν: Άγγελος του μίλησε.
30 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Αυτή η φωνή δεν ήρθε για χάρη μου, αλλά για χάρη σας.
31 Τώρα είναι η κρίση αυτού του κόσμου· τώρα θα εκδιωχθεί ο άρχοντας αυτού του κόσμου.
32 Και εγώ, αν σηκωθώ από τη γη, θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους κοντά μου.
33 Αυτό είπε, δηλώνοντας με ποιον θάνατο έπρεπε να πεθάνει.
34 Ο λαός του απάντησε: «Ακούσαμε από το νόμο ότι ο Χριστός μένει στον αιώνα· και πώς λες ότι ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να υψωθεί; ποιος είναι αυτός ο Υιός του ανθρώπου;
35 Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Ακόμα για λίγο είναι το φως μαζί σας». Περπατάτε όσο έχετε το φως, για να μην σας έρθει το σκοτάδι· επειδή, αυτός που περπατά στο σκοτάδι δεν ξέρει πού πηγαίνει.
36 Όσο έχετε φως, πιστεύετε στο φως, για να είστε παιδιά του φωτός. Αυτά είπε ο Ιησούς, και έφυγε, και κρύφτηκε από αυτά.
37 Όμως, αν και είχε κάνει τόσα πολλά θαύματα μπροστά τους, δεν πίστεψαν σε αυτόν.
38 Για να εκπληρωθεί ο λόγος του προφήτη Ησαΐα, που είπε: Κύριε, ποιος πίστεψε την αναφορά μας; και σε ποιον αποκαλύφθηκε ο βραχίονας του Κυρίου;
39 Γι' αυτό δεν μπορούσαν να πιστέψουν, επειδή ο Ησαΐας είπε ξανά:
40 Τύφλωσε τα μάτια τους και σκλήρυνε την καρδιά τους. ότι δεν πρέπει να δουν με τα μάτια τους, ούτε να καταλάβουν με την καρδιά τους, και να μεταστραφούν, και εγώ να τους γιατρέψω.
41 Αυτά είπε ο Ησαΐας, όταν είδε τη δόξα του, και μίλησε για αυτόν.
42 Ωστόσο, μεταξύ των αρχηγών και πολλοί πίστεψαν σε αυτόν. αλλά λόγω των Φαρισαίων δεν τον ομολόγησαν, για να μην τους βγάλουν από τη συναγωγή.
43 Διότι αγάπησαν τον έπαινο των ανθρώπων περισσότερο από τον έπαινο του Θεού.
44 Ο Ιησούς φώναξε και είπε: Όποιος πιστεύει σε μένα, δεν πιστεύει σε μένα, αλλά σε αυτόν που με έστειλε.
45 Και αυτός που με βλέπει βλέπει αυτόν που με έστειλε.
46 ήρθα φως στον κόσμο, για να μη μένει στο σκοτάδι όποιος πιστεύει σε εμένα.
47 Και αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν πιστέψει, δεν τον κρίνω· επειδή, δεν ήρθα να κρίνω τον κόσμο, αλλά να σώσω τον κόσμο.
48 Όποιος με απορρίπτει, και δεν δέχεται τα λόγια μου, έχει κάποιον που τον κρίνει· ο λόγος που είπα, αυτός θα τον κρίνει την έσχατη ημέρα.
49 Διότι δεν μίλησα από μόνος μου. αλλά ο Πατέρας που με έστειλε, μου έδωσε εντολή, τι να πω και τι να μιλήσω.
50 Και ξέρω ότι η εντολή του είναι ζωή αιώνια· ό,τι μιλώ, λοιπόν, όπως μου είπε ο Πατέρας, έτσι μιλώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Τώρα, πριν από τη γιορτή του Πάσχα, όταν ο Ιησούς γνώρισε ότι έφτασε η ώρα του να φύγει από αυτόν τον κόσμο προς τον Πατέρα, αφού αγάπησε τους δικούς του που ήταν στον κόσμο, τους αγάπησε μέχρι τέλους.
2 Και τελείωσε το δείπνο, και ο διάβολος έβαλε τώρα στην καρδιά του Ιούδα του Ισκαριώτη, του γιου του Σίμωνα, για να τον προδώσει.
3 Ο Ιησούς γνωρίζοντας ότι ο Πατέρας είχε δώσει τα πάντα στα χέρια του, και ότι προερχόταν από τον Θεό, και πήγε στον Θεό.
4 Σηκώθηκε από το δείπνο και άφησε στην άκρη τα ρούχα του. και πήρε μια πετσέτα και ζούσε.
5 Έπειτα έριξε νερό σε μια λεκάνη και άρχισε να πλένει τα πόδια των μαθητών και να τα σκουπίζει με την πετσέτα με την οποία ήταν ζωσμένος.
6 Έρχεται τότε στον Σίμωνα Πέτρο· και ο Πέτρος του λέει· Κύριε, πλύνεις τα πόδια μου;
7 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αυτό που κάνω δεν το ξέρεις τώρα. αλλά θα ξέρεις στο εξής.
8 Ο Πέτρος του λέει: Δεν θα μου πλύνεις ποτέ τα πόδια. Ο Ιησούς του απάντησε: Αν δεν σε πλύνω, δεν έχεις μέρος μαζί μου.
9 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, όχι μόνο τα πόδια μου, αλλά και τα χέρια και το κεφάλι μου.
10 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· ο πλυμένος δεν χρειάζεται παρά να πλύνει τα πόδια του, αλλά είναι καθαρός μέχρι το τέλος· και εσείς είστε καθαροί, αλλά όχι όλοι.
11 Διότι ήξερε ποιος έπρεπε να τον προδώσει. Γι' αυτό είπε: Δεν είστε όλοι καθαροί.
12 Αφού, λοιπόν, τους έπλυνε τα πόδια, και πήρε τα ρούχα του, και στάθηκε πάλι κάτω, τους είπε: Ξέρετε τι σας έκανα;
13 Με ονομάζετε Κύριο και Κύριο· και καλά λέτε. γιατί έτσι είμαι.
14 Αν λοιπόν εγώ, ο Κύριός σας και ο Κύριός σας, σας έπλυνα τα πόδια. πρέπει επίσης να πλένετε ο ένας τα πόδια του άλλου.
15 Διότι σας έδωσα ένα παράδειγμα, ώστε να κάνετε όπως σας έκανα εγώ.
16 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, ο δούλος δεν είναι μεγαλύτερος από τον κύριό του. ούτε εκείνος που απεστάλη μεγαλύτερος από αυτόν που τον έστειλε.
17 Αν τα γνωρίζετε αυτά, ευτυχισμένοι είστε αν τα κάνετε.
18 Δεν μιλώ για όλους σας· ξέρω ποιον διάλεξα· αλλά για να εκπληρωθεί η γραφή: Αυτός που τρώει ψωμί μαζί μου, σήκωσε τη φτέρνα του εναντίον μου.
19 Τώρα σας λέω πριν έρθει, ώστε, όταν γίνει, να πιστέψετε ότι εγώ είμαι αυτός.
20 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, αυτός που δέχεται όποιον στέλνω, με δέχεται. και αυτός που με δέχεται δέχεται αυτόν που με έστειλε.
21 Όταν ο Ιησούς είπε αυτά, ταράχτηκε στο πνεύμα, και μαρτύρησε, και είπε: Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω ότι ένας από εσάς θα με προδώσει.
22 Τότε οι μαθητές κοίταξαν ο ένας τον άλλον, αμφιβάλλοντας για ποιον μιλούσε.
23 Και στηρίχτηκε στο στήθος του Ιησού ένας από τους μαθητές του, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς.
24 Ο Σίμων Πέτρος, λοιπόν, του έγνεψε να ρωτήσει ποιος θα ήταν για τον οποίο μίλησε.
25 Τότε ξαπλωμένος στο στήθος του Ιησού, του λέει: Κύριε, ποιος είναι;
26 Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Αυτός είναι, στον οποίο θα δώσω ένα σούπ, αφού το βουτήξω. Και αφού βούτηξε τη σόπα, την έδωσε στον Ιούδα τον Ισκαριώτη, τον γιο του Σίμωνα.
27 Και μετά το σούπ μπήκε μέσα του ο Σατανάς. Τότε ο Ιησούς του είπε: Αυτό που κάνεις, κάνε γρήγορα.
28 Τώρα κανένας στο τραπέζι δεν ήξερε για ποιον σκοπό του είπε αυτό.
29 Διότι μερικοί από αυτούς σκέφτηκαν, επειδή ο Ιούδας είχε τον ασκό, ότι ο Ιησούς του είπε: Αγοράστε αυτά που χρειαζόμαστε για τη γιορτή. ή, ότι έπρεπε να δώσει κάτι στους φτωχούς.
30 Έπειτα, αφού έλαβε το σόπι, βγήκε αμέσως έξω· και ήταν νύχτα.
31 Γι’ αυτό, όταν βγήκε έξω, ο Ιησούς είπε: Τώρα δοξάστηκε ο Υιός του ανθρώπου, και ο Θεός δοξάστηκε μέσα του.
32 Αν ο Θεός δοξαστεί μέσα του, θα τον δοξάσει και ο Θεός μέσα του, και θα τον δοξάσει αμέσως.
33 Παιδιά, για λίγο ακόμα είμαι μαζί σας. Θα με αναζητήσετε· και όπως είπα στους Ιουδαίους, όπου πάω, δεν μπορείτε να έρθετε. λοιπόν τώρα σου λέω.
34 Καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. όπως εγώ σας αγάπησα, να αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλον.
35 Από αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλον.
36 Ο Σίμων Πέτρος είπε προς αυτόν· Κύριε, πού πηγαίνεις; Ο Ιησούς του απάντησε: Όπου πηγαίνω, δεν μπορείς να με ακολουθήσεις τώρα. αλλά θα με ακολουθήσεις μετά.
37 Ο Πέτρος του είπε: Κύριε, γιατί δεν μπορώ να σε ακολουθήσω τώρα; Θα δώσω τη ζωή μου για χάρη σου.
38 Ο Ιησούς του απάντησε: Θέλεις να δώσεις τη ζωή σου για χάρη μου; Αλήθεια, αλήθεια, σου λέω, ο πετεινός δεν θα λαλήσει, έως ότου με αρνηθείς τρεις φορές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Μην ταράζεται η καρδιά σας· πιστεύετε στον Θεό, πιστεύετε και σε μένα.
2 Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά αρχοντικά· αν δεν ήταν έτσι, θα σας το έλεγα. Πάω να σου ετοιμάσω ένα μέρος.
3 Και αν πάω και σας ετοιμάσω τόπο, θα έρθω ξανά και θα σας λάβω κοντά μου. ώστε όπου είμαι εγώ, εκεί να είστε και εσείς.
4 Και πού πηγαίνω, ξέρετε, και τον τρόπο ξέρετε.
5 Ο Θωμάς του λέει: Κύριε, δεν ξέρουμε πού πας. και πώς μπορούμε να ξέρουμε τον τρόπο;
6 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή· κανείς δεν έρχεται προς τον Πατέρα παρά μόνο μέσω εμού.
7 Αν με γνωρίσατε, θα έπρεπε να γνωρίσετε και τον Πατέρα μου· και από τούδε και στο εξής τον γνωρίζετε και τον έχετε δει.
8 Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξε μας τον Πατέρα, και μας αρκεί.
9 Ο Ιησούς του λέει: Τόσο καιρό είμαι μαζί σου, και όμως δεν με γνώρισες, Φίλιππε; Αυτός που με έχει δει έχει δει τον Πατέρα. και πώς λες τότε, Δείξε μας τον Πατέρα;

10 Δεν πιστεύεις ότι είμαι μέσα στον Πατέρα, και ο Πατέρας μέσα μου; τα λόγια που σας λέω δεν τα λέω από τον εαυτό μου· αλλά ο Πατέρας που κατοικεί μέσα μου, κάνει τα έργα.
11 Πίστεψέ με ότι είμαι μέσα στον Πατέρα, και ο Πατέρας μέσα μου· αλλιώς πιστέψτε με για χάρη των έργων.
12 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, όποιος πιστεύει σε μένα, τα έργα που κάνω θα κάνει και αυτός. Και μεγαλύτερα έργα από αυτά θα κάνει. γιατί πηγαίνω στον Πατέρα μου.
13 Και ό,τι ζητήσετε στο όνομά μου, αυτό θα το κάνω, για να δοξαστεί ο Πατέρας στον Υιό.
14 Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, θα το κάνω.
15 Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου.
16 Και θα παρακαλέσω τον Πατέρα, και θα σας δώσει άλλον Παρηγορητή, για να μείνει μαζί σας για πάντα.
17 Ακόμη και το Πνεύμα της αλήθειας. τον οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να δεχτεί, γιατί δεν τον βλέπει, ούτε τον γνωρίζει· εσείς όμως τον γνωρίζετε. γιατί κατοικεί μαζί σας και θα είναι μέσα σας.
18 Δεν θα σε αφήσω άνετο: θα έρθω σε σένα.
19 Και για λίγο ακόμη, και ο κόσμος δεν με βλέπει πια. αλλά με βλέπετε· επειδή ζω, θα ζήσετε και εσείς.
20 Εκείνη την ημέρα θα γνωρίσετε ότι είμαι στον Πατέρα μου, και εσείς σε εμένα, και εγώ μέσα σας.
21 Όποιος έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, αυτός είναι που με αγαπά· και αυτός που με αγαπά θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, και εγώ θα τον αγαπήσω, και θα του φανερωθώ.
22 Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, όχι ο Ισκαριώτης, Κύριε, πώς θα φανερωθείς σε εμάς και όχι στον κόσμο;
23 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αν κάποιος με αγαπάει, θα τηρήσει τα λόγια μου· και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θα έλθουμε προς αυτόν και θα κάνουμε κατοικία μαζί του.
24 Όποιος δεν με αγαπά δεν τηρεί τα λόγια μου· και ο λόγος που ακούτε δεν είναι δικός μου, αλλά του Πατέρα που με έστειλε.
25 Αυτά σας είπα, ενώ είμαι ακόμη παρών μαζί σας.
26 Αλλά ο Παρηγορητής, που είναι το Άγιο Πνεύμα, το οποίο ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, θα σας διδάξει τα πάντα, και θα φέρει στη μνήμη σας τα πάντα, ό,τι σας είπα.
27 Ειρήνη σας αφήνω, την ειρήνη μου σας δίνω· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω. Ας μη ταράζεται η καρδιά σου, ούτε ας φοβάται.
28 Έχετε ακούσει πώς σας είπα, φεύγω και έρχομαι πάλι κοντά σας. Αν με αγαπούσατε, θα χαιρόσαστε, γιατί είπα, πηγαίνω στον Πατέρα· γιατί ο Πατέρας μου είναι μεγαλύτερος από εμένα.
29 Και τώρα σας είπα πριν γίνει, για να πιστέψετε, όταν γίνει.
30 Στο εξής δεν θα μιλήσω πολύ μαζί σας· γιατί ο άρχοντας αυτού του κόσμου έρχεται, και δεν έχει τίποτα μέσα μου.
31 Αλλά για να γνωρίσει ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα. και όπως ο Πατέρας μου έδωσε εντολή, έτσι και εγώ κάνω. Σήκω, άσε να πάμε εδώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Εγώ είμαι η αληθινή άμπελος, και ο Πατέρας μου είναι ο γεωργός.
2 Κάθε κλαδί μέσα μου που δεν φέρει καρπό αφαιρεί· και κάθε κλαδί που καρποφορεί, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό.
3 Τώρα είστε καθαροί μέσω του λόγου που σας είπα.
4 Μείνετε μέσα μου και εγώ μέσα σας. Καθώς το κλαδί δεν μπορεί να καρποφορήσει από μόνο του, παρά μόνο να μείνει στο αμπέλι. δεν μπορείτε πλέον, εκτός αν μείνετε μέσα μου.
5 Εγώ είμαι το αμπέλι, εσείς είστε τα κλαδιά· αυτός που μένει μέσα μου, και εγώ σε αυτόν, αυτός φέρνει πολύ καρπό· γιατί χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.
6 Αν κάποιος δεν μείνει μέσα μου, πετιέται σαν κλαδί, και ξεράθηκε. και οι άνθρωποι τα μαζεύουν και τα ρίχνουν στη φωτιά και καίγονται.
7 Εάν μείνετε σε εμένα, και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, θα ζητήσετε ό,τι θέλετε, και θα γίνει σε σας.
8 Εδώ δοξάζεται ο Πατέρας μου, ώστε να φέρετε πολύ καρπό. έτσι θα είστε μαθητές μου.
9 Όπως ο Πατέρας με αγάπησε, έτσι και εγώ σας αγάπησα· συνεχίστε στην αγάπη μου.
10 Εάν τηρείτε τις εντολές μου, θα μείνετε στην αγάπη μου. όπως και εγώ έχω τηρήσει τις εντολές του Πατέρα μου και μένω στην αγάπη του.
11 Αυτά σας είπα, για να παραμείνει η χαρά μου μέσα σας, και η χαρά σας να είναι πλήρης.
12 Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως εγώ σας αγάπησα.
13 Μεγαλύτερη αγάπη δεν έχει κανείς από αυτή, να δώσει τη ζωή του για τους φίλους του.
14 Είστε φίλοι μου, αν κάνετε ό,τι σας διατάζω.
15 Στο εξής δεν σας αποκαλώ υπηρέτες. γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του· αλλά σας αποκάλεσα φίλους. γιατί όλα όσα άκουσα για τον Πατέρα μου σας τα έχω κάνει γνωστά.
16 Δεν με διαλέξατε εσείς, αλλά εγώ σας διάλεξα, και σας διέταξα, να πάτε και να βγάλετε καρπό, και ο καρπός σας να παραμείνει· για ό,τι ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, να σας το δώσει. .
17 Αυτά σας διατάζω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.
18 Εάν ο κόσμος σας μισεί, ξέρετε ότι μίσησε εμένα πριν μισήσει εσάς.
19 Αν ήσασταν από τον κόσμο, ο κόσμος θα αγαπούσε τους δικούς του· επειδή όμως δεν είστε από τον κόσμο, αλλά εγώ σας διάλεξα από τον κόσμο, γι' αυτό ο κόσμος σας μισεί.
20 Θυμηθείτε τον λόγο που σας είπα: Ο δούλος δεν είναι μεγαλύτερος από τον κύριό του. Αν με έχουν διώξει, θα διώξουν και εσάς. αν κράτησαν τα λόγια μου, θα κρατήσουν και τα δικά σου.
21 Αλλά όλα αυτά θα σας κάνουν για χάρη του ονόματός μου, επειδή δεν γνωρίζουν αυτόν που με έστειλε.
22 Αν δεν είχα έρθει και δεν τους είχα μιλήσει, δεν είχαν αμαρτία· τώρα όμως δεν έχουν μανδύα για την αμαρτία τους.
23 Όποιος με μισεί, μισεί και τον Πατέρα μου.
24 Αν δεν είχα κάνει ανάμεσά τους τα έργα που κανένας άλλος δεν έκανε, δεν είχαν αμαρτία· τώρα όμως είδαν και μίσησαν και εμένα και τον Πατέρα μου.
25 Αλλά αυτό συμβαίνει, για να εκπληρωθεί ο λόγος που είναι γραμμένος στο νόμο τους: Με μίσησαν χωρίς λόγο.

26 Όταν όμως έρθει ο Παρηγορητής, που θα σας στείλω από τον Πατέρα, το Πνεύμα της αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, θα μαρτυρήσει για μένα.
27 Και επίσης θα δώσετε μαρτυρία, επειδή ήσασταν μαζί μου από την αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Αυτά σας είπα, για να μην σκανδαλιστείτε.
2 Θα σας βγάλουν από τις συναγωγές· ναι, έρχεται καιρός, που όποιος σας σκοτώσει θα νομίσει ότι κάνει υπηρεσία στον Θεό.
3 Και αυτά θα σας κάνουν, επειδή δεν γνώρισαν τον Πατέρα, ούτε εμένα.
4 Αλλά αυτά σας τα είπα, ώστε όταν έρθει η ώρα, να θυμηθείτε ότι σας τα είπα. Και αυτά δεν σας τα είπα στην αρχή, γιατί ήμουν μαζί σας.
5 Αλλά τώρα πηγαίνω προς αυτόν που με έστειλε. και κανένας από εσάς δεν με ρωτάει, πού πας;
6 Αλλά επειδή σας είπα αυτά τα πράγματα, η λύπη έχει γεμίσει την καρδιά σας.
7 Ωστόσο, σας λέω την αλήθεια. Είναι σκόπιμο για εσάς να φύγω· γιατί, αν δεν φύγω, ο Παρηγορητής δεν θα έρθει σε εσάς. αλλά αν φύγω, θα σας τον στείλω.
8 Και όταν έρθει, θα επιπλήξει τον κόσμο για αμαρτία και για δικαιοσύνη και για κρίση·
9 Για την αμαρτία, επειδή δεν πιστεύουν σε μένα.
10 Δικαιοσύνης, επειδή πηγαίνω στον Πατέρα μου, και δεν με βλέπετε πια.
11 της κρίσης, γιατί ο άρχοντας αυτού του κόσμου κρίνεται.
12 Έχω ακόμη πολλά πράγματα να σας πω, αλλά δεν μπορείτε να τα αντέξετε τώρα.
13 Όταν, όμως, έρθει αυτός, το Πνεύμα της αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από μόνος του. αλλά ό,τι ακούσει, αυτό θα μιλήσει· και θα σας δείξει τα μελλοντικά.
14 Θα με δοξάσει· γιατί θα λάβει από τα δικά μου, και θα σας το δείξει.
15 Όλα όσα έχει ο Πατέρας είναι δικά μου· γι' αυτό είπα ότι θα πάρει από τα δικά μου και θα σας το δείξει.
16 Σε λίγο, και δεν θα με δείτε· και πάλι, σε λίγο, και θα με δείτε, επειδή πηγαίνω στον Πατέρα.
17 Τότε είπαν μερικοί από τους μαθητές του μεταξύ τους: Τι είναι αυτό που μας λέει, σε λίγο και δεν θα με δείτε· και πάλι, σε λίγο, και θα με δείτε· και, επειδή πηγαίνω στο Πατέρας;
18 Είπαν λοιπόν: Τι είναι αυτό που λέει, σε λίγο; δεν μπορούμε να πούμε τι λέει.
19 Τώρα ο Ιησούς ήξερε ότι ήθελαν να τον ρωτήσουν, και τους είπε: Ρωτάτε μεταξύ σας αυτό που είπα, λίγο καιρό και δεν θα με δείτε· και πάλι, σε λίγο, και θα με δείτε. ?
20 Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, ότι θα κλάψετε και θα θρηνήσετε, αλλά ο κόσμος θα χαίρεται· και θα λυπηθείτε, αλλά η λύπη σας θα μετατραπεί σε χαρά.
21 Η γυναίκα, όταν πονάει, έχει θλίψη, γιατί ήρθε η ώρα της· μόλις όμως γεννηθεί το παιδί, δεν θυμάται πια την αγωνία, από χαρά που γεννήθηκε ένας άντρας στον κόσμο.
22 Και τώρα έχετε λύπη· αλλά θα σας ξαναδώ, και η καρδιά σας θα αγαλλιάσει, και κανείς δεν σας αφαιρεί τη χαρά σας.
23 Και εκείνη την ημέρα δεν θα με ρωτήσετε τίποτα. Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, ό,τι ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, θα σας το δώσει.
24 Μέχρι τώρα δεν ζητήσατε τίποτα στο όνομά μου· ζητήστε και θα λάβετε, για να είναι πλήρης η χαρά σας.
25 Αυτά σας είπα με παροιμίες· αλλά έρχεται καιρός, που δεν θα σας μιλήσω πλέον με παροιμίες, αλλά θα σας δείξω ξεκάθαρα για τον Πατέρα.
26 Εκείνη την ημέρα θα ζητήσετε στο όνομά μου· και δεν σας λέω ότι θα προσευχηθώ στον Πατέρα για εσάς.
27 Διότι ο ίδιος ο Πατέρας σας αγαπά, επειδή με αγαπήσατε και πιστέψατε ότι εξήλθα από τον Θεό.
28 Εξήλθα από τον Πατέρα, και ήρθα στον κόσμο· πάλι, αφήνω τον κόσμο και πηγαίνω στον Πατέρα.
29 Οι μαθητές του είπαν προς αυτόν: Ιδού, τώρα μιλάς καθαρά, και δεν λες παροιμία.
30 Τώρα είμαστε βέβαιοι ότι τα ξέρεις όλα και δεν χρειάζεται να σε ρωτήσει κανείς· με αυτό πιστεύουμε ότι βγήκες από τον Θεό.
31 Ο Ιησούς τους απάντησε: Τώρα πιστεύετε;
32 Ιδού, έρχεται η ώρα, ναι, ήρθε τώρα, που θα διασκορπιστείτε, ο καθένας για τους δικούς του, και θα με αφήσετε μόνο· και όμως δεν είμαι μόνος, επειδή ο Πατέρας είναι μαζί μου.
33 Αυτά σας είπα, για να έχετε ειρήνη μέσα μου. Στον κόσμο θα έχετε θλίψη, αλλά να είστε χαρούμενοι. Έχω ξεπεράσει τον κόσμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Αυτά τα λόγια είπε ο Ιησούς, και σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, και είπε: Πατέρα, ήρθε η ώρα. Δόξασε τον Υιό σου, για να σε δοξάσει και ο Υιός σου:
2 Όπως του έδωσες εξουσία πάνω σε κάθε σάρκα, ώστε να δώσει αιώνια ζωή σε όσους του έδωσες.
3 Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, για να σε γνωρίσουν τον μόνο αληθινό Θεό, και τον Ιησού Χριστό, τον οποίο έστειλες.
4 Σε δόξασα στη γη· τελείωσα το έργο που μου έδωσες να κάνω.
5 Και τώρα, Πατέρα, δόξασέ με με τον εαυτό σου με τη δόξα που είχα μαζί σου πριν γίνει ο κόσμος.
6 Έχω φανερώσει το όνομά σου στους ανθρώπους που μου έδωσες από τον κόσμο· δικοί σου ήταν, και μου τους έδωσες. και κράτησαν τον λόγο σου.
7 Τώρα γνώρισαν ότι όλα όσα μου έδωσες είναι από σένα.
8 Διότι τους έδωσα τα λόγια που μου έδωσες. και τα έλαβαν, και γνώρισαν σίγουρα ότι βγήκα από σένα, και πίστεψαν ότι εσύ με έστειλες.
9 Προσεύχομαι γι' αυτούς: δεν προσεύχομαι για τον κόσμο, αλλά για εκείνους που μου έδωσες. γιατί είναι δικά σου.
10 Και όλα τα δικά μου είναι δικά σου, και τα δικά σου είναι δικά μου. και δοξάζομαι εν αυτώ.
11 Και τώρα δεν είμαι πια στον κόσμο, αλλά αυτοί είναι στον κόσμο, και έρχομαι σε σένα. Άγιε Πατέρα, φύλαξε μέσα από το όνομά σου αυτούς που μου έδωσες, για να είναι ένα, όπως και εμείς.
12 Ενώ ήμουν μαζί τους στον κόσμο, τους κράτησα στο όνομά σου· αυτά που μου έδωσες τα κράτησα, και κανένα από αυτά δεν χάθηκε, παρά μόνο ο γιος της απώλειας. ώστε να εκπληρωθεί η γραφή.

13 Και τώρα έρχομαι σε σένα. Και αυτά τα λέω στον κόσμο, για να έχουν τη χαρά μου να εκπληρωθεί μέσα τους.
14 Τους έδωσα τον λόγο σου. και ο κόσμος τους μίσησε, επειδή δεν είναι από τον κόσμο, όπως κι εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.
15 Δεν προσεύχομαι για να τους πάρεις από τον κόσμο, αλλά για να τους φυλάξεις από το κακό.
16 Δεν είναι από τον κόσμο, όπως και εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.
17 Αγίασε τους μέσω της αλήθειας σου· ο λόγος σου είναι αλήθεια.
18 Όπως εσύ με έστειλες στον κόσμο, έτσι κι εγώ τους έστειλα στον κόσμο.
19 Και για χάρη τους αγιάζω τον εαυτό μου, για να αγιαστούν και αυτοί μέσω της αλήθειας.
20 Ούτε προσεύχομαι για αυτούς μόνο, αλλά και για εκείνους που θα πιστέψουν σε μένα μέσω του λόγου τους.
21 Για να είναι όλοι ένα. όπως εσύ, Πατέρα, είσαι μέσα μου, και εγώ σε σένα, για να είναι και αυτοί ένα μέσα μας· για να πιστέψει ο κόσμος ότι εσύ με έστειλες.
22 Και τη δόξα που μου έδωσες, τους έδωσα. ώστε να είναι ένα, όπως κι εμείς ένα:
23 Εγώ μέσα σε αυτούς, και εσύ σε μένα, για να γίνουν τέλειοι σε ένα. και για να μάθει ο κόσμος ότι με έστειλες και τους αγάπησες, όπως αγάπησες εμένα.
24 Πατέρα, θέλω κι αυτοί, που μου έδωσες, να είναι μαζί μου όπου είμαι. για να δουν τη δόξα μου, που μου έδωσες· επειδή, με αγάπησες πριν από τη δημιουργία του κόσμου.
25 Ω δίκαιος Πατέρα, ο κόσμος δεν σε γνώρισε· εγώ όμως σε γνώρισα, και αυτοί γνώρισαν ότι εσύ με έστειλες.
26 Και τους διακήρυξα το όνομά σου, και θα το αναγγείλω· για να είναι μέσα τους η αγάπη με την οποία με αγάπησες, και εγώ μέσα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Όταν είπε αυτά τα λόγια ο Ιησούς, βγήκε με τους μαθητές του πάνω από το ρυάκι Κέδρον, όπου ήταν ένας κήπος, στον οποίο μπήκε ο ίδιος και οι μαθητές του.
2 Και ο Ιούδας, που τον πρόδωσε, γνώριζε τον τόπο· επειδή, ο Ιησούς πολλές φορές κατέφευγε εκεί με τους μαθητές του.
3 Ο Ιούδας, λοιπόν, αφού έλαβε μια ομάδα ανδρών και αξιωματούχων από τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους, ήρθε εκεί με φανάρια και δάδες και όπλα.
4 Ο Ιησούς, λοιπόν, γνωρίζοντας όλα όσα θα του συνέβαιναν, βγήκε έξω και τους είπε: Ποιον ζητάτε;
5 Του απάντησαν, Ιησούς ο Ναζωραίος. Ο Ιησούς τους λέει: Εγώ είμαι αυτός. Και ο Ιούδας, που τον πρόδωσε, στάθηκε μαζί τους.
6 Μόλις τότε τους είπε, εγώ είμαι αυτός, πήγαν πίσω και έπεσαν στο έδαφος.
7 Τότε τους ρώτησε πάλι: Ποιον ζητάτε; Και είπαν: Ιησούς ο Ναζωραίος.
8 Ο Ιησούς απάντησε: Σας είπα ότι είμαι αυτός· αν λοιπόν με ζητάτε, αφήστε αυτούς να φύγουν.
9 Για να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε: Από αυτούς που μου έδωσες δεν έχασα κανένα.
10 Τότε ο Σίμων Πέτρος, έχοντας ένα σπαθί, το τράβηξε και χτύπησε τον δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το δεξί αυτί. Το όνομα του υπηρέτη ήταν Μάλχος.
11 Τότε ο Ιησούς είπε στον Πέτρο: Βάλε το σπαθί σου στη θήκη· το ποτήρι που μου έδωσε ο Πατέρας μου, δεν θα το πιω;
12 Τότε η ομάδα και ο λοχαγός και οι αξιωματικοί των Ιουδαίων πήραν τον Ιησού και τον έδεσαν,
13 Και τον οδήγησε πρώτα στον Άννα. γιατί ήταν πεθερός του Καϊάφα, που ήταν ο αρχιερέας την ίδια χρονιά.
14 Και ο Καϊάφας ήταν αυτός που συμβούλευε τους Ιουδαίους, ότι ήταν σκόπιμο να πεθάνει ένας άνθρωπος για τον λαό.
15 Και ο Σίμων Πέτρος ακολούθησε τον Ιησού, καθώς και ένας άλλος μαθητής· αυτός ο μαθητής ήταν γνωστός στον αρχιερέα, και μπήκε μαζί με τον Ιησού στο παλάτι του αρχιερέα.
16 Ο Πέτρος όμως στεκόταν έξω από την πόρτα. Τότε βγήκε ο άλλος μαθητής, που ήταν γνωστός στον αρχιερέα, και μίλησε σε αυτήν που φύλαγε την πόρτα και έφερε μέσα τον Πέτρο.
17 Τότε η κοπέλα που φύλαγε την πόρτα είπε στον Πέτρο· Δεν είσαι κι εσύ ένας από τους μαθητές αυτού του ανθρώπου; Λέει, δεν είμαι.
18 Και οι υπηρέτες και οι αξιωματικοί στάθηκαν εκεί, που είχαν ανάψει φωτιά από κάρβουνα. γιατί έκανε κρύο· και ζεστάθηκαν· και ο Πέτρος στάθηκε μαζί τους και ζεστάθηκε.
19 Τότε ο αρχιερέας ρώτησε τον Ιησού για τους μαθητές του και για τη διδασκαλία του.
20 Ο Ιησούς του απάντησε: Μίλησα ανοιχτά στον κόσμο. Δίδαξα ποτέ στη συναγωγή και στο ναό, όπου καταφεύγουν πάντα οι Εβραίοι. και στα κρυφά δεν είπα τίποτα.
21 Γιατί με ρωτάς; ρωτήστε αυτούς που με άκουσαν, τι τους είπα: ιδού, ξέρουν τι είπα.
22 Και όταν μίλησε έτσι, ένας από τους αξιωματικούς που στεκόταν κοντά χτύπησε τον Ιησού με την παλάμη του χεριού του, λέγοντας: Έτσι απαντάς στον αρχιερέα;
23 Ο Ιησούς του απάντησε: Αν είπα κακό, μαρτύρησε για το κακό· αν όμως είναι καλά, γιατί με χτυπάς;
24 Και ο Άννας τον είχε στείλει δεμένο στον Καϊάφα τον αρχιερέα.
25 Και ο Σίμων Πέτρος στάθηκε και ζεστάθηκε. Του είπαν λοιπόν: Δεν είσαι κι εσύ ένας από τους μαθητές του; Το αρνήθηκε και είπε, δεν είμαι.
26 Ένας από τους δούλους του αρχιερέα, συγγενής του, του οποίου έκοψε το αυτί ο Πέτρος, λέει: Δεν σε είδα στον κήπο μαζί του;
27 Ο Πέτρος τότε πάλι αρνήθηκε· και αμέσως φώναξε ο πετεινός.
28 Τότε οδήγησαν τον Ιησού από τον Καϊάφα στην αίθουσα της κρίσης· και ήταν νωρίς. Και οι ίδιοι δεν μπήκαν στην αίθουσα της κρίσης, μήπως μολυνθούν. αλλά για να φάνε το Πάσχα.
29 Τότε ο Πιλάτος βγήκε προς αυτούς και είπε: Ποια κατηγορία κατηγορείτε εναντίον αυτού του ανθρώπου;
30 Εκείνοι απάντησαν και του είπαν: Αν δεν ήταν κακόβουλος, δεν θα σου τον παραδίδαμε.
31 Τότε ο Πιλάτος τους είπε: Πάρτε τον και κρίνετε τον σύμφωνα με το νόμο σας. Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, του είπαν: Δεν επιτρέπεται σε μας να θανατώσουμε κανέναν.
32 Για να εκπληρωθεί ο λόγος του Ιησού, που είπε, δηλώνοντας ποιος θάνατος έπρεπε να πεθάνει.

33 Τότε ο Πιλάτος μπήκε πάλι στο δικαστήριο και κάλεσε τον Ιησού και του είπε: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;
34 Ο Ιησούς του απάντησε: Το λες αυτό από τον εαυτό σου, ή σου το είπαν άλλοι για μένα;
35 Ο Πιλάτος απάντησε: Είμαι Ιουδαίος; Το δικό σου έθνος και οι αρχιερείς σε παρέδωσαν σε μένα· τι έκανες;
36 Ο Ιησούς απάντησε: Η βασιλεία μου δεν είναι αυτού του κόσμου· αν η βασιλεία μου ήταν αυτού του κόσμου, τότε οι δούλοι μου θα πολεμούσαν για να μην παραδοθώ στους Ιουδαίους· τώρα όμως δεν είναι η βασιλεία μου από δω.
37 Ο Πιλάτος, λοιπόν, του είπε: Εσύ, λοιπόν, είσαι βασιλιάς; Ο Ιησούς απάντησε: Εσύ λες ότι είμαι βασιλιάς. Γι' αυτό γεννήθηκα, και γι' αυτό ήρθα στον κόσμο, για να δώσω μαρτυρία για την αλήθεια. Καθένας που είναι της αλήθειας ακούει τη φωνή μου.
38 Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι η αλήθεια; Και αφού το είπε αυτό, βγήκε πάλι στους Ιουδαίους, και τους είπε: Δεν βρίσκω κανένα σφάλμα σε αυτόν.
39 Εσείς όμως έχετε έθιμο, να σας ελευθερώσω έναν στο Πάσχα· θα θέλατε λοιπόν να σας ελευθερώσω τον Βασιλιά των Ιουδαίων;
40 Τότε όλοι πάλι φώναξαν, λέγοντας: Όχι αυτός ο άνθρωπος, αλλά ο Βαραββάς. Τώρα ο Βαραββάς ήταν ληστής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Τότε ο Πιλάτος πήρε τον Ιησού και τον μαστίγωσε.
2 Και οι στρατιώτες έστρωσαν ένα στεφάνι από αγκάθια, και το έβαλαν στο κεφάλι του, και του φόρεσαν ένα πορφυρό χιτώνα,
3 Και είπε: Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων! και τον χτύπησαν με τα χέρια τους.
4 Ο Πιλάτος, λοιπόν, βγήκε πάλι έξω, και τους λέει: Ιδού, σας τον βγάζω έξω, για να μάθετε ότι δεν βρίσκω κανένα σφάλμα σε αυτόν.
5 Τότε βγήκε ο Ιησούς, φορώντας το ακάνθινο στεφάνι και το πορφυρό χιτώνα. Και ο Πιλάτος τους είπε: Ιδού ο άνθρωπος!
6 Όταν λοιπόν τον είδαν οι αρχιερείς και οι αξιωματικοί, φώναξαν λέγοντας: Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν και σταυρώστε τον· επειδή, δεν βρίσκω κανένα σφάλμα σε αυτόν.
7 Οι Ιουδαίοι του απάντησαν: Έχουμε νόμο, και σύμφωνα με το νόμο μας πρέπει να πεθάνει, επειδή έκανε τον εαυτό του Υιό του Θεού.
8 Όταν λοιπόν ο Πιλάτος άκουσε αυτόν τον λόγο, φοβήθηκε περισσότερο.
9 Και ξαναπήγε στην αίθουσα της κρίσης, και είπε στον Ιησού, από πού είσαι; Αλλά ο Ιησούς δεν του έδωσε καμία απάντηση.
10 Τότε ο Πιλάτος είπε προς αυτόν: Δεν μου μιλάς; Δεν ξέρεις ότι έχω τη δύναμη να σε σταυρώσω και έχω τη δύναμη να σε ελευθερώσω;
11 Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Δεν θα μπορούσες να έχεις καμία εξουσία εναντίον μου, αν δεν σου δόθηκε από ψηλά· γι' αυτό, αυτός που με παρέδωσε σε σένα έχει τη μεγαλύτερη αμαρτία.
12 Και από τότε ο Πιλάτος ζητούσε να τον ελευθερώσει· αλλά οι Ιουδαίοι φώναξαν, λέγοντας: Αν αφήσεις αυτόν τον άνθρωπο, δεν είσαι φίλος του Καίσαρα· όποιος κάνει τον εαυτό του βασιλιά, μιλάει εναντίον του Καίσαρα.
13 Όταν, λοιπόν, ο Πιλάτος άκουσε αυτόν τον λόγο, έβγαλε τον Ιησού έξω, και κάθισε στο δικαστήριο σε ένα μέρος που λέγεται πεζοδρόμιο, αλλά στα εβραϊκά Γαβαθά.
14 Και ήταν η προετοιμασία του Πάσχα, και περίπου η έκτη ώρα· και λέει στους Ιουδαίους: Ιδού ο βασιλιάς σας!
15 Εκείνοι όμως φώναξαν: Μακριά του, μακριά του, σταύρωσέ τον. Ο Πιλάτος τους λέει: Να σταυρώσω τον Βασιλιά σας; Οι αρχιερείς απάντησαν: Δεν έχουμε βασιλιά παρά μόνο τον Καίσαρα.
16 Τότε τον παρέδωσε σ' αυτούς για να σταυρωθεί. Και πήραν τον Ιησού και τον οδήγησαν μακριά.
17 Και σηκώνοντας τον σταυρό του, βγήκε σε ένα μέρος που λέγεται τόπος κρανίου, που ονομάζεται στον Εβραϊκό Γολγοθά.
18 Όπου τον σταύρωσαν και δύο άλλους μαζί του, εκατέρωθεν η μία, και ο Ιησούς στο μέσο.
19 Και ο Πιλάτος έγραψε έναν τίτλο και τον έβαλε στον σταυρό. Και η γραφή ήταν, ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΑΡΕΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ.
20 Αυτός ο τίτλος διάβασαν τότε πολλοί από τους Ιουδαίους· επειδή, ο τόπος όπου σταυρώθηκε ο Ιησούς ήταν κοντά στην πόλη· και ήταν γραμμένος στα εβραϊκά, και ελληνικά και λατινικά.
21 Τότε είπαν οι αρχιερείς των Ιουδαίων στον Πιλάτο: Μη γράφεις, ο βασιλιάς των Ιουδαίων. αλλά ότι είπε, είμαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων.
22 Ο Πιλάτος απάντησε: Ό,τι έγραψα, το έγραψα.
23 Τότε οι στρατιώτες, αφού σταύρωσαν τον Ιησού, πήραν τα ενδύματά του και έκαναν τέσσερα μέρη, σε κάθε στρατιώτη ένα μέρος. και επίσης το παλτό του: τώρα το παλτό ήταν χωρίς ραφή, υφαντό από την κορυφή παντού.
24 Είπαν λοιπόν μεταξύ τους· ας μη το σκίσουμε, αλλά ας ρίξουμε κλήρο γι' αυτό, ποιος θα είναι· για να εκπληρωθεί η γραφή, που λέει: Μοίρασαν τα ρούχα μου ανάμεσά τους, και για το ρούχο μου έριξαν κλήρο. Αυτά τα έκαναν λοιπόν οι στρατιώτες.
25 Και δίπλα στον σταυρό του Ιησού στέκονταν η μητέρα του και η αδελφή της μητέρας του, η Μαρία η γυναίκα του Κλεόφα και η Μαρία η Μαγδαληνή.
26 Όταν λοιπόν είδε ο Ιησούς τη μητέρα του, και τον μαθητή να στέκεται, τον οποίο αγαπούσε, είπε στη μητέρα του: Γυναίκα, ιδού ο γιος σου!
27 Τότε είπε στον μαθητή: Ιδού η μητέρα σου! Και από εκείνη την ώρα εκείνος ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.
28 Έπειτα από αυτά, ο Ιησούς, γνωρίζοντας ότι όλα είχαν πλέον ολοκληρωθεί, για να εκπληρωθεί η γραφή, λέει: Διψάω.
29 Και εκεί ήταν ένα σκεύος γεμάτο ξύδι· και γέμισαν ένα σφουγγάρι με ξύδι, και το έβαλαν στον ύσσωπο και το έβαλαν στο στόμα του.
30 Όταν λοιπόν έλαβε ο Ιησούς το ξύδι, είπε: Τελείωσε· και έσκυψε το κεφάλι του και παρέδωσε το πνεύμα.
31 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, επειδή ήταν η προετοιμασία, για να μην παραμείνουν τα σώματα πάνω στο σταυρό την ημέρα του Σαββάτου, (γιατί εκείνο το Σάββατο ήταν μεγάλη μέρα), παρακάλεσαν τον Πιλάτο να τους σπάσουν τα πόδια και να αφαιρέθηκε.
32 Τότε ήρθαν οι στρατιώτες και έσπασαν τα πόδια του πρώτου και του άλλου που σταυρώθηκε μαζί του.

33 Όταν όμως ήρθαν στον Ιησού και είδαν ότι ήταν ήδη νεκρός, δεν του έκοψαν τα πόδια.
34 Αλλά ένας από τους στρατιώτες με δόρυ τρύπησε την πλευρά του και αμέσως βγήκε αίμα και νερό.
35 Και αυτός που το είδε μαρτυρούσε, και το υπόμνημά του είναι αληθινό· και ξέρει ότι λέει αλήθεια, για να πιστέψετε.
36 Διότι αυτά έγιναν, για να εκπληρωθεί η γραφή: Οστό του δεν θα σπάσει.
37 Και πάλι μια άλλη γραφή λέει: Θα κοιτάξουν αυτόν που τρύπησαν.
38 Και μετά από αυτά ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, μαθητής του Ιησού, αλλά κρυφά από φόβο των Ιουδαίων, παρακάλεσε τον Πιλάτο να πάρει το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος του έδωσε άδεια. Ήρθε λοιπόν και πήρε το σώμα του Ιησού.
39 Και ήρθε και ο Νικόδημος, ο οποίος ήρθε πρώτα στον Ιησού τη νύχτα, και έφερε μείγμα μύρου και αλόης, περίπου εκατό λιβρών βάρους.
40 Έπειτα πήραν το σώμα του Ιησού και το τύλιξαν με λινό ρούχο με τα μυρωδικά, όπως συνηθίζουν οι Ιουδαίοι να θάβουν.
41 Και στο μέρος όπου σταυρώθηκε υπήρχε κήπος. και στον κήπο ένας νέος τάφος, όπου δεν είχε τεθεί ποτέ άνθρωπος.
42 Εκεί έβαλαν λοιπόν τον Ιησού λόγω της ημέρας προετοιμασίας των Ιουδαίων. γιατί ο τάφος ήταν κοντά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Η πρώτη ημέρα της εβδομάδας έρχεται νωρίς η Μαρία η Μαγδαληνή, όταν ήταν ακόμη σκοτάδι, στον τάφο, και βλέπει την πέτρα να αφαιρείται από τον τάφο.
2 Τότε τρέχει, και έρχεται στον Σίμωνα Πέτρο, και στον άλλο μαθητή, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς, και τους λέει: Έβγαλαν τον Κύριο από τον τάφο, και δεν ξέρουμε πού τον έβαλαν.
3 Ο Πέτρος λοιπόν και ο άλλος αυτός μαθητής βγήκε έξω και ήλθε στον τάφο.
4 Έτρεξαν λοιπόν και οι δύο μαζί· και ο άλλος μαθητής ξεπέρασε τον Πέτρο και ήρθε πρώτος στον τάφο.
5 Και έσκυψε και κοίταξε μέσα, είδε τα λινά ρούχα ξαπλωμένα. όμως δεν μπήκε.
6 Τότε ήρθε ο Σίμων Πέτρος, τον ακολουθούσε, και μπήκε στον τάφο και είδε τα λινά ρούχα να είναι ξαπλωμένα,
7 Και η χαρτοπετσέτα, που ήταν γύρω από το κεφάλι του, δεν ήταν ξαπλωμένη με τα λινά ρούχα, αλλά τυλιγμένη σε ένα μέρος μόνη της.
8 Τότε μπήκε και εκείνος ο άλλος μαθητής, που ήρθε πρώτος στον τάφο, και είδε και πίστεψε.
9 Διότι δεν γνώριζαν ακόμη τη γραφή ότι πρέπει να αναστηθεί από τους νεκρούς.
10 Τότε οι μαθητές πήγαν πάλι στο σπίτι τους.
11 Η Μαρία όμως στεκόταν έξω στον τάφο κλαίγοντας· και καθώς έκλαιγε, έσκυψε και κοίταξε μέσα στον τάφο,
12 Και βλέπει δύο αγγέλους στα λευκά να κάθονται, ο ένας στο κεφάλι και ο άλλος στα πόδια, όπου ήταν ξαπλωμένο το σώμα του Ιησού.
13 Και της λένε: Γυναίκα, γιατί κλαις; Τους λέει: Επειδή πήραν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω πού τον έβαλαν.
14 Και αφού είπε αυτά, γύρισε πίσω και είδε τον Ιησού να στέκεται, και δεν ήξερε ότι ήταν ο Ιησούς.
15 Ο Ιησούς της είπε: Γυναίκα, γιατί κλαις; ποιον ζητάς; Αυτή, νομίζοντας ότι ήταν ο κηπουρός, του είπε: Κύριε, αν τον σήκωσες από δω, πες μου πού τον άφησες και θα τον πάρω.
16 Ο Ιησούς της είπε, Μαρία. Γύρισε τον εαυτό της και του είπε, Ραββόνι. δηλαδή Δάσκαλε.
17 Ο Ιησούς της λέει: Μη με αγγίζεις. γιατί δεν ανέβηκα ακόμα στον Πατέρα μου· αλλά πήγαινε στους αδελφούς μου και πες τους: Ανεβαίνω στον Πατέρα μου και στον Πατέρα σας. και στον Θεό μου και στον Θεό σου.
18 Η Μαρία η Μαγδαληνή ήρθε και είπε στους μαθητές ότι είχε δει τον Κύριο, και ότι της είπε αυτά τα πράγματα.
19 Τότε την ίδια μέρα το βράδυ, πρώτη μέρα της εβδομάδας, όταν οι πόρτες ήταν κλειστές όπου συγκεντρώνονταν οι μαθητές από φόβο των Ιουδαίων, ήρθε ο Ιησούς και στάθηκε στο μέσο και τους είπε: Ειρήνη σε σας.
20 Και αφού το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και τα πλευρά του. Τότε οι μαθητές χάρηκαν, όταν είδαν τον Κύριο.
21 Τότε ο Ιησούς τους είπε πάλι: Ειρήνη σε εσάς· όπως με απέστειλε ο Πατέρας μου, έτσι και εγώ σας στέλνω.
22 Και αφού το είπε αυτό, τους ενέπνευσε, και τους είπε: Λάβετε το Άγιο Πνεύμα.
23 Όποιων αμαρτίες αφεθείτε, έχουν αφεθεί σε αυτούς. και των οποίων τις αμαρτίες κρατάτε, αυτές κρατούνται.
24 Αλλά ο Θωμάς, ένας από τους δώδεκα, που ονομαζόταν Δίδυμος, δεν ήταν μαζί τους όταν ήρθε ο Ιησούς.
25 Οι άλλοι μαθητές, λοιπόν, του είπαν: Είδαμε τον Κύριο. Εκείνος όμως τους είπε: Αν δεν δω στα χέρια του το αποτύπωμα των νυχιών, και δεν βάλω το δάχτυλό μου στο αποτύπωμα των νυχιών και δεν βάλω το χέρι μου στο πλάι του, δεν θα πιστέψω.
26 Και μετά από οκτώ ημέρες ήταν πάλι μέσα οι μαθητές του, και ο Θωμάς μαζί τους· τότε ήρθε ο Ιησούς, καθώς οι πόρτες ήταν κλειστές, και στάθηκε στο μέσο και είπε: Ειρήνη σε σας.
27 Τότε λέει στον Θωμά, Άπλωσε το δάχτυλό σου εδώ και δες τα χέρια μου. και άπλωσε εδώ το χέρι σου, και βάλε το στο πλάι μου· και μην είσαι άπιστος, αλλά πιστός.
28 Και ο Θωμάς αποκρίθηκε και του είπε: Κύριε και Θεέ μου.
29 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Θωμά, επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, αλλά πίστεψαν.
30 Και πολλά άλλα σημεία πραγματικά έκανε ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών του, τα οποία δεν είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο:
31 Αυτά όμως είναι γραμμένα, για να πιστέψετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού. και για να έχετε ζωή μέσω του ονόματός του, πιστεύοντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 Μετά από αυτά ο Ιησούς εμφανίστηκε πάλι στους μαθητές στη θάλασσα της Τιβεριάδας. και από αυτό έδειξε ο ίδιος.
2 Ήταν μαζί ο Σίμων Πέτρος, και ο Θωμάς που ονομαζόταν Δίδυμος, και ο Ναθαναήλ από την Κανά της Γαλιλαίας, και οι γιοι του Ζεβεδαίου, και δύο άλλοι από τους μαθητές του.

3 Ο Σίμων Πέτρος τους λέει, πηγαίνω για ψάρεμα. Του λένε: Πάμε κι εμείς μαζί σου. Βγήκαν και μπήκαν αμέσως σε ένα πλοίο. και εκείνο το βράδυ δεν έπιασαν τίποτα.
4 Όταν όμως έγινε το πρωί, ο Ιησούς στάθηκε στην ακτή· αλλά οι μαθητές δεν ήξεραν ότι ήταν ο Ιησούς.
5 Τότε ο Ιησούς τους είπε: Παιδιά, έχετε φαγητό; Του απάντησαν, Όχι.
6 Και τους είπε: Ρίξτε το δίχτυ στη δεξιά πλευρά του πλοίου, και θα βρείτε. Έριξαν λοιπόν, και τώρα δεν μπορούσαν να το τραβήξουν για το πλήθος των ψαριών.
7 Γι' αυτό ο μαθητής, τον οποίο αγάπησε ο Ιησούς, λέει στον Πέτρο: Είναι ο Κύριος. Όταν ο Σίμων Πέτρος άκουσε ότι ήταν ο Κύριος, του έντυσε το ψαράδικό του χιτώνα (γιατί ήταν γυμνός) και ρίχτηκε στη θάλασσα.
8 Και οι άλλοι μαθητές ήρθαν με ένα μικρό πλοίο. (γιατί δεν ήταν μακριά από τη στεριά, αλλά σαν να ήταν διακόσιοι πήχεις), σέρνοντας το δίχτυ με τα ψάρια.
9 Μόλις έφτασαν στη στεριά, είδαν εκεί μια φωτιά από κάρβουνα και ψάρια στρωμένα πάνω της και ψωμί.
10 Ο Ιησούς τους λέει: Φέρτε από τα ψάρια που τώρα πιάσατε.
11 Ο Σίμων Πέτρος ανέβηκε και τράβηξε το δίχτυ στη στεριά γεμάτο μεγάλα ψάρια, εκατόν πενήντα τρία· και για όλους ήταν τόσοι πολλοί, αλλά το δίχτυ δεν έσπασε.
12 Ο Ιησούς τους λέει: Ελάτε να δειπνήσετε. Και κανένας από τους μαθητές δεν τόλμησε να τον ρωτήσει, ποιος είσαι; γνωρίζοντας ότι ήταν ο Κύριος.
13 Έρχεται τότε ο Ιησούς και παίρνει ψωμί και τους δίνει και ψάρια το ίδιο.
14 Αυτή είναι τώρα η τρίτη φορά που ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές του, αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς.
15 Όταν λοιπόν έφαγαν, ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα Πέτρο, Σίμων, γιε του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο από αυτούς; Του λέει: Ναι, Κύριε. ξέρεις ότι σε αγαπώ. Του λέει, τάισε τα αρνιά μου.
16 Του λέει πάλι τη δεύτερη φορά: Σίμων, γιε του Ιωνά, με αγαπάς; Του λέει: Ναι, Κύριε. ξέρεις ότι σε αγαπώ. Του λέει: Βόψε τα πρόβατά μου.
17 Του λέει για τρίτη φορά: Σίμων, γιε του Ιωνά, με αγαπάς; Ο Πέτρος λυπήθηκε γιατί του είπε για τρίτη φορά: Με αγαπάς; Και του είπε: Κύριε, εσύ ξέρεις τα πάντα. ξέρεις ότι σε αγαπώ. Ο Ιησούς του λέει: Βόψε τα πρόβατά μου.
18 Αλήθεια, αλήθεια, σου λέω, όταν ήσουν νέος, ζούσες και περπατούσες εκεί που ήθελες· όταν όμως θα γεράσεις, θα απλώσεις τα χέρια σου, και κάποιος άλλος θα σε περιζώσει και θα σε φέρει εκεί που ήθελες. δεν θα ήθελε.
19 Αυτό είπε, δηλώνοντας με ποιον θάνατο θα δοξάσει τον Θεό. Και αφού το είπε αυτό, του είπε: Ακολούθησέ με.
20 Τότε ο Πέτρος, γυρνώντας, βλέπει τον μαθητή που αγαπούσε ο Ιησούς να ακολουθεί. που ακούμπησε και στο στήθος του στο δείπνο, και είπε: Κύριε, ποιος είναι αυτός που σε προδίδει;
21 Ο Πέτρος, βλέποντάς τον, είπε στον Ιησού: Κύριε, και τι θα κάνει αυτός;
22 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Αν θέλω να μείνει μέχρι να έρθω εγώ, τι είναι αυτό σε σένα; ακολούθησέ με.
23 Τότε διαδόθηκε αυτό το ρητό μεταξύ των αδελφών, ότι ο μαθητής αυτός δεν πρέπει να πεθάνει· αλλά ο Ιησούς δεν του είπε: Δεν θα πεθάνει. αλλά, αν θέλω να μείνει μέχρι να έρθω, τι είναι αυτό σε σένα;
24 Αυτός είναι ο μαθητής που μαρτυρεί γι' αυτά, και έγραψε αυτά· και γνωρίζουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή.
25 Και υπάρχουν επίσης πολλά άλλα πράγματα που έκανε ο Ιησούς, τα οποία, αν γραφτούν το καθένα, υποθέτω ότι ούτε ο ίδιος ο κόσμος δεν θα μπορούσε να περιέχει τα βιβλία που έπρεπε να γραφτούν. Αμήν.

Πράξεις των Αποστόλων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Την προηγούμενη πραγματεία έκανα, ω Θεόφιλε, για όλα όσα άρχισε να κάνει και να διδάσκει ο Ιησούς,
2 Μέχρι την ημέρα που αναλήφθηκε, μετά από αυτήν, μέσω του Αγίου Πνεύματος είχε δώσει εντολές στους αποστόλους που είχε επιλέξει:
3 Στους οποίους επίσης φανερώθηκε ζωντανός μετά το πάθος του με πολλές αλάνθαστες αποδείξεις, φανερωμένος από αυτές σαράντα ημέρες, και μιλώντας για τα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού.
4 Και αφού συγκεντρώθηκε μαζί τους, τους πρόσταξε να μην φύγουν από την Ιερουσαλήμ, αλλά να περιμένουν την υπόσχεση του Πατέρα, που, λέει, ακούσατε για μένα.
5 Διότι ο Ιωάννης βάφτισε αληθινά με νερό. αλλά θα βαφτιστείτε με το Άγιο Πνεύμα όχι πολλές μέρες από τότε.
6 Όταν λοιπόν συνήλθαν, τον ρώτησαν, λέγοντας: Κύριε, θα αποκαταστήσεις αυτή την ώρα πάλι τη βασιλεία στον Ισραήλ;
7 Και τους είπε: Δεν σας ανήκει να γνωρίζετε τους χρόνους ή τις εποχές, που ο Πατέρας έχει βάλει με τη δική του εξουσία.
8 Αλλά θα λάβετε δύναμη, αφού έρθει το Άγιο Πνεύμα επάνω σας· και θα γίνετε μάρτυρες σε μένα και στην Ιερουσαλήμ, και σε όλη την Ιουδαία, και στη Σαμάρεια, και μέχρι τα άκρα της γης.
9 Και όταν μίλησε αυτά τα πράγματα, ενώ έβλεπαν, σηκώθηκε. και ένα σύννεφο τον παρέλαβε από τα μάτια τους.
10 Και ενώ κοίταζαν σταθερά προς τον ουρανό καθώς ανέβαινε, ιδού, δύο άνδρες στάθηκαν δίπλα τους με λευκή ενδυμασία.
11 Που είπε επίσης: Άνδρες Γαλιλαίους, γιατί στέκεστε κοιτάζοντας ψηλά στον ουρανό; Αυτός ο ίδιος Ιησούς, που αναλήφθηκε από εσάς στον ουρανό, θα έρθει με τον ίδιο τρόπο όπως τον είδατε να πηγαίνει στον ουρανό.
12 Έπειτα επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ από το όρος που λέγεται Ελιά, που είναι από την Ιερουσαλήμ ένα ταξίδι ημέρας σαββάτου.
13 Και όταν μπήκαν, ανέβηκαν σε ένα ψηλό δωμάτιο, όπου έμεναν και ο Πέτρος και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, και ο Ανδρέας, ο Φίλιππος, και ο Θωμάς, ο Βαρθολομαίος και ο Ματθαίος, ο Ιάκωβος ο γιος του Αλφαίου και ο Σίμων Ζηλωτής, και ο Ιούδας ο αδελφός του Ιακώβου.
14 Αυτοί όλοι συνέχισαν με ένα πνεύμα προσευχής και ικεσίας, με τις γυναίκες, και τη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού, και με τους αδελφούς του.
15 Και εκείνες τις ημέρες σηκώθηκε ο Πέτρος ανάμεσα στους μαθητές και είπε: (τα ονόματα μαζί ήταν περίπου εκατόν είκοσι),
16 Άνδρες και αδελφοί, αυτή η γραφή πρέπει να έχει εκπληρωθεί, την οποία το Άγιο Πνεύμα με το στόμα του Δαβίδ μίλησε πριν σχετικά με τον Ιούδα, που ήταν οδηγός σε αυτούς που πήραν τον Ιησού.
17 Διότι ήταν αριθμημένος μαζί μας, και είχε λάβει μέρος αυτής της διακονίας.
18 Τώρα αυτός ο άνθρωπος αγόρασε ένα χωράφι με την ανταμοιβή της ανομίας. και πέφτοντας με το κεφάλι, έσκασε στη μέση, και όλα του τα σπλάχνα ξεχύθηκαν.
19 Και ήταν γνωστό σε όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. στο βαθμό που αυτό το χωράφι λέγεται στη γλώσσα τους, Ασελδάμα, δηλαδή, Το πεδίο του αίματος.
20 Διότι είναι γραμμένο στο βιβλίο των Ψαλμών: Η κατοικία του ας είναι έρημη, και κανένας ας μην κατοικεί σ' αυτήν· και ο επίσκοπός του ας πάρει άλλος.
21 Γι' αυτό, από αυτούς τους ανθρώπους που μας συντρόφευαν όλη την ώρα που ο Κύριος Ιησούς μπαινόβγαινε ανάμεσά μας,
22 Ξεκινώντας από το βάπτισμα του Ιωάννη, μέχρι την ίδια ημέρα που αναλήφθηκε από εμάς, κάποιος πρέπει να χειροτονηθεί για να γίνει μάρτυρας μαζί μας της ανάστασής του.
23 Και διόρισαν δύο, τον Ιωσήφ, τον Βαρσάβα, τον επώνυμο Ιούστο, και τον Ματθία.
24 Και προσευχήθηκαν και είπαν: Εσύ, Κύριε, που γνωρίζεις τις καρδιές όλων των ανθρώπων, δείξε αν από αυτούς τους δύο διάλεξες·
25 Για να πάρει μέρος αυτής της διακονίας και της αποστολής, από την οποία έπεσε ο Ιούδας με παράβαση, για να πάει στον τόπο του.
26 Και έδωσαν τον κλήρο τους. και ο κλήρος έπεσε στον Ματθία. και απαριθμήθηκε με τους έντεκα αποστόλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και όταν συμπληρώθηκε η ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι μαζί σε ένα μέρος.
2 Και ξαφνικά ακούστηκε ένας ήχος από τον ουρανό σαν δυνατός άνεμος που ορμούσε, και γέμισε όλο το σπίτι όπου κάθονταν.
3 Και φάνηκαν σ' αυτούς διαχωρισμένες γλώσσες σαν φωτιά, και κάθισε πάνω σε καθένα από αυτά.
4 Και γέμισαν όλοι με Άγιο Πνεύμα, και άρχισαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες, καθώς το Πνεύμα τους έδωσε να ομιλήσουν.
5 Και κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, ευσεβείς άνθρωποι, από κάθε έθνος κάτω από τον ουρανό.
6 Και όταν ακούστηκε αυτό στο εξωτερικό, το πλήθος συνήλθε και ταράχτηκε, επειδή ο καθένας τους άκουσε να μιλούν στη γλώσσα του.
7 Και όλοι θαύμασαν και θαύμαζαν, λέγοντας ο ένας στον άλλον: Ιδού, δεν είναι Γαλιλαίοι όλοι αυτοί που μιλούν;
8 Και πώς ακούμε ο καθένας στη γλώσσα μας, στην οποία γεννηθήκαμε;
9 Πάρθοι, και Μήδοι, και Ελαμίτες, και οι κάτοικοι στη Μεσοποταμία, και στην Ιουδαία, και στην Καππαδοκία, στον Πόντο και στην Ασία,
10 Φρυγία και Παμφυλία, στην Αίγυπτο, και στα μέρη της Λιβύης γύρω από την Κυρήνη, και ξένοι της Ρώμης, Ιουδαίοι και προσήλυτοι,
11 Κρήτες και Άραβες, τους ακούμε να μιλούν στη γλώσσα μας τα θαυμάσια έργα του Θεού.
12 Και όλοι έμειναν κατάπληκτοι, και αμφέβαλλαν, λέγοντας ο ένας στον άλλον: Τι σημαίνει αυτό;
13 Άλλοι κοροϊδεύοντας έλεγαν: Αυτοί οι άνθρωποι είναι γεμάτοι καινούργιο κρασί.
14 Ο Πέτρος, όμως, σηκώθηκε μαζί με τους έντεκα, ύψωσε τη φωνή του και τους είπε: Άνδρες Ιουδαίοι, και όλοι όσοι

κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, να το ξέρετε αυτό και να ακούσετε τα λόγια μου.
15 Διότι αυτοί δεν είναι μεθυσμένοι, όπως νομίζετε, επειδή είναι η τρίτη ώρα της ημέρας.
16 Αλλά αυτό είναι που ειπώθηκε από τον προφήτη Ιωήλ.
17 Και θα συμβεί τις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός, θα εκχύσω από το Πνεύμα μου σε κάθε σάρκα· και οι γιοι σας και οι κόρες σας θα προφητεύουν, και οι νέοι σας θα δουν οράματα, και οι γέροι σας θα ονειρεύονται όνειρα :
18 Και στους δούλους μου και στις υπηρέτριές μου θα εκχύσω εκείνες τις ημέρες του Πνεύματός μου. και θα προφητεύσουν:
19 Και θα δείξω θαύματα στον ουρανό επάνω, και σημεία στη γη κάτω. αίμα και φωτιά και ατμός καπνού:
20 Ο ήλιος θα μετατραπεί σε σκοτάδι και η σελήνη σε αίμα, πριν έρθει εκείνη η μεγάλη και αξιοσημείωτη ημέρα του Κυρίου.
21 Και θα συμβεί, ότι όποιος επικαλεσθεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί.
22 Άνδρες Ισραήλ, ακούστε αυτά τα λόγια. Ιησούς ο Ναζωραίος, ένας άνθρωπος που επιδοκίμασε τον Θεό ανάμεσά σας με θαύματα και θαύματα και σημεία, που έκανε ο Θεός μέσω αυτού ανάμεσά σας, όπως και οι ίδιοι γνωρίζετε:
23 Αυτόν, ελευθερωμένος από την αποφασιστική συμβουλή και την πρόγνωση του Θεού, τον πήρατε, και με πονηρά χέρια σταυρώσατε και φονεύσατε.
24 Τον οποίο ανέστησε ο Θεός, έχοντας λύσει τους πόνους του θανάτου· επειδή δεν ήταν δυνατό να τον κρατήσει.
25 Επειδή, ο Δαβίδ μιλάει γι' αυτόν, προέβλεψα τον Κύριο πάντα μπροστά μου, επειδή είναι στα δεξιά μου, για να μην συγκινούμαι.
26 Γι' αυτό χάρηκε η καρδιά μου, και η γλώσσα μου αγαλλίασε. Επιπλέον και η σάρκα μου θα αναπαυθεί με την ελπίδα:
27 Γιατί δεν θα αφήσεις την ψυχή μου στην κόλαση, ούτε θα αφήσεις τον Άγιο σου να δει διαφθορά.
28 Μου έκανες γνωστούς τους τρόπους ζωής. θα με γεμίσεις χαρά με το πρόσωπό σου.
29 Άνδρες και αδελφοί, επιτρέψτε μου να σας μιλήσω ελεύθερα για τον πατριάρχη Δαβίδ, ότι είναι και νεκρός και θαμμένος, και ο τάφος του είναι μαζί μας μέχρι σήμερα.
30 Επομένως, όντας προφήτης, και γνωρίζοντας ότι ο Θεός του είχε ορκιστεί με όρκο, ότι από τον καρπό της οσφύ του, κατά σάρκα, θα σήκωνε τον Χριστό για να καθίσει στον θρόνο του.
31 Βλέποντας αυτό προηγουμένως μίλησε για την ανάσταση του Χριστού, ότι η ψυχή του δεν έμεινε στην κόλαση, ούτε η σάρκα του είδε φθορά.
32 Αυτόν τον Ιησού ανέστησε ο Θεός, του οποίου όλοι είμαστε μάρτυρες.
33 Γι' αυτό, όντας υψωμένος από τη δεξιά του Θεού, και έχοντας λάβει από τον Πατέρα την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος, έχυσε αυτό, που τώρα βλέπετε και ακούτε.
34 Διότι ο Δαβίδ δεν ανέβηκε στους ουρανούς· αλλά λέει ο ίδιος: Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: Κάθισε στα δεξιά μου·
35 Μέχρι να κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.
36 Γι' αυτό, ας γνωρίζει με βεβαιότητα όλος ο οίκος του Ισραήλ, ότι ο Θεός έκανε αυτόν τον Ιησού, τον οποίο σταυρώσατε, Κύριο και Χριστό.
37 Και όταν το άκουσαν αυτό, τρυπήθηκαν στην καρδιά τους, και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους αποστόλους: Άνδρες και αδελφοί, τι να κάνουμε;
38 Τότε ο Πέτρος τους είπε: Μετανοήστε και βαφτιστείτε ο καθένας σας στο όνομα του Ιησού Χριστού για άφεση αμαρτιών, και θα λάβετε το δώρο του Αγίου Πνεύματος.
39 Διότι η υπόσχεση είναι σε εσάς και στα παιδιά σας και σε όλους όσους είναι μακριά, όσους θα καλέσει ο Κύριος ο Θεός μας.
40 Και με πολλά άλλα λόγια μαρτύρησε και παρότρυνε, λέγοντας: Σώστε τους εαυτούς σας από αυτή τη δυσάρεστη γενιά.
41 Τότε εκείνοι που δέχτηκαν με χαρά τον λόγο του βαφτίστηκαν· και την ίδια ημέρα προστέθηκαν σε αυτούς περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές.
42 Και συνέχισαν σταθερά στη διδασκαλία των αποστόλων και στην κοινωνία, και στο σπάσιμο του άρτου και στις προσευχές.
43 Και ο φόβος επήλθε σε κάθε ψυχή· και πολλά θαύματα και σημεία έγιναν από τους αποστόλους.
44 Και όλοι όσοι πίστεψαν ήταν μαζί και είχαν όλα κοινά.
45 Και πούλησαν τα υπάρχοντά τους και τα αγαθά τους, και τα μοίρασαν σε όλους, όπως είχε ανάγκη ο καθένας.
46 Και εκείνοι, συνέχιζαν καθημερινά ομόφωνα στο ναό, και έσπαζαν το ψωμί από σπίτι σε σπίτι, έτρωγαν το κρέας τους με χαρά και ησυχία καρδιάς,
47 Δοξάζοντας τον Θεό, και έχοντας χάρη σε όλο τον λαό. Και ο Κύριος πρόσθετε στην εκκλησία καθημερινά όσα έπρεπε να σωθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Και ο Πέτρος και ο Ιωάννης ανέβηκαν μαζί στον ναό την ώρα της προσευχής, που ήταν η ένατη ώρα.
2 Και μεταφέρθηκε ένας άνθρωπος κουτσός από την κοιλιά της μητέρας του, τον οποίο έθεταν καθημερινά στην πύλη του ναού που λέγεται Ωραία, για να ζητήσει ελεημοσύνη από αυτούς που εισέρχονταν στο ναό.
3 Αυτός που είδε τον Πέτρο και τον Ιωάννη να πηγαίνουν στο ναό ζήτησε ελεημοσύνη.
4 Και ο Πέτρος, έστρεψε τα μάτια του πάνω του μαζί με τον Ιωάννη, είπε: Κοίταξε μας.
5 Και τους πρόσεχε, προσδοκώντας να λάβει κάτι από αυτούς.
6 Τότε ο Πέτρος είπε: Ασήμι και χρυσάφι δεν έχω. αλλά αυτά που έχω, σου δίνω: Στο όνομα του Ιησού Χριστού από τη Ναζαρέτ σηκωθείτε και περπατήστε.
7 Και τον έπιασε από το δεξί χέρι, και τον σήκωσε· και αμέσως δυνάμωσαν τα πόδια του και τα οστά του αστράγαλου.
8 Και πηδώντας σηκώθηκε, και περπάτησε, και μπήκε μαζί τους στο ναό, περπατώντας και πηδώντας και δοξάζοντας τον Θεό.
9 Και όλος ο λαός τον είδε να περπατάει και να δοξάζει τον Θεό:
10 Και ήξεραν ότι ήταν αυτός που κάθισε για ελεημοσύνη στην Ωραία πύλη του ναού· και γέμισαν με κατάπληξη και έκπληξη για αυτό που του είχε συμβεί.
11 Και καθώς ο κουτσός που θεραπεύτηκε κρατούσε τον Πέτρο και τον Ιωάννη, όλος ο λαός έτρεξε μαζί τους στη βεράντα που λέγεται του Σολομώντα, πολύ απορημένος.

12 Και όταν το είδε ο Πέτρος, απάντησε στον λαό: άντρες Ισραήλ, γιατί θαυμάζετε γι' αυτό; ή γιατί μας κοιτάτε τόσο σοβαρά, λες και με τη δική μας δύναμη ή αγιότητα είχαμε κάνει αυτόν τον άνθρωπο να περπατήσει;
13 Ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας, δόξασε τον Υιό του Ιησού. τον οποίον παραδώσατε, και τον αρνηθήκατε ενώπιον του Πιλάτου, όταν αποφάσισε να τον αφήσει να φύγει.
14 Εσείς, όμως, αρνηθήκατε τον Άγιο και τον Δίκαιο, και επιθυμήσατε να σας δοθεί ένας δολοφόνος.
15 Και σκότωσε τον Άρχοντα της ζωής, τον οποίο ανέστησε ο Θεός από τους νεκρούς. του οποίου είμαστε μάρτυρες.
16 Και το όνομά του μέσω της πίστης στο όνομά του έχει κάνει ισχυρό αυτόν τον άνθρωπο, τον οποίο βλέπετε και γνωρίζετε· ναι, η πίστη που είναι μέσω αυτού του έδωσε αυτή την τέλεια υγιή παρουσία ενώπιον όλων σας.
17 Και τώρα, αδελφοί, ξέρω ότι από άγνοια το κάνατε, όπως και οι άρχοντες σας.
18 Αλλά αυτά, τα οποία ο Θεός προηγουμένως είχε δείξει με το στόμα όλων των προφητών του, ότι ο Χριστός έπρεπε να υποφέρει, τα έχει εκπληρώσει.
19 Μετανοήστε, λοιπόν, και μεταστραφείτε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, όταν θα έρθουν οι καιροί αναζωογόνησης από την παρουσία του Κυρίου.
20 Και θα στείλει τον Ιησού Χριστό, που προηγουμένως σας κηρύχθηκε:
21 Τον οποίο πρέπει να δεχτεί ο ουρανός μέχρι τους καιρούς της αποκατάστασης όλων των πραγμάτων, που ο Θεός μίλησε με το στόμα όλων των αγίων προφητών του από την αρχή του κόσμου.
22 Διότι ο Μωυσής είπε αληθινά στους πατέρες: Ο Κύριος ο Θεός σας θα αναστήσει προφήτη σε εσάς από τους αδελφούς σας, όπως εγώ. θα τον ακούσετε σε όλα όσα θα σας πει.
23 Και θα συμβεί, ότι κάθε ψυχή, που δεν θα ακούσει αυτόν τον προφήτη, θα καταστραφεί από τον λαό.
24 Ναι, και όλοι οι προφήτες από τον Σαμουήλ και εκείνοι που ακολουθούν, όσοι μίλησαν, έχουν επίσης προείπει για αυτές τις ημέρες.
25 Είστε τα παιδιά των προφητών, και της διαθήκης που έκανε ο Θεός με τους πατέρες μας, λέγοντας στον Αβραάμ: Και στο σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλα τα γένια της γης.
26 Σε εσάς πρώτα ο Θεός, αφού ανέστησε τον Υιό του τον Ιησού, τον έστειλε να σας ευλογήσει, για να απομακρύνει τον καθένα σας από τις ανομίες του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και καθώς μιλούσαν στον λαό, οι ιερείς και ο αρχηγός του ναού και οι Σαδδουκαίοι ήρθαν επάνω τους,
2 Θλιμμένοι που δίδαξαν τον λαό και κήρυξαν μέσω του Ιησού την ανάσταση από τους νεκρούς.
3 Και έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους, και τους έβαλαν στην λαβή μέχρι την επόμενη μέρα· επειδή, τώρα ήταν βράδυ.
4 Όμως πολλοί από αυτούς που άκουσαν τον λόγο πίστεψαν. και ο αριθμός των ανδρών ήταν περίπου πέντε χιλιάδες.
5 Και την επόμενη συνέβη ότι οι άρχοντες και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς τους,
6 Και ο Άννας ο αρχιερέας, και ο Καϊάφας, και ο Ιωάννης, και ο Αλέξανδρος, και όσοι ήταν από τους συγγενείς του αρχιερέα, συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ.
7 Και αφού τους έβαλαν στο μέσο, ρώτησαν: Με ποια δύναμη ή με ποιο όνομα το κάνατε αυτό;
8 Τότε ο Πέτρος, γεμάτος με Άγιο Πνεύμα, τους είπε: Αρχηγοί του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ,
9 Αν σήμερα εξετασθούμε για την καλή πράξη που έγινε στον ανίκανο άνθρωπο, με ποιο τρόπο θεραπεύεται.
10 Ας είναι γνωστό σε όλους σας και σε όλο τον λαό του Ισραήλ, ότι με το όνομα του Ιησού Χριστού από τη Ναζαρέτ, τον οποίο σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς, μέσω αυτού στέκεται αυτός ο άνθρωπος εδώ μπροστά σας ολόκληρος.
11 Αυτή είναι η πέτρα που καταργήθηκε από εσάς τους οικοδόμους, η οποία έγινε η κεφαλή της γωνίας.
12 Ούτε σε κανένα άλλο υπάρχει σωτηρία· γιατί δεν υπάρχει άλλο όνομα κάτω από τον ουρανό που δόθηκε στους ανθρώπους, με το οποίο πρέπει να σωθούμε.
13 Και όταν είδαν την τόλμη του Πέτρου και του Ιωάννη, και αντιλήφθηκαν ότι ήταν άνθρωποι αμαθείς και αδαείς, θαύμασαν. και έμαθαν γι' αυτούς, ότι ήταν μαζί με τον Ιησού.
14 Και βλέποντας τον άνθρωπο που θεραπεύτηκε να στέκεται μαζί τους, δεν μπορούσαν να πουν τίποτα εναντίον του.
15 Όταν όμως τους πρόσταξαν να βγουν έξω από το συμβούλιο, συζήτησαν μεταξύ τους,
16 Λέγοντας: Τι θα κάνουμε σε αυτούς τους ανθρώπους; Διότι ότι πράγματι ένα αξιοσημείωτο θαύμα έχει γίνει από αυτούς είναι φανερό σε όλους εκείνους που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ. και δεν μπορούμε να το αρνηθούμε.
17 Αλλά για να μην εξαπλωθεί περαιτέρω στον λαό, ας τον απειλήσουμε αυστηρά, ότι δεν μιλούν πλέον σε κανέναν με αυτό το όνομα.
18 Και τους κάλεσαν και τους πρόσταξαν να μη μιλάνε καθόλου ούτε να διδάσκουν στο όνομα του Ιησού.
19 Αλλά ο Πέτρος και ο Ιωάννης αποκρίθηκαν και τους είπαν: Εάν είναι σωστό ενώπιον του Θεού να σας ακούμε περισσότερο παρά τον Θεό, κρίνετε εσείς.
20 Διότι δεν μπορούμε παρά να πούμε αυτά που είδαμε και ακούσαμε.
21 Και αφού τους απείλησαν περισσότερο, τους άφησαν να φύγουν, χωρίς να βρίσκουν πώς να τους τιμωρήσουν εξαιτίας του λαού· γιατί όλοι οι άνθρωποι δόξαζαν τον Θεό για αυτό που έγινε.
22 Διότι ο άνθρωπος ήταν άνω των σαράντα ετών, στον οποίο φανερώθηκε αυτό το θαύμα της θεραπείας.
23 Και αφού αφέθηκαν, πήγαν στη δική τους ομάδα, και ανέφεραν όλα όσα τους είχαν πει οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι.
24 Και όταν το άκουσαν αυτό, ύψωσαν τη φωνή τους προς τον Θεό ομόφωνα, και είπαν: Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός που έκανες τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα είναι μέσα τους.
25 Ποιος είπε από το στόμα του δούλου σου Δαβίδ: Γιατί οργίστηκαν οι εθνικοί, και ο λαός φανταζόταν μάταια πράγματα;
26 Οι βασιλιάδες της γης σηκώθηκαν, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν εναντίον του Κυρίου και εναντίον του Χριστού του.

27 Διότι κατά του αγίου τέκνου σου Ιησού, τον οποίον έχρισες, συγκεντρώθηκαν και ο Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μαζί με τους εθνικούς και το λαό Ισραήλ,
28 Διότι να κάνεις ό,τι το χέρι σου και η συμβουλή σου αποφάσισαν να γίνουν.
29 Και τώρα, Κύριε, δες τις απειλές τους· και δώσε στους δούλους σου, να πουν τον λόγο σου με όλη την τόλμη,
30 Τεντώνοντας το χέρι σου για να θεραπεύσεις. και να γίνουν σημεία και θαύματα με το όνομα του ιερού παιδιού σου Ιησού.
31 Και αφού προσευχήθηκαν, ταράχτηκε ο τόπος όπου είχαν συγκεντρωθεί. και γέμισαν όλοι με Άγιο Πνεύμα, και είπαν τον λόγο του Θεού με τόλμη.
32 Και το πλήθος αυτών που πίστεψαν ήταν μιας καρδιάς και μιας ψυχής· και κανένας από αυτούς δεν είπε ότι κάτι από τα πράγματα που κατείχε ήταν δικά του. αλλά είχαν όλα κοινά πράγματα.
33 Και με μεγάλη δύναμη έδωσαν οι απόστολοι μαρτυρία για την ανάσταση του Κυρίου Ιησού· και μεγάλη χάρη ήταν πάνω σε όλους αυτούς.
34 Και δεν υπήρχε κανένας ανάμεσά τους που έλειπε· γιατί όσοι ήταν κάτοχοι γης ή σπιτιών τα πούλησαν και έφερναν τις τιμές των πραγμάτων που πουλήθηκαν·
35 Και τους έβαλαν στα πόδια των αποστόλων· και μοιράστηκαν στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του.
36 Και ο Ιωσής, που από τους αποστόλους ονομαζόταν Βαρνάβας, (που ερμηνεύεται ως ο γιος της παρηγοριάς), Λευίτης, και από τη χώρα της Κύπρου,
37 Έχοντας γη, την πούλησε, και έφερε τα χρήματα και τα έβαλε στα πόδια των αποστόλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Κάποιος όμως ονόματι Ανανίας, με τη Σαπφείρα, τη γυναίκα του, πούλησαν μια περιουσία,
2 Και κράτησε μέρος του τιμήματος, καθώς και η γυναίκα του το γνώριζε, και έφερε ένα μέρος και το έβαλε στα πόδια των αποστόλων.
3 Αλλά ο Πέτρος είπε: Ανανία, γιατί ο Σατανάς γέμισε την καρδιά σου για να πεις ψέματα στο Άγιο Πνεύμα και να κρατήσεις μέρος από το τίμημα της γης;
4 Όσο παρέμενε, δεν ήταν δικό σου; και αφού πουλήθηκε, δεν ήταν στην εξουσία σου; γιατί το συλλάβατε αυτό το πράγμα στην καρδιά σας; δεν είπες ψέματα στους ανθρώπους, αλλά στον Θεό.
5 Και ο Ανανίας, όταν άκουσε αυτά τα λόγια, έπεσε κάτω και παρέδωσε το πνεύμα· και μεγάλος φόβος επήλθε σε όλους όσους τα άκουσαν αυτά.
6 Και σηκώθηκαν οι νέοι, τον τύλιξαν και τον έφεραν έξω και τον έθαψαν.
7 Και ήταν περίπου τρεις ώρες μετά, όταν η γυναίκα του, μη γνωρίζοντας τι έγινε, μπήκε μέσα.
8 Και ο Πέτρος της αποκρίθηκε: Πες μου αν πούλησες τη γη τόσο πολύ; Και είπε, Ναι, για τόσα πολλά.
9 Τότε ο Πέτρος της είπε: Πώς συμφωνήσατε να πειράζετε το Πνεύμα του Κυρίου; ιδού, τα πόδια εκείνων που έθαψαν τον άντρα σου είναι στην πόρτα και θα σε βγάλουν έξω.
10 Τότε έπεσε αμέσως στα πόδια του, και παρέδωσε το φάντασμα· και οι νέοι μπήκαν μέσα και τη βρήκαν νεκρή και, αφού την έφεραν έξω, την έθαψαν δίπλα στον άντρα της.
11 Και μεγάλος φόβος επικράτησε σε όλη την εκκλησία, και σε όσους άκουσαν αυτά τα πράγματα.
12 Και με τα χέρια των αποστόλων έγιναν πολλά σημεία και θαύματα μεταξύ του λαού. (και ήταν όλοι με μια συμφωνία στη βεράντα του Σολομώντα.
13 Και από τους υπόλοιπους δεν τολμούσε κανείς να ενωθεί μαζί τους· αλλά ο λαός τους μεγάλωσε.
14 Και οι πιστοί προστέθηκαν περισσότερο στον Κύριο, πλήθη ανδρών και γυναικών.)
15 Τόσο που έβγαζαν τους άρρωστους στους δρόμους και τους έβαζαν σε κρεβάτια και καναπέδες, ώστε τουλάχιστον η σκιά του Πέτρου που περνούσε να επισκιάσει μερικούς από αυτούς.
16 Έφτασε επίσης ένα πλήθος από τις γύρω πόλεις στην Ιερουσαλήμ, φέρνοντας άρρωστους, και τους ταλαιπωρημένους από ακάθαρτα πνεύματα· και θεραπεύονταν ο καθένας.
17 Τότε σηκώθηκε ο αρχιερέας και όλοι όσοι ήταν μαζί του (που είναι η αίρεση των Σαδδουκαίων) και γέμισαν αγανάκτηση,
18 Και έβαλαν τα χέρια τους πάνω στους αποστόλους και τους έβαλαν στην κοινή φυλακή.
19 Αλλά ο άγγελος του Κυρίου τη νύχτα άνοιξε τις πόρτες της φυλακής και τις έβγαλε έξω και είπε:
20 Πηγαίνετε, σταθείτε και πείτε στο ναό στον λαό όλα τα λόγια αυτής της ζωής.
21 Και όταν το άκουσαν αυτό, μπήκαν στο ναό νωρίς το πρωί και δίδασκαν. Ήρθαν όμως ο αρχιερέας και εκείνοι που ήταν μαζί του, και συγκάλεσε το συμβούλιο και όλη τη σύγκλητο των γιων Ισραήλ, και έστειλε στη φυλακή για να τους φέρει.
22 Όταν όμως ήρθαν οι αξιωματικοί και δεν τους βρήκαν στη φυλακή, επέστρεψαν και είπαν:
23 Λέγοντας: Η φυλακή βρήκαμε πραγματικά κλειστά με κάθε ασφάλεια, και οι φύλακες στέκονται έξω μπροστά στις πόρτες· αλλά όταν ανοίξαμε, δεν βρήκαμε κανέναν μέσα.
24 Και όταν ο αρχιερέας και ο αρχιερέας του ναού και οι αρχιερείς άκουσαν αυτά τα πράγματα, αμφέβαλλαν γι' αυτούς σε ποιον λόγο θα γινόταν αυτό.
25 Τότε ήρθε ένας και τους είπε: Ιδού, οι άνδρες που βάλατε στη φυλακή στέκονται στο ναό και διδάσκουν τον λαό.
26 Τότε πήγε ο λοχαγός με τους αξιωματικούς και τους έφερε χωρίς βία· επειδή φοβήθηκαν τον λαό, μήπως τους λιθοβολούσαν.
27 Και αφού τους έφεραν, τους έβαλαν στο συμβούλιο· και τους ρώτησε ο αρχιερέας:
28 Λέγοντας: Δεν σας προστάξαμε αυστηρά να μην διδάξετε με αυτό το όνομα; και, ιδού, έχετε γεμίσει την Ιερουσαλήμ με τη διδασκαλία σας και σκοπεύετε να φέρετε το αίμα αυτού του ανθρώπου επάνω μας.
29 Τότε ο Πέτρος και οι άλλοι απόστολοι αποκρίθηκαν και είπαν: Εμείς οφείλουμε να υπακούμε στον Θεό παρά στους ανθρώπους.
30 Ο Θεός των πατέρων μας ανέστησε τον Ιησού, τον οποίο σκότωσες και κρέμασες σε ένα δέντρο.
31 Αυτόν τον εξύψωσε ο Θεός με το δεξί του χέρι για να γίνει Πρίγκιπας και Σωτήρας, για να δώσει μετάνοια στον Ισραήλ και άφεση αμαρτιών.

32 Και είμαστε μάρτυρές του γι' αυτά τα πράγματα. και το ίδιο είναι και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο ο Θεός έδωσε σε αυτούς που τον υπακούν.
33 Όταν το άκουσαν αυτό, συντρίφθηκαν και συμβουλεύτηκαν να τους σκοτώσουν.
34 Τότε σηκώθηκε εκεί ένας στο συμβούλιο, ένας Φαρισαίος, ονόματι Γαμαλιήλ, διδάκτορας του νόμου, που είχε φήμη σε όλο τον λαό, και πρόσταξε να βάλουν τους αποστόλους μπροστά λίγο.
35 Και τους είπε: Άνδρες Ισραήλ, προσέξτε τι σκοπεύετε να κάνετε αγγίζοντας αυτούς τους ανθρώπους.
36 Διότι πριν από αυτές τις ημέρες σηκώθηκε ο Θεύδας, καυχούμενος ότι είναι κάποιος. στους οποίους ενώθηκαν πολλοί άνδρες, περίπου τετρακόσιοι, ο οποίος σκοτώθηκε. και όλοι όσοι τον υπάκουσαν σκορπίστηκαν και αφανίστηκαν.
37 Μετά από αυτόν σηκώθηκε ο Ιούδας ο Γαλιλαίος στις ημέρες της φορολογίας, και τράβηξε πολύ κόσμο πίσω του· και αυτός χάθηκε. και όλοι, ακόμη και όσοι τον υπάκουσαν, διασκορπίστηκαν.
38 Και τώρα σας λέω, αποφύγετε αυτούς τους ανθρώπους, και αφήστε τους μόνους· γιατί αν αυτή η συμβουλή ή αυτό το έργο είναι από ανθρώπους, θα χαθεί.
39 Αλλά αν είναι από τον Θεό, δεν μπορείτε να το ανατρέψετε. μήπως και βρεθείτε να πολεμήσετε εναντίον του Θεού.
40 Και συμφώνησαν με αυτόν· και αφού κάλεσαν τους αποστόλους και τους χτύπησαν, πρόσταξαν να μη μιλήσουν στο όνομα του Ιησού, και τους άφησαν να φύγουν.
41 Και αποχώρησαν από την παρουσία του συμβουλίου, χαίροντας που θεωρήθηκαν άξιοι να ντροπιαστούν για το όνομά του.
42 Και καθημερινά στο ναό, και σε κάθε σπίτι, δεν έπαυαν να διδάσκουν και να κηρύττουν τον Ιησού Χριστό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και κατά τις ημέρες εκείνες, όταν ο αριθμός των μαθητών πολλαπλασιάστηκε, άρχισαν να μουρμουρίζουν οι Έλληνες εναντίον των Εβραίων, επειδή οι χήρες τους παραμελούνταν στην καθημερινή διακονία.
2 Τότε οι δώδεκα κάλεσαν προς αυτούς το πλήθος των μαθητών και είπαν: Δεν είναι λόγος να αφήσουμε τον λόγο του Θεού και να κάνουμε τραπέζια.
3 Γι' αυτό, αδελφοί, κοιτάξτε ανάμεσά σας επτά άντρες με ειλικρινή αναφορά, γεμάτους Άγιο Πνεύμα και σοφία, τους οποίους μπορούμε να διορίσουμε για αυτήν την υπόθεση.
4 Αλλά θα δίνουμε τον εαυτό μας συνεχώς στην προσευχή και στη διακονία του λόγου.
5 Και ο λόγος ευχαρίστησε όλο το πλήθος· και διάλεξαν τον Στέφανο, έναν άνθρωπο γεμάτο πίστη και Άγιο Πνεύμα, και τον Φίλιππο, και τον Πρόχορο, και τον Νικάνορα, και τον Τίμωνα, και τον Παρμένα, και τον Νικόλαο, προσήλυτο της Αντιόχειας.
6 Τους έβαλαν μπροστά στους αποστόλους· και αφού προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους.
7 Και ο λόγος του Θεού αυξήθηκε. Και ο αριθμός των μαθητών πολλαπλασιάστηκε πολύ στην Ιερουσαλήμ. και μια μεγάλη ομάδα ιερέων ήταν υπάκουοι στην πίστη.
8 Και ο Στέφανος, γεμάτος πίστη και δύναμη, έκανε μεγάλα θαύματα και θαύματα στον λαό.
9 Τότε σηκώθηκαν μερικοί από τη συναγωγή, που ονομάζεται συναγωγή των Ελευθέρων, και των Κυρηναίων, και των Αλεξανδρινών, και από αυτούς της Κιλικίας και της Ασίας, διαφωνώντας με τον Στέφανο.
10 Και δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στη σοφία και στο πνεύμα με το οποίο μίλησε.
11 Κατόπιν κατέβαλαν άντρες, οι οποίοι είπαν: Τον ακούσαμε να λέει βλάσφημα λόγια εναντίον του Μωυσή και του Θεού.
12 Και ξεσήκωσαν τον λαό και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς, και ήρθαν επάνω του, και τον έπιασαν και τον έφεραν στο συμβούλιο,
13 Και έστησαν ψευδομάρτυρες, οι οποίοι έλεγαν: Αυτός ο άνθρωπος δεν παύει να λέει βλάσφημα λόγια εναντίον αυτού του αγίου τόπου και του νόμου.
14 Διότι τον ακούσαμε να λέει, ότι αυτός ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ θα καταστρέψει αυτόν τον τόπο και θα αλλάξει τα έθιμα που μας παρέδωσε ο Μωυσής.
15 Και όλοι όσοι κάθονταν στο συμβούλιο, κοιτάζοντας τον επίμονα, είδαν το πρόσωπό του σαν πρόσωπο αγγέλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Τότε ο αρχιερέας είπε: Έτσι είναι αυτά;
2 Και είπε: Άνδρες, αδελφοί και πατέρες, ακούστε. Ο Θεός της δόξης εμφανίστηκε στον πατέρα μας Αβραάμ, όταν ήταν στη Μεσοποταμία, πριν κατοικήσει στη Χαρράν,
3 Και του είπε: Φύγε από τη χώρα σου και από τους συγγενείς σου, και έλα στη γη που θα σου δείξω.
4 Τότε βγήκε από τη γη των Χαλδαίων και κατοίκησε στη Χαρράν· και από εκεί, όταν πέθανε ο πατέρας του, τον μετέφερε σε αυτή τη γη, όπου κατοικείτε τώρα.
5 Και δεν του έδωσε καμία κληρονομιά σε αυτό, όχι, ούτε τόσο για να πατήσει το πόδι του· όμως υποσχέθηκε ότι θα του το έδινε ως ιδιοκτησία και στους απογόνους του μετά από αυτόν, ενώ ακόμη δεν είχε παιδί. .
6 Και ο Θεός μίλησε με αυτόν τον τρόπο, ότι οι σπόροι του πρέπει να κατοικούν σε ξένη γη. και να τους φέρουν σε δουλεία και να τους ικετεύουν με κακία τετρακόσια χρόνια.
7 Και το έθνος στο οποίο θα δουλέψουν θα κρίνω, είπε ο Θεός· και μετά από αυτό θα βγουν και θα με υπηρετήσουν σε αυτόν τον τόπο.
8 Και του έδωσε τη διαθήκη της περιτομής· και έτσι ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, και τον περιτομή την όγδοη ημέρα. και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ. και ο Ιακώβ γέννησε τους δώδεκα πατριάρχες.
9 Και οι πατριάρχες, φθόνοι, πούλησαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο· αλλά ο Θεός ήταν μαζί του,
10 Και τον ελευθέρωσε από όλες τις θλίψεις του, και του έδωσε χάρη και σοφία στα μάτια του Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου. και τον έκανε κυβερνήτη της Αιγύπτου και όλου του σπιτιού του.
11 Και έγινε στέρηση σε όλη τη γη της Αιγύπτου και στη Χαναάν, και μεγάλη θλίψη· και οι πατέρες μας δεν βρήκαν τροφή.
12 Όταν όμως ο Ιακώβ άκουσε ότι υπήρχε καλαμπόκι στην Αίγυπτο, έστειλε πρώτα τους πατέρες μας.
13 Και τη δεύτερη φορά ο Ιωσήφ έγινε γνωστός στους αδελφούς του. και η συγγένεια του Ιωσήφ έγινε γνωστή στον Φαραώ.

14 Τότε έστειλε τον Ιωσήφ, και κάλεσε τον πατέρα του τον Ιακώβ, και όλους τους συγγενείς του, εξήντα δεκαπέντε ψυχές.
15 Και ο Ιακώβ κατέβηκε στην Αίγυπτο και πέθανε, αυτός και οι πατέρες μας,
16 Και μεταφέρθηκαν στη Συχέμ, και ετέθησαν στον τάφο που αγόρασε ο Αβραάμ έναντι ενός χρηματικού ποσού από τους γιους του Εμμόρ, του πατέρα του Συχέμ.
17 Όταν όμως πλησίασε ο καιρός της υπόσχεσης, που ο Θεός είχε ορκιστεί στον Αβραάμ, ο λαός μεγάλωσε και πληθύνθηκε στην Αίγυπτο,
18 Μέχρι που σηκώθηκε άλλος βασιλιάς, που δεν γνώριζε τον Ιωσήφ.
19 Το ίδιο πράττει με πονηριά τους συγγενείς μας, και κακία παρακαλούσε τους πατέρες μας, για να εκδιώξουν τα μικρά τους παιδιά, για να μη ζήσουν.
20 Κατά τον οποίο γεννήθηκε ο Μωυσής, και ήταν πολύ ωραίος, και τράφηκε στο σπίτι του πατέρα του τρεις μήνες.
21 Και όταν τον έδιωξαν, τον πήρε η κόρη του Φαραώ και τον έθρεψε για τον δικό της γιο.
22 Και ο Μωυσής ήταν μαθημένος σε όλη τη σοφία των Αιγυπτίων, και ήταν δυνατός στα λόγια και στις πράξεις.
23 Και όταν έγινε πλήρης σαράντα ετών, ήρθε στην καρδιά του να επισκεφτεί τους αδελφούς του, τους γιους Ισραήλ.
24 Και βλέποντας έναν από αυτούς να υποφέρει, τον υπερασπίστηκε, και εκδικήθηκε τον καταπιεσμένο, και χτύπησε τον Αιγύπτιο.
25 Διότι νόμιζε ότι οι αδελφοί του θα κατάλαβαν πώς θα τους ελευθερώσει ο Θεός με το χέρι του· αλλά δεν κατάλαβαν.
26 Και την επομένη τους εμφανίστηκε καθώς αγωνίζονταν, και ήθελε να τους βάλει ξανά σε ένα, λέγοντας: Κύριοι, είστε αδέρφια. γιατί αδικείτε ο ένας στον άλλον;
27 Εκείνος όμως που αδίκησε τον πλησίον του τον έδιωξε, λέγοντας: Ποιος σε έκανε άρχοντα και κριτή πάνω μας;
28 Θα με σκοτώσεις, όπως έκανες χθες τον Αιγύπτιο;
29 Τότε ο Μωυσής έφυγε με αυτόν τον λόγο και έμεινε ξένος στη γη της Μαδιάς, όπου γέννησε δύο γιους.
30 Και όταν συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια, εμφανίστηκε σ' αυτόν στην έρημο του όρους Σίνα ένας άγγελος Κυρίου σε φλόγα φωτιάς σε μια βάτο.
31 Όταν ο Μωυσής το είδε, θαύμασε από τη θέα· και καθώς πλησίαζε να το δει, ήρθε προς αυτόν η φωνή του Κυρίου,
32 Λέγοντας: Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Τότε ο Μωυσής έτρεμε και δεν τόλμησε να δει.
33 Τότε ο Κύριος του είπε: Βγάλε τα παπούτσια σου από τα πόδια σου· γιατί ο τόπος όπου στέκεσαι είναι άγιος τόπος.
34 Είδα, είδα τη θλίψη του λαού μου που είναι στην Αίγυπτο, και άκουσα τον στεναγμό τους, και κατέβηκα για να τον ελευθερώσω. Και τώρα έλα, θα σε στείλω στην Αίγυπτο.
35 Αυτόν τον Μωυσή, τον οποίο αρνήθηκαν, λέγοντας: Ποιος σε έκανε άρχοντα και κριτή; το ίδιο έστειλε ο Θεός να είναι κυβερνήτης και ελευθερωτής με το χέρι του αγγέλου που του εμφανίστηκε στη βάτο.
36 Και τους έβγαλε έξω, αφού έκανε θαύματα και σημεία στη γη της Αιγύπτου και στην Ερυθρά θάλασσα και στην έρημο σαράντα χρόνια.
37 Αυτός είναι ο Μωυσής, που είπε στους γιους Ισραήλ: Ο Κύριος ο Θεός σας θα αναστήσει προφήτη σε εσάς από τους αδελφούς σας, όπως εγώ. θα τον ακούσεις.
38 Αυτός είναι που ήταν στην εκκλησία στην έρημο μαζί με τον άγγελο που του μίλησε στο όρος Σίνα, και με τους πατέρες μας· που έλαβε τους ζωηρούς χρησμούς για να μας δώσει.
39 στους οποίους οι πατέρες μας δεν υπάκουσαν, αλλά τον έδιωξαν από πάνω τους, και στις καρδιές τους γύρισαν ξανά στην Αίγυπτο,
40 Λέγοντας στον Ααρών: Κάνε μας θεούς να πάνε μπροστά μας· γιατί για αυτόν τον Μωυσή, που μας έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, δεν ξέρουμε τι του έγινε.
41 Και έφτιαξαν ένα μοσχάρι κατά τις ημέρες εκείνες, και πρόσφεραν θυσία στο είδωλο, και χάρηκαν για τα έργα των χεριών τους.
42 Τότε ο Θεός γύρισε και τους παρέδωσε για να προσκυνήσουν το στρατό του ουρανού. όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο των προφητών, ω οίκος του Ισραήλ, έχετε προσφέρει σε μένα σκοτωμένα θηρία και θυσίες σε διάστημα σαράντα ετών στην έρημο;
43 Ναι, πήρατε τη σκηνή του Μολώχ και το αστέρι του θεού σας Ρεμφάν, μορφές που φτιάξατε για να τις προσκυνήσετε· και θα σας μεταφέρω πέρα από τη Βαβυλώνα.
44 Οι πατέρες μας είχαν τη σκηνή της μαρτυρίας στην έρημο, όπως είχε ορίσει, μιλώντας στον Μωυσή, να την φτιάξει σύμφωνα με τον τρόπο που είχε δει.
45 Τα οποία και οι πατέρες μας που ήρθαν μετά έφεραν μαζί με τον Ιησού στην κατοχή των εθνών, τους οποίους ο Θεός έδιωξε μπροστά από το πρόσωπο των πατέρων μας, μέχρι τις ημέρες του Δαβίδ.
46 Ο οποίος βρήκε χάρη ενώπιον του Θεού και ήθελε να βρει μια σκηνή για τον Θεό του Ιακώβ.
47 Αλλά ο Σολομών του έχτισε ένα σπίτι.
48 Όμως ο Ύψιστος δεν κατοικεί σε ναούς φτιαγμένους με το χέρι. όπως λέει ο προφήτης,
49 Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, και η γη είναι το υποπόδιο μου· ποιο σπίτι θα με χτίσετε; Λέει ο Κύριος: ή ποιος είναι ο τόπος της ανάπαυσής μου;
50 Δεν τα έκανε το χέρι μου όλα αυτά;
51 Εσείς, σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι στην καρδιά και στα αυτιά, αντιστέκεστε πάντα στο Άγιο Πνεύμα· όπως έκαναν οι πατέρες σας, έτσι κάνετε και εσείς.
52 Ποιον από τους προφήτες δεν έχουν καταδιώξει οι πατέρες σας; και έχουν σκοτώσει αυτούς που προανήγγειλαν την έλευση του Δίκαιου. των οποίων ήσασταν τώρα οι προδότες και οι δολοφόνοι:
53 που έλαβαν τον νόμο με διάθεση αγγέλων, και δεν τον τηρούσαν.
54 Όταν άκουσαν αυτά τα πράγματα, καρδιώθηκαν και έτριξαν πάνω του με τα δόντια τους.
55 Αυτός όμως, γεμάτος από Άγιο Πνεύμα, κοίταξε σταθερά στον ουρανό, και είδε τη δόξα του Θεού, και τον Ιησού να στέκεται στα δεξιά του Θεού,
56 Και είπε: Ιδού, βλέπω τους ουρανούς ανοιχτούς, και τον Υιό του ανθρώπου να στέκεται στα δεξιά του Θεού.
57 Τότε φώναξαν με δυνατή φωνή, και σταμάτησαν τα αυτιά τους, και έτρεξαν πάνω του ομόφωνα,
58 Και τον πέταξαν έξω από την πόλη, και τον λιθοβόλησαν· και οι μάρτυρες άφησαν τα ρούχα τους στα πόδια ενός νεαρού, που ονομαζόταν Σαούλ.

59 Και λιθοβολούσαν τον Στέφανο, επικαλούμενος τον Θεό και λέγοντας: Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου.
60 Και γονάτισε και φώναξε με δυνατή φωνή: Κύριε, μην τους επιβαρύνεις αυτήν την αμαρτία. Και όταν το είπε αυτό, αποκοιμήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και ο Σαούλ συναίνεσε στο θάνατό του. Και τότε έγινε μεγάλος διωγμός κατά της εκκλησίας που ήταν στην Ιερουσαλήμ. και ήταν όλοι διασκορπισμένοι σε όλες τις περιοχές της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους.
2 Και ευσεβείς άνθρωποι μετέφεραν τον Στέφανο στην ταφή του, και έκαναν μεγάλο θρήνο για αυτόν.
3 Όσο για τον Σαούλ, κατέστρεψε την εκκλησία, μπαίνοντας σε κάθε σπίτι και μάζευε άντρες και γυναίκες, τους έβαλε στη φυλακή.
4 Γι' αυτό οι διασκορπισμένοι πήγαιναν παντού κηρύττοντας τον λόγο.
5 Τότε ο Φίλιππος κατέβηκε στην πόλη της Σαμάρειας και τους κήρυξε τον Χριστό.
6 Και ο λαός ομόφωνα έδωσε προσοχή σε αυτά που είπε ο Φίλιππος, ακούγοντας και βλέποντας τα θαύματα που έκανε.
7 Διότι ακάθαρτα πνεύματα, κραυγάζοντας με δυνατή φωνή, έβγαιναν από πολλούς δαιμονισμένους μαζί τους· και πολλοί παραλυμένοι και χωλοί θεραπεύτηκαν.
8 Και έγινε μεγάλη χαρά σε εκείνη την πόλη.
9 Υπήρχε όμως κάποιος άνθρωπος, που λεγόταν Σίμων, που προηγουμένως στην ίδια πόλη έκανε μάγια, και μάγεψε τους κατοίκους της Σαμάρειας, λέγοντας ότι ήταν σπουδαίος.
10 Στους οποίους όλοι έδωσαν προσοχή, από τον μικρό έως τον μεγαλύτερο, λέγοντας: Αυτός είναι η μεγάλη δύναμη του Θεού.
11 Και τον έβλεπαν, γιατί από πολύ καιρό τους είχε μαγέψει με μάγια.
12 Όταν όμως πίστεψαν στον Φίλιππο που κήρυττε τα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού και το όνομα του Ιησού Χριστού, βαφτίστηκαν, άνδρες και γυναίκες.
13 Τότε πίστεψε και ο ίδιος ο Σίμων· και όταν βαφτίστηκε, συνέχισε με τον Φίλιππο και θαύμαζε, βλέποντας τα θαύματα και τα σημεία που έγιναν.
14 Και όταν οι απόστολοι που ήταν στην Ιερουσαλήμ άκουσαν ότι η Σαμάρεια είχε λάβει τον λόγο του Θεού, έστειλαν σε αυτούς τον Πέτρο και τον Ιωάννη:
15 οι οποίοι, όταν κατέβηκαν, προσευχήθηκαν γι' αυτούς, για να λάβουν το Άγιο Πνεύμα.
16 (Διότι ακόμη δεν έπεσε πάνω σε κανέναν από αυτούς· μόνο αυτοί βαφτίστηκαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού).
17 Τότε έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους, και έλαβαν το Άγιο Πνεύμα.
18 Και όταν ο Σίμων είδε ότι με την τοποθέτηση των χεριών των αποστόλων δόθηκε το Άγιο Πνεύμα, τους πρόσφερε χρήματα,
19 Λέγοντας: Δώσε μου και αυτή τη δύναμη, ώστε σε όποιον βάλω τα χέρια, να λάβει το Άγιο Πνεύμα.
20 Αλλά ο Πέτρος είπε προς αυτόν: Τα χρήματά σου χάνονται μαζί σου, επειδή σκέφτηκες ότι το δώρο του Θεού μπορεί να αγοραστεί με χρήματα.
21 Δεν έχεις ούτε μέρος ούτε κλήρο σε αυτό το ζήτημα· γιατί η καρδιά σου δεν είναι σωστή ενώπιον του Θεού.
22 Μετανοήστε, λοιπόν, για αυτήν την κακία σας, και προσευχηθείτε στον Θεό, αν ίσως σας συγχωρεθεί η σκέψη της καρδιάς σας.
23 Διότι αντιλαμβάνομαι ότι είσαι στη χολή της πικρίας και στο δεσμό της ανομίας.
24 Τότε ο Σίμων αποκρίθηκε και είπε: Προσευχηθείτε στον Κύριο για μένα, να μη με έρθει τίποτα από αυτά που είπατε.
25 Και αυτοί, αφού μαρτύρησαν και κήρυξαν τον λόγο του Κυρίου, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και κήρυξαν το ευαγγέλιο σε πολλά χωριά των Σαμαρειτών.
26 Και ο άγγελος του Κυρίου μίλησε στον Φίλιππο, λέγοντας: Σήκω και πήγαινε προς τα νότια στον δρόμο που κατεβαίνει από την Ιερουσαλήμ στη Γάζα, που είναι έρημος.
27 Και σηκώθηκε και πήγε· και, ιδού, ένας άντρας από την Αιθιοπία, ένας ευνούχος με μεγάλη εξουσία υπό την Χάνδακα, τη βασίλισσα των Αιθιοπών, που είχε την ευθύνη όλου του θησαυρού της, και είχε έρθει στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει,
28 Επέστρεφε και καθισμένος στο άρμα του διάβαζε τον προφήτη Ησαΐα.
29 Τότε το Πνεύμα είπε στον Φίλιππο: Πήγαινε κοντά και προσχώρησε σε αυτό το άρμα.
30 Και ο Φίλιππος έτρεξε εκεί κοντά του, και τον άκουσε να διαβάζει τον προφήτη Ησαΐα, και είπε: Καταλαβαίνεις τι διαβάζεις;
31 Και είπε: Πώς μπορώ να μην με οδηγήσει κάποιος; Και ζήτησε από τον Φίλιππο να έρθει και να καθίσει μαζί του.
32 Ο τόπος της γραφής που διάβασε ήταν αυτός: Τον οδήγησαν ως πρόβατο στη σφαγή. και σαν αρνί άλαλο μπροστά στον κουρευτή του, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.
33 Με την ταπείνωσή του αφαιρέθηκε η κρίση του· και ποιος θα δηλώσει τη γενιά του; γιατί η ζωή του αφαιρέθηκε από τη γη.
34 Και ο ευνούχος αποκρίθηκε στον Φίλιππο και είπε: Σε παρακαλώ, για ποιον το λέει αυτό ο προφήτης; του εαυτού του ή κάποιου άλλου ανθρώπου;
35 Τότε ο Φίλιππος άνοιξε το στόμα του και άρχισε από την ίδια γραφή και του κήρυξε τον Ιησού.
36 Και καθώς πήγαιναν στο δρόμο τους, έφτασαν σε κάποιο νερό· και ο ευνούχος είπε: Δείτε, εδώ είναι νερό. τι με εμποδίζει να βαπτιστώ;
37 Και ο Φίλιππος είπε: Αν πιστεύεις με όλη σου την καρδιά, μπορείς. Και εκείνος απάντησε και είπε: Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού.
38 Και πρόσταξε το άρμα να ακινητοποιηθεί· και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, και ο Φίλιππος και ο ευνούχος. και τον βάφτισε.
39 Και όταν ανέβηκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου έπιασε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πια· και συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος.
40 Ο Φίλιππος όμως βρέθηκε στην Άζωτο, και περνώντας κήρυττε σε όλες τις πόλεις, μέχρι που έφτασε στην Καισάρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Και ο Σαούλ, όμως έβγαζε απειλές και σφαγή εναντίον των μαθητών του Κυρίου, πήγε στον αρχιερέα,

2 Και ζήτησε από αυτόν επιστολές προς τη Δαμασκό προς τις συναγωγές, για να τους φέρει δεμένους στην Ιερουσαλήμ, αν έβρισκε κάτι τέτοιο, είτε ήταν άνδρες είτε γυναίκες.
3 Και καθώς ταξίδευε, έφτασε κοντά στη Δαμασκό· και ξαφνικά έλαμψε γύρω του ένα φως από τον ουρανό.
4 Και έπεσε στη γη, και άκουσε μια φωνή να του λέει: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με διώκεις;
5 Και είπε: Ποιος είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος είπε: Εγώ είμαι ο Ιησούς τον οποίο καταδιώκεις· είναι δύσκολο για σένα να κλωτσήσεις ενάντια στα τσιμπήματα.
6 Και εκείνος τρέμοντας και έκπληκτος είπε: Κύριε, τι θέλεις να κάνω; Και ο Κύριος του είπε: Σήκω και πήγαινε στην πόλη, και θα σου πει τι πρέπει να κάνεις.
7 Και οι άντρες που ταξίδευαν μαζί του έμειναν αμίλητοι, ακούγοντας φωνή, αλλά δεν έβλεπαν κανέναν.
8 Και ο Σαούλ σηκώθηκε από τη γη. Και όταν άνοιξαν τα μάτια του, δεν είδε κανέναν· αλλά τον οδήγησαν από το χέρι και τον έφεραν στη Δαμασκό.
9 Και έμεινε τρεις ημέρες χωρίς να βλέπει, και ούτε έφαγε ούτε ήπιε.
10 Και ήταν κάποιος μαθητής στη Δαμασκό, ονόματι Ανανίας. και του είπε ο Κύριος σε όραμα, ο Ανανίας. Και είπε: Ιδού, είμαι εδώ, Κύριε.
11 Και ο Κύριος του είπε: Σήκω, και πήγαινε στην οδό που λέγεται Ευθεία, και ζήτησε από τον οίκο του Ιούδα έναν που λέγεται Σαούλ, από την Ταρσό· επειδή, ιδού, προσεύχεται,
12 Και είδε σε όραμα έναν άνθρωπο που ονομαζόταν Ανανίας να μπαίνει και να βάζει το χέρι του πάνω του, για να δει.
13 Τότε ο Ανανίας αποκρίθηκε: Κύριε, άκουσα από πολλούς από αυτόν τον άνθρωπο, πόσο κακό έκανε στους αγίους σου στην Ιερουσαλήμ.
14 Και εδώ έχει εξουσία από τους αρχιερείς να δεσμεύει όλους όσους επικαλούνται το όνομά σου.
15 Αλλά ο Κύριος του είπε: Πήγαινε· γιατί είναι ένα εκλεκτό σκεύος για μένα, για να φέρω το όνομά μου ενώπιον των εθνών και των βασιλιάδων και των γιων Ισραήλ.
16 Διότι θα του δείξω πόσα μεγάλα πράγματα πρέπει να υποφέρει για χάρη του ονόματός μου.
17 Και ο Ανανίας πήγε, και μπήκε στο σπίτι. και βάζοντας τα χέρια του πάνω του είπε: Αδελφέ Σαούλ, ο Κύριος, ο Ιησούς, που φάνηκε σε σένα στο δρόμο καθώς ήρθες, με έστειλε για να δεις και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα.
18 Και αμέσως έπεσαν από τα μάτια του σαν λέπια· και είδε αμέσως, και σηκώθηκε και βαφτίστηκε.
19 Και αφού έλαβε κρέας, ενισχύθηκε. Τότε ο Σαούλ ήταν μερικές μέρες με τους μαθητές που ήταν στη Δαμασκό.
20 Και ευθύς κήρυξε τον Χριστό στις συναγωγές, ότι είναι ο Υιός του Θεού.
21 Αλλά όλοι όσοι τον άκουσαν έμειναν κατάπληκτοι και είπαν· Δεν είναι αυτός που κατέστρεψε αυτούς που επικαλούσαν αυτό το όνομα στην Ιερουσαλήμ, και ήρθαν εδώ για αυτόν τον σκοπό, για να τους φέρει δεμένους στους αρχιερείς;
22 Αλλά ο Σαούλ αύξανε όλο και περισσότερο σε δύναμη και συνέτριψε τους Ιουδαίους που κατοικούσαν στη Δαμασκό, αποδεικνύοντας ότι αυτός είναι ακριβώς ο Χριστός.
23 Και αφού συμπληρώθηκαν πολλές μέρες, οι Ιουδαίοι συμβουλεύτηκαν να τον σκοτώσουν.
24 Αλλά η αναμονή τους ήταν γνωστή από τον Σαούλ. Και παρακολουθούσαν τις πύλες μέρα και νύχτα για να τον σκοτώσουν.
25 Τότε οι μαθητές τον πήραν τη νύχτα και τον άφησαν κάτω από τον τοίχο σε ένα καλάθι.
26 Και όταν ο Σαούλ ήρθε στην Ιερουσαλήμ, προσπάθησε να ενωθεί με τους μαθητές· αλλά όλοι τον φοβόντουσαν, και δεν πίστεψαν ότι ήταν μαθητής.
27 Αλλά ο Βαρνάβας τον πήρε, και τον έφερε στους αποστόλους, και τους είπε πώς είχε δει τον Κύριο στην οδό, και ότι του είχε μιλήσει, και πώς είχε κηρύξει με θάρρος στη Δαμασκό στο όνομα του Ιησού.
28 Και ήταν μαζί τους, μπαινοβγαίνοντας στην Ιερουσαλήμ.
29 Και μίλησε με θάρρος στο όνομα του Κυρίου Ιησού, και αμφισβητούσε τους Έλληνες· αλλά αυτοί πήγαν να τον σκοτώσουν.
30 Και όταν το έμαθαν οι αδελφοί, τον κατέβασαν στην Καισάρεια και τον έστειλαν στην Ταρσό.
31 Τότε αναπαύθηκαν οι εκκλησίες σε όλη την Ιουδαία και τη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια, και οικοδομήθηκαν. και περπατώντας εν φόβω Κυρίου και με παρηγοριά του Αγίου Πνεύματος πληθύνονταν.
32 Και συνέβη, καθώς ο Πέτρος περνούσε παντού, κατέβηκε και στους αγίους που κατοικούσαν στη Λύδδα.
33 Και εκεί βρήκε έναν άνθρωπο που ονομαζόταν Αινείας, ο οποίος κρατούσε το κρεβάτι του οκτώ χρόνια και ήταν άρρωστος από παράλυση.
34 Και ο Πέτρος του είπε: Αινεία, ο Ιησούς Χριστός σε θεραπεύει· σήκω και φτιάξε το κρεβάτι σου. Και σηκώθηκε αμέσως.
35 Και όλοι όσοι κατοικούσαν στη Λύδδα και στη Σάρων τον είδαν και στράφηκαν στον Κύριο.
36 Και ήταν στην Ιόππη κάποιος μαθητής, ονόματι Ταβιθά, που με την ερμηνεία λέγεται Δορκάς· αυτή η γυναίκα ήταν γεμάτη καλά έργα και ελεημοσύνες που έκανε.
37 Και συνέβη κατά τις ημέρες εκείνες, που ήταν άρρωστη και πέθανε· την οποία, αφού την έπλυναν, την έβαλαν σε έναν επάνω θάλαμο.
38 Και επειδή η Λύδδα ήταν κοντά στην Ιόππη, και οι μαθητές είχαν ακούσει ότι ο Πέτρος ήταν εκεί, έστειλαν σ' αυτόν δύο άνδρες, ζητώντας του να μην καθυστερήσει να έρθει σε αυτούς.
39 Τότε σηκώθηκε ο Πέτρος και πήγε μαζί τους. Όταν ήρθε, τον έφεραν στον πάνω θάλαμο· και όλες οι χήρες στάθηκαν κοντά του κλαίγοντας και έδειχναν τα χιτώνια και τα ενδύματα που έφτιαχνε η Δορκά, ενώ ήταν μαζί τους.
40 Ο Πέτρος όμως τους έβγαλε όλους, γονάτισε και προσευχήθηκε. και γυρνώντας τον προς το σώμα είπε: Ταβιθά, σήκω. Και άνοιξε τα μάτια της· και όταν είδε τον Πέτρο, ανακάθισε.
41 Και της έδωσε το χέρι του, και την σήκωσε, και αφού κάλεσε τους αγίους και τις χήρες, την παρουσίασε ζωντανή.
42 Και ήταν γνωστό σε όλη την Ιόππη. και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο.
43 Και συνέβη ώστε έμεινε πολλές ημέρες στην Ιόππη με έναν Σίμωνα, βυρσοδέψη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Υπήρχε κάποιος άνθρωπος στην Καισάρεια που λεγόταν Κορνήλιος, ένας εκατόνταρχος από το συγκρότημα που ονομαζόταν ιταλικό συγκρότημα,
2 Άνθρωπος ευσεβής, και φοβούμενος τον Θεό με όλο το σπίτι του, που έδινε πολλή ελεημοσύνη στον λαό, και προσευχόταν πάντα στον Θεό.
3 Είδε σε όραμα προφανώς γύρω στην ένατη ώρα της ημέρας έναν άγγελο Θεού να μπαίνει προς αυτόν και να του λέει: Κορνήλιε.
4 Και όταν τον κοίταξε, φοβήθηκε και είπε: Τι είναι, Κύριε; Και του είπε: Οι προσευχές σου και η ελεημοσύνη σου ανεβαίνουν σε ανάμνηση ενώπιον του Θεού.
5 Και τώρα στείλτε άντρες στην Ιόππη, και καλέστε έναν Σίμωνα, του οποίου το επώνυμο είναι Πέτρος.
6 Διαμένει σε έναν Σίμωνα, βυρσοδέψη, του οποίου το σπίτι είναι δίπλα στη θάλασσα· θα σου πει τι πρέπει να κάνεις.
7 Και όταν έφυγε ο άγγελος που μίλησε στον Κορνήλιο, κάλεσε δύο από τους υπηρέτες του σπιτιού του και έναν ευσεβή στρατιώτη από αυτούς που τον περίμεναν συνεχώς.
8 Και αφού τους είπε όλα αυτά, τα έστειλε στην Ιόππη.
9 Την επόμενη, καθώς πήγαιναν στο ταξίδι τους, και πλησίαζαν στην πόλη, ο Πέτρος ανέβηκε στην ταράτσα για να προσευχηθεί την έκτη ώρα.
10 Και πείνασε πολύ, και ήθελε να φάει· αλλά ενώ ετοίμαζαν, έπεσε σε έκσταση,
11 Και είδε τον ουρανό να ανοίγει, και ένα σκεύος να κατεβαίνει προς αυτόν, όπως ήταν ένα μεγάλο σεντόνι πλεγμένο στις τέσσερις γωνίες, και αφημένο στη γη.
12 όπου υπήρχαν κάθε λογής τετράποδα θηρία της γης, και άγρια θηρία, και έρποντα, και πτηνά του ουρανού.
13 Και ακούστηκε μια φωνή προς αυτόν: Σήκω, Πέτρο. σκοτώστε και φάτε.
14 Αλλά ο Πέτρος είπε: Όχι, Κύριε. γιατί δεν έχω φάει ποτέ κάτι κοινό ή ακάθαρτο.
15 Και η φωνή του μίλησε ξανά για δεύτερη φορά: Ό,τι καθάρισε ο Θεός, μην το λες κοινό.
16 Αυτό έγινε τρεις φορές· και το σκεύος ανέβηκε πάλι στον ουρανό.
17 Και ενώ ο Πέτρος αμφέβαλλε μέσα του τι σήμαινε αυτό το όραμα που είχε δει, να, οι άντρες που στάλθηκαν από τον Κορνήλιο είχαν κάνει έρευνα για το σπίτι του Σίμωνα και στάθηκαν μπροστά στην πύλη,
18 Και φώναξε και ρώτησε αν ο Σίμων, που ονομαζόταν Πέτρος, ήταν εκεί φιλοξενημένος.
19 Ενώ ο Πέτρος σκεφτόταν το όραμα, το Πνεύμα του είπε: Ιδού, τρεις άνδρες σε ζητούν.
20 Σήκω, λοιπόν, και κατέβα, και πήγαινε μαζί τους, χωρίς να αμφιβάλλεις τίποτα· γιατί εγώ τους έστειλα.
21 Τότε ο Πέτρος κατέβηκε στους άνδρες που του έστειλαν από τον Κορνήλιο. και είπε: Ιδού, εγώ είμαι αυτός που αναζητάτε· ποια είναι η αιτία για την οποία ήρθατε;
22 Και είπαν: Ο Κορνήλιος ο εκατόνταρχος, άνθρωπος δίκαιος, και φοβούμενος τον Θεό, και με καλή αναφορά σε όλο το έθνος των Ιουδαίων, ειδοποιήθηκε από τον Θεό από άγιο άγγελο να σε στείλει στο σπίτι του και να ακούσει λόγια σου.
23 Τότε τους κάλεσε μέσα και τους ξενέρωσε. Και την επομένη ο Πέτρος έφυγε μαζί τους, και μερικοί αδελφοί από την Ιόππη τον συνόδευσαν.
24 Και την επομένη μπήκαν στην Καισάρεια. Και ο Κορνήλιος τους περίμενε, και είχε συγκεντρώσει τους συγγενείς του και τους κοντινούς του φίλους.
25 Και καθώς έμπαινε ο Πέτρος, τον συνάντησε ο Κορνήλιος, και έπεσε στα πόδια του και τον προσκύνησε.
26 Ο Πέτρος όμως τον σήκωσε λέγοντας: Σήκω. Και εγώ ο ίδιος είμαι άντρας.
27 Και καθώς μιλούσε μαζί του, μπήκε μέσα και βρήκε πολλούς συγκεντρωμένους.
28 Και τους είπε: Γνωρίζετε ότι είναι παράνομο για έναν άνθρωπο που είναι Ιουδαίος να κάνει παρέα ή να έρχεται σε κάποιον άλλου έθνους. αλλά ο Θεός μου έδειξε ότι δεν πρέπει να αποκαλώ κανέναν άνθρωπο κοινό ή ακάθαρτο.
29 Γι' αυτό, ήρθα κοντά σας χωρίς να αμφισβητήσω, μόλις με έστειλαν· ζητώ, λοιπόν, για ποια πρόθεση στείλατε για μένα;
30 Και ο Κορνήλιος είπε: Πριν από τέσσερις ημέρες νήστευα μέχρι αυτή την ώρα. και κατά την ένατη ώρα προσευχήθηκα στο σπίτι μου, και ιδού, ένας άνθρωπος στάθηκε μπροστά μου με φωτεινά ρούχα,
31 Και είπε: Κορνήλιε, η προσευχή σου εισακούστηκε, και η ελεημοσύνη σου έχει ανάμνηση ενώπιον του Θεού.
32 Στείλε, λοιπόν, στην Ιόππη, και φώναξε εδώ τον Σίμωνα, του οποίου το επώνυμο είναι Πέτρος. έχει φιλοξενηθεί στο σπίτι ενός Σίμωνα, ενός βυρσοδέψης δίπλα στη θάλασσα· ο οποίος, όταν έρθει, θα σου μιλήσει.
33 Αμέσως λοιπόν έστειλα σε σένα. και καλά έκανες που ήρθες. Τώρα, λοιπόν, είμαστε όλοι εδώ παρόντες ενώπιον του Θεού, για να ακούσουμε όλα όσα σας έχουν διαταχθεί από τον Θεό.
34 Τότε ο Πέτρος άνοιξε το στόμα του και είπε: Αλήθεια, αντιλαμβάνομαι ότι ο Θεός δεν έχει κανένα πρόσωπο.
35 Αλλά σε κάθε έθνος αυτός που τον φοβάται και πράττει δικαιοσύνη, είναι δεκτός μαζί του.
36 Ο λόγος που έστειλε ο Θεός στους γιους Ισραήλ, κηρύττοντας την ειρήνη μέσω του Ιησού Χριστού: (αυτός είναι Κύριος όλων):
37 Αυτόν τον λόγο, λέω, ξέρετε, που δημοσιεύτηκε σε όλη την Ιουδαία, και ξεκίνησε από τη Γαλιλαία, μετά το βάπτισμα που κήρυξε ο Ιωάννης.
38 Πώς έχρισε ο Θεός τον Ιησού από τη Ναζαρέτ με το Άγιο Πνεύμα και με τη δύναμη: ο οποίος περνούσε κάνοντας καλό και θεραπεύοντας όλους τους καταπιεσμένους από τον διάβολο. γιατί ο Θεός ήταν μαζί του.
39 Και είμαστε μάρτυρες όλων των πραγμάτων που έκανε και στη γη των Ιουδαίων και στην Ιερουσαλήμ. τον οποίο σκότωσαν και κρέμασαν σε ένα δέντρο:
40 Τον ανέστησε ο Θεός την τρίτη ημέρα και του έδειξε φανερά.
41 Όχι σε όλο τον λαό, αλλά σε μάρτυρες εκλεγμένους ενώπιον του Θεού, ακόμη και σε εμάς, που φάγαμε και ήπιαμε μαζί του αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς.
42 Και μας πρόσταξε να κηρύξουμε στον λαό, και να καταθέσουμε μαρτυρία ότι είναι αυτός που ορίστηκε από τον Θεό για να είναι ο Κριτής των ζωών και των νεκρών.
43 Σ' αυτόν δίνουν μαρτυρία όλοι οι προφήτες, ότι μέσω του ονόματός του, όποιος πιστεύει σε αυτόν, θα λάβει άφεση αμαρτιών.

44 Ενώ ακόμη ο Πέτρος έλεγε αυτά τα λόγια, το Άγιο Πνεύμα έπεσε πάνω σε όλους όσους άκουγαν τον λόγο.
45 Και οι πιστοί της περιτομής έμειναν έκπληκτοι, όσοι ήρθαν μαζί με τον Πέτρο, επειδή και πάνω στα έθνη χύθηκε το δώρο του Αγίου Πνεύματος.
46 Διότι τους άκουσαν να μιλούν με γλώσσες και να μεγαλουργούν τον Θεό. Τότε απάντησε ο Πέτρος,
47 Μπορεί κανείς να απαγορεύσει το νερό, για να μη βαφτιστούν αυτοί, που έχουν λάβει το Άγιο Πνεύμα όπως και εμείς;
48 Και τους πρόσταξε να βαπτιστούν στο όνομα του Κυρίου. Τότε του προσευχήθηκαν να μείνει κάποιες μέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και οι απόστολοι και οι αδελφοί που ήταν στην Ιουδαία άκουσαν ότι και οι εθνικοί είχαν λάβει τον λόγο του Θεού.
2 Και όταν ο Πέτρος ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ, εκείνοι που ήταν από την περιτομή μάλωναν μαζί του,
3 Λέγοντας: Μπήκες σε ανθρώπους χωρίς περιτομή και έφαγες μαζί τους.
4 Ο Πέτρος όμως επανέλαβε το θέμα από την αρχή και τους το εξήγησε κατά παραγγελία, λέγοντας:
5 Ήμουν στην πόλη της Ιόππης και προσευχόμουν· και σε έκσταση είδα ένα όραμα: Κάποιο σκάφος να κατεβαίνει, όπως ήταν ένα μεγάλο σεντόνι, κατεβασμένο από τον ουρανό σε τέσσερις γωνίες. και μου ήρθε ακόμα:
6 Σ' αυτό, όταν έσφιξα τα μάτια μου, σκέφτηκα, και είδα τετράποδα θηρία της γης, και άγρια θηρία, και ερπετά και πτηνά του ουρανού.
7 Και άκουσα μια φωνή που μου λέει: Σήκω, Πέτρο. σκοτώστε και φάτε.
8 Αλλά είπα: Όχι, Κύριε· γιατί τίποτα κοινό ή ακάθαρτο δεν μπήκε ποτέ στο στόμα μου.
9 Αλλά η φωνή μου απάντησε πάλι από τον ουρανό: Ό,τι καθάρισε ο Θεός, μην το καλείς κοινό.
10 Και αυτό έγινε τρεις φορές· και όλοι ανασύρθηκαν πάλι στον ουρανό.
11 Και, ιδού, αμέσως ήταν ήδη τρεις άνδρες που ήρθαν στο σπίτι όπου βρισκόμουν, εσταλμένοι από την Καισάρεια σε μένα.
12 Και το Πνεύμα με πρόσταξε να πάω μαζί τους, χωρίς να αμφιβάλλω. Και αυτοί οι έξι αδελφοί με συνόδευσαν και μπήκαμε στο σπίτι του ανθρώπου:
13 Και μας έδειξε πώς είχε δει έναν άγγελο στο σπίτι του, ο οποίος στάθηκε και του είπε: Στείλε ανθρώπους στην Ιόππη, και κάλεσε τον Σίμωνα, του οποίου το επώνυμο είναι Πέτρος.
14 Ποιος θα σου πει λόγια, με τα οποία θα σωθείς εσύ και όλος ο οίκος σου.
15 Και καθώς άρχισα να μιλάω, το Άγιο Πνεύμα έπεσε πάνω τους, όπως και σε εμάς στην αρχή.
16 Τότε θυμήθηκα τον λόγο του Κυρίου, που είπε: Ο Ιωάννης βάφτισε με νερό. αλλά θα βαπτιστείτε με το Άγιο Πνεύμα.
17 Επειδή λοιπόν ο Θεός τους έδωσε το ίδιο δώρο όπως έκανε σε εμάς, που πιστέψαμε στον Κύριο Ιησού Χριστό. τι ήμουν, που μπορούσα να αντισταθώ στον Θεό;
18 Όταν άκουσαν αυτά τα πράγματα, σιώπησαν και δόξασαν τον Θεό, λέγοντας: Τότε ο Θεός έδωσε και στα έθνη μετάνοια για ζωή.
19 Και αυτοί που διασκορπίστηκαν στο εξωτερικό λόγω του διωγμού που προέκυψε για τον Στέφανο ταξίδεψαν μέχρι τη Φοινίκη και την Κύπρο και την Αντιόχεια, κηρύττοντας τον λόγο σε κανέναν παρά μόνο στους Ιουδαίους.
20 Και μερικοί από αυτούς ήταν άνδρες της Κύπρου και της Κυρήνης, οι οποίοι, όταν έφτασαν στην Αντιόχεια, μίλησαν στους Έλληνες, κηρύττοντας τον Κύριο Ιησού.
21 Και το χέρι του Κυρίου ήταν μαζί τους· και πολλοί πίστεψαν και στράφηκαν στον Κύριο.
22 Και τα νέα αυτά ήλθαν στα αυτιά της εκκλησίας που ήταν στην Ιερουσαλήμ· και έστειλαν τον Βαρνάβα, για να πάει μέχρι την Αντιόχεια.
23 Ο οποίος, όταν ήρθε, και είδε τη χάρη του Θεού, χάρηκε και τους παρότρυνε όλους να προσκολληθούν στον Κύριο με σκοπό της καρδιάς τους.
24 Διότι ήταν καλός άνθρωπος και γεμάτος Πνεύμα Άγιο και πίστη· και πολύς κόσμος προστέθηκε στον Κύριο.
25 Τότε αναχώρησε ο Βαρνάβας στην Ταρσό, για να αναζητήσει τον Σαούλ.
26 Και αφού τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Και συνέβη ότι ένα ολόκληρο έτος συγκεντρώθηκαν με την εκκλησία και δίδαξαν πολύ κόσμο. Και οι μαθητές ονομάστηκαν χριστιανοί πρώτα στην Αντιόχεια.
27 Και κατά τις ημέρες αυτές ήρθαν προφήτες από την Ιερουσαλήμ στην Αντιόχεια.
28 Και σηκώθηκε ένας από αυτούς, ονόματι Άγαβος, και υπέδειξε δια του Πνεύματος ότι θα υπήρχε μεγάλη έλλειψη σε όλο τον κόσμο· πράγμα που συνέβη στις ημέρες του Κλαυδίου Καίσαρα.
29 Τότε οι μαθητές, ο καθένας σύμφωνα με τις δυνατότητές του, αποφάσισαν να στείλουν ανακούφιση στους αδελφούς που κατοικούσαν στην Ιουδαία.
30 Το οποίο και έκαναν, και το έστειλαν στους πρεσβυτέρους με τα χέρια του Βαρνάβα και του Σαούλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Εκείνη την ώρα λοιπόν ο Ηρώδης ο βασιλιάς άπλωσε τα χέρια του για να ενοχλήσει ορισμένους από την εκκλησία.
2 Και σκότωσε τον Ιάκωβο τον αδελφό του Ιωάννη με το σπαθί.
3 Και επειδή είδε ότι ήταν ευχάριστο στους Ιουδαίους, συνέχισε να πάρει και τον Πέτρο. (Τότε ήταν οι μέρες των αζύμων.)
4 Και αφού τον συνέλαβε, τον έβαλε στη φυλακή και τον παρέδωσε σε τέσσερα τεταρτημόρια στρατιωτών για να τον κρατήσουν. σκοπεύοντας μετά το Πάσχα να τον βγάλει στο λαό.
5 Ο Πέτρος λοιπόν κρατήθηκε στη φυλακή· αλλά έγινε αδιάκοπη προσευχή της εκκλησίας προς τον Θεό για αυτόν.
6 Και όταν ο Ηρώδης ήθελε να τον φέρει έξω, το ίδιο βράδυ ο Πέτρος κοιμόταν ανάμεσα σε δύο στρατιώτες, δεμένος με δύο αλυσίδες· και οι φύλακες μπροστά στην πόρτα κρατούσαν τη φυλακή.
7 Και ιδού, άγγελος Κυρίου ήρθε επάνω του, και ένα φως έλαμψε στη φυλακή· και χτύπησε τον Πέτρο στο πλάι, και τον σήκωσε, λέγοντας: Σήκω γρήγορα. Και οι αλυσίδες του έπεσαν από τα χέρια.
8 Και ο άγγελος του είπε: Ζώσου και δέσε τα σανδάλια σου. Και έτσι έκανε. Και του λέει: Ρίξε το ένδυμά σου γύρω σου και ακολούθησέ με.

9 Και βγήκε έξω, και τον ακολούθησε. Και δεν ξέρετε ότι ήταν αλήθεια αυτό που έγινε από τον άγγελο. αλλά νόμιζε ότι είδε ένα όραμα.
10 Όταν πέρασαν τον πρώτο και τον δεύτερο θάλαμο, ήρθαν στη σιδερένια πύλη που οδηγεί στην πόλη. που τους άνοιξε από μόνος του· και βγήκαν έξω και πέρασαν από έναν δρόμο. και αμέσως ο άγγελος έφυγε από κοντά του.
11 Και όταν συνήλθε ο Πέτρος, είπε: Τώρα ξέρω σίγουρα, ότι ο Κύριος απέστειλε τον άγγελό του, και με ελευθέρωσε από το χέρι του Ηρώδη, και από κάθε προσδοκία του λαού των Ιουδαίων.
12 Και αφού εξέτασε το πράγμα, ήρθε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη, της οποίας το επώνυμο ήταν Μάρκος. όπου πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν.
13 Και καθώς ο Πέτρος χτύπησε την πόρτα της πύλης, μια κοπέλα ήρθε να ακούσει, που ονομαζόταν Ρόδα.
14 Και όταν γνώρισε τη φωνή του Πέτρου, δεν άνοιξε την πύλη από χαρά, αλλά έτρεξε μέσα και είπε πώς ο Πέτρος στεκόταν μπροστά στην πύλη.
15 Και της είπαν: Είσαι τρελός. Αλλά συνεχώς επιβεβαίωνε ότι ήταν ακόμα έτσι. Τότε είπαν: Είναι ο άγγελός του.
16 Ο Πέτρος όμως συνέχισε να χτυπά· και όταν άνοιξαν την πόρτα και τον είδαν, έμειναν κατάπληκτοι.
17 Εκείνος, όμως, τους έγνεψε με το χέρι να σιωπήσουν, τους είπε πώς ο Κύριος τον έβγαλε από τη φυλακή. Και είπε: Πηγαίνετε να δείξετε αυτά στον Ιάκωβο και στους αδελφούς. Και έφυγε, και πήγε σε άλλο μέρος.
18 Και μόλις ξημέρωσε, δεν έγινε μικρή ταραχή μεταξύ των στρατιωτών για το τι έγινε με τον Πέτρο.
19 Και όταν ο Ηρώδης τον αναζήτησε και δεν τον βρήκε, εξέτασε τους φύλακες και πρόσταξε να θανατωθούν. Και κατέβηκε από την Ιουδαία στην Καισάρεια και έμεινε εκεί.
20 Και ο Ηρώδης ήταν πολύ δυσαρεστημένος με αυτούς από την Τύρο και τη Σιδώνα· αλλά αυτοί ήρθαν με μια σύμφωνη γνώμη μαζί του, και, αφού έκαναν φίλο τους τον Βλαστό του βασιλιά, ζήτησαν ειρήνη. γιατί η χώρα τους τρεφόταν από τη χώρα του βασιλιά.
21 Και σε μια καθορισμένη ημέρα ο Ηρώδης, ντυμένος με βασιλική ενδυμασία, κάθισε στον θρόνο του, και τους έκανε λόγο.
22 Και ο λαός φώναξε, λέγοντας: Είναι φωνή θεού και όχι ανθρώπου.
23 Και αμέσως ο άγγελος του Κυρίου τον χτύπησε, επειδή δεν έδωσε στον Θεό τη δόξα· και φαγώθηκε από σκουλήκια, και παρέδωσε το πνεύμα.
24 Αλλά ο λόγος του Θεού μεγάλωνε και πολλαπλασιαζόταν.
25 Και ο Βαρνάβας και ο Σαούλ επέστρεψαν από την Ιερουσαλήμ, όταν εκπλήρωσαν τη διακονία τους, και πήραν μαζί τους τον Ιωάννη, του οποίου το επώνυμο ήταν Μάρκος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Και στην εκκλησία που ήταν στην Αντιόχεια υπήρχαν ορισμένοι προφήτες και δάσκαλοι. ως Βαρνάβας, και Συμεών, που ονομαζόταν Νίγηρας, και Λούκιος ο Κυρηναίος, και Μαναήν, που είχε ανατραφεί με τον Ηρώδη τον τετράρχη, και τον Σαύλο.
2 Καθώς υπηρέτησαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: Χωρίστε με τον Βαρνάβα και τον Σαούλ για το έργο στο οποίο τους κάλεσα.
3 Και αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν, και έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους, τους απέστειλαν.
4 Εκείνοι λοιπόν, απεσταλμένοι από το Άγιο Πνεύμα, αναχώρησαν στη Σελεύκεια. και από εκεί έπλευσαν στην Κύπρο.
5 Και όταν ήταν στη Σαλαμίνα, κήρυτταν τον λόγο του Θεού στις συναγωγές των Ιουδαίων· και είχαν και τον Ιωάννη για διάκονό τους.
6 Και αφού πέρασαν από το νησί στην Πάφο, βρήκαν έναν μάγο, έναν ψευδοπροφήτη, έναν Ιουδαίο, που ονομαζόταν Βαργές.
7 Που ήταν με τον βουλευτή της χώρας, τον Σέργιο Παύλο, έναν συνετό άνθρωπο. ο οποίος κάλεσε τον Βαρνάβα και τον Σαούλ και ήθελε να ακούσει τον λόγο του Θεού.
8 Αλλά ο Ελύμας ο μάγος (γιατί έτσι είναι το όνομά του από την ερμηνεία) τους αντιστάθηκε, ζητώντας να απομακρύνει τον βουλευτή από την πίστη.
9 Τότε ο Σαούλ, ο οποίος ονομάζεται επίσης Παύλος, γεμάτος με Άγιο Πνεύμα, έβαλε τα μάτια του πάνω του,
10 Και είπες, Ω γεμάτος από κάθε ματαιότητα και κάθε κακία, παιδί του διαβόλου, εχθρός κάθε δικαιοσύνης, δεν θα πάψεις να διαστρέφεις τις ορθές οδούς του Κυρίου;
11 Και τώρα, ιδού, το χέρι του Κυρίου είναι επάνω σου, και θα είσαι τυφλός, χωρίς να δεις τον ήλιο για μια εποχή. Και αμέσως έπεσε πάνω του μια ομίχλη και ένα σκοτάδι. και τριγυρνούσε αναζητώντας κάποιους να τον οδηγήσουν από το χέρι.
12 Τότε ο βουλευτής, όταν είδε αυτό που έγινε, πίστεψε, έκπληκτος για τη διδασκαλία του Κυρίου.
13 Και όταν ο Παύλος και η παρέα του λύθηκαν από την Πάφο, ήρθαν στην Πέργα της Παμφυλίας· και ο Ιωάννης, φεύγοντας από αυτούς, επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ.
14 Όταν όμως αναχώρησαν από την Πέργα, ήρθαν στην Αντιόχεια της Πισιδίας, και μπήκαν στη συναγωγή το Σάββατο και κάθισαν.
15 Και μετά την ανάγνωση του νόμου και των προφητών, οι αρχηγοί της συναγωγής έστειλαν σ' αυτούς, λέγοντας: Εσείς, άντρες και αδελφοί, αν έχετε κάποιο λόγο προτροπής για τον λαό, πείτε.
16 Τότε σηκώθηκε ο Παύλος, και γνέφοντας με το χέρι του είπε: Άνδρες Ισραήλ, και εσείς που φοβάστε τον Θεό, δώστε ακροατήριο.
17 Ο Θεός αυτού του λαού του Ισραήλ εξέλεξε τους πατέρες μας, και εξύψωσε τον λαό, όταν κατοικούσαν ως ξένοι στη γη της Αιγύπτου, και με ψηλό το χέρι τους έβγαλε από αυτήν.
18 Και περίπου σαράντα χρόνια υπέφερε τα ήθη τους στην έρημο.
19 Και αφού κατέστρεψε επτά έθνη στη γη Χαναάν, τους μοίρασε τη γη τους με κλήρο.
20 Και μετά τους έδωσε δικαστές περίπου τετρακόσια πενήντα χρόνια, μέχρι τον προφήτη Σαμουήλ.
21 Και μετά ζήτησαν έναν βασιλιά· και ο Θεός τους έδωσε τον Σαούλ, τον γιο της Σις, έναν άνδρα από τη φυλή του Βενιαμίν, σε διάστημα σαράντα ετών.
22 Και αφού τον απομάκρυνε, τους ανέδειξε τον Δαβίδ για να είναι βασιλιάς τους. στον οποίο επίσης έδωσε μαρτυρία, και είπε: Βρήκα τον Δαβίδ, τον γιο του Ιεσσαί, έναν

άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά μου, που θα εκπληρώσει όλο το θέλημά μου.
23 Από το σπέρμα αυτού του ανθρώπου ο Θεός, σύμφωνα με την υπόσχεσή του, ανέστησε στον Ισραήλ έναν Σωτήρα, τον Ιησού.
24 Όταν ο Ιωάννης κήρυξε για πρώτη φορά πριν από τον ερχομό του το βάπτισμα της μετανοίας σε όλο τον λαό του Ισραήλ.
25 Και καθώς ο Ιωάννης εκπλήρωσε την πορεία του, είπε: Ποιος νομίζετε ότι είμαι; Δεν είμαι αυτός. Αλλά, ιδού, έρχεται ένας μετά από μένα, του οποίου τα παπούτσια των ποδιών του δεν είμαι άξιος να λύσω.
26 Άνδρες και αδελφοί, παιδιά του γένους του Αβραάμ, και όποιος από εσάς φοβάται τον Θεό, σε εσάς αποστέλλεται ο λόγος αυτής της σωτηρίας.
27 Διότι αυτοί που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ και οι άρχοντες τους, επειδή δεν τον γνώρισαν, ούτε τις φωνές των προφητών που διαβάζονται κάθε Σάββατο, τις εκπλήρωσαν καταδικάζοντας τον.
28 Και μολονότι δεν βρήκαν αιτία θανάτου σ' αυτόν, ζήτησαν από τον Πιλάτο να θανατωθεί.
29 Και αφού εκπλήρωσαν όλα όσα γράφτηκαν γι' αυτόν, τον κατέβασαν από το δέντρο και τον έβαλαν σε τάφο.
30 Αλλά ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς:
31 Και εθεάθη πολλές ημέρες από αυτούς που ανέβηκαν μαζί του από τη Γαλιλαία στην Ιερουσαλήμ, που είναι μάρτυρές του στον λαό.
32 Και σας διακηρύσσουμε χαρμόσυνα νέα, πώς η υπόσχεση που δόθηκε στους πατέρες,
33 Ο Θεός εκπλήρωσε το ίδιο σε εμάς τα παιδιά τους, καθώς ανέστησε τον Ιησού ξανά. όπως είναι γραμμένο και στον δεύτερο ψαλμό: Εσύ είσαι ο Υιός μου, σήμερα σε γέννησα.
34 Και όσον αφορά το ότι τον ανέστησε από τους νεκρούς, για να μην επιστρέψει πλέον στη φθορά, είπε σχετικά: Θα σας δώσω τα βέβαια ελέη του Δαβίδ.
35 Γι' αυτό και σε άλλο ψαλμό λέει: Δεν θα αφήσεις τον Άγιο σου να δει φθορά.
36 Διότι ο Δαβίδ, αφού υπηρέτησε τη δική του γενιά με το θέλημα του Θεού, κοιμήθηκε και τέθηκε στους πατέρες του και είδε διαφθορά.
37 Αυτός όμως, που ο Θεός τον ανέστησε, δεν είδε διαφθορά.
38 Γνωρίστε λοιπόν, άντρες και αδελφοί, ότι μέσω αυτού του ανθρώπου κηρύσσεται σε εσάς η άφεση των αμαρτιών.
39 Και με αυτόν δικαιώνονται όλοι όσοι πιστεύουν από όλα τα πράγματα, από τα οποία δεν μπορέσατε να δικαιωθείτε με τον νόμο του Μωυσή.
40 Προσέξτε, λοιπόν, μήπως συμβεί αυτό που λέγεται στους προφήτες.
41 Ιδού, περιφρονητές, και θαυμάζετε, και χάνεστε· γιατί κάνω ένα έργο στις ημέρες σας, ένα έργο που δεν θα πιστέψετε καθόλου, αν και κάποιος το ανακοινώσει σε σας.
42 Και όταν οι Ιουδαίοι βγήκαν από τη συναγωγή, οι εθνικοί παρακαλούσαν να τους κηρύξουν αυτά τα λόγια το επόμενο Σάββατο.
43 Και όταν διαλύθηκε η εκκλησία, πολλοί από τους Ιουδαίους και τους θρησκευόμενους προσήλυτους ακολούθησαν τον Παύλο και τον Βαρνάβα, οι οποίοι, μιλώντας τους, τους έπεισαν να παραμείνουν στη χάρη του Θεού.
44 Και το επόμενο Σάββατο μαζεύτηκε όλη σχεδόν η πόλη για να ακούσει τον λόγο του Θεού.
45 Όταν όμως είδαν οι Ιουδαίοι τα πλήθη, γέμισαν φθόνο και μίλησαν ενάντια σε αυτά που έλεγε ο Παύλος, αντικρούοντας και βλασφημώντας.
46 Τότε ο Παύλος και ο Βαρνάβας τόλμησαν και είπαν: Έπρεπε πρώτα να ειπωθεί σε εσάς ο λόγος του Θεού· αλλά επειδή τον αποθέσατε από εσάς και κρίνετε τους εαυτούς σας ανάξιους της αιώνιας ζωής, ιδού, στρεφόμαστε στους εθνικούς .
47 Διότι έτσι μας πρόσταξε ο Κύριος, λέγοντας: Σε έθεσα να είσαι φως των εθνών, ώστε να είσαι για σωτηρία μέχρι τα πέρατα της γης.
48 Και όταν τα άκουσαν αυτά τα έθνη, χάρηκαν και δόξασαν τον λόγο του Κυρίου· και όσοι είχαν οριστεί για την αιώνια ζωή, πίστεψαν.
49 Και ο λόγος του Κυρίου δημοσιεύτηκε σε όλη την περιοχή.
50 Οι Ιουδαίοι όμως ξεσήκωσαν τις ευσεβείς και έντιμες γυναίκες και τους αρχηγούς της πόλης και κίνησαν διωγμό εναντίον του Παύλου και του Βαρνάβα και τους έδιωξαν από τα παράλια τους.
51 Εκείνοι όμως τίναξαν τη σκόνη των ποδιών τους εναντίον τους και ήρθαν στο Ικόνιο.
52 Και οι μαθητές γέμισαν χαρά και Άγιο Πνεύμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Και συνέβη στο Ικόνιο, που πήγαν και οι δύο μαζί στη συναγωγή των Ιουδαίων, και έτσι μίλησαν, ώστε ένα μεγάλο πλήθος τόσο από τους Ιουδαίους όσο και από τους Έλληνες πίστεψε.
2 Αλλά οι άπιστοι Ιουδαίοι ξεσήκωσαν τους εθνικούς, και έκαναν τον νου τους να πλήξει τους αδελφούς.
3 Έμειναν, λοιπόν, πολύ καιρό, μιλώντας με τόλμη στον Κύριο, ο οποίος έδωσε μαρτυρία στον λόγο της χάρης του, και έδωσε να γίνουν σημεία και θαύματα με τα χέρια τους.
4 Αλλά το πλήθος της πόλης διαιρέθηκε· και ένα μέρος κρατήθηκε από τους Ιουδαίους και ένα άλλο με τους αποστόλους.
5 Και όταν έγινε επίθεση και από τους Εθνικούς, και επίσης από τους Ιουδαίους με τους άρχοντες τους, για να τους χρησιμοποιήσουν ασεβώς και να τους λιθοβολήσουν,
6 Το έμαθαν και κατέφυγαν στα Λύστρα και στη Δέρβη, πόλεις της Λυκαονίας, και στην περιοχή που βρίσκεται γύρω.
7 Και εκεί κήρυξαν το ευαγγέλιο.
8 Και κάθισε ένας άνθρωπος στα Λύστρα, αδύναμος στα πόδια του, ανάπηρος από την κοιλιά της μητέρας του, που δεν είχε περπατήσει ποτέ.
9 Αυτός άκουσε να μιλάει ο Παύλος, ο οποίος βλέποντάς τον σταθερά και αντιλαμβανόμενος ότι είχε πίστη να γιατρευτεί,
10 Είπε με δυνατή φωνή: Στάσου όρθια στα πόδια σου. Και πήδηξε και περπάτησε.
11 Και όταν ο λαός είδε τι έκανε ο Παύλος, ύψωσαν τις φωνές τους, λέγοντας στην ομιλία της Λυκαονίας: Οι θεοί κατέβηκαν σε εμάς με ομοίωση ανθρώπων.
12 Και ονόμασαν τον Βαρνάβα, Δία. και ο Παύλος, ο Μερκούριος, επειδή ήταν ο κύριος ομιλητής.

13 Τότε ο ιερέας του Δία, που βρισκόταν μπροστά από την πόλη τους, έφερε βόδια και γιρλάντες στις πύλες, και ήθελε να κάνει θυσία μαζί με τον λαό.
14 Και όταν το άκουσαν οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, έσχισαν τα ρούχα τους και έτρεξαν ανάμεσα στον λαό, φωνάζοντας,
15 Και λέγοντας: Κύριοι, γιατί τα κάνετε αυτά; Και εμείς είμαστε άνθρωποι όμοιων παθών μαζί σας, και σας κηρύττουμε να στραφείτε από αυτές τις ματαιοδοξίες στον ζωντανό Θεό, που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα είναι μέσα τους.
16 που άφησε όλα τα έθνη να βαδίσουν στους δρόμους τους στο παρελθόν.
17 Ωστόσο, δεν άφησε τον εαυτό του χωρίς μαρτυρία, επειδή έκανε το καλό, και μας έδωσε βροχή από τον ουρανό και καρποφόρες εποχές, γεμίζοντας τις καρδιές μας με τροφή και χαρά.
18 Και με αυτά τα λόγια ελάχιστα εμπόδισαν τον λαό, ότι δεν είχαν κάνει θυσίες σε αυτούς.
19 Και ήρθαν εκεί μερικοί Ιουδαίοι από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, που έπεισαν τον λαό, και λιθοβολώντας τον Παύλο, τον τράβηξαν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι ήταν νεκρός.
20 Όμως, καθώς οι μαθητές στέκονταν γύρω του, σηκώθηκε και ήρθε στην πόλη· και την άλλη μέρα αναχώρησε μαζί με τον Βαρνάβα στη Δέρβη.
21 Και αφού κήρυξαν το ευαγγέλιο σε εκείνη την πόλη, και δίδαξαν πολλούς, επέστρεψαν πάλι στα Λύστρα και στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια,
22 Επιβεβαιώνοντας τις ψυχές των μαθητών και προτρέποντάς τους να συνεχίσουν στην πίστη, και ότι πρέπει μέσω πολλών θλίψεων να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού.
23 Και αφού τους χειροτόνησαν πρεσβύτερους σε κάθε εκκλησία, και προσευχήθηκαν με νηστεία, τους παρέδωσαν στον Κύριο, στον οποίο πίστεψαν.
24 Και αφού πέρασαν όλη την Πισιδία, ήρθαν στην Παμφυλία.
25 Και αφού κήρυξαν τον λόγο στην Πέργα, κατέβηκαν στην Ατταλία.
26 Και από εκεί έπλευσαν στην Αντιόχεια, από όπου είχαν συσταθεί στη χάρη του Θεού για το έργο που εκπλήρωσαν.
27 Και όταν ήρθαν, και συγκέντρωσαν την εκκλησία, εξήγγειλαν όλα όσα είχε κάνει ο Θεός μαζί τους, και πώς άνοιξε την πόρτα της πίστης στα έθνη.
28 Και έμειναν εκεί πολύ καιρό με τους μαθητές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Και μερικοί άντρες που κατέβηκαν από την Ιουδαία δίδαξαν τους αδελφούς και είπαν: Αν δεν περιτετμηθείτε κατά τον τρόπο του Μωυσή, δεν μπορείτε να σωθείτε.
2 Όταν λοιπόν ο Παύλος και ο Βαρνάβας δεν είχαν μικρή διχόνοια και διαφωνία μαζί τους, αποφάσισαν ότι ο Παύλος και ο Βαρνάβας, και ορισμένοι άλλοι από αυτούς, έπρεπε να ανέβουν στην Ιερουσαλήμ στους αποστόλους και στους πρεσβυτέρους για αυτό το ζήτημα.
3 Και τους έφερε στο δρόμο από την εκκλησία, πέρασαν από τη Φοινίκη και τη Σαμάρεια, δηλώνοντας τη μεταστροφή των εθνών· και προκάλεσαν μεγάλη χαρά σε όλους τους αδελφούς.
4 Και όταν έφτασαν στην Ιερουσαλήμ, έγιναν δεκτοί από την εκκλησία και από τους αποστόλους και τους πρεσβυτέρους, και δήλωσαν όλα όσα είχε κάνει ο Θεός μαζί τους.
5 Αλλά σηκώθηκαν μερικοί από την αίρεση των Φαρισαίων που πίστεψαν, λέγοντας ότι ήταν ανάγκη να τους περιτομούν και να τους διατάξουν να τηρούν το νόμο του Μωυσή.
6 Και οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι συγκεντρώθηκαν για να εξετάσουν αυτό το θέμα.
7 Και όταν έγινε πολλή διαμάχη, σηκώθηκε ο Πέτρος και τους είπε: Άνδρες και αδελφοί, ξέρετε πώς πριν από λίγο ο Θεός επέλεξε ανάμεσά μας, να ακούσουν οι εθνικοί από το στόμα μου τον λόγο του ευαγγελίου. και πιστέψτε.
8 Και ο Θεός, που γνωρίζει τις καρδιές, τους έδωσε μαρτυρία, δίνοντάς τους το Άγιο Πνεύμα, όπως έκανε και σε εμάς.
9 Και μην βάλετε καμία διαφορά ανάμεσα σε εμάς και σε αυτούς, καθαρίζοντας τις καρδιές τους με πίστη.
10 Τώρα, λοιπόν, γιατί πειράζετε τον Θεό, για να βάλετε έναν ζυγό στο λαιμό των μαθητών, τον οποίο ούτε οι πατέρες μας ούτε εμείς μπορούσαμε να σηκώσουμε;
11 Αλλά πιστεύουμε ότι μέσω της χάρης του Κυρίου Ιησού Χριστού θα σωθούμε, όπως και αυτοί.
12 Τότε όλο το πλήθος σιώπησε και έδωσε ακροατήριο στον Βαρνάβα και τον Παύλο, λέγοντας τι θαύματα και θαύματα είχε κάνει ο Θεός μεταξύ των εθνών με αυτούς.
13 Και αφού σιώπησαν, ο Ιάκωβος απάντησε, λέγοντας: Άνδρες και αδελφοί, ακούστε με.
14 Ο Συμεών είπε πώς ο Θεός στην αρχή επισκέφτηκε τους εθνικούς, για να βγάλει από αυτούς έναν λαό για το όνομά του.
15 Και σε αυτό συμφωνούν τα λόγια των προφητών. όπως είναι γραμμένο,
16 Μετά από αυτό θα επιστρέψω, και θα ξαναχτίσω τη σκηνή του Δαβίδ, που έχει πέσει. και θα ξαναχτίσω τα ερείπιά του, και θα το στήσω:
17 Για να μπορέσει το υπόλοιπο των ανθρώπων να αναζητήσει τον Κύριο, και όλα τα έθνη, στα οποία λέγεται το όνομά μου, λέει ο Κύριος, που κάνει όλα αυτά τα πράγματα.
18 Γνωστά στον Θεό είναι όλα τα έργα του από την αρχή του κόσμου.
19 Γι' αυτό, η καταδίκη μου είναι να μην ενοχλούμε αυτούς, που από τα έθνη στρέφονται στον Θεό.
20 Αλλά να τους γράψουμε, ότι απέχουν από μολύνσεις ειδώλων, και από πορνεία, και από στραγγαλισμένα πράγματα και από αίμα.
21 Διότι ο Μωυσής από τα παλιά χρόνια έχει σε κάθε πόλη εκείνους που τον κηρύττουν, που διαβάζονται στις συναγωγές κάθε Σάββατο.
22 Τότε ευαρέστησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, μαζί με όλη την εκκλησία, να στείλουν εκλεκτούς από τη συντροφιά τους στην Αντιόχεια μαζί με τον Παύλο και τον Βαρνάβα. δηλαδή ο Ιούδας με το επώνυμο Βαρσάβας και ο Σίλας, αρχηγοί των αδελφών:
23 Και έγραψαν γράμματα με αυτόν τον τρόπο· Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί στέλνουν χαιρετισμούς στους αδελφούς που είναι από τους Εθνικούς στην Αντιόχεια και τη Συρία και την Κιλικία:
24 Επειδή, όπως ακούσαμε, κάποιοι που βγήκαν από εμάς, σας ταλαιπώρησαν με λόγια, ανατρέποντας τις ψυχές σας,

λέγοντας: Πρέπει να περιτμηθείτε και να τηρήσετε τον νόμο· στους οποίους δεν δώσαμε τέτοια εντολή.
25 Μας φάνηκε καλό, που συγκεντρωθήκαμε ομόφωνα, να στείλουμε σε εσάς εκλεκτούς ανθρώπους με τον αγαπημένο μας Βαρνάβα και Παύλο,
26 Άνδρες που έθεσαν σε κίνδυνο τη ζωή τους για το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.
27 Στείλαμε, λοιπόν, τον Ιούδα και τον Σίλα, οι οποίοι θα σας πουν τα ίδια από το στόμα.
28 Διότι φάνηκε καλό στο Άγιο Πνεύμα και σε εμάς, να μην σας βάλουμε μεγαλύτερο βάρος από αυτά τα απαραίτητα.
29 Να απέχετε από τα φαγητά που προσφέρονται στα είδωλα, και από αίμα, και από στραγγαλισμένα, και από πορνεία· από τα οποία, αν φυλάξετε τον εαυτό σας, θα κάνετε καλά. Να τα πάτε καλά.
30 Όταν λοιπόν απολύθηκαν, ήρθαν στην Αντιόχεια· και αφού συγκέντρωσαν το πλήθος, παρέδωσαν την επιστολή.
31 Τα οποία, αφού διάβασαν, χάρηκαν για την παρηγοριά.
32 Και ο Ιούδας και ο Σίλας, όντας και οι ίδιοι προφήτες, παρότρυνε τους αδελφούς με πολλά λόγια και τους επιβεβαίωσαν.
33 Και αφού παρέμειναν εκεί, αφέθηκαν εν ειρήνη από τους αδελφούς στους αποστόλους.
34 Παρ' όλα αυτά, ο Σίλας ευχαρίστησε να μένει ακόμα εκεί.
35 Και ο Παύλος και ο Βαρνάβας συνέχισαν στην Αντιόχεια, διδάσκοντας και κηρύττοντας τον λόγο του Κυρίου, μαζί με πολλούς άλλους επίσης.
36 Και μερικές μέρες αφού ο Παύλος είπε στον Βαρνάβα, ας πάμε πάλι και ας επισκεφτούμε τους αδελφούς μας σε κάθε πόλη όπου έχουμε κηρύξει τον λόγο του Κυρίου, και ας δούμε πώς κάνουν.
37 Και ο Βαρνάβας αποφάσισε να πάρουν μαζί τους τον Ιωάννη, του οποίου το επώνυμο ήταν Μάρκος.
38 Ο Παύλος όμως δεν θεώρησε καλό να τον πάρει μαζί τους, που έφυγε από την Παμφυλία απ' αυτούς και δεν πήγε μαζί τους στο έργο.
39 Και η διαμάχη ήταν τόσο έντονη ανάμεσά τους, ώστε αποχωρίστηκαν ο ένας από τον άλλο· και έτσι ο Βαρνάβας πήρε τον Μάρκο και έπλευσε στην Κύπρο.
40 Και ο Παύλος διάλεξε τον Σίλα, και αναχώρησε, συστημένος από τους αδελφούς στη χάρη του Θεού.
41 Και πέρασε από τη Συρία και την Κιλικία, επιβεβαιώνοντας τις εκκλησίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Τότε ήρθε στη Δέρβη και στη Λύστρα· και ιδού, ένας μαθητής ήταν εκεί, ονόματι Τιμόθεος, γιος κάποιας γυναίκας, η οποία ήταν Ιουδαία, και πίστεψε. αλλά ο πατέρας του ήταν Έλληνας:
2 Το οποίο αναφέρθηκε καλά από τους αδελφούς που ήταν στα Λύστρα και στο Ικόνιο.
3 Θα έπρεπε ο Παύλος να πάει μαζί του. και τον πήραν και τον περιτομήσαν εξαιτίας των Ιουδαίων που βρίσκονταν σε εκείνα τα μέρη· επειδή ήξεραν όλα ότι ο πατέρας του ήταν Έλληνας.
4 Και καθώς περνούσαν μέσα από τις πόλεις, τους παρέδωσαν τα διατάγματα για να τηρήσουν, που είχαν διαταχθεί από τους αποστόλους και τους πρεσβυτέρους που ήταν στην Ιερουσαλήμ.
5 Και έτσι εδραιώθηκαν οι εκκλησίες στην πίστη, και αυξάνονταν καθημερινά σε αριθμό.
6 Και αφού είχαν περάσει σε όλη τη Φρυγία και την περιοχή της Γαλατίας, και τους απαγόρευσε από το Άγιο Πνεύμα να κηρύξουν τον λόγο στην Ασία,
7 Αφού ήρθαν στη Μυσία, προσπάθησαν να πάνε στη Βιθυνία· αλλά το Πνεύμα δεν τους άφησε.
8 Και περνώντας από τη Μυσία κατέβηκαν στην Τρωάδα.
9 Και φάνηκε όραμα στον Παύλο τη νύχτα. Εκεί στάθηκε ένας Μακεδόνας και τον προσευχόταν, λέγοντας: Έλα στη Μακεδονία και βοήθησέ μας.
10 Και αφού είδε το όραμα, αμέσως προσπαθήσαμε να πάμε στη Μακεδονία, μαζεύοντας με βεβαιότητα ότι ο Κύριος μας είχε καλέσει για να κηρύξουμε το ευαγγέλιο σε αυτούς.
11 Γι' αυτό λύσαμε από την Τρωάδα, φτάσαμε με ευθεία πορεία στη Σαμοθράκη και την επόμενη μέρα στη Νεάπολη.
12 Και από εκεί στους Φίλιππους, που είναι η κύρια πόλη εκείνης της περιοχής της Μακεδονίας, και αποικία· και ήμασταν σε αυτήν την πόλη για ορισμένες ημέρες.
13 Και το Σάββατο βγήκαμε έξω από την πόλη δίπλα σε ένα ποτάμι, όπου συνηθιζόταν να γίνεται προσευχή. και καθίσαμε και μιλήσαμε στις γυναίκες που κατέφυγαν εκεί.
14 Και μια γυναίκα που ονομαζόταν Λυδία, πωλήτρια πορφύρας, από την πόλη των Θυατείρων, που λάτρευε τον Θεό, μας άκουσε· της οποίας ο Κύριος άνοιξε την καρδιά, ώστε να προσέχει τα λεγόμενα του Παύλου.
15 Και όταν βαφτίστηκε αυτή και το σπιτικό της, μας παρακάλεσε, λέγοντας: Αν με κρίνατε πιστό στον Κύριο, ελάτε στο σπίτι μου και μείνετε εκεί. Και μας περιόρισε.
16 Και καθώς πήγαμε για προσευχή, μας συνάντησε μια κοπέλα με μαντικό πνεύμα, που απέφερε πολύ κέρδος στους κυρίους της λέγοντας:
17 Αυτός ακολούθησε τον Παύλο και εμάς, και έκραξε, λέγοντας: Αυτοί οι άνθρωποι είναι δούλοι του υψίστου Θεού, που μας δείχνουν τον δρόμο της σωτηρίας.
18 Και αυτό έκανε πολλές μέρες. Αλλά ο Παύλος, στεναχωρημένος, γύρισε και είπε στο πνεύμα, σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις από αυτήν. Και βγήκε την ίδια ώρα.
19 Και όταν οι κύριοί της είδαν ότι η ελπίδα των κερδών τους είχε χαθεί, έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους τράβηξαν στην αγορά, στους άρχοντες·
20 Και τους έφερε στους δικαστές, λέγοντας: Αυτοί οι άνδρες, Ιουδαίοι, ταράζουν πολύ την πόλη μας,
21 Και διδάξτε έθιμα, που δεν επιτρέπεται να λαμβάνουμε, ούτε να τηρούμε, επειδή είμαστε Ρωμαίοι.
22 Και το πλήθος σηκώθηκε μαζί εναντίον τους· και οι δικαστές έσχισαν τα ρούχα τους και πρόσταξαν να τους χτυπήσουν.
23 Και αφού τους χτύπησαν πολλά, τους έριξαν στη φυλακή, αναθέτοντας στον δεσμοφύλακα να τους φυλάξει με ασφάλεια.
24 Οι οποίοι, αφού έλαβαν τέτοια κατηγορία, τους έσπρωξαν στην εσωτερική φυλακή και έβαλαν τα πόδια τους να σφίξουν στα κοντάρια.
25 Και τα μεσάνυχτα ο Παύλος και ο Σίλας προσευχήθηκαν, και έψαλλαν δοξολογίες στον Θεό· και οι φυλακισμένοι τους άκουσαν.

26 Και ξαφνικά έγινε σεισμός μεγάλος, ώστε τα θεμέλια της φυλακής κλονίστηκαν· και αμέσως άνοιξαν όλες οι πόρτες, και λύθηκαν τα δεσμά του καθενός.
27 Και ο φύλακας της φυλακής ξύπνησε από τον ύπνο του, και βλέποντας τις πόρτες της φυλακής ανοιχτές, έβγαλε το σπαθί του και θα είχε αυτοκτονήσει, νομίζοντας ότι οι κρατούμενοι είχαν τραπεί σε φυγή.
28 Ο Παύλος όμως φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μη βλάπτεις τον εαυτό σου· γιατί είμαστε όλοι εδώ.
29 Τότε φώναξε ένα φως, και μπήκε μέσα, και ήρθε τρέμοντας, και έπεσε μπροστά στον Παύλο και στον Σίλα,
30 Και τους έβγαλε έξω και είπε: Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;
31 Και είπαν: Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς εσύ και το σπίτι σου.
32 Και του είπαν τον λόγο του Κυρίου και σε όλους όσους ήταν στο σπίτι του.
33 Και τους πήρε την ίδια ώρα της νύχτας, και τους έπλυνε τις λωρίδες. και βαφτίστηκε, αυτός και όλοι οι δικοί του, αμέσως.
34 Και αφού τους έφερε στο σπίτι του, τους έβαλε φαγητό και χάρηκε, πιστεύοντας στον Θεό με όλο το σπίτι του.
35 Και όταν ξημέρωσε, οι δικαστές έστειλαν τους υπηρέτες, λέγοντας: Αφήστε αυτούς τους άνδρες να φύγουν.
36 Και ο φύλακας της φυλακής είπε στον Παύλο: Οι δικαστές έστειλαν να σε αφήσουν να φύγεις· τώρα, λοιπόν, φύγε και πήγαινε με ειρήνη.
37 Ο Παύλος όμως τους είπε: Μας χτύπησαν φανερά ακαταδίκους, Ρωμαίους, και μας έβαλαν στη φυλακή. και τώρα μας διώχνουν κρυφά; όχι αλήθεια? αλλά ας έρθουν μόνοι τους και ας μας βγάλουν έξω.
38 Και οι υπηρέτες είπαν αυτά τα λόγια στους δικαστές· και φοβήθηκαν, όταν άκουσαν ότι ήταν Ρωμαίοι.
39 Και ήρθαν και τους παρακάλεσαν, και τους έβγαλαν έξω, και τους ζήτησαν να φύγουν από την πόλη.
40 Και βγήκαν από τη φυλακή, και μπήκαν στο σπίτι της Λυδίας· και αφού είδαν τους αδελφούς, τους παρηγόρησαν και αναχώρησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Και αφού πέρασαν από την Αμφίπολη και την Απολλωνία, ήρθαν στη Θεσσαλονίκη, όπου ήταν μια συναγωγή των Ιουδαίων.
2 Και ο Παύλος, όπως ήταν ο τρόπος του, μπήκε κοντά τους, και τρία σάββατα συζητούσε μαζί τους από τις γραφές,
3 Ανοίγοντας και ισχυριζόμενοι, ότι ο Χριστός πρέπει να έχει υποφέρει και να έχει αναστηθεί από τους νεκρούς. και ότι αυτός ο Ιησούς, που σας κηρύττω, είναι ο Χριστός.
4 Και μερικοί από αυτούς πίστεψαν και συνεννοήθηκαν με τον Παύλο και τον Σίλα. και των ευσεβών Ελλήνων μεγάλο πλήθος, και των αρχηγών όχι λίγες.
5 Οι Ιουδαίοι, όμως, που δεν πίστεψαν, φθονώντας, πήραν μαζί τους μερικούς πρόστυχους ανθρώπους του κατώτερου είδους, και συγκέντρωσαν λόχο, και ξεσήκωσαν όλη την πόλη σε σάλο, και επιτέθηκαν στο σπίτι του Ιάσονα, και ζήτησαν να τους βγάλουν έξω στο λαό.
6 Και όταν δεν τους βρήκαν, τράβηξαν τον Ιάσονα και μερικούς αδελφούς στους άρχοντες της πόλης, φωνάζοντας: Αυτοί που ανέτρεψαν τον κόσμο ήρθαν και εδώ.
7 Τους οποίους έλαβε ο Ιάσονας· και όλοι αυτοί κάνουν αντίθετα με τα διατάγματα του Καίσαρα, λέγοντας ότι υπάρχει άλλος βασιλιάς, ένας Ιησούς.
8 Και συντάραξαν τον λαό και τους άρχοντες της πόλης, όταν άκουσαν αυτά τα πράγματα.
9 Και αφού πήραν την ασφάλεια του Ιάσονα και του άλλου, τους άφησαν να φύγουν.
10 Και οι αδελφοί έστειλαν αμέσως τον Παύλο και τον Σίλα τη νύχτα στη Βέροια· οι οποίοι ήρθαν εκεί πήγαν στη συναγωγή των Ιουδαίων.
11 Αυτοί ήταν πιο ευγενείς από εκείνους στη Θεσσαλονίκη, επειδή έλαβαν τον λόγο με όλη την ετοιμότητα του νου, και έψαχναν τις γραφές καθημερινά, αν ήταν έτσι αυτά τα πράγματα.
12 Γι' αυτό πολλοί από αυτούς πίστεψαν. επίσης των αξιότιμων γυναικών που ήταν Ελληνίδες, και των ανδρών, όχι λίγοι.
13 Όταν όμως οι Ιουδαίοι της Θεσσαλονίκης έμαθαν ότι ο λόγος του Θεού κηρύχθηκε από τον Παύλο στη Βέροια, ήρθαν και εκεί και ξεσήκωσαν τον λαό.
14 Και τότε αμέσως οι αδελφοί απέστειλαν τον Παύλο για να πάει σαν στη θάλασσα· αλλά ο Σίλας και ο Τιμόθεος έμειναν ακόμα εκεί.
15 Και εκείνοι που οδήγησαν τον Παύλο τον έφεραν στην Αθήνα· και λαμβάνοντας εντολή στον Σίλα και στον Τιμόθεο να έρθουν γρήγορα κοντά του, αναχώρησαν.
16 Και ενώ ο Παύλος τους περίμενε στην Αθήνα, το πνεύμα του ταράχτηκε μέσα του, όταν είδε την πόλη εξ ολοκλήρου παραδομένη στην ειδωλολατρία.
17 Γι' αυτό διαφωνούσε στη συναγωγή με τους Ιουδαίους και με τους ευσεβείς ανθρώπους και στην αγορά καθημερινά με αυτούς που τον συναντούσαν.
18 Τότε τον συνάντησαν ορισμένοι φιλόσοφοι των Επικούρειων και των Στωικών. Και κάποιοι είπαν: Τι θα πει αυτός ο μπαμπάς; Άλλοι, φαίνεται να είναι οργάνων αλλόκοτων θεών· επειδή τους κήρυξε τον Ιησού και την ανάσταση.
19 Και τον πήραν, και τον έφεραν στον Άρειο Πάγο, λέγοντας: Μπορούμε να μάθουμε ποια είναι αυτή η νέα διδασκαλία, για την οποία μιλάς;
20 Διότι φέρνεις ορισμένα παράξενα πράγματα στα αυτιά μας· θα ξέραμε λοιπόν τι σημαίνουν αυτά τα πράγματα.
21 (Γιατί όλοι οι Αθηναίοι και οι ξένοι που βρίσκονταν εκεί δεν περνούσαν τον χρόνο τους με τίποτα άλλο, παρά μόνο για να πουν ή για να ακούσουν κάτι νέο.)
22 Τότε ο Παύλος στάθηκε στη μέση του λόφου του Άρη, και είπε: Άνδρες των Αθηνών, αντιλαμβάνομαι ότι σε όλα είστε πολύ δεισιδαίμονες.
23 Διότι καθώς περνούσα, και είδα τις αφιερώσεις σας, βρήκα ένα θυσιαστήριο με αυτή την επιγραφή, ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΘΕΟ. Αυτόν, λοιπόν, που λατρεύετε από άγνοια, αυτόν σας δηλώνω.
24 Ο Θεός που έφτιαξε τον κόσμο και όλα τα πράγματα μέσα σε αυτόν, επειδή είναι Κύριος του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί σε ναούς φτιαγμένους με το χέρι.
25 Ούτε λατρεύεται με τα χέρια των ανθρώπων, σαν να χρειαζόταν οτιδήποτε, επειδή δίνει σε όλους ζωή και πνοή και όλα τα πράγματα.
26 Και έχει φτιάξει από ένα αίμα όλα τα έθνη των ανθρώπων για να κατοικούν σε όλη την επιφάνεια της γης, και έχει καθορίσει τους προκαθορισμένους χρόνους και τα όρια της κατοίκησής τους.

27 Για να αναζητήσουν τον Κύριο, αν ίσως τον αισθανθούν και τον βρουν, αν και δεν είναι μακριά από τον καθένα μας.
28 Διότι σε αυτόν ζούμε και κινούμαστε και έχουμε την ύπαρξη μας. όπως είπαν και ορισμένοι από τους δικούς σας ποιητές, γιατί είμαστε κι εμείς απόγονοί του.
29 Επειδή λοιπόν είμαστε απόγονοι του Θεού, δεν πρέπει να πιστεύουμε ότι η Θεότητα μοιάζει με χρυσό ή ασήμι ή πέτρα, λαξευμένη από την τέχνη και την ανθρώπινη τεχνική.
30 Και τους χρόνους αυτής της άγνοιας ο Θεός έκλεισε το μάτι. αλλά τώρα διατάζει όλους τους ανθρώπους παντού να μετανοήσουν:
31 Επειδή έχει ορίσει μια ημέρα, κατά την οποία θα κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη από εκείνον τον άνθρωπο που έχει ορίσει. για το οποίο έχει δώσει τη βεβαιότητα σε όλους τους ανθρώπους, καθώς τον ανέστησε από τους νεκρούς.
32 Και όταν άκουσαν για την ανάσταση των νεκρών, μερικοί χλεύασαν· και άλλοι είπαν: Θα σε ακούσουμε ξανά γι' αυτό το θέμα.
33 Και ο Παύλος έφυγε από ανάμεσά τους.
34 Όμως μερικοί άντρες τον προσέκρουσαν και πίστεψαν· μεταξύ των οποίων ήταν ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα που ονομαζόταν Δάμαρις και άλλοι μαζί τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Μετά από αυτά ο Παύλος έφυγε από την Αθήνα και ήρθε στην Κόρινθο.
2 Και βρήκε έναν Ιουδαίο που ονομαζόταν Ακύλα, γεννημένος στον Πόντο, πρόσφατα καταγόμενος από την Ιταλία, με τη γυναίκα του την Πρίσκιλλα. (γιατί ο Κλαύδιος είχε δώσει εντολή σε όλους τους Εβραίους να φύγουν από τη Ρώμη:) και ήρθε κοντά τους.
3 Και επειδή ήταν της ίδιας τέχνης, έμενε μαζί τους και εργαζόταν· επειδή, λόγω του επαγγέλματός τους ήταν σκηνοθέτες.
4 Και συλλογιζόταν στη συναγωγή κάθε Σάββατο, και έπειθε τους Ιουδαίους και τους Έλληνες.
5 Και όταν ο Σίλας και ο Τιμόθεος ήρθαν από τη Μακεδονία, ο Παύλος πιέστηκε από το πνεύμα και μαρτύρησε στους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός.
6 Και όταν εναντιώθηκαν στον εαυτό τους και βλασφημούσαν, κούνησε τα ρούχα του και τους είπε: Το αίμα σας να είναι πάνω στα κεφάλια σας. Είμαι καθαρός: από εδώ και πέρα θα πάω στους εθνικούς.
7 Και έφυγε από εκεί και μπήκε στο σπίτι κάποιου ανθρώπου, που λεγόταν Ιούστος, που λάτρευε τον Θεό, του οποίου το σπίτι ένωνε σκληρά με τη συναγωγή.
8 Και ο Κρίσπος, ο αρχηγός της συναγωγής, πίστεψε στον Κύριο με όλο το σπίτι του. και πολλοί από τους Κορίνθιους ακούοντες πίστεψαν και βαπτίστηκαν.
9 Τότε μίλησε ο Κύριος στον Παύλο τη νύχτα με όραμα: Μη φοβάσαι, αλλά μίλα και μη σιωπάς.
10 Διότι είμαι μαζί σου, και κανένας δεν θα σε βλάψει· γιατί έχω πολύ κόσμο σε αυτή την πόλη.
11 Και παρέμεινε εκεί ένα χρόνο και έξι μήνες, διδάσκοντας τον λόγο του Θεού ανάμεσά τους.
12 Και όταν ο Γάλλιος ήταν αντιπρόεδρος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι ξεσηκώθηκαν ομόφωνα εναντίον του Παύλου και τον έφεραν στο δικαστήριο,
13 Λέγοντας: Αυτός ο άνθρωπος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύουν τον Θεό αντίθετα με το νόμο.
14 Και όταν ο Παύλος ήταν έτοιμος να ανοίξει το στόμα του, ο Γάλλιο είπε στους Ιουδαίους: Αν επρόκειτο για άδικη ή κακή βωμολοχία, εσείς Ιουδαίοι, θα ήθελα να σας αντέξω.
15 Αλλά αν είναι θέμα λέξεων και ονομάτων και του νόμου σας, κοιτάξτε το. γιατί δεν θα είμαι κριτής για τέτοια θέματα.
16 Και τους έδιωξε από τη δικαστική έδρα.
17 Τότε όλοι οι Έλληνες πήραν τον Σωσθένη, τον αρχιάρχοντα της συναγωγής, και τον χτύπησαν μπροστά στο δικαστήριο. Και ο Γκάλιο δεν νοιαζόταν για τίποτα από αυτά.
18 Και ο Παύλος μετά από αυτό έμεινε εκεί για αρκετή ώρα, και πήρε άδεια από τους αδελφούς και έπλευσε από εκεί στη Συρία, και μαζί του η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας. έχοντας κουρέψει το κεφάλι του στην Κενχρέα: γιατί είχε όρκο.
19 Και ήρθε στην Έφεσο, και τους άφησε εκεί· αλλά ο ίδιος μπήκε στη συναγωγή και συζητούσε με τους Ιουδαίους.
20 Όταν του ζήτησαν να μείνει περισσότερο μαζί τους, δεν συμφώνησε.
21 Αλλά τους αποχαιρέτησε, λέγοντας: Πρέπει οπωσδήποτε να κρατήσω αυτή τη γιορτή που έρχεται στην Ιερουσαλήμ· αλλά θα επιστρέψω ξανά σε εσάς, αν θέλει ο Θεός. Και απέπλευσε από την Έφεσο.
22 Και αφού κατέβηκε στην Καισάρεια, και ανέβηκε και χαιρέτησε την εκκλησία, κατέβηκε στην Αντιόχεια.
23 Και αφού πέρασε λίγο καιρό εκεί, αναχώρησε και πέρασε κατά σειρά όλη τη χώρα της Γαλατίας και της Φρυγίας, ενισχύοντας όλους τους μαθητές.
24 Και κάποιος Ιουδαίος, ονόματι Απόλλωνας, γεννημένος στην Αλεξάνδρεια, άνθρωπος καλλίφωνος και δυνατός στις γραφές, ήρθε στην Έφεσο.
25 Αυτός ο άνθρωπος διδάχτηκε την οδό του Κυρίου. και ένθερμος στο πνεύμα, μιλούσε και δίδασκε με επιμέλεια τα του Κυρίου, γνωρίζοντας μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη.
26 Και άρχισε να μιλά με θάρρος στη συναγωγή· τον οποίο, όταν τον άκουσαν ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, τον πήραν κοντά τους και του εξήγησαν καλύτερα τον δρόμο του Θεού.
27 Και όταν ήθελε να περάσει στην Αχαΐα, έγραψαν οι αδελφοί παρακαλώντας τους μαθητές να τον δεχτούν· ο οποίος, όταν ήρθε, βοήθησε πολύ αυτούς που είχαν πιστέψει μέσω της χάρης.
28 Διότι έπεισε δυνατά τους Ιουδαίους, και αυτό δημόσια, δείχνοντας με τις γραφές ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Και όταν ο Απόλλωνας ήταν στην Κόρινθο, ο Παύλος, αφού πέρασε από τα πάνω παράλια, ήρθε στην Έφεσο· και βρίσκοντας μερικούς μαθητές,
2 Τους είπε: Λάβατε το Άγιο Πνεύμα από τότε που πιστέψατε; Και του είπαν: Δεν έχουμε ακούσει αν υπάρχει Άγιο Πνεύμα.

3 Και τους είπε: Σε τι λοιπόν βαφτιστήκατε; Και είπαν, για το βάπτισμα του Ιωάννη.
4 Τότε είπε ο Παύλος, ο Ιωάννης βάπτισε αληθώς με το βάπτισμα της μετανοίας, λέγοντας στο λαό, να πιστέψουν σε αυτόν που θα έρθει μετά από αυτόν, δηλαδή στον Χριστό Ιησού.
5 Όταν το άκουσαν αυτό, βαφτίστηκαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού.
6 Και όταν ο Παύλος έβαλε τα χέρια του επάνω τους, το Άγιο Πνεύμα ήρθε επάνω τους. και μιλούσαν με γλώσσες και προφήτευαν.
7 Και όλοι οι άνδρες ήταν περίπου δώδεκα.
8 Και μπήκε στη συναγωγή, και μιλούσε με θάρρος για τρεις μήνες, διαφωνώντας και πείθοντας τα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού.
9 Όταν όμως οι δύτες σκληρύνθηκαν, και δεν πίστεψαν, αλλά μίλησαν άσχημα για αυτόν τον τρόπο μπροστά στο πλήθος, έφυγε από αυτούς και χώρισε τους μαθητές, διαφωνώντας καθημερινά στη σχολή ενός Τύραννου.
10 Και αυτό συνεχίστηκε σε διάστημα δύο ετών. ώστε όλοι όσοι κατοικούσαν στην Ασία άκουσαν τον λόγο του Κυρίου Ιησού, Ιουδαίοι και Έλληνες.
11 Και ο Θεός έκανε ιδιαίτερα θαύματα με τα χέρια του Παύλου:
12 Έτσι, από το σώμα του έφερναν στους άρρωστους μαντήλια ή ποδιές, και οι αρρώστιες έφευγαν από αυτούς, και τα πονηρά πνεύματα έβγαιναν από αυτούς.
13 Τότε μερικοί από τους αλήτες Ιουδαίους, εξορκιστές, ανέλαβαν να καλέσουν πάνω σε αυτούς που είχαν πονηρά πνεύματα το όνομα του Κυρίου Ιησού, λέγοντας: Σας προσκυνάμε στον Ιησού, τον οποίο κηρύττει ο Παύλος.
14 Και υπήρξαν επτά γιοι ενός Σκήβα, Ιουδαίο, και αρχηγού των ιερέων, που το έκαναν.
15 Και το πονηρό πνεύμα αποκρίθηκε και είπε: Τον Ιησού τον ξέρω, και τον Παύλο τον ξέρω. αλλά ποιος είσαι;
16 Και ο άνθρωπος μέσα στον οποίο ήταν το πονηρό πνεύμα πήδηξε πάνω τους, και τους νίκησε, και τους κυρίευσε, ώστε τράπηκαν σε φυγή από εκείνο το σπίτι γυμνοί και τραυματισμένοι.
17 Και αυτό ήταν γνωστό σε όλους τους Ιουδαίους και τους Έλληνες που κατοικούσαν επίσης στην Έφεσο. και έπεσε σε όλους τους φόβους, και το όνομα του Κυρίου Ιησού μεγάλωσε.
18 Και πολλοί που πίστεψαν ήρθαν, και ομολόγησαν, και ανέφεραν τα έργα τους.
19 Πολλοί από αυτούς που χρησιμοποιούσαν περίεργες τέχνες έφεραν μαζί τα βιβλία τους και τα έκαψαν μπροστά σε όλους· και μέτρησαν την τιμή τους και βρήκαν πενήντα χιλιάδες αργύρια.
20 Έτσι μεγάλωσε δυνατά ο λόγος του Θεού και επικράτησε.
21 Αφού τελείωσαν αυτά, ο Παύλος σκόπευε στο πνεύμα, αφού πέρασε από τη Μακεδονία και την Αχαΐα, να πάει στην Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Αφού είμαι εκεί, πρέπει να δω και τη Ρώμη.
22 Έστειλε λοιπόν στη Μακεδονία δύο από αυτούς που τον υπηρέτησαν, τον Τιμόθεο και τον Έραστο. αλλά ο ίδιος έμεινε στην Ασία για μια σεζόν.
23 Και την ίδια στιγμή δεν έγινε μικρή ταραχή σχετικά με αυτόν τον τρόπο.
24 Διότι κάποιος άνθρωπος, ονόματι Δημήτριος, αργυροχόος, που έφτιαχνε ασημένια ιερά για την Νταϊάνα, δεν απέφερε μικρό κέρδος στους τεχνίτες.
25 Τους οποίους κάλεσε μαζί με τους εργάτες της ίδιας ενασχόλησης και είπε: Κύριοι, γνωρίζετε ότι με αυτήν την τέχνη έχουμε τον πλούτο μας.
26 Επιπλέον, βλέπετε και ακούτε, ότι αυτός ο Παύλος όχι μόνος στην Έφεσο, αλλά σχεδόν σε όλη την Ασία, έπεισε και απέσυρε πολύ κόσμο, λέγοντας ότι δεν είναι θεοί, που είναι φτιαγμένοι με τα χέρια.
27 Ώστε όχι μόνο αυτό το σκάφος μας κινδυνεύει να αφανιστεί. αλλά και να περιφρονηθεί ο ναός της μεγάλης θεάς Νταϊάνας και να καταστραφεί η μεγαλοπρέπειά της, την οποία λατρεύει όλη η Ασία και ο κόσμος.
28 Και όταν άκουσαν αυτά τα λόγια, ήταν γεμάτοι οργή, και φώναξαν λέγοντας: Μεγάλη είναι η Διάνα των Εφεσίων.
29 Και όλη η πόλη γέμισε σύγχυση· και αφού έπιασαν τον Γάιο και τον Αρίσταρχο, άνδρες της Μακεδονίας, συντρόφους του Παύλου στο ταξίδι, όρμησαν ομόφωνα στο θέατρο.
30 Και όταν ο Παύλος ήθελε να εισέλθει στον λαό, οι μαθητές δεν τον άφησαν.
31 Και μερικοί από τον αρχηγό της Ασίας, που ήταν φίλοι του, έστειλαν σε αυτόν, ζητώντας του να μην περιπέτεια στο θέατρο.
32 Άλλοι λοιπόν φώναξαν άλλο και άλλοι άλλο· επειδή η σύναξη ήταν μπερδεμένη. και το μεγαλύτερο μέρος δεν ήξερε γιατί συγκεντρώθηκαν.
33 Και έβγαλαν τον Αλέξανδρο από το πλήθος, και οι Ιουδαίοι τον έβαλαν μπροστά. Και ο Αλέξανδρος έγνεψε με το χέρι και ήθελε να υπερασπιστεί τον λαό.
34 Όταν όμως κατάλαβαν ότι ήταν Εβραίος, όλοι με μια φωνή για διάστημα δύο ωρών φώναξαν: Μεγάλη είναι η Νταϊάνα των Εφεσίων.
35 Και όταν ο δήμαρχος κατευνάσισε τον λαό, είπε, άντρες Εφέσου, ποιος άνθρωπος είναι εκεί που δεν ξέρει πώς η πόλη των Εφεσίων είναι προσκυνητής της μεγάλης θεάς Νταϊάνας και της εικόνας που έπεσε από τον Δία ?
36 Βλέποντας λοιπόν ότι αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να ειπωθούν, πρέπει να σιωπήσετε και να μην κάνετε τίποτα βιαστικά.
37 Διότι φέρατε εδώ αυτούς τους ανθρώπους, που δεν είναι ούτε ληστές εκκλησιών, ούτε βλάσφημοι της θεάς σας.
38 Επομένως, εάν ο Δημήτριος και οι τεχνίτες που είναι μαζί του έχουν υπόθεση εναντίον οποιουδήποτε, ο νόμος είναι ανοιχτός και υπάρχουν βουλευτές· ας αλληλοκατηγορούνται.
39 Αλλά αν ρωτήσετε κάτι σχετικά με άλλα θέματα, θα αποφασιστεί σε μια νόμιμη συνέλευση.
40 Διότι κινδυνεύουμε να μας αμφισβητήσουν για τη σημερινή αναταραχή, δεν υπάρχει λόγος για να δώσουμε λόγο για αυτή τη συρροή.
41 Και αφού μίλησε έτσι, απέλυσε τη σύναξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Και αφού έπαυσε ο σάλος, ο Παύλος κάλεσε κοντά του τους μαθητές, και τους αγκάλιασε και αναχώρησε για να πάει στη Μακεδονία.
2 Και αφού πέρασε εκείνα τα μέρη, και τους παρότρυνε πολύ, ήρθε στην Ελλάδα,

3 Και έμεινε εκεί τρεις μήνες. Και όταν οι Ιουδαίοι τον περίμεναν, καθώς επρόκειτο να πλεύσει στη Συρία, σκόπευε να επιστρέψει μέσω της Μακεδονίας.
4 Και εκεί τον συνόδευσε στην Ασία ο Σώπατρος από τη Βεραία. και των Θεσσαλονικέων, ο Αρίσταρχος και ο Σεκούνδος. και Γάιος της Δέρβης, και Τιμόθεος· και της Ασίας ο Τυχικός και ο Τρόφιμος.
5 Αυτοί που προπορεύονταν παρέμειναν για μας στην Τρωάδα.
6 Και αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τις ημέρες των αζύμων, και ήρθαμε σ' αυτούς στην Τρωάδα σε πέντε ημέρες. όπου μείναμε επτά ημέρες.
7 Και την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, όταν οι μαθητές συνήλθαν για να σπάσουν το ψωμί, ο Παύλος τους κήρυξε, έτοιμος να αναχωρήσει την επόμενη. και συνέχισε την ομιλία του μέχρι τα μεσάνυχτα.
8 Και υπήρχαν πολλά φώτα στον επάνω θάλαμο, όπου ήταν συγκεντρωμένοι.
9 Και καθόταν σε ένα παράθυρο κάποιος νέος, ονόματι Εύτυχος, κοιμισμένος σε βαθύ ύπνο· και καθώς ο Παύλος κήρυττε πολύ, βυθίστηκε στον ύπνο, και έπεσε από το τρίτο πατάρι και τον ανέλαβαν νεκρό.
10 Και ο Παύλος κατέβηκε, έπεσε πάνω του, και αγκάλιασε τον είπε: Μην ταράζεστε. γιατί η ζωή του είναι μέσα του.
11 Όταν, λοιπόν, ανέβηκε πάλι, και έσπασε ψωμί, και έφαγε, και μίλησε πολύ, μέχρι το ξημέρωμα, και έφυγε.
12 Και έφεραν τον νεαρό ζωντανό, και δεν παρηγορήθηκαν λίγο.
13 Και προηγηθήκαμε προς το πλοίο, και πλεύσαμε προς την Άσσο, με σκοπό να πάρουμε τον Παύλο· επειδή, έτσι είχε ορίσει, έχοντας τον εαυτό του να ανέβει.
14 Και όταν μας συνάντησε στην Άσσο, τον πήραμε μέσα και ήρθαμε στη Μιτυλήνη.
15 Και πλεύσαμε από εκεί, και φτάσαμε την επόμενη μέρα κατά της Χίου. Και την επόμενη μέρα φτάσαμε στη Σάμο και μείναμε στο Τρογύλλιο. και την επομένη ήρθαμε στη Μίλητο.
16 Διότι ο Παύλος είχε αποφασίσει να πλεύσει στην Έφεσο, επειδή δεν θα περνούσε τον καιρό στην Ασία· επειδή, έσπευσε, αν ήταν δυνατόν, να είναι στην Ιερουσαλήμ την ημέρα της Πεντηκοστής.
17 Και από τη Μίλητο έστειλε στην Έφεσο, και κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας.
18 Και όταν ήρθαν σε αυτόν, τους είπε: Ξέρετε, από την πρώτη μέρα που ήρθα στην Ασία, πώς ήμουν μαζί σας όλες τις εποχές·
19 Υπηρετώντας τον Κύριο με κάθε ταπείνωση του νου, και με πολλά δάκρυα και πειρασμούς, που με έπεσαν από την παραμονή των Ιουδαίων.
20 Και πώς δεν κράτησα τίποτε που ήταν ωφέλιμο για εσάς, αλλά σας έδειξα και σας δίδαξα δημόσια και από σπίτι σε σπίτι,
21 Μαρτυρώντας και στους Ιουδαίους και στους Έλληνες, μετάνοια προς τον Θεό και πίστη στον Κύριό μας Ιησού Χριστό.
22 Και τώρα, ιδού, πηγαίνω δεμένος στο πνεύμα στην Ιερουσαλήμ, χωρίς να γνωρίζω τα πράγματα που θα με συμβούν εκεί:
23 Εκτός από το ότι το Άγιο Πνεύμα μαρτυρεί σε κάθε πόλη, λέγοντας ότι δεσμοί και θλίψεις με μένουν.
24 Αλλά τίποτε από αυτά δεν με συγκινεί, ούτε θεωρώ τη ζωή μου αγαπητή στον εαυτό μου, για να τελειώσω την πορεία μου με χαρά, και τη διακονία, που έλαβα από τον Κύριο Ιησού, για να καταθέσω μαρτυρία για το ευαγγέλιο της χάρης του Θεού .
25 Και τώρα, ιδού, ξέρω ότι όλοι εσείς, ανάμεσα στους οποίους έχω πάει κηρύττοντας τη βασιλεία του Θεού, δεν θα βλέπετε πια το πρόσωπό μου.
26 Γι' αυτό σας παίρνω να καταγράψετε αυτήν την ημέρα, ότι είμαι καθαρός από το αίμα όλων των ανθρώπων.
27 Διότι δεν απέφυγα να σας ανακοινώσω όλη τη συμβουλή του Θεού.
28 Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και σε όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Άγιο Πνεύμα σας έκανε επισκόπους, για να τρέφετε την εκκλησία του Θεού, την οποία αγόρασε με το αίμα του.
29 Διότι το γνωρίζω αυτό, ότι μετά την αναχώρησή μου θα εισέλθουν ανάμεσά σας θλιβεροί λύκοι, χωρίς να γλυτώνουν το κοπάδι.
30 Και από τον εαυτό σας θα ξεσηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν διεστραμμένα, για να τραβήξουν πίσω τους μαθητές.
31 Γι’ αυτό να προσέχετε, και να θυμάστε, ότι μέσα σε τρία χρόνια δεν έπαψα να προειδοποιώ κάθε νύχτα και μέρα με δάκρυα.
32 Και τώρα, αδελφοί, σας παραδίδω στον Θεό, και στον λόγο της χάρης του, που μπορεί να σας οικοδομήσει και να σας δώσει κληρονομιά ανάμεσα σε όλους τους αγιασμένους.
33 Δεν έχω ποθήσει κανένα ασήμι, ή χρυσάφι ή ενδύματα.
34 Ναι, εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε, ότι αυτά τα χέρια υπηρέτησαν στις ανάγκες μου και σε αυτούς που ήταν μαζί μου.
35 Σας έδειξα τα πάντα, πώς εργαζόμενοι τόσο οφείλετε να υποστηρίζετε τους αδύναμους και να θυμάστε τα λόγια του Κυρίου Ιησού, πώς είπε: Είναι πιο ευλογημένο να δίνεις παρά να παίρνεις.
36 Και αφού μίλησε έτσι, γονάτισε και προσευχήθηκε μαζί τους.
37 Και όλοι έκλαψαν πολύ και έπεσαν στον λαιμό του Παύλου και τον φίλησαν,
38 Θλίβομαι περισσότερο από όλα για τα λόγια που είπε, ότι δεν πρέπει να βλέπουν πια το πρόσωπό του. Και τον συνόδευσαν στο πλοίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 Και συνέβη ώστε, αφού ξεφύγαμε από αυτούς και ξεκινήσαμε, φτάσαμε με ευθεία πορεία στο Coos, και την επόμενη μέρα στη Ρόδο, και από εκεί στα Πάταρα:
2 Και βρίσκοντας ένα πλοίο που έπλεε προς τη Φοινίκη, ανεβήκαμε και ξεκινήσαμε.
3 Και όταν ανακαλύψαμε την Κύπρο, την αφήσαμε στα αριστερά, και πλεύσαμε στη Συρία, και προσγειωθήκαμε στην Τύρο· επειδή, εκεί το πλοίο έπρεπε να ξεφορτώσει το φορτίο της.
4 Και βρίσκοντας μαθητές, μείναμε εκεί επτά ημέρες· ο οποίος είπε στον Παύλο μέσω του Πνεύματος, να μην ανέβει στην Ιερουσαλήμ.
5 Και όταν ολοκληρώσαμε εκείνες τις ημέρες, φύγαμε και πήγαμε. και όλοι μας έφεραν στο δρόμο μας, με γυναίκες

και παιδιά, μέχρι που βγήκαμε από την πόλη· και γονατίσαμε στην ακτή και προσευχηθήκαμε.
6 Και αφού φύγαμε ο ένας από τον άλλον, πήραμε το πλοίο. και επέστρεψαν πάλι σπίτι.
7 Και όταν τελειώσαμε την πορεία μας από την Τύρο, φτάσαμε στην Πτολεμαΐδα, και χαιρετήσαμε τους αδελφούς και μείναμε μαζί τους μια μέρα.
8 Και την επομένη αναχωρήσαμε εμείς οι από την ομάδα του Παύλου και ήρθαμε στην Καισάρεια· και μπήκαμε στο σπίτι του Ευαγγελιστή Φιλίππου, που ήταν ένας από τους επτά. και έμεινε μαζί του.
9 Και ο ίδιος άνθρωπος είχε τέσσερις κόρες, παρθένες, που προφήτευαν.
10 Και καθώς μέναμε εκεί πολλές μέρες, κατέβηκε από την Ιουδαία κάποιος προφήτης, ονόματι Άγαβος.
11 Και όταν ήρθε σε μας, πήρε τη ζώνη του Παύλου, και έδεσε τα χέρια του και τα πόδια του, και είπε: Έτσι λέει το Άγιο Πνεύμα: Έτσι οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ θα δέσουν τον άνθρωπο που έχει αυτή τη ζώνη και θα τον παραδώσουν μέσα τα χέρια των Εθνών.
12 Και όταν τα ακούσαμε αυτά, και εμείς και εκείνοι από εκείνο τον τόπο, τον παρακαλούσαμε να μην ανέβει στην Ιερουσαλήμ.
13 Τότε ο Παύλος αποκρίθηκε: Τι εννοείς να κλαις και να συντρίβεις την καρδιά μου; γιατί είμαι έτοιμος όχι μόνο να δεσμευτώ, αλλά και να πεθάνω στην Ιερουσαλήμ για το όνομα του Κυρίου Ιησού.
14 Και όταν δεν ήθελε να πειστεί, σταματήσαμε, λέγοντας: Γίνεται το θέλημα του Κυρίου.
15 Και μετά από εκείνες τις ημέρες πήραμε τις άμαξές μας και ανεβήκαμε στην Ιερουσαλήμ.
16 Πήγαν μαζί μας και μερικοί από τους μαθητές της Καισαρείας, και έφεραν μαζί τους έναν Μνάσονα από την Κύπρο, έναν παλιό μαθητή, στον οποίο έπρεπε να μείνουμε.
17 Και όταν φτάσαμε στην Ιερουσαλήμ, οι αδελφοί μας δέχτηκαν με χαρά.
18 Και την επομένη ο Παύλος μπήκε μαζί μας στον Ιάκωβο. και ήταν παρόντες όλοι οι μεγάλοι.
19 Και αφού τους χαιρέτησε, είπε ιδιαίτερα όσα ο Θεός είχε κάνει μεταξύ των εθνών με τη διακονία του.
20 Και όταν το άκουσαν, δόξασαν τον Κύριο, και του είπαν: Βλέπεις, αδελφέ, πόσες χιλιάδες είναι οι Ιουδαίοι που πιστεύουν. και είναι όλοι ζηλωτές του νόμου:
21 Και πληροφορήθηκαν για σένα ότι διδάσκεις όλους τους Ιουδαίους που είναι μεταξύ των εθνών να εγκαταλείψουν τον Μωυσή, λέγοντας ότι δεν πρέπει να περιτομούν τα παιδιά τους ούτε να ακολουθούν τα έθιμα.
22 Τι είναι λοιπόν; το πλήθος πρέπει να συγκεντρωθεί: γιατί θα ακούσουν ότι ήρθες.
23 Κάνε λοιπόν αυτό που σου λέμε: Έχουμε τέσσερις άντρες που έχουν όρκο πάνω τους.
24 Πάρε, και εξαγνίσου τον εαυτό σου μαζί τους, και κοίταξε μαζί τους, για να ξυρίσουν τα κεφάλια τους· και όλοι να ξέρουν ότι αυτά, για τα οποία πληροφορήθηκαν για σένα, δεν είναι τίποτα. αλλά και εσύ ο ίδιος να περπατάς με τάξη και να τηρείς τον νόμο.
25 Όσον αφορά τους Εθνικούς που πιστεύουν, έχουμε γράψει και καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι δεν παρατηρούν κάτι τέτοιο, παρά μόνο ότι φυλάσσονται από πράγματα που προσφέρονται στα είδωλα, και από αίμα, και από στραγγαλισμό και από πορνεία.
26 Τότε ο Παύλος πήρε τους άντρες και την επομένη, εξαγνιζόμενος μαζί τους, μπήκε στο ναό, για να δηλώσει την ολοκλήρωση των ημερών του εξαγνισμού, μέχρι να προσφερθεί προσφορά για τον καθένα από αυτούς.
27 Και όταν τελείωσαν οι επτά ημέρες, οι Ιουδαίοι που ήταν από την Ασία, όταν τον είδαν στον ναό, ξεσήκωσαν όλο τον λαό και έβαλαν τα χέρια πάνω του,
28 Φωνάζετε, άνδρες Ισραήλ, βοηθήστε: Αυτός είναι ο άνθρωπος, που διδάσκει όλους τους ανθρώπους παντού ενάντια στον λαό, και τον νόμο, και αυτόν τον τόπο· και έφερε επίσης Έλληνες στο ναό, και μόλυνα αυτόν τον άγιο τόπο.
29 (Επειδή είχαν δει προηγουμένως μαζί του στην πόλη τον Τρόφιμο έναν Εφέσιο, τον οποίο νόμιζαν ότι ο Παύλος είχε φέρει στο ναό).
30 Και όλη η πόλη συγκινήθηκε, και ο λαός έτρεξε μαζί· και πήραν τον Παύλο και τον τράβηξαν έξω από το ναό· και αμέσως έκλεισαν οι πόρτες.
31 Και καθώς επρόκειτο να τον σκοτώσουν, ήρθε η είδηση στον αρχηγό του λόχου, ότι όλη η Ιερουσαλήμ ήταν σε αναστάτωση.
32 Οι οποίοι αμέσως πήραν στρατιώτες και εκατόνταρχους και έτρεξαν κοντά τους· και βλέποντας τον αρχηγό και τους στρατιώτες, έφυγαν να χτυπούν τον Παύλο.
33 Τότε πλησίασε ο αρχηγός, τον πήρε και πρόσταξε να τον δέσουν με δύο αλυσίδες. και ζήτησε ποιος ήταν και τι είχε κάνει.
34 Και άλλοι φώναξαν άλλο, άλλοι άλλο, ανάμεσα στο πλήθος· και όταν δεν μπορούσε να γνωρίζει τη βεβαιότητα για την αναταραχή, πρόσταξε να τον μεταφέρουν στο κάστρο.
35 Και όταν ήρθε στις σκάλες, έτσι έγινε, που τον σήκωσαν οι στρατιώτες για τη βία του λαού.
36 Διότι το πλήθος του λαού ακολουθούσε, φωνάζοντας: Φύγε τον.
37 Και καθώς επρόκειτο να οδηγηθεί ο Παύλος στο κάστρο, είπε στον αρχηγό: Μπορώ να σου μιλήσω; Ποιος είπε, μπορείς να μιλάς ελληνικά;
38 Δεν είσαι εσύ εκείνος ο Αιγύπτιος, που πριν από αυτές τις ημέρες έκανε σάλο, και οδήγησε στην έρημο τέσσερις χιλιάδες άντρες που ήταν δολοφόνοι;
39 Αλλά ο Παύλος είπε: Εγώ είμαι ένας Ιουδαίος της Ταρσού, μιας πόλης της Κιλικίας, πολίτης μιας άγνωστης πόλης· και, σε παρακαλώ, άφησέ με να μιλήσω στον λαό.
40 Και όταν του έδωσε άδεια, ο Παύλος στάθηκε στις σκάλες και έγνεψε με το χέρι στον κόσμο. Και όταν έγινε μεγάλη σιωπή, τους μίλησε στην εβραϊκή γλώσσα, λέγοντας:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1 Άνδρες, αδελφοί και πατέρες, ακούστε την υπεράσπισή μου που σας κάνω τώρα.
2 (Και όταν άκουσαν ότι τους μίλησε στην εβραϊκή γλώσσα, σιώπησαν περισσότερο· και λέει:)
3 Είμαι αληθώς ένας άνθρωπος που είμαι Εβραίος, γεννημένος στην Ταρσό, μια πόλη της Κιλικίας, αλλά μεγάλωσα σε αυτή την πόλη στα πόδια του Γαμαλιήλ, και δίδαξα σύμφωνα με τον τέλειο τρόπο του νόμου των πατέρων, και ήμουν ζηλωτής για Θεέ μου, όπως είστε όλοι σήμερα.

4 Και καταδίωξα με αυτόν τον τρόπο μέχρι θανάτου, δέσμευσα και παρέδιδα στις φυλακές άνδρες και γυναίκες.
5 Όπως και ο αρχιερέας μου δίνει μαρτυρία, και όλη η περιουσία των πρεσβυτέρων· από τους οποίους επίσης έλαβα επιστολές προς τους αδελφούς, και πήγα στη Δαμασκό, για να φέρω τους εκεί δεμένους στην Ιερουσαλήμ, για να τιμωρηθούν.
6 Και συνέβη ώστε, καθώς έκανα το ταξίδι μου, και πλησίαζα στη Δαμασκό γύρω στο μεσημέρι, ξαφνικά έλαμψε από τον ουρανό ένα μεγάλο φως γύρω μου.
7 Και έπεσα στο έδαφος, και άκουσα μια φωνή να μου λέει: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με διώκεις;
8 Και απάντησα: Ποιος είσαι, Κύριε; Και μου είπε: Εγώ είμαι ο Ιησούς ο Ναζωραίος, τον οποίο καταδιώκεις.
9 Και αυτοί που ήταν μαζί μου είδαν πράγματι το φως και φοβήθηκαν. αλλά δεν άκουσαν τη φωνή εκείνου που μου μίλησε.
10 Και είπα: Τι να κάνω, Κύριε; Και ο Κύριος μου είπε: Σήκω και πήγαινε στη Δαμασκό. και εκεί θα σου πουν για όλα όσα σου έχουν οριστεί να κάνεις.
11 Και όταν δεν μπόρεσα να δω για τη δόξα αυτού του φωτός, οδηγούμενος από το χέρι αυτών που ήταν μαζί μου, ήρθα στη Δαμασκό.
12 Και ένας Ανανίας, ένας ευσεβής άνθρωπος σύμφωνα με το νόμο, που είχε καλή αναφορά για όλους τους Ιουδαίους που κατοικούσαν εκεί,
13 Ήρθε προς εμένα, και στάθηκε, και μου είπε: Αδελφέ Σαούλ, άκουσε τα μάτια σου. Και την ίδια ώρα τον κοίταξα.
14 Και είπε: Ο Θεός των πατέρων μας σε διάλεξε, για να γνωρίσεις το θέλημά του, και να δεις αυτόν τον Δίκαιο, και να ακούσεις τη φωνή του στόματός του.
15 Διότι θα είσαι μάρτυρας του σε όλους τους ανθρώπους για όσα είδες και άκουσες.
16 Και τώρα γιατί καθυστερείς; σήκω, και βαπτίσου, και πλύνε τις αμαρτίες σου, επικαλούμενος το όνομα του Κυρίου.
17 Και συνέβη ώστε, όταν επέστρεψα πάλι στην Ιερουσαλήμ, ακόμη και ενώ προσευχόμουν στο ναό, ήμουν σε έκσταση.
18 Και τον είδε να μου λέει: Γρήγορα, και φύγε γρήγορα από την Ιερουσαλήμ· επειδή, δεν θα λάβουν τη μαρτυρία σου για μένα.
19 Και είπα: Κύριε, ξέρουν ότι φυλάκισα και έδειρα σε κάθε συναγωγή αυτούς που πίστεψαν σε σένα.
20 Και όταν χύθηκε το αίμα του μάρτυρά σου Στεφάνου, κι εγώ στεκόμουν κοντά, και συναινούσα στο θάνατό του, και φύλαγα τα ρούχα εκείνων που τον σκότωσαν.
21 Και μου είπε: Φύγε· γιατί θα σε στείλω από εκεί μακριά στους εθνικούς.
22 Και του έδωσαν ακροατήριο σε αυτόν τον λόγο, και μετά ύψωσαν τις φωνές τους, και είπαν: Φύγε από τη γη έναν τέτοιον άνθρωπο· γιατί δεν είναι σωστό να ζήσει.
23 Και καθώς φώναξαν, και πέταξαν τα ρούχα τους, και έριχναν σκόνη στον αέρα,
24 Ο αρχηγός διέταξε να τον φέρουν στο κάστρο και είπε να τον εξετάσουν με μαστίγωση. για να ξέρει γιατί φώναξαν τόσο εναντίον του.
25 Και καθώς τον έδεσαν με λουριά, ο Παύλος είπε στον εκατόνταρχο που ήταν κοντά, είναι νόμιμο να μαστιγώσεις έναν άνθρωπο Ρωμαίο και ακαταδίκητο;
26 Όταν το άκουσε ο εκατόνταρχος, πήγε και είπε στον αρχηγό, λέγοντας: Πρόσεχε τι κάνεις· γιατί αυτός ο άνθρωπος είναι Ρωμαίος.
27 Τότε ήρθε ο αρχηγός και του είπε: Πες μου, είσαι Ρωμαίος; Είπε, Ναι.
28 Και ο αρχηγός απάντησε: Με ένα μεγάλο ποσό απέκτησα αυτή την ελευθερία. Και ο Παύλος είπε: Μα γεννήθηκα ελεύθερος.
29 Και αμέσως απομακρύνθηκαν από αυτόν που έπρεπε να τον εξετάσουν· και φοβήθηκε και ο αρχηγός, αφού κατάλαβε ότι ήταν Ρωμαίος και επειδή τον είχε δέσει.
30 Την επόμενη, επειδή θα ήξερε τη βεβαιότητα για ποιο λόγο κατηγορήθηκε από τους Ιουδαίους, τον έλυσε από τα δεσμά του και πρόσταξε τους αρχιερείς και όλο το συμβούλιο τους να εμφανιστούν, και κατέβασε τον Παύλο και τον έβαλε μπροστά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1 Και ο Παύλος, βλέποντας ένθερμα το συμβούλιο, είπε: Άνδρες και αδελφοί, έζησα με όλη την καλή συνείδηση ενώπιον του Θεού μέχρι σήμερα.
2 Και ο αρχιερέας Ανανίας πρόσταξε αυτούς που ήταν δίπλα του να τον χτυπήσουν στο στόμα.
3 Τότε του είπε ο Παύλος· ο Θεός θα σε χτυπήσει, ασπρισμένος τοίχος· γιατί κάθεσαι να με κρίνεις σύμφωνα με το νόμο και διατάζεις να με χτυπήσουν αντίθετα με το νόμο;
4 Και εκείνοι που ήταν κοντά είπαν: Εσύ υβρίζεις τον αρχιερέα του Θεού;
5 Τότε ο Παύλος είπε: Δεν ξέρω, αδελφοί, ότι αυτός ήταν ο αρχιερέας· επειδή είναι γραμμένο: Δεν θα πεις κακό για τον άρχοντα του λαού σου.
6 Όταν όμως ο Παύλος κατάλαβε ότι το ένα μέρος ήταν Σαδδουκαίοι και το άλλο Φαρισαίοι, φώναξε στο συμβούλιο: Άνδρες και αδελφοί, Φαρισαίος είμαι, γιος Φαρισαίου· της ελπίδας και της ανάστασης των νεκρών καλούμαι. εν λόγω.
7 Και όταν το είπε αυτό, έγινε διχόνοια μεταξύ των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων· και το πλήθος διχάστηκε.
8 Διότι οι Σαδδουκαίοι λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση, ούτε άγγελος, ούτε πνεύμα· αλλά οι Φαρισαίοι ομολογούν και τα δύο.
9 Και έγινε μεγάλη κραυγή· και οι γραμματείς που ήταν από τους Φαρισαίους σηκώθηκαν και μάλωναν, λέγοντας: Δεν βρίσκουμε κακό σε αυτόν τον άνθρωπο· αν όμως του μίλησε πνεύμα ή άγγελος, ας μην πολεμήσουμε Θεός.
10 Και όταν έγινε μεγάλη διχόνοια, ο αρχιπλοίαρχος, φοβούμενος μήπως τον τεμαχίσουν ο Παύλος, διέταξε τους στρατιώτες να κατέβουν και να τον πάρουν με τη βία από ανάμεσά τους και να τον φέρουν στο κάστρο.
11 Και τη νύχτα που ακολούθησε, ο Κύριος στάθηκε δίπλα του και είπε: Να είσαι καλά, Παύλο· επειδή, όπως μαρτύρησες για μένα στην Ιερουσαλήμ, έτσι πρέπει να δώσεις μαρτυρία και στη Ρώμη.
12 Και όταν ξημέρωσε, μερικοί από τους Ιουδαίους συνενώθηκαν και δέθηκαν με κατάρα, λέγοντας ότι δεν θα φάνε ούτε θα πιουν μέχρι να σκοτώσουν τον Παύλο.
13 Και ήταν περισσότεροι από σαράντα που είχαν κάνει αυτή τη συνωμοσία.

14 Και ήρθαν προς τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, και είπαν: Έχουμε δεθεί με μεγάλη κατάρα, ότι δεν θα φάμε τίποτα μέχρι να σκοτώσουμε τον Παύλο.
15 Τώρα λοιπόν εσείς μαζί με το συμβούλιο δηλώνετε στον αρχιπλοίαρχο να σας τον φέρει κάτω αύριο, σαν να θέλετε να ρωτήσετε κάτι πιο τέλειο σχετικά με αυτόν: και εμείς, ή όταν πλησιάσει, είμαστε έτοιμοι να τον σκοτώσουμε.
16 Και όταν ο γιος της αδελφής του Παύλου άκουσε ότι τους παραμονεύουν, πήγε και μπήκε στο κάστρο και το είπε στον Παύλο.
17 Τότε ο Παύλος κάλεσε έναν από τους εκατόνταρχους κοντά του και είπε: Φέρε αυτόν τον νεαρό στον αρχηγό· γιατί έχει κάτι να του πει.
18 Τον πήρε, λοιπόν, και τον έφερε στον αρχηγό, και είπε: Ο Παύλος ο κρατούμενος με κάλεσε κοντά του, και με προσευχήθηκε να φέρω αυτόν τον νεαρό κοντά σου, που έχει κάτι να σου πει.
19 Τότε ο αρχιπλοίαρχος τον έπιασε από το χέρι και πήγε μαζί του ιδιαιτέρως και τον ρώτησε: Τι έχεις να μου πεις;
20 Και είπε: Οι Ιουδαίοι συμφώνησαν να σε επιθυμήσουν να φέρεις τον Παύλο αύριο στο συμβούλιο, σαν να τον ρωτούσαν καλύτερα.
21 Αλλά μην υποκύψεις σε αυτούς· επειδή, τον περιμένουν περισσότεροι από σαράντα άνδρες, οι οποίοι έχουν δεσμευτεί με όρκο ότι δεν θα φάνε ούτε θα πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν· και τώρα είναι έτοιμοι, ψάχνοντας μια υπόσχεση από σένα.
22 Ο αρχηγός, λοιπόν, άφησε τον νεαρό να φύγει, και τον πρόσταξε: Μην πεις σε κανέναν ότι μου τα έδειξες αυτά.
23 Και κάλεσε σ' αυτόν δύο εκατόνταρχους, λέγοντας: Ετοίμασε διακόσιους στρατιώτες να πάνε στην Καισάρεια, και ιππείς εξήντα δέκα, και ακοντιστές διακόσιους, την τρίτη ώρα της νύχτας.
24 Και προμηθεύστε τους θηρία, για να ανεβάσουν τον Παύλο και να τον φέρουν ασφαλή στον Φήλιξ τον κυβερνήτη.
25 Και έγραψε μια επιστολή με αυτόν τον τρόπο:
26 Ο Κλαύδιος Λυσίας προς τον άριστο κυβερνήτη Φήλιξ στέλνει χαιρετισμό.
27 Αυτός ο άνθρωπος συνελήφθη από τους Ιουδαίους, και έπρεπε να σκοτωθεί από αυτούς· τότε ήρθα με στρατό και τον έσωσα, αφού κατάλαβα ότι ήταν Ρωμαίος.
28 Και όταν θα ήξερα την αιτία για την οποία τον κατηγόρησαν, τον έβγαλα στο συμβούλιο τους:
29 Τους οποίους αντιλήφθηκα ότι κατηγορούνται για ζητήματα του νόμου τους, αλλά ότι δεν του επιβλήθηκε τίποτα άξιο θανάτου ή δεσμών.
30 Και όταν μου ανακοίνωσαν ότι οι Ιουδαίοι έβαλαν σε αναμονή τον άνθρωπο, έστειλα αμέσως σε σένα, και έδωσα εντολή και στους κατηγόρους του να πουν μπροστά σου τι είχαν εναντίον του. Αντίο.
31 Τότε οι στρατιώτες, όπως τους πρόσταξαν, πήραν τον Παύλο και τον έφεραν τη νύχτα στην Αντίπατρις.
32 Την επόμενη άφησαν τους ιππείς να πάνε μαζί του και επέστρεψαν στο κάστρο.
33 Ο οποίος, όταν ήρθαν στην Καισάρεια και παρέδωσαν την επιστολή στον κυβερνήτη, παρουσίασε μπροστά του και τον Παύλο.
34 Και όταν ο κυβερνήτης διάβασε την επιστολή, ρώτησε ποια επαρχία ήταν. Και όταν κατάλαβε ότι ήταν Κιλικίας.
35 Θα σε ακούσω, είπε, όταν έρθουν και οι κατήγοροί σου. Και διέταξε να τον φυλάξουν στο δικαστήριο του Ηρώδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1 Και μετά από πέντε ημέρες κατέβηκε ο Αρχιερέας Ανανίας με τους πρεσβυτέρους και με κάποιον ρήτορα που ονομαζόταν Τέρτυλλος, ο οποίος ενημέρωσε τον κυβερνήτη εναντίον του Παύλου.
2 Και όταν τον κάλεσαν, ο Τέρτυλλος άρχισε να τον κατηγορεί, λέγοντας: Βλέποντας ότι από σένα απολαμβάνουμε μεγάλη ησυχία και ότι γίνονται πολύ άξιες πράξεις σε αυτό το έθνος με την πρόνοιά σου,
3 Το δεχόμαστε πάντα, και παντού, ευγενέστατο Φέλιξ, με κάθε ευγνωμοσύνη.
4 Παρά το γεγονός ότι δεν σας κουράζω περισσότερο, σας προσεύχομαι να μας ακούσετε με την επιείκειά σας λίγα λόγια.
5 Διότι βρήκαμε αυτόν τον άνθρωπο έναν λοιπό άνθρωπο και έναν ταραχοποιό ανάμεσα σε όλους τους Ιουδαίους σε όλο τον κόσμο, και αρχηγό της αίρεσης των Ναζωραίων:
6 Ποιος επίσης προχώρησε να βεβηλώσει τον ναό· τον οποίο πήραμε, και θέλαμε να κρίνουμε σύμφωνα με το νόμο μας.
7 Αλλά ο αρχιπλοίαρχος Λυσίας ήρθε επάνω μας και με μεγάλη βία τον πήρε από τα χέρια μας,
8 Διατάζοντας τους κατηγόρους του να έρθουν σε σένα· εξετάζοντας ποιον μπορείς να λάβεις γνώση όλων αυτών των πραγμάτων, για τα οποία τον κατηγορούμε.
9 Και οι Ιουδαίοι συμφώνησαν, λέγοντας ότι έτσι ήταν αυτά.
10 Τότε ο Παύλος, αφού του έγνεψε ο κυβερνήτης να μιλήσει, αποκρίθηκε: Επειδή γνωρίζω ότι ήσουν για πολλά χρόνια κριτής αυτού του έθνους, απαντώ με περισσότερη χαρά για τον εαυτό μου.
11 Διότι για να καταλάβεις, ότι έχουν μείνει μόνο δώδεκα μέρες από τότε που ανέβηκα στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσω.
12 Και δεν με βρήκαν στο ναό να διαφωνώ με κανέναν, ούτε να σηκώνω τον λαό, ούτε στις συναγωγές ούτε στην πόλη.
13 Ούτε μπορούν να αποδείξουν τα πράγματα για τα οποία τώρα με κατηγορούν.
14 Αυτό όμως σε ομολογώ, ότι σύμφωνα με τον τρόπο που αποκαλούν αίρεση, έτσι λατρεύω τον Θεό των πατέρων μου, πιστεύοντας σε όλα όσα είναι γραμμένα στο νόμο και στους προφήτες.
15 Και να έχετε ελπίδα στον Θεό, την οποία επιτρέπουν και οι ίδιοι, ότι θα υπάρξει ανάσταση νεκρών, δικαίων και αδίκων.
16 Και εδώ ασκώ τον εαυτό μου, για να έχω πάντα μια συνείδηση κενή προσβολή προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους.
17 Τώρα μετά από πολλά χρόνια ήρθα να φέρω ελεημοσύνη στο έθνος μου και προσφορές.
18 Τότε μερικοί Ιουδαίοι από την Ασία με βρήκαν εξαγνισμένο στο ναό, ούτε με πλήθος ούτε με ταραχή.
19 Ποιος έπρεπε να είναι εδώ πριν από σένα, και να αντιταχθεί, αν είχαν κάτι εναντίον μου.
20 Αλλιώς ας πουν αυτοί εδώ, αν βρήκαν κάποιο κακό να κάνει σε μένα, ενώ στεκόμουν μπροστά στο συμβούλιο,

21 Εκτός από αυτή τη μία φωνή, που έκραξα όρθιος ανάμεσά τους, Αγγίζοντας την ανάσταση των νεκρών, αμφισβητώ σήμερα από εσάς.
22 Και όταν ο Φήλιξ άκουσε αυτά τα πράγματα, έχοντας καλύτερη γνώση αυτού του τρόπου, τα ανέβαλε, και είπε: Όταν κατέβει ο Λυσίας ο αρχηγός, θα μάθω το πέρασμά σας.
23 Και διέταξε έναν εκατόνταρχο να κρατήσει τον Παύλο, και να τον αφήσει ελεύθερο, και να μην απαγορεύσει σε κανέναν από τους γνωστούς του να διακονεί ή να έρθει κοντά του.
24 Και μετά από μερικές μέρες, όταν ήρθε ο Φήλιξ με τη γυναίκα του τη Δρουσίλλα, που ήταν Εβραία, έστειλε να βρουν τον Παύλο και τον άκουσε για την πίστη στον Χριστό.
25 Και καθώς σκεφτόταν τη δικαιοσύνη, την εγκράτεια και τη μελλοντική κρίση, ο Φήλιξ έτρεμε και αποκρίθηκε: Πήγαινε για αυτή τη φορά. όταν έχω μια βολική εποχή, θα σε καλέσω.
26 Έλπιζε επίσης ότι έπρεπε να του δοθούν χρήματα από τον Παύλο, για να τον λύσει· γι' αυτό τον έστελνε συχνότερα και κοινωνούσε μαζί του.
27 Αλλά μετά από δύο χρόνια ο Πόρκιος Φήστος μπήκε στο δωμάτιο του Φήλιξ· και ο Φήλιξ, θέλοντας να δείξει στους Ιουδαίους ευχαρίστηση, άφησε τον Παύλο δεμένο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

1 Και όταν ήρθε ο Φήστος στην επαρχία, μετά από τρεις ημέρες ανέβηκε από την Καισάρεια στην Ιερουσαλήμ.
2 Τότε ο αρχιερέας και ο αρχηγός των Ιουδαίων τον ενημέρωσαν εναντίον του Παύλου και τον παρακάλεσαν,
3 Και ζήτησε εύνοια εναντίον του, ώστε να τον στείλει στην Ιερουσαλήμ, και να τον σκοτώσει.
4 Ο Φήστος όμως απάντησε, ότι ο Παύλος έπρεπε να κρατηθεί στην Καισάρεια, και ότι ο ίδιος θα αναχωρούσε σε λίγο εκεί.
5 Αυτοί, λοιπόν, είπε εκείνος, όσοι από εσάς είναι σε θέση, ας κατέβουν μαζί μου και ας κατηγορήσουν αυτόν τον άνθρωπο, αν υπάρχει κάποια κακία μέσα του.
6 Και αφού έμεινε ανάμεσά τους πάνω από δέκα ημέρες, κατέβηκε στην Καισάρεια. και την επόμενη μέρα καθισμένος στο έδρανο της κρίσης διέταξε να φέρουν τον Παύλο.
7 Και όταν ήρθε, οι Ιουδαίοι που κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ στάθηκαν τριγύρω, και έκαναν πολλά και βαριά παράπονα εναντίον του Παύλου, τα οποία δεν μπορούσαν να αποδείξουν.
8 Ενώ εκείνος απάντησε για τον εαυτό του: Ούτε κατά του νόμου των Ιουδαίων, ούτε κατά του ναού, ούτε κατά του Καίσαρα, δεν έχω προσβάλει τίποτα απολύτως.
9 Ο Φήστος όμως, θέλοντας να κάνει ευχαρίστηση στους Ιουδαίους, αποκρίθηκε στον Παύλο και είπε: Θέλεις να ανέβεις στην Ιερουσαλήμ και να κριθείς για αυτά μπροστά μου;
10 Τότε ο Παύλος είπε: Στέκομαι στο δικαστήριο του Καίσαρα, όπου πρέπει να κριθώ· στους Ιουδαίους δεν έχω κάνει κακό, όπως πολύ καλά ξέρεις.
11 Διότι, εάν είμαι παραβάτης, ή έχω διαπράξει κάτι άξιο θανάτου, αρνούμαι να μην πεθάνω· αλλά αν δεν υπάρχει τίποτα από αυτά για τα οποία αυτοί με κατηγορούν, κανένας δεν μπορεί να με παραδώσει σε αυτούς. Κάνω έκκληση στον Καίσαρα.
12 Τότε ο Φήστος, όταν συζήτησε με το συμβούλιο, απάντησε: Έκανες έκκληση στον Καίσαρα; στον Καίσαρα θα πας.
13 Και μετά από ορισμένες ημέρες, ο βασιλιάς Αγρίππας και η Βερνίκη ήρθαν στην Καισάρεια για να χαιρετήσουν τον Φήστο.
14 Και όταν έμειναν εκεί πολλές μέρες, ο Φήστος ανήγγειλε την υπόθεση του Παύλου στον βασιλιά, λέγοντας: Υπάρχει κάποιος άνθρωπος που έμεινε με δεσμά από τον Φήλιξ.
15 Για τον οποίο, όταν ήμουν στην Ιερουσαλήμ, με ενημέρωσαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων, θέλοντας να κριθεί εναντίον του.
16 Στους οποίους απάντησα: Δεν είναι ο τρόπος των Ρωμαίων να παραδίδουν κανέναν να πεθάνει, προτού αυτός που κατηγορείται να έχει τους κατηγόρους πρόσωπο με πρόσωπο, και να έχει άδεια να απαντήσει μόνος του για το έγκλημα που του επιβλήθηκε.
17 Γι' αυτό, όταν έφτασαν εδώ, χωρίς καμία καθυστέρηση την επόμενη, κάθισα στο έδρανο της κρίσης και διέταξα να φέρουν έξω τον άνθρωπο.
18 Εναντίον του οποίου, όταν σηκώθηκαν οι κατήγοροι, δεν απήγγειλαν καμία κατηγορία για τέτοια πράγματα όπως πίστευα:
19 Είχαν όμως ορισμένες ερωτήσεις εναντίον του για τη δική τους δεισιδαιμονία, και για έναν Ιησού, που ήταν νεκρός, τον οποίο ο Παύλος ισχυρίστηκε ότι ήταν ζωντανός.
20 Και επειδή αμφέβαλλα για τέτοιου είδους ερωτήσεις, τον ρώτησα αν θα πήγαινε στην Ιερουσαλήμ και θα κριθεί εκεί για αυτά τα πράγματα.
21 Όταν όμως ο Παύλος έκανε έκκληση για να τον επιφυλάξουν στην ακρόαση του Αυγούστου, διέταξα να τον κρατήσουν μέχρι να τον στείλω στον Καίσαρα.
22 Τότε ο Αγρίππας είπε στον Φήστο, θα ακούσω κι εγώ τον άνθρωπο. Αύριο, είπε, θα τον ακούσεις.
23 Και την επομένη, όταν ήλθε ο Αγρίππας, και η Βερνίκη, με μεγαλοπρέπεια, και μπήκε στον τόπο της ακρόασης, μαζί με τους αρχηγούς και τους αρχηγούς της πόλης, με εντολή του Φήστου έφερε έξω τον Παύλο.
24 Και ο Φήστος είπε: Βασιλιά Αγρίππα, και όλοι οι άνθρωποι που είναι εδώ παρόντες μαζί μας, βλέπετε αυτόν τον άνθρωπο, για τον οποίο όλο το πλήθος των Ιουδαίων με έχει αντιμετωπίσει, τόσο στην Ιερουσαλήμ, όσο και εδώ, φωνάζοντας ότι δεν έπρεπε να ζήσει άλλο.
25 Όταν όμως διαπίστωσα ότι δεν είχε κάνει τίποτα άξιο θανάτου, και ότι ο ίδιος προσέφυγε στον Αύγουστο, αποφάσισα να τον στείλω.
26 Για τους οποίους δεν έχω τίποτα σίγουρο να γράψω στον κύριό μου. Γι' αυτό τον έφερα μπροστά σου, και ειδικά μπροστά σου, βασιλιά Αγρίππα, για να έχω κάτι να γράψω μετά από εξέταση.
27 Διότι μου φαίνεται παράλογο να στείλω έναν αιχμάλωτο και όχι μόνο να υποδηλώσω τα εγκλήματα που έγιναν εναντίον του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

1 Τότε ο Αγρίππας είπε στον Παύλο: Σου επιτρέπεται να μιλάς για τον εαυτό σου. Τότε ο Παύλος άπλωσε το χέρι και απάντησε μόνος του:
2 Θεωρώ τον εαυτό μου χαρούμενο, βασιλιά Αγρίππα, γιατί θα απαντήσω από μόνος μου σήμερα ενώπιόν σου αγγίζοντας όλα τα πράγματα για τα οποία κατηγορούμαι από τους Ιουδαίους:
3 Ειδικά επειδή σε ξέρω ότι είσαι ειδικός σε όλα τα έθιμα και τα ερωτήματα που είναι μεταξύ των Ιουδαίων· γι' αυτό σε παρακαλώ να με ακούσεις με υπομονή.
4 Ο τρόπος ζωής μου από τη νεότητά μου, που ήταν αρχικά ανάμεσα στο δικό μου έθνος στην Ιερουσαλήμ, γνωρίζουν όλοι οι Ιουδαίοι.
5 Που με γνώριζαν από την αρχή, αν μαρτυρούσαν, ότι μετά την πιο στενή αίρεση της θρησκείας μας ζούσα Φαρισαίος.
6 Και τώρα στέκομαι και κρίνομαι για την ελπίδα της υπόσχεσης που δόθηκε από τον Θεό στους πατέρες μας:
7 Στην υπόσχεση στην οποία οι δώδεκα φυλές μας, που υπηρετούν αμέσως τον Θεό μέρα και νύχτα, ελπίζουν να έρθουν. Για χάρη της οποίας, βασιλιά Αγρίππα, κατηγορούμαι για τους Ιουδαίους.
8 Γιατί να θεωρηθεί απίστευτο για εσάς ότι ο Θεός θα αναστήσει τους νεκρούς;
9 Πραγματικά σκέφτηκα με τον εαυτό μου, ότι έπρεπε να κάνω πολλά πράγματα αντίθετα με το όνομα του Ιησού από τη Ναζαρέτ.
10 Το οποίο έκανα και στην Ιερουσαλήμ· και πολλούς από τους αγίους έκλεισα στη φυλακή, έχοντας λάβει εξουσία από τους αρχιερείς. και όταν θανατώθηκαν, έδωσα τη φωνή μου εναντίον τους.
11 Και τους τιμωρούσα συχνά σε κάθε συναγωγή, και τους ανάγκασα να βλασφημούν. και όντας υπερβολικά θυμωμένος εναντίον τους, τους καταδίωξα ακόμη και σε ξένες πόλεις.
12 Και καθώς πήγα στη Δαμασκό με εξουσία και εντολή από τους αρχιερείς,
13 Το μεσημέρι, βασιλιά, είδα στο δρόμο ένα φως από τον ουρανό, πάνω από τη λάμψη του ήλιου, να λάμπει γύρω μου και αυτούς που ταξίδευαν μαζί μου.
14 Και όταν πέσαμε όλοι στη γη, άκουσα μια φωνή να μου μιλάει και να λέει στην εβραϊκή γλώσσα: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με διώκεις; είναι δύσκολο για σένα να κλωτσήσεις ενάντια στα τσιμπήματα.
15 Και είπα: Ποιος είσαι, Κύριε; Και είπε: Εγώ είμαι ο Ιησούς τον οποίο καταδιώκεις.
16 Αλλά σήκω, και στάσου στα πόδια σου: γιατί εμφανίστηκα σε σένα για αυτόν τον σκοπό, για να σε κάνω διάκονο και μάρτυρα και για αυτά τα πράγματα που είδες, και για εκείνα στα οποία θα σου φανώ.
17 ελευθερώνοντάς σε από τον λαό και από τους εθνικούς, στους οποίους τώρα σε στέλνω,
18 Να ανοίξουν τα μάτια τους, και να τους γυρίσουν από το σκοτάδι στο φως, και από τη δύναμη του Σατανά στον Θεό, ώστε να λάβουν άφεση αμαρτιών και κληρονομιά μεταξύ αυτών που αγιάζονται με την πίστη που υπάρχει σε μένα.
19 Γι' αυτό, βασιλιά Αγρίππα, δεν ήμουν ανυπάκουος στο ουράνιο όραμα.
20 Αλλά έδειξε πρώτα σε αυτούς από τη Δαμασκό, και στην Ιερουσαλήμ, και σε όλες τις ακτές της Ιουδαίας, και μετά στους Εθνικούς, ότι πρέπει να μετανοήσουν και να στραφούν στον Θεό, και να κάνουν έργα αξιόλογα για μετάνοια.
21 Γι' αυτά με έπιασαν οι Ιουδαίοι στο ναό και πήγαν να με σκοτώσουν.
22 Έχοντας λοιπόν λάβει τη βοήθεια του Θεού, συνεχίζω μέχρι σήμερα, δίνοντας μαρτυρία σε μικρούς και μεγάλους, λέγοντας τίποτα άλλο από αυτά που είπαν οι προφήτες και ο Μωυσής να έρθουν:
23 Να υποφέρει ο Χριστός, και να είναι ο πρώτος που θα αναστηθεί από τους νεκρούς, και θα φανερώσει φως στους ανθρώπους και στους εθνικούς.
24 Και καθώς έλεγε έτσι για τον εαυτό του, ο Φήστος είπε με δυνατή φωνή: Παύλο, είσαι εκτός εαυτού. η πολλή μάθηση σε τρελαίνει.
25 Εκείνος όμως είπε: Δεν είμαι τρελός, ευγενέστατε Φήστο. αλλά πείτε τα λόγια της αλήθειας και της νηφαλιότητας.
26 Διότι ο βασιλιάς τα γνωρίζει αυτά, ενώπιον του οποίου επίσης μιλώ ελεύθερα· επειδή, είμαι πεπεισμένος ότι τίποτα από αυτά δεν είναι κρυφό από αυτόν· γιατί αυτό το πράγμα δεν έγινε σε μια γωνία.
27 Βασιλιά Αγρίππα, πιστεύεις στους προφήτες; Ξέρω ότι πιστεύεις.
28 Τότε ο Αγρίππας είπε στον Παύλο, Σχεδόν με πείθεις να γίνω Χριστιανός.
29 Και ο Παύλος είπε: Θα ήθελα στον Θεό, όχι μόνο εσύ, αλλά και όλοι όσοι με ακούνε σήμερα, να ήσασταν και οι δύο σχεδόν, και εντελώς όπως είμαι, εκτός από αυτά τα δεσμά.
30 Και όταν μίλησε έτσι, σηκώθηκε ο βασιλιάς και ο κυβερνήτης και η Βερνίκη και όσοι κάθονταν μαζί τους.
31 Και όταν απομακρύνθηκαν, μίλησαν μεταξύ τους, λέγοντας: Αυτός δεν κάνει τίποτα άξιο θανάτου ή δεσμών.
32 Τότε ο Αγρίππας είπε στον Φήστο: Αυτός ο άνθρωπος θα είχε απελευθερωθεί, αν δεν είχε προσφύγει στον Καίσαρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

1 Και όταν αποφασίστηκε ότι έπρεπε να πλεύσουμε στην Ιταλία, παρέδωσαν τον Παύλο και μερικούς άλλους αιχμαλώτους σε έναν που ονομαζόταν Ιούλιο, έναν εκατόνταρχο της ομάδας του Αυγούστου.
2 Και μπαίνοντας σε ένα πλοίο του Αδραμύττιου, ξεκινήσαμε, δηλαδή να πλεύσουμε στις ακτές της Ασίας. ένας Αρίσταρχος, Μακεδόνας της Θεσσαλονίκης, είναι μαζί μας.
3 Και την επόμενη μέρα αγγίξαμε τη Σιδώνα. Και ο Ιούλιος παρακάλεσε ευγενικά τον Παύλο και του έδωσε την ελευθερία να πάει στους φίλους του για να ανανεωθεί.
4 Και αφού ξεκινήσαμε από εκεί, πλεύσαμε κάτω από την Κύπρο, επειδή οι άνεμοι ήταν αντίθετοι.
5 Και αφού πλεύσαμε τη θάλασσα της Κιλικίας και της Παμφυλίας, φτάσαμε στα Μύρα, πόλη της Λυκίας.
6 Και εκεί ο εκατόνταρχος βρήκε ένα πλοίο της Αλεξάνδρειας που έπλεε στην Ιταλία. και μας έβαλε εκεί.
7 Και όταν πλεύσαμε αργά πολλές μέρες, και ελάχιστα πλησιάσαμε κατά της Κνίδου, ο άνεμος δεν μας

ταλαιπώρησε, πλεύσαμε κάτω από την Κρήτη, ενάντια στη Σαλμώνη.
8 Και, μόλις το προσπέρασε, έφτασε σε ένα μέρος που ονομάζεται Τα ωραία παράδεισοι. κοντά όπου βρισκόταν η πόλη Λασέα.
9 Και όταν πέρασε πολύς χρόνος, και όταν η ιστιοπλοΐα ήταν πλέον επικίνδυνη, επειδή η νηστεία είχε ήδη παρέλθει, ο Παύλος τους νουθέτησε,
10 Και τους είπε: Κύριοι, αντιλαμβάνομαι ότι αυτό το ταξίδι θα είναι με κακό και μεγάλη ζημιά, όχι μόνο της φορτωτικής και του πλοίου, αλλά και της ζωής μας.
11 Ωστόσο, ο εκατόνταρχος πίστεψε στον πλοίαρχο και τον ιδιοκτήτη του πλοίου, περισσότερο από όσα έλεγε ο Παύλος.
12 Και επειδή το καταφύγιο δεν ήταν ευνοϊκό για τον χειμώνα, οι περισσότεροι συμβουλεύτηκαν να φύγουν και από εκεί, αν με οποιοδήποτε τρόπο μπορούσαν να φτάσουν στη Φοινίκη, και εκεί για να χειμώνα. που είναι καταφύγιο της Κρήτης, και βρίσκεται προς τα νοτιοδυτικά και βορειοδυτικά.
13 Και όταν ο νότιος άνεμος φύσηξε απαλά, νομίζοντας ότι είχαν πετύχει τον σκοπό τους, χάνοντας από εκεί, έπλευσαν κοντά στην Κρήτη.
14 Αλλά μετά από λίγο σηκώθηκε εναντίον του ένας θυελλώδης άνεμος, που ονομαζόταν Ευρωκλυδών.
15 Και όταν το πλοίο πιάστηκε και δεν άντεχε στον άνεμο, την αφήσαμε να οδηγήσει.
16 Και τρέχοντας κάτω από ένα νησί που λέγεται Clauda, είχαμε πολλή δουλειά να έρθουμε με το καράβι:
17 Τις οποίες ανέλαβαν, χρησιμοποίησαν βοήθειες, κάτω από το πλοίο. και, φοβούμενοι μήπως πέσουν στις κινούμενες άμμους, πανιά, και έτσι οδηγήθηκαν.
18 Και όταν μας ταρακουνούσε πάρα πολύ μια τρικυμία, την επόμενη μέρα ελάφρυσαν το πλοίο.
19 Και την τρίτη μέρα πετάξαμε έξω με τα ίδια μας τα χέρια το σκάφος του πλοίου.
20 Και όταν ούτε ήλιος ούτε αστέρια φάνηκαν σε πολλές ημέρες, και δεν μας έπεσε μικρή τρικυμία, τότε αφαιρέθηκε κάθε ελπίδα ότι θα σωθούμε.
21 Αλλά μετά από μακροχρόνια αποχή, ο Παύλος στάθηκε ανάμεσά τους και είπε: Κύριοι, έπρεπε να με ακούσετε και να μην έχετε λυθεί από την Κρήτη και να έχετε κερδίσει αυτή τη ζημιά και την απώλεια.
22 Και τώρα σας προτρέπω να είστε ευδιάθετοι· γιατί δεν θα χαθεί κανένας άνθρωπος ανάμεσά σας, παρά μόνο το πλοίο.
23 Διότι στάθηκε κοντά μου αυτή τη νύχτα ο άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι και τον οποίο υπηρετώ,
24 Λέγοντας, Μη φοβάσαι, Παύλο. πρέπει να οδηγηθείς ενώπιον του Καίσαρα· και ιδού, ο Θεός σου έδωσε όλους εκείνους που πλέουν μαζί σου.
25 Γι' αυτό, κύριοι, να είστε ευδιάθετοι· γιατί πιστεύω στον Θεό, ότι θα γίνει όπως μου είπαν.
26 Ωστόσο, πρέπει να πεταχθούμε σε ένα συγκεκριμένο νησί.
27 Όταν όμως έφτασε η δέκατη τέταρτη νύχτα, καθώς μας πήγαιναν πάνω-κάτω στην Αδρία, περίπου τα μεσάνυχτα οι πλοιοκτήτες θεώρησαν ότι πλησίαζαν σε κάποια χώρα.
28 Και ήχησε, και το βρήκαν είκοσι βαθμοί· και αφού προχώρησαν λίγο παραπέρα, ήχησαν πάλι, και το βρήκαν δεκαπέντε βαθμοί.
29 Τότε φοβούμενοι μήπως πέσαμε πάνω σε βράχους, έριξαν τέσσερις άγκυρες από την πρύμνη και ευχήθηκαν να περάσει η μέρα.
30 Και καθώς οι πλοιοκτήτες επρόκειτο να φύγουν από το πλοίο, αφού κατέβασαν τη βάρκα στη θάλασσα, χρωματισμένα σαν να είχαν ρίξει άγκυρες από το προπορείο,
31 Ο Παύλος είπε στον εκατόνταρχο και στους στρατιώτες: Αν δεν μείνουν αυτοί στο πλοίο, δεν μπορείτε να σωθείτε.
32 Τότε οι στρατιώτες έκοψαν τα σχοινιά της βάρκας και την άφησαν να πέσει.
33 Και ενώ πλησίαζε η μέρα, ο Παύλος τους παρακάλεσε όλους να πάρουν κρέας, λέγοντας: Σήμερα είναι η δέκατη τέταρτη ημέρα που μένατε και συνεχίζετε να νηστεύετε, χωρίς να πάρετε τίποτα.
34 Γι' αυτό σας παρακαλώ να πάρετε λίγο κρέας· γιατί αυτό είναι για την υγεία σας· γιατί δεν θα πέσει ούτε τρίχα από το κεφάλι κανενός από εσάς.
35 Και αφού είπε αυτά, πήρε ψωμί, και ευχαρίστησε τον Θεό ενώπιον όλων αυτών· και αφού το έσπασε, άρχισε να τρώει.
36 Έπειτα ευθυμήθηκαν όλοι και πήραν και κρέας.
37 Και ήμασταν όλοι στο πλοίο διακόσιες εξήντα δεκαέξι ψυχές.
38 Και αφού έφαγαν αρκετά, ελαφρύνανε το πλοίο και πέταξαν το σιτάρι στη θάλασσα.
39 Και όταν ξημέρωσε, δεν γνώρισαν τη γη· αλλά ανακάλυψαν ένα ρυάκι με μια ακτή, στην οποία σκόπευαν, αν ήταν δυνατόν, να χώσουν το πλοίο.
40 Και αφού σήκωσαν τις άγκυρες, αφιέρωσαν τον εαυτό τους στη θάλασσα, και έλυσαν τις ταινίες του πηδαλίου, και σήκωσαν το πανί στον άνεμο, και κατευθύνθηκαν προς την ακτή.
41 Και πέφτοντας σε ένα μέρος όπου συναντώνονταν δύο θάλασσες, προσάραξαν το πλοίο. και το μπροστινό μέρος κόλλησε γρήγορα, και έμεινε ακίνητο, αλλά το πίσω μέρος έσπασε από τη βία των κυμάτων.
42 Και η συμβουλή των στρατιωτών ήταν να σκοτώσουν τους αιχμαλώτους, μήπως κάποιος από αυτούς κολυμπήσει έξω και δραπετεύσει.
43 Αλλά ο εκατόνταρχος, πρόθυμος να σώσει τον Παύλο, τους εμπόδισε από το σκοπό τους. και διέταξε όσοι μπορούσαν να κολυμπήσουν να ριχτούν πρώτα στη θάλασσα και να φτάσουν στη στεριά:
44 Και οι υπόλοιποι, άλλοι σε σανίδες και άλλοι σε σπασμένα κομμάτια του πλοίου. Και έτσι συνέβη, που διέφυγαν όλοι ασφαλείς στη στεριά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

1 Και όταν δραπέτευσαν, τότε ήξεραν ότι το νησί λεγόταν Μελίτα.
2 Και οι βάρβαροι άνθρωποι μας έδειξαν ελάχιστη καλοσύνη: γιατί άναψαν φωτιά, και μας δέχτηκαν όλους, εξαιτίας της παρούσας βροχής και λόγω του κρύου.
3 Και όταν ο Παύλος μάζεψε μια δέσμη με ξύλα και τα έβαλε στη φωτιά, βγήκε μια οχιά από τη ζέστη και δέθηκε στο χέρι του.
4 Και όταν οι βάρβαροι είδαν το δηλητηριώδες θηρίο να κρέμεται στο χέρι του, είπαν μεταξύ τους: Χωρίς αμφιβολία, αυτός ο άνθρωπος είναι δολοφόνος, ο οποίος,

αν και γλίτωσε από τη θάλασσα, η εκδίκηση δεν αφήνει να ζήσει.
5 Και τίναξε το θηρίο στη φωτιά, και δεν ένιωσε κανένα κακό.
6 Ωστόσο, κοίταξαν πότε θα έπρεπε να είχε πρηστεί ή να έπεφτε νεκρός ξαφνικά· αλλά αφού κοίταξαν πολύ, και δεν είδαν να τον πληγώνει, άλλαξαν γνώμη και είπαν ότι ήταν θεός.
7 Στις ίδιες συνοικίες βρίσκονταν οι περιουσίες του αρχηγού του νησιού, που ονομαζόταν Πούπλιος. ο οποίος μας δέχθηκε και μας διέθεσε ευγενικά τρεις μέρες.
8 Και συνέβη ώστε ο πατέρας του Πούπλιου κείτονταν άρρωστος από πυρετό και αιματηρή ροή· στον οποίο εισήλθε ο Παύλος και προσευχήθηκε, και έβαλε τα χέρια του πάνω του και τον θεράπευσε.
9 Όταν λοιπόν έγινε αυτό, ήρθαν και άλλοι που είχαν αρρώστιες στο νησί και γιατρεύτηκαν.
10 Που επίσης μας τίμησε με πολλές τιμές. και όταν φύγαμε, μας φόρτωσαν με όσα ήταν απαραίτητα.
11 Και μετά από τρεις μήνες αναχωρήσαμε με ένα πλοίο της Αλεξάνδρειας, που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί, του οποίου το σήμα ήταν ο Κάστορας και ο Πόλλουξ.
12 Και φτάνοντας στις Συρακούσες, μείναμε εκεί τρεις μέρες.
13 Και από εκεί πήραμε μια πυξίδα και φτάσαμε στο Ρήγιο· και μετά από μια μέρα φύσηξε νότιος άνεμος, και φτάσαμε την επόμενη μέρα στο Puteoli.
14 Όπου βρήκαμε αδελφούς, και ζητήσαμε να μείνουμε μαζί τους επτά ημέρες· και έτσι πήγαμε προς τη Ρώμη.
15 Και από εκεί, όταν οι αδελφοί άκουσαν για εμάς, ήρθαν να μας συναντήσουν μέχρι το φόρουμ των Αππίων και τις τρεις ταβέρνες· τους οποίους, όταν είδε ο Παύλος, ευχαρίστησε τον Θεό και πήρε θάρρος.
16 Και όταν φτάσαμε στη Ρώμη, ο εκατόνταρχος παρέδωσε τους αιχμαλώτους στον αρχηγό της φρουράς· αλλά ο Παύλος αφέθηκε να μείνει μόνος μαζί με έναν στρατιώτη που τον φύλαγε.
17 Και συνέβη ώστε μετά από τρεις ημέρες ο Παύλος κάλεσε μαζί τον αρχηγό των Ιουδαίων· και όταν συνήλθαν, τους είπε: Άνδρες και αδελφοί, αν και δεν έχω διαπράξει τίποτα εναντίον του λαού, ούτε των εθίμων των πατέρων μας. , ωστόσο παρεδόθηκα αιχμάλωτος από την Ιερουσαλήμ στα χέρια των Ρωμαίων.
18 Ο οποίος, όταν με εξέτασαν, θα με άφηνε να φύγω, γιατί δεν υπήρχε αιτία θανάτου μέσα μου.
19 Αλλά όταν οι Ιουδαίοι μίλησαν εναντίον του, αναγκάστηκα να προσφύγω στον Καίσαρα. όχι ότι έπρεπε να κατηγορήσω το έθνος μου.
20 Γι' αυτό, λοιπόν, σε κάλεσα, για να σε δω και να μιλήσω μαζί σου· επειδή, για την ελπίδα του Ισραήλ είμαι δεμένος με αυτήν την αλυσίδα.
21 Και του είπαν: Δεν λάβαμε γράμματα από την Ιουδαία σχετικά με σένα, ούτε κανένας από τους αδελφούς που ήρθαν σε έδειξε ούτε είπε κακό για σένα.
22 Θέλουμε όμως να ακούσουμε για σένα τι σκέφτεσαι· επειδή, όσον αφορά αυτήν την αίρεση, γνωρίζουμε ότι παντού λέγεται εναντίον.
23 Και όταν του όρισαν μια μέρα, ήρθαν πολλοί κοντά του στο κατάλυμα του. στους οποίους εξήγησε και μαρτύρησε τη βασιλεία του Θεού, πείθοντάς τους για τον Ιησού, τόσο από το νόμο του Μωυσή όσο και από τους προφήτες, από το πρωί μέχρι το βράδυ.
24 Και μερικοί πίστεψαν αυτά που ειπώθηκαν, και άλλοι δεν πίστεψαν.
25 Και αφού δεν συμφώνησαν μεταξύ τους, αναχώρησαν, αφού ο Παύλος είπε έναν λόγο: Καλά είπε το Άγιο Πνεύμα μέσω του προφήτη Ησαΐα στους πατέρες μας.
26 Λέγοντας: Πηγαίνετε σε αυτόν τον λαό και πείτε: Ακούγοντας θα ακούσετε και δεν θα καταλάβετε. και βλέποντας θα δείτε, και δεν θα αντιληφθείτε:
27 Διότι η καρδιά αυτού του λαού είναι βαρετή, και τα αυτιά τους είναι βαρετά στην ακοή, και τα μάτια τους έχουν κλείσει. μήπως δουν με τα μάτια τους και ακούσουν με τα αυτιά τους και καταλάβουν με την καρδιά τους και μεταστραφούν, και εγώ τους γιατρέψω.
28 Γνωρίστε, λοιπόν, ότι η σωτηρία του Θεού στάλθηκε στα έθνη, και ότι θα την ακούσουν.
29 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, οι Ιουδαίοι αναχώρησαν και είχαν μεγάλη λογική μεταξύ τους.
30 Και ο Παύλος έμεινε δύο ολόκληρα χρόνια στο δικό του μισθωμένο σπίτι, και έλαβε όλα όσα έμπαιναν σε αυτόν,
31 Κηρύττοντας τη βασιλεία του Θεού και διδάσκοντας εκείνα που αφορούν τον Κύριο Ιησού Χριστό, με κάθε πεποίθηση, κανείς δεν του απαγορεύει.